

**CL. CLAUDIANI
PROSERPINAE
RAPTUS CUM IANI
PARRHASII
COMMENTARIIS...**

Claudius Claudianus, Aulus
Ianus Parrhasius, Furio Vallo

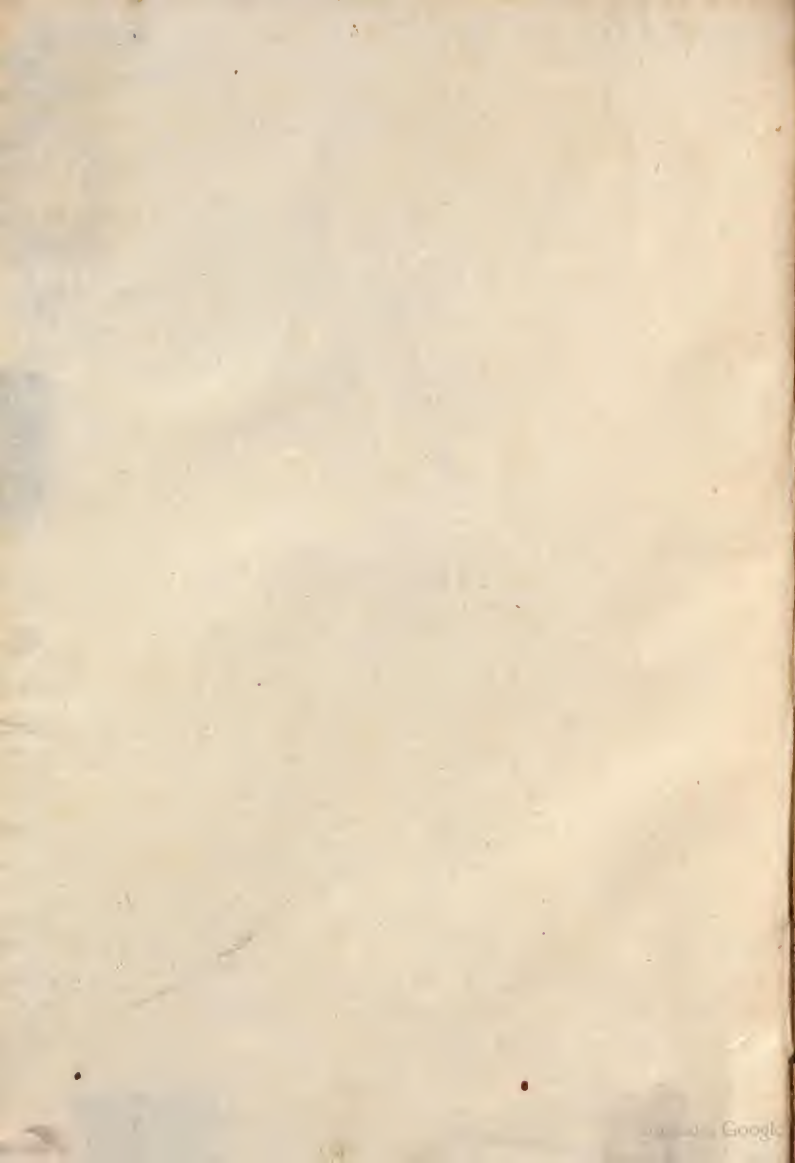

6-16-a-2

M

18
f
7

CL. CLAUDIANI PROSERPINAЕ RAPTUS
CVM IANI PARRHASII COMMEN-
TARIIS AB EO CASTIGATIS ET
AVGTIS ACCESSIONE MVL-
TARVM RERVM CO-
GNITV DIGNA-
RVM.

Sequitur Apologia Iani contra
obtrektatores: per Furium
Vallum Echinatū eius
auditorem.

Coll. v. Roman. Lib. 1251. Catal. mss. & B. lib. Marh.

.T. PHAEDRI.

Quid miseræ prodest Cereri exorasse Tonantem
Vt natam alternis mensibus acciperet:
Rapta erat ab Diti rursus Proserpina auaro:
Obrutaq; in stygiis illa latebat aquis:
At bonus adsurgit Ianus: qui vindice lingua
Eripit e manibus raptor acerbe tuis:
Et iubet ad superos ire & uolitare per ampla
Ora uirum: tantum plus Ioue Iane potes.
Iane tibi dea si tantum Proserpina debet:
Quæ ratio accipiet nomina (dic) hominum?

EIVSDEM

Quis hæc tibi quis auctor e penū dedit
 Reposta uatum: originem unde subscipis
 Tibi: ut recludis abdita & recondita
 Habesq; senſa ſane cognitiſſima:
 Quibus miſella turba litteraria
 Tenetur impedita: nec poteſt uiam
 Videre: quærat unde quod petit ſibi.
 An ipſe Ianus omne qui biceps uidet
 Geritq; clauem: aperta fecit omnia:
 Vel eſ receptus hoſpes ab Choro Deum:
 Sit ut lubet: uouetq; dedicatq; ſe
 Tibi latina & Attica eloquentia.

LANCINVS CVRTIVS.

Quicquid lucernæ ſumidæ uigil pallor:
 Sollers acumenq; ingeni: furor repens:
 Doctrina: ſtudio: diligentia: ars: Phœbus:
 Muſa: & fauentes Cæſares manu larga
 In Claudium attulerant: adederat tempus.
 Ut non Maronis iam amplius gradum ferre
 Veſtigio hærentem uiderier poſſet.
 O temporum uis: O maligna ſors fati: &
 O temporum uis: & benigna ſors fati:
 Quæ Claudio dederat: abſtulit: rurfus
 Dat quæ abſtulit: Cotta: Catulliani actus
 Suaſu ac ope Aulus Ianus attulit uati
 Suppetias Parthaſius optimo: immunda
 Atq; ulcera expurgauit: & parem Claudi
 Numeris ab æuo claudicantibus greſſum
 Eſt reddere auſus: de ſitu tenebrilq;
 Vatem aſſerens: & ſenſa lucidans. qui olim
 En Claudius totus legi poteſt. Quare
 Aſclepio par Ianus eſt: lacer truncus
 Iam Claudius cum Claudianus antiqua
 In membra amuſſim redditus ſibi: frontem
 Tollat reposita ſtatua uti: Platonemq;
 Verum probet uatem: furore agi quando
 Interpretem inquit proximo poetarum.

ANTONIVS MOTTA.

Perſephonem ſtygias quom luridus orchus ad undas
 Aucſtam: rapidis impoſuiſſet equis:
 Sparſa per amtractus relegens ueſtigia currus:
 Prætulit accenſam lampada mœſta Ceres.
 Si mihi cum uenia liceat dixiſſe parentis:
 Offendent magnos nec mea uerba deos:
 Maiorem tibi Diua ſacem fert Claudius: & qui
 Illuſtrat natis carmina Parthaſius.

Ad Amplissimum Virum Iafredum Carolum: Humani Diuiniq; Iuris
Consultissimum Delphinatus Præsidentem Sanctissimiq; Senatus
Insulbrum Principem Ianus Parthasius Neapolitanus.

Vecensebam (fateor) olim tacitus hominum nostri temporis audacia pene præcipiti: qui scabras adhuc informesq; suas expolitiones: ut excipiuntur ab auditoribus: in vulgus edant. unde plerumq; sit: ut quæ legenda uelut ab se probata dederant: iterum sub incudem reuocare: (quodq; miserius est) errata suæ suæ cogantur. Ecce nunc uisus doctus Palinodiam recito rursusq; absoluo: quos accusaba. nec aliud facturos autumo quicunq; hac ætate profitendi subibunt. Non est ne nobis blandiamur: hodie non est: Horatio bene monenti parere: scriptaq; uel in paucos menses: ne dum (quod illi placet) in annos nouem comprimere: nisi laboris sui fructu fraudari quis uelit. Ad sunt. n. ignauissimi quidam: qui suis alieniq; mellificationibus insidiantur: & quæ multo longoque studio comperta sunt ab aliis: impudentissime per suis ostentant. Vt iste uix satis idoneus impressor: qui castigationes in Liuium meas ex magna parte subripere: tibiq; nuncupatim dicare non erubuit. in quo non minus estimationi tuæ: q̃ mihi fecit iniuriam. quasi uero diuinus tuus animus interceptis gaudeat rebus: & in hoc etiam superos non imitetur: quibus (ut Porphyrius auctor est) furta non litant. Ego uir Integerrime: triennio iam Liuii bellum Macedonicum frequentia professus auditorio: singulis lectionibus emendaui: quod ante nos (absit uerbo iudici) nemo tentauit: ostendiq; certissimis argumentis ab eo quam dixi decada deprauatam locis amplius mille. Veritus itaq; ne sua laniena per nos in lucem prodiretur: editione præuenire festinauit: eamq; rem dissimulante me laturum sperauit: si sub umbra tui nominis emitterentur: ac si non eadem gratiora tibi futura sint a proprio iustoque domino: q̃ ab inuerecundo plagiatario. quum præsertim nusq; ille potuerit asferre correctionis alienæ rationem: quod nos interlegendum fecimus: proximamq; scetura faciemus: quæ propediem sub tuis auspiciis exhibit in publicum. Sex in toto Liuii uulnere fere milibus: a me curatis aut splenio cõrectis. Interea Claudianum meum leges tibi fero debitum. quippe qui tunc illustrari ceptus est: quum Sacrosanctus potentissimusq; Rex in hac ulteriore Gallia te præfecit Insulbris: uicium quarens erecti aduersus pecuniam animi: liberi aduersus offensas: constantis aduersus Inuidiam: quotēpore provincia non minus exitalibus q̃ pudendis aliorum rapinis exhausta suæ Maiestatis opem implorabat. Et nunc iterum te sanctissimi Senatus principe retractat a nobis idem poeta uelut anguis deposita cum senectute pelle renascitur & iuuenescit: una cum seculo. quod Amplissimus pater Stephanus Poncherius Luteciæ Parisiorū Pontifex aureum nobis fecit: & ipse traditū per manus ita cõseruas: ut eius: cui successisti: desiderium serant omnes. id quod arduum factusq; multis incredibile uidebatur: & recte. Non. n. temere cuius alteri cõtigisset hoc idem: præterq; tibi: qui similem uitæ semitam teris: & quas ille sibi: perpetuas tibi comites adiunxisti: Iusticiam: Fortitudinem: Temperantiā: atq; Prudentiā: remotisq; nugis optimū & dotissimū quicq;.

Si quis. n. aliquā significationem uirtutis ubiq; dedit : in amicis habetur. in regendis
urbibus non familiarissimos: ut alii: sed Innocentissimos legis: abs te res eorum dome
stica sustentatur: augetur: amplificatur: locupletantur diuitiis: honoribus honestātur.
amicitias tueris priuati fide: Praefidis opulētia: curarum remissionumq; tempora sa
piēter ordinas: ubi Iudicia poscunt grauis: itentus: seuerus: & aliquādo misericors.
ubi satis officio factū nulla potestatis ultra persona. Nectibic quod ē rarissimū & aut
facilitas auctoritatem: aut seuaritas amorem minuit. hinc es affecutus: ut omnes te
tanq; numen colant: ingeniiq; sui monimenta ad te certatim deferant. exemplo quorū
nos etiam munusculum: non pro tua fortuna: sed p nostra copia: tanq; e spicilegio ma
nipulū consecrauimus. id si: qua fronte soles: acceperis: enitar ut altera messe plenas
& uberrimas fruges aris tuis imponamus. Bene uale musarū patrociniū. Mediola
ni. Pridie eidus Decembris.

F I N I S.

AVCTORES. quos hoc i opere Ianus: & il p quos ipse pfecti: sequuti sunt: & passim citat.

Actius poeta.	Aristus Salaminus.	Crates.	Hermias platonius
Acarion.	Arcadius Antiochenus	Curarius.	Hermippus qui de sideri
Aculaus.	gramaticus.	Damastes sygatus.	bus græce scripsit.
Acesander	Aristanetus.	Democritus.	Hero mathematicus
Acellodorus.	Artemon.	Demon.	Herodianus.
Acellus cognomēto feco	Aristoniscus.	Demosthenes orator	Hister qui de tragicædia,
nin9 & Stilo q ofones	Aristodemus.	Demagoras Santius.	quē plarig. p. h. tenuē
nobilissimō cuiq; scribere	Artemidorus: q fecit epi	Diotimus q Herculis ecr	notant.
re solbat.	tomen geographiæ.	tamina græce scripsit.	Hippias delius.
Aemilius Probus.	Asconius pedianus.	Dionysius Aphor.	Higynus.
Aeschines Sardian9 Iam	Asinius Capito.	Diodorus.	Horatius Flaccus.
borū poeta.	Asper grammaticus pro	Dionysius milcius q scri	Hyllus quide diis opus
Aeschylus.	fessor.	psit argonautica.	condidit.
Agamemtor poeta phari	Aselepiades.	Didymus grammaticus.	Hieronymus.
salus.	Athenæus.	Dion Callantianus	Homerus.
Agathon famulus.	Atrometus.	Diocles.	Hothanes.
Agroceras rerū scriptor.	Aul. Gellius9	Dion prusicus.	Horus.
Agathocles qui item.	Aulenus.	Dion Cocceianus.	Idomene9 q Troica scri
Alexāder polyhistor	Augustinus	Dositheus.	psit.
Alexander mendesius.	Bacchylides poeta.	Donatus.	Interpres Lycophronis.
Alexāder ephesius.	Basilius magnus.	Duris Samius.	Interprætes Apolloniū
Alcman poeta lyricus.	Berosus.	Egnatius.	Interpres Arati.
Alcaeus.	Callimachus.	Egelande.	Innoiatu9 Homeri in
Ammianus Marcellin9	Calpurnius tragædiarum	Egesippus.	terpres.
Ambrosius.	poeta.	Ellus græcus auctor.	Interpres Nicandri quē
Anacreon.	Calvus poeta.	Empedocles.	p Diphilo qdā citat.
Antiochus historicus	Carullus.	Ennius poeta.	Ion dithyrāborū poeta.
Antipater poeta.	Caro.	Epaphroditus.	Iosepus.
Andro Teius.	Caio Iuris ciuillis auctor.	Epimenides.	Isāgoras historicus.
Anaximander.	Caper grāmaticus.	Epigenes.	Iuba Rex.
Antimachus.	Carmilinus.	Ephorus.	Iulius fronto uel (ut alii
Antiphon.	C. Cæsar.	Epicurus.	codices hñt) Fronti
Antigonus.	C. Iulius romanus.	Eratothanes.	n9: qui Strategemata:
Androclides.	Cælius historicus.	Eustathius.	agrueduct9 & agrorū
Anaxagoras.	Castor.	Euphorion poeta.	cōstitutiones exposuit.
Apollodorus qui de tpi	Callisthenes.	Euripides.	Iulianus Cæsar
bus græce scripsit.	Callias qui res Agatho	Euhemerus messenius.	Iulianus iuris ciuillis au
Apolloni9 qui Argōau	clis historia cōplex9 ē.	Eumelus corinthius.	ctor.
rica.	Cel9 Iuris ciuillis auctor.	Eubulus.	Iouenalis.
Appianus Alexādren9.	Censorinus.	Eusebius.	Iulius Maternus.
Aphthonius rhetor.	Cephalo gergithius	Fabius Quintilianus.	Lælius iter pscipes grā
Apophroditus is qui lari	Charax.	Fl. Sosipater Charis9 ex	matics ou ait Sosipa
ne de geometrick: for	Charon lāp facenus	illa felici nra cāpania:	ter. hic ē ille Læli9 quē
mis elegantissime scri	Charillus Atheniēsis tra	ut ipse de se pdit in uer	Varro auduit.
psit: alter ab Epaphro	gediarum poeta	bo. qd ē prio pedaru.	Leon.
ditō græco grāmatico.	Chertis.	Frontinus.	Lepidus q græce scripsit
Apulcius plius.	Chrysippus.	Fulgentius.	Epitomen historiārū.
Apronianus.	Cicero.	Granius flacc9 q scripsit	Lycophron.
Aristoteles	Cincius.	indigumenta.	Lycus theginus.
Aratus poeta.	Clidemus historiārū scri	Hammonius	Lycus q Thebanam scri
Archemachus.	ptor.	Harpocraton.	psit historiā.
Aristophanes ueteris co	Cleantes.	Hesiodus.	Lucianus samolatanus.
medix poeta.	Clemens Sdonius.	Hecataus.	Lucretius.
Aristophanes gramma	Corullius.	Hellanicus.	Lucilius poeta.
ticus.	Cornelius labeo.	Herodorus.	Lucanus.
Aristides orator.	Columella.	Herodorus.	Lutatius placidus.
Arrianus plius & rerū	Conō Heraclæ scriptor.	Heraclides ponticus.	Manilius culus memnif
scriptor.	Cosines.	Heraclitus.	Plinius.

Martialis.	Phaenocles poeta.	Quintus poeta : qui in	q Sudā uocari maluit
Macrobius.	Pherecydes.	Iliade cōsumanda suc-	re partū necessaria sua
Martianus Capella.	Philo.	cessit Homero.	dant.
Menander.	Philistus.	Q. Curtius.	Suetonius Tranquillus
Metrodorus.	Philostraphus.	Rhemmius Fānius.	ex historia Celsarū: &
Menelaus.	Philostratus.	Rhianus poeta	arte grammatica.
Minutius Felix.	Philostratus.	Sallustius qd nom duplici	Tertullianus.
Mnaseas patreus.	Phileas.	noratur. L. ut Capella	Theactetus.
Modestus.	Phileas.	Martianus auctor est.	Theopompus.
Musaeus.	Phocylides.	Scamnon.	Theocritus.
Myc9 Neapolitan9 anti	Pindarus.	Seleucus.	Themistius.
quus & grac9 auctor.	Pisides.	Semus delius.	Theagenes qui de rebus
Nearchus.	Piso.	Serapion ascalonites	macedonicis scripsit.
Nicander.	Pythagoras.	Seuerianus.	Thrasibulus.
Nicostrates.	Pythocles.	Seneca philosophus.	Thucydides.
Nicanor.	Plaro.	Seneca tragicarū scri	Timagetus.
Nicator q de nomēclatu	Plinius auiculus.	ptor.	Timaeus.
ris oppidorum grace	Plinius nepos.	Sestius.	Timonax q scythica scri
scripsit.	Plutarchus.	Serenus Samonicus.	psit.
Nicolaus Damascenus.	Plotinus.	Sedulius.	T. Luilius.
Nigidius Figulus.	Polemon.	Sext. Pōpeliu Festus qui	Tibullus.
Opilius.	Polyan9 macedo: q Stra	Verrium contraxit.	Trogus Pompeius.
Opplanus.	tegemarō octo libros	Serulus Honoratus.	Tryphon.
Orphe9 i argonautico.	Antonio Veroc9 Ca	Silius Italicus.	Varro.
Orphēi hymni quos Pau	sari nuncupauit.	Sibylla.	Valerius Maximus.
sanias ad Onomasticū	Porphyrius philus.	Simonides.	Valerius flaccus.
refert.	Polycletus qui res siculas	Silenus.	Vergilius.
Ouidius.	cecinxit	Socrates.	Verrius flaccus.
Pacuvius.	Pomponius Mella.	Sophocles tragicarū scri	Vegetius.
Pamphos ante Homeri	Pompōsius iuris ciuilis au	poeta.	Vetruuius Rufus archi
tēpora poeta.	ctor.	Sophron mimograph9.	tection.
Pallas qui Mithræ myste	Proculus qui item.	Sostratus qui res tula	Vipianus iuris ciuilis au
ria grace scripsit.	Propercius.	nicas scripsit.	ctor.
Partheni9 q de amātib9.	Probus grāmaticus.	Sofitheus.	Xanthus Lydius.
Panyasis qui cecinit	Priscianus.	Solinus.	Xenagoras.
Heraclea.	Prudentius.	Sotinus.	Zeno stoicus.
Parmenon byzantius	Praxilla.	Stallus.	Zenodorus.
Pausanias.	Proxenus.	Statilius maximus.	Zenobius Hadrian9 rem
Petellides cnosius.	Procopius.	Strabo.	poribus rhetor qui didy
Persius.	Qui rhebalda grace scri	Stephan9 q gētes expōit.	ni Tarrhei que prouera
Petronius arbiter.	pserunt.	Suidas historiarum scri	biorum fecit Epitomen.
Phanodocus.		ptor.	
		Suidæ monumenta: quē	

Hos Auctores adiciendos curauimus: ut quib9 doctox præfidis uallati simus: omnes itelligat.

In quibus non cōuenit Iano cum cæteris apud alios auctores: quorum locos obiter explicauit.

Vergili uita non a Serulo: sed a Tiberio Donato	1	Ilgendus.	52
per scripta.		Ex quo ritu scribēs ad Messalam dixit. Aurea sol	
In Buccolico carmine. Tardi uenere bubulci:		lēni compitum quem sibilu ritu Moplopio tere	
nō subulci legendum uidet.	37	ti nectebat dente cicada	11
Ex primo Georg. Tugi o cui prima fremētē Fu		Ad eundem. Docta paleaphia testatur uoce pa	
dit equum magno tellus percussa tridenti: quæ	11	ehynus. Paleaphia papirus: emendandum ut	
nam sit illic prima tellus & cur.		deri.	61
Excludend. illi. Trolæ Cynthius auctor quis Intel		Item uerlus aliquot ex eadem clri castigati	61

Aeneid. primo. Spumas salis are ruebant. nō de
remis intelligendum. 19
Item. Nunc quales Diomedis equi: nūc quantus
Achilles ex historia Licophronis remotiore. 22
Aeneid. ii. Vos aeterni ignis & non uolabile ues-
trum Testor numen aiti. ad arguios penates re-
ferri debere. 14
Et illd Sāguis placatis uētos: ex q̄ historia. 49. 35
Item Nec mihi iam patriam antiquam spes ulla ui-
dēdi Argiū: urbis uetustatem designare. 21
In eodem Corcebus unde Mygdonides. 34
Aeneid. iii. de Pyrrho patriāque obtruncat ad
aras. 39
Ibidem quare Tarentū dicatur herculeū. 23
Dodonae lebetes cuiusmodi. 5
Ibidem. cur Alpinus Boreas. 36
Ex eodem. iii. Baccharatq̄ iugis naxon. 16
Ex. iii. Tercentum tonat ore deos. 3
Ex. vi. Et consanguineus lacti sopor. 10
Aegeon cur in Orči uesitubo. 31
Ex. vii. Hūc Faūo & Nympha gēitū laurēte Mari-
ca. i. Circē. qd̄ ea post mortē Marica deā sit. 20
Ex eodē. Odit & ipse pater Pluton. q̄ cūmenidas
ex Proserpina genuit. 20
In. xi. Ex qua historia Diomedes ait. Et fœcil amif-
si perierunt aethera pennis. 22
Aeripes apud eundem cerua cur. 24
Ida uenatrix etiam quare. 15
Apud Papinium Statium.
Ex primo Sylvarum. Huc & sub nocte silēt Quo
superis terrena placent tua turba relecto Labe-
tur celo. 38
In. iii. Tuque actæa ceres cursu cui semper anhe-
lo Vortuam taciti lassamus lampada mystæ. 2
In. v. Fugere meos parnassia crines Vellera: 43
Ex Theb. Neprunia tendit lora Pelops. 43
In. ii. ad Palladem Tydeus: Seu tūllyco Tritone
replexas Lota comas: q̄ te bilugo remone fremē-
tem Intemeratū uoluerat rapit axis equarū.
ad Palladis Hippia nomen alluisse. 27
Ex. iii. Tu scapare cœtu Elysios persee ptos uirga
que potenti Nubilus Arcas agat. Qua ratione
Persee legendum sit: & Hecate itelligenda. 3
In eodē. Templique alæx memorale Mineræ Le-
gendum esse: non alæx. 9
Ex eodē. Venit & Idæis ululatus amulus azan.
quid azan & quō Idæos ululatus amuletur. 26
Ibidē. Plaudētiq̄ habiles Caryæ resonare Dianæ.
De Caryis & Diana Caryatide pulchra. Cōfuta-
tis iis qui ad Helæam Dianā rederebāt. 27
Ex. v. Fama subit portus uectum transalta Thoan-
ra Fraterna regnare Chio. cur hoc epitheton i
sule poeta dederit. 35
In. x. ex qua religione Thyodamas Apollinem sic
adorat. Nunc tibi erudus honos: cruda arma
eruoq̄ uliorum Ad patrias si quando domos
Opreatq̄ parān Tempia lyeie dabis. ubi colatur
Apollo Lycius & ex qua causa. 26
Ex. xii. Quæq̄ rudes thyrsos hederis uesitūstis achar-
næ. 4

Item: Fama nūq̄ facis ipsos nā credere dignū
Cæcicolas: rebus quibus hospita semper Athe-
næ: Cæu leges hominēq̄ nouū: ritusq̄ sacrorū
Semināq̄ i uacuas hinc descendētia terras: Sic
sacrasse loco comune animantibus agris Con-
fugium: Ex qua historia hæc omnia dicta sint. 2
Apud Ouidium.
Ouidius a ealumia defensus. 8
Eiusdem sensus ex artibus & Oenones epistola de
claratus: ex historia. qua traditur Apollo amo-
ris causa Admeto famularus. 9
In artibus emendatus & expositus uersus. Ennius
emeruit calabris i montibus horros. 6
Item. Porrige & Ancillæ pœnas quæ luce pepē-
dit Lusa maritali galliæa ueste manū: quem sen-
sum habeant. 41
Sed & illa. Pallidus i Lynce syluis errabat Orion
Pallidus in lenra naide Daphnis erat. 37
Ibidē. Ecce redit Cephalus proles Cyllenia syluis
Delonia scribendum censeri. 26
In artibus. Vrbis Alcatot quæ. 39
Ex remedis. Vixisset phillis si me foret usa magis
Et per quod noues Sæpius isset iter: ex historia
declarati. 11
Item cessit ad Abæa conluge uicta prior 15
In Heroidis Theutrantia. turba thepiades unde
dictæ. 26
Item. Vesta peregrinis Hippodamia totis. ex hi-
storia nostris ignota. 43
Ex epistola Oenides: Depressa ē humilis Cana prui-
na casa. nouis defensa emendauimus. 13
In ibid. de Glaucō Minos filio qui puer in mellis
dolio suffocatus est. 43
Et illud. Filia neue magis capiti sit fida parentis.
Quā tua uel Pterela uel tua Nise fuit. quæ nam
fuerit hæc Pterelæ filiasque patrē pdidit. 26
In fastis. Tempora cum causis unde. 55
Ex ponto. Nec tātum Clario Lyde dilecta poetræ.
nō Apollinem sed Antimachum significari. 12
In amoribus. O quā pene pelops plāto concedit
axe Dū spectat uultus Hippodamia tuos. 43
Ex eiusdem. ii. Gratanque Mineræ Despiciebat
humum. cultique arbuta Lycæi. non de monte
Arcadiæ: sed de Actica loco intelligendum. 26
Item cur Iouis Arcadiam dixerit. Arcadiæ tamē
est impensior illi cura suæ. 26
Ex eiusdem. vi. de Ioue. Mnemosinen pastor: uax-
rius deolida serpens Elusit: quare Deloda repo-
nēdum: & quid id nomen significet. 4
Et ad Neptunum. Et te flaua comas frugum mlti-
sima mater sensit equum. De Cereis cum Ne-
ptūno concubitu. cui peperit Arionem. 11
Item sensu delphina Melantho: cuius hæc filia
fuerit. 39
In eodem Combes puellæ nomen perperam in
Iamben mutari. 8
Quis sit ibidē pater Coryti parua tumulatus ha-
renas: & quem locum designet. 15
In. vii. Triopelius Erischthon: & non Dryopelius
ut ab aliis legitur. 39

In .x. non aliter stupuit gemina nece cōiugis Or
pheus Quam tria qui timidis medio portante
Catenas Colla canis uidit &c. quis hic accipie
dos alius ex graeca fabula repetitum. 23
In eodē Festa pia Cererī celebrabāt annua ma
tres &c. 4
Amyclide praterea non ab oppido nomen esse
sed ab Amycla Hyacinthi patre. 34
Ex .xlii. In arimem Prochytemque legit sterilique
locatas Collepithecas: habitantum nomine
dictas. Quippe deum genitor fradum: & periu
ria quodā Cercopi exosus &c. Qui fuerit Cer
copes & unde. 31

Apud diuerfos poetas.

Lucretii locus ex libro .vi. 61
Valerii Flacci locus. 57
Varronis ex re rustica locus. 32
Catulli carmē ad Dianam. Quam mater prope
Deliam Deposuit oliuam arbor ne sit an fons
oliua. 34
Horatii uersus exponitur ex epistolis. Villa uen
dentem tunicato scruta popello. 50
Seneca in Medea uersum: Ip saque uocem perdi
dit Argo: insite ad Orphi lyram referrunt ad
sid9 illud Valerii Flacci: Fatidicaq; ratē: quō de
uocali Argonautis Carina uterq; intelligat. 5
Apuleii locus ex .lii. metamorph. 50
Claudianī praterea uersus emaculat9 ex Panegy
ricis Teneri Iouis augure luco: quō tonitruū scri
bendum sit. 5
Ad hanc aliud eiusdem carmē expositum Et quos
nascentes explorat gurgite Rhenus. 56
Sedulii quoque sensus explicatus, Tragicouē boā
tu Ridiculo uēgete. 29

Apud Tibullum.

Sensus ex antiquo Romanorum more in his uersi
bus. At mihi seruandā credas non sēua recuso
Verbera: detrecto non ego uincta pedum 50
Ad messalam. quare Testis in palinurus: non Ara
pinus scribendum sit. ibiq; de Rhipais & Alpi
bus noua. 36
Allusisse ad Aegyptiorum religionem: qui Nilū
pro Ioue colunt: in genethliaco Messalae quō
ait. Te propter nullos tellus tua postulat hym
bres Arida nec pluuio supplicat herba Ioui. 24
Delphica pytho: non serpentis apud eundem sed
oppidi nomen esse. 27
Ibique explicata sūta: sup Admeto & Apolline. 9

Apud Propertium.

Sunt Agamēnonis testantia littora curas Qua
notat Argynni poena narrantis aquas, quis hic

Argynus: & ubi submersus 34
Et illud. Auecta externis Hippodamia rotis 43
Apud Martialem.

Ex qua historia dixerit. Torquebat phoebum Da
phne fugitiua: sed illas Oebalus flammis iussit
abire puer 12
Eiusdem locus suo nitori restitutus. Drauci nata
sul uocat bipennem Collatus col Gallus est
Priapus 16
Explicatus & alius In Cottam locus. Bellus homo
& magnus uis idem cotta uideri: Sed qui bellus
homo cotta pusillus homo est. 29
Vnde sumpsit illud nomē: quod itē idē repetit:
Ole quid ad te? 51
Aeria Callimachi quae nam sint: & quo argumen
to 52

Apud Cicronem.

Locus in Tusculanis ab historia 43
Cicatriceosa uox in deorum natura 21
Apud diuerfos auctores.
Plinii uerba ex .ii. naturalis historiae explicata pa
riter & correcte. 40
Strabonis locus accurate (ni fallor) examinatus
de Leucadio Cephalī saltu 26
Eiusdem menda 29
Item Plutarchi in quaestionibus 51 34
Quae nam sint iulcae uoces apud Laetartū 30
Quid sefellit interpretem Diodori Siculi: ut uo
cem graecam male conuerteret 53
Macrobianis codicibus Arati carmina iam pridē
desiderata restituere libuit 16
Gellii uox emendata in .lii. noctium articulum. 7.
Item Lucilii uersus quos idem citat. Quid ni se
ra quidem ut uendat scutarius laudat 50
Higyni menda 53 57 45
Pompeii codex correctus in uerbo Cybelle 17
Item Diomedis grammatici 17
Item Eusebii 17
Defensus a calumnia Pindarus 24
Item Donatus 4 & 44
Item Seruius 3 & 24 41 44
Obsceci Carminis loc9 explicat. Ductor ferreus
insularis aequē Latetnae uideor fricare cornu 59

Deinceps alia per ordinem litterarum: quae
tibi constabunt: si ceperis adnumerare nu
meriq; notas adiicies: a prima pagina Car
minis Claudiani.

Abas	29	decreſcere	13	Amphitrite	10	Argynus	34
Abantis Eubœa cur	29	Aetnæ montis apex ſem		Amphipolis ciuitas	11	Argathon & Argatho	
Abderitus Heculeis		per niualis	13	Amſanctus	37	ne	32
puer	22	Aetna nunc Muleiber	14	Amyclæ ciuitas	12	Argiope puella	59
Abdera ciuitas unde	22	Aetna uel Enna ſemper		Amyrus oppidū	24	Ariſta quid	5
Abies apra nauigis	32	in floribus	30	Anadiploſis q̄ figura	13	Arlon equus	11
Abſyrus cognomento		Aetna ueturi præſcia	25	Anapus	29	Ariſbe puella	15
phaethon	60	Aetnei ſſes apud uerg.	13	Anchiale nympa	41	Armorum inuentio	54
Acaſtus Acoli filius	12	Aether unde	19	Androgi mors	23	Arqueus quid & unde	31
Acaſti regia	12	Aetheris mor9 ab igne	19	Animas	11	Arqu9 qñ frequēdor	31
Aceſtes	29	Aethon	21. 24	Anima	11	Arſ dea	46
Acerſecomes Apollo	56	Actatis lubricū	53	Aiax pro uentis	18	Artes pro fraudib9	40
Achilles antea Pyrrhos	3	Aethria	61	Aiare. l. accendere	59	Arum	14
Achillis proceritas	22	Aethalia	54	Annus	30	Aſcus gigas	57
Acharnæ	44	Aetia Callimachi	55	Antimachus	12	Aſca urbs & mons	29
Acheron amnis	9. 44	Aetia quō latie	55	Antheus puer	24	Aſia car	22
Acheruſia palus	44	Aglauros	47	Antaus libſ	24	Aſſyrii qui & ubi	31
Achelous unde	34	Agricultura9 ceptū	15	Antiphemus	29	Aſtrolegia primus iue	
Achemenii perſar9 re		Agra locus Acticæ	39	Anthedon urbs	46	tor	24
ges	54	Aiax in florē	34	Antiphates	58	Athenienſiū uetuſtas	2
Actis flu. cur & ubi	57	Alaſtor	21	Antenarum cornua	58	Athos mons & gigas	
Actmō unus ex idæis da		Alcathous	59	Apeſas mons unde	23		11. 58. 37
ctylis	17	Alcides	22	Aper Erymāthæus	23	Atlantiū	20
Aconitum quare uenit		Alcyoneus gigas	51	Aper calydonius	23	Atlantis ps inaceſſa	56
num.	25	Alcyones quæ	51	Aper unde	39	Atlas ex hoie mōs	24. 51
Actæo acticæ rex	3	Alcyoni dies	51	Apollinis & Dianæ nara	56	Atropos	7
A deponentibus partici		Alcedonia	51	le ſolum	56	Atrox	7
cipia ſign. paſſ.	6	Alexādri latum	5	Apollo cur Admeto		Atrium	19
Adonis cuiſq̄ mors	33	Alecto unde	20	ſeruerit	9	Atrax	36
Adonia ſacra	33	Alga	19	Apollo cur	12. 28	Atreaces	36
Adranium	11	Alludere	25	Apollinis comæ	56	Atria ciuitas	61
Adriaticum.	1	Allus	52	Apollo cur apud argi	26	Artonitus qui	37
Aduerblum quid	11	Almops gigas	57	uos	26	Artyria quæ	31
Adytum	17	Alnus	1. 58	Appetere	23	Auarus unde	5
Aeacidarum una necis		Alpes	56	Apum natura	33	Auarus in Tantalō	43
ſors	39	Alphæus	29	Aqua elementorū prin		Auctor in orthogra	
Aegæus ſinus unde	1	Altum	19	ceps	28	phia	52
Aegæus rex	26	Aluſius annis	2	Aquæ pallidæ	32	Auctor unde	51
Aegæon	6. 51	Alumn9 ēr qui nutrit	28	Arabia cur thuriſera	30	Auernus qui & unde	4
Aegret	30	Aluus	15	Araxes	36	Auguſtum quid	15
Aegis iratæ palladis	ar.	Aluus apum	33	Arborū uetuliſſimæ	58	Aulea	42
ma	38	Alybes	18	Arbiter	7	Aurora	28. bis
Aegis Iouis Thorax		Alizones	18	Arbor aurea Proſerpi		Auroræ iugales	33
	48. 57	Amaracus	33	næ ſacra	41	Auroræ filius	60
Aemulus	12	Amazones	23. 29	Arcas	37	Aura nympa	40
Aemus mons	22	Amazonum duplex le		Arcadia unde	57	Aurea atas	41
Aeolus uentor9 Rex	8	des		Arcades glandiuori	27	Auſpex	44
Aeol9 thuſcorū rex	8	Amazonidas qua forma		Areus e cornu	18	Autūnus unde	42
Aeris antiquior quā ſer		poetæ dicant	29	Arcus Dianæ	18	Axis	37
ri uſus	8	Amazōes equos primæ		Arceſ unde : & cur palla	26	Azan	26
Aerariæ fabricæ inuen		cōſcēderunt	29	di conſecrate	26	Azan	26
tores	17	Amazon ab Hercule	di	Arctos i ocidua	37. bis	Azeſia Proſerпина	5
Aera Cybeles	17	ſcincta	23	Arcton promont.	29	B	
Aeris & Aetheris ſedes	19	Amea Ceres	5	Arctophylax	37	Babylonica Zonæ	31
Aeſculapi9 & cur ab Io		Ameſſines flu.	29	Arcthuſa ſons	29	Bacchus unde	30
ue fulminatus	33. 39	Amfractus & amfra		Argonauls carina uo		Bacch9 corōæ gen9	30
Aeſculapi9 liberi	36	ctum	35. 44	calls	5	Barathrum	6
Aetna mons q̄ & uñ	11. 13	Amica	36	Argonautica cui9 or	21	Baræa	15
Aetna ciuitas	11	Amnis	30	phæi	21	Bembina ciuit.	23
Aetnā montem cortidie		Amor igneus	19	Argos oppidū primi	21	Bembinites leo	23

Bebicus gigas	33	Carlius uiri nomen	40	Chios	35	Crachis flu.	46
Bistones qui & unde	21	Carpere	33	Chori	17	Cremnia ciuit.	27
Blarius coloniae dux in		Carnaeus qui	36	Chryppus puer	43	Crimisus amnis	29
lampfacum	32	Carnae Apollinis fa		Chryfas	47	Crinia	18
Bocoria unde	39	cra unde	36	Chytus Cyzici port	9	Crispans	32
Bootes	37.33	Castandra	12	Ciceronis uerba ex hi		Crispata	32
Bootes piger	37	Castillos qui	16	istoria declarata	43	Cromyonia sus	23
Boreas quis & uñ	8 bis	Caspla	49	Cinctus	23	Crotalum	23
Boues in Epipro laris		Caspili	49	Cincinnati	26	Cubus deum matri di	
nat	23	Cato curas uino solue		Cingula	51	carus & quid	14
Briareus	6	bat	44	Cingulum	31	Cunabula	28
Britomartes	27	Cecrops Atheniensiu		Cinus gigas	57	Coniculus aial & op	
Bruma unde	32	Rex & quare geni		Circe	20	pugnationis genus	33
Brygium	14	nus	3	Cissus in hederam	32	Cupido Ilichylæ filius	10
Buccolicum carmen	27	Cedrus	33	Citharam quis inueni		Cupido Zephyri filius	
Buxitis Helenæ filius		Celadon gigas	38	rit	21	& Chloridos	30
ex Paride	15	Celmis in adamans		Claros urbs unde	12	Cupressus quare fera	
Bustum	13.44	tem	17	Clarius Apollo	12	lis	32
Bustiris	24	Celmes in durissimum		Clari nimalion	12	Curetes	10.41 bis
Buxus	32.49	ferum	17	Cleopatra	15	Corcum subulosa ori	
Buxentum opp.	32.49	Celsum unde	19	Clotho	7	go	41
C		Celæ filios explorat	36	Clipeus	11	Curus Cereris a fer	
Cabarnus index	47	Cetauri qui & unde	4	Clipeum in Pallade		pentibus trahitur	14
Cabarnis insula quæ	47	Centum	31	quid	28	Curru datus	38
Cabiri	16	Cephalus	26	Cocyus	9	Cyane	29 33 bis
Cacus	24	Cepheus amnis	3.47	Cceus gigas	57	Cybele	14
Cadmus	39	Cerberus	9	Cobors	29	Cybeles currus cur a	
Cadmus in angue uer		Cerberus ab iseris tra		Colorari	48	leonibus trahitur	17
fus quare stingitur	3	atus	23	Coloratus	48	Cybeles sacra	47.48
Caduceus	8	Cerastæ	44	Coloram uocahula ex		Cybele cur	17
Caduceator	8	Cerastæ homines	44	rebus	31	Cycheus	14
Cæli quid	19.20.25	Cerastia Cypros	44	Collus	61	Cyclopes q & uñ	2.33 38
Calathus	34	Cercopes qui.	31	Colonia	61	Cyllenus unde	8
Calaminæ insula quæ		Cereris sacra	2	Combe puella	8	Cymetho Pterelæ fi	
saltares	40	Cereris & uulcani cō		Cometes	18	lia	29
Calam9 grō cannæ	45	Cerentio de Sicilia	15	Cometarum p er ten		Cynthus	39
Calaber	42	Cereris corona spi		ra	18	Cypros unde	33
Camillus	15	cea	49	Commercium	9	Cyrrha	22
Camerina ciuitas &		Cereris ades extra ur		Commendare	12	Cytheræa	17
palus	29	berm.	52	Compago	10	Cytheræa uenüs	17.33
Canes hecatæ lugula		Ceres quare deserta	61	Comparatiuū per im		Cyclopeus in syllaba	9
bantur	4	Cerealia celebraban		munitiōem	42		
Canace	8	tur i alba ueste	48	Concubina	36	D	
Candida	26	Cerimonia cur	16	Cōnubium primum	3	Daprodic	37
Candulus cercops	31	Ceruchi	38	Consanguineus pro		Dactyli idæi	41
Canastæū promō.	31	Cerua quam cepit		fratre	8	Damastor gigas	38
Capadoces unde	31	Heracles	24	Consilium	11	Damæ	22
Caput per furorem ia		Ceruas cornua non		Consors	44	Danameneus	17
etare ubi primum in		habere	24	Cornus arbor	32	Dana9 ex ægypto	26
stitutum	40	Cerules	13	Coronis	33	Daphne	32.33.38
Capillū & barbam		Ceruix	13	Coronæ in cōtutis	43	Daphnis	37
cur Apollini flumina		Cesare	15	Coraci sacerdotes qui	4	Dardanus	15.16.30
busq; tondēbant	30	Chaldæi	18	Corpus hominis a ter		Dauniae mulieres sem	
Capua thulcorum co		Calybs	18	ra	30	per pullatæ	48
lonia	61	Chaos inferni	5	Corybantes qui & un		Decuriones	6
Carcer quid & unde	6	Chaos quid	19	de	17	Dediscere	1
Carmē ad Cytharam		Chaonia	37	Coryti pf apd oul. q	15	Deioneus	26
quando primum	21	Caribœa serpens	4	Corylorū ritus	16	Delos	12.34
Caryum oppidum	27	Chalciceus	19	Crægus mons	36	Delos erratica	28
Caryatides columnæ	28	Chiron	24	Cratæis	61	Delos cum Calauria	

permutata 12
 Delus unde 34
 Delphine serpens. 27
 Delphi unde 29
 Delphus 39
 Delphici oraculi nefa-
 sti dies 40
 Delubrum 11
 Deo Ceres 4
 Deois Proserpina 4
 Deos utriusq; sex par-
 ticipes 11
 Detrectare 13
 Deucalion post dilu-
 uium quid & ubi 47
 Deucalionis a Them-
 de sortes 17
 Deus Inuidia uacat 46
 Deū martis effigies la-
 pidea 15
 Deū martis sacra 16
 Despina dea quæ 60
 Diana a Tityo uitia 43
 Diana fuccincta 28
 Diana caryatis 27
 Dianæ natale solū 12
 Dianæ cultus 27
 Dianæ gratissima lo-
 ca 39
 Diana Cereris filia 39
 Diæ Tauricæ sacra 35
 Dictæ 23
 Dictiona 27
 Dies 20
 Dii selecti 45
 Dii fati obnoxii 60
 Dindyma mons uñ 40
 Dione 61
 Dionæa uenus 29
 Dionysus Corinthi 35
 Diomedis aues 22
 Diræ 38
 Dis 5
 Discere 1
 Discus 34
 Discintus 23
 Ditis imperium 38, 42
 Dodon 5
 Dodone 5, 47
 Doliche 39
 Dolonehi 22
 Draconis dentes 36
 Dryades 48, 54
 Ducere ferrum 7
 Ductor ferreus 7, 60
 Dulichiu unde 3
 Dybris 36
 Dyctami uis 36
 Dylaul 47

E

Ebur 19
 Eboreū 20
 Eborati 20
 Eburnū 20
 Ecce 3
 Echion 52
 Ediscere 1
 Egesta 29
 Egestas in laude 46
 Elara 43
 Electra 50
 Electrum 19
 Electra insula 50
 Eleusis Alexadria ul-
 cus 3
 Eleusis artice populū
 & urbs 3
 Eleusina sacra nō esse
 uulganda 4
 Eleueta gbus nobis
 appellent & unde 19
 Elephantes edentula 24
 Elloris 27
 Elysi campi 41
 Emeriti qui 12, 42
 Enceladus Aetna sup
 positus 13, 57
 Enna 11, 37, 41
 Ennae Ceres an Actæ
 nae 11
 Enni patria 6
 Enippus 59
 Eodama 59
 Ephyra cult. 35
 Equas olyssipponen-
 ses aurā grauidas
 reddi 54
 Equi Diomedis 22
 Equidem 46
 Equus scianus 22
 Equos quæ primæ cō-
 scenderint 29
 Erebus 5
 Erichthon 21, 59
 Eridius fl. qui & Iris 22
 Errare pasci 21
 Erymanthus flu. &
 mons 23
 Erinnyes Ceres 59
 Esedones 36
 Etiamnum 49
 Erruria unde 61
 Eumenides 38, 44
 Euri unde 23
 Europa 22
 Eurybatus 51
 Eurynoæ 57
 Exuula 57

F

Faces in nuptiis 11, 60
 Fara Ioui tantum pa-
 rere 17
 Fatum quid 7
 Fati necessitas 17
 Faunus 46, 59
 Fauoni9 genitabilis &
 unde 30
 Ferus qui 7
 Ferale unde 6
 Ferrugo 31
 Ferrugineus isernico
 lor 41
 Fibula 26
 Flammea 36, 42
 Flauum mare 61
 Florens quid 4
 Florentinus eximii li-
 beralitate uir 25
 Fluere 48
 Fluuiorū compus 34
 Fomites 11
 Fons unde 32
 Fortuna quid 19
 Forum Traiani 9
 Fouere 11
 Fraxinus 39
 Freti siculi torrens
 actus 12
 Freti siculi minima la-
 titudo 12
 Fruges 15
 Frons 32
 Fros 32
 Frus 32
 Frumentum 5
 Fucaræ mulieres 51
 Fulmen alatum 39
 Fulmen pacatum 39
 Fului mare 61
 Furia 6, 18, 20
 Furia9 crines angui-
 nei 6
 Furia Plutonis & Pro-
 serpine filia 20
 Furor diuinus qui 2
 Furor poeticus 2
 Furti 30

G

Gemmae 19
 Genua misericordia 7
 consecrata 7
 Genæ 20
 Genius qui 43
 Germani 20
 Geryon ubi regnaue-
 rit 23
 Geryon quare terge-
 minus 24
 Getæ populi 29
 Gera seruus 29
 Gatuli 13
 Gigantes qui 40
 Giganti noma 57
 Glauci quot & qui 46
 Globus solis & lunæ 42
 Grandescere 46
 Gordyæa ciuitas 36
 Gortys 27
 Gortyn 27
 H 27
 Habitus 50
 Habitabiles plagæ 20
 Harena 20
 Harmonia 50, 54
 Hausta qd i pallade 27
 Hauster 42
 Hebe 10
 Hebrus flu. 22
 Hecates corona 2
 Hecare quæ 3
 Hederæ ubi primum 4
 Hederæ lætæ 32
 Hederæ cur in baccha-
 nalibus 4
 Helicon 34
 Heliconiades 34
 Heliades in popu-
 los 36
 Hemispheria 20
 Herba9 quas apes ap-
 petunt 33
 Herculis gesta 22
 Herculis arcus 33
 Hercules in centauro
 ros 24
 Hercules calum susti-
 ner 24
 Herculis statura 25
 Hercules melampy-
 gos 51
 Hercules orbisula
 dex 22
 Hernus 30
 Hera ciuitas 30
 Herse puella 47
 Hesperus 44
 Hippia Minerua 27

Flippolyte amazō	29	Inferorū comēta un	44	uocalis	39	Luna taurologa	60
Hirpini ignes gambu	60	de	15	Lapidis Sipyli mīra	15	Lūa calor humectat	28
lant	36	Inferum mare	15	natura	15	Lunati calcei cur	41
Hispānia	39	Infinitus progeron	39	Lares qui	12	Lupati	37
Hylaci fulmen	39	dio	39	Latona cur	35	Lurcho	60
Homines i calum cur	47	Instaurare	52	Latona puerperū	34	Luridus	35
erecti	24	Infula unde	5	Laurus uenuri prelia	35	Lutor	35
Horti hesperidum	33	Inuēire	55	cur	35	Lutrus color	35
Hyacinthus	21	Inuidiā mala	55	Legere quid	1	Lutor	35
Hyalemus	30	Inuidiā simulacri	55	Lemnos unā & cur uul	4	Luxuriā mala	46
Hybla oppidum	36	Inuolucere	14	cano sacra	34	Lyaus	44
Hybris	30	Io	40	Lenaxus liber unde	4	Lycæus mons	26
Hydaspes	30	Iocus in herculem	23	Leo nemex a lune cor	25	Lycæus atticæ locus	26
Hydrus	24	Iodama in lapidem	27	pore	25	Lycæi gymnasium	26
Hydra lerna	7	uerfa	27	Leo cur in calo	25	Lycallus	26
Hyle	29	Ionium mare	25	Lestrygon	58	Lycus	26
Hymarus	21	Iouis robur	9	Lethe	21	Lydia	20
Hymaneus	39	Iouis uxores	10	Leucolyri qui & cur	31	Lydus	20
Hyperborei	36	Iouis potentia	39	Leucolia firen & pro	54	Lyde puella	12
Hyperion	28	Iouis cunabula	25	mont.	54	Lydus	20
Hyphen	19	Ioue loquente mūdus	48	Leucadiū saltū quis pri	52	Lydia harmonia	40
Hyrcani	49	concurrit	55	mus tētarit	52	Lydus	20
		Iphigeniæ historia	55	Liber unde bacchus	44	Lyte locus	37
		Iphylus per infractas	37	Liber louis & Proserpi			
		aristas ambulabat	37	na	4		
Iaechus i mysteris	4	Irati signa	5	Liber tauri specie	4	Machaon	36
Ianitores in compedi	50	Iris decorum oīum mī	45	Liber ebrius & somno	4	Machareus	8
bus	50	nistra	35	lentus effingebat	4	Manes	18
Iason	29	Iscus elati filius	18	tur	30	Manalus	18
Iaxartes	56	Italia bellis atteritur	61	Liber apud lydos	29	Manala	18
Iberia	10	Italia cur & quibus an	6	Liberi patris ministri	29	Maia	8
Ichne oppidi	26	tea nobis	61	Libya unde & quibus	40	Maieſta dea	8
Idaliū ciuitas unde	15	Iugerum	39	antea nominibus ap	15	Male	40
Ida mons	17	Iuga	30	pellara	22. 24. 61	Mantho Irefixæ	12
Idæi dactyli	16	Iulis	30	Ligustrum	35	Mare malus	20
Idæ pineta	15	Iulus qui	21	Lilybæū promont.	15	Mare feruet	36
Idæa mater	16	Iungere equos	21	Lilybe	15	Mare purpureū	19
Ignis e silice quando	16	Iunonis & Iouis fur	10	Lilybæū adiectum	15	Marica latini mī apud	16
primum	38	ra	26	Limes	20	Verg. Circe	16
Ignis facer	39	Iuppiter i arcadia na	10	Linus	20	Maricus Campaniæ	
Ignis & aqua in nup	39	rus	26	Limū	20	mons in suclia	
tis	55	Iuppiter unī dictus ful	10	Limina	20	no	16
Ignis ubi primū reper	55	mina laculare	37	Lilli flos unde	35	Mars e flore cōceptus	
tus	52	Iuppiter unī pater	10	Lilius	21	& qui	12
Ignoscere quid	52	Iuppiter dicta facta	17	Liparis q̄ & unde	36	Marſias	24
illi condito r	11	regum speculatur	23	Liparæ incendiū	36	Maſſyli	22
Ilithya	52	Iuppiter anxurus	45	Littus	1	Maſſules	22
Ilius	35	Iupiter in declinatio	45	Liuor unde	55	Maſſares	30
Imbraſia famos	44	ne	45	Locorum nomina	per	Matrimonii moleſtia	
Immane	18	Ixon	24	apocopen	35	non admodum gra	
Immanitas	49	L	7	Lōginquum	58	ues	6
Improbis	21	Lachesis	29	Lotos	16	Materies	7. 19
Inachus rex & flu	36	Laelus	24	Lucina	35	Matura	35
Inalpin	9	Ladon	7	Lucifer	35	Matutinum	35
Inarime	15	Latum	45	Ludere	32	Medicamētū cōtra in	
Ineſtmentia	60	Lati amores	19	Lugubris habitus	25	cendia	60
Incola	15	Lanificiū cōmendat in	50	Luna	28	Meduſa quid & cur ho	
Incohat	15	mulcibus	60	Luna corniculans	11	mines in ſaxa mutare	
Indigenæ	6	Lapis in arce megareſſi	60	Lunæ currus	60	dicta ſit	27
Inferni monſtra						Megæra	59
						Melantho	39

Mel in querguub?	32	Naufragatiōis periculū	1	Ophion	57	Parcæ quæ	7
Mel i cibis qñ primū	59	Naxos insula cur	16	Opima spolia quæ	57	Parcarum ius	7
Meltgunis	36	Nectar	21. 31	Oppidum	35	Parcæ quare tres	7
Melissa cur apīs	59	Nefasti dies.	16	Ops	57	Parthalii cur	26
Mens	11. 47	Neoptolemi pœna	40	Oracula totiꝝ græciæ	39	Paridis tumulus	15
Mercurius Iouis & maiæ	8	Neptunus	2	clarissima	39	Parens	48
Mercurii quot & qui	9	Nepaus campus uñ	36	Orbita	15	Paros insula	47
Meltra	46	Nepos	44	Orbes	26	Parthi qui & unde	31
Meruo tibi & te quid i terfici.	7	Nereus	12. 45	Orbes oculorū	48	Parthi faculadi studio clari	38
Metropolis urbs phrygiæ	14	Nilus rex	24	Orchomenus	57	Parthenon	52
Micare	21	Nilus flu.	24. 56	Orchus finitor & creator omnium	7	Parthorū reges picti	31
Miles unde	44	Nilus ægypti Iuppri	24	Orchi sedes informis & inamena	10	Partheniꝝ mons & amnis	35 39
Militiæ genera	6	Nilus urbs	24	Orchus	60	Pasiphææ spartanorū	32
Militiæ mos	16	Nili nomina	24	Orgia Cereris sacra	54	numen	32
Milctus urbs	16	Niphate mons uñ	54	Oriens dexter	28	Patruus	20
Mille	51	Nisus	26	Orithyæ raptus	2. 37	Pauo Iunonis aulis	31
Mimas mons & glægas	57	Nomina in osus	16	Orion	37 bis	Pax	10
Minerva	57	Norus	42	Orontes flu.	58	Pecus	47
Minervæ signum	38	Noeuuia	11	Orpheus	21	Pecoris inurēdi mos	21
Minervæ uirgo mactabatur	55	Nouerca	47	Orphæi cantum sequuta fagi	21	Pegafus	28
Minos	43	Nouercari	47	Orphæi inter argo naurus	54	Peloria sacra	37
Mithra sol	60	Nox erebi filia	7	Orpheus feras & iani mata cur canu duce re dictus sit.	21	Pelorus	15 58
Mithræ mysteria	60	Nox eadē cū uenere	44	Orphæi caput respon sa dabat	22	Peloria ciuitas	13
Mæcones	4	Nubes dex	14	Orpheus	21	Pelops a neptunno dilectus	45
Moly herba q̄ & uñ.	52	Nubendi ritus	42	Orphne Nympha	21	Pellæx	56
Molossi	38	Nubigenæ	24	Orrygia cur	12	Pene	6
Montes unde	51	Nuptia p̄r coemptio nem	12	Orrygia Lucus	34	Penates qui	14
Montiū partes	6 25	Nurus quæ	21	Ostri color	19	Penæus	36
Monstra quæ	2	Nyctæus	21	Ouat	50	Penelope prostituti pudoris	46
Mopsoii qui	2	Nyctimenus	26	Ozole	27	Penetrare	56
Mors quid	6	Nymphis cum Cerere sacra comunia	59	P		Peplum minervæ	27
Mors noctis filia cur	44	Nymphæ matrimonialia	59	Pachyni promōr.	12	Perge	39
Mors oium cōis	42	græce quare	59	Padus annis	36	Pergus	52
Mortalia quæ	46	Nymphæ annium filia	46	Pallene	40. 46	Pergusa	32
Mores ex habitu cor dis	18	Nymphaus lacus	40	Palleneus gigas	58	Periclymenus i uariis formis	46
Muleiber unde	59	Nysiros insula	57. 35	Pampinus	32	Perseus hæcate	5
Munus	18. 44	O		Pan Inuus latine	46	Persephone	49
Mundus	25. 38	Ob præpositio	16	Panchæa	5	Pesinus	15
Mundi fortitio	25. 38	Oblimare	46	Pandere	26	Phæthon qui	60
Musa.	25 40	Occasio iuuat res	18	Pandion rex	47	Phæmelas	11
Musæ peruersa natura	55	Occidens sinistèr	28	Pandrosos puella	26	phlægra	40
Musæ rōi arboribꝝ	16	Oceanus	20	Panopeus unde Iupiter	17	Phlegæus	40
Mycenæ quæ & uñ	59	Oenopion	35	Pantagias	29	Phlegæon	5
Mysteria Ceteris & Proserpinæ quando & ubi celebrant	3	Oenomai curule cetera men	45	Paphia uenus	35	Phlegyas	24
N		Ogygiæ thebæ cur	59			Phœnix aulis	30
Naiades	28	Oxyges qui	59			Phœnices unde	18
Naiades	28	Oliua fons	54			Phœnices culiscung generis homines mactabant	18
Narcissus	34	Olus Ceteops	51			Phœnices color	18
Narcissi furor	34	Olympus	36			Phœbus unde	2
Natura quid	1 19	Olympia	36			Pholi mors	24
Nauigatio prima	1	Olympii montis altitu do	36 40			Phorcus q̄ græcæ	45
		Omen	20				
		On litteris exclusa nomina græca	6				
		Opes a terra	5				

Phryges unde	14		Samothracum nisse		Solis occasus	20
Phrygium	14	Quæsit	ra	16	Soles	32
Phillydis mors	12	Quâti p quot	Sanctum	3 60	Sosani cornu	20
Picolaus	58	Quasillum	Sanctaria	60	Somno membra soluti	
Pignora liberi cur	10	Quasillus	Saturnus	57	tur	20
Pigritas idem quod Tigritas	4	Querquus arbor omnium prima	Saturnus apud Inferos	10	Sônus musis amic	25
Pinus conferta	16	Querquus berecynthia sacra.	Saturni tempora quæ	46	Sônja liberorum morte	
Pinus arguta	16	Quetquus cur Iouis æra	Scepttrum	9	portendenda	48
Pinus ubi primum	16		Scilicet	55	Scylla Saxi	61
Pinus Cybelæ cur dicta	16		Seruta quid.	50	Scylla Nisi filia	61
Pithis in arbore	16		Scrutarius.	50	Soonantes	9
Pitho	53	Recēs	Sedere.	7	Sparti uel fati qui	36
Pitheusæ cur	51	Regis officium	Sedes scelerata.	38	Speculari	17
Pithiussa	16	Reges ad nocendum paratos esse nō oportere	Seges.	15	Spiculum.	28
Plethron	43		Semele	61	Squāmæ serpentum	3
Plaustrum	11		Senti uis a sole.	2	Stellæ	19
Plautus	58	Religiosum quid & unde	Sentit quid	46	Stryx	5
Plolides	23		Seneæ uti a sole.	2	Symphalides unde	23
Pluto niger	8	Repens	Seruarii tributus nos	7	feræ	23
Plutus diuitiarum nomen	111	Repetente	Septem.	27	Suadela	53
Plutonis imperium	4	Repetente	Septemtriones	10	Subregmen	20
Plutonis equi	21	Religiosi dies	Serendarum frugum ratio	47	Sulphur	13
Podalirius	36	Rhadamanthus hercu	qn & a quo.	47	Supremus	20 50
Polyphenus qui	58	Ilis ueltricus	Series	7	Sylla	32
Polybotes	57	Rhenus	Sex	27	Syllis	29
Porces serpens apud Ver.	3	Rhipari montes	Sexcenta	51	Syracusæ	29
Porphyrus	51	Rhodope mōs & puel	Sexcenta	51	Syracusarum ameni	
Porphyrus	17	la	Sexcenta	51	tas	31
Portitor qui	44	Rhoecus.	Sexcenta	51	Syrtes	56
Præcordia	2	Rhoecus.	Sexcenta	51	Syrus	31
Præsepe	22	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tanara	42
Præuerblum	11	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tanarus	2 42
Prion mons	57	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tanarum	12
Profundum mare	1	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tanarus	2
Profani a sacris Cereris excludant	2	Rhoecus.	Sexcenta	51	Talonis poena	40
Procerblum. 5. bis	46 51	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tanais anis unde	29
Procelæ	8	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tatali fabula	43
Proceres unde	45	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tarchon	24
Prodigium	25	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tarentum cur hercu	1
Proteus	46	Rhoecus.	Sexcenta	51	leam	25
Probra agentis	55	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tartarus & que in	14
Proserpina quæ	48 49	Rhoecus.	Sexcenta	51	de	14
Prosepiæ unica	11	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tauri Casirantur	60
Prosepiæ raptus ubi	37	Rhoecus.	Sexcenta	51	Taurus marathoni	19 23
proximus	20	Rhoecus.	Sexcenta	51	Taurus cretensis ab her	25
pterelas rex	56	Rhoecus.	Sexcenta	51	cule sublatu	25
pterophoron regio.	96	Rhoecus.	Sexcenta	51	Taygetus	39
pulcher	60	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tegea	9
pulsare	38	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tegeus	9
pumex	52	Rhoecus.	Sexcenta	51	Telegonus	46
punicus color	18	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tempe	36
pyracmon	18	Rhoecus.	Sexcenta	51	Tenerum.	19
pytho ciuitas	12 27	Rhoecus.	Sexcenta	51	Ternarius in sacris nu	25
pytho serpens	27	Rhoecus.	Sexcenta	51	Teria fl. qui & Gal	41
Pyxos	32	Rhoecus.	Sexcenta	51	lus	41
		Rhoecus.	Sexcenta	51	Terrigæ qui & quot	36
		Rhoecus.	Sexcenta	51	Terra sedes	19
		Rhoecus.	Sexcenta	51	Tetra filii qui	43

Albertus
Cotta

Innocentius
Cotta
Hieronymus
Cotta

re Catulliano: Alberto: Innocentioque: quibus per communibus patriae fortunis oppetita mors: diluere
nolorem apud hominum memoriam uita peperit. Quia peritus priuatus iuris & publici pareretur: quā
tū rerū: quātū exemplorū: quātū antiquitatis tenebat: Nihil erat quod quis uellet discere: quod ipse
docere non posset. Aequi iustique seruantissimus: aduersus duas capitales hominum pestes: auaritiā
& ambitionē inuictum animum gessit. Per eadem uestigia Alberti germanū tuū pleno gradu ī
cedentem: medio rerū cursu mors īportuna surripuit. Sed nihil tā queror. modo te nobis & alte
rum fratrem Hieronymū: rebus gerendis ac bellica uirtute iuuenē: quā parte uoluit: emendatissimū:
non inuideat. quī multorum desideria satis estis explere. Quid enim laudis: gloria: splendoris in maiō
ribus ueltris unquam fuit: quorū ppaucos similes: & hac urbs & olim Roma tulit: ī quo uel praesentissi
de uel certissima spe non respōdeatis: Omīto corporis dignitatē: quā licet oēs ī uobis pene diu
nā suspiciat: ipsi tamen quā morbo uel tpe deflorescit: nec nra nec animi ē: iter uera bōa nō ducitis:
ac ut oblata nō spnit: ita pfecto nō admiramini. Sāctissimi uero mores: ingeniū: memoria: stu
diū dicēdi copia: quē nō exalarēt: ad uos amādū: Versus & epistolae: quī tu culus hoc pprū mu
nus ē: cotidie medicaris: fidē nri sermōis ab solū: quibz opulentiā Cicerōis: florē Plinii psumo
nia tēperat: ut in carminibus elegātia Tibulli: Martialis argutiā. ut ab illo Cotta tuo culus non
mē supprimere piaculū Nasō duxit: ab futurū nō uidere. Vereretur adulariōis suspitionē: nisi tale
tā specimē de te dedisset: ut post multoq; magis uerēdū mihi si me iis q; familiarē tē norūt: ma
lignū apud istos appareat. Sed obsequēdū tibi fuit: q; recte facti cōfessio: satis ē cōtēdis. At illud
nō phibebis: qn ego tibi p rātis erga nos meritis aliquid gratiae referam: ut & looos: ut autē
αποπαυ. Selo te gēmas & auri mūera nō expectas: qd ī aplissimis opibz tua forū nō expetit: & re
culae nre minime patitur. Acelpe nūc īgit enarratiōes ī Claudii raprū Proferpiae: quā tuo noie
suscepas: ut scis jano non marum absolutum: tibi q; dicam: pietatis erga pceptorē tuae: bēuolētia
erga te mea: ppetuū testimoniū. q; si p oculū lectitaris iuuenes ī iis pūla nostris ignota: quae q;
tibi eruditiōe uoluptatēq; afferat: haud mediocrem. Nec obscure pēpiles me tibi: ut uia uoces:
sic ēt scriptis prodesse uoluisse. Bn Vale & Ianū tuū ama. Mediolā. vii. Calēd. Ianuarias. M.D.

CL. Claudianū ultra per. A. Ianum.

CL. Claudiano Simile qdā cōtigit: quod Homero. Vt. n. Chiti. Smynnae: Rhodii: Colophonis:
Argiulq; & Archenienses: multiq; praeerea sibi illum ciuē iudicāt ita de Claudianū patria pae
riq; sed īprimis Aethiuse: qui Florētiā colunt: & Hispani: dubia diu uictoria certauerūt. eo
rū litem nos omnium primi direminus Aegyptiū suspicari ex his cū ad Hadrianum uersibus.

Nota Pharo: sententia: attollens gurgite uultum
Nostra gemat Nilus numerosis funera ripis.

Et ad Gennadium proconsulem.

Gratorū populis: & nostro cognite Nilo: ubi pronomen accepit: ut Martialis ad Lycianum. No
straq; laus Hispaniae. Confirmat & nos in sententia Suidas. in culus collectaneis hunc in mo
dum: quanq; graece scriptum est. Claudianus recenti memoria uersificator Alexandrenus: Ae
cadū Honorūq; picipatu floruit. Apollinaris quoq;

Sidonius hoc endecasyllabo
Et Pelusiaco satas Canopo.

Qui ferruginei toros mariti.
Et musa canit inferos superna.

Alexandriam uero sub ostium Nili Canopicum

Plinius locus

statuit. Alexander Philippi filius: architecto Dnocrate. quom prius ille esset oppidum perexiguū
Rhacores eodem quo lac9 noie qui postea Mareotis ē appellat9: & sic corrupti Plinii deo dices (ēt
post tot cēsuras hnt Arapotes aut Erapotes: inde pderūt: ut īngt Hlreus) homines ingenio
sissimi atq; acutissimi nō in medicina tantū Galeni cōfessio: sed in oibus ingenio artibus emine
tissimū: orbē disciplinartū: quē Graeci dicunt Encyclopadian: e fecalo fugientē restituerunt. ut
Andron in tēporibus auctor ē. nā quom successores Alexandri bellis oia uexarēt: iterq; diutne
nos armoz strepit9 māliuiores apud alios musa penit9 euauissē: Aegyptiq; rerū potirēt ille

Ptolemæus

Ptolemæus: quē peculiariter Alexandrini: propter ipotentē supbiq; dominatum: κορυφαίον
uocāt. uel uel e post lūminio mortis in lucē reuocata sunt. Is. n. Scelerū cōfessio: quom suspectos
haberet Alexandrino: optim corū trucidauit: partim extorres egit. unde Grammatici: Philosophi:
Geometrae. Musici: Pictores: Medici Idq; genus alii omnis pene urbes & insulas ex fuga cōpleue
rūt: angustiaq; rei familiaris & difficultate rerū coacti: quā quisq; norat artē psterbāt. Idq; in
illo malo cōmodi fuit: q; ppe exticta bōaz artū studia reuixerūt: ī noticiā posterorū pagara.
Quod si nihil aliud ad claritatem sui nois Alexandria prouiseret: illustratē hercule uel uno Clau
diano: qui prater ingenii monimēta quae de se praedicant: in uita tantus fuit: ut Arcadio Hono
rioq; gratus amplissimis ab utroq; muneribus honestaretur & Statua: culus Basis in Foro Traia
ni inter Urbis ruinas effossa nuper est cum hoc elogio.

CL. CLAUDIANO. V. C. TRIBVNO ET NOTARIO

I NTER ceteras uigētis artes prægloriosiſſio poetarū. Licet ad mēoriā Sēpīternā Carminā ab eodē scripta ſufficiāt: ad tñ celtimōi grā ob iudiciū ſui fidē. DD. NN. Arcadi⁹ & Honorij ſclictiſſimi ac doctiſſimi ipatores: ſenatu petēte: ſtatūā ī foro Diui Traiāi erigi collocatq; iuſſerūt.

EIN ENI BIPPIAIOIONOON

KAI MOYSEAN OMHPPOY

KAAVΔIANON PQMH KAI

BAΣHΣ EΘEΣAN

Idēſt

Mœonidæ cui mens Claudiciꝝ Muſa Maroniſ:

Hanc tibi cum roma Cæſar uterq; dedit.

Vel ita (ſi q; iſolēniā Syllabæ nō reformidet ī Claudiciꝝ) Virgiliū mēte: muſam q; hēret Hōeriſ: Conſtituere duces Romaq; Claudianon. Illud ī epigrāmāte græco: ſcitu dignū. q; Virgilium perſota ſcribit: ut ī oib; ēt Stephani codicib; inuenire ē ī in uerbo Mantua. quod arguit illo rū uanā ſupſtitionē: qui rātum per. E. Vergiliū notādum putāt. Huius Statuæ meminit ī præſatione belli Getici pro Stillicone. Sed prior effigē tribuit ſucceſſus amarantham Oraꝝ patriciꝝ noſtra deſcavit honoſ: Anſuit hic princeps titulū poſcente ſenatu Reſpice ludicium q; graue Muſa ſubis. & paulo poſt. Quod legimꝝ medio conſpiciamꝝq; foro. Conſulatu ſunctum ſconſendunt li: qui. V. C. duas ſuperioris tituli notas itēprætantur: Viro cōſulari. Sed alij qntæ Cohortis exponunt. ut cum Tribuno conigatur inſeſte. Notatū dignitatem tres eodem tpe forte bantur a Secretis alio uerbo dicti quib; publice legendi ſcribendiꝝq; ius erat. ſiquid ī latinis Suidæ credimus. Multa ſcripſit: quæ qm ſunt ī manib; non eſſet oculi noſtri ſingillatī recenſere. ſed nouiſſime de rapto Proſerpinae libros quatuor. ultimū tñ aut nō abſoluit: uel iniuria tēporū deſideramus. eius argumentū quoniam poeticū eſſe: de fabula primū dicere ab re non erit.

Fabularum genera.

¶ Fabularū genera Macrobiꝝ plura tradit: & in ſis illud qđ Philoſophi nō reſciūt: ī quo ueritas p cōpoſita quedā ſit: itaq; pſerit. ut Sacra Ceteris & huiꝝmodi Cerimoniz. quas ideo noſtri maiores abſoluta ſimpliciꝝq; narratione nō prodiderūt: qđ ſciebant inimicā eſſe naturæ apertā nudā ſui expoſitionē. Ceres itaq; cāpeſtris ac ſecundū ſoli uim deſignat: ut montani lapidoſi q; Berecynthia: Seminum Bona dea quæ & Proſerpina. Vt Porphyriꝝ apud græcos itēprætāt. Hæc a Plutone rapta eſt: quom Ceres Berecynthia uiſiſſet. Nā ſi quālibet uberes agri p neglectū uel alia de cā: ſit clare ſerupſa q; terræ naturā trāſierint ſem: n iniectū deperit. nec ea lactura niſi magno labore reparat. qđ ī Ceteris errore representabāt. Poſſe & ad alios ſenſus trahi: quom oēs perſeq ſuperuacaneū foret. In Sicilia res ideo geſta fingit: qđ ille (ſi Diodoro credimꝝ) primo ſua ſponte tridicem prouenit.

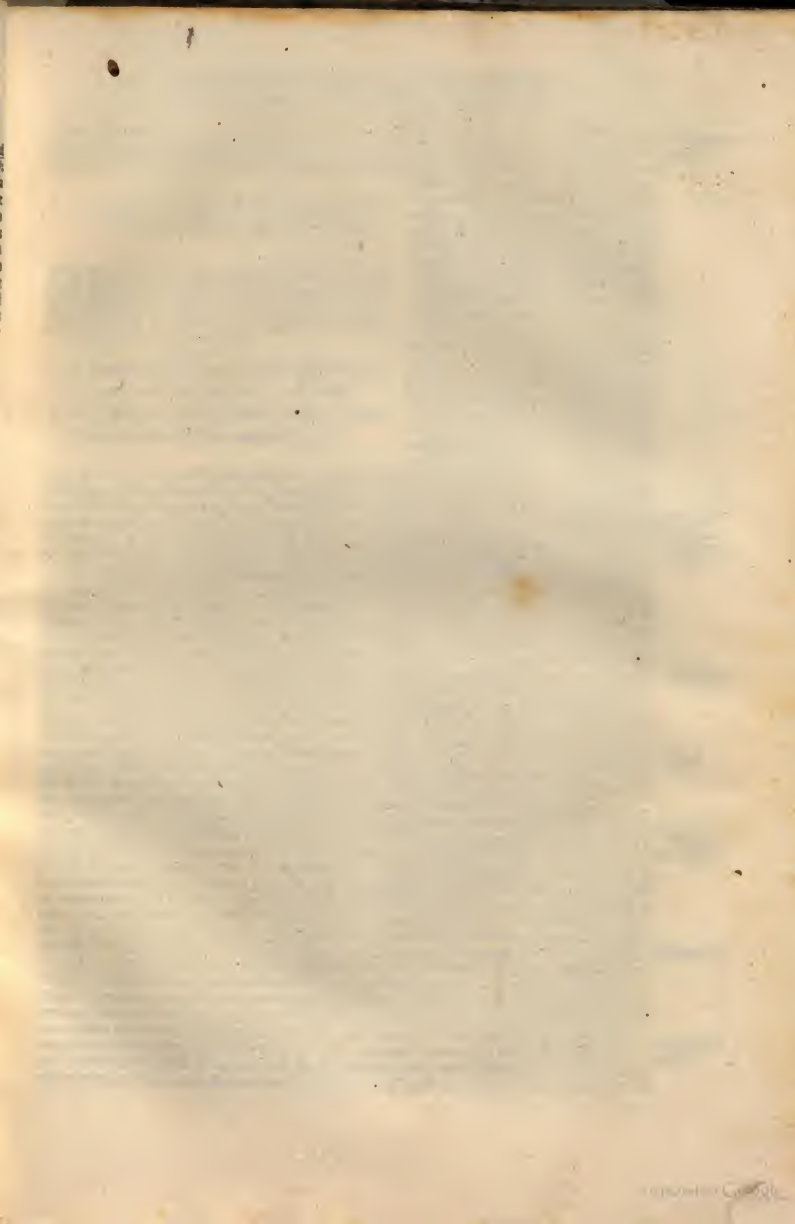
Carminis genus

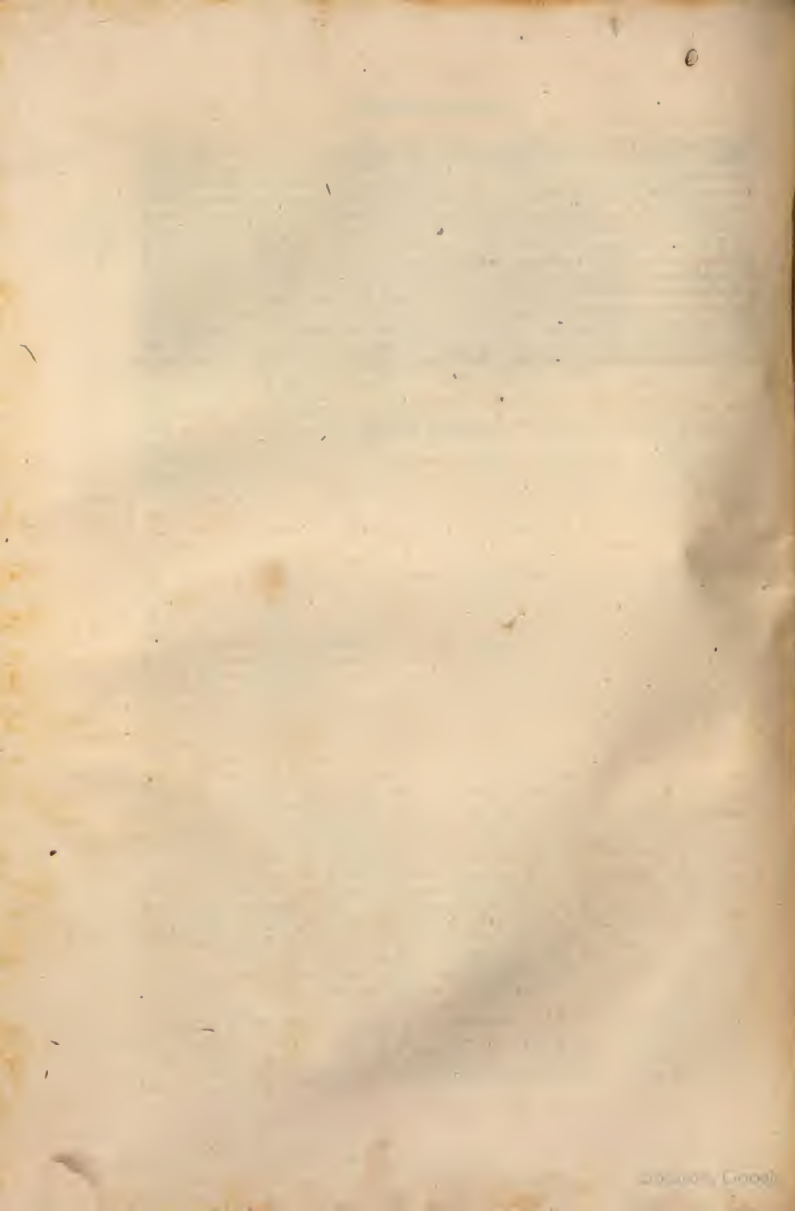
¶ Carmen ī ſiſis tantū pſationib; elegiacū ī alijs heroicū. cuiꝝ inuentione Pliniꝝ Apolliniſ oracula tribuit: & Pauſaniꝝ quorundā ſitina reſert. omnū primam Phemonoē Delphicam uatem carmine hexametro uſam eſſe. aliquādo columbas dodonaſ: ſiue ex autū genere: ſeu ſix byllæ ſuerit: has ante Phemonoen heroicū carmen hoc ī Iouē cecinſiſſe. Ζευ Ηνς Ζευ: Ηνς Ζευ Ηνς Ζευ Ηνς Ζευ. Boco tamen & ipſa delphica uates Apolliniſ indigenaq; culꝝ ī cundē Deū græci ſcriptꝝ hymnꝝ aliquādo celebrabāt & Lucina: laudes apud Delū: ait ex Hyperboeis Agyleū Pagaluꝝq; uenſiſſe: nec ita multo poſt Olenē: q poſt hominū memoriā primꝝ lon gis & hexametris uerſib; Apolliniſ oracula ediderit: primꝝq; uates pythiꝝ extiterit. Elegorū uero origo: ut inquit Flaccꝝ incerta ē. Inſtitutos tñ itē omnes cōſtat deſcēdo deſiderio mortuorū: moxq; ad amores eē traductos. ſed nomē retinuerūt a miſerabili cātu quē olim fundebāt. ab αλεειν qđ ē miſereri. Nōnullis ab Theocle naxio: ſeu magiſ Erythrao manaiſſe placet: dū p amoris Inſaniā uociferaret: αλ τι. Alii ab ea qđ ē particula dictā nō negant: uerū quā nō Theocles ſed phrygiæ rex Midas emiſſet: quō pareti iuſta pſolueret: adlectiꝝq; litteris ide nomen elegiz conſtitū. quod ſi uerū ſit. dubiū nō relinquit: cur Ouidiꝝ priores duas ſyllabas ī eo uerbo pro duxerit. et quid interiectione. qua dolentis affectus apud græcos exprimitur: αλ φηθόgo pro ta hi: notius ē qđ uo oporteat idicari. Nec deſunt qui nominis rationē ab αλεειν græco uerbo deſcendant: quod inſanire ſignificat: quia commotæ mentis Theocles id carmen eſſudcrit. Te rētiā⁹ & Conſorin⁹ primū elegiz auctōr Callinoū uideri uolūt. ſi modo fidelia ſūt exēplaria.

Præfationis argumentum.

CGrandioribus & iustis opibus aliqd stilo remissiore præcludere: uetus institutū fuit. eorum qui eruda in mediū studia nō propellebat. Hac luit Homerus: hac Maro: Papiniūq; & Claudian⁹: ut ipse de se phiretur. Nam quid in grauloribus præstare posset: expertus in panegyricis: ubi satis instructus appuit: ad heroicā maiestatem se cōtulit. Raptūq; Proserpiæ tāra cū laude cecinit: ut in eo solū poætæ personā sustineat. quom uersificator in ceteris habeatur. ut Suida testimonio tā doculmus. Carmen. n. quod argumentū sumit ex historica fide præsertim noua: nec habet eas partes quas in Virgilium Serutus: & nos ab aliis auctoribus in Papiniū recitabimus: Epopeia græce latine Versificatio (nisi quæ uerbi duricias offendit) appellatur & nō poema. quippe fabula uelut aia poematis ē: ut Sētīt Aristote. citra quā nō uere poætæ nomē optiet. Inde Luca. i. ordinem poetarū nō uenire: etiam si per locum Martialis affirmat. Præfationis autem sensus a similitudine colligend⁹ est. Vt. n. qui primū mare tentauit inuentionis suæ periculum fecit in tuto: sensimq; succedente conatu: quom iam rudimenta posuisset: a littoribus quæ pressim antea legebat sublatis uelis alrum petitis: usūq; confirmatus per suspecta nautis maria cursum tenuit: Ita nos inquit in humili stilo scribendiq; genere diu uersati: proximū gradū facimus ad subline.

FINIS.

¶ Inuēta seculi primus qui naue profundum. Maris nauibus adire Phoenicas instituisse: Mella
Pomponius auctor est: & Tibullus: Prima ratem uentis credere docta Tyros. Dionysius Apher
Aegyptios. nisi quis eisdem cum phoenicibus accipiat. quod non placet. Neptūm Diodorus

Nauigatio
prima

CL. CLAVDIANI: IN RAPTVM
PROSERPINAЕ PRAEFATIO.

INVENTA SECVIT PRIMVS
QVI NAVE PROFVNDVM:
ET RVDIBVS REMIS SOLLI
CITAVIT AQVAS:

Qui dubijs ausus committere flatibus alnum
Quas Natura negat: praebuit arte uias.
Tranquillis primum trepidus se credidit undis:
Littora securo tramite summa legens.

ex illis aliquot errore actas Eniochos graecum genus in ponto ppagasse. Porro nauigandi perit
tia: q̄q̄ non statim nec ab uno: sed a multis: diuersis etiā temporibus absoluta fuerit: arti tamen: a
qua profecta sunt: omnia poeta tribuit. ¶ Inuēta. Excogitata quippe inuenire & reperire: hoc
inter se distant. quod alterū studiū est: alterū fortunae: Inachus apud Oui. Tu nō inuenta reperta
es. uel inchoata. Nam nihil est inquit Ci. simul & inuētū & perfectū. ¶ Profundum Mare. uel ab
imo uadorū fastigio: uel a summo: nam & aquor altum dicitur: & profundum sublime. Verg. Ac
neid. primo. Marja ac terras caelumq̄ profundum. ¶ Rudibus in se factis ex informi materia cl
era speciem aut delectationem. Cinius de uerbis priscais ait. quemadmodū on nīs sere materia
nō deformata rudis appellatur: sic uestimentū rude nō perpolitum: sic as insectū rudus & rudu
sculum. nam priusq̄ remum Copae inuenit et eiusq̄ latitudinem Platenfes ut in primo catalogi
scribit Apollodorus: quibus eunq̄ Contis nauigia subigebāt. Ad ipsos homines etiam referri po
test: qui tum nauigationis experti non erāt. Ouidius. Vela dabat uentis nec dum bene nouerat
illos Nauita. ¶ Sollicitauit. non aliena uerbi significatio est. ut quidam putant. nam qui terram
uerite sollicitare proprie dicif. Tibullus. Et teneram ferro sollicitauit humum. uerbum componi
tur ex solo & Cito: quod (ut Verrio placet) est moueo. Solum uero Maris etiā nomē est. Verg.
Subtrahiturq̄ solum. ¶ Ausus. hoc ait. quoniam rem certi discriminis & in concessam tentauit.
Horatius primo Car. Impia nō tangenda rates transsiliunt uada: Audax omnia perperci gens:
humana: ruit per uictum nefas. ¶ Alnum. minoris forme nauim quae ex integra alni materia ca
uatur. hic indifferenter accipit omne nauigium. ut Seneca. per immensum mare motura remos
alnus. Est autem fluuiialis arbor Alnus humoris patientissima: fabricandis apta nauigils q̄ aquls
obruta diu non corrumpitur. auctor Vetruius. & Lucan. Pharsalie. liij. Fluctibus aptior alnus.
Alnos in sola creta non esse steriles inter naturae miracula rettulit Aristoteles. ¶ Flatibus uētis.
de quibus Strabo Seneca Plinius: & Gellius satis multa. ¶ Dubijs. incertis. q̄ lidem semp non sp
rant: & qui se uentis cōmittunt in dubio usum habent & a lato parū distāt ut ait Homer⁹. & Se
neca in Hercule furente. Carbasa uētis credidit dubijs nauita uitae. Innotuit & illius philophi
seomma: qui quopiam percontante: uuentes ne plures essent an mortui: nauigantes inquit utrū
in partem ponis: Et Iuena. I nunc & uentis animam cōmittes: dolato Confus ligno: digitis a
morte remor⁹ Quattuor: aut sepre si sit latissima teda. quod Anacharsidis exemplo dixit. de quo
lege Laertii. ¶ Natura. Coliella. rupto naturae foedere terreste animal homo: uētorū & maris
obiectus: ita: se fluctibus audeat credere. Zeno statuit ignem esse naturam quae quicq̄ gigneret
& mentem arq̄ sensus. Seneca non aliud esse q̄ deum: qui nobis solidum & ad nos sustentandum
Idonaeum elementum terram dedit: nostra tamen improbitas in alienas sedes irrupit aut natura
f. humana. non. n. ea conditione nati sumus. ut per aquas ingrediamur. De natura distinctus &
uberius hulus operis. liij. ¶ Legens. pressim nauigans: & remo radens. Verg. Primi legellitoris
orā. quippe nauitae: transiūso p manus lunc aspera loca traiciunt aut montes p quos praecipit in
nauigantes uentis impingitur. Idq̄ legere dicunt: ut docet Seruius. ¶ Littora summa. Maris &
terrae cōfinia. Est autem litus quo maximus fluctus hybernus peruenit. Itaq̄. M. Tullij⁹ arbitet
assumpt⁹ oli cōstituit. ueluris ciuillis auctor. Celsus ait. ¶ Sin⁹: oras patentibus terrarū gentilis

Inuenire
Reperire
Profundū
mare

Sollicitare

Alnus

Nauigatio
nis pericul⁹.

Natura qd

Legere qd
litus

I laulter
Notus

Discrete
Ediscere
Dediscere

Vergiliū ut
ra p Aeliū
Donatum

Aegeus si
nus unde

Ioniam
Adriaticū

Est. n. Sinus inflexo tractu litus quod mare penit9 accipit. graeci κολπον uocant. C. Noto: spe
cies p genere, nota figura. Is Hauster latine dicitur ab hauriendis aquis: ut quidam tradunt. qm
nebulosus atq; humectus est. eadem graeci nois rō. nā uo Tio humor apud eos appellatur. ut mo
net Gellius. C. Audacia pēps: incauta: quae pēsi qcūq; nō habet: & oia temere aggredit. C. Dediti

cere. Discrete cognitionis est. Edisce
re memoria. cui si quae mandamus ex
ciditūritū Dediscim9. Quid. i. pōto. De
didici iambōa uerba loqui. Caesar. no
men disciplināq; populi romani dedi
dicerant. illud te nolim fugiat. ea uer
ba q; pteritū rēpus iterant a prima syl
laba: si acceperit ppositionē: mutari.
Pēdeo pepēdi: ipendi. Spōdeo spopō
di: despōdi. Tōdeo rorōdi: cōrudi. ca
teraq; pter hēc duo disce & posco. fa
ciunt. n. deditici & depoposci. C. Languentē: torpidū inertēq; & ignauū ab effectu. ut dolosus

apud Persiū Nūmus: q; mortales ad nectēdas fraudes ipellit. Ob id a Phocyllide sub auri noie exe
ratus. aut laguētē. q; terror hoibus mēbra debilitat: ut iqt Hirci9: cām reddit Aristoteles i pro
blemarib9. Nā defectiōē dissolutionēq; lāguor etiā significat. ut obseruauit & docuit Nonius. C.

Vag9: Errās q; nauigati9 apta uox ē. Tiberius Donat9 i uulgo fere credit. Sed donati iā titulo nra castigatiōe
uag9. Tiberi9 inq; Donat9 nō ierut9. ut uulgo fere credit. Sed donati iā titulo nra castigatiōe
Minutian9 i pressit. C. Trupit: Cōtra naturā fœdus iualit & pētrauit. C. Pelago. i. altu. In hac
elocutiōē frequēs ē Maro. Palmas calo cū uoce terēdit: & It Clamor calo. C. Calūq; secutus

lores. ut hodieq; nauitū cursus ad siderū rōnē dirigebāt: ut testis I home. ē. & Tibullus. Ducit i
stables sidera certa rates. C. Aegeas hyemes. Aege9 fin9 ab Aegeis achaia nomē accepit: q; d
Strabōi magis adulaf. ab aegeis Euboe. Varro: Sōlinus: & Martian9: ita uocari putāt: a scopulo
q; i eo nauigati9: pfectu a f. i. capra uideat. eius apud Pacuuiū mētio fit. Ad Aegeas Achiaē p
ter nauigatiū nemo maris rēpstatē passus credit: Neptūni pſentia. q; ut Nicocrates ait) Illic im
pēdio colebat. Vnde factū mari uocabulū qdā uolūt. Quod aege9 uel (ut alii codices habēt) Ae
geon antiquū neptūni cognomē fuerit: ut ait Pherecydes & apud Home. legim9. Alibi tū idem
Nicocrates ab aegei casu deducit. q; le illuc ab arce athenarū delectit: qd ut credam9 arx ipsa p
cul a mari sita nō fuit. Ad delictorē fidē Papini9 accessit: q; nō ab Acropolis: sed a Sunio pēpitē
de dedisse canit. Sunion unde uagi casus: in numina pōti Ceres decepti falso ratis aege uelo.

Festus addicit aliā nois rōnē. Quod i eo amazonū regina aegea petierit. C. Hyemes: aēt9 & tem
pestates maris. Ver. tā ualidā liuonē nauēti9 fortis achiaē uicit hyems. Aegeū qppe Mare: qd
Apher Dionysius tradit: crebris asinulaz reddidit cōfragosum. Maro: Crebris legim9 freta cōci
ta terris. & Papi. Achillei. pri9. Aegea: frāgūt ubi saxa pella. uel aωo hyemes accipit nībos
& fluct9. Nā uetōssimā regio iter cycladas ē ut ait Liui. C. Ioniu: antea Saturniū dicebat: post
Ioniu uel ab ius errore: qd Lycophrōi placet & Aeschilo: uel ab Ionio illyrici generis hoie ut

tradit Eustathi9. Ira senbūt Iacon Ital9 Adria p fuit. a quo Sin9 Ionius. q; mox ab Adria filio di
ct9 ē Adriatic9. C. Domat9: Supar: uſi domitae pacatae quicq; dñr: aut domat cōscēdit: ciulq; ter
go uelut equi uehitur ab equis. n. translatio sumpta est.

C. Argumentum Primi.

Dux herebi Pluton mollitur bella Tonanti:
Quod dulces natos: exoptatolq; hymenaeos
Nectat: exorat pareat: in classica pulsent
Rauca priusq; grata Ioue cōnubia possat
Ditis Atlantides celestes fer iussa per auras.
Audierat mandata pater: secumq; uoluit
Diuerfos ducens animos: quae tale sequatur

C. Primi Periocha.

Dicta poetae ultra dictū carminis gen9 ē: & q; ωπο λεγομενα graeci uocāt: restat argumētū il
lriq; i hoc. Plur9 q; dispater & Ore9 latie dī ipotētissime ferēs q; ex oib9 diis uxor ē nō hēt in
Ioue bellū pabar: hit9q; delectu copias ex mōstris iterni cōscētas i calū duxisset: nā pareat iuppli
ces ab eo cōscēdissent: ut de cōnubio cū Ioue pri9 ageret. Auditis ei9 p mercuriū mādatur iuppli
ter: aī dubi9 dīu pepēdit. tādē Proserpinā sūi desliat. negociū ueneri dat. Illa (ne pserpinā suspe
ctā ēēt) assūptis Minerua Dianaq; comitib9 i Sicilia desliat: ipsaq; pserpinā p abītiā mris occu
pari: & astu circūdūct. Quid actū postea sit itequēs liber ostēdit. Nos qd i hoc fictiōis uoluculo late
re suspicatem9 aī dīxiss. Mār Varro sēdit i pserpia seminū secūdi: ratē respēctari: q; quodā tpe
quō. sificisset. & terra qū sterilis orbaq; mcereret: exortā ēē opinione filia ceteris ab Ore9 rapta.
Quoq; mortales andā iacturā publico luctu pscuti fuisset: q; p fiddit copū latus alperciq;
exceptisse iſtitut: iactis: q; mysteria noia iſi iſtorie fidē i q; alr hīc cupit: Eusebiū legat & Suidā.

Mox longos tentare sinus & linquere terras:

Et leni coepit pandere uela noto.

Ast ubi paulatim praiceps audacia creuit:

Corda q; languentem dedidicere metum:

Iam uagus irrupit pelago: caelumq; secutus

Aegaeas hyemes: loniumq; domat.

Coniuglum: patru tandem Proserpina lecto
Dammatur. quam flaua Ceres (heu caeca furit)
Aethere deserto: siculis comiserat oris:
Turpigerat: perit Cybeles secuta penates.
Accelerat precepta Venus: iussuq; parentis
Pallas: & ipsa comes ueneri soror addita Phoebi.
Vt uentum ad sedes: plaudenter pectine ratis
Germaniam offendit: reditura munera matri

Neptūnus

Furor diu
nus qui
Furor poe
ticus

**Sentendi
vis a sole.**

extat: eburneam suspicant. Athenienses uero Mopsopios appellatos nō a uate: Sed ab alio quo
dam Mopso docet Strabo, sunt qui malint ab Oceani filia Mopsopia de qua Suidas. ¶ Templū
que remugit Cecropidū. Cecrops (ut fabulosa tradit historia) Teira. F. Apud Paulaniam quicq
Erechtheo p̄nat⁹: iterdū Pādione legitur. i. achalcis. n. refert Heilenis. F. Xuthi Athēis ex cū
q̄ assumptus arbiter ab Erechthei liberis: inter quos de regno nō cōueniret: Cecropem
narū maximū litem dederit. In Boetici. apud Haliartum Cecrops inquit ē facellū Pādōis filii:
qui herocles honores affecit⁹ est: ut i
alterutro uolumine menda sit librarū
uicio cōtracta. Charax autē at ex Sal
pictum urbe Aegypti: quōq̄ barba
ros & incōditos nō res: ad grācam lā
nitatem composuisset geminū cogno

Cecrops
Athē. rex
& cur gemi
nus.

Cecropidum. Sanctasq̄ faces extollit Eleusis.
Angues Triptolemi strident. & squamea curvis

mentum sortitus est. ut contra Cadmus a Thebis exul ob Lini cādem. (Si Didyam sequimur &
zenobiū) uersus in anguē dī ad Encheleas oppidū Illyrici: q̄ a prīstina clemētisq̄ natura ad im
manitatem bai barā gēris efferratus est. Hūc tumorem de Cecrope q̄ imo latere tenus homide
fineret in serpētē Demofthenes manasse in uulgus ait: q̄ ubi consulto op⁹ erat iolletitā atq̄ pru
dētia q̄ p̄pria hoīs est. ubi factō uirib⁹ & audacia p̄staret: ut Draco, Eusebi⁹ q̄. grāce Aegyptie
q̄ & utraq̄ lingua cōmōde loqueretur. Alii q̄ in uentis legibus hoīs ab agressu uita ad mīliorem
cultoremq̄ traduxerit. Alii cū Trogo q̄ uaga prius uenere: quō passim uiri rēcum mulierib⁹
haberēt: neq̄ pater suos nosset liberos: nec ab illis item nosceretur: introducto matrimonio: sue
rit auctor: ut singuli singulas haberent uxores: ad eōq̄ duplici q̄si natura patris & matris offen
sa: geminus appellari nō ab re uidetur. Alii q̄ ingēti corporis indolē: duōq̄ simul hoīum statūrā
sol⁹ implet. Acteonis eius qui primus in Actica rerum potius est: illam uxorem duxit: de fun
ctoq̄ in regno successit quo tēpore uini usus hominibus nōdum notus erat: ut scribit Eubulus:
Ideoq̄ manālē aquā urceum tenens in celo figuratur: ut est apud Higynū. Athenis i arce sepul
tus iacet: ut refert Antiochus in nonē historiā: uia quo Cecropidē Atheniēs ut a Remulo ro
mani Romulidē. Verg. Aenē. vi. Tū pēdere penas Cecropidē iussit. Nunc aut Eleusinā Cererē
Intellige aut adē: quā non procul Athenis uia quā Phalerium ducit occurrebat ut discim⁹ ex
Pausania. in qua statua uisebantur: Ceres ipsa & filia: & facem praefertens Bacch⁹: Praxitelis op⁹:
ut titulus indicabat: etus Aristophanes in nubibus mentit⁹: & Herodotus. ¶ Eleusis. Eleusis Ale
xandria uic⁹: p̄pterea non negligendus. q̄ litteras illic Callimachus poeta didicit. eiusdē no
minis acticae popul⁹ ex ea tribu quā Hippothoontis appellatione censetur. ¶ Il. & acticae
castellum: quod imminet & circumdatum templo Cereris est ut ait Liui⁹. ab Eleusio dictū, quem
suspicio ē ex Oceani filia Daira atq̄ Mercurio naturalis Ogygem patrem finxerunt: ut ē apud
Pausaniā Mysteria Cereris Eleusine: celebrabant cognemero & re maiora: sicut Agri⁹. Cq̄ & ip
se locus est actica: minora p̄ferpina: in Herculis gratiam instituta: cum is Ictianū effugitaret. id
q̄ in maioribus per leges Eumolpi: qui Athenienses imbuit religione: non nisi ciuib⁹ & indige
nis liceret: ut scribit Hister: innuit & Aristophanes. In minoribus mense Nouembris operaban
tur. ut in maioribus Iunii. qd̄ discimus ex Plutarcho. Seneca tñ indicat per autumnale aequino
ctiū tempus initiorum fuisse. eius carmina sunt haec. Quanta quem longae redit hora noctis
Crelescere in somno cupiens quietos Libra phœbeos tenet aequa currus Turba secretam Cere
rem frequētat: Et citi rectis properant relictis Actici noctem celebrare mysta. Macedo Polyan⁹
strategematon secundo mysteriorum tempus incidisse scribit in mensem Boidromionis id est Au
gusti. ¶ Sanctas faces. Operta initiorum lampadas. Nam sanctaria Michridatis appellat Plini⁹
quā grāce Plutarchus aporrhita: quippe quod omni obseruatione inuolutum est (ut Donatus
ait) Sanctum dicitur & sacrum medicamen quod clam pulgo sit apud Ouidium. Tum pater ora
sui sacro medicamine nati Contigit. nam sie Ouid. carnē Clau. expresse arcano perfudit robo
ra succo: quo phaethon irrorat equos: quo luna iuuenos. ¶ Angues Triptolemi. Ceres amissa
filia: quam paulānis & eo prior Orpheus: in Actica raptam scribit: in puteum quandam cecidit
qui floridus ab indigenis appellatus: in uia quā Eleusine Megara ducit religionis grātia mon⁹
strabatur. Aliuntq̄ ex eo loco anili specie deam: tanquam mulierem arguam a Celi filibus ad
marem perductam. Meganiramq̄ d Triptolemi filium alendum credidisse ut tradit Pāphos
qui poeta ante Homerī tempora censetur Dea puerum in tempesta nocte eincub⁹ calidis obrue
bat ut redderet immortalē: id quod in Achille Thetis etiam tentauit: unde Pyrrhos Achilles pri
mum dictus est: ut cecinit Pharfalius Agamemor. Sed excitata Meganira infantem extraxit. Dea
uero frustrata. hanc alumnio gloriā saltem dedit: ut sationis usum mortalibus indicaret. Itaq̄
serere frumenta sub Erechtheo glande uescientibus aq̄d Eleusina monstrauit. ut Trogus ex hi
storia re'ert. in cuius muneris honorem noctes initiorum sunt institutae. Sunt qui Triptolemi
marem non Meganiram. Sed Menalimenū Deiopem uocem: cuius Eleusine tumulum: quom

Cadmus in
anguem
uersus qua
re fingatur

Connubis
primū
Acteon
Acticae rex

Eleusis
Alexandriae
uic⁹
Eleusis
Acticae po
pulus: &
urbis.
Mysteria ce
reris: & pro
terpica: qñ
& ubi celes
brabantur

Sanctum
Sacrum

Triptolemi
m⁹ qui

Achilles
Pyrrhos an
tea noiāt⁹

fundamenta templi Cereris effoderentur inuentum scribit Aristoteles. **C** Angues: Anguis in
ade Cereris Eleuliae edificabatur:is ingruere in gratiam Xerxe euauisse creditus est. ut apud
Plutharchum legimus. Longam nauem Philocorus suspicatur: qua Triplolem orbem lestrauit
quom fruges ostendit. ea forsitan sic ab insigni appellata situr exercitus Tantali: qui Ganymede
rapuit: ut Phaedrus cecinit. Aquila in uulgi sermone dicitur: quae eam auem in uexillo expressam
habuit. **C** Strident: sibilant. alibi Claud. stridentia colla gorgonis. **C** Squamea colla, serpenti

Squamme
serpentum

colla squamnis alpera sunt instar pl
seium. Accius in *Elpidis*. eius serpe
tis squamme: squallido auro & pur
puta praetexta. inde uerbum squalles
re Macrobius & eo prior Gellius tra
hit. **C** Astricta: luncta. Legitur & attri
ta iulis utriusque per se clarum. **C** Lap
su cursu: tractu. **C** Sereno: tranquillo
placido nam turbationis: & alienus a
sacris e iper. eodem serpens Aesculapii

Colla leuant astricta iugis: lapsuque sereno
Erecti: roseas tendunt ad carmina cristas.
Ecce Procul ternis Hecate uariata figuris

Porces &
Chariboea
serpentes
apud uerg.

mo: apud Aristophanem reple. & Virgilianus aguis ad Anchisae tumulu. **C** Erecti: in pectus ablatis q
les apud Vergilium serpentes a Tenedo Porces & Chariboea: is enim nominibus appellabant
editi patre Typhone ut canit Quintus qui in Illade consumanda successit Homero municipi
suo. Nam Smyrneus: & ipse fuit: ut libro decimo de se restatur & Caeus in poemate Paris argu
meti: cuius ipse met auctor iterpres exitit. Et si quid calabrū suspicant scuriose. **C** Cristas: lappē
tibz fabulosas Plinius autumatis: sed utraq lingua poetarum: certati tribuit. **C** Roseas. Maro sangui
neas. sed Claudianus colore dedit: id quod horrore erat: a re diuina submouit. **C** Ecce. ubi quid: po
nif ecce necessario sequit aliquid quod metu afferat: uel admiratione. ppriusque Ciceronis hoc est in te
bus improbitis. quod cum cura uerg. & legit: & transulit auctor Aconius. **C** Procul. usque ab inte
ris: **C** Hecate. Persei fratris Aetnae Colchorum regis Hecate filia fuit ut Dionysius Milesius i Ar
gonautico refert. ea dum uaga per saltus uenaretur: Aconidi uim prima deprendit: & ita neca
go parente regnum occupauit: a suis in caelum post mortem relata: ut apud Diodorum legimus
Eiusdem nominis altera: ex Asteria Iasonae sorore & Perseo Tirane nata: cui Iuppiter elementa
subiecit: & caelo hereboque potentem fecit: ut eanit Maro. unde & Hecate dicta est: ut discimus
ex Hesiodo. Vergilius Aeneidos quartus: Ter centum tonat ore deos. Sic enim nos interpretati
sumus: ut dicat Hecaten a Saga ter inuocaram: quam per centum Deos obscure quidem uerum
peritissime designauit: ad amplissimam Deae potestatem: & nominis rationem simul alludens.

Ecce.

Hecate q.

Id ab *ἡκτορ* trahitur: quod apud graecos idem ualet quod centum: Ternarius porro nume
rus in huiusmodi sacris: adhibebatur ex ritu. ut ex Homero: Nafone: Tibullo: Papinio colla
gitur. Et Porphyrius ille philosophus in responsis abunde dissent. Nec ebest: quod a poeta
statim subiecit. Tergeminamque Hecaten tria uirginis ora Dianae: nam sui moris est. ut etiam
Macrobius obseruauit: in quibus non conuenit inter doctos utranque sententiam complecti:
quo sit ut sibi peruenire non consetur Serulus & alii post eum grammatici norauerunt. Norat
diuersas in Hecate opinionones: & eam quam superius attulimus: & illorum qui cum Iunone con
iungunt. ut sit eadem Iuno Diana: & proserpina: ex quibus Hecate ut est apud Lucanum. com
mune numen efficiatur. Idcirco ne alterutrum poeta damnet: utrunque dixit. In hac diuertere
libote propter eos: qui Anicularum deliramenta sectati: a Serulo discesserunt. Hecaten nocte
gentiam canit: Bacchylides Ioue & Asterie Musas. Eodem & Cerere marre Orpheus: Pherecy
des Aristae peoniam filiam tradit. Eadem Perseis appellatur a patre. Apollini Argonautica
tertio *πρωτὶ δὲ γενεῶν* & i quarto *τοῦ πρώτου τοῦ πατρὸς τοῦ οὐρανίου*. idest Nocti
uagae restor perfidos orgia dux. Nec aliud in Cassandra quom Persei uirginem dicit Leuco
phron intellexit. Et Papinius in euocatione manium ex persona Tiresiae. tu separe cecutu Ely
sios Persea pios uirgaque potenti Nubilis arcas agat. In quo Persei quoque legi potest: ut Inax
chi: Phyllis: Amavylis. hinc appet. eos falli: & Persee legēdū putat: & inerudite bacchū uel merca
tū sibi seculat. **C** Ternis uariata figuris. Orpheus i argonautico triplex ea caput hūc fingit. Dex
trā eq: sinistrā cāis: mediā hōis: & qdē rustici. Oul. i. salt. Ora uidet hecates i tris uergētia formae:
Alcámenes omotum primus Hecate triforme signum secti. Id Athenis uisebatur iuxta uictoria

Ver. locus

Defensus a
calumnia
Serulus

Perseis he
cate
Stat. locus

itatum: quam q̄ alis carebat implumem uocabant: ut docet Pausanias. Hecatz canes in molabantur: ut Mimorū poeta scribit Sophron. ¶ Simul procedit. una progredit: et leſe agit. ¶ Iacchus. Iacchus apud Herodotum nomen eſt: Eleutinis deab⁹ ita familiaris: ut Diane Vultibus Adonīs Veneri Attis Opi. Coruilius ait. Proſerpiam baccho Mercurium peperitſe. ſed alter hic eſt in myſteris Athenienſiū celebratus: ut diſcimus ex Arriano Polyenoq̄ Macedone. quem Iuppiter ex ſperpia ſuſtulit eius illa quā inuatus in anguem uſtauit: auctor Clemens. & I. crullianus in Apologetico: Ioui in celum hūc exprobrans amato rem quā nigerū uocauit: a ſerpētum ſquāmis. hinc in orgiis ſabazioū ſura co ſpirā cōuolutus: argumentū neā di concubir⁹ adhibebat. Et graci qdā

Canes hec
catz lugub
bantur.

Exoritur. Leniſq̄ ſimul procedit Iacchus
Crinali florens hedera: quem Parthica Tigris

Iacchus in
Myſteris.
Liber Iouis
& ſperpia

poeta: quom Draconem Tauri partem laudant: Iouē ſub oſcure ſignificat. Fingunt enim proſerpiam ex eo patris ſupremo: Liberū tauri ipē euan. eſſe: & Lycophion ipſum Dionyſiū taurum nuncupat. quin & Eleuſi mulieres in eius dei ſacris: ut taurino pede ad ſe ueniret cōprecabant. & digne taure ſapius in digitat̄. ut reſert Plutar. Is. preterea Liber Zagreus terreſtrisq̄ cognominabatur & Sabazius ut ſcribit Diodorus a Titanibus puerilibus domis illeceus men bratin⁹ q̄ laceratus: ut canit Orph. in Parnafſo conditum iuxta I. ipodem tradit Euphorion. ex quo loco in nubibus Ariſtophanis inuocatur. Idipſum Iouis & proſerpine ſurtum designat. Ouid. in. vi. me. iſs uerbis. Fecit inquit: ut Iup. Minē olimen paſtor: uari⁹ Deoida ſerpens elulit. nimirum Deoida proſerpiam Naſo uocauit: ab Eleuſina Cerere quā Ζηνα græce dicitur. ut eſt apud Orpheum. Ζηνα ὡς μηδὲ Τηλεσ. id eſt Magna parens Deo. unde recta ſortia Deois: ut a Ζηνα Ζητωει⁹ patronymicum deriuatur. Sed hoc ambigū nō relinquet Auſonius: culus ad Theonem carmē eſt hoc. Qualis floricea quendā populator in Actna uitgineas inter choreas Deoida rapā ſuſtulit Emerſus ſtygiis ſo naciub⁹ oreus. Aliqui malunt leniſſe Claudianum de libero: quem Ceres ex Ione peperit. ut Diodorus in quarto Bibliotheca ſcribit. huſc & matri primitias annuſtato die libabant q̄ ſeſto tranſigentes αλῆα uocabant ab areis. ut grammatic⁹ Pausanias exponit. huc Ouidi carmina pertinent ex. x. Metamor. Feſta pia Cereri celebrabant annua matres. Iſta quibus niuea uelata corpora uelle Primitias frugum dant ſpica ſerta comarū. Sed Hipolyd⁹ quoq̄ uelleſis ex ritu ſacrorum candida: apud eundem poetam accipienda: q̄ erat Eleuſina. Nam q̄ iſ in uelle color exigeretur initiorum die Valerius indicat. Vectius etiam Prætextar⁹ humanarum diuinarumq̄ rerum petriſſimus: ut eſt apud Macrobiū: Fabia Conia uxor dei ſunctæ poſuit hoc Epitaphium. Sacratæ apd Eleuſinā Iaccho Cereri & Coræ. ſic. n. proſerpiua diſta eſt Molofſorum lingua: præſtanti forma puellam ſignificante uocabulo. licet inde ſuſpicari Liuium belli macedonici primo: Coræos ſacerdotes appellaiſſe Proſerpiam. Sed ne fabuloſa diuiciuſ conſectetur. Eſt & naturæ ratio: cur Cereri proſerpiæq̄ Liber comes accedat: quippe quā uſum in ſemene proſerpiæ: eandem in ſegetibus Ceres: & in plantis Dionyſius repreſentat: ut Porphyrius ille philoſophus interpretatur. ¶ Lenis uidetur hic operam Donato dediſſe: Is. n. l. enaxus liber unde graci nominis (ut alunt) originatione latino uerbo peri non debet. Equidem ut probe ſcioſin. ſi. de temporib⁹ Apollodorū: Lenax⁹ bacchi ludos aſſerere: quāt circum torcularia quæ Ζηνα graci uocant exhibebantur: unde liberi patris per epitheton nomen: ut etiam Diodoro placet ſi Donato ſuccellendum non arbitror: ſi græcās etiam uoces a noſtris uſurparas: latinæ rationi quo ad eius ſertū poteſt accommodat. id quod in Agro: Agro: Fure: & aliis non paucis Vari⁹ ne in ſecile nouimus. ne graciſ accepta omnia referamus ut Tyrannio uideri uult ille clari nominis olim grammatic⁹ & Terentii Ciceronis libertus. qui integro luſtoq̄ uolumine latinā ling. ad a graciſ totam pendere diſputauit. Sed & lenis hic intelligi bacchus poteſt: quoniam placiſ ſenece a ſanctis ut alibi per inſaniam colebatur. ¶ Florens. ornatus. nam quicq̄ decens a nitiudinis: Lucretius & eo prius Ennius: Florens appellauerunt. ut idco q̄ non hedera tantum coronabat ſed & narcifſo uariſq̄ florib⁹. ut iduciſ a Charemonē tragicæ diſq̄ poeta. Tibull⁹. Sed uariſ flores & frons redimita corymbis: & Diodorus ait in quinto Bibliotheca liberū patrem αλῆα. i. floridis uſum uelleſib⁹. ¶ Crinali hedera. Ferūt omnium primum liberum partem im poſuiſſe capiti ſuo coronam ex hedera Alexanderq̄ eius exemplo: hedera coronato exercitu ex India uictor rediit. auctor Plin. Mirum qd Plutarchus i quaſtionibus reſert. in cel. inquit hedera

Liber Tau
ri ipē.
Oui. locus

Deois pſer
pina.
Deo Ceres

Ouid. loc⁹

Coræ ſa
cerdotes q̄
Lulit locus

Lenaxus li
ber unde

Defenſus
a calumnia
Donatus

Florens
Hedra cor
in baccha
nalibus.

spiritus quæ mētes in furorē cōditat; & loco mouet; & ebrietatē absq̃ timore inducit. Eustathius in bachanilibus hederā argumentū libidinis arbitrat̃ur: ad quā mortales a uino prope flores rediuntur: interpretatione græci nominis κισσος quod hederam notat: & ab initio uicq̃ uerbi trahitur: quod est in uenerem pronū ferri. Eustathii sententia Naidis carne continet̃ Et Venus in uinis ignis in igne fuit: eandem paufantias apud Acharnas in Attica p̃mū uilam tradit: & poeta græcus Anipater in Sophoclem Tragediarum scriptorē noto epigramate. οἱ ὀπνῆναι hoc ē Acharnensem p̃ epitheton hederā nominat. hic in Thebaidos calce Papi-
nii. Quæq̃ rudes thyrsos hederis ue-
stisti Acharnæ. in Acharnan gentile
nomen apud Senecā trahitur. in Hippolyto: nō ut ridicule quidā tradiderunt ab Acarnonia. Te-
xebant præterea sibi bacchæ coronas ex alba populo: q̃ ea arbor interna credebatur: & (ut ait
Harpoeratio) iuxta ripas Acherontis enata. eoq̃ ab Homero Acheroida appellari putat. Por-
ro liber prosterpina filius: & inferni nomen est. ut demonstrauim⁹. ¶ Velat nō oēs? Quod op̃rit. nō
Tygdis una pellis obuoluere totū nō posset: & moris erat: ut q̃ ferax gestabat exuuias ab utro
q̃ humero suspensas demitterent. sic apud Dionysium poetā de hoc ip̃o deo carmen interpreta-
t̃ Eustathius. ¶ Parthica Tigris: Armenia uel hircana quæ gens utraq̃ partis proxima tigris
foera est: ut ait Solinus. Earum pellibus liber uelari fingitur: quoniā maculæ uarietate: in uulpi-
ces uix species & colores representant. eadē de pardalis & lynceibus ratio est. quātū terga thora
eis usum Baccho præstare legimus apud Euripidē. Adiciat̃ & hæc historia. Obiecto a nouerca
furore uagum Liberū: ad amicum Mesopotamiæ peruenisse: qui tum Syllis appellabatur: quōq̃ trā-
sire nō auderet. Tigrim diuinitus assistisse: & deum tergo impositum in ultorem ripam tātū
lisse: ex eo liberū ferā recepisse in tutelam & Tigridis ab ea mansisse fluuii nomen. Is casu pater
nō Tigris & Tigridos: & penultima producta Tigaretis: a græcis enunciat̃. sed & Pigris in
nominatio sic ut dictionis auspitiū: quæ prima est in parnasso littera faciat: & nō. T. quod apud
Iulianum Cæsarem: & in accuratis Arriani Codicibus obseruauit: & docuit Eustathius. ¶ Aur-
ratos ungues. auro præfixos in luxum. Papi⁹ in auro mansueuerat ungues. & in xi. de libri sacer-
dote. Quem discolor ambit Tigris: & auratis aduerberat ungulis atq̃ mos. Verg. Aeneid. vi. Ter-
gum getuli immane leonis Dar Salto: uillis onerosum atq̃ ungibus aureis. An porius auratos?
quoniam ferarum direptis tergoribus: quom̃ irarescent ungues auri colorem trāhūt: eadem du-
bitatio Serulium mouit. sed prior sententia castigat̃. ¶ Figit. aliqui scribunt firmans. & hoc &
ill. t̃p̃spiciū. ¶ Vestigia. plāras. ¶ Ebria. mero titubātia. nā Liber fingebat a mero lāguld⁹. Cui
di⁹ i eius dei mentione. Ille mero somnoq̃ grauis titubare uidet̃. & Statius in theb. Marcid⁹ edo-
nto bellum referebat ab Aemo liber & alibi. Quāq̃ ore & pectore marcer. affectus: ab iis qui se
largioribus inuolant poculis. & a uino uacillanti ad muneris auctorem transferitur. Eadem ratio ē
Marcida uina Papi. In Hercule Epitrapezio dixit. tenet hæc marcentia fratris Pocula: qua The-
baid. vii. Marcida tractatis planxerunt Ismara thyrsis: a uini præstantia copiaq̃ ex interpretatio-
ne etiam Lutatii: & in Epulo Domitiani. Illi marcida uina largiuntur. Ebria ab effectu: potiusq̃
præmatura ac dulcia. Nam Marialis cuius testimonio Domitius utit̃: Marcēres uuas nō præmia-
turas & dulces: sed tempore corruptas accepit: aut ebrias imitatione Catullici: cui⁹ est illud i brio
se acinæ. Nec unq̃. Pap. cōmiserit: ut in epulo tāti principis: cui⁹ gratia ad inuidiam usq̃ stude-
bat: pingula uina nominaret. rettulit igitur ad uini præstantiā (ut dixim⁹) & copiam: qua Domi-
tiani conuiuias: exhilaratos uidet̃ uult ad ebrietatem id quod a principio statim propeuit. Diē
beatam læti Cæsaris ebriamq̃ pando. ¶ Thyrsis. Thyrsus Latens telum cuius macro lambēte he-
dera protegebatur: ut ait Macro. hoc instructus exercitus habuit liber: ut indis in quos agmen
ducebat nō suspectus ultro reciperetur: & incautos opprimeret. auctor Macedo Polyen⁹ s̃trate
gematon primo. Catullus. Horum pars tecta quætebant culpidē thyrsos. ¶ Moenitis Moenones
aniquo nomine Lydi uocati sunt ut discimus ex Herodoro. apud eos præcipuo cultu Bacchus
colebatur ut Euripides in Bacchis indicat̃: nos uberius huius operis. il. dicābimus. ¶ Dii qui/
bus, Pacem deorum mantum precatur: & ab iis ueniam petit: q̃ operis instituto coactus inferni
secreta uulgabit. Idem Theseus apud Senecam facit & Verg. Aeneidos. vi. Nam Numenio inter
philosophos occultorum curiosiori: offensam numinum q̃ eleusina sacra uulgasset Somnia pro-
diderunt. ¶ Auerni. Lacus in sinu baiano prope pureolos is est: quē Cæsar olim purgauit: adeo
syluā⁹ densitate obductū: ut exhalās inde p̃ angustias sulphuris: quæ odor grauiſsim⁹: super
uolātes aues necaret. a quo Auernus ē dictus. auctor Lucre. & Maro. ac utroq̃ prior Aristot. is in
ter naturæ miracula refert: cantū Cygnos ex aibus: ei⁹ aquæ ui nō sentire: sed accedere ppl⁹ &

hedera ubi
primum
Acharnæ
Scardi loc⁹

Tigridis
i libero pel-
lis cur

Tigris am-
nis unde
Pigris idē
qd Tigris

Liber ebri⁹
& somno
grauis est
gitur.

Thyrsus

Moenones

Eleusina sa-
cra nō esse
uulganda

Auernus
qui & unde

Velat: & auratos in nodum colligit ungues.

Ebria Moenitis figit uestigia i thyrsis.

Dii quibus innumerum uacui lamulatur auerni

abiq; noxā inergi. nūc infernū significat: q; Auernus illuc usq; patere vulgo credit. ¶ Vacui. p
pter animasq; tenues & casae corpore locū nō occupant. an intelligit spatiosum: q; ppe quē m
hil unq; satis explet: utriq; Naso. Mille capax adit: & apertas undiq; portas urbs habet: utq; fre
rū de tota flumina terra: Sic oēs aīas locus accipit ille: nec ulli exiguis populo ē: turbae accedē
ferit. Errat exāgues sine corpore & ossibus umbra. ¶ Vulgus iners. nam soluta corporib9 an
me feriant: ac nihil agūt. i quo discedit a Verg. Clau. nam ille ait unū quēq; illic itēdē ludius exer
ci qbus in uita tenebat. Quae gratia

Vulgus iners: opibus quorum donatur avaris
Quicquid i orbe perit: Quos styx liuentib9 abit
Interfusa uadis: & quos fumantia torquens
Aequora: gurgitib9 phlegethō perulstrat anhelis;
Vos mihi sacrarum penetralia pandite rerum:
Et uestri secreta poli: qua lampade ditem
Flexit amor: quo ducta ferox proserpina raptu

pelletur: e littera detrita: ut scire sit. Ab uno tantū uerbo inclinatū: quod est Aueo Gellius ahi
mar. eadēq; forma esse qua est amarus: de quo nihil dici pōt qn duplex nō sit. ¶ Quicquid i or
be perit. Quicquid. n. omnibus abstulit auaricia: sibi ipsi negat. ut inquit Seneca de iustis inepie
multa auaritia omnia. in nemine avarus bonus est: in se pessimus. aut avaras opes pluronis ait
ab effectu: q; homines avaros reddunt. nam crescit amor nūmī quantū ipsa pecunia crescit. ut Ju
uenalis indignat. aut Epitheton ab auctore nūmeris ad opes transiit. Orcus. n. rapax: avarus
auidulq; & Tenax: a poetis appellat: ut intelligamus omnia caduca quae cū uita terminant: a Plu
tone largiti: mox ea perire: quomul usu ul tempore cōsumuntur. aut ordina sic. ex avaris opl
bus quorū donat quicquid in orbe perit. i. mortale genus. nam quicquid ex terra puenit homi
num ceterorūq; animarū cōmodo nascit. ¶ Styx. Stygis aqua duob9 in locis reddidit ad amē
thesiaia peneūde qua Luc. hac ut Curtius autumat Alexander extinctus est. Achaia Plin. uidet
existimare. quā Strabo statuit ad peneū Herodotus ad Nonacrin. Sed utrāq; eādē esse paula
uias indicat. Is eam Nonacri pheneoq; ppinquā ponit. Ex altissima crepidine in subiecta petrā
stillat: non facie nō colore suspecta. tamen illico epora necat: ut scribit Seneca. ea nō nisi nullina
ungula continetur: ut ait Vetruius: Caballina: ut Trogus. tument quom dixit Curtius: in me
dium reliquit. eandē fama est: ad inferos demerso meatu penetrare. Pap. Et pheneos nigro sty
ga mittere credita diti. per hanc iuratis diis: ut auctor est Maro: nefas est fallere Is eius siliā uesti
riā tributus honor est: q; in bello giganterō: Iouis partes secuta sit. ut est apud Hesio. ¶ Ambit.
Nā nouies aluco suo orbem terrarū complectit & Oceanū. ut canit Hesiodus. ex quo Papi. Styx
inde nouem circumflua campis. ¶ Vadis. breuib9: imis stagnis: & fundo. ¶ Liuentibus nigris.
Sra. in. i. the. Vmbroso Styx liuida fundo. ¶ Phlegethon inferni fluius flammarum globos vol
uens amor ouphrey: quod est ardeo dictus est Verg. Quae rapidus flammis ambit torquentib9
amnis Tartareus phlegeton: per hunc ardore frarum & cupiditarum representari Macrobius
suspiciatur. ¶ Aequora: quia latissime patet instar maris sinus: aut intellige fluct9. ¶ Lustrat. cir
cumeit & perlabitur. ¶ Gurgitibus: profundis aquarū uorticibus. ¶ Anhelis: ardentibus. ¶ Pā
dit: huius uerbi significatio ducitur: ex eo quod apud ueteres inopia laborans ad Asylum Cere
ris si confugisset: ei panis dabatur: unde pādere: quasi panem dare: ut Var. putat. ¶ Penetralla.
secreta. ¶ Rerum sacrarum: noctes Initiotum: quae Cereris honori date sunt: aut inferni secreta
penitus & in profundo latentia. siquidem sacrum significat aliquando arcanum: ut illo Cuidis
quod supra recitauit. Tum patet ora sui sacro medicamine nati Contigit. & alibi Clau. parui
pingit sacraria diti. ¶ Vestri poli. nam ut canit etiam Ver. Solentq; suum sua sydera norunt.
Dis apud Clau. lib. ii. Anisum: ne crede diem sunt altera nobis sydera: Sunt orbes alii: lunenq;
uidebis purius. ¶ Qua lampade. quae face. nam Cupidinīs: ut Ouid. alia sunt arcus & faces.
amor apud Papinū lampade parentes & inferni strinximus arcu: nihil in sulcus is: cui lon pā
dempro die nunc accipiunt: & Maronis afferunt auctoritatem: tam non necessariam: q; nulla ex
parte accōmodatam. ¶ Ditem Plutonē: qm tellus cuius is nūmen fingitur: humano gēi cetera
largiat. ¶ Qua ducta &c. i. loc argumēto Cereris Initia constabat: ut Phalerus edidit: q; Cereri
liberog; scripsit hymnos. ¶ Ferox: i placabilis: q; ultra neccisq; lus hēt: & morietū scib9 locum dat

Opes a ter
ra

Auarusufi

Styx
Alex. nex.

Phlegethō

Pandere

Dis

Chaos *Isler rus.* Possedit dotale chaos. Nam in consortiū regni recepta a plutone est; & æquo iure cū ulro do-
minatur. Columella. Et nunc inferno potitur i Proserpina regno. Chaos, orci sedem. a similitu-
dine tenebrarumque sub illa rerum confusione ab initio fuerunt: ut est apud Hesiodum quom-
nondum sol & reliqua sidera: officium suum rerris præberent. Ouidius. Nullus adhuc mundo præ-
bebat lumina Titani: Nec noua crescendo reparabat cornua phœbe. Verg. Aeneid. vi. Et chaos
& phlegethon loca nocte siliicia late. Quantasq; per oras. quantū terræ iustauerit. nam lon-
gis erroribus & diu silium uestigauit:

Prouerbiū
Amea
Azezia ut inde prouerbiū natum sit: in eos
qui nitris in quæredō occupati sunt.
Amea quæsiuit Azezia: Amea quip-
pe Ceres apud Troezenios: & Azezia
Proserpina colebatur: ut docet Didymus.
Sed quæ deieeps se scripturū poeta p-
mittit: imaturæ mortis: aut tēpore cul-
pa nō p̄stat. Vnde date fruges po-
pulis. Ceres ubi raporem silicæ reici-
uit fictionē mortalibus ostendit: ut huius operis. iij. dictabimus auctoritate Callimachi. Glans
de relicta. priscorū uictus glans fuit: ut est apud Tibullum: Glans alat & prisco more bibantur
aquæ. Sed ea Plinii quoq; erate multarū gentium cōstabant opes: & inopia frugū arefactis erio-
libatur farina. spissabaturq; in panis usum. genera earū multa: distant fructu: silis: sexus: sapore.

Dodonæ
gd & unde

Dodon

Argonauf
carina uos
callis

Valerij Fla-
ci locus
Seneca uer-
sus ex Me-
dea
Prouerbiū
I loquaces

Ver. locus

Claudian
locus ex pa-
negyricis
Frumentū
Arista

Erebus

Irati signa

Possedit dotale chaos. Quantasq; per oras
Sollicito genitrix errauerit anxius cursu.
Vnde date fruges populis: & glande relicta
Cesserit inuentis dodonia quercus aristas.
Dux erebi quondam tumidas exarsit in iras

Proserpina. Glans de relicta. priscorū uictus glans fuit: ut est apud Tibullum: Glans alat & prisco more bibantur
aquæ. Sed ea Plinii quoq; erate multarū gentium cōstabant opes: & inopia frugū arefactis erio-
libatur farina. spissabaturq; in panis usum. genera earū multa: distant fructu: silis: sexus: sapore.
C Dodonia quercus. Aemulatio Maronis: qui glandem uocauit chaoniam. quippe Dodonem
duarum urbium nomen affert Philoxenus: quarum alteram Thebalia continebat: alteram The-
protis in Epiro. Sed utraq; unam putat Stephanus Oceani Nymphæ: uel anni propinquo co-
gnominē. suæ qd placet Eustathio Iouis & Europæ silia Dodona. Nā Dodon & Dodone idē
sereniter: enunciat Homerī carminibus: & Iouis oraculo clara: Columbis: ut ferūt fabula: respō-
sa reddentibus. Sed aliter historiarū fidem tradit Herodotus. Nōnulli quercus ipsas per se uocas-
les fuisse cōtendunt. quod inuere uidetur Stagijs. Molossi quercus anheia Iouis. & Maro. Atq;
habita quercus oracula gratis Apertius in Trachinis sophodes. qui Dodonem quercū seu
fagū ὄνολυγισσόν appellauit ex hac materia cōstruāt. Argōauls Carinā: quæ dubiis reb;
Minyas admoneret: canit Apollonius: & Alchylli testimonio reuert Hyginus. Claudianus i pane
gyricis. Licet omnia uates In malus celebrata ferant: ipsamq; secandis Argolis trabibus lactente
fudasse Mineraui: Nec membris tantum uinxisse carentia sensu Robora: Sed cæso teneri Iouis
augure luto: Arbore præfaga tabulas animasse loquaces. Inde Lycophron Argonaucē garulā pī
cam dixit: ab aulis similitudine & C. Balbus: per operis initia satiricam potiusq; in celum rela-
ta sit: ut alij suspiciant. Ex hac historia Seneca in Medea carmen interpretari sumis: Ipsi q; uo-
cem perdidit Argo. quom alij ad Orphē cātum ineptissime retulissent. Hinc & Dodona: lebes
in eos adagio dicitur: qui perditā uerborum colluuiōne sciant: & inaniter obloquuntur. Nam
pelues circū Iouis fanī parietes ita locatas scribit Demon: ut si quis unam leui tactu continge-
ret: protinus omnes continuata perpetuq; complosione longū rinnirēt. Aufonius cotridiano
solis ortu cōtactas radiis crepare dicit. Id quod de Mēonīs apud Aegyptias thebas statua phis-
lostratus & alij prodiderunt. Aufonius. Nec dodonæ cessat I Innit9 aheni. Innumerus quoties
radiis ferientibus lecta: Respondent dociles moderato uerbere pelues. Easdem tamē abluendōrū
corporum gratia illic haberi discimus ex Alconio. meminit & inter heleni dona Verg. Stipatq;
carinis ingens argērū dodonæosq; lebetes. & Clemens sidonius: ubi Cortinas oraculorum plu-
ribus insectatur. In his aurem Claudian quos paulo ante citauimus: tertius a primo uersus in om-
nibus: exemplaribus: reneri Iouis legitur: quom Tomuri scribendum sit a Temuro Dodonæ mō-
te circa radices cērum fontibus nobili. de quo Strabon: Plinius: & Solinus ex Theopompo. Ari-
stis frumento. nam iuris ciuili auctor Gallus frumentum definiuit: quod Arista in se continet.
ea prima spīx pars est in frumento rigens aëlidus exusta solibus aridaq; uide nomen. Dux
erebi. narrationis initium est. Quondam. aliquando. Stat. Amplexu getici quondam resoluta
mariti. Erebi Erebum quondam Verg. obscuritatem quandam quæ sit apud inferos: uidetur
accipere: ut imas Erebi descendit ab umbras. quondam sumē eūdem loci: ut magnos Erebi tra-
naulmus amnes. auctor Pompeius. Sed hoc postremum non omnibus facile persuadet. alij nāq;
Erebi fluuios αἰθέρας intelligunt inferni. Varro tamen Orel dīsingit erebum: noctis pareni-
tem unde illud est. Erebo nata fuscis crinibus nox te inuocat. Serulius Erebum suspicatur infe-
rorum secessum quendam quem teneant qui cum uirtute uixerunt. & adhuc in elysios nō admitt-
untur. Exarsit in iras. hemistichium Maronis. irascentium flagrant & emicant oculi: multos
ore toto rubor. & astutus ab imis præcordiis sanguis est. Tumidas. eorum quos teter hic
affectus inuasit: horrenda facies est: deprauatum se atq; intrumescendum Ouidius in artibus.

nā manū ueteres alebant bonū: & deos manes inferos quasi bonos, quos (ut Aelius Rho tradit) supplices merui mortis uenerabantur: aut quoniam mors: ut grauissimis quibusq; placet: nō modo in la nō est: sed etiam luci praeferenda: & ii uero uiuunt: qui e corporum uinculis: tauq; e carce re quodam euolant: ut in sua repub. scripsit Cic. Sunt qui dictos arbitrentur: q; per omnia manarent: quos ab auguribus ob id inuocari mos est: ¶ Pene. pauloninus aduerbium remittendi cuius ultima syllaba breuis est: Papi. Et qui tibi Pythie Ladon pene iocet. neq; te decipiat Ouidi

Pene
Ouid, loc9

Ennii pſia

In montibus hortos Conducos pene Scipio magne tibi. nā corruptum carmen est: ita emendandum. Ennius emendat Calabris In montibus ortus Conducos ponti Scipio magne tibi. quippe Ennius ex oppido Calabriae Rudiis fuit: ut Strabo testatur & Aufonius in Monosyllabis, unde Rudinus ait diuī domus aldissonum Caeli. Luulus. Rome extra portam Capenam in Scipionū monumēto tres statuae sunt. duae P. & L. Scipionum dicuntur esse: tertia poetarū. Q. Ennii. Solinus ex Plinio: Africani9 prior. Q. Ennii statuam imponi sepulchro suo iussit Ouidius ut Africani9 priorem designaret Magnum dixit. Id. n. cognomētum scipionis fuit ut discimus ex Macedōe Polyano. Qui ad hanc sententiam graece scribit. Fabius Maxim9: Scipio magnus appellabatur: Itaq; scipio Fabii gloria inuidebat adeo ut aliquando i hac erumperet. Quid ita Fabi: ut tu qui dumtaxat exercitum seruaris. Maximus: ego qui deuicto Annibale bellum confect Magnus appeller: Ad quem Fabius. Atqui nisi ego milices seruassim tu nō habuisses unde ninceret. Parum inquit absuit quin elementorum fœdera dissoluerēt: & in antiquam discordiam redirent. ¶ Reluctatis: conuulsis, quod a deponenti participiū passiuæ: ueteres secutus enunciauit. Lucillus a me auxiliatus es. Petronius Arbitr. animā nostrā amplexam in pectore. Cicero pro Roscio, quo uno maleficio scelera oīa uiderentur complexa esse. Varro. Tribuni cō auxilio adminiculus. Et Maro. Nunc oblita mihi tor carmina. ¶ Rupissent elementa fix

A deponē
tibus parti
cipia signi.
passiuæ

Carcet

dē. Quinctilianus li. vii. Nec mihi uidetur errare qui ipsam rerum naturam stare ordine putant: quo confuso peritura sint omnia. ¶ Penitus reuulso carcere. effracto tartaro. qui titanias cohercet: nā carcer undecunq; prohibetur exire: locū significat: ab arcēdo: quod Varronis testimo nio scribit Ser. Est autē noxiōrū proprie custodia. quem nonnullis a coerendo deduci placet. ¶ Pubes Titania. scribit Diodorus. Ex Titea & Caelo natos esse filios septedecim: quemq; suū nomine: sed oīs i cōmuni a matre Titea Titanas nuncupatos. Hos Iuppiter bello domitos apud in feros relegauit: quod eius parentes in uinculis coniecissent, auctor Euhemerus. Musæus & Corithius Eumelus: qui Titanum praelia graece cecinit. ¶ Caeleste iubar. Lucem Solem: qui fax & oculi celi prius appellabatur. Ouidius metamorphoseon libro primo Per iubar hoc inquit radis i signe corulcis Nate tibi iuro: quod nos audire uidetq; iubar autem iulser pprie dicitur. quod iubar lucis effundat: a quo quicque fulgens ita nominatur: Probus in catholicis iubar inquit: numero semper singulari splendore dicti signat. Ver. It portis iubar exorto. ¶ Aegæon alio nomī ne Briareus dictus est ut ait Homerus: Caeli terrarq; F. ut est apud Hesiodum. sed Eumelus corinthius in patre nō conuenit. ex Ponto. n. genitū canit. ibiq; sedem habuisse: unde cum Titanib9 in deos arma tulerit. Astipulatur Ion chius in Dithyrambis: in quib9 Aegeonem refert a portu uadis euocari a Thetide Ioui tulisse suppetias: aduersus Iunonis Neptūniq; & Appollinis insidias. qui Iouem e rege gubernaculis eiecit molebant. de quo. C. Balbus poemati carmen inseruit: Conon in heraclea scribit Briareū cū Neptūno gradum contulisse: sed ab ipso deo superatū: demersūq; in ea maris parte: quod Aegæonis monumentum cum Apollonio platiq; uocant. Ab Ouidio memoratur Inter Maris numina: rum quia ponti. F. rumq; Opyiam Neptūni filia habuit in matrimonio. ut idem canit Hesiodus. Aegeoni. Chalcidenfes rem diuinam faciebant: sicut Briareo Carystii: nam omnis ferme Euboea Titanum regnum fuit. auctor Solinus: Sed illud admirationē mihi patit: quē dicit Homerus eundem Briareum Aegeonēq; nominatū: Solinus: ut diuersos accepit: preterq; si hoc intelligi uoluit: uni eidemq; Titani sub diuerso cognomī ne sacrificatum. Plinius in his que de dubio sermone composuit. Nullum nomen ait apud latinos On lleris excludi: unde Delum dicimus accusandi casu & Rhodum. ramen sunt quaedam que ad nos usq; per proprios gentis suæ uultus formamq; custodiuntur. ut Pluton. Xenophon & Aegæd. hœc ille. in Ver. Odit. & ipse pater Pluton. ¶ Arcto. uincto. uel angusto. Papinius. Soli & doq; Intorea adamante gigantū uinculis & angustam eentem Aegædīs umbram. placet prior expositio. Nam Papinius angustam dixit umbram prospectantis opinione. Talis. n. Manto uidebat ex longo intervallo. quod hic nō cōuenit. ¶ Vexasset Annæus Cornutus: id uerbū leue par

On lleris
exclusa nō
mina graeca.

Vexare

Pene reluctatis iterum pugnancia rebus
Rupissent Elementa fidem: penitusq; reuulso
Carcere: laxatis pubes Titania uinculis
Vidisset Caeleste iubar. rursusq; cruentus
Aegæon: positus arcto de corpore nodis:
Obuia centeno uexasset fulmina motu.

uicq; in eodem esse putabat. Reprehenso Vergilio qui de Scylla fauillimo maris monstro: Dulcius uexalle rates ait. Sed ingentis calamitatis uolum notare: Gellius: Macrobiusq; exemplis nō paucis affirmant. quod utroq; priores Asconius Pedianusq; & Probus attigerant. Cetero motu. nam centiceps fuit ac totidem manus habuit: ut Hesiodus cecinit: & Vergilius. Et centum gemini strictos Aegaeon enses. C Sed parca: uetere minas. Erat inquit Orcus in prociectū: sed fata quorum intererat res saluas esse: intercesserunt: quominus exercitus educeretur. C Parca:

Parca: quae

Sed parca: uetere minas: orbicq; timentes
Ante pedes solumq; Ducis fudere seuaram
Canicem: genibusq; suas cum supplice flatu
Admouere manus: quarum sub iure tenentur
Omnia: quae seriem factorum pollice ducunt:
Longaq; ferratis euoluunt secula pensis.

tres sunt: quas Noctis & Erebi filias fingit Hesiod. propter obscuritatem Ignoracionemq; causarum. Ponti Lycophron in Castrandisq; inexorabiles esse credantur qua ratione. Cyclopem. Lestrygonem ceterosq; immani crudelitate homines Neprunt liberos appellamus. Eadem superum scribas esse Capella tradidit: Iouis sententias & caelestis senatus excipientes in acta referant. Nomē. quia nemini parcant: a contrario sensu datum: cū Ser

uio grāmatico plures autumant. Varro tamen a partu. q quoniam ne no decimoq; mēse tempestius ē & maris: uerultas parcas Nonam Decimamq; nominauit: Adicit & Vindex Cēsilius. ex Luio poeta Moxam: sic enim lego non ut scriptum est apud Gellium morra) Neq; certum quod Vindex existimat: sed omnium cōmune nomen est. Nam Moxa fati praestitem deam graece significat. C Vetere minas: rege runt impetus. C Orbicq; timentes: ut rerum summa cōsuleret. nam Timeo: metuo: formido: & id genus alia uerba: datuo coniuncta: beniuolum declarant animum: non insensum. quippe timemus hostes. metumus amicos. C Solum. Sedile: quod ex integro ligno constabat. illic olim reges ob corporis sui tutelam: priusq; supatores adhibere mos fuit: singuli tantum sedebant. Id ut Verrio placet. dictum quasi solidum. uel imueatis syllabis a sede: quod Festus & Asper grāmaticus magis probant. C Ducis. Plutonis & eleganter in expeditionis apparatu: castris uerbo usus est. quod superius etiam fecit. C Seuaram: tristē. quippe quas indeprecabiles poeta: fingunt: Martialis. Lanificas nulli tres exorare puellas Contigit. obseruāt quem statuere diem. uel seuaram immensam diramq;: ut omnia inferna. Papi. Ee inane seuera: Perse phones: Quin & Inferni fluuium: seuarum per epitheton Verg. appellauit ac intelligit uenerādam. Oui. Magna fuit quondam capitis reuerentia cani: quod a lacedaemonis acceptum: antiqui Romani tenuerunt apud quos: neq; generis neq; pecuniae: praestantior honoris tribui: q; aetati solitus. Maiorēq; natu a minoribus cōsebantur: ad Deum prope & parentum uicem. Auctor Valerius priscorum exemplorum lib. ii. Plutarchus in Diactilis. Iuuenalis & Gellius. C Admouere manus genibus. Iis inesse putabant quandam religione. n. ob id a supplicibus attingebantur: ad hanc manus tendebant: hanc ut aras adorabant: ut tradit Plinius. Eadem misericordiae sedem uertustas existimauit ut Ser. refert. C Cum supplice flatu. cum lachrimis & obtestatione. C Quarū. parcarum seu manuum: quod placet. C Sub iure. arbitrio: in quarum potestate sunt omnia: Nobis enim nascentibus parca: bona aut mala conferunt: ut canit Hesiodus. C Ducunt pollice: digitis subacta trahunt & nent. Est & quandoq; ducere ferrum: procudere hoc est in longum cūdendo porrigere. Tibullus. Nec ensēm inuicti fauus duxerat atre faber. inde Ductor ferrus in carmine obsceno Vulcanus qui faber est: & ferrum ducit id est extendit. & as ductile: quod malicis obsequitur: apud Plinium. C Seriem factorum: Naturalem quandam ordinem omnium rerū ex aeterno: alii ad alia consequentibus: & in cōmutabili manente huius cōmodi complicatione: quod fatum philosophi dicunt. Id ita Chrysippus diffinit. Fatum est sempiterna quadam: & in declinabilis series rerum: & catena uolens semetipsa sese. & implicās p aeternos cōsequentiae. quod dines: ex quibus apta connexaq; est. Series autem est cōtinuata progressio: sine intermissione. Ouidius. oratiois seriem uocat & Sertius historiam. Longa retro series trepidum si martis operis Agricola ifandis cōdentem praelia sulcis expeditam. E uoluit. In fila deducit. & gellū nēcis ex pssit Oui. Tūc quae dispēfane morralia fata flores Debuēat fufos euoluisse suos. Est autē finis allegoria. nam renouo uerborum ambitu. dicit istas ēē omnia. C Secula lōga. Seculum spaciū est uitae humanae lōgissimū: morte & uita diffinitum. Quare qui ānos trigēta seculū putauerūt multum uidentur errasse. hoc. n. tēpus Genean appellari: auctor est Heraclitus. Epigenes centū duo decim ānis lōgissimam uitam cōstituit. sex ānos Berofus ab ea summa detraxit. Alii ad cētū uiginti ānos productū posse: alii etiam ultra crediderunt. Lucretius dūcaxat ad cētēsimū queto lu di secularis āno celebraretur. ut legitur apud Cēsoriū. C Pēsis. Lanx mansuilla qui pendene ex colo. C Ferratis hoc ait ob leuabile fatū necessitatem: quippe quae rata sunt & mutari nō possunt. unde Seneca: Durx pagū pēsa forores: nec sua retro fila reuoluit. & alibi. Nō sollicita

Gellii Co
dex einacu
latus
Metuo tibi
& te quid i
terfunt

Solum
Seuarum

Senectuti
tributus
honos
Genua mi
sericordiae
consecrata
Parcarum
ius
Ducere fer
rum
Ductor fer
reus

Fatum q

Series

Seculū qd
Genea

Vitae hūa
nae spaciū

Parex cur
tres

Atropos
Lachesis
Clotho

Ferus qui

Nox erebi
filia
Arbiter

Orcus fini
tor & crea
tor omniū

Lærum, un
Mors quid
Materies
Hyle

possunt curæ mutare rati stamina fusi. ¶ Prima lachesis. Apuleius: tres igitur parex: tria fata sunt numero cum ratione temporis iactantia. si potestatem earum ad eisdem similitudinem temporis referas. Nam quod in fuso perfectum est: præteriti temporis habet speciem: & quod terquetur in digitis momentis præsentis indicat spacia: & quod nondum ex colo tractum est: subactumque: cura digitorum: id futuri & consequentis seculi posteriora uidetur ostendere. Hæc illis cōditio ex nominum proprietate configit. ut Atropos præteriti temporis fatum: quod ne deus quidem redderet insectum: & futuri temporis Lachesis a line cognominata: quod etiam quæ futura sunt: finem suum deus de derit. Clotho præsentis temporis habet curam: ut ipsius adiectionibus sua deat ne causa solters rebꝯ oibus desit. Lachesis uero dictam Chrysippus autumat a τὸν λαχάειν quod ē sortiri: quippe ipsa nec ac silum ducit. Clotho qꝫ solum torquendo silum trahit & in ipso fuso colligit: nam græci torqꝛe & circūuoluerē κλωαίν dicūt Atropon iecōmurablem qꝫ indepreca bills sit & a decreto nunqꝫ moueatur. Siquidem græcis ἄτην τὸ ἀίμωτος imitabilis est. ide Papi. Placito qꝫ ignara moueri Atropos. ¶ Clamabat. morem concionantis exprobrat. ¶ Fero regi. Plutoni. Ferus est inquit Seneca cui uoluprati scultia est. ¶ Incultas dispersa comas. incompris & pallis crinibus: ut habitu misericordiam moueret. ¶ Noctis. Tarrari. quippe nox erebo parte nata est: ut scribit Varro: & esse perpetua cre ditur apud iferos. Seneca. Et pigro sedet nox arra mundo. ¶ Arbiter. potens ac rector: nā sum mꝯ arbiter ut iuris ciuiliis auctor Proculus scribit: ē a quo prouocare nō licet: id ē a quo iniquo ae eius dicto standum est. Seneca de beneficiis. Melior inquit uidetur conditio causa bona: si ad iudicem qꝫ ad arbitrum mittitur quia illum formula includit: & certos quos nō excedat termini nos ponit: huius libera & nulla allicita ulnculis religio: & detrahare aliquid potest & adicere & sententiam suam nō prout lex: sed prout iusticia suadet: sed prout humanitas aut misericordia impulset regere. ¶ Vmbratum potens. Dis pater inferias & parentationes primus introduxit: unde uita funditis imperare creditur est. auctor Diodorus. inde Summanus quasi summus manium diebas: ut tradit Capella. & eleganter umbratum. nam neqꝫ animas neqꝫ corpora: sed tantum umbras & inanes qualdam species: ad inferos manare Plodius disputat: & eo prior Ennius cecinit: ut ē apud Lucretium. Hinc Albius Tibullus in panegyrico. uidit ut Inferno Plutonis Subdita regno Magna Deum soboles leuibis discurreret umbris. Sic enim lego non undis: ut apud eum dicat i mus. ¶ Cui in culus gratiam. ¶ Laborat opus faciunt. ¶ Nostri stamina: perstat in ea quam di ximus opinione de colo parcarum. ¶ Qui finem cunctis: & semina præbes. Hoc a Papinio sum psit Claudianus: apud quem uates Amphilaraus: ad Plutonem sic ait. O cunctis finitor maxime rerum. At mihi qui quondam causas elementa: quorā ē sator. Omnium pernices Orcus est: Quia tendimus huc omnes hec est domus ultima cunctis: ut est apud Ouid. Creator autem quoniam terram consecrat Plutoni conkar: unde cuncta gignuntur: ut demonstrauimus. ¶ De mina luctu originem. ¶ Nascendiꝫ uices alt. mor: rep. Qui das ut alternis omnia nascantur & pereant. ¶ Lærum. mortem per antiphrasim. uel ab obliuione quam græci λήθη vocant ut est apud Verrium. uel ab antiquo uerbo leo pto deleo qꝫ mors omnia deleat: uel immutatis syllabis a lyo quod est dissoluo. Nam corporis & animæ solutio mors est: ut Epicurns disti nit. ¶ Gignit. creat & ilucem profert. ¶ Materies. Hyle græce sylua dicitur: & sex elementorum. i. ær: ignis: humor: & terra sordidior: eandem nostris: imitatione græcorum: materiem uocant a parte totum. nam Materies cōmune ligni nomen est quod et qꝫ sylua ferunt. ab hac aurē sunt omnia. Lucretius elementa materiem dicit. Quæ nos materiem & gentitalia corpora rebus. Reddūda in ratione uocare: & semina rerum appellare suemus: & hæc eadem usurpare Corpora prima: qꝫ ab his sunt omnia primis: Aristoteles principia rerum naturalium formam ponit materiamqꝫ & priuationem. Plato Idæam materiem & optimarum rerum opificem deum: Triplex i quic itelligēdum genus est: unum quod stat aliud i quo fiat: Tertium ad cuius similitudinem qꝫ sit oriat. & hæc ad parētum natqꝫ comparationem trāsser. Ipsam materiam quæ recipit oia quæqꝫ tanqꝫ mater oium est: oīno isformē & omni specie cassam esse tradit. Pliniꝫ secūdus dubii sermonis lib. vi. sic ait. Planities: luxuries: mollitiesqꝫ & similia ueteri dignitate effertur. hic Auariciē Firmicꝫ & nō auariciam dixer. ¶ Creatur: hic & in carminibus saliaribus Plutonem uocamus mā quāsi creatorē bonū ueteres idigitabāt. ¶ Debet qꝫ tibi: Pōtiffices ut docet Varro qꝫ uor ter ræ diis rē diuinam faciebāt. Telluri. Telluioi. Altori. Rusori. Quod una cadēqꝫ terra habet ge

minam olim. Maris inquantū semina producat: & scemina in quo recipiat. Inde a ui scemina dicitur
cta tellus: a ui maris T elluio: Altor autē q̄ ex terra aluntur oia quæ nata sunt. Rulor q̄ rursus
eodem cuncta reuoluunt. ¶ Ambagibus. cōuersionibus & circuitibus. ¶ Rursus corporeos aīæ
mutant i cēt9. Legit & mittunt qd̄ placet. Heracles. n. opiat9 ē & disseruit: sūmis aīa: atq̄
hic illuc aīam iter agere: qm̄ laboris (ut igt9) imodici uidetur debet: i dīdem perpetuo sedibus etiā
superis atq̄ cælestibus imorari: inq̄ deū cōubernio semper altā lurs esse. Iocirco partim quie
fendi cupidine: partim dominādī spē
sublatas ad inferiora deferri. Credebas
Empedocles aīas ad hāc uitam delicti
ut prioris peccata ultra luant. Idem
fere Pythagoras existimauit. ¶ Plato q̄
Chalæcorum Aegyptiorumq̄ philo
sophiā græcis intulit & suos omnium
prope sententiis libros referit: isatis id
constitutum nō habet: Nam modo in
poenā ablegati huc animas autumat
quādoq̄ ut uniuersum hoc quod cæli
uocant: suis undiq̄ numeris absolutū
constet: interdum sponte: nō nunq̄ in
uitas & ui coactas: nunc ultro quoad
emitti uelint. Hic Aen. vi. Verg. Rur
sus & incipient in corpora uile reuer
ti. Siliusq̄ libro. xiii. de suprema infer
ni porta: Hæc animæ calum repetunt
ac mille peractis Oblitæ dicunt redeūt
i corpora lustris. ¶ Pactis leges: socde

Rursus corporeos animæ mutantur in artus.
Nē pete firmatas pacis dissoluere leges
Quas dedimus neuitq̄ colus. neu prælia fratrum
Ciulli conuertere tuba. cur impia tollis
Signa? quid incaestis aperis? Titanibus auras?
Posce iouem dabitur coniunx. Vix ille pepercit
Erubuitq̄ preces: animusq̄ relanguit atrox
Quauis indocilis flecti. Ceu turbine rauco
Quom grauis armatur boreas. glacieq̄ niuali
Hispidus: & gelida concretus grandine pennas
Flare cupit: pelagus: syluas: camposq̄ sonoro
Flamine rapturus. Si forte aduersus ahenos

Palingene
tia

Colus

Tuba in p
lis

Atrox

Boreas

Orithyæ
raptus

Boreas uis

ra. fidemq̄ pactæ pacis. ¶ Neuitq̄ colus. allusit ad parcarum flammam: de quibus ante est dictum
Colus ἡλκατὴν instrumentum: lantifici uulgo notum: cuius paternum calum per A. Vergilius
enunciavit: secundum quartā declinationem Papinius: Externa iam fila colu dat9 ordo senectæ
Item nigræq̄ sororum iurauere colus. ¶ Neu prælia fratrum Ciulli conuertere tuba. ne cōmittas
ut fratres iter se bellum gerant: quod plu9 ciuile Locanus appellauit: ¶ Tuba. hoc ex sua perso
na potest dixit. nam longe post tubam Tyrhenus Pheus inuenit: ut tradit Plinius: ad eius cantū
ut hodieq̄: prius pugnas indispicebant: præter Lacedæmonios qui tibiis utebantur: ut est apud
Thucydidem. Tollis signa. ex instituto Romanæ militiæ traxit & Verg. Aeneid. octauum sic au
spicatur. ut belli signum Laurenti Turnus ab arce Extulit. ¶ Implas: quia contra fratres. ¶ Ape
ris auras. lucis & cæli copiam facis. ¶ Incestis: impis & sacrilegis: quod nomen a græcis defluxit:
auctore Pompeio: nam facinus illi uocant Anceston: Aliis: cum Lutatius a cælo cinguli genere
deduci placet quo uenit ad honestas nuptias uti fingitur: sed huius loco non conuenit. Sunt &
qui scribant: abiatis: & cum uerbo auras cōiungit. ¶ Vix. Aegre ut irati solent: quorum anres
consiliiis præcluse sunt: ut inquit Seneca. ¶ Erubuitq̄ preces: Verg. Aeneid. ii. Iura fidemq̄ sup
plicis: erubuit: id est reueritus est. Iulius: Parum est non erubuisse abientes: quom per legatos fru
straretis. Motus est inquit Pluto auctoritate parcarum a quibus rogabatur. ¶ Atrox: satius ac
minax animus. hulus nominis prior syllaba: huda: mutaq̄ colu indifferens redditur: Verg. Virg
Atrox Iuno. Iuena. Promittunt atrocem animum. ¶ Relanguit. aliquantulum sedatus est.
¶ Indocilis flecti. rigidus & inexorabilis. ¶ Ceu quemadmodum: & est honesta similitudo. ¶ Bo
reas ab Aethiæ & Solstitiali orientis meta spirat: ut scribit Gellius. eundem Homerus: quia le
renitatem inducit. αὐροπνεύων ἦν id est sudificum uocat. Fuit & Strymonis filius Boreas Orithy
æ raptor: ut Ilagoras in megaricis tradit: sed poetæ rem ab homine ad uentum transferit. Het
mias uero Platonius Erechthel filium Orithyiam Aquilonis Imperu ex alto delectam perisse cre
dit: & inde factum: ut hominum sermone a uento rapta dicatur. ¶ Turbine. Turbo rapida uen
ti uis & uertiginosa: cum ingenti fragore oblecta quæq̄ derurbans: ut Seneca tradit: & Plinius.
¶ Glacie niuali. grandinis desinitio: quæ concreta nix est. ¶ Grandine gelida. Scribitur & geti
ca a thraciæ populis: quos alibi memorabimus. ¶ Cōcretus pēnas. astrictus. poetica sinecdoche
uenti uolucres effinguntur. Ouid. Madidis norus euolat alis. ¶ Syluas: arbores. Nam radicitus
arbuta uellit: & quacunq̄ incumbit Solum nudat. ¶ Campos: nunc segetes: continens pro con
tento. ¶ Sonoro flamine quia uolenti flatus est: & sonori. unde Boreas αἰὼν ἦν ὁμοῖα appella
tur. auctor Nonius ex Homero. Sed Eustathius illam nominis assert rationem: dictumq̄ Boreas
putare: q̄ ἦν βορρῆ id est alluoniam nobis præbeat: frugibus ad maturitatem suo flatu pēu
ctis. ¶ Aduersus. itercedēs & obstitas aq̄lōi. uel p̄ hyp̄pallagē. aduersos & oblectos postes itellige.

Aeolus.
ueter. rex

Aeolus. Hellenis filius ut ait Dircchidas. ab hoc alter Hippotæ fuit ut Homerus & Dionysius Apher canit. in hospites benignus & perhumanus: Is Liparen & Aeolias ab eo dictas insulas in ora siciliæ renouat: ex tumo Strongilæ: qui nam uenti in triduum flaturi essent prædicebat. I de uentorum Rex existimatus est. Hæc ex Polybio: Strabone: Plinio: acceptimus: & Solino. Nō satis uero mirari queo: qd est quod Domitius miret: Ouidiū canacem introduxisse cōquerētē: qd p patris crudelitatem: sibi nō inuicisset nubere Machareo irati: & (ut ipse putat) ab homero discedet

Aeolus rus
cor. rex.
Machareus
Canace.
Defensus
a calum
nia Nafō.

qui sex filios & toride. n. puellas Aeolū sustulisse tradit: & singulis singulas matrimonio coniunxit. Hæc alios auctores Nafō quos si unq̃ Domit. adisset. non cōmisset ut leuis (ue di cam petulans) in fugillando tāto poe ra: deprehēderetur. Softratus rerum rusticarum lib. ii. refert Aeolum ru seorū regem: ex Amphithea filias sex & mares totidem suscepisse. quorum Machareus iquit omnium naru mini

Aeris ulus
antiquor
q̃ ferri.
Combe
puella
Oul. locus
Procellæ.

nus impatiens amoris: sororem cōpreffit. ex eo cōceptus ifans rem prodidit: patre filia: misit en sem: quo puella mortem sibi conscitit eius paulopet exemplum Machareus lecutus est. historiā recitat & Plutarchus. hoc argumentum scribendæ epistolæ dedit Ouidio: Nam thus corū regem softratus Aeolum dixit ab insulis in mari Tusco quibus Imperauit. **A** Postes: quæ post olum sunt: & inde dictæ. Verg. Belli serratos rupit æturnia postes. **A** Ahnos: ferreos: æc nūm pro ler ro plerūq̃ ponitur: qd eius usus antiquor q̃ ferri fuit. Heliodus. Aere laborabant enim nox scēdia ferrum Secula. Quin & arma & tela ex ære uertutis habuit: ut est apud Homerum: quæ Combe puella in Euboea primum iuenit: unde cognominata Chalcis est. Eādem numerosa pro lis exemplum nōnulli ex græcis adducunt: nam centies peperit: ut Aristus salaminis in litterarū monumēta rettulit. & zenobius in collectandis adagionū. meminit & Ouid. in. vii. meramor. ut eorū uitāda sit audacia: qui ueterem probamq̃ lectionem deprauātes: Ianthen p cōbe sublittue runt. **A** Vanescit. comprimitur & cassus reddit. **A** Impet9 uis ac furor. **A** Fractæ. repulsa. uel in gētis spirit9 & sonoræ. Maro. Fractasq̃ ad littora uoces. placet prior expositio. **A** Redēit. reru dūtur. **A** In claustra. Verg. de uētis. circū claustra fremūt. **A** Procella uiolēt ipsos. Sūt ær pellæ repētāl qdā flat9 rupta & l pnu soluta nube gignunt: & lupne demissī i terrā cadūt: ucheri ē tes ære lq̃ qd scribit Plin. & ante eū Sene. i. quæst. **A** Impar acciri. lubet accersi. **A** Maia genit9.

Mercurius
Iouis &
Maia.
Maia dea.
Malesia

Mercurii Iouis & Maia filiū quæ plationes & Atlantis filia fuit: ut apud græcos Aratus: Vergi lus: Hylgynusq̃ e nostris refert. huic & in urbe mercatores: mense qui ab ea Maius est: olim rem diuinā faciebāt. Cincius Maiam uulcani uxore dixit. Sed eam Maietā uocari nō Maiam Piso cō rendit. eandem cui mense malo sacrificabāt: terrā Labeo Cornelius esse uult: hoc adepti nomē a magnitudine. quæ mercurii mater existimat: quia uox nascēti homini terræ cōtactu datur: & uo cis & sermonis potēs mercurius ē. **A** Qui repperet: referat Ioui. **A** Feruida dicta. Iracūda. i. qd de nūder. **A** Cyllenius. Mercurius. a Cyllene mōre omniū qui sunt in Arcadia altissimo: cui nomē i posuit Elati. F. Cyllenius: ut Pausanias: ut alii eū Stephano uolūt: nympha Cyllene: quæ illic edu cavit: Mercuriū aut ex Ioue peperit ut ait Coruillus. Alij dictū tradunt (ut est apud Verriū) qd

Cyllenius
unde

Sermo sine manibus omnia trāgāt: quibus qui carent κατὰ λόγον. i. trunci mutiliq̃ nominātur. Id circō quadratus effingit solitus eminente tantū capite: reliquo corpore nō expresse: sed rudī. Iu uenal. Nil nisi Cecropides: truncoq̃ sumillimus Hermæ. Euthydemus a genis appellatum putat eas κατὰ δὲ græci uocant: quibus præsit Mercurius auctor somni. **A** Astut. p̃c̃t̃o fuit. & allusit ad ei9 sideris uelocitatem. **A** Ales. uolucer. auctor obsecrāi carminis. Sub tunica uirgam num de us ales habet: item Statius. & de menalia uolucer tegeticus umbra. **A** Virgam. caduceum: quem connexis utriusq̃ serpentibus figurabant. qd orationis deus exsultatur cuius uis inmanissimos quoq̃ conciliat. ut refert etiam Macrobius. Id circō ab exteris genibus in pactis argumentum prætendebatur. auctor Pli. Quin & pacem parentes legari caduceatores dicitur. Caro caducea tori nemo homo nocet. eisdem uarro uerbenaos a uerbis: hoc est a sagminibus quæ gestā bant appellauit. **A** Somniferam. quæ dat & adimit somnos. ut ait Verg. & eo prior Orpheus in hymnis. i. Tectus galero. Papin. de Mercurio. Obnubiq̃ comas & temperat astra galero. Gale rum Verg. masculino genere dixit. Fuluosq̃ lupi de pelle galeros. Cornelius item Scurus. Flauo p̃texerat ora galero. Caste Græchus. apud Cēsores neutro genere dixit Galere. ut Varro de actiōe Scanica secūdo. hæc Galerit: uñ galericula sūt i usu. **A** Ipse Pluton & emphasim p̃nomē acti. **A** Rudi. iculor nec arifices māu polio. **A** Verrid9. leuare9 ad terrorē ultu. **A** Malesia re galī qdā auctoritate. q̃ malesia a magnitudine dī: ut placet Verriū. **A** Nigra. nā Plutō ater effi n gis. Ouidius. Et pulsatia nigri regia coræ del. q̃ rōne furas huic deo pecudes imolabat. Tibull9.

Caduceus

Caducea
tor
Verbena
rius

Galcrus

Plutō niger

Aeolus obiecit postes: uanescit inanīs
Impetus: & fractæ redeunt in claustra procellæ.
Tum maia genitum: qui seruida dicta repperet
Imperat acciri. Cyllenius astutit ales
Somniferam quatiens uirgam: tectusq̃ galero.
Iple rudi folio fultus: nigraq̃ uerendus

Tegea
Tegeaeus
Pap. locus

Orpheus. ¶ Tegeae. Arcas. nā Tegea Arcadiæ oppidum est: scribit Pausanias eius meminit
Homerus. unde mullebrī genere Tegeatis: masculino Tegeates & Tegeaeus apud Propertium
qui & Tegeaticus: Papinius. Et de Manilla uolūet tegeaticus umbra. Tegea: quod idem scribit
Pausanias Alce Mineruæ templum fuit. ab Aleo Aphidantis filio conditum: de quo Statius. tē
plumq; alce memorale Mineruæ. quāuis in peruulgatis codicib; alce librarij utio scripsum sit.
¶ Comune profun. & super. nu. nam superis & infernis diis gratus est: ut canit Flaccus: utroq; uero
& nuncius & interpreti: ut apud Lucian
nam legimus. quā ratione uetustas ei
mixtum libabat: hoc est aqua dilutum
unum. quod alterum. i. merum: deorū
superum: alterum. i. aqua: deorum ma
nium purabatur. Astrologia: ratio est
cur Mercurius: deorum superum & ma
nium minister existimetur. Originibus
n. nocturnis fauent: Lunā: Mars: Ven⁹
Plus die possunt. Sol: Saturnus: Iupli
ter. Mercurius uarie & quomodo con
sensit. aut uisus est. ¶ Profundis. infer
nis. ¶ Qui fas. qui ius habes. ¶ Per li
men utrūq; nam soli Mercurio terra
rus: & cælum patet: quod apud Papinium Pluton expostulat. Quid enim mihi nuncius ambas
itq; reditq; domos. ¶ Facis cōmercia. mutuam consuetudinem. ¶ Et autem cōmercium libera cō
meandi contrahendiq; facultas: ab illis qui merces ulro citroq; conuehant appellata. Papini. In
Achilleide. hæc geminā cōmercia terræ: ¶ Celer: propra. nam modus est imperandi ab eo is
uerbo. ¶ Proseinde notos. auras: quas interfecant ei qui uolant: aut aerem per notos accipe. Pa
pin. Claraq; per zephyros etiam num senita lucet. ¶ Superbo. hoc ait ex affectu Plu
tonis. nam perturbati oratio tota est: & principium habet abruptum: a peroratore: & quidem
figurata non enim Interrogat ut sciat: sed ut ita actus urgeat. ¶ Sculissime fratrū. Hemistichij
Papini. Cōuersioq; sermōis est ad Iouem quem crudelitatis icarsus: uxorem sibi non dedit.
¶ Tantum ne tibi i me soris habes? Tanta ne animi licentia uertis: ut hoc etiam tibi permittas?
¶ Si nobis nō. uol. cum ex. for. tulit. Si satis inquit iniquis potior es: ideo ne tibi uidetur idoneus
quē tā potere negligas. ¶ Fortuna. Sortitiōis euenus. quippe fortia: secundum Platon. mēs est: &
ipsum aiā mūdī. quem tum deū: tū prouidentiam: quādoq; necessitatem nūcupat: nōnunq; causa
namq; efficiat multa iprouisa nec opinata nobis: propter obscuritatem ignorationemq; causa
rū. Eadē post Anaxagorā stoici senserūt: adhibita diuisione q; eorū quæ sunt: qdā per se nulla ex
terna uel fiat: nōnulla fato: pleraq; fortia cōtingāt. Extat & Lucian Samosatēni libellus. ubi simul
hoc noster simul aliorū meritorū: Iouē nō parū debere fortunæ Mercurio affirmat. ¶ Noxia. uel
hoc iniquaq; re potiorē fecit ac mihi prulit. ¶ Vires quas i te trāstulit. nam Iuppiter: (qd scribit
Homer.) diis oibus uirtute lōge præstat: placet tū ut opes irelligas. ¶ Tulit: eripuit. aphersit:
¶ Cum cælo Iuppiter. Neptūnus. & Pluto fratres: iter se rerū sūmā fortis: ut est apud Hōe.
& Iouē qdē cæli: Neptūno Mare: Plutōi sferna sedes obtigit. Terrā uerō & olympū cōm sedem
reliquerūt. Id qd Lactāti⁹ ex Euhemerī monumētis: ad hystoria fidē referre cōar⁹ ē. Sed Callima
chus i hymnis ullā sortitiōnē factā negat. ¶ Nō pdidim⁹: amissim⁹: alij p iterrogationē nū legūt
qd magis placet: nā breues iterrogatiūculæ pathos mouēt: ut illud Iunōis. apud Ver. Nū siq;is
occidere capis: nū capiti potuere capis: nū icēsa cremantē troia uiros: ¶ Robur & arma. quibus
duob; bella cōiungūt. & colorem traxit ex illo Iuue. Curādū iprimis ne magna iniuria fiat forti
b⁹ & iustis. Tollas licet eē qd ulq; aurī arq; argēti: Scutū gladiūq; reliques: & lacula & galeā
spoliatis arma supsit. ¶ Si rapta dies. nā tenebras orci Plutō colit. ¶ Lacres: abiectos. ¶ Igna
uos. ut nihil iniuria moueamur: ¶ Cyclopea tela: fulmia quæ Iouē cyclopes fabricant. Heliodus
tris memorat Alteropē: Brōtē: & Argē: & Cyclopa appellatos atq; un⁹ singulis ocul⁹ & is in
media frōte: creinata cōrditatis eēt. Idē sensit & Hellās. Foldē circularē cæli uertiges repræ
sentare Zeno disputat. Nos ex ipis noib; Aeris tēpestates iterptamur: ut i nris originib; demo
strabimus: & idē cælo ac terra paritib; natos singi⁹: ex igne caelesti terræq; uaporib; excitent.
Hos suis telis Apollo iussit: q; opifcees fulminis existissent: quo Iuppiter Aesculapiū necauit:
ut ex fabula refert Hygi. ob quā cædē deposi⁹: o nuie Phœbeus Admeto famulari coactus est. ut i
Alceide scribit Euripides. Callimach⁹ uero cāt Apollinē pauisse Admeti pecus: eius adulescen
tis forma iudictū. Callimachi uersus: ne græcia uidere ostentare Nartinos a nobis factos adiectim⁹.
Te simul ex illo pastore phœbe uocam⁹ Tēpore: quo Amphrysi ducti sub præla lugales pube
scētis adhuc Admeti caprus amore. Meminit & Plutar. i. Numa. & in artibus Nalo Cynthius Ad
meti uaccas pauisse phereas Feri & in parua delituisse casa. quē uersum reperit in heroidibus. de
hoc & iōgū Tibulli eamē extat. qd ex hac hystoria itelligēdū illic discerebim⁹: is ē cōsuetas q
ad Iffen Macarei filiū peritidicū referebat ¶ Cyclopea. a cyclope cyclopeus penultima cōtracta
sit & diptōgo pducta. Verg. uos & cyclopea laxa. Euripides i Hercule furte. καὶ κυκλωπέων

Cōmerciū

Fortia qd
Iouis ro
bur

Mundi
Sortitiō

Cyclopes
q & uide

Apollo
cur Adme
to seruierit
Explicatus
Oul. locus
& Albi
Tibulli
Cyclopeus
in Syllaba

Et superis numen: qui ius per limen utrūq;
Solut habes: geminoq; facis cōmercia mundo:
I celer: & proinde notos: & iussa superbo
Redde ioui. tantum ne tibi fauissimū fratrum
In me iuris habes? si nobis noxia uires
Cum cælo fortuna tulit: non robur & arma
Perdidimus. si rapta dies: an forte iacentes
Ignauosq; putas: q; non cyclopea tela

350 Alu. **C** Stringimus. iaculamur. Superorū uero trīs siderū ignes sūt: q̄ decidit ad terras fulminū nomē habetisēd maxime ex illis medio loco sitū: Ideoq̄ dictū louē fulmina iaculati: auctor Filiius: fulminū plura genera: quom uoles apud Senecā leges in quaestionibus. **C** Vnas auras. **I**uppiter. unū dictus fulmina iaculati

Stringimus: atq̄ uanas tonitru deludimus auras.
Non ne satis uisum est: grati q̄ luminis experts
Tertia supremæ patior dispendia sortis?
Informesq̄ plagas: quom te latissimus ornet
Signifer: & uario cingant splendore triones.
Sed thalamos etiam prohibes. Nereia Glaucō
Neptūnum gremio complectitur Amphitrite.
Te consanguineo recipit post fulmina Iessum
Iuno sinu. Quid. n. narrem latonia furta?
Quid Cererē? Magnāq̄ Themīn: ubi tāta creādi

aut Tonū. quod Seneca legit apud Ciceronē facundū uisū. qui habuisset aliquā in eloquētia nomē. nisi illū Ciceronis umbra p̄cessisset. **C** Delodimus. Irrito fragore cōcutim⁹: Nam Pluton: Iouis numen eleuat. & cōsulcum murat ab Iarba Maronis. An te genitor quom fulmina torques Nequeq̄ horren uisū? cūq̄ In nubibus ignes Terrificat animos: & inania murmura miscet: **C** Nō ne satis uisum. an ne paḡ duct⁹: ex illo Paplini. Vsq̄ adeo ne parū est? **C** Expers. orbar⁹. **C** Tertia dispendia supremæ sortis. I. ultia damna tertiæ sortis. de hoc alibi plura dictabimus ex Callimacho. **C** Informes plagas. Regiōes adeo scedas: ut Achilles optet apud

Orel sedes
in formis:
& iamena
Signifer.
Zodiacus.

Hōc. potius esse: i. uita Serui uiscarius & quidē rustici: q̄ manibus imperare. Sed hoc Homeri carē
menit fortitudini cōtrānū Socrates apud Platonē damnat: **C** Signifer. obliqu⁹ circulus: p̄ quē
hol iter ānuū cōficat. is & Zodiac⁹ appellat⁹: ab efigie anin alij q̄ Zwa gr̄ace dicunt. Solus hic
latitudine ex oibus circulis adeptus est. nā quō ceteri sola lōgitudine censant: & parere. nō p̄f
sint. i. Zodiaco latitudine signorū capacitas extēbatur: q̄ duabus lineis & ecliptica definīt. **C** La
tissimus. aspectu lucidus: quippe q̄ tot celestū hātarū luminibus illustrat. **C** Cingat. utriq̄ cō
plectant: & ambiat. nā celestū deorū sedes geminis axib⁹ intercludit. Out. i. Ibin. I. uis & call
quisq̄ illi meliora tenetis: Inter diuersos cū loue regna pelos. **C** Triones. I. rustico quēdam uerbo
bous appellati sunt: q̄ triones: hoc ē aradā cōlecta q̄ terrā idonei: i. de sidus: q̄ figura sitūq̄
simile plausito uidet⁹: s̄ q̄ f̄u gr̄aci dixerūt: n̄si septē triones a Iunctis bebus. i. a septē stellis ex
q̄bus q̄si Iuncto triones effinguntur: ex Iuliano Ael⁹. Adit p̄iera Varro. dubitare scies: i. ma
gis ex septē stellis: triones uisum: q̄ ita cōstituta sunt ut t̄rta p̄xina quāq̄ stellā: inter se fa
ciat Trigonas. i. triquetras spēs: ut Cellius interpretat. id q̄ subtilius elegātiusq̄: pleriq̄q̄ ut. itū
etibus. n. in illud ita p̄modū res est: ut t̄rta forma uideant. **C** Sed. antiq̄ sedū dicebat. inde nō
uissima Syllabæ dempta pre Sed iusu remanēt. ut ait Sospater. hāc particulā Palan d̄ adiecit iter
p̄cipales cōiunctiōes. & si quādoq̄ postposit⁹ p̄ anastrophē. Verg. Ipsa sed i senenīum atq̄ ue
nit imago Cōiugis. **C** Prohibes thalamos: uxorē negas? **C** Amphitrite. hāc (ut canit Hesiod⁹)
Nereī filia fuit & Doridos q̄ cū seruare uirginitatē cupet: Neptūni ui fugiēs ad Atlāde uenit iter
nūcio postea Delphine expugnata: deo nupit. ide delphin iter āstra Neptūni h̄silio recept⁹.
Fabulosa de hoc Hlygn⁹ p̄fegit: ex Eratosthene. mēnit & Out. i. fastis. **C** Cōplectif gre. sinu fouet
& uisuprat⁹ q̄ pereamur itelligit. **C** Glaucō sinu. Carmeio. Iūo Iouis: & qd̄ ex utroq̄ parētē so
ror fuit: Saturni & Ops filia: quā priusq̄ ducet⁹ Iupf furto cognouit. ut Callin ach⁹ idcat eoq̄
prior Homer⁹. & utriq̄ secur⁹ i Iris Maro. Iupf an sui sp̄ medacta fuit cū Iūo de p̄rēdix q̄
dict⁹ uterq̄ ē Gaudia libauit dulcē furat⁹ amore. **C** Cōsanguineo Sororio. nā cōsanguis fr̄es ē d̄r
Verg. Er cōsanguine⁹ latī sopor. app̄soni foror mors ē: ut canit Hesiod⁹. Et Seneca ad sen n̄s.
F̄ durā lāguide mortis. Sophocles i Alace. f̄ ual uo. i. cōsanguineū dixit Alacis fr̄em Teucrū.
Papin. Er cōsanguineo gl̄isē regnare sup⁹ exule. i. electo fr̄e. **C** Post fulmina se. amare mollicie
corpis: & crudelitate simul exprobrat: q̄si fulminib⁹ ad lastitudinē Iupf fauilar: & ei m̄eri par n̄
sit: q̄ iaculādo defatiget. **C** Quid. n. narrē larōia furta? hōc est dubitatio q̄ crimē exaggerat: qd̄ re
ferat larōia stuprū? Ex hac. n. Iuppiter Apollinē sustulit: & Dianā: sūt q̄ larōia legat. ut Plut⁹ di
cat furiosus Iouis cōcutit⁹ aq̄ri uerbis n̄ posse. **C** Quid Cererē magnāq̄ Themīn. Iuppiter trīs
hūit uxores: Iunonē: Cererē: Themīn. a p̄ia Curetas: a fa p̄sephonē: a tertiā Minervā suscepit.
auctor Euhemer⁹. **C** Themīn. celi & terrā filia Themis fuit: hāc cū nuprias fugiētē Iuppiter i Ma
cedonia cōpressit. hic & Ichni oppido datū nomē: a puellā uisigis q̄ lequor⁹ & ē legit Iuppiter
quō eā p̄quireret: ut ē apud Philēā. i. eo Themis Ichna: a colebat⁹: ut Scрабо refert. n̄ c̄nit i hymnis
Home. & Lycophr⁹ i Alexādrā. **C** Vbi tāta creādi copia. Themis ut an̄ dixi⁹: & Minervā Ioui p̄
pit: & nymphas. q̄ i nuptiis Iunōis decio pherecidas ad Ervānū sedes hūisse tradit: & Hesiod⁹
de q̄b⁹ cōmo de plura referem⁹. est i. me fugit ab Hesiodo Noctis ēē filias affirmari. Qu in & Ho
ras Iupf ex Themide filias Orphe⁹ i hymnis celebrat & ad Themīn qd̄ refert nōnullis p̄ter
quā Iuppiter ex Cerereq̄ Iunone: i. singulos (ut aiūt) liberos p̄cecauit. egd̄ nō asertit i Iuno

Triones.
Septētrion
nes unde.

Amphitri
te.

Iunonis &
Iouis furta

Verg. uerū
sus enarra
tus
Iouis uxores.
Themis
Ichna: op
dum
Minervā.

Caretes
Vulcanus
Hebe

ne: ex qua pater Caretas: ut ex Euhemero recta uulm: & Vulcanus sustulit: ut ait Hom. flet Heclo
d9 & eu secutus: ex sola Iunone sine uiri accubitu nati piderit. genuit & I. Iben q uuplit Hercu
li: ut legimus apud Paulaniam. ¶ Narorū turba numerosa. soboles. ¶ Coronat. & u. pa. re. adicit
aut felix: quoniam numerosa proles i adueria fortuna: nō iocunda: id oneri potius. aut ex ahe
ctu Plutonis itelligit: q filios optat: & Iouem beati ducit: q toties pater sit. amplificar aut p copā
ratione: augereq fortunā Iouis: ut tāto deterior ipse uideat. ¶ Deserta. sine liberis. alioq nullū ire
quētor inferno locus est. illuc. n. cōme
ant oia. Refert & hoc ad affectū. nā si
q optamus absunt: uel in media turba
nobis soli uidemur. ut auans ille Plau
tinus: & Dido: de qua Ver. Sola domo
moreret uacua: quō reginā famulā nū
q nō appareat ut etiam Seruius obser
uauit. a cōtrario sensu Tibull9 ad ami
cam. Tu mihi curarū requies: tu nocte
uel atra lumen: & in solis tu mihi tur
ba locis: aut certe Deserta Ditis sedem
ut supra auernū uacuū certo epitheto
dixit. ¶ Mores. i. luctu. ¶ Inglorius.
sine nomine Papi. Custosq inglorius
arat. ¶ Solabor. Iamiam. ¶ Curas im
placitas: animi sollicitudines. ¶ Nullo
pignore. nullo suscepto filio. nā libero
rū blāditia parētū tristitia pīarūq di
scutit. Tractauit hūc locū Papi. ad eliciēdas A tedio lachrymas: i. morte Alūni. Quis tua collo
quilis hilaris mulcebit amaris pectora: q's curas mētisq arcana remittere? Accēsumq uile tectū: ita
multisq tumētē leniet: ardētq i se desicet. ab ira: pignora liberos appellamus: q u cōnubium
q's fodere quodā faciūt & diuerti nō sināt. ide Iuue. i. eosq parū uiri nūbebāt. Inuit inq ius in
gēs tormētū: Quod nequeūt parere: & partu retinere maritos. Ide qrit & Eunuch9 apud Clau.
qd atq's illis ille uates Olen itelligi uoluit. ubi Cupidinē nē (ut alii Iueneris sed Iuliyae Lucinae
q filii canit. inde Propert. Omnis amor magnus: sed aperto in coniuge maior. Hanc Venus ut
uliat. uēdit ar ipsa facem. ¶ Nō adeo tol. ges. nō tād pax ē: ut hoc ēt iteramus Polyblus multis uer
bis ostēdit: i. tanto studio sectādā pacē nō esse ut aliqd contra dignitate pānamur. ¶ Primordia
noe. chaos & inferni dēfām caliginē: q nūq luce dilucidat. aut itelligit erubū q & ipse ceteris uisus
est: & noctis pater: ut dictauimus ex Varrone. ¶ Stagna itemerata: q dū nō uiolāt. nā p ea Iura
tis nefas est fallere. ut ante est dictū. ¶ Paludis. Stygia. de hac cōmode plura recta uulm: ut ex Pli.
Seneca & aliis auctorib9. ¶ Horrēda: quā tenerant & timēt superi. de qua Ver. una superstitio
supis q reddita diuis. ¶ Si dicto pa. ne. Si impata nō feceris. & hoc libertus ut itatus agit Pluton.
¶ Parefacta cie. pandq ac in te sollicitabo. ut il' ud Maronis animiq labantē ipulit. ¶ Tartara.
Treas & monstra: q sunt apud inferos. ¶ Laxabo ea. Sa. Soluā inquit in te Saturnū. namq in
uinculis: apud inferos asseruat: cōiectus illuc a Ioue: quoniam filios deuorasset: ut scribit Plato.
Oul. postq Saturno tenebrosa i tartara missū sub Ioue mūdus erat. Palladas epigrāmatū grāc9
auctor ait. Iouem parricidial in psem odio Saturnū de medio tollere uoluisse: ita ci9 inortalita
te phithid cū Titanibus in Tartarū cōiecit. Sed: hoc alii uulgatū putāt: q regno pulsus ad Ia
nū cōfugit: ea Italia parte regnante: q mari infero alluit. eadē minat Herculis apud Senecam.
Vinea Saturno exuā: Contraq patris impii regnū impotens auū resoluā. & apud Papi. Pluton
apud Papi. pādā oia regna: si placet: & stygio pteā hyperiona caelo. ¶ Solura cōpage. He
mistichid Lucani est. in eundē sensum Iuuenalis de Caligula. Ardēbat cuncta & fiacta compage
ruebāt. Non alter q si fecisset Iuno maritū. Infantiū. cōpage q cōpages ēt dī cōmissurā significat
Verg. Laxis cōpagibus oēs accipit inlmeū hymbē. culus nois prius casus a platiq: cōpagis
enūciat. ab aliis ēt cōpaginis: qd Oul. ulurpat: & Manli9 ēt si Pri9 & Seru9 refragant. ¶ Luci
d9 axis. Aether. Verg. Aedib9 i mediis. nudoq sub Aetheris axe. Papi. Scu purior axis Amōrūq
nefas. Male q cōtra uetusit codicis fide: legūt Aet. nihil offēsi tpm rōnes: quō grātū nom sit aer
& apud eos p. h. scribat. q's apd latios: & lōgū trāferūt ut pēpt Martian9. Oul. Lucid9 hic aer: &
q duo corpa restāt. Luc. Aer & lōgū uolūt titana labores. ¶ Miscelb. cōfundēt. u. missa i ferna
nebulā pūrbabit. Verg. Interea magno misceri murmurē pōtū. ¶ Vix ea faterat. h. ait qm uelo
cissimū Mercurii fid9 ē. fere dicto ci9 iter cōsecl. ¶ Nūc9 iterps. i. Mercuri9. ¶ Tenebat astra
celū cōseclerat. ¶ Mādara. q Mercuri9 expuluerat: ¶ Pater. Iupiter. cui mores (ut iqt Diodo.)

Pignora li
beri cur

Cupido
Illyhae
.F.
Pax

Saturnus
apud inferos

Compago

prijs nomen dederūt, Alicarnassicus aut Dionysius de pronuba scribēs oratōe. Iuppiter Ingr & Iuno post hominū memoriā primū ulrū & foeminā matrimonio cōiunxerūt: unde & ille pater ap pellatus & illa Iugaria dicta est. Aut pater omniū cōditōr & opifex deus. unde Humerus & Ma ro Ioue hominū deorūq; p̄rem uocāt. i. humanā diuināq; rerū: & omniū quæ sunt. appella- tionē. n. humanā mortaliā accipimus: ut diuinā res omnis æternas. Id qd ostēdit Plato. qui philosophiā diffinit: humanarū diuināq; rerū cognitionē. Quō philosophi nō modo hominū deorūq; naturā sed & brutorū planta rūq; perquirāt. ¶ Voluat. frequētari uū ductū a uoluo. i. diu multūq; fecit tractat & cogitat. ¶ Diuersus du. an. uaria captas cōsilia. quippe mens alius aia: & cōsiliū: idē sunt: ut Lucreti9 opi nat Papin. Theb. iij. Incertusq; animi. hoc at̄ lampit ex illo Vergiliō. Atq; aium nūc huc celerē: nūc diuidit illuc. In p̄stq; rapit uarias p̄nc op̄a uersat ¶ Stygios recessus. Spēlicas: & (ut Lu

Diuerfos ducens animos: quæ tale sequatur Coniugium: Stygios uelut pro sole recessus. Certa requirenti tandem sententia sedit. Aetnææ cereri proles optata uiuebat Vnica: nec tribuit sobolem lucina secundam: Fessaq; post primos hæserunt uiscera partus.

cretius ait: Joci lacunas. Idē uerbū usurpauit Euripides i polydoro. ¶ Requiriti. dum p oia da cit anlmū. aut dubio nā q dubius est requit. Gellius adhuc ingit queritū nō est. placet itelli gas alternati ex ipso Marone. ¶ Sedet. placuit Verg. Si sedet hoc aio. ¶ Tandē. qā longa delibe ratōe cōstitutū Ioul fuit: an Aetis uoluerit satis faceret. ¶ Aetnææ cereri. Aetna Sicilia mons notissimus: sortitus nomē ab Aetna Briard Cyclopi filia: Scrore Sicani9 nomē insula dedit. Si monides ait Vulcanū cū Cerere de Sicilia finibus cōrēdisse: isq; existisse Aetnā arbitrat: q̄ secun dū Cererē licē dederit. Superiora scribit Dion Callian9. Est & Sicilia ciuitas Aetna: alio uerbo Adranū dicta: quā Iuui9 eiusdē nois alluit: auctor Strehan9. Mella Pōpo. Jamā hēr Ingr: ob Ce reris tēplū: Aetna p̄cipua mōitū. Sed hic Ennā plati9 iustituit. ut diuersa sit ab Aetna cui9 nō multo post idē Mella mēnient. Affert & urbē Strabo: Ennā edito colle sitā: & delubro Cereris (ut ait) signē. uñ qdā Ennā apud Silū Cererē dici cōrēdūt. Ex græcis enī nōnulli id ipsū Cere ris epithetō apud Lycophrōnē interpretant: q̄ hac (ut cor. uerbis urar) i. y. m. o. i. hum. i. dea colit q; opus nūlis tota uis i terra cōsistit. Egdē qm̄ Strabonis: &. M. T. (ut aibi rectabimus) auctori tate: Ennā mōtis & oppidi nomē eē coniugit: ubi p̄cipu9 honor Cereri dēseruāt: Aetnāq; p̄terea Stephanus uerbū reddat: ēt Adranū noiat: ad quā p̄serpina rapta ē a Pluto9: ut iter natura: nā racula refert Aristō. & Aliucon. iij. Oppianus: cōlitutū nō hōc. hoc an illo mō pen9 scribi de beat. huc accedit qd & ipse mōs Aetna n̄ nihil ad Cererē facit: ex historia: quā narrauit9 ex Dio ne: & i antiqu Pōponi codicib9 Aetnā nō Ennā scriptū adnotauit. sicut i ualero. remā sibi lib linis moniti libris ut uetustissimā Cererē placaret. u. ulros Aetnāq; sacra cūs inde orta crede- bāt ad eā p̄picandā milerūt. ¶ Proles optata. quā m̄ unice diligebat: aut optata: q; oib9 eā uo tis Ceres: priu9 cōcipet: expetierat. ¶ Virebat. allusit ad nomē uirginis. qd a uiridi arte tractū ēnā mulierē Verg. & ulrū passā pasiphaen quāq; iā ter peperat uirginē dixit eo uerbo. A uirgo ifelix q̄ te demētia cepit. Quid si uirebata plātis sumpta trāslatōe: p̄ crecebat accipias: nā uire re tū piātā dñr quō lātā pueniūt. ¶ Vulca. usurpauit Orphē uerbū q̄ p̄lephonem uo uoy9 uelā dicit i hymnis. uullos. n. p̄terea p̄9 ex Ioue enixa ē. Ex lasio Dardai fici Philomeli & Pluri numē diuinā: de cui9 noie: p̄terea comediat scriptor Aristophāes fabulā græce dedit. ci9 mēl n̄r & Theocrit9. & Oul. i. lbi. quō dicit. Fill9 ut Cereris frustra tibi sp̄ amē. Imp̄cat ut ad epe9 nū q̄ p̄uēiat. ob eū cōcubitu9 suū uie exictū Iasi9: mlti p9 t̄ hōe. scripserit: Hermipp9: ut refert Hig9. ait a Philomelo iūctos i Creta boues: & prio plaustrū fabricatū: qd & Petellides cnois9 affinia uit: Cohæsit & Erinydis filij Neptūno i ey formā mutato: uñ nat9 Anion ē: ut legim9 apd Lycophrōnē: historia p̄currit Oul. i. vi. met. ad Neptūnū uerso t̄mōe. & te flaua comas frugū m̄tissa m̄tē lēsit equū. I. Lucina. Iunōis p̄ epithetō nomē qd egerat: & p̄tū p̄dar i lucē. siue qd oculi & luci p̄esse credebat: ut sēit Plūiū Iupelia q̄ p̄regit oculos: p̄ quos luce frulmur: uetulas ei r̄asicebat ut Var. scribit: & Fest9. Eādē Iunōis filiā Diodo. aut iat: quā m̄lteres i dolorib9 iuocabāt. & Oul. a Iunōe seorsū statuit: ac Ilthyā græco noie qñq; nūcupat. Orat Lucinā cū Diana cōfūdite. siue Lucia p̄bas uocari. porro Diana eadē cū lūa existiat: q̄ p̄prio quodā mūcf dīdēdit rimas: & uā meatib9 apit. qd ē accelerādo p̄ui laturā. ¶ Nō tribuit. s. s. o. n̄ cecit alterā filiā: ¶ Fessaq; p. p. h. u. p. Mulier alia i æternū steriles sūt: alia mutatis iugis fecundā reddunt: nōnullæ tū f̄erel ofno p̄iōr post ānū. l. nō gignūt: maiorq; ps. xl. p̄stuit gēitale s̄istit. alq; tū ut igt Aristō. āno. lx. peperūt. ¶ Hæserit fessa. Fessa mulier ē c̄ficta: q̄q; pere iā delit. Sene. āclamatiōnū. iij. Ignoscetis puro mulieri: si dixerit fessa lūi. Martia Cardis apd Luca. Viscerib9 lassis p̄g: exhausta reuertor & Lacre. Delitit ut mulier spacio defessa uetulto. Prob9 i arte sic hēt. Frigari an fatigati: m̄cllus f̄erē gati. q̄ fetigo dicat & fessi. nā fassi p̄terito tpe cōfello9 nō f̄erigatos significat. ¶ Viscera: s̄ce ēū f̄erit & c̄cept9 loca. quā uulua dñt: nā q̄q; d sub corio ē uisc9 appellari docet Seruul9: & P̄li. ait. Cæsar dīctatorī sacrificat bis i extis cor dīuit. uñ qd magna de diuitib9 arger frātū9: po tuerit ne sine illo uiscēf hostia uiueret: Cæsar hoc ostēcū facere p̄spulit. oib9. n. cōsternauit ait.

Mens Animus Anima Consilium Sedet

Aetna mōs unde Aetna urbs Adranum Enna Fnnææ ceres an Aetna

Virgo Proserpia unica Plutus diol tiarum nu men Philomeli9 Plaustrum qñ p̄m̄tū Ario equ9 Oul. locus Lucina Ilthyia

Quid mirum si rationis exposita aial cor non habet: historia refert octauo Strategematorum Pollianus. Infecunda quae non saepe concepit. Extat: eminet. Venus apud Papiulum. Quantumque egomet Nereidis exro. Numeri damnum numero prolis iacturam, nam quantum ceteris numero cedebat proserpina tantum praecelara indole superabat. Pensat. rependit redimit. nam Ceres i una pserpina plures genuisse uidebat. Fouet. amplectis: ab aulbus supra traslatio: et q fouere dicunt oua: qb9 ad excedendū pullos incubat, aut fouet nutrit ac puehit ide focus: somē

Fouere
Fomites

Præuerbiū
Aduerbiū
Torul bo
ues
Torultas
unde

Vitula cur

Lunacornu
culans

Faces i nu
ptis.

Mars
Clypeus &
Clypeum
Nuptia
p coëptio
nem

Rhodope
mōs & puel
la

Athos mōs
& Gigas
Ouidii car
mē ex reme
diis explica
tum
Nouēcia.
Amphipo
lis ciuitas

Infecunda quidem: sed cunctis altior extat
Matribus: & numeri damnum Proserpina pefat.
Hanc fouet: hanc sequi. uicula non bladii ambit
Torua parēs: pedibus quae nodū proterit arua.
Nec noua lunata: curauit germina frontis.
Iam uicina toro: plenis adoleuerat annis
Virginitas: tenerum iam pronuba flama pudorem
Solicitat: mixtaque tremis formidine uotum.
Personat aula prociis: pariter pro uirgine certant
Mars clypeo melior: phœbus praestantior arcu.
Mars donat Rhodopen: phœbus largiē Amyclas

ab alacritate atq; lasciuia q maxie spectat i uittulis. hoc at exēplo poeta docet: q cara pserpina matri fuerit. Pedibus quae nondum proterit arua. hoc ait. q eius pecoris tota comminatio in prioribus pedibus stat: ita gliscente alternos replicat: pargitq; in altum harenam. Solisq; malium tauri eo stimulo inardescunt: ut auctor est Plin. Germina frontis Cornua quae gemina a fronte prumpunt uittulis. Lunata. curua. nam Luna prio post coitu rpe: quom solis radiis illustrat: speciem cornuū representat. ea tū graecia uirgō dicitur appellat. ut ait Capella. Natio. Cornua quō luna pleno semel orbe coisunt. Ita uictu. ple. ado. an. uirginitas. Maronis Aemulatio. Iam matura uiro iam plenis nubilis ānis. Anno. xv. matura uiro puella credit Hesiodus. Aristoteles āno duodeagesimo. tempellius. n. nuptas in primo partu periclitari. Vicina toro. colloca. Plenis ānis itera atare: Pronuba flama. angitis qdam ardor: q atate matura uirgines: ad nuptas puocar. aut instas cōnubii tēpus: quod placet. quippe noua nupta: quinq; faces antiquo riu pibant: ut scribit Plutar. in quaestionibus. Sollicitat. angit. Tenerū pūdo rem. pudicum puella: pectus quae ueneris adhuc experts est: & paratē rudis: ut Papi. ait. Subit ille supremus uirginitatis amor. Mixtaque tremis lor. uo. nā puellae uirū: pariter cupiunt: & meruant. Corū desiderii. Martialis. uota tui breuiter si uis cognoscere. Marci. Personat aula prociis. plures ingre ex diis proserpinā sibi lūgere studebat: sed imprimis Mars & Apollo: magno ābitu puellae nuptas: affectabāt. Personat. nā proci semp i cantibus: aut tumultu lunt: ut legimus apud Home. graece uirgō dicitur a nostris proci dicunt: q simul eādem poscūt uxore a pean do. poscēdoq; ut scribit Virg. Aula. pria pars do. Atriū. nam illic fere diuersabant proci. ut inuit: Home. in odyssaea. Mars. is a maribus: qbus i bello pesse credis: appellatus est: ut docet Varro. Mellior. p̄stātor. Clypeo. scuto quo pedites utebant. Clypeū neutro genere pterēdam Caper scipit. Ti. praterea Lululitēdem Clypea dicit. Trebellus. Clypeus ingre aure: uel ut grāmarci loquunt. Clypeum. Arcu. iaculatione. nam Phœbus a graecis hecatebeletes: a nostris Arcitenēs: per epitheron appellat. & ipse deus apud Uir. arcus: ut pria tate: sibi uendicat Donat. ex illo Nuptiarū ritu: quo uir & uxor inuicē se coembar: ut scribit Seruius & Boetius in Topica Ciceronis. Maro. teq; sibi genex. Thetis emar oibus undis. In thracia sedē Mars hēt. ut Statius in Thebaide canit. Manilius. Thrace maritē sortita colonis: qā ideo uulgarit Vegetius existimat: q ea gens armorū studiosissima semp extitit. Rhodopen: Rhodope Thracia montes dicitur a Rhodope Strymonis amnis flua ex qua Neptūnus Artho gigantem genuit: qui & ipse mō nomen dedit. Ouidius ipsam Rhodopen in montē conuersam tradit: quoniam deos aspernaret. Est & ionia ciuitas Rhodopen: ut scribit Stephanus. ab utroq; Rhodopaus: & resolutione diphra rōngi Rhodopelus enunciat. Oui. in epistolis Hospita Demophoon tua te rhodopeta phyllis. cuius mentio nos admonet: ut aliud eiusdem poetae carmen explicemus. id est in remediis. Vixisset phyllis si me foret usā magistro. & per quod nouies saplus isset iter. Nouies. n. non finitus est nūmerus pro infinito (quod grāmarcorū uulg9 existimat): sed ab historia: quam refert iterpres Lycophrōis i Alexandria. Quippe phyllis Demophōtrē: uel (ut ipse nūcupat) Acamātē: ad usq; non uēulas sequuta ē: ad amnē Strymonem quae ciuitas Amphipolis appellata mox est ab Agnone duce Athenien. auctores Andipho & Androtion Atticorum. xii. macedoq; Polyebus. viii. Strata genatō: Pausanias Harpocration & Suidas meminit & Thucydides aliq; praeterea non

nulli. Quomq; illuc ut pergit Acamantē diu frustra expectasset: impar amoris phyllis: mortē sibi cōstituit. ad qd allusit Natonē consicere licet: ex iis eius uersibus i a te. Nona tenebat mīera uia uidere in gr. et spectat Zonā pallida facta luā: & alibi. Quare nouem cur ille uias dicat: & audi Depositis iylis in phyllida fiesse comis: ite. n. superius hexametru scribendū est: ex antiquis codicib9 nō ut nunc passim legis. Quare nouē uicibus cur ille feras. & si suos & hoc habet ascriptores: sed eos negligēdos. **C**Amyclas. Ea peloponēsi ciuitas una fuit ex iis quas olim Lacedamoni centū

Phyllidis mors.

Et Delon Clariorq; lares. hinc aemula Iuno:
Hinc poscit Latona nurum. despexit utrumq;

tenuerūt. In iustis et comunib9 lacris pro singulari salute: quae hecatombas ab earū numero memorabant. auctor Eulathius. Nōmē Amyclas Lacedemonis filius ididit hiacynthi pater & Daphnes puellae: quorū matrē Diomedes i

Amyclae ciuitas.

terpres Nicandri nominat. hiacynthū uero Phœbus in deliciis habuit: ut in eius sororē Daphnē cōceptos ignes quoquo modo leniret: hinc illud apud Martialis. Torquebat phœbū Daphne tu gignas: sed illas Cebalius flamas iussit abire puer. Amyclis ut in tota fere Laconia: summa ueneratione Apollo colebatur. **C**Delos. Delos. una cycladum: ea post diluuiū. quod Oggygium dicit: quō nouem & amplius mensibus: inter diu noctis lacies incubuisset: prima obrutibus reddita est: illustrante sole: & inde nomen sortita: ut ait Solinus. eadē quandoq; Ortygia dicta est: ut inquit Phaedrus: ab eiusdem nominis aue: in quam Latona soror Asterie uim iouis fugiens ex puella uersa est: ut. Lycophron: & Callimachus fabulantur. Nicander nomen datum putat: ab Ortygia epido Aetolia: unde profecti coloni. Deloi: & Omotermona paruam iuxta Syracusas insulam tēuerūt. Fama est Latonam cum Neptūno Delum permixta esse: dāta Calauria insula quae Latona prius erat. Idem de pythone quae parnalli montis est: & promontorio Laconiae Tanaro fecisse creduntur: ut Eulathius etiam refert. Ferūt Latonam ex longo errore & partu grauidam: & iam ad partendū uicinam temporibus exactis coniugisse delū: atq; ibi Apollinem Dianamq; peperisse. auctor C. Plinius in iis quae de dubio sermone scripsit: nullum nomen inquit apud latinos in literis fuisse. Ideoq; Rhodum & Delū dicimus accusandi casu. Sed inter diu poetae graeca forma pferunt ut Hora. laudabit alii clarā Rhodon: aut mit glenē: & Claudianus hic delon. & si Delū quoq; legere possumus: ut apud Vergiliū. Delū maternā iussit appollo. qd latina ratio comprobatur. **C**Clariorq; la. Thebis a Thersandro Polymicus filio captis ex uoto captiuq; pars Apollini missa est & una Manto cū patre Tiresia: qui tineris labore cōtracta siti cū ex Thelphusa fonte bibisset in Haliartia uita excohit. Apollo iussit ipsam Manto cū ceteris in coloniam trāsire: itaq; in alci pgressi nō pcul ab Ionia inciderūt in clarem cretensū cui praefert Rhacius: ad quē de ducta Manto apud cū uxoris loco fuit: & Mopsium peperit. historici aliter Paulanias in Achaeis & Philostephanus de ciuitatibus Asiae primo. q. Laciū p. L. appellat cū quē ceteri Rhacium de quo eius patris querit: aliis arguiū fuisse tradentib9 alijs Nycenauum: nōnulli ex Rhodo Lindiū: An tiphemī fratrē: eius qui Gelam condidit in Sicilia. Nearchus autumt inditū elaro nomē: ex quo Apollo Neptūnus & Mars iter se de loco sortiti sunt. alij q. Appollini obtigerit per sortem: quae graece κληῖς est. Alij fabulantur ipsam Manto cum patre cladem lugeret uerrimmanante fletu fontem efficisse: & αὐτοῦ τὸν δάκρυον. i. a lachrymis. eius immutatione litterarum loco nomen mansisse. Nam Colophonem constat a Manto cōditam quō Thebarum uictores epigonos eo fugissetur Mella refert. Apollo clarus inde dict9 est. ibiq; sanū habuit in quo responsa: porta uis fidebantur: ut auctor est Aristoteles. qui Theologumena graece composuit. Quin & clari Mimallon a lycophrōe uocatur Cassandra quonlā uates & Apollinis sacerdos erat. Clarus apd Oul. poeta. nō Apollo (ut quidam suspicantur) Sed Antimachus intelligitur. is platonis arate Colophonius fuit: ut discimus ex Suida. Clearchus in Eroticiis ait duas fuisse Lydas: alteram quā Lamynthus mēsius amauit: alteram Antimachi amicam: utraq; ad famam peruenisse. priorem carmine cul Lyde titulus: posteriori elegis celebratam. ex Lyde poemate testimonium citant interpretes Apollonij. **C**Clariola. clatimonia. uetustas. n. dcos urbi praesides: ad iug priuatum cultodes: Lares existimauit & coluit. quos indutos canum pellibus effingebant: adhibito ad pedes eiusdem generis animal. argumento q. si pro domibus excubarent nō secus ac canes. auctor Plutar. Tibullus. Vos patrii seruate lares. **C**Aemula. nā Iuno cum latona: cui pellicem similitudines gerebat. nec illa interior Iunone uideri uolebat: quō mater esset ex Ioue. an hic potius amula: quae proserpine cōnubiū competeabant: Aemulus eiusdem studij sēdator. est cum uoto superandi. Cicero p Marcello. Illo annulo atq; cōclatore studiorū meorū. Cor. Cellus *αἰνῶς* in significatōe sēdatoris usurpauit. Accedūt inq; Aesclepiadis amuli. i. q. medēdi rōnem secunt ab Aesclepiade traditi. **C**Iūo q. Martē sine uiro cōcepit: i. cāpis olentis tacto flore: quē Flora Zephyri plūx idclauit auctor i. falsus Oul. **C**larā. Coelilla: phœbi mē. **C**Poscit nūg. uxorē filio petiti. nā filii mei cōiūx mihi nūg: ēut iuris ciuili auctor Modestus ait. **C**Despexit utrūq; Cōmode hi i Cerere. q. in iustitia Martis & Apollinis affinitatē relect. nā solis *αἰτῆρ* & bellū: praefert si diu9 p

Martialis Sensus enucleatus. Delos uñ:

Ortygia cur. Delos cum Calauria pmutata. Pytho. Tanarū. Apollinis & Diā: nā tale Solum Claros uñ Manro Tiresiae Clarus Apollo.

Clari mānallon cassandra

Oul. locus Antichus Lyde Lares quib9

Aemulus

Mars & flore cōcept9 Nurus q.

erastia: que fruges & anonā laedit. idē grata Cererī Pax ē: ut cāit Orpheus. Quin & ipsa dea Pax ita effigebatur: quasi spicam frumēto grauidam manu teneret. id quod in prisci aeris nūmo spexit amūs: inuuit Tibul. Interea pax alma ueni: spicamq; teneto. C. Flaua. perpetuū Cereris est epitheton. a maturis frugib9 que flauescūt. Tibul. Flaua Ceres tibi lit nōstro de iure corona Spi cea. C. Ceres. a gerendis frugibus appellata est ut docet Cice. prima littera immutata: imitatio ne græcorum: apud quos ΖΗΗΤΗΡ qđ γΗΗΤΗΡ. id est terra mater eadem uocatur. C. Heu

cœca futuri. improvida fati Ceres. que ultro incurrit in cladem: quam declina bat. Est autem acclamatio: per parens thesim. C. Cōmēdat. deponit. nam sic id uerbum iuris ciuills auctor Vlpianus interpretat. & .li. ii. Ceres ad matrē. Le ulsq; meum trīnacia œetē deposuit. C. Sua pignora. proserpinam filiam. C. Furti. Clam diis. qui puellæ nuptias ambabant. C. Infidis. nō reddituris de positum. C. Laribus. Siciliæ regionib9 quarum genti sunt lares. de quibus supra & alibi. ex Oul. & aliis auctorib9 fa tis multa. C. Cōmisit alēdam. educan dæ pserpinæ curā credidit. C. Aethera de. li. re. in oras. omisso atq; repudiato cælo: emēdat in Siciliam mari circūflu am. nam oræ sunt littora. C. Ingenio. naturæ qđ esset insula: & undiq; mari cingere. quāq; Italiæ propinqua est: rapido & æstuanti fretto. C. Trīnacia quondam. Sicilia Si

Flaua Ceres. raptusq; timens (heu cœca futuri). Commendat siculis furtim sua pignora terris. Infidis natam laribus commisit alendam. Aethera deseruit: siculaq; relegat in oras: Ingenio confisa loci. Trīnacia quondam Italiæ pars una fuit: sed pontus & æstus Mutauere situm: rapuit Confinia Nereus Victor: & abscissos interluit æquore montes. Paruaq; cognatas prohibent discrimina terras. Nunc illam sociæ raptam tellure trifida Opponit natura mari. caput inde pachyni Respicit ionias proteritis rupibus iras.

Cōmēdare

Sicilia
Sicania
Trīnacia
Thrinacia

Freti Siculi
torrens
æstus

Sicilia Itæ
liæ quodā
annexa.
Acastus
Æoli filius
Rhegyum
Acasti fglia
Nereus
Victor

Freti siculi
minima la
tirudo
Pachynus

cania a Thucydide dicta: Trīnacia a pluribus: aut triquetra: a triāgulari specie. Lucretius. insula quem triquetris terrarū gessit in oris: brutio agro quondam coherens: mox interfuso mari auulla ab hoc dehiscendi argumento græci rhegyo dederūt nomen oppido in margine Italiæ sito. to s tius ambitus insulæ claudif stadiis trib9 milibus. hec Strabo: Plinius: & Solinus. S. Sylla canit Ne ptūni filium Thriacum Thrinaciæ nomen dedisse. S. Sylla earum latinum nos ita fecimus. ait. n. in mentione Siciliæ. Quā condidit heros Thrinacus æquorei regis Neptūni proles. in quo nos illud nō fugiat: habuit nōmīni primam syllabam flauilem protulisse: & absq; r. ultimam. ex græcis etiā nōnulli Trīnaciā dixerūt: id quod Eustathius obseruauit. C. Pōrus & æstus. εγχορδω. i. pō ti & maris æstus: hoc est atrox & torrens fretum: nec solū citato impetu: uerq; etiā sauo: neq; ex pientibus modo terribile: sed etiā uisentibus. undarū porto in se cōcurrentiū tanta pugna est: ut alias ueluti terga dantes in imū desiderere: alias quasi uictices in sublime ferri uideas. nunc hic fre catum feruentis æstus. nūc illic gemitum in uoraginem desidentis exaudias. Hæc ex Polycreto: q res siculas cecinit: inter naturæ miracula recitat Aristot. inde Ver. Aene. iii. Et gemitū ingentem pelagi: pulsataq; saxa Audisus longe: fractasq; ad littora uoces. & paulopost. Tollimur in cælū curato gurgite: & sidem subducta ad manes imos descēdimus undā. C. Mutauere situm. arguit Aristoteles esse rerum cōtinuum: futurūq; spacio temporis: ut locum mare montesq; cō mutant. Id quod apud Ouidium Pythagoras affirmat. C. Nereus. Sicilia angustis olim faucibus Italiæ cohærebatur: iteptaq; uelut a corpore: maiore impetu superioris maris est. quod toto unda rē onere illuc uehī: ut Trogus ait. Salustius aurum at mediū spacium aut propter humilitatem obrutū: aut propter angustias abscissum. Dionysius autem Punicus canit Neptūnum tridentis Æoli filius Acastus esse: is ut scribit Diodor9 Rhegyum tenuit idcirco Callimachus Acasti urbē Rhegyum dixit. sed & Nereus pro Neptūno quādoq; ponit: & indifferenter utrūq; pro mari. Nā Tritonē Nereo pfe gentiū pdit Lyophrō: quē plures post Acēandriū Neptūno. Stat. Aegæo premis circūflua Nereo lemnos. i. mari. i quo sensu Claud. accepit. C. Victor. superatis mōtib9 quos abruptos uolebat. nā uoti cōpos: & effector ppositi uictor ē. C. Abscissos mōtes. abruptos & nūc ab utroq; littore: gemella quadā altitudine opposita pmōtorla tradit de se fame patto cīnant. C. Interluit. inluit. eadē Verg. Aene. iii. C. Parua. di. breuis itere apedo. gippe a Collina regis ubi minimū mille & quēctis passibus sepiat: ut tradit Polybius: C. Terras co. olim cōtinuas C. Sociæ ra. ab Italia auulla. C. Tellure tri. nā trib9 pmōtoris i diuersa pæntres: græcia lsa lma gine: qđ deleta dē efficit. auctor Mella. C. Oppōit mari. nā undiq; fluctib9 cingit. C. Inde. s. ab exor tu. C. Caput. uertex. Pachyni. pmōtoril. qđ ad ortū uergēs graciā spectariūt ait Polybi9: nomē hñt ab aeris crassitudine ut placer Scruo. nā græci: qđ nos pigne: τοχου appellāt. Enūciat & me dia correpta. Rhegni9 Fāni9 i Dionysū. Emiet ad Zephyrū lilybe: pachynulq; sub ortū. C. Iras

lo.fluctus & tēpestates maris Ionide quo dixit. ¶ Protētis ru. pcurrentibus in mare scopulis,
 ¶ Hic. ex aduerso. l. a brumali solis occasu. ¶ Larrat. ex undarū confictu sonat. ab iratis cābꝫ
 sup̄ra trallātiōe. ¶ Thetis. Achillis m̄. hic āt mare significat. ut apud Scatū. Quom Thetis arē
 res alluctū iſtinget r̄pas Horrui ingenti uenientem t̄lmenon acervo. ea Neris illia fuit: ut He
 siodus cātur. Ienit Sepm̄us Chirois. q̄ Neres i peli nuptis & filia dictus sic. ¶ Gætula. mare
 libycum s̄ribus p̄dicitur. ut scribit Strabo. id nūc a Gætulis aphricæ populis. Gætulum dicit.

Thetis

Hinc latrat gætula thetis: Lilybæaqꝫ pulsat
 Brachia conlurgens. hinc designata teneri
 Concutit obiectum rabies Tyrrena pelorum.
 In medio scopulis se porrigit Aetna perustis.
 Aetna gigantæos nunqꝫ tacitura triumphos.
 Enceladū bustum: qui fauciā membra reuictus
 Sp̄rat in exhaustum flagranti pectore sulphur.
 Et quoties detrectat onus. ceruice rebeli.

Gætul
 Lilybæum
 Lilybe
 Lilybæum
 adiectiuum

adiectiuum lilybæum. Diodo. eiusdem nois oppidū celebrat. & puteūqꝫ lilybæus appellare. op
 pidi mētus & Macro. i Saturnalibus. eoqꝫ prior historiāū primo Caelius Sempronius. Lilybeo
 Cælocem in Aphricam nūc. ¶ Rabies tyrrenna. inferi maris unda: qd a littoribus Siciliā: Li
 gyllicum: i huiusmodi Tyrrenum uocatur. a Thulcis quos alluit. eosdem i tyrrenos a se Tyr
 rhenus Atyos filius appellauit. Dux Colonia: quam lydi inopia frugum laborātes i Italiam mīse
 runt. historiā scribit Herodotus: & Dionysius Alicarnaseus. ¶ Rabies. nam eius fluctus: alter
 non cursu modo in Thulcum. modo in Ionium pelagus se pripiunt. gēti maris lerruere. Est autē
 metaphora sumpta a canibus: qui cum rabie tentantur scilicet maxime. ¶ Pelorum. eis i Italiam
 uergit Scylæ aduersus: ut canit Fannius: caula noninis gubernator Annibalis qui p̄fugus ex
 Aphricā: ac per ea loca Syriam petens: qua p̄ocu. Intuenti: uidebantur littora esse continuā:
 & non peritū pelagus: proditum se arbitratu: Pelorum illic occidit & cōdidit ut Mella Pompo
 nius & eo prior Sallustius auctor est. Peloria uero palestinae ciuitas est. ut scribit Stephanus a Pe
 lore Terrigena de quo dicemus. ¶ In medio. hic locus est unde plarig: cōtēdunt: Ennam apd
 Cie. scribi non oportere. sed (ut hic) Aetnam. qd ipse quoqꝫ Tullius eiusdem nemis i media insu
 la collocet: q̄ umbrilicis Siciliæ noietur. Equidem: ut initio testatur sum: nihil statio. ¶ Se porri
 git artollitur: & altius crescit Aetna mons appellatus ab Aetna celi & terræ filia: uel a loci gēio
 cognoie qd scribit Caltor. Dion Callitarius ab Aetna nymp̄ha Cereis & uulcani discipulatri
 ce. cui Briareus pater fuit: unqꝫ Cyclopum. unde suspicari licet Maronē: Cyclopa ipsos Aetnæos
 fratres dixisse. quanqꝫ nec absurde dictos ab ipso monte ulcri potest. Eiusdem nois Oceanī filia
 fuit: q̄ palicos uulcāo celebres i Siciliā deos pepit. ut Silen⁹ i. li. refert. Sed Aschylus palicorū ma
 trē i Italiā: mō Aetnā uocat. ut p̄sem nō uulcanū: sed Iouē. ¶ Perustis scopulis. exesis in cōdlo ru
 pilbus. in eius. n. uertice hiatus duo sunt: Crateres noiat: p̄ quos eructatus erūpit uapor. p̄missio
 prius fremitu p̄astuātes cauernarū latebras. lōgo mugitu itra terræ ulcera illi uoluitur. nec an
 tea se flāmarum globi artollunt. q̄ interni strepitus ārecedat. hanc Strabo: Plin. & Soli. ¶ Aetna
 Anadiplosis. iteratio. ea fit ut Plurar. docet: quoties una pluresue partes ofonisa: p̄cipio n̄e
 dioue reddunt. i qua frequēs iōe. ē & Verg. Tris notus abreptas i laxa laceria torquet. Saxa uo
 cāt Itali mediis q̄ in fluctibus aras. ¶ Nung tacitura q̄ p̄peruo restabit. ¶ Triūphos giganteos.
 deoꝫ uictoria de gigantibꝫ. Triūphus græca uox ē. ut Varro putat: a τριος & βω liberi p̄tis apud
 illos cognoietqꝫ primus triūphus credit: ut ē apud Plin. ¶ Enceladū bustū peritena bustū loc⁹ ē
 ubi cadauera cremant: ut placet Verrio. Cullinas autē uocabāt iopp̄i funeribꝫ destiata loca i sub
 urbiis. ut i cōtrouersis agrorū tradit Agēius urbis⁹. Inuēit & eadē forma Bustar: qua calcar ex
 starqꝫ & similia. si Charilio credimus: Exitar autē θεοτῶν οπυποφ significat. i. argētū thea
 trole. Enceladū uero Aetnæ suppositū cāit Quitus & Verg. Gurgite triacrio moriente Iupiter
 Aetna Obruit Enceladū: uasti qui pōdere mōris astuat: & parulis exspirat faucibus ignes. ¶ Spi
 rat efflat. ¶ In exhaustū uicō sumptū: qd tor seculls durat. ¶ Sulphur. notissimū terræ gen⁹ ignē
 uel iteruallo corripies i illius Aeoilis p̄stantissimū nasci iter Siciliā & Italiā. qd Plin. tradit sed in
 campania collibus qui Leucogæi uocantur. id ē cuniculis efflūm igne p̄fiscitur. ¶ Pectore fla
 granti. ardenti. legitur & gurgure: quod placet. ut referas ad illud Maronis: Et parulis exspirat
 faucibus ignes. ¶ Et quoties detrectat onus. fabulosa ratio. sed alias paulopost a philo⁹phis mu

Inferi mas
 Tyrrenū

Pelorus

Peloria ci
 uitas

Aetna
 Aetnā fra
 tres apud
 Ver. Cyclo
 pes unde
 Palici.
 Anadiplo
 sis figura q̄
 Triūphus
 unde

Bustum
 Enceladus
 Aetnæ sup
 positus
 Sulphur

Detrectare
Cerulx.
Cerulices.

tuatas adducet. **Detrectat.** conatur excutere. significat aut̃ refugere. Tibullus **Detrecto** non ego ulueta pedū. **Onus.** iniectū montē. **Cervice** rebell. reductantibus humeris. **Vergilius.** Ergo age care patet̃ ceruicū imponere noltrae. Id uerbum singulari numero primus Flortensius enunciauit: ut Varro prodigium ante eius arare tantū pluraliter usurpabat̃. etiā si fecus ē apud Serulū. **In dextrū lausq̃ latus.** Verg. Aeneidos. iii. Et festum quonies mutat latus. sic. n. Claudianus legit̃ uidef̃ nō ut Serulū & cū secūd̃ morat. accedit Claudiano Statius. Quantus

Vrbs unde

Tyrthēi gemit̃ falis: aut ubi tētar En celad̃ murare laret̃ & C. Baib⁹ argo nauticō. ll. Pariter tūc oīs anhelat Tri naeris: iniectā fello dū pectorē molem Cōmouet expiēs: gētiq̃ repōit ināi. **C** Fundo: ab imo solo. **V** Vrbes moe nla ab urbo qd̃ aratri curuaturā signi ficat: id ī cōdēdis urib⁹ adhibebant ex ære. qd̃ iuris ciuilis auctor Pōpō. re stat̃ & scribēs de Italia Carmini⁹ lib. ll. **Aetnaos apices.** Aetnae cacumē. apex appellat̃ insignie ueterū sacerdo tū. ll. uirgā gestabat̃ ī sūmo pilco: q̃ uī culo cōprehēdebāt: id qd̃ apex p̃stici di cebāt: idē nomen Apicis: ut Festo pla cet. ī eius extremitate lanx floceus ex rabat: qd̃ Ascanius instituit apud Albā unde Flamēs ē dīcti sunt. auctor Ser ulus. **Licet idatur.** **C** Cognoscere. discere ac explorare. **Solo** uisū. ran tū oculis. Qu. Serenus. summa boni ē alacer hōi cōtingere uisus. **Nō** adi ru. non accessu. cādētis fauillae piculo: q̃ Plini. extinctus ē: dum iusseret uelutū cāpaniā: mōtem: q̃ & ipse ignes eructabat. Ouid. ī Aetnae descriptiōe. Nō hōi facillīs nō adēda serae. **C** In arare expli. **C** Pars cætera. mōris. sūma latera. **C** Frōdet arborib⁹ uiret. **C** Cacumen. uertex & sum ma pars. **C** Tenē nullo cultore. uacūū cultoribus ē: & desertū. **Nūc.** iterdū. **C** Mouet. emittit.

Indigenæ.

C Nymbo. sumi globos: quos uehemēs spirit⁹ peliit: & segit: id qd̃ atrā nubē Verg. dixit. **C** In digenæ. ipsius Aetnae suos: quosq̃ ipsa pereat. **Indigenæ** uero sunt: nō aliudē quoq̃q̃ ueniūt sed ī his p̃stici parit̃ fides semp̃ manēt. quos grael uocat̃ autochthonas. **C** Fœdat grauātū. obli scat & grauāt. **C** Nube picea. obscura caliginē: & fumo. **C** Diem: solis radios & luce. ī inter diu noctis fulcē reddit. Aetna aliqñ multo igne abūdauit. Ingēre uī harenæ urentis effūdīt. iuolurus ē dies pulvere: populosoq̃ subira nox exterruit. ut est apud Senecā. Sunt q̃ mollibus legunt: & ad puniceas referunt. **C** Lacellit̃ astra. cælum petit. **C** Damnisq̃ suis incen. nū. Aetnam cōsumā: & subsidere ex hoc qui dum colligit̃. q̃ aliquando nauigātibus solebat̃ ondi. pōt hoc accidere. nō q̃ mōtis altitudo defecēdit: sed q̃ ignis euanuit: & minus uehemēs ac largus effert̃: ob eādē cām fumo quoq̃ p̃ diē segnitior. Neutrū aut̃ credibile ē. nec mōrē q̃ deuoret̃ Cortidie minui: nec ma nere eū: q̃ nō ipse ex se ēsed ī aliqua isterna cōceptus ualle ignis exstuat: & alias pascitur ī ipso mōrē nō allmētū habet sed uia. **C** Nutrit̃ incendia. pascit ignes. **C** Suis dānis. nam cortidie dectese. **C** Sed quāuis: sed ī illa seruētis n̄aturæ pulcacia: mixtas ignibus n̄iues p̃t̃: & licet ua stis exstidit̃ incedīs: apicis canticē p̃petua brumalē detinet facit̃ ita inuēta ī utroq̃ uiolentia: nec calor frigore mitigat̃. nec frigus calore dissoluitur. Strabo: Seneca Plinius & Solinus aucto res. **C** Exuberet̃ exūdēt. **C** dicit̃ ser. si. n. quodā qñ fœdere: uicinas n̄iues nō ladir. **C** Fidē: pacē. Se neca. Pax aū fida n̄iubus & flāmis erit. **C** Pariter fa. iter calidos cineres: alioq̃ non est miraculū. **C** Durefcit̃ gel. nix ī glaciē cohit̃. **C** Secura. nūc tuta. sed ī pleuio securus ē dīci pōt̃. **C** Tanti ua. cecidit̃. **C** Defensa: seruata defendere rectis frig⁹ arceret̃. Papi. Thebaid. ī. Haud passi foctis de fendere noctē Culminib⁹: & ī syluis. Frōdibus & parula defendim⁹ arbore solides: Nafonis Oe none. defensa ē humilī cana pruina casa. & ita nos qd̃ emēdaui⁹: quō pri⁹ nullo: uel sepiūsi mo sensu: dep̃sta legere. **C** Arcāo gelū. istmo: & īgenito frigore. **C** Fumo fideli. q̃ fœd⁹ & pacē nō uiolat. **C** Lābie. usurpauit Vergiliū uerbū. A tollitq̃ globos flāmarū & sidera labit̃. **C** Inno xia: uicinis n̄iubus Verg. Aeneid. v. Rursusq̃ innoxius imo succellit̃ tunulo. i. sine iniuria ac male ficio. Nā noxa dānum quoq̃ significat. Ouid. luce nocēt̃ pora: sine noxa noctē bibunt̃. **C** Prui nas. hic n̄iues. ē aut̃ pruina gelidus & cōcretior ros: a puro dīctus: ut placet Verrio. **C** Quæ leo. tor. rotēt̃: Honesta dubitatio: q̃ carmē excitat̃: & auditorē recreat̃ festum simul rei magnitudo dīnē exprimit̃. **C** uid hoc esse dicā: qd̃ moles & enormia saxa. nō secus ac excussa neruis ballista lacule: ī nā tormēta ī usu castroq̃ sunt: q̃ machināo pulsu magna ī tela cōtorquēt̃. Papi. ī Achil

Ouidi car
men emar
culatum.

In dextrum lātumq̃ latus: tunc īnsula fundo Vellitur: & dubiæ nutant̃ cum mœnibus urbes. Aetnaos apices solo cognoscere uisū: Non aditū tentare licet. pars cætera frondet Arboribus: teritur nullo cultore cacumen. Nūc mouet indigenas n̄ymbo: piceaq̃ grauātū Fœdat nube diem: nunc motibus astra lacellit̃ Terrificis: damnisq̃ suis incendia nutrit̃. Sed quamuis nimio feruens exuberet̃ astu Scit̃ n̄iubus seruare fidem: pariterq̃ fauillis Durefcit̃ glacies: tanti securā uaporis: Arcano defensa gelu: fumoq̃ fideli: Lambit̃ contiguas innoxia flamma pruinas. Quæ scopulos tormēta rotēt̃: q̃ tanta cauernas

leide. Multoq; tormēta pylos. emittebāt ēr sagittas: ut ē apud Senecā de ira. lib. i. & molaes: ut do
cet Livi⁹ ab urbe cōdita. li. xliii. ¶ Scopolos. uastos lapides. ¶ Cauernas. antra & subterraneos
meatus. ¶ Quo fonte. qā nō ipse ex se: sed i aliq inferna eōcepr⁹ ualle ignis exaltuat. ut putat
Seneca. ¶ Ig. nis uulcanius. quo uulcanus exercet officinā. Nā uulcanus ueorū taber est lunonis
filius: a mēe p deformitatē dēiectus: ut est apud paulanā. An ignis uulcanius: cuius auctor uul
canus extitit: is. n. primus ignis ulū mortalibus idcauit: ut reterit ē Diodorus. in cuius benefici

Tormēta
que.

Vulcāus a
matre dēie
ctus
Aetna nūc
Mulciber

Vis glomeret: quo fonte ruat uulcanius ignis?
Siue quod obiiicibus discurrēns uentus opertis
Offensio per saxa furit rimosa meatu:
Dum scrutatur iter: libertatemq; reposcens:
Putrida multiuagis popularur flatibus antra.
Seu mare sulphurei ductum per uiscera montis
Oppressis ignescit aquis: & pondera librat.
Hic ubi seruandum mater fidissima pignus
Abdidit: ad phrygios tendit secura penates:
Turrigeramq; petu Cybelemp: sinuosa draconum

motu: At si nec rimā qdē p quā effluat iustit: cōglobat⁹ illic lunt: & huc atq; illo circūagit. cōcal
scāq; uis spūs i ignē uerit & fulmini sills cū magna litrage obstātū fert. ¶ Vtrūq; dicit. Siue uer⁹ i ob
uia occurrit exitū qdēs: diuelliq; spugnātia dōcē p āguitū aut naq; ē uia aut ul cōiuria scit.
¶ Furit. eluctat. ¶ Per ta. n. fistulosa. pumicis ac. Tophi piphras. ¶ Cū scru. iter. exitum qrit.
¶ Libertatēq; repo. dū cōrēdit egredi. ¶ Populaf. diripit ac uehementi spiritu differt. ¶ Putrida
antra. liqfactas igne ipellicas: & i modū calcis excoctas. ¶ Seu mare sul. nūc aliā cām reddit: ēr
naturalē. Terra multis i locis pforata ē: p elusiter ualla spiramēta q; cōplēt aquā: subit spiritus
quē si itercludit mas & adegit: itū ille sum exitu redituq; pcluso uolurat: & ignē creat. i po pferit
Cāpania: sielliq; tractu q; torus ēr sub imo maris fundo sulphure stratus: ut i scribit Strabo.
¶ Ductū: actū. ¶ Per ul. penit. sillas Aetnā: specus. nā sic intimas mōtū ptes uiscera dicimus:
ut sūmas iterdū uerticē: medias latera: supremas ēr pedes: a nostro corpore tracta similitudine.
¶ Mōris sul. q; sulphure stratus est. ¶ Ignescit flāmas cōcipit: atq; icēditur. ¶ Oppis ags. collu
ctantibus & illitis. unde pceat incedū. uel iterclutis & tēdiu suffocatis donec i ignē mutentur
Nihil. n. phibet ignē ex humore educl. Nā fuerit (ut refert Seneca) q negarent in ignē geq; pos
se mutari: priusq; mutatu esset i aquā. ¶ Pōdera librat. Mōras suas arripit atq; elictat. Nā libraf
ē aliqui torquere: & certū teli iētū dirigere. Verg. & teli qd missile libro. ¶ Pondera. molaes. i.
magni pōderis saxa. ¶ Vbi. postq; a digressiōe redit ad lītūrū. ¶ Quō Ceres in Sicilia turo (ue
putabar) filiā deposuisset: ipsa ad matrem Rheam salutandam prokēta est in phrygiā. ¶ Abdi
dit. occuluit. ¶ Seruandum pignus: custodiēdam natam. ¶ Secura: nihil sollicita: neq; suspēta.
¶ Tendit: iter arripit: & cursum tenet. ¶ Phrygios. phrygia pars est Asia: sortita nomen a phry
gio oppido macedoniā: siue Brygo: ut gentili macedonum lingua nominatur. unde colonos p
fectos aiunt in phrygiā. Sophocles in Athamante: tradit phrygios a phryxo dictos: imutatioē
litterarum: quasi phryxios. q. si illic primum delatus ab ariete fuerit. ¶ Penates: sedes quarum
tutelares dij: penates testatur apud Verg. Sino: quom ait: Vos Aeterni ignes &c. Nam se pe
natum offensam uereri simulat: si patriā secreta hostibus prodatur: cuius diis penatibus: credita cu
ra est. unde dii patrii quoq; dicti sunt: ut tradit Higynus & Maro. Dii patrii seruate domus ser
uate nepotes: porro penates aeternum ignem: etiā alibi Verg. appellauit. Aeternumq; adytis
effert pen ctralibus ignem. quanq; sunt qui uelint praesentes uelita locos a Sinoē testari. Metro
poli uero Claud. intelligit: urbem phrygiae magne matris. i. Berecyniae regiam: & domicilium:
unde Metropolis dicta est: ut Polyhistor Alexander aurtat. ¶ Petit Cy. ad ideam matrem con
cedit. Eadem Cybele dicta est temporib⁹ & dimensu Anapactia: graeco uerbo κυβερειν q. eis

Phryges
unde
Phrygiū
Brygiū

Penates q
Vcr. locus

Metropolis
urbis phry
giae

ministri galli per furorem caput rotantes oracula edebat. auctor arte Ser. Pompe. Cassella tamē
Cybele tñ ait Cybele nomen datum αὐτοῦ οὐκ ἔστι. i. a cubo q fit eius numini dicatus. Est autem cubus
Cubus deū quomōnne laras eiusdem numeri aequaliter in sele soluitur ut quō ter terna ducunt & idem ip
misi dicatus se numerus triplicatur. ipsam uero Tellurē magnā matrē dicebant. in qua tympanū orbem ter
& quid rā significabat. q in capite turres habebat & oppida. q circa eam sedes habebant. intelligi uo
luerant. quomōis moueant. ipsam nō moueri. q eisdem Galli ministrabant. hoc argumentū esse

Varro dicit eis qui semine indigent
terrā sequi oportere. in ea quippe oia
reperiri. Quod se apud eā iactat prae
cipitur inquit: qui terram colūt ne se
deat. Semper enim esse quod agant.
Cymbalorum sonitus exultant. ē mo
tus & iactationes manuum. crepitūq.
serramentorum qui in agro colendo
sit. Itaq. serramenta ideo erant ex aere:
q. tetram antiqui colebant aere ante
q. ferrum esset inuentum. Euripides in

Helena Cybelem cum Cerere confundit & utrāq. unam uidetur accipere. Turritam. quae
Coronam turribus insignem gestat. nam sic eam uetustas effinxit: q. eadem Tell9 edebatur. q.
turribus munitas urbes iulinet. Lucre. de rerum natu. li. n. Murali9 caput summum cinxere co
rona Extimis muralis locis q. iustitiae urbes. Quo nunc insigni p. magnas predicta terras. Horri
fice fertur diuinā matris imago. C. diuolū. in orbem contracta. nam si uis etiam uolumen & in
angulis flexus est. Expressit autem illud Maronis. sinuat q. imenū uolumine terga. C. Draco
num. quos eius deae currum trahere: canit Orpheus. is uero rumor subortus est. ex quo iustitiae
magnitudinis serpens: qui Salaminem uastabat ab Eurylocho electus ad Cererem cōiugit Eleu
sinem Inq. dea ministerio permansit: ut Hesiodus auctor cit. cum serpentem Nymphae Salami
nos ac Neptūnī filius Cychreus educauerat a quo iuxta Salaminem pagus Cychreus etiam di
ctus est. a Sophocle memoratus in teuctro. Cychetē meminī Lycophron & Arrianus. Eustathius
in Dionysium refert ipsum Cychreum serpentis habuisse nomen eo q. angustis inuoluē spaciū in
cluderetur indeq. ab Eurylocho pullum. ut demonstrauit. C. Per nubila. per aere. quem di
xit aulium: non q. speruius & in accessus animantibus sic fide ubi trita semita null9 apparer. nam
neq. pedum neq. rotarum signa impressa retinet. Stat. Thebaid. v. Sonat auius Aether. aut aui9
hominibus inaccessus. alii per aula legunt composita dictione: quod non displicet. C. Signant
aut aui9: nubila quasi uelutiglum hui cursus in aere reliquerint: aut certe signant & maiorem
frāna: quibus dentium notā adhaerent ex mortu iugalium. C. Tractu uolucris. ceteri lapsu. Stat.
Tractu9 soluto immanem sese uehit. uolucres est quodcūq. p. nōis aufertur culus contrarium in
uolucres Gellius enunciauit. pulli etiam tunc inuolucres erant. i. plumabantiam sed uolare nōdū
poterant. C. Humectant: aspergunt & madefaciunt. C. Frāna. hic orias intellige: ut cum prece
denti uerbo conueniat. ea faucibus infertae: singulos equos: aut iugales coherent. C. Venen: s.
uenenum. quod pharmaceon graeci uocant: indifferens nomen est. & significatum a coniunctis
accipit. nam bonum & malum uenenum dici potest: utq. nos uenena sic illi pharmaca: tam q. po
ru necant: q. medicamenta uocant: ut apud iureconsultos Catus ait. C. Placidis. in oculis. C. Frō
tem crista regit. Philostratus in uita Apollonii: negat e draconum genere cristatos esse angues
& eos qui degunt in aquis. Itaq. prudenter ab Homero fontis accolam draconem purpure9 rā
rum tergo fuisse describi: parum perire ab allis angui nemeao qui necauit Archemorum tribul
cristant: qua terrestres solummodo serpentes insignes esse contendit. Hanc publicam multorum
opinione. Papinū securus est. ubi de dracone nemeao sic ait. Aurata crudelis gloria frontis
Prominet. C. Pingunt uersicoloribus guttis inscunt. C. Intermicat squāmis. per ipsa squamma
rum interualla: subinde fulgent quedam quasi Scintillae: quales in harenis aduers9 sole cernim9
quas a remicas appellant. C. Nunc: interdum. C. Zephyros: auras species pro genere. & ita dixit
ut Maro. defer mea iussa per auras. Zephyrus autem i. g. latine fauonius appellatur: ab ocellua
plaga spirare: Euro contrarius ut Vitruuius & Strabo scribit. C. Spiritis. sinuolū lapsu. C. Secant9
radit. C. Arua: terrā. Verg. Iāq. arua tenebāt: sūt uero Arua culti soli spacia: Sallu. pabulo ma
gis q. aruo rudet: ab arādo dicta: ut Varro docet. C. Inferiore: terra. ppriori. Sed hoc totum iter
ad naturae rationes accommodat. Nam serpentes ad Nubes apte refert9 possunt: unde deciduus
hymber humum fecundat & pereādis frugib9 aptā reddit. uernas aut9 pluuias ofum n. aximas eē
testat. C. Verg. quō ruit hymbriferū uer. eodem tpe fauonius spirat: ut paulopost ostendimus:
eius hic a poeta mentio p. terna nō est. cū genialis mūdī spūs sit: ut scribit Pl. & Cereris mu
nus adiuet. irellexit & hoc in nubibus uetustas q. cū deabus Eleusinis eas coluit: ut idicat Aristo
phanes & Herodotus. C. Cano: sauo. sed & hoc ē perire. nam uetus & ruscium carmē: quo pa

Membra regens: uolucrisq. per aui9 nubila tractu
Signant & placidis h. amectant frāna uenenis
Frontem crista regit. pingunt maculosa uirētes
Terga notae: rutulum iquam mis. intermicat aurū.
Nūc spiritis Zephyros tranant. nūc arua uolant9
Inferiore secant. cano rota puluere labens

Turrita
cur cybele
Currus ce
retis a Ser
pētib9 tra
hitur
Cychreus

Volucres
Inuolucres

Venenum

Zephyrus

Arum

Nubes dea

Vomer

Cessare

Incola

Ida mons
unde
Teucer qui
Teucria
Dardanus
Arifbe
Batea
Paridis tu-
mulus
Coryti pr-
apud Oul-
dium qui
Bunius
Helenæ fi-
lius ex pari-
de
Ida uena-
trix apud
Vergil. cur
Idæa puella
Cleopatra
Oul. locus
ex remedii
Idæa mater
Augustum
Pelinus
Lapidis su-
pylat mira
natura
Deum nris
effigies lapi-
dea

posita sunt in futurū: Iuena. Prænta quāta bonos maneat. quæ sint ea statim declarant. Nullos patiere ligōes. nō feres ictū rastroꝝ. nā Ferrū ligo ē uulgo notū: quo terra fodit. Nullo rigidi uerū. uom. lētu. hoc ait. quoniam Tellus Aratione lædi singit. Id quod ipsa cū Ioue expostulat apud Ouidiū. adici uulnera aratri Rastroꝝq; sero: totoꝝq; exerceor anno. Cētu. plaga. C Vomeris. huius nōis rectus uomere ac uomis enunciat. ferreus est aratri dens: appellatus q̄ terram uomat.

Verfabere. frequentatiuū a uerbo ductū. uerū uero terra tū dici: quō ligonibus aut aratro re nouat. Spōte. ultro absq; aliquo cultu. Florebit. germinabit frugibꝯ nā florere dicunt etiam segetes: priusq; ad maturitatem coaluerint. Cessante Iuueno. absq; bouis ulu: & ita dixit: ut Maro. armato milite cōpleti: p milibꝯ cessant il qbus a laboribus ociū est ut hic. Sed & quorū officiū desiderat. Gelius. Antici isti inquit: magnā in partē cessatores sunt. C Incola. incola dici qui peregre nouas sedes captauit: & in aliquam regionem domicilium suū transtulit: ut Pompo. iuris ciuilis auctor affirmat: & Cicero. peregrini & incolæ officium ē: nihil præter suum negotiū agere: nec esse in aliena republica curiosum Sed ὁ κάτοικος interdū cultorem significat. Hic ius i rebus Cæsaris. aut iniuriā faceret cuiuspiam incolæ. pro colono uidetur accipere Claudia. ut Nalo Incola captiuo quæ boue uictor arat. C Messes. maturas fruges. Vergilius Ante locum si frigus erit: si mellis in umbra. C Oblatas. quasi diuinis. & hoc ex historia Diodori: quam supra percurrimus: & alibi referemus. C Fulus serpentibus. quia supra dixit: squammi intera micat aurum: quod frequenter fuluum poete uocant. Tibullus diuitis alius fuluo sibi conge- rat auro. an Cæruleos intelligi uoluit? Id autem commune serpentibus & mari epitheton est. de serpente. Vergilius. Et Cæcula colla tumentem. nam Claudianus fuluum mare appellabit huius operis calce. Fuluis adnatat umbra fretis. ut fuluus color & Cæruleus idem sit: ex rubro nigroꝝ concretus. C Idam. phrygiæ montem in Troade. qui nomen fortis est: ab Ida loci re- gina: ut de rebus græcorum il scribit Charax: uel ut Verg. ab Ida cretenis. unde profectus Teu- cer Scamandri & Idææ Nymphæ filius eam phrygiæ regionem cultoribus uacuam occupauit: & a se Teucris dixit. Eodem paulo post Dardanus ex Samothracia delatus: Arifben Teucris filiam uxorem duxit: ut Cephalo Gergythius: aut Batean: ut Hellanicus: & Mnaleas uocant. ut mirer Serulum scribere: Teucrum de creta uenisse post Dardanum. sūt qui Dardanū sepulchrum innot- fulpcentur ab Ouidio. vii. metamorpho. eo carmine. Quaq; pater Coryti parua tumulatus hay- rena &c. q̄ is ut quidam prodiderunt: ex oppido Tulciæ coryto in phrygiam miserat. Nos au- tem tumulus paridis intelligimus: qui in Cebriua Troadis urbe uisebatur: ut scribit Scorpilius: & Strabo. Nam paris ex Oenone suscepit Corytum. quem mater (a paride repudiata) cunctibus in- Troiam græcis: itineris ducem dedit. quod apud Lycophronem fore Cassandra: uarietantur: Ex græcis etiam nonnulli: Corytum paridis & Helenæ filium fuisse tradunt: Bunius ac Idæa puel- la: & quidem ex utroꝝ parente fratrem. Sed & hoc & illo modo: pater Coryti paris accipiendus est. itaq; sensus Ouidiani uersus absolutur: qui ceteris ante nos: inexplicabilior gordiano nodo uisus est. Homerus Idam ἰδομένην ἀρκάδι μὴ Τροάδιν ἐκείνῃ i hymnis appellat. Iriguam. s. & fera- rum parentem. Inde Ver. ait Ida uenatrix: etiam si Serulus aliter. Idæa uero Dardani Scytharū regis filia fuit. quam destituta Cleopatra Boreæ & Orithyæ Phineus superduxit: ut Dionysius in argonautico canit. In eius etiam gratiam Orytho & Carambi quos ex Cleopatra fuisse luter oculos effodit: ut Tragœdiarum poeta Sophocles auctor est. inde uelocitūdinis in amore sum- pfit exemplum Nalo in remedii. Cessit ab Idæa coniuge uicta prior. i. Cleopatra: quæ prior in matrimonio Phineus fuit: cui post exactæ noua coniunx Idæa succedit. C Hic. in Ida. unde & ma- ter Idæa dicta Cybele: Lucerio Liulo Tibullo cæteris. C Aedes. Templū. quidam codices habēt sedes lubrica menda: quæ apud Tibullum quoq; inualuit. Sic ueteres sedes incoluistis aui. quom- aedes scribendum sit. quis utrobic: sedes etiam legi possit: nisi carminis sibilus aures offenderet. C Augusta. parua. pro illis tunc moribꝯ: qui sinceritate quadam animi potiusq; opum luxu deos- litabant. ac ut Tibullus ait. Strabat in exigua ligneus æde deus. an magis augusta legēdum: quip- pe sancta patres augusta uocant: ut in fastis canit Ouidius. i. loca religiosa: & ubi quid augurato consecratur: ab auium gestu gustuue. quod Ennii carmen indicat. Augustū augurio postq; in- cly- ta condita Roma est. auctor Sueto. & Pompe. C Religiosa silex. Effigiem deum matris intellige quæ cælitus lapsa pefinuunt nomen oppido dedit. ut Herodianus in commodo refert. Quid? si quis lapidem cum accipiat: qui teres ac cylindri forma: in phrygiæ monte pipylo nasci traditur eundem si compertum adulescentes ad Idææ matris ædem deferāt: erga parentes ex illo pietas

Et nullo rigidi uerfabere uomere ictu.

Sponte tuus florebit ager: cessante iuuenos:

Ditior oblatas mirabitur incola messes.

Sic ait: & fuluis serpentibus attigit idam.

Hic ædes angusta deæ: templiq; colendi.

tē: q̄ qui maxime colūt: et si quādoq̄ pulsauerit. id quod iter nātū & miracula memorat Aristo-
teles. placet superior sententia. Nam Luulus underrigessimo. Scribe Idāam matrē deportatā eē
romā in Pessinunte oppido phrygiæ: carmine in libris Sibyllinis inuēto: pellī Italia alienigenā
hostem posse: si marer Idāa deportata romā esset. traditum esse romanis per Attalum regem
Asiæ Lapidē fuisse quē in matrē dē secolē dicebant. Insectat & hoc nostrā religionis Poeta Pru-
dentius. Nudare palmas ante Carpētum scio. p̄eres togatos matris Idææ sacris. Lapis Nigeli-

Religiosa silex: densis quam pinus obumbrat
Fronibus: & nulla lucos agitante procella
Stridula coniferis modulatur carmina ramis.

beat. unde Pyrodes Cilicis filius ignē prius excussit. & Religiosa: ueneratōis ac maiestatis plēa.
Siquidem. M. T. aliter templa religiosa dicitur. aliter dies religiosus. tristi. s. omne infames inpedi-
tōis: in q̄b9 & res diuinas facere: & rem nouam quāpiam exordiri tēperandum est: quos peritū
uulg9: perperam nefastos uocat ut Gellius ait. Nigidius religiosus inquit appellabatur: qui nimia
religiōe & superstitione sese alligauerat: ea q̄ res uitio assignabat. nam hoc inclinamentū semp̄
huiusmodi uerborū: ut uolens: multicolus: nūmosus: religiosus: significat ceptam quādam ino-
dicam: rei super qua dī. Mañus uero habinus. religiosum inq̄ eiq̄ ppter sanctitatem aliquā
remotum: ac sepositum a nobis est: uerbum a relinquēdo dictum: tanq̄ cerimonie a carēdo. car-
minum scriptores in religioso numeris obsequuti liquidam genināru: i. reliquias. Ver. Troas re-
liquias danauit. Et alibi. perq̄ domos & religiosa deorum templa. Quam. silecem. eodem ge-
nere Verg. enunciauit: alii masculino. Papinius in. iiii. sylvarum. Quis duri silicis grauisq̄ ferri.
Pinus arbor deū matri dicata causam refert Ouid. Siquidem Cybeles artis exiit: ea homi-
nem: dīco q̄ induruit illo. Pineā nux apud Martialem. Poma iunus Cybeles. ea primum i agro
Mileto Caria uisa est. & inde Pyrius nomen Mileto datum. nam pyris græce pinus appellatur.
e cuius ramis in peruigilio Cereis lectisternia Milesii instituerunt. inq̄ oib9 euidentia factis
apud eos uenerarum sum pinus exhibebat ad ostentandam generis uetustatem. quod in Sym-
posiaco scribit Didymus. Alii noctibus initiorum coniza solū sternabant: q̄ eius herba uis est ut
uenerem cōprimat. ut Nicandri scribit interpretas. Apollodorus in tertio de diis ait. Idæa matri
quæcum dicat q̄ prima rectum mortalibus & uictum suppeditarit. Idā pinetis cōferat Verg. i
dīcar q̄ multo carmine celebrat Aeneas naues ex Idāa pinu cōstrūctas. i. gratiā Cybeles ab ien-
dio seruatas necedib9 accessisse. Statius. pergame pinifera multū felicitur Idā. Obūbrat. undi
q̄ uersum tegit. Ob. n. q̄nq̄ circū significat. ut quom dicimus: urbem obsideri: obsignare: obui-
lare: obequitare. Lucos a græcis ὄλος apud nos lucus. a sensu contrario dictus: quod nō lu-
ceat: ut Seruio placet: aut certe ab ignibus & luce sacrificiorum q̄ illic fiebant. nā nullū erat tem-
plū sine luco: ut Strab. docet. Nulla. pcella. nullo spiritu. uiuit. n. poeta Cybeles lucū: nulla ex
terna uis: sed per se leni quodam motu spelli diuinitus. aut id certe dicit. i. gratiam nūmis pcel-
las & tēpestatis infortuniam non sentire. Str. con. mod. ca. ramis. Musicæ rationis ē hoc. Nam ut
quæq̄ p̄erior arbor est: & in altum tendit. eo magis uento pulsa acutū redit sonum: quæcūq̄
uero q̄ minimum ab radice absunt. grauius & rauco murmure quatuntur. auctor Capella. ne
minit & Aufonius. Est & harundineis modulatio musica ript: Atq̄ arguta suis loquitur coma pi-
nea uentis Incubuit foliis quoties leuis curus acutis. Seneca i q̄ntionibus ait. Ventus qui citra ar-
borem funditur sibilat nō tonat. Eunolpus apud Arbitrum. Non uerno persona cantū Mollia
discordi strepitu uirgula loquuntur. CModulantur. in numerum conueniunt. Carmina stri-
dula. acuta. propter altitudinem. Coniferis. nubes ferentibus. quascouos græci uocant.
Alii de Cyparissii itelligū: quibus Idam Plinius abundare scribat: earum namq̄ fructus (ut est
apud Columellam) Coni dicuntur. Atqui pinum coniferam Catullus appellauit. aut coniferam
sudanti cortice pinum. Suidas item græce ad hanc sententiam. Pinus inquit ex arborum co-
niferarum genere. Sed & ille editus aura uenroq̄ sibilus pini proprius est. Papinius Sylvarum. v
Qualiter alta comam Sylvarum gloria pin9 Seu Iouis igne malos iam radice soluta Deficit.
& nulli spoliata remurmurat aura. Corneli. Securus. Pineā frondosi coma murmurat Apennini:
Septimius in re agraria. Pineā brachia quom trepidant audio canticulum zephyri. Nemesianus
ægloga prima. Nobis ne uento gartula pinus Obstrepit has ulmos potius fagofq̄ petam9. Ac
cedit & græca fabula q̄ tradit arborem pinū gemere quoties a Borea perflatur: eius necis aucto-
re. Priys enim præstanti forma puella fuit: hanc eodem tempore Pan & Boreas amabant. Illa
prætor in Pana morem sibi maturauit. impetu Boreæ saxis illisa. Sed terra beneficio in arbo-
rem uersa pini nunc Fauno grata est in usu coronæ.

Silex
Ignis & fili
ceq̄ prius

Religiosi
dies
Nefasti dies

Noia i osus

Religiosū
qd & unde
Cerimonia

Pin9 Cybe-
læ cur dica-
ta

Pinus ubi
primum
Mileto

Piruisa
Ida picta

Ob. p̄pos.
Lucus

Musicæ rō
i arboribus

Pinus con-
fera
Pin9 argus
ta

Priys in ar-
borem

Deū mīis
Sacra.
Dardanus
in phrygiā
enatauit.
Samothra
cū myste
ria.

Casmilos
qui.
Cabiri

100

Ve pticula
Vepentis
apud Mar
tialem

1908

• 1970

1993

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

Bacchata
Naxos

apud Ver.
cur. (1. 1. 2)

Нахотин

Gargara

Gargards

1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 26

Arati Car
ben quod

Macrob.
od. defide

atur

Tammen

...утирану

10

otyflorū
tus.

1872.

11

Terribiles intus thyasi. Sacra deum matris ex Samothracia Dardanus in phrygiā transtulit
per ipsum deucalionis diluuiū. quippe tum Dardanus obruta ab aquilis iniuria: spiritus diletentum
utre pectori admouit: atque ita in proximū litus enaruit. Id quod in Cassandra luboscet Lyco
phron inuit. Incipabant in Samothracia Cabiris ut ait Melaicis: illi quattuor erāt numero: Axie
ros, Idest Ceres Axioceles: quæ persephone. Et Calmilos quē Dionysiodorus interpretat Meru
riū. Arthenion aut lafūū & Dardanū fratres cabiros appellat: a cabinis phrygiæ montibus: ubi
diuersati diu sunt. Alii tantū duos ex
tisse cabiros existimant ex his grandem
nati Iouem: minorem Dionysium.

Thyali. Bacchantium chorea ωαφα
 τος quod est imperū facio : inde ē
 Thyas appellatas quibulda placet.
 Pausanias en ait Thyadū nomen bac
 chi ministris hāsisse : a Thyā puella :

[illegible]

gravis, aliqua media, accedit ultis foemina. Interponunt tibia: lingulorū illic latere voces otium
apparet. sit cōcentus ex difonis, hac Macrobius eoque prior Seneca, Aufon. Dindymaei uocis otum
spondent Canticā Iuoc, Teretionus de Carmine Galliambo. sonat hoc lubinde metro cybeleū
nemus, nomen Galliambe, memorat hinc dēni

men allo noie Metroacumuncari: ut marris Idea laudes caneret. ¶ Vulturibus, Iupitōis cū
leonibus Opīs currū sequebant: ut inuit Homerus in hysmis, aut sacerdoti. de gbus Lucanus,
Crinē rotātes sanguinei populi ulularūt tristia galli, & huius operis illi. Clau. vulgaria dūda-
ma Gallo Monebat. Gallus

rem quatit. & passiuè dixit ut Maro. Baccharatq; iugis Naxon. ubi p Epitheron nois ratione poe

diuina facere, quis illi mē infusa danti uelint ab Endymionis filio Naxoi uel ab eiusdē nois alte
 ro duce Carū. Sunt q baccharā Vergilio Naxon $\sigma\alpha\lambda\omega\varsigma$ dictā putēt eo q in ea liberi patris or
 ga celebrantē eadē ratione qua Citheron a Papinio. lili. Thebaldos Et te baccharē Citheron.
 C Gargara. Montis Idē uctex q Mysia numero gurgulidē.

garos urbs olim fuit: qua fecundino genere: Lyci carminis scriptor Alcan enuciavit: huic Io
uis ex Thesalia Gargaras: nomē dedit. Alii dictā uolūt ab aquae copia ἡ ὕδατος ὕδατος
urbo graeco qd est humectare: in cotidiano medicorū sermone: quō iubent gargareare: & gur
tur aqua colluere: ut apud Celsum & Dioscori

dos nono. Nā mōs Ida trībās lugis attollit. Lecto Phalaris & Gargaro. Oppidū Gargarō Aco
licem. Hecatae? & Strabo uocabat. Ephorū? & Phileas de Asia scribes Gargara pluraliter usurpa
rūt. Arate de Diotimo quodā poeta sic ait. Αταρω Ζητοῖ νοσ οὐδ' ἔστιν ἄλλ' ἄνθρωποι.

quos uerfus (ut igenue fatear) qñ parergon: adieciunusq;
cos in oibus Macrobi codicib9 desiderari deprēdimus. hoc ē in loco rāta frugū ceptafuit: ut n̄
modo fertilitatis exemplū Vre. idē sumptū: sed qñq; magnū cuiusq; rei numerū uellet expri
mere. gargara noiaret. **C**līnclat sylvas rimidas. subter

paucē omnis ager et plagi cultris Arbor, asurgunt Inq; arbores ipsi Gallis in Ida bacchan-
tibus. ¶ Postq; uisā ceres, simulac apparuit: dat autem numini auctoritatem: culus conspicit fa-
ciatq; reuerentur. ¶ Tympana: Tympanū instrumentū est ex una parte planti: membrana clau-
sum: intus uacūū. quod digitis aut bacillo pulsant.

tit Varro, Soidas ait, Terra decū mater ē ea cū Tympano fingit, eoq. in se uentos habet inclusos
Lucretius, Tympana teneā sonant palmis; & Cymbala circū concaua. C Mugitum, allusit ad bo
uis tergus unde fiebant, An Aeschylli uerbū ufurpauit, s. n. Coretta; q. rariū noīe diffusit ad bo
reumq. iūctū. Cymbala, uerbū uelut Cymbala, s. n. Coretta; q. rariū noīe diffusit ad bo

temmodulos complet sonū allectorem furoris. Ille Aeneisurcolistinnit. Et paulopost. Modum
neum fertur. plura leges apud Strabonem. C. Crepanum colibens. et alios.

...translato iunpra ab aurigis.

Terribiles intus Thyasi: uesanaq; mixto
Concentu delubra gemunt. ululatibus ide

Bacchatur:timidas inclinant gargara Syluas.

Postq̃ lula Ceres mugitum tympana frænant.

¶ Cōticuere chori. Hēstichū Papi. Cōticuere chori. dapib⁹ ludoq; licēt Fit mod⁹. i choris nūc
rus psonarū dehnitus nō ē. Nā iunctim loq; debēt oēs qñ uoce cōsulā: & cōcentū in unā uoce re
formātes: ut ait Diomedes. inde supra Claud. Vefanāq; mixto cōcentū Delubra tonāt. Chorus.
αωο Trio χορῶν. i. a latetia dict⁹ ē. ut fēnit Plato. ¶ Corybas. Corybātes: Idāos dactylos & Cu
retas coldē plariq; putāt. Nōnulli pusillū quodā discrimē adhibēt. ut longa dilectationē Strabo
disputat. is Corybātes appellatos arbitrat⁹: αωο του κορυβαντα. a capitis rotatōe: Diodor⁹
ait Corybātū: Iasū martīsq; Idē siliū
fuisse ac simul cum Dardano Iacra Cy
beles in phrygiā detulisse: quiq; i sacri
ficis eius dea uoluerūt: incubere Co
rybantes a se dixisse. Idāos autē dacty
los alii quinq; & uiginti: Pherecydes du

Chori.

Corybātes
unde.Idē dacty
li.Acraria fa
brica Inue
tores

Conticuere chori. corybas non impulit ensēm.
Non buxus: non ara sonant. blandiq; leones

os & quinquaginta recēset. ex his duos & triginta quos lauos uocat: fascinatores extitisse: uel
ti reliquos: q; dexteri dicerēt: cōtrariā hūisse ui ut q; malicia dissoluerēt. Idē Iēnit Hēlāc⁹. Mna
scas scribens de Asia libro primo. Dactylos a patre Dactylo sic appellatos ait: ut ab Ida matre
Idāos. li primi post hominum memoriā terrarū fabricauerunt. ut canit qui Phoronida grāce
scripsit. quos Opis dea miltros & phrygia fuisse dicit. & his nominib⁹. Cēlmes Dan nameneusq;
ingenēs: Acmon q; superbus. Liber hoc loco antigete de Cēlmetre Sidonio Eusebioq;: qui Cēl
metrem & Damnameneū Iudeos uidentur astruci: & in Cypro ferrum cōficere primos docuiss
se: nisi (quæ lubrica menda est) Iudeos ipsi scripserunt. & librarii negligentia Iudeos inuērit. Equi
dem ueretur ne dum Iudaeorum gloria: quos omnibus ante ferre mortaliū ebrixe contendū
audius uterq; studet: prudēt in hoc offēderint. Arbitriū penes alios esto. nos de tam sanctis
& praeclaris Cēlmetre uiris: tenere nihil affirmamus. Illud unū non minus: Iatinis Eulebi codicibus
Sementē p Cēlmetē corrupte legi. Nā q; is Cēlmes: dicat: prater auctōrē phoronidos: unde car
men a nobis expressū: paulo ante recta uinis: Sophocles i Satyris fabula testis est. q; Cēlmetē tra
dit indurissimū ferri genus muratū: quom Cybeles idgnationē nē uisisset. historici cūrrit & Na
teo metaromphoseon. iiii. Te quoq; nunc adama quondam ididitine C. uos Cēlme Ioui. Magnus
error Domiti: qui Cēlmu Iouis puerum suspiciatur: ac priorem formā amisisse: q; amanti Sta
tulo nescio cui luas delicias denegasset. Apud Diomedem quoq; grāmaticū: de pedibus oratiōis
agentem: in omnibus exemplaribus: perperam scriptū adnotauit. Damnamētinus: Astat⁹: pyr
raichus: pro Damnameneus: Acmon: & Cēlmu. nam Cēlmes & Cēlmi⁹ indifferenter enuncia
t. Non impulit. non uibravit corybas. ¶ Eēntem. cultum quo sua brachia fauciabat. Papinū
in Theb. sic phryga terrificis genitrici Idāe cruentū Eicit ex adgīs: consumpta q; brachia ferro
scire uerat. Aurelius Prudentius. Cultum in laceros exerit Fanaticus Scit⁹q; matrem brachii
placat deum. ea uero omnia composita sunt: ut uulgus religione teneat. Lucretius. Telaq; prae
portant uiolenti signa furoris: Ingratos animos: atq; impia pectora uolgi Cōtertere metu quae
possint nūminā diuā. ¶ Buxus. Tibia: maris deum. perire. Nam Buxo primum phryges in tibiis
usi sunt. ut refert Pollux. inde Papinū. Tum Plurima buxus. Aeraq; taurinis sonitu uincētia
pulsus. & alibi. moderata sōnum uario spiramine buxus. i. phrygia tibia. quam Cēlma⁹ Marsyas
inuenit. ut ait apud Pausaniam. Lucet. Et phrygio stimulat numero caua tibia mentis. Diodo
rus ait. Hyperionis uxorem Basilaēam: quae & Rhea dicitur: orbatam uiro sole q; & luna liberis
arripuisse puellae crepundia: atq; ita per orbem terrarum uagatam. quomq; repēte coorto hym
brae nūsq; comparuisset: in caelum relatum. Instituta sacris quae sonitu I symphonon cymbalorū
q; illius errore repraesentarent. ¶ Aera. Berecynia: sacrodores urceolis tinnēbant Aenis: ut
Aeschyli testimonio: demonstrauimus. ut representarent cureas: qui ne Saturnus uagitum Iouis
exciperet: aera quatiēbant. Lucretius Luduntq; in numerum: qui exultant sanguine freti: Terrificas
capitum quatētes numine cristas. dictas referunt cureas: qui Iouis illum uagitum in creta
quondam oculasse ferunt. Quom pueri: circum puerum pernice chorea Armati innumerum
starent. pernice chorea armati in numerum pullarent aribus aera: ne saturnus eum mals man
deret adeptus. idē faciebant in bacchanalibus: Statius in theb. Gemina a ra sonant Idāq; ter
ga. Ex omnibus inanimatis ac habere uocem creditur. hinc Homerus χορυβῶν appellat h. αωο
i. uocalem. pythagorici tradunt ac afflatis omnibus & lymphatis admodum consonare. propte
rea Cymbala fiebant ex aere. Stat. in Achilleide. Paulūq; exercita pulsū Aera tacent. ¶ Leones
Mater Idāe a leonibus uelitur: ualidis Imperu atq; seruo animalibus: quae natura calli est: cuius
ambitu aer continetur: qui uehit terram: quam sub hoc numine intelligi ueritas uoluit. auctōr
Lucre. & ab eo Macrobius in Satur. Diodorus autumat a leonibus Idāe currum trahi: q; ab his
nutrita sit. Varro dicit. Leonem adiungunt lorum atq; manūferum: ut ostendat nullum ter
re genus esse tam remotū ferumq; quod libigi coliq; non cōueniat. ¶ Blandi. Compressa
cauda ludibundi. quasi ueniēti assurgerent. nam crebrior caudae motus animi atq; ita index in
leonibus est: ut post Aristotēlē scribit Plinius.

Damname
neus

Acmon

Cēlmes

Error apd

Cēlmetre:

& Eulebiū

codicis aut

auctoris

Cēlmes idu

rissimū fer

rū uel ada

mantem

Error Do

miti

Correctus

apud Dioy

ned. gram

maticū Iou

cus.

Galli cybe

les brachia

fauciabat.

Tibia in la

cris bere c

yntyae

Aera cybe

les.

Cybeles

curtus cur

a leonibus

trahit

Cybele
cur.
Castiga
tus pōpeli
codex.

Clubas. cerules & armos submisserūt. nā leoni scīpua generositas est: (ut refert Plin.) quō colla
armosq; uestiūt iuba. Cybellē: Bacchus pes ē: ex prima breui & duabus ultimis longis: nā Cy
bella phrygiā ciuitas & Cybellū phrygiā mōs ubi Mæonis & Dindymenæ litiā quā parentes ex
posuerāt: aluerūt ferā. ut refert Diodorus. un̄ deū mē Cybellē: & Cybellis noīatiū apud Pisan
drū legīt. calligādus ē & Pōpeii codex: i quo bis anapaesti dimēsiōne p simplex i scribit quōi alie
ro geminanda liggā sūt: ne illi doctissimus falsa prācipere uideat. C Gaula. i. aduentu filiz.

Exilit. foras se prīpit. in quo nimis
mīs affectus apparet. ut dea quā nunq̄
moueri credidit antiquas ut Varro re
fert: unde sedes circū eā sēgebant: aduē
tu filiaz prācep̄s erupit. C Adytis. Ady
ta grāci uocant occultā & remota tē
pla: quo prāter sacerdotes adire fas n̄
est. auctor Cæsar. Verg. Aeneid. ii. Suf
fens Eurypylū scitatu oracula phōbi
mittimus: lūq; adytis hāc tristia diēta
reporat. C Intēdit ad oscula. porri
git. & gestum prōni ad amplexus expri
mit. C Turres. quibus dea uertex insi
gnis erat: ut diximus: cām reddit

Adytum.

Speculari

Iuxta dīctā
factaq; reu
gum specu
latur.
Cythera.
Porphyrus
Cythera
uenus.

Oui. Quod primis turres urbibus ipsa dedit. nā ante fabricā usum mortales in editis natura lo
cis ē cōstribuāt: ut p turribus urebāt. Varro. Q d i capite turres hēt oppida significat. C Vide
rat hāc. Suplora dedit Oeconomiz: ut abūte nūc rapiedā pterpāz det occasio. C Speculari. re
fere. nā speculari ē ex occulto callide qd obleruare. cornix apud Oui. Abdita frōde leuissīma spe
culabar ab ulmo. C A sūma arcē. ab Aethere. q sublimior celi ps ē apud poetas. Quin & editissi
mis qbusq; urbiū locis isidēs Iuppē dēā scāq; hoīum: sed iprimis regū speculari. ut cāt i Iouis hym
no Callimachus. C Mōstrat. apit. C Mētis penetralia. recessus. & intus ai cogitaciōes. atq; ita ex
plet herotici carminis legē: quō ad deorū colloq; sese attolit. C Curatū secreta tibi. C Oratio Io
uis ad uenerē: cuius initio beniuolentia caprat. quō dicit uni sibi uel arcanos sensus cōmittere: cuius
q; numē extollit. C Curatū secreta. sollicitudines animi: quā me torquēt: quāq; ceteros oīs. C Præ
ter te. cælatos uelim. C Cytheræa. uen9 a cytheris insula quinq; passū milibus a n alax distāte
cytherus ē phoenicis filius nomē dedit: quō Porphyrus anrea dicit: eā prāstātia sunt hoīum deorū
rū ille erat captura. orta mari primū uenus huc appulit: unde cytheræa cognomē tuit. auctor
Solinus & Eustathius. C Fatebor. ingenue referam. Verg. namq; (fatebor enim) quādo hęc te
cura remordet. C Cāndida. pulchra. C Iādudū. a cōditis leuissī. qn prāstātia sunt hoīum deorū
q; fara. Papini9. Manet hāc ab origine mēdi fixa dies. Ideo quāq; philosophi liceat ne deo ho
die decerneret: & ex lege fatore. aliq; derogare. An maiestatis dimiuitio sūt: cōsilio erroris mutā
da fecisse. Necesse ē. n. ei eadē placere: cui nisi opia placere n̄ pnt. neq; ppterea min9 liber & po
rēs ē (ut ingit) Seneca. Ipse. n. ē necessitas sua. C Decreta. destinata. ut ita dicā. C Dari nuprū. iū
gi cōnubio. C Tartareo regi. plurōi. C Sic. ut pterpinā plurō ducat. C Vrguet. i. superabili qdā
ut cogit. i. necessitate. quā ne dii qdē superāt ut ait Lēlul9 apd Lūiū. Fata. n. rata & fixa sūt & ma
gna atq; æterna necessitate ducunt. idē Plato. Platonica q; familiā Plotin9: Parcas Necessitatis si
lias ē scribūt. & Mercuri9 ille tērtim9 ait. Fatū rerū oīum parit initia. Necessitas at cogit ad
effectū. C Atropos. una pcarū. q fati necessitatē significat ab effectu grāci noīs: ut añ dixit: si q
mutati n̄ pōt. iducit at Iouē arcana fatorū pderē q ea uetustas huic uni tm̄ deo parere creditur.
hoc argumētō Theocritus: & phidias Iouis simulacro: qd uterq; megarefibus elaborauit: supra
caput pcaras adiecit. ut ē apd Pausaniā. Panomphæ9 ē Iuppiter ab Hōc. uocaf & Oui. qn diuina
tōlis auctor unies. Nā qdūq; uaticinabāt & mīsa fdebebāt siue dii siue mortales a Ioue futura disce
bāt & qdem uere atq; ex fide un̄ Panomphæus. o. n. qn ēst fama q nihil uani nūciat. Alii Iouē
tradit ēē aerē dicitq; Panomphæū q aerē ictō fit uox quā augur grāci uocat. C Cecinit. uaticij
nata est fore. C Themis. erudite Themis ex historia dixit. Nā Mulxus Antiphanti. F. in eo poe
mate cui titulus est olympia canit initio oraculum Delphici penes Tellurē Nepruniq; fuisse: &
conuulibus auspiciis pariq; potestate ab utroq; possessū. Ipsamq; Tellurē p se rēpōsa dare solita
Neprinū uero Pyrconā quēdā statuisse q uicē suā prastaret: sortes ederet. Deinde i Tellurē suā
portione Themidi cessisse. Iōgepost Apollinē Neprūno successisse scā mutatiōe i Thyōlis. i. delpho
rū Calauriæq;. Sed Orphe9 i hymnis ait. ipsā Themidē post hoīum mēoria primā mortallib9 ora
culū demonstrasse: atq; ex antro delphico uaticari solita ab eaq; Apollinē didicisse diuinationē.

Fati necessi
tas
Fata Ioui
tantum pa
tere

Panomphæ9
unde Iup
pter
Themis

Deuēaliōis
a Themide
fortes.
Themis cæ
li & terræ si
lia.

Thēis Itaq; i Apollo Deuēaliōis. fortē addit: ut cāt Oui. i. i. met. i. quo discedit. a Philecoro is. n.
tradit Thēin i ipō Deuēaliōis diuino ascēlo bouis tergo i Epig. auctā. ac loco quo primū appul
sa ē: Buchera nomē dīdīse. ut alii codices hñr Buchera. qd i epirodis filio Iephan9 affirmat

Submisere iubas. adytis gauisa cybelle
Exilit: & pronas intendit ad oscula turres.
Viderat hāc dudum summa specularis ab arce
Iuppiter: & ueneri mentis penetralia monstrat.
Curarum secreta tibi cytheræa fabeor.
Candida tartareo nuptum proserpina regi
Iam dudum decreta dari. sic atropos urguet.
Sic cecinit longæua themis. nunc matre remota

Longa. Annosa. nā celi ac terra filia per orbis initia reddidit ab Hesiodo. Cōmendat aut p
sonā themidis Iupiter ab ætate quo maior illi fides adhibeat. nam ut ait Naso. seris uenit ulus ab
annis. aut Annolam ceres dixit. ut ab altera Themide distingueret: Euandri matrem longe post
fuit: Carmentis alio uerbo dicta: ut est apud Plutarchū. C. Macte remota. absente Cerere. C. In
uade. occupa. C. Fines sicanos: sicania sicilia: qdā pars in finibus Agrigētinis: & annis in ea sica
nus olim fuit. ut refert Appollodorus. Sed & iula quandoq; tota sicāia dicta ē: a Briareū cyclo

Thēis allo
uerbo Car
mentis. in
Sicania.
Sicanus flu
ulus.

(Remperagit tempus) fines inuade sicanos:
Et Cereris prolem parulis illudere campis:
Crastina puniceos quom lux detexerit ortus:
Coge tuis armata dolis: quibus urere cuncta
Me quoq; sæpe soles. cur ultima regna quiescunt?
Nulla sit immunis regio: nullumq; sub umbris
Pectus inaccessum Veneri. iam tristis Erinys
Sentiat ardores Acheron: ditiusq; seueri
Ferreā lasciuus mollescant corda sagittis.
Accelerat præcepta Venus: iussuq; parentis
Pallas: & inflexo quæ terret manala cornus.

oportunitas epis : ut Pōpulus Interpretat. C. Illudere cāpis. præpositionē nomini detractā uerbo
dedit. C. Parulis. distillis. C. Crastina lux. insequēs dies. C. Detexerit. aperuerit. C. Puniceos. pur
pureos: a purpura quæ prima commendatione Tyri tingebatur apud phœnicas: quos muta
tis syllabis pœnos appellamus: uñ puniceus & puniceus detiuat. phœnicus autē ῥοῦα τὸ πῦρ ποῦ
dicti sunt: q; infuso cuiuscūq; generis appullos hoies: pulcherrimis feriebāt. ut iter natura miracula
narrat Aristoteles. inde q; phœnicibus proximi colunt perhibebat uel phœnissare dicūt cede ma
culare. sed Eusebius i tēpibus phœnicus Inge color: & una mutata ista puniceus: ab Inuicere no
men sortitus est. q; bythinā cōdidit: & phœnicibus elemētōrū notas dedit. C. Coge. nā qd nō co
ge amor? ut Ver. ait: & repetit Martialis. C. Armata. instructa. nā dolos ēt Ver. arma dixit. & q; re
re cōsilijs arma. C. Dolis. artib9. C. Tuis. emphaticos. q. d. pellacib9. ut illud Didonis apud Ver.
Dū mea me uictā doceat forsuta dolere. nā ex ei9 statu q; loquit aduerlam significat. C. Me quoq;
q; sæpe soles. Ingenue de se fatet. amator. nā maximus fuit. ut est apud Plautum. Proptus Iupiter
ignoro pristina furta tua. C. Ultima regna. Tartara. C. Immunis. Mun9 onus ēt dicit: id quōre
mittit uacationē præstat: q; inde immunis appellat. Hæc iuris ciuils auctor Paul9. C. Sub umbris
dita Erinys iussum numē terras celsūq; leuabat. Sentiat ardores. amoris flāmas. C. Acheron. In
ferni flum9. de quo alibi satis multa. hūc āt potissimū noiauit: ut indicaret. moris tristitia qdem cōtra
cta pectora ueneris scitibus esse impula. aut certe. q; unus Acherō ex inferni fluminis: amale dicitur
ex Orphne nympha Ascalaphū genuisse ut ē apud Oul. alii sic ordināt. Iā tristis erinnyes scdāt
ardores: & Acheron & ditis pectora mollescāt tuls sagittis. Est q; n̄ minor amplissima. Nā sicut p
petuā uirginitatē seruauerūt. Sophocles καλῶς δέει ἀσπόμενον ἐπὶ νύμφῃ. semp inuptas inuoco
seueras erinnydas. Papi. Tonidē q; satis Acherōte nectasso uirginib9 iuberet cē locos. Verg. Hūc nā
hi da ppiū uirgo fata nocte labore. qd ideo fingit. qm nullis ipse bonis donis emi possit ut igno
scāt. C. Seueri. rigidi. C. Ferrea. dura. nā ulgo credis hoium mores ex hitu cordis formari. & Ari
stomēs Andāē q; toties Lacedæmōios bello fudit: exēcti cor setis obstrūt: Herodot9 iuētū tradit
q; ēt Plutar. & Rhian passimāt. idē Tibul. Flebis: n̄ tua sūt duro p̄cordia ferro uināta: nec i tene
ro stat tibi corde silex. C. Mollescāt. dunctā deponāt. C. Lasciuus sagittis. Amoris culstela sagitta
re sūt & faces. ut cāt Tibul. C. Accelerat p̄cepta Ven9. n̄ tridet ut num̄ iscri9. sed scilicet: & studio
se facit ipara. C. Iussu parētis. Iouis ipso. alr absurdū uideri postet: uirgines & pudicas deas: ueneri
cōites accessisse. qd i. illi. Ceres obliet. Tm̄ mutata uolūtas: Iā ueneri & fecilis iustitæ raptorib9 Ais
C. Pallas. Mieruæ cognomē: οὐνο τοῦ πᾶλ λελυ. i. aulbrādo nā d̄ sumo Iouis capite cōcutiēs ar
ma p̄sultit: ut cāt Luca. ex fabula. uel ut Clemēs fidō9 auctor ē: qm̄ liberi p̄fis a Tirāsb9 discipuli
cor palpitās Iouē stultit. atq; palladis appellationē sortitā uolūt: q; i deo tumultu: Pallas ab ea
geias extrict9 ē. cui9 Acti9 i Eriphyla mēt Pallas bicorpor anguini spiras trahit. aut Ipsi9 dea p̄
Pallas: qui quom uolueret esset ditare s̄tiam contendebat eius occisi cūte per forcia uia dicitur
atq; in calaria pēnas transtulisse. C. Inflexo quæ ter. ma. cor. Dianæ periphrasis: quæ frequenter
in Manalo uenatus exerceat: Manalus arcadiæ mons est: & fluuius: a Manalo Iycænis filio.

Oecchio In
uat res.
Phœnices
unde.
Phœnices
culstēq;
ghis. hoies
mactabāt.
Phœnicē
us & Pūce
us color.

Munus
Immunitas

Foris ultra
ghies

Mores ex
hitu cordis

Amorē
Pallas

Pallas
gas.

Pallas
gas.

Manalus.
Manala.

Arcus e cor
nu
Arcus dia,
nec cornus
an Aureus

ut scribit Stephanus, modis nomē numero multitudinis gr̃is mutatur: tayeres pangarū & plaracy.
¶ Terrer. exurbat. ¶ Cornu. arcu. qui sit e cornu. Claudianus. Eripuit truci bycorynia capris
cornua: subiectis eadē lentescere cogūt ignibus: inendūt taurino mīstīle neruo. Discedit hic ab
Ouidio Clauis. n. arcum dar aureū Dianæ: cornū Nymphæ: quom de syrige scribēs ait. postea
credi Latonia si n̄ cornus hūc arcus: si n̄ foret aureus illi. ¶ Addūt se comites. hemistichū Ma
ronis est. ¶ Diuino se. gr̃e. claruit. Nam quom dii exiitū aliquo se demittūt: manifesta lucis uesti

gia post se relinquit: stellārū modo q̃
longo tractu p̄ aerē ferunt: ut ait Lu
cret. Nōnulli nubē intelligūt qua nunt
na circūfundunt: ne mortālibus oculis
pareāt. Ouid. de Cerere. egrediēs nubē
trahit. prior tñ sententiā caligatior. ab
Homero locus est apud quē Pallas ab
olympo desilit instat comētæ. eadē cō
paratiōe usus est Apollonius argonau
ticon. illi. ¶ Semita. qualē Verg. expli
sit Aeneid. si. tum longo limite sulcus
dat lucem. ¶ Diuino gressu. qua deæ
cursum tenebant. ¶ Claruit. effulsit
Stat. delibero patre. Mitis iter longæ
claruit limite flāmæ. & alibi. Ipse olim
i terris: cado uestigia durāt Clarq̃ per
zephyros etiā nū semita luēt. ¶ Come
tes. gr̃æce dixit: latini crinitā uocant:
horrentē crine sanguineo: & comatū
modo in uertice hīpidā. Terrificū ma
gna ex parte sūdus atq̃ non leuiter ex
piatum: nam magnarū cladū prænūndum sæpe fuit: ut scribit Plinius. plura leges in natura

Cometes
Crinita

libus Senecæ quætionibus. ¶ Præcep. qui lapu uelocissimo rapitur. Manilius de Comētis.
Præcipites stellæ passimq̃ uolare uident. ¶ Igne sanguineo. Comētæ nudi uariisq̃ sunt: dispares
magnitudine. diuisis colore. alius rubor cit sine ulla luce. alius candor & purum liquidumq̃ lu
men. alius flāmæ. & hæc nō sincera nec tenuis. sed multū circa se uoluentis tumidi ardoris. cruenti
quadam minaccip. qui omen post se futuri sanguinis ferunt: ut tenet Seneca. ¶ Latuꝝ auguri
italis. nā fere temp ingētia portendit mala: ut Diogenes opinat: & infinitis ppe docuerunt cō
pertū est. ¶ Prodigiale. nomen p aduerbio. ¶ Turo. extra periculū. ¶ Impune. sine noxa. ¶ Cri
neminiad. lugubri flāmæ. quæ mala portēdit. ¶ Nunciat. fore significat. ¶ Aut rati. uen. aut nu.
ignes. Ventos ab iis graues astusq̃ significat: tradit Aristotel. nōnulli tñ ex antiquis codicibus
habēt: aut urbibus hostēs. In quā sectionē transfuersus eo magis agor: quo nobis ista pidentibus
Italia bellis atterit: q̃ multo ante ingruere comētæ portenderūt. ¶ Papinius ait. Bella quibus po
pulis quæ mutēt sēptra comētæ. Manilius. Quin & bella canūt ignes: subitolsq̃ tumultus. ¶ Qua
ubi. pericula Papinio familiaris. ¶ Tecta. sedes a parte totū. ¶ Firmata. legit & fundata. utruq̃
cōuenit. ¶ Manus. arte. Verg. Artificūq̃ manus. ¶ Cyclopū. cyclopes (ut ante diximus) famuli
Vulcani fuerūt ad quos oīa fabrilis opa q̃ admirata ueritas est. retulit. Ita ab iis argutua mōnta
construēta canit Papi. Chytrū Cizyri portū Rhodius Apol. I. hessali generis hoies iuerūt: ut ait
Dellochus. ἡ Ξυλοῦ γὰρ ὄρεσιν ἔσσι. ut apud Strabonē q̃a uētri uicū manu q̃rēbat: appellat: ¶ Strāt
erecta sunt: ut apud Ver. Marcellus interpretat: & Ser. ¶ Claustra. Camillus ærata ostia habuit in
domo. ut scribit Plinius: & ita romanorū mores in Stellam trāstulit: ut Sophocles adicos in Tro
iam. Vbi Appollinē Agvæum coll dicit. Atheniēsiū peculiare nomen a causa quā refert Macro.
uel ab Agvæo ex hyperboreis profecto: ut Beo uates pythia cecinit. ¶ Chalybes. durissimū ferrū
genus eiūq̃ primi chalybes iuenerūt ut ait Callimachus. unde nomē. Scythici gr̃is Chalybes in pōto
sūt ppe Thermo: ontēiq̃ nudi ferrū cōdīnēt exercēt: auctor Apollon. Verg. Dionys. Aphers
& C. Balbus. li ferrū primi fabricauerūt ut ait Arrian. Ex græcis nōnulli Aly: ontū aliybūq̃ ap
pellatiōe eodē indicari arbitrant. atq̃ ita detracta priā ista dictos Alybas ēēt: ut aliis postea syllā
bis Chaldei uocati sunt. In hispania Trogus Chalybē reddit annē: q̃ sui noīs populos alluat: q̃
ceteros ferrū p̄stāta lōge superēt. ¶ Pyramō. Vulcani famulus: notus carmine Vergiliano. Brō
telq̃ Steropelq̃ & nudū mēbra Pyramō. Is appellat: ē ut Ser. placet: q̃ a calēti ioude nūq̃ disce
dat. nā gr̃æce πυρ ἰσιν ἀκρω ἰεύς ē. ¶ Steropes. Hesiodus Ateropē scribit: nō Steropē. sed q̃
n̄tis exēplo fuit: Callimachus ē Steropē. hic a fulgetra nomē sortit: ē q̃ ὀρῶν ἡ gr̃æce dī. ¶ No
tis. arguētis. ¶ Canimæ. uētī gr̃æce dixit. Imitatiōe Marōis & Horatii. Verg. Quātū ignes aīe
q̃ ualēt. ¶ Lassa cer. Cyclopū: quos poeta uult i cōstruēdis ædibz laborasse. Estq̃ Papinī sensus

Cometari
portenta
Italia bellis
atteritur
Cyclopes
Chytrū Ci
zyri portū

Chalybs

Alyzones
Alybes
Chaldei

Pyramō.

Aīe uenti

Addunt se comites: diuino semita gressu
Claruit: augurium qualis laturus in orbem:
Præcep sanguineo delabitur igne Cometes
Prodigiale rubens. non illum nauita turo:
Non impune uident populi: sed crine minaci:
Nunciat aut ratibus Ceteris: aut nubibus ignes.
Deuenerē locum: Ceteris qua recta nitebant:
Cyclopum firmata manu. stant ardua ferro
Mœnia: ferrati postes: immensaq̃ nectit
Claustra Chalybs. nunq̃ tanto sudor Pyramon
Nec Steropes construxit opus: nec talibus unq̃
Spirauere notis animæ: nec flumine tanto
Incoctum maduit lassa ceruice metallum.

i equum. Ximum Domitiani. Lassum Steropem. Brontemque reliquit. **C**assa ceruice, languida
Perf. Quidnam igitur tenerum & lasa ceruice legendum; l'apin. de Tauri per artem telio. lam
lasa ceruice & inanib9 armis **C**Attra. prima pars adumq; continet mediam aream inquam col-
lecta ex omni recto pluuiā descendit: dictū atrium q; a terra onatū: quasi atterrariū: uel q; autum
sit ex fumo culinæ: nam duobus illis tantū ferculis maiores pulsebant; ut est apud Catonem: uel
q; id genus adificiū Attri primū in atruria inuētū est. **H**ac ex testis: Seruius accipimus; & alius

Atrium

Attra cingit ebur: trabibus solidatur ahenis
Culmen: & in celsas surgunt Electra columnas.
Ipsa domum mulcens tenero Proserpina cantu
Irrita texebat reditura munera matri.
Hic elementorum seriem: sedesq; paternas
Insignibat acu. ueterem qua lege tumultū
Discreuit natura parens: ut semina iustis

Ebur

Chalcides

Forū Ira

ianū

Electrum

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

Ver. locus

de quo Lilius & Probus Acimilius. Aenati quoq; Fori Traiani rectum rona fuit. **P**auianus au-
tionem excellit: in cudi bus nō resistit, auctor illi. nec audiendi sunt illi: qui lucinū interpretant,
quom luccino nullus unq; ulus incolūnis: iustis legat. **C** Surgunt. attollunt. Verg. Nauali turgē
tes are colūnas: hic uersus est: ex quo Maronis aliud carm. in Aeneid. i. Vela dabant lati: & spū
nas lais are ruebant: nauū rostris: interpretati sum9. quæ ex are siebant. ut discim9 ex Virgilio
Rustio Phinog. Suidas Enbolon Inquit uocat ex are rostrū: quod extat & proa nauium. Verg.
Aeneid. iii. tremit ictibus areæ puppis. Idem. X. Mallicus arata princeps lecat æquora. **I**gri. na
uis id nomen est. ab insigni. Stat. i. hebad. v. Ecce autem arata dispellens æquora prora. **E**lias i
rach longe lubit ostra pondi i. Inus. Cæsar belli ciuiliis secundo. Cum classe nauium. xvi. In quib9
paucæ erant aratæ. Maronis illud a nobis antea recitatū. **C**. Balus ut uos expellit hunc in mo
dum. Volat immittis caua plius habent inlinditq; solum: & spumas uorat are tridenti. Flaccus
igitur Horatius quō uellet longam nauem significare & rostratam firmamq; Cypriam dixit:
are accipiat. q; oppidū Cypri Themelæ aris olim metalla habuit: ut Strabo tradit. ex quo Cys
pros ut Verrius ait areola dicta est. **C** Celsas. altas. αὐστὸν καλῶν qui sublimes equo uehun
tur. hos celebrat in olympicis Pindarus. **C** Mulcens. oblectans. **C** Tenero. Inauil. Tenerū. a **T**epo
eiusdem significationis græca uoce deducitur in uersis syllabis. auctor Verrius. **C** Texebat: com
mendat in puella lanificium romanorū ueteri more. nam nubentes quasillum sequebatur & col9
ut scribit Varro: repetit & Plutarch. In quæstionibus. id erat argumentum pudicitæ. nam q; mu
lieres illi studis occupantur: minime male cogitant. expellit & hoc in uxorē Tarquinii: & Lucre
tia i Fastis Naso. **C** Red. mu. ma. i. uetem quæ reduci matri dono daret. **C** Irrita. quoniam uoto
frustrata neq; telas absoluit: neq; matri largiri potuit. **C** Hic. hac in uelle. describit argumentum
quo telæ pictura constabat. **C** Insignibat. pingebat. **C** Elementorum seriem. quo inter se ordine
rerum semina disposita sunt. Nam quæ **g**ri **χ**ολα græci uocat nostri principia: rerum semina: pri
mordia iniectaq; appellauerunt: tum corpora genitalia: atq; materiem (ut ante diximus) & ab
alendo elementa: quod omnia gignant & alant. ut discimus ex Lucre. & Ci. **C** Sedesq; paternas
celum quod a Ioue proserpinæ patre: cæterisq; diis superis teneri uetustas creditur: & nos acce
pim9. id qd affirmat Apule. ex aristotele. cæli sup9 ambit9: ut Anaximenes. ex terra natura cō
stituitur Empydoles: ex aere instat cristalli ab igne cōcreto: uel ut existimat Aristo. ex quinto quo
dam genere: quod ex illis quatuor corporibus nihil habeat. **C** Qua lege. quo fecderē. **C** Natu
ra pa. deus: quem naturam mentem: fatum: Iouem: multisq; pterea nominibus appellari Stoici
putant: & refert Seneca. **C** Parēs. expellit etymū. quippe natura dicta est: q; omnia gignat. **C** Di
screuit. diduxit. Oul. f. hanc deus: & melior litem natura diremit. **C** Veterem tu. principio9 moles
ab initio confusa fuit: ac informis: ut in Menalippe canit Euripides. id quod Chaos dixit Hesio.
quod ex interpretatione Zenonis aquam significat: q; concretam materiem gignat materies rur
sus terram: & cūq; pterea sunt. **C** Tumultū. discordiam. nam illi illa rerū confusione: frigida
Ouidium. Empedocles quoq; cecinit: ex illo genitalium corporū in composito æteruo: litem pri
mo existisse: mox amictiam. atq; ita congestæ unitatis dissidium subséquutum. **C** Iustis. in sedes
conuenientes: & sibi aptas.

Celsus

Tenerum

Lanificiū i

mulieribus

cōmendat

Celsus

Tenerum

Lanificiū i

mulieribus

cōmendat

Celsus

Tenerum

Lanificiū i

mulieribus

cōmendat

Celsus

Tenerum

Lanificiū i

mulieribus

cōmendat

Celsus

Tenerum

Lanificiū i

mulieribus

cōmendat

Celsus

Tenerum

Lanificiū i

mulieribus

cōmendat

Altum
Terræ se-
des

Amor
igneus

Aether un

Aetheris
motus

Ver. exp.
Stellæ
Sidera

Mare pur-
pureum
Ostri color
Gemmæ

Hyphen

Alga

¶ Quicquid le. fer. in al. spiritus: & Ignea pars eius Aether: que pondus non habens superiora occupauerunt. eadem ratione sol & reliqua astrasuos quæq; curius foridita sunt. Quin & corpora: quibus caloris plus: humoris minus incrat: in auras pennis le iustulcrut: quas alites appellant. ¶ In medium. g. c. Thales milesius orbem terrarū medium statuit: Ignem Philolaus. q. is omnium auctor extiterit. Thaletem sequitur & Ouidium. Claud. Ouid. Densior his tellus elementaq; grādia traxit: & pressa est gravitate sui. nā q̄ grauiora Clau. ap. pellat elemēta grandia dixit Oul. utrūq; significat illa corpora: quæ maxime bruta sunt: & ad terræ naturam q̄ proximè accedunt. ¶ Incanduit. hyle quā materiem uocari diximus: ex aquis i se coactis exortam canit Hesio. ex eadē uero concretores terrā gigni: cui pxi mum statuit Aetherem: quē nō suo no mie sed amorē uocauit: q̄ uterq; igne us ē: ut apud ipm poetā Zeno exponit. ¶ Incādūt ardorē cōtraxit. & hoc ait ex Anaxagorā sentētia Clau. Anaxa

goram tamē coarguit Arist. inde sol ē cādūdas appellat. ut illo uersu beato lumine uoluitans: q̄ per Cælum candidus equitas. ¶ Eg. si. po. sūmus oium locus: & quasi mundi totius arx a græcis aether nō ab αἰθέρα quod ē flagrare: sed ab alio uerbo αἰθέω q̄ ē semper currere dicitur ē. q̄ aether assidua uertigine rapiatur represso Anaxagora: scribit Aristote. Aetheris uero motio nem flammæ poeta tribuit. quoniā ignis & mouet se: & ceteris motum pstat. ut opinatus est Heraclē. Ignis. n. figura pelluis ē & efficax ad spellendū ppter ea nōnulli: ut est apud Themistiū: aiam ex igne cōstare disputat. Sunt & q̄ disserāt: totius ignis illius cōceptabulum atq; fontē: quē uocari Aetherē docuit: nō sursum uersus: ut eius apud nos scintillæ partē scilicet: sed in orbem niti: & suo cōflectu cælū mouere qd̄ hic inuere uidet Clā. ¶ Egit mouit. medea apud Senecā. Egi: ad imū maria. Parmenides calidū frigidūq; picipia rerū statuit. Ignem q̄ moueat & terrā quæ ab igne formet. Rhenus Fannius in pōderibus. Vacuus quæq; pōderis aether Indefessa rapit uoluē eis sidera mūdi. uel egit in subime pepulit. Ouidius in Fastis. Et cælū leuitas i loca sūma tulit. aut egit flāma polū. cōstituit. Nā Plao cælū cōstare scribit ex igne: quatenus oculis usurpaf: ex terra quæ tāgi pōt. stellafq; ex oib9 quattuor elemētis esse cōpositas. nō tñ hac ita esse existimat. ut quæ orta occidūt gignūturq; & rabi sunt obnoxia corpus imortale cōstituat. sed ex igne cælum cōstare: quæ corpus aetherū lucidū ē: terra q̄ nō occidit sensui: & meditis quæ mediū picipiū recti pnt rōnē. Manlius astronomicō primo. Siue ignis fabricauit opus: flāmāq; micātes Quæ mundi secrete oculos: Trog9. Si quæ mūdi nūc ptes sūt: aliqñ unitas fuit. Siue illuues agrū picipio regē terras obrutas tenuit: siue ignis: q̄ mūdū genuit: eūctā possedit: utriusq; primordii scythas cēt gine pstat. Cēlorinus de die Natā. Siue ppetuus siue lōgiqu9 ingit est mūdus: & i flāmā abit & uicissim ex flāmīs renouat: ac restituit: duratib9 tñ picipiis: nec recidere ad nihilū uideri pōt. qd̄ i se deficit i se regignit. ¶ Fluxit. Quō mixta prius eēt oia: ex hūidū æquor effectū ē: ex durior b9 terra initio lutosā & qdē mollis: ea post in dies magis nāgilq; uētis: & solis ardore torrefacta sublimis i medio pepēdit. ait Diodor9. ¶ Stellās. stellā singulāres sūt: ut erraticæ quiq; & ceteræ q̄ nō admixtæ alijs solæ ferunt. Sidera uero q̄ in aliquod signū stellarū pluri cōpositi: cōfōrmā tur. ut aries taurus. & id genus alia. Clā. q̄ sidera & stellās uocatis. ¶ Accendit. in auro. allusit ad illud Maro. ferit aurea sidera clamor. ¶ Ostro. purpura. nā Verg. purpureū mare dixit: & Hom. ἀλκωσφυο κόκκινον. Ostro uero & cōchillorū testis excipit. & idē nomē. eius color solis currit lo temperat. nā ut quæq; regio plus nūnue lollis radios fenit: ita liud9. Ater: uolacicus: aut ruber ē. ut fertur Virgili9. ¶ Attollit lit. sūpmos terræ margies: & oras. ¶ Gēmis. lapillis: quos a gē marū similitudine se appellant. nā gēma ppe sunt pupuli: quos primo uitres emittunt. hoc ait poeta quoniā in maris rubri littoribus ad oceanū gēma reperit. ¶ Propt9 semp in oceanū mē rit me frēre gēmas. ¶ Subtercel. subiciēda Hyphen est nā diuersæ noces i unā coaluerūt. ut apd Terē. semp lenitas: apud Ver. subterlabēda antemalorū anteuolans apud Proper. Scampācilla apud Ouid. Antemel. ¶ Fluctus men. maris undas effctas. Ver. alium plectura pascit inani: uana. s. & mēdaciāq; tantū spē tenus est. ¶ Arte rumēt. undātes æstus imitant. legiē & tremūt. utrūq; re ē. ¶ Illidi. impingi scopulis. Non sonāt mollia nisi duris illisa sunt: ait Posidon9. itaq; nō audis fluctus nisi impactus. ¶ Algā. Maris ex cremētū uulgo notū. quæ transmarinis uultres insitet nif. ¶ Et raucū bibulis in serp. murmur. harenis. Expressit faciliū nomē græcū qd̄ εἰς δολοῖσσο in eq̄ significatio sonit9 ē quē reciproci maris fluct9 rollit i harēā. ut apud Homerū Dionysiq;

exponit Bostathius. C Bibulis siccis & humore forbetibus. C Harentis. C. Caesar scribit de Anas
logia lii. neq; celum: neq; triticum: neq; harenam multitudinis lignificatione pati monet. cuiusq; snia
rone longa Frontois disputatione: Gellius explicat. Sed Verg. & alii poeta: eam censuram subire
noluerunt: & harenas et pluraliter suo iure dicunt. ut hic: & Aeneid. liii. astu nescient harenas. C Ad
dit quinq; plagas. Terra in duo latera: q; hemispheria nominant ab oriente diuisa ad occasum: Zo
nis quinq; distinguit. media aestus infestat: Frigus ultimas: reliq; habitabiles pla agut anni tpa: ut

Celum
Triticum
Harena
Hemispha
Zona gng

Addit quinq; plagas. mediam subtegmine rubro
Obsessam feruore notat. squallebat adustus
Limes: & assiduo striebant flamina sole.
Vitales utrinq; duas: quas mitis oberrat
Temperies habitanda uiris. cum sine supremo
Torpentes traxit geminas: brumaeq; perenni
Foedat: & aeterno constringit frigore telas.
Nec non & patru pingit sacra Ditis
Fatalesq; sibi manes: nec defuit omen.
Praescia nam subitis maduerunt flētibus ora.
Coep erat & uitreis summo iam margine texti
Oceanum sinuare uadis: sed cardine uerso

scribit Mella. seu ipsum calidum toudem
cingulos habet: nam qualitas uel fr
goris: uel caloris: quae collibet cali par
ti semel inhaesit: eandē inhihet partē ter
ra: quā depicit ambiendo. C Plagas.
easdem recte facias appellari: Martia
n9 autumar. C Notat. insignit. C Me
diam plagā. q; iolis ardore torret: ut i
quit Cicero. C Obsessam iter. inmodis
caloribus occupatā. C Subtegmine. si
lo quod iter flammē currit: idem trama
uulgo dicit: & apud Persiū: mihi trama
figurā sit reliqua. ponit & p quocūq;
tantū filo Catull. currite ducētes suba
tegmīna: currite sulci. C Rubro. ut tor
ridani color idicet. C Limes obliqua
terrarū regio: quae secundū solis curs
sum dirigit ad signiferi perpendiculari
Nam l. in 9 antiquo uerbo transuersū

Subtegmē

Limes
Limus

Limum
Limina

Habitable
plage

Supremus

Patruus

Omen

Oceanus
mare mai9
Atlaticum
Circe cur
apud Pap.
Vitrea
Marica La
tini mater
apud Verg.
Circe.

significat. ut Higynus in agrorū cōstitutiōib9 ait: uñ limos oculos dñt. I erēt. ego limis aspecto.
Pl. de leonib9. Nec limis ituent oculis: aspiciq; simili mō nolūt. Itē limū cinctum q; purpurā trā
sueram habere: & ostiorū limina. q; transuersa locant. ut Frontinus auctor est. C Squallebat. cō
tinuis solis ardoribus. nam p ea sol decurrit: ut multis uerbis Maecob. ostendit. C Striebāt. arida
uidebant. metaphorā sumpta ab ilisq; labore aut astu nimio sitim cōtraxerunt. Quidius de laro
na. carer os humore loquētis: & fauces arēt. C Vitales. habitabiles pp tēperiem. nā frigoris & ca
loris participes animātibus: & frugi uitā ministrāt. quorū alterū p se cōstare nō pōt. C Habitan
da uiris. cultus & hoīum partēs. Parmenides terrae ptes habitabiles prius diuisit i Zonas q; tropi
cas appellauit. eas nō intelligit. C Traxit. ultio loco statuit. C Gemias. duas. Verg. & gemini atri
dē. quis diuisor pui. sint editi. C Torpentes. inluria frigoris. C Fine. regione aut texti margie.
C Supmo. post quē nihil est. Sopmū iuris ciuilis auctor Paul9 ait etū esse quē nemo sequit. C Bru
ma perēni ppetua. C Foedat. iscit. aut (qđ aptius ē) asperat. uñ foeda tēp est: as & oculi tucesce
di. C Cōstringit. q; natura frigoris ē. Lucan9. Astrigit Scythicū glaciali frigore pontū. scribunt
& exēplaria qđ cōnstat. ex illo Marōis. cōnstat frigore calū. C Nec nō. pterea. C Sacraia. feces
sus: & itimas i sterni sedes. nā qđ adyton graci nos penetrare dicimus & lacraia. C Patruī. Pluto
nis q; frater Iouis ē pterpinā pñs: Euhemer9 auctor & Hesiod9. pñs autē mi frater mihi patru9 ē
ut apud iuriscōsultos ait Modest9. C Fatalesq; sibi māes. Tarratū quo fato trahebat. C Omē
auguriū qđ ore sit: ut ingt Verrius. & Valerius iter antiq; exēpla: de omīnib9 idicē dedit. C Prae
scia. quae futurā cladē praesciebat. C Subtilis flētib9. oborti. repēte lachrymas. ut omen faciāt.
Thyestes apud Senecā. Hymēter uultu nolēte cadit uēt i medias uoces gemit9. C Sumo litto. ex
tremā orbis ora. C Sinuare. hec ait ob flexus littorū: q; abluir ocean9. is. n. n. uno sed gemio am
bitu: terrae corp9 oē circūfuit. & ab oriente duos sin9: torridū q; ab occasu refūdūt. ut ē apđ Maer.
C Oceanū. Quicq; ex terra colliit: iulā mō mari circūfūdī multi plderūt. Id Barbari uocant
Oceanū. Pelag9 & mare mai9 q; sedes hñt i Asia. graci Atlaticū. ut i uaria tradit historia Phauori
n9. Ocean9 dict9 ē: i zōpa τὸν κύκλον οὐρανὸν q; incredibili celeritate cursu rapiat. Varro. Ergo iter
solis stationē: & sidera septē Exportrecta iacet reli9: hūc extrema fluctu Oceāi: itertior Neprūno ci
gis ora. C Vitreis uadis. A quarū epitheton uitre9 ē. & i aq; hīcates nymphas uitreas appellam9
Papi. Vitrea iuga pñda Circes. nā Lactat9 auctor ē: Circe postq; ab hūanis excessit Mariā: Mi
turnēsiū numi: effectā idē Latinū: quē Circes apđ Hesiodū: Marica filiū legim9 apđ Verg. Hūc
Fauno & Nympha genitū Laurete marica Accepin9. qđ si Serui9 obseruauer. tot anbagibus in
re apta nō uerret. Marice pterea mē nit Horat. & Mart. ab eadē Cāpālē mōs i Suefano Maric9
eius9 mē nit Agen9 Vrbicus i cōtrouerfiis agros. C Texti. uestis. Oui. Illita Nefso mīsi tibi tex
ta ueneno. C Cardie uerso. Cardo tarie pol9. i. septētriōalis orbis circa quē calū uertit. idē limes
agrorū direct9 ad septētrionē Cardo: dicit. ut docet Frōtinus. itē ferrū circa qđ Ianua uertit ap
d II

Rubor ex
pudore cur
Genæ.

Ebur puri
pura tigue
batur

Eborum
Eboratum
Eburnum
Ebur quid

Lydia
Lydus
Lydaus
Lydius
Sidon
Sidonius i
syllaba

Solis occu
sus

Dies

Soni. cor
nu
Sono mem
bra soluif

Germani
Vterini
Furia
Alecto un
Furia Plu
tonis & p
terpl. illæ
Verg. loc9

pellatus qñ cor Ianuæ. Ver. Fortibus cardo stridebat Athenis. ¶ Deas. qñ a Ioue mñtis pposuit. ¶ Impietur. nō absolutū. ¶ Labor. etas. ifra Clau. Diuin9 perit ille labor. i. opus. ¶ Purpura. rubor. ¶ Infect. suffudit. ¶ Vult9 ora. ¶ Niueos. pserpina laus a cadore. ¶ Per ligdas succēla genas. natura: quō qd ei occurrit honesto pudore dignū: imū petēdo sanguine penetrat: eo cō moro: atq; diffusio: cutis tinguit: & ide nascit rubor. plura leges apd Macrobiū. ¶ Genas. Ennī9 palpebras accipit. Alii fup oculis partes ut est apud Pompeium. Malas Pacuulus hoc uersu.

Nunc primum opacat flore lanugo
genas. ealdē (qd scribit Plin.) pudoris
sedē utullas existimauit. ppter ea ge
nas a foemina radi. xii. tabularū iterdi
cto phibetur. legis uerba mēorat Ci.
¶ Ligdas. puras: hoc epithetō Verg.
Electro tribuit. ¶ Illuxi facies. emicuit
ardor. ¶ Casti pudoris. uirginē uere
cūdiæ. ¶ Nō sic dec9 ar. ebu. cōparat
tio Hōeri. quā Verg. usurpauit. Indū
sanguineo ueluti uolauerit ostro si qñ
ebur. post Ouidius. Statiusq; Clau.
Qui. hic color aprica pēdētib9 arbore
pomis: aut ebori tincto ē. ¶ Nō sic. nō
adeo: nec intarū. ¶ Ardet. nitet. ¶ De
cus eburnū. color puniceus. quo picto
res insciliunt ebur: ut illi gñæ plus acce

dat. Verg. Quale manus addit ebori decus. Analogiæ rō pōsit ut eborēū dicamus: ut a marmo
re marmoreū a pumice pumiceū. sed usus admittit eboratū a eburnū. Verg. humerq; Pelops infi
gnis eburno. quæ tñ ita distingunt. ut Eborēū sit ex Ebone solidū. Eboratū ebone extrinsecus or
natū. Eburnū ebori simile. hæc accepimus ex Charisio. ¶ Ebur. elephātū soli dentes sunt: ut pla

cer Herodotus: sed & cornua si Tubæ credimus. ¶ Foemina lydia. nā lyda: mulieres hoc instituerūt
Oid. i. amoribus. Aut qd ne longis flauescere possit ab ānis. Mæonis assyriū foemina tinxit ebur:
Lydia uero terra dī: ut domestic9 testis i prio Xanthus ē a Lydo Atys filio Tyrtheni sīc ut ait He
rodorus. idē lydus & Lydaus: ut placet Stephano. sed poetæ lydos itē pferūt. ¶ Ostro sidonio.
Tyrio murice9 primæ cōmēdatōis olim fuit. Papin. i Achilleid. Lactea Massagera uulsi eū po
cula fuscāt sanguine puniceo uel ebur corrūpif ostro. ¶ Sidonio. Sidon (ut Hecataus i Asia scri
bit) urbs phœnicia: luit: opus assyriorū: quā a piscit9 copia Sidona appellauerūt. nā piscē phœ
nices sidon uocāt: ut Ingt. Trog9. idē Sidon9 indidit9 media deriuat Verg. hic tempus lunō
ingēs Sidōia Dido. Idē. ad urbē Sidoniā puer ire parat mea maxima cura. Sidonia præterea troa
diæ oppidū legimus. ¶ Tinxit. inemēdari codices habēt: textul nos tinxit enēdauimus: ex an
tiq; exēplaribus & Ouidio. ¶ Merferat unda diē. Noctis iteruentū dēscribit: ex eorū sīia: q solē
purat in iberū mare: cū ingēti undaq; fragore decidere. qd ex Posidonio Strabo refert. ¶ Vnda.
pōtus. ¶ Merferat. sub aq; exceptat. Illc. n. sol nocturnas itatōes hēre dicit. ut i. ii. metamor.
dit Ouidius. ¶ Diē. solē. Verg. Eripit subitro nubes cælūq; diēq; T euro9 ex oculis. nā q hic so
lē Verg. itellexerit sequēs eius carmē declarat. Collectaq; fugat nubes: solēq; reducit. Et Lucre
tius i uida tela diē. Solis radios appellauit. Ouidius. Sive diē laxat hum9. Seneca. Prius extriguet
ortus referet occasus diē. ¶ Nox humida. pprū noctis epithetō. Verg. Et sā nox humida cælo p
cipitat. & alibi. Humentēq; aurora polo dimouerat umbrā. ¶ Sparso somno. sōnus & suo cornu
soporē spargit. ut cantat9 poeta. Papin. Thebald. v. moriturā amplexit fōs sommus: & implaci
do fundit grāula ocla cornu. Idē alibi cornu pfuderat omni somnus. & i nono. Manushæc lufos
a tempore læuo sustētat crines: hæc cornu oblita remittit. & in. vi. Cornu fugebat somnus inani.

¶ Tinxerat. attulerat. ¶ Ocla languida. nā somno: pserit nimio: mēbra languif. Oci. Ineri
tū uigilās a somno lāguida moui Thesea pīsuras semisopita man9. itellexit hoc Alexāder Philip
pi filius: q lecto stratus aenea concha supposita: brachioq; extra cubile prento pilā tenebat argē
tea. ut quō neuorū rigorem for laxaret: lapfē pile tinnitus somnū abripere. Idē sequitur
exēplū Iulian9 Romanorū pīceps ē. ut scribit Ammian9. ¶ Bigis. curru: quē bini iugales agūt.

¶ Caruleis. aris. ¶ Mollit uia. par egressū. ¶ Ad arces. in lūmas terras. ¶ Siculas. alij scribūt su
peras. & hoc & illud accomodū. ¶ Germāi mōitu. hāc exornatiōe reticētiā uocat Fablus: nam
mādasē Iouē poeta qdē nō pposuit. sed nos hic itelligimus. i. hac figura frequēs Homerus est &
Maro. ¶ Germāi. frīs. qd de gradib9 scribēs Varro: Germāos dicit. pprē tradit: quos eadē mē ex
alto atq; alio uiro gēuit. eosdē Septim9 & iuris ciuillis auctores: ueterinos appellāt. ¶ Alecto. græ
cus calus ē Eumēidas: qñ furtas nostri uocāt: tris suo quāq; noīe recēst Orphe9. Tisiphonē cui9
anrea mēnimus: Megarā de q cōmode referem9. & Alecto quæ dcā ē ut græci scribūt. mōto To

uā Hyaly q nullū scelus luitū pteat. ¶ Inulsa. Maronis epitheton q dē hac ipfā furia sic ait.

Sensit adesse deas: imperfectumq; laborem
Deserit: & niueos infecit purpura uultus
Per liquidas succensa genas: castiq; pudoris
Illuxere faces. Non sic decus ardet eburnum
Lydia sidonio quod foemina tinxerit ostro.
Merferat unda diem: sparso nox humida somno
Languida caeruleis inuexerat ocla bigis.
Iamq; uiam Pluton siculas molitur ad arces
Germani monitu. toruus inuila iugales
Alecto temone ligat qui pascua mandunt

¶ Sensit adesse deas: imperfectumq; laborem
Deserit: & niueos infecit purpura uultus
Per liquidas succensa genas: castiq; pudoris
Illuxere faces. Non sic decus ardet eburnum
Lydia sidonio quod foemina tinxerit ostro.
Merferat unda diem: sparso nox humida somno
Languida caeruleis inuexerat ocla bigis.
Iamq; uiam Pluton siculas molitur ad arces
Germani monitu. toruus inuila iugales
Alecto temone ligat qui pascua mandunt

Odit & ipse parer Pluton: odere sorores tartareæ. & alibi iussum terras nume cælumq; leuabat. Sed i priore Marôis versu: nō ueneratiōis sed naturæ non ēē prius: cū sequenti uerbo cōiuncta: odere sorores Tartareæ. Nā suo mos Verg. duas & qdē diuersas sīnias pcurit hic Orphici q; iurias & iurionis & pserpinæ sīlās: hīmnis canit: ut ista demonstrabimus: alteri pauopoli Aethyhl quōdā Hūc mihi da. porū uirgo sara nocte laborē. Quippe Aethyhlus ut ppoliunus. Eade nocte genitas existimauit. Et ligat remone, iugit currui Nā Temo pscutus ē. Cui. Auius axis erat rex

Cocytī: spaciūq; erebi nigrantibus errant.
Stagnaq; tranquillæ potantes marcida lethe
Aegra soporatis sumant obliuia linguis.
Orphinaus crudele micans: Aethonq; sagitta
Ocyor: & stygii crudelis gloria Nvcteus
Armenti: Ditisq; nota signatus Alastor:

mo aureus. C. Iugales. equos q; iuncti currū trahūt. C. Mādūt. carpūt. C. Pa seua. prata. C. Cocytū. infernæ paludis de q; iupra. C. Errāt. ad equos naturā respicit: q; pascēdo uagāt. ut aliud itē pecus. Verg. Mille mea siculis errāt in mōrib9 agnæ. C. Spaciū. allusit ad inane: qd inuēlū statuit Lucretius. & illic i feros eē: quodūdā sēnētia distat. C. Erebi. nūc i serni. de hoc repete quæ supra recitauimus. C. Nigrātibus. calline obductis. C. Stagna lethe. Lethe

Errare pasci.

fluui9 ē aphrycæ: de quo Strabo: Lucanus: Plinius: eadem apellatione alter i serni dictus ab obliuione quæ mortem lequitur. & apud graecos Άνην dicitur. Macrobi p̄iorū sīnias rimat9 aliorū rei fabulosa cām reddit. ait. n. i. i. ylen: quā materē dici supra docuim: bīnā diuidi: Nec tar quæ ps eius sūma sit: & purissima deorūq; potus: & lethē: quæ ps eius inferior atq; turbidior aīarū potus exillimā. aīa qppe quō corp9 subit: malestatē uitæ prioris obliuiscit: q; priusq; trude rer i corpus poribat: solāq; eē i corpe uitā purat. C. Marcida. nā q; ide potatē: oīum obliuī ier ti oculo tāguelcūt. Idcirco p opīs i nītra uulgus iers aīas appellauit. aut certe marcidat: ut bida uoluit intelligi: ex tā dīsciplinā: aculus supra Macro. assertor ē. C. Tranquilla. q; molestiarū rerū mēoria tollit. aut tacite. Auson. Et taciti sine labe lacus: sine murmure riuū. C. Spumāt obliuia. q; illic tbi berāt. C. Aegra. languida. Ver. aut corpa saltu i terrā misere: aut ignibus ā gra dedere. C. Soporatis. hoc ait. quod us q; de Lethe bibūt: marcor & iexpugnablis pene dormiēdi necessitas ē. & breprie. C. Orphinaus. Orphinaus: un9 equos Plutōis q; quō pserpinā rapuit: (ut Orpheus canit) qdri gis iuct9 ē. C. p̄v oīos apud graecos iugrū significat: & p̄v oīis nīgra: qd epithetō nocti tribu it i hūmīs Hōc. i sernalē quādā Nymphā orphnē dixit Ovi. Alcala phus uidit quē quōdā dī orphnē iter auernales haud ignotissima Nymphas ex Acherōte suū uis uis pepisse sub undis. C. Ru dele. nomē p̄ aduerbio. C. Micās. micare apud Ci. digiris sortiri significat: ut Nonius obseruauit Micare p̄terea eg dīr quō i cōditō motu: i uas & torū corpus excuriūt: & pedibus terrā pulsant Ver. i geor. Micar auribus & tremat artus. C. Aethō. Aethō apud Cui. unus ē quor solis eqs: ab effectu graeci noīs appellatus: qd urē tē significat. apud Homerū Iugalis equus hēctoris ē. eundē Clau. haud icōmode Plutōi tribuit. nā si recte qdā phī: i nīs corpibus i sētos statuerūt: nōne plu toni q; manū sūmū ē: Aethō maxime cōuēit: p̄ ardore i rarū ceterasq; cupiditates: & i p̄rins amoris: q; sernitissim9 affect9 ē: Aethō alibi dict9 a Claud. Tuer i līet Aethō philit: qd si refera m9 ad auaritiā: qppe fames q; nūq; satis expleti p̄r: Aethō graecē dīr. qd Erilichthōi cognomē hāc sit: ut i Hesiodi telismōio: scribit i sēp̄s Lycophronis: quō Ceteris i dīgnatiōē nullis un9 dapib9 ex pleret: ut ē apud Ovi. i alīs oīb9 codicib9 Etonis extat. cōfuso carmīe & sensu. nos qd maxie cō uenire uidebat: & numerorū lex exigebat: Aethō calligauim9. C. Ocyor sagitta. uelocior iaculo.

Lethe

Nectas

Plutōis eq Orphna9

Orphne nymphā Micare Aethon

Erilichthō

Nycteus

Alastor

Pecoris in urēdi mo9

C. Nycteus. ita uocat9 ē Andropo p̄r: dius quā uerū i saryrū Iupiter uisitat. ut inuit Ovi. Egoi nomē hīc ē: a nocte figuratū: quæ v9 graecē dīr. is Nocturn9 exprimit latine possit. quē p̄rā fidē noctis dēd. Mutus accepti. nā Sernus apud eū Sofia: quō noctē illā: q; Iupiter eū Alcmena cōcubuit solito lōgiore uideret ita loq̄. Credo ego hac noctu nocturnū obdormuisse ebrīū. Marita n9 i tē Capella: iter iheret deos eūdē noīat. Velous i q; ac dī publicis: i rēgnō ex limite cōuēit ex ultia regiōe Nocturn9: iāitoresq; terrestres sīr a duocari. C. Alastor. Alastor (ut auctor ē A sile piades) Nefci sīr hūc Nestoris fr. Alastor itē gēcaf is q; parrata cōde & λαντο9 q; hoc ē exulare atq; ex hōi9 medio pellē dīgn9 ē. aut Alastor certe dīr ab o λαστο qd ē errare: sive qd o λαστο i nescia cōmīsit: ut Chrysipp9 i sēp̄r. Af. Apollodor9 ab αλγελ. uerbo deducit. Id cā delingit si gnificat apud graecos q; nec aquæ alpsidē: neq; dīrū nūero tolli quēuēt. ut Alastor itelligat: cui9 ai labes nec diuinoritate uanescit: nec expiatiōib9 ullis elui p̄r. Alastor ēr Iouis p̄r epithetō rēm ē. q; eos uelcāt i quos o λαστο. cōmītrūf. Menāder. Qd o λαστο. i λαστο. i qst. Apol lodori sniam omīssio auctoris noīe recitauit. C. Ditis nota signat9. peccati notas iurauerit i sīrū rū fuit. Nā Aristophāes i nubib9 S. phorā dixit equū. q; sī sām tergo iussā gereret. nā & hoc c b seruabat. ut d9 cui9 pec9 cēp̄: p̄rā noīs sīr iurēt: Hoc āt poeta cōfinxit: q; A thēis Alastor. All teri9 & Palānē9 i ac sīcila noīa spectabant: auctor Socrates. aut al' usit ad Alastoris Etymologia quā ex Apollodor i sēp̄r: aīōe retulim9. C. Añ forēs. i uestibulo. C. Iuncti. i leuati. nā q; curru

Iungere
equos

uehif lūgere equos dī. ¶ Sauium aduerbiū non nomē est. ¶ Fremebāt: fremitus & hīnus equo
rum uox est. ¶ Crastina in sequētis dicit. ¶ Prædæ futuri raptus. quem deinceps poeta context-

OCIA SOPITIS. &c.

Acc elegia tota tua ē Carulliane: nā agnosces i te; q̄ laudat i alio Claud. Agit. n. grās
Florētino cuius recti liberalitate puocatus: ad carmen redierat: angustia rei familia-
ris intermissum. atq; ingenua attestatio: eiq; deinceps scripserit amico acceptū refert

Idē nos excipit sequuti sumus. nā quō
tu nos iudicia telis electos: ieq; quā nō
bōus unq; ultare potuit (ex q̄ fortia si
dicā: ne uanus sis q̄ rē nescitis: aut arro-
gās uidēar) opib; & officiis cumularisti
me iuueris: necesse ē ut nos itidē i te or-
nādo: rōnes oēs nras cōferamus. Id ē
assequuti uidēbitur: Si ad eas ai dotes
q̄s tibi nulas & ppe ingenuas natu-
ra tribuit: bonarū artū studia: atq; cer-
tissima srag p̄sidia: q̄ uitā & tuentis & il-
lustrant: accesserit. Quod ut opa nra
stat: institutis & grauioribus i dies cōmē-
tariis enis: seduloq; curabim; ¶ Or-
pheus. ex Apollini carmine Diodoroq;
Oeagri filius fuit: eius quē Pictus Lino
p̄fe genitus pereauit: Inq; Charax.
Asclepiades scribens de tragœdia lib.
vi. Calliopes ex Apollie tris enumerat
liberos: Hymæum: Hyaleum: Orpheum
Idē scit Pidar; & Oul. i amoribus q̄ Li-
nū cātē ex tisdē parētib; natū. Ascler & Atiqui Charis ellogiū: quo filii Apollinis Orpheus ap-
bat & a thraciis: q̄ pieres appellat: extitit. Ammonis ap̄ his pont; & Orpheo patrē Apollinē
tribuerit: q̄ Orpheū. Quippe cū musicā studiū quo claruit Orph. Apollini maxime cōiungat:
andeci seculis an bellū troianū fuit: ut i Suda monumētis legitur. Multa q̄ scripisse dī ad alios
auctores referunt. nā Orpheū poetā nunq̄ extitisse: Dionysius & Aristoteles plurib; argumētis
ostēdunt. Ode ad Ionē tragici: fermōes ab aliis ad Theogonū thesalū: ab aliis ad Cercopē py-
thagoneū: cuius i deorū natura mēnti Cice. rācti quorūdā stultitia: q̄ Cicerōis opa nup̄ impisse
rūt: aliis ap̄ q̄ syllabis iuerfa dictio legat. Oracula serunt Onomacriti: itē inlita. Soteria Timo-
clei Syracusanū: i Milesi certe Pergini. Crateras Zopyrus scripisse ctedi: Descēdū ad iustos
Harodictus perinthius: aut Orpheus Camarinus. nā plures eodē noīe recensent: & in litur ait
Asclepiades: Orpheus Crotoniatis Argonautici scriptor; q̄ cū Pisistrato cōgressus Athenis ē.
C Ageret oia. cessaret. ¶ Sopitis can. omisso canēdi studio. trāslatio sumpta ab his q̄ somno de-
positi nihil agūt. primus itē Linus: ut tradit Plī. ad Citharā carmē cōposuit: quō pri; aut assā uo-
ce: aut in Cithara canerēt. ¶ Nymphæ. harū multa gēia: Oræades: Dryades: Napææ: Naiades:
& aliæ præter. quas oēs itelligit. ¶ Solaria. aurū delinimēta. & Carminū suauitatē. ¶ Crepta. su-
blata tacētē Orpheo. ¶ Flumina mœsta. tristia: q̄ & ipsa Orphē cātū oblectabant. ¶ Sauiā na-
pistina ferias sgenit. itaq; nantis porrigit ad historā: nā prim; Orpheus barbaras ac sine rōnis
cultū gētes: qual; p̄ mēiores affect; nihil tāgebāt ad sensum uoluptatis canēdo mouit. Idē bruta
& in animata citharā sono trahere dictus ē. auctōr Macrobi; & recte redit: ut q̄ fugata pri; Or-
phē cātū fuerat. ¶ Implorat opē. magis poscit auxilliū. ¶ Citharā. quā primus Orpheus iux-
uit: ali; inliti maluerūt: Horat. & Higynus Mercuriū. ¶ Tacētis. ab orpheo nō percussit. ¶ Duri
mōres. topū periphrasis ē. aut duros mōres itelligit inanimatos. ¶ Fleuere. dura trāslatio: nā so-
lis animāribus fletus. ne obis a natura tribut; ē. Iuēal. Mollissima corda lunāo genit dare
se natura facit Quæ lachrymas dedr. hac nri ps optia stus. ¶ Sylua. arbores i agro Zonā: q̄ ei
ūtas thracia fuit: ut ait Nicēder. eas Orphē cātū tractas ascler Appolloni; argumētō q̄ ita po-
stet: sicut ut deiceps ferte qdā succedat. ¶ Lyrā bistonā. thracis Orphē. nā thracice gēs Bistonē
cui Bistā Martis ut aliis & Terpsichores: aut Ciconis: ut Philestropho placet sili; nomē dedit.
¶ Nilus. ab Eurythēo: cui tā; uir inq; satis pebat. ¶ Argis oppido peloponēsi q̄ oim; pri-
mū Phoroneū regiā sibi cōdidit: ut quorūdā sibi scribit Plī. laudat & argos a uetustate Sopho-
cles i Electra. Hic argin; ap̄ Verg. Sinō: ita suspirat: Nec mihi lā p̄iam antiquā spes ulla uidēal
Nā Sinon argin; inq; fuit ut ipse de se facit: ap̄ Trphiodorē. ap̄ oim; uo No rgi. Argos mī
p̄ia ē. Iul; Argos inq; ipsos nō uetere fama magis q̄ morte pythi nobilitatos. Papi. Theb. mī.
Quicqd & Asopō uetere sc̄p̄ iter lacer Argos. Ergo q̄ Carā scriui itelligit nemini deōto placere
pōt: aut debet. ¶ Inachis. Ambiguitatē sustulit epithero. Sequit; Homer; q̄ scrip̄ idē facit. Nā
undecim uerbū nomē Argos ē: quas oēs exponit Stephan; Quin & quæcūq; littoralis ciuitas

Orpheus
Hymeneus
Hyalemus
Linus

Cice. locus
Argonauti-
ca cuius
Orphē
Carmē ad
citharā q̄
primum
Orpheus
feras & sa-
ua eur can-
tu duces di-
ctus est.
Citharari-
ge iuenerit
Orphē cā-
rum secuta:
fagi
Zona. dula-
ras
Bistones q̄
& unde
Argos op-
pidum post
hojū me-
mōriā pri-
mum.
Ver. locus
Inach; rex
& fluius

Stabant ante fores iun. tti: sauiq; fremebant.
Crastina uentura: spectantes gaudia prædæ.

PRAEFATIO LIBRI SECVNDI. AD FLORENTINVM.

Cia sopitis ageret quō cātū? Orpheus
Neglectumq; diu deposuisset opus:
Lugebant crepta sibi solatia Nymphæ
Lugebant dulces flumina mœsta modos.
Saui feris natura redit: metuensq; leonem
Implorat cytharæ uacca tacentis opem.
Illius & duri flauere silentia montes:
Sylinq; Bistoniam sæpe sequuta Iyam.
Sed postq̄ inachiis Alcides missus ab Argis.

maibus sumpta metaphora: quæ ut clarius auscultet: auriculas arrigit. Id a nature negatū no
bis est. nā figurare dixit Terē. Arrige aures paphile: nō secus ac Verg. Arrigunt aures allat.
Mōtes hæcē carnia. cupidō audiēti carus. C. Olla. de q̄ poeta in illa ita nō sū indo paxim.
alter Italice cuius mentinē Metrodorus. C. Populus. ex arborē genere uulgo nota: spectantissime
uirit in annuū ripis. Oui. Populus ē mentinē fluuiali cōita ripa. C. Ardua. p̄cra. Nais. popul9
alta Cōas. C. Delectit. Orpheuū sequuta. C. Nudato: detecto iubiatis arborib9. Idē dedit i p̄the
tō Theb. v. Papi. a solutis (ut puto) m̄.

uib9. Et nudo iuuat xfluare iub. Aemo.
mo. Sed uterq; ex historia affectauit.
Nā quō Gallogē gēs a Cassādro obles
sa Aemū occupauit: eoē sylua cecidit
unde i mōte aquag. Iope noua fontū
uis emerfit. ut discimus ex Theophras
to. C. Aemo. thracice mōte: in quem
Seythiū rex Aemux ex hoīe mutas9
est: quō deos asp̄nare. ut canit Oui.
Eiusdē filius Eridius in pōto nomē
āni dedit: quō Commodiore postea uer
bo dictus Iris est. auctor Arrhianus.
Aemū Stephanus ait hunc: aut aliū
mōti cognominē: Borea patre gen
itū prodir. C. Querquū. Berecynthia
sacra querquus erat: ut de diis scribit
Apollodorus i. iii. refert. cām discim9
ex Callimacho cāt. n. Cybeleem Iouis
p̄u solutā: q̄ cōfertissimā querquib9

Aemus
mons.

Eridius flu
uius qui &
Iris.

Querqu9
Berecyn
tia.

Sacra
Arcades
gladiuori.

Cyrrha.

Molossi.

Damē.

Tigres ma
euolæ.
Masyli
Maslules.

Herculis
gella.

Excussit gelidas pronior ossa niues.
Ardua nudato descendit populus Aemo
Et comitem querquum pinus amica trahit.
Cyrrha: q̄ dei quāuis despexerit artes
Orphæis laurus uocibus apta uenit
Securum blandi leporem fouere molossi:
Vicinumq; lupo præbuit agna latus.
Concordes uaria ludunt cum tigride damæ:
Masyllam cerui non timere iubam.
Ille nouercales sumulos: actusq; canebar.
Herculis: & forti monstra subacta manu.
Qui timide matri pressos ostenderit angues

Arcadia dēfaret. nā q̄qu9 i rota Arcadia tāta copia puenit: ut eius regionis incolæ: Apollinis
oraculo sp̄rantis reddito: glandiuori dicti sint. quod Epitomanis historiarū primo scribit Lepi
dus. C. Amica. i. querquū. nā utraq; i tutela Cybeles ē. ut de pinu iā docuim9. C. Laurus. in quā
miseratē Daphnē fabulæ tradit: & Nais. C. Venit apta. propius accessit. Verg. Stellas ardētib9
ap̄tū. aut apta facilis: quom phœbi gratiam cōtempserit: atq; ira Orpheum p̄a p̄nit A. pollin. i.
quod fecit ē Strat. Mlior & sensus cyenis: & p̄tine phœbi. C. Orphæis uocib9. Nō Orpheū pa
terno casu: sed Orphæis numero multitudinis: & forma possessiua legitur: ut i Syllabæ ratio cōi
stet. ut in illo Martialis. uenit ab Orphæo cultor rhodopæus Aemo. C. Despexerit. hoc ait pro
xerit Daphnē quæ Phœbi concubitu fugit. notissima fabulæ. de qua uos alibi copiose. C. Arces.
ar q̄ laurus: i. Minus auctor est i. parnallo spectatissime uirer. proinde tu legas artes: & ad musi
cæ studiū referat: quod deus puellā sibi cōcliare nō potuit. C. Cyrrhas. Apollineas. cui Cyrrhæ
tūstissima phœidis urbs sacra fuit: ut scribit Strabō. Papi. i. Epicædo pris. Neg. n. antra mouet
Dela: nec solitā fas est impellere Cyrrhā. Pausanias ait Cyrrhā fuisse Delphicū nauale. C. Molos
si. cās ex Epico p̄stantissimi mitebant: ab i. Horatio cōmēdāt. Suidas ait Molossi canes pastorū.
Theopōpus Ep̄rū in. xlii. gētes distribuit: & in iis Chaones: & Molossos p̄tare dicit. C. Bladi. lu
dib9. i. C. Fouere: cōplexu. C. Securū: maxima laudis amplificatio p̄ hyperbolem. q̄ aial oium ti
midissimū lepus: deposito naturalī pauore: canib9: & qdē muenatis uirā credidit. C. Agna.
nō ibelle tantū pecus: sed ēt elus aratis & sexus q̄ solet esse formidolosior. C. Lupo: animai iuo
generi insensibilissimo. Oui. Pax erit hæc nobis donec mihi uita mæbeit. Cum pecore illimo q̄ solet
esse lupis. C. Damæ. Syluestres capræ. Papi. i. Achille. timidus passus me cuiusdē Damas sternit.
Verg. Ecce feræ saxi delectæ uerticæ capræ. C. Cōcordes: tunc alioqui natura si geces & q̄ nō nī
si ius generis animantibus insuecant. C. Tigride. Tigres hyrcani atq; ind̄i feruētes in hyrcā
ferociores sunt: ut scribit Plin. C. Variæ ex oī fere belluarū gñe solæ Tigridis & Pātheræ macula
rū uarietate spectant. idē Seneca. uirgatas Tigres appellat. C. Masyllā iubā Masylos Aphrycæ
tribuit Apollodorus: eodē Polybi9 i. vii. historiar. Maslules mutatis syllabis appellauit. idē Leo
nes sū gñi magnitudinē mitebant. ex quo poeta quō uolūt i gētes & generosos lēōes idicare. Ma
silli gñis ē dñr. Pap. Masylo fragi stupucī sub hoste luuicæ. Mart. Masyli leo fama iugi. C. Cæ
bat. recte nā uates erat: & musc9. C. Nouercales sū. gb9 i Hercule Iūo excrebat: ut ē ap̄d Sene
cam: uel crīnas intelligit: q̄s Hercules a nouerca tulit. iūpra a bob9 trāsantiōe: quos iter aradiū
rustici stilius icrepāt. ē ar stilius hasta ferreo mucrōe p̄fixa. Tibul. aut stiliu tardos icrepuisse bō
ues. C. Mōstra: imāes feræ: & crudeles Tyrānos: qb9 nihil mōstrosi9. C. Dubacta. dōira. C. Manu
forti: magna uirtute. Nā p̄cipua uis hoīs i dextra ē: idē iustitū ut eadē s̄del pign9 portigam9 au
ctor Calliach9. M. Var. C. Qui. quō Orati9 q̄ sit Maccæas. C. Pressos an. p̄p̄tes. quos Hercules
a tūde in illos app̄p̄sis uirius q̄ fauib9 extulit i cūis. auctor Diod. qd̄ ex p̄brat ap̄d Oui. Desān
ia. Te ne seft gēinos p̄sisse tenacit āgues Cū reuer i cūis iā ioue dign9 eras. C. Timidæ mē: Alc
mæa. Zeus i herculē seclt i fātē dracōes strāgulātē Alcimēa m̄cē corā pauere & āphyrilōc. Pli. An

timidam regis dixit: Hercules initio exposuit: indignationē Iunonis uertit: ut scribit Diodo-
rus: utrumque cōuenit. ¶ Pello, filios. ¶ Puer infans: et in cunis. ¶ Intrepidus, securus & im-
piter. ¶ Riserit. Seneca in Hercule furente. Ignosce leporem oculos remisso pectore ac placi-
do irruens: Arcetis Ierensis uulubus nodos tulit. ¶ Ore fero, truci uultu. ¶ Te neq. dictas. Ele-
ganter a tertia persona transit ad secundam: atq. ab instituta narratione ad repraesentandō Or-
phel cantus. nam superflora ab ipso poeta dicta sunt: ea quae sequuntur uelut ab Orpheo dicta

Taurus
cretēſis ab
Herc. ſubla
tus

AndroGel
mors

Taur9 ma
rathonius

Diſte.
Iouls cuna

Iupiter An

Cerberus
ab inferis

tractus
Aconitum

curuene
num

Iocus i her
culem

herculeum
Var. locu

Quid sit. car
men expli
catum

Leo Nema
us aluna

glebo
Apesfas

mons unde
Diodori lo

cus
Bembinre

Intrepidusq; fero riserit ore puer.
Te neq; dictas quatiens mugitibus urbes:
Taurus: non stygii terruit ira canis.
Non leo Sidereos caeli rediturus ad axes:

Nepseus sibi insulam aiebat. Quod Minos qui maris Imperium tenebat: nullo pelpso honore deum coluisset. inde in peloponnesum delatum caurum. unumq; fuisse Herculi inter duodecim certamina. Sed ubi in campos argiuos demissus est: fugiens per lithum Corinthium in Artica peruenit ad populum Marathonium: et alios in quos ex cuius icidit: deniq; androgeum Minos filium necauit. Ex Marathone deinde Thefeu in arcem tauis egredietur: immolasse dicitur. historia narrat Paulanias. ¶ Verbo dictae. Creta. ab eius iula pmonitior. Dicte. Repræditur a Strabone Aratus q dictum uocat: & Idæ pxiimū statuit. nam Agathocli foeminino tantū genere dictē dici placet a Titu uerbo græcorū illic Iouē Deū mater edidit. alterioe Creteisū dē Iouis puer: perior: audacter eū Areadibus cōtēditū. noto Callimachi carmine: quod alibi recitabimus. lib dē puerilli specie Iupiter effictus erat: ut q cognomēro Anxur9 i cāpania colebatur: ut ē apud Verg. ¶ Canis stygli. periphrasis Cerberici: qui nomen Homerus qd non dedit. sed e99 tantū uocat. i. inferni canem uocat. qd hic expressit Claud. Hercule9 ppiuus i pōro seq ēst Ache rufius: quē foraminis cæci pfundo adulq; inferna patere: conlans apud accolat fama ē. Hic ab Hercule cerber9 in lucem tractus dī. Arrhianus Aconiti gramē ingit prius erat innoxio: deinde Cerberi spuma cōcōctum uenit uim traxit: qd pntiē Cimmeris atrollis accepimus. iis quom patrio mōre cibis eferunt humi pabulis: gultato Aconito inter necino mortis genere exiētū sunt. inde nō illepidē quidam Rhetor locum in Hercule perhibetur. Nihil hoc noie mortales ei debere. q ab Iseris extraxit cerberū: nā suo fatō tam functus: apud inferos obesse non poterat: hic autē diram uicē tibus herbā reddidit. Heraclia Tarenti præterea nomē fuit ab Hercule: qui Tarenti nō bello domtos in prætem redegit. auctor i naturæ miraculis Aristoteles. Hoc aliē dixisse lo co fraudi nō firi in Marōis gramq; Tarenō dedit epichon ex hac historia. Hinc finus Heru lei (si uera est fama) Tarenti. nō interponit iudiciū lūi poeta: nō nefelus: hoc ut fabulosum: iter ea quā fide nō capiti Aristotelle cōcēsisse. Si gub aut cōmēntia nec ulla ex parte accōmoda: Seruū fissa plaueritis: equidē placeat nec ne fira: nō satis laboro. Cōdonctur & hce Appen dix Ouidio. cuius fuisse tenebris (ut ait) Cimmeris obuoluo lūcē dare tērauius. Scribunt ex græcis nōnulli eamē quēdā adeo meticulous: ut ad Hercule nomē expauidus phorreleret: qui se satis tūti uix ēderet: et quō pfundissimam specū subisset. unde plato interdum captes quō Hercule fore cōspic9 ēēt obdurit i faxū: qd ποσειδωνος το γε uerustas appellauit. atq; i puerbū formidinis: & quidem nimā cōcessit. ut in Suida non nūctis legim9 & apud Zenobiu Huc adeo spectāt Nafonis uerfus ex. x. metamor. Nō aliter stupuit gemitina nece cōiugis Orphe us: Quā tria q timido medio portare catenas Colla carnis uidit: quē nō pauor ante reliq; Quā natura prius: fimo p corpus oborto. Nam qd hoc Ouidius designet satis indiget uerbū Timid9: ex Adagio loco nois positū. qd apud græcos ēēt nō exarbat. id aut sic in ofonis ordinē uēit. Nō aliter stupuit Orpheus: qd timid9 uidit &c. Nec illud te monere: a Suida zenobio: mentionem Cerberi pfermissima: quā facit Ouidius: nā poruit Ouidius apud alios auctores hoc legere: uel ip se cōmīnscit: ut historia colorē daret. nā porrorefum mēdiaciū uldebat hōiem hōis alpectu: ebrl guisio: græcā fabellā romana grauitate repaueit. ¶ Nō lo. ualst9 hic & imanis leo fuit: & qui armis domari nō poterat: Hercules obseruato Ipelici: adire: egredietē cōpredit: & strāguauit auctor Diodor9. & Quitus. ¶ Rediturus. argue. nā callitus a luna globo lapsus ēuit ex fabula scribit. Achilles eoq; prius Nigidius & Arat9 iarinus i scēps & iuratus i. i. I. heb. idē Semeca. Leo flāmis ieris affibus ardes iteg. & calō cadet herculeus. iteg. diuit qā semel tā lapsus idē erat: mō ppe Nemeā: quē Callimach9 atq; Pidar9 ab ip9 i ferā cāu Apsēra uocat. Nā Pythagoras eufiq; fāllit: phtidomosa9 agros: sylas: saltus: qetere lūnā dicit: & iis gndecies maiora qā nācunt apd nos asalla: iōq; orbē medio lunā maculo platiq; cerni. Diodori itē pter decept analoga: q græca rba d hoc ipō leō: ita trāstulit. Versabafier mycēas c Nemeā syluā circa mōtē quē a cāu Tri tonē dixerit: ut q scribe quā ab effectu græci nois Tretō dixerūt. i. plosum. nā Tēte v i græcis Diodori codicib9 pter mōtē leō. Idē leo Bēbinites a Panyasi Heraclæ prio dī: a Bēbino urbs

Leo cur in
caelo
Aper Ery-
manth.
Aper caly-
Cromydia
sus
Erymāth⁹
fluuiū &
mons

Nemæ: culus & Hellanicus meminit, sed alii Bembina scribunt. ¶ Ad axes cæli. Nā Junonis be-
neficio: relatus est inter sidera, ut in Herculis gratiam q̃ eius primum curramen luitur: relet
Higynus. ¶ Aper, hic & Calydonius: eadē sue nati sunt. Scrolæ nomen Phæa: sed a Cromyone
Corinthi pago: ubi diuerſa a cit: Cromyonia uocata: ut tradit Strabo, hanc sustulit Theſeus: ut
est apud Plutarchū. Mcleager Calydoniū: Hercules Erymanthæū: Superiora scribit Phauorin⁹.
¶ G. oria mōtis erymāthæi, unde nomen aliquid est Erymanthi oppidū mōs & ambis ar-
cadia: fluuiū celebrat in Iouis hymno
Callimachus, amniūq̃ candidissimum
uocat, Montē Solin⁹ & Eustathius: op-
pidum Paulianus. Leōes q̃dē multos:
sues uero multos: & præcipue magni
rudinis illic nati ex interceptione Ste-
phanī canit Homer⁹, ut is quem uiuū
cepit Hercules altu quo narrat Polyænus, uersabatur inquit Erymanthæ⁹ aper in quadam ual-
lecula niuib⁹ oppleta, quod ubi animaduertit Hercules ex co uallis supercilio qua maior niuū
uis erat: ferā iactis lapidibus inessebat: ita irritata dum in Herculem conatur irruere: incidens ī
altitudinem niuū demersa: quo negotio ab Hercule capta ē: quam tergo ipsam Mycenæ
detulit: & in media concione diuulsi: cū lumina oīū in trepidatione: ut cāt Apollōiūs & iprimis
Eurythi⁹: q̃ se coniecisse dī in uas aeneū. ¶ Solus: sine loco uel unus oīum quō certam ceteri
detrectarent. ¶ Cinctus arcu: suspensio ex humeris arcu, atq̃ ita innuit: symphalidas non ui sed
arte domitas. ¶ Amazonio, Scythico, Amazonas, n. (quod scribit i hercelydes) tris in agro Diā-
tis urbes Scythiæ tenuerunt. Lycabiam: Themalcram: & Chalybiā: porro Teutarus a quo laci-
lacione instituit Hercules accepti arcus: Amphitryonis bubulcus & Icythasut, ut legim⁹ apud
Lycophronem. Alii malunt Eurytū: seu potius Rhadamanthum: cui mortuo Amphitryone: ut
Plutarch, ait, Alcmena nupsit: Herculem sagittis uti docuisset, Pythē⁹ & Ephe⁹i⁹ de Themione
medico Regis Anthiochi delictis: & qui sibi nomen & Herculis habitum uendebat: ad hanc sen-
tentiam scribit, Arcum Scythicum ferebat & clauum uidetur Herculis arcum uocasse Scythicum
ab historia Teutari quam narraui. Sunt qui cum Baltho detractum credant amazōi: quā Rho-
di⁹ Apollini⁹ Hippolyten: nonnulli Dilycen: & unus ibicus nouā cōmentus historia ex Biareo
narram refert. Apud Diodorum legimus amazōas ut solitas arcu uel auerſas & in ipsa fuga, Pau-
sanias de Penthesilea, uirginis ornaru stat efficit: gestans arcum scythico persimilem, Verg. A-
neid. v. uolētō habetō alter amazoniam pharetrā. Trogus ait Hercules Menalippem toroī red-
didit: & p̃ciū reginæ arma accepit. Ergo amazonio qui fuit Orithyia Amazonum reginā. Si
Trogu sequimur, An magis arcus scythicus ideo dī: q̃ cum Iouis illius Scythēs: idem qui sagi-
tas inuenit ut scribit Plinius: & alibi Claud. a parte totum: Scythicum pelagus amazoniū noia
uit. Accipe (si placet) & allam siniam, ut appetis arcu legas: & cinctus absolue, nam cinctus epe
ditus & strenuus ut contra discinctus mollis & effeminatus dī. Hinc Augustus Cæsar: milites
in quos aduertebat discinctos ī conspectu ducis stare cogebat ut ignominia noceret. ut Ma-
cedo Polyænus auctor est. ¶ Appetis: uulneras, Diomedes apud Verg. Cælestia corpora demēs
appetit. Nouauit aut Claudianus historiam: quo uirtus Herculis amplior apparetet, nam Sym-
phali uolucres nullo accepto uulnere: in Areada Martis insulam migrasse testis est Apollōiūs
quippe quæ ferreas pēnas telisq̃ impulsas haberēt: ut Imaginet⁹: & Euripides in Pryxio tradit,
quas cū summa clade aduentum iacularentur, id quod alibi Claud. Histricis exemplo quem
similis fabula comitatur: ex fide traditum putat. Audiam memorande tuas Symphali uolucres
Spicula uulnifico quondam sparsisse uolatu. Nec mihi credibilis ferrata fabula pennæ uisā diu-
datur ecce fides, reliqua (quō uoles) apud eum leges. ¶ Symphalidas, Symphalus ut Homer⁹
& Paulianus oppidum fons & Palus Areadæ: quam aues quas ab ea Symphalidas pleriq̃ uocāt
Charon & Seleucus in miscellaneis: q̃ in aquis degerēt Ploidas, Mnafas ppriam scribit histo-
riam, ait, n. Symphali heroicae uirtutis uiri & Ornythæ puellæ fuisse filias: ab Hercule extintas:
q̃ hostibus intra urbē receptis: portas ei clauſerant. Pherecydes uolucres uero putat: Aenā: q̃
tabulæ sonitu: ab Hercule pulsas ex arcadia telisq̃ edoſas: ut affirmat etiam Pauſa, ut superior
illa lectio appetis arcu: hac auctoritate defendi possit, & si Pisander extintas ab eo nō canit sed
tantū fugatas, Aeneam tabulam Pherecydes Crotalum græce dixit, opus uelcāt: q̃ ad Minerua
Herculi datum ferunt. Aliis placet ab ipso Hercule fabricatum quibus accedit Hellanicus, hinc
Aerifonus in Thebæide Papinū Symphalus. ¶ Ducis greges: Geryonæ pecus intelligit: quod
Diodorus: de q̃ uocatione scribens Oppianus, ab Erythæa abactum dicunt Onidius. Prodigū
q̃ triplex armēti dices iuberi: Geryōis quīs i trib⁹ un⁹ erat. Hecar⁹ uero cōrēdit: Geryonē: cui⁹
pecus abduxit Hercules, nihil ad liberiam pertinere: sed Abramaciæ regno tūisse, consensit A-
rthian⁹: argumētō tauror⁹: quos mītos & isignī mole corpis i epiro se uidisse p̃fere, l. ycy⁹ Ro He

Herculis ar-
cus
Amazones
Teutarus
āphyrtiōs
bubulcus
Rhadamā-
thus Herc.
uicticus
Amazō ab
Herc. spo-
llata

Appetere
Cinctus
Discinctus

Symphali
dū terræ
pennæ
Symphali
des unde
Ploidēs

Crotalum
Geryō ubi
regna uerit
Boues i Epi-
ro Larinæ

Non Erymanthæi gloria montis aper.
Solut amazonio cinctus Symphalidas arcu
Appetis: occiduo ducis ab orbe greges.

gynus Epitropicos a Geryonæis manasse p̄dit: quos Hercule per ep̄rū transeunte buſſequa no-
mine Larimus abegerit. ſiue (quod uero propius Proxeno uidet) Hercules Ip̄e Ioui Dodonæo
cōſecrat. unde ſunt boues Larinæſes: quos Apollodorū: a Rhegino lyco diſſentis: nō a cuſtode
ſed a ſagina uocatos autumat Larinæcos quali dixeris altilles. alii quoniā magnas habeat nareſcu-
luſmodi in tota fere Ep̄iro ſpectari tradunt. horū meminir Ouid. octauo metamorph. Miſſe aprū
quanto maiores herbida tauros nō hēt Ep̄irus. Agias ait Herculi ſi duceret armentū p̄ arcadiā

Ouidii Iov-
cus.

Tergiminiq; ducis numeros deiicis artus

Et totiens uno uictor ab hoſte rediſ.

Non cadere Antæo: non eſſe profuit hydræ

Non ceruam uolucres eripuerē pedes.

Caci flāma perit. rubuit Buſiride Nilus

boues aliquot a Neleo ſurreptioſe hinc
indignatum Hercule Pylon ut captū
diripiſſe. ¶ Ab orbe occiduo. ab Ery-
thæa Inſula Oceani. cui nomen dedit
Erythea Geryonis (ut Pauſanias iḡt)
ſilia q̄ Noracem Mercurio p̄git Ibe-
rorum ducem qui ſedibus in Sardinia
captatis ab eo Norā ciuitate dixerūt.
Erythæ pabuli tanta laticia eſt. ut ni-
ſi abſtinentia interpellata ſagina ſue

rit: pecora rūpantur. inde armenta Geryonis: quæ illis temporib⁹ ſola opes habebantur: tanta
famæ ſuerit: ut Hercule ex Alia præ de magnitudine Hæxerint. Alexander Ephēſius & Eupho-
rion Hercule in Erythæam Aæcio lebete traieciſſe canūt. de hac Inſula Plin: l. iiii. plura. ¶ Ter-
gemi ducis. Geryonæ quem tricolorē fuiſſe tradunt tabulæ. qm̄ tres tantæ inter ſe concer-
diæ fratres erant: ut uno aīo oēs regi uiderentur. Heſiodus ait eūdem Chryſaore p̄ſe natum ex
Oceani ſilia Callirhoe. ¶ Totiens. epiphonema. ut illud Vergilianū Tante mollis erat Romanā
cōdeſ gētē: qd obſcurit & docuit Quinl. ¶ Antæo: Anth⁹ ſtati. T. ſli⁹ Anth⁹ ſtatiſque paris
amauit: & iprudēs interfecti: unū ad Aclinaā cadis iudiā: ſparā lugit ad Menelaū. qd apd Lyco-
phronē legim⁹: idē nomē i Aeneida Ver. trāſtulit. Antæ⁹ alter abſq; aſpiratiōe: Neptūni ſili⁹ ex
Terra ſuſceptus: ſexaginta cubitis adoleuit: ut auctor ē Pherecydes: id diu fabuloſum uifum ē: an-
teq; ſuprema eius oſſa Olympiā allata: nitraculo ſidem ſeciſſent: Mutarch. ait romanorū dueē Ser-
torium: apud Tygēnam oppidum Libya: effoſſo ſepulchro quod incolæ Antæi dictabant: huma-
num cadaver inuoluit: molis inueniſſe. ¶ Non profuit. non opem tulit: quo minus ab Hercule
p̄cul a contactu terræ necaretur. ¶ Cadere. nam proſtratus a terra matre uires accipiebat & q̄
dem maiores. ea re cognita a terra abſtenuit Hercules & ſublimem domuit. Iuuenal. ceruicibus
æquat Hercules Antæum p̄cul a tellure tenētis. Palæphatus huic fabulæ locum datum putat. q̄
eſſet implicandis expellendiq; humi nexibus i paleſtra peritūſimus. ¶ Hydræ. latine dr̄ ex cetera
quam Simonides nonaginta capita habuiſſe canit. Alcaus quinquaginta. ex quibus ſiquid am-
putaretur duo renatebantur. hanc Hercules adiutus ab Iſolao ſuperauit: qui reſciſſum cōtinuo
caput ſubſectis flammis inurebat: Hercules iuſſu. ut eſt apud Heſiodum. quidam ſcribunt Hy-
dræ fuiſſe Lernam: quam paludem ſiccari Hercules. Socrates in Euthydemo Platonis Sol-
phiſtam. quæ præpoſita quaſtione Syllogiſmorum captionumq; laqueis catenatim ſuborlentū
bus mortales inextricabiliter implicaret: ab Hercule ſuperatam. ¶ Non eſſe. nam caſa capi
non moſtoſius uolubant. ¶ Non eripuerē: quin ab Hercule comprehenditur. ¶ Volucres pe-
des. plantæ pernices. Ouid. Crura nec ablatis proſunt uelocia ceruis. Eandem Vergilius appel-
lauit Acripedē: qm̄ curſu cū uētis certaret. quāq; cōplexionē nō agnouit Apronianus: qui legit
Acripedē. habētē pedes ex ære ſolidos & indefatigabiles. ¶ Ceruā: cornibus aureis: ut canit
Pindarus. a grāmaticis tñ notat⁹: q̄ i hoc añnum genere cornua ſecmina nō habeant. Sed &
hoc ſuo iure poetæ faciūt: ut Anacreon & Sophocles q̄ nutriticē Telephi ceruā cōnigerā uoca-
uit: & Callimach⁹ diſſerētē oīs. & hęc ip̄am de qua loquitur Seneca: Manali pernix ſera multo
decorū præſerēs: auro caput Deprenſa curſu ē. dat & cornua Diodo. ex hiſtoria. Nā qd ipedit:
ut ait Zenodot⁹: p̄ dinerſo regiōis ingenio: nō eūdem corporis habitū ceruis ſormari: poſſunt
hic cornua n̄ mares hēre: alibi ēt ſecmina. id qd i Elephantis dephēdiſ: in gbus utrūq; ſexū denti-
bus armari nemo ſi tradit: At Amyntian⁹ i India ſecminas edēulas naſci p̄dit. Hercules hęc cer-
uā cepit: ut alii cerib⁹: ut alii ſōno depoſit⁹: ut alii curſu fatigarā. ¶ Caci flāma. Sublatus & Ca-
cus eſt Vulcani ſli⁹ q̄ ignē ſuicib⁹ efflabat: de quo lōgum Marōis carmē extat. is ut reſert Caſi⁹
quō ē Tarchōte Tyrrhenorū: ad quē legatus uenerat miſſus a Marſyā rege: una cū Megale cuſto-
diæ foret dat⁹: uicula fruſtrat⁹ ad Marſyā rediit: & p̄ſidils amphiorib⁹ occupato circa uulturū
& Cāpaniā regno: dū trāctat ēt ea q̄ cōceſſerāt in arcadū Iura: duce Hercule: q̄ tū forte aderat
oppreſſus ē hīc auit locū cui nomē Salina: ubi poſtea Trigenina Romæ porta fuit. auctor Soli-
n⁹. ¶ Nil⁹ p̄ Libya caput tollit: ut Duris autumat. alii cōſtitutū nō hēbēt. Pauſanias ex quorū
dā ſnīa reſert. ex Eufrate manare: q̄ cuniculo cōdit⁹ ſupra Aethiopiā ruſſus exeat: & nūll nomē
accipiat. certo anī tpe Aegypti cāpos inundat: & hymbriū uite exhibet. Quapp a priſciſ Aegy-
ptiſ: ſub Iouis appellatiōe & nūine colebat. Parmeo byzātijs: Αἰγυπτιος γὰρ νεῖλαι. Iuppiter

Geryones.
quaſ terge-
minus

Antheus
puer
Antæus

Hydra ler-
næ: quid

Ver. locus

Ceruā quā
cepit Her-
cules
Ceruas cor-
nua nō hēre
Deſenſus i
calumnia
Pindarus
Elephātes
edentulæ
Cacus
Tarchon
Marſyas
Nil⁹ fluui⁹

Nilus aegy
pri luppi
Tibulli lo
cus
Nilus urbs
Nili noia
Nilus rex

Aegypti Nile. ex quo Tibuli. i. Genethliaco Mellala: Te ppter nullo telis tua postulat hyn bies
Arida nec pluvio supplicat herba Ioui. quod Hermestichum Iumpfit Ouid. & ab eo Seneca qñ.
natural. liii. Nemo aratorq; aspicit cælum: nec pluvio supplicat herba Ioui. ut Ouid. ait. Ex eadē
religione Pindarus epitheton Nilo dedit: & Saturnum dixit: ut Iouem designaret. Est & urbs ibi
dem Nilus amnis ipsius sacra sedes: ut scribens de Aegypto tradit Hecataeus. p. ubis antea noi
bus fluuius dictus est: Oceanus: Aegyptus: Aetos. Triton: deniq; Nilus a Cyclopiis illo cognioe

Aegypti Rege. cui paternus au9 Ta
talus fuit. auctor Hermippus. C Ru
buit. effuso sanguine. quē purpureū
sequutus Homē. Vergilius appellauit
Busiride. cēd busiridis (ut alii) Ne
prūni filius ex Libya Epaphi: ut Aga
thō Samius ex Anippa suscepit in

Busiris

Amyrus
oppidum

Aegypti finib9 Nilo uicinis Tyrānidem exereuit a Thrafillo mōitus hospites Ioui imolabat: ut
pluuias impetraret. Hercules ipsū domuit: ex Aphrica in Aegyptū pfectus. eodēq; upplicio affe
cit Iphidamantem Busiridis filium: Calbim pconē: atq; oēs crudelissimi sacri ministros. ut de nu
ptis Iunonis. x. scribit Pherecydes. Negat Eratosthenes ullum in Aegypto unq; fuisse Busirim:
Idq; totum confictum ait ad indicandam loci inhospitalitatem. C Prostratis rub. nub. phloe.
Qui Amyrum Thesaliam oppidum tenuerunt: initio Amyti: mox Eordi. postea Eleges: deniq;
Cētauri dicti sunt: ut scribit Suidas in Genealogiis. quod ideo uulgatū Palaphatus arbitrat:
qm̄ primi cōsensus equis fugientes tauros & errore uagos infecit inerepandum stimulis in unū
locum cōpellēbant. unde nomen. ετο του κεντ αυ του το αυουδ: nam eorum terga pīpectū
tibus equo cōmissa uldebantur. Hercules optabat e Pelio monte Cētauros elicere. sed ipse prior
iniustum bellum nolebat inferre. Curauit igitur ut a Pholo susceptus hospitio praestantissimū ui
ni cadus promeretur. odore tracti Centauri unum rapere tentauerunt. Hercules occasione na
tus omnes aut interemit: aut inde fugauit. ut Strategetaton primo refert Polyanius. ceciderūt
in praelio multi: quorum noia: quō uoles apud Diodorum leges. Ipse Pholus quom fratres huma
ret miratusq; tam breuib9 telis ingentes occidisse centauros: Hercules arcū tentaret: lapsa in pe
dem sagitta: hydræ felle tincta extinctus est. inde monti quo sepultus est nomen praestit. C Tho
loe. Mons Areadia Pomonio Mellæ Plinioq;. Sed & Thesalia Diodoro. Iholus inquit Cētau
rus a quo propinquus mons dictus ē. Papi. Achilleid. i. Illum nō alias rediturum ad Thesalia tē
pe iam trinitis Phloeiam nubilis ingemit Othrys. C Nubigenis: cētauris. Ixion (ut Euripides)
Plegya patre natus (ut Pherecydes) Aethone. nisi Phlegyas & Aethon: uulnus hominis duo sunt
noia: qd non legi. quō de medio sustulisset Eioneū cuius filiā noie Dian uxore duxerat. q; is a ge
nero debita. pmissa q; munera ueteri more flagitaret: atq; supposito tigno i accensam fouē cē
cepisset: ab ea cade (quom ceteris nec aqua aspersione: neq; suffitionib9: aut dictum nūm ex
tollī posse uideretur) a Ioue expiatus est. Sed is eā remparum gratam habuit: susus ad stuprum
Iunonē puocare: dea communicato cū Ioue consilio. imisit nubem: quā p Iunone cōplexus Ixiō
Centantos genuit: & in lis ēt Chironē ut Suidas de rebus Thesalicis primo scribit. quō Pherecy
des & alii Chironem: Saturni filium ex Oceani Phyllira susceptum tradāt. C Telibyci timueres
nus. Iunonis hortos itelligit: hos ingēs ad Atlantem Draco custodiebat. & qui somno nunq;
de ponebatur. Ladon Apollonio dictus eodem quo Thesaliae fluuius noie. patrē habuit (ut Hesio
dus) Typhonē ex matre terra: ut Plānder: ut Pherecydes Echidna. Agrotae grauiorē sequen9
historia de rebus libycis. Illi. ait hunc fuisse pastore cognomen tū draconis ab asperitate morū
fortitū. cuius insigni pulchritudine greges quō Hercules abegisset: affinitas nois fabula locum
dedit: ut aurea poma lubrepta dicerentur: q; ανλο v apud graecos & ouis & pemi cōmune no
men est. C Sinus: ambiguo uerbo usus est: & littori serpētiq; flexibus cōi ut aniam daret iter p
tidi: quā Plini9 affert & Solinus. Aestuariū maris esse adeo sinuosus littoribus tortuosus: ut pro
cul insentibus lapsus angulineos falsa ueridine mentiar. Cate9: prater arbores ortos oleas finē
les. & aram Herculi sacram: nihil proferret: quod memori uerulatis pperat. C Libyci: libya plu
ribus antea nominibus appellabatur: Oceania: Elcharia: Coryphe: Hesperia: Orygia: Hāmōlis
& Aethiopia: Cyrene: Ophiusa: Cephenia: Eriax: ut Polyhistor Alexander auctor est: Demum li
bya ab Epaphi filia cognioe: Aphrica: ab Aphro Libys Herculis filio: dicta est ut quorūdam sen
tentia tradit Solinus. C Te horruit: percussus obstupuit. C Aclās: ad hunc pfectus ē Hercules:
quō didicisset a Nereois malis Hesperidum potiri nō posse: sine Atlantis ope. sed interim dum
Atlas Herculi operā nauat: ipse cælum sublit. quōq; iā recepturus Atlas nō uideretur: Hercules
astu elusus est. Imperat ut ille cādū cælo succedat: quoad ferendo oneri puluillū sibi aptet. atq;
ira correptis m̄lls q; plecta humi lacebāt. e uestigio uictor ablit: hac ēt Pherecyde de nuptis Iu
nonis. x. historiae tū ueritas habet hoc. Atlas (ut Xenagoras auctor est) siderum rationē primus
inuenit. a quo edoctus Hercules: ita secundas tulit: ut a primo non abesset. mox grauioribus flu

Centauri
& unde
Herculis
aducit9 cē
tauros pu
gna
Pholmors

Ixion
Phlegyas
Aethon
Eioneus
Nubigena
Chiron
Serpens he
speridum
Ladon
Horti he
speridum

Libya unde
& gbus an
tea noibus
appellata

Hercules
cælū sustit
Atlas
Astrolo
giae prim9
ucentor

Prostratis rubuit Nubigenis phloe.
Telibyci timuere sinus. te maximus Atlas
Horruit: imposito quom premere polo.

diis auocatus:caeli idest astrologie studiū Atlanti remisit. ¶ Maximus. hoc Epitheron dedit ēē Vergilius. Cecinit quæ maximus Atlas. Est. n. mōs oīum ī libya maximus: ut ait Diodorus & Pli. Indē illa Iuuenalis idignatio. Qui seir quārū sublimior Atlas oībus ī libya sit mōtib9. Ipse quoq; uir Atlas ingēti corpis indole fuit. Ouid. Hic hoīum cūctis ingēti corpe praestans Iapetioniadēs Atlas fuit. Alii maximum dici uolunt ab eruditōe. nam Sphēra primus excogitauit ut est apud Plinū. ¶ Quo p̄mer. pol. imposito. quō sustineret injectū calū. ¶ Mūdus. Cælum. Plin. Mūdus. & hoc qđ noīe alio calū appellari libuit. ¶ Firmior. q̄ supposito Atlāe. ¶ Herculea ceruice. humeris. Hercules autē quorū cubitis & pede lōgior fuit: Hercleides pōticus scriptū relige dius uero statūrā q̄ rōne Pythagorās deprehēderit: Cellius ex Plutarcho refert. ¶ Lustratū. perratū: & an bluef ¶ Tuos humeros. quibus fuscibant. ¶ Hæc. subaudi cecinit. ¶ Thraci9 uas. ¶ Sed tu Florentine. hic

Calis
Mundus,
Herculis
statura

Firmior Herculea mundus ceruice pependit.
Lustrarunt humeros Phœbus & astra tuos.
Thracius h̄c uates. sed tu Tiryntius alter
Florentine mihi: nam mea plectra moues.
Antraq; musarū longo torpentia somno
Excutis; & placidos ducis ab ore sonos.

ætate Claudiat: bonos oīs quos sc̄ipue sc̄iebat idigē liberalitate sua sustēbarat: is ne fuisse an al ter qđ de agricultura scripsit: affirmare n̄ ausim. uerū (nī fallor) r̄pūm rōnē sc̄e cur9 ab his dīctio: qđ Florentinū hūc ēē tradū: ad quē Sīdō scribit: quō Sīdōius & Claudian9 eadē rē p̄stare si clare rint. Multo uero minus audicū sūt il qđ Florentinū nō uiri p̄p̄riū sed gētile nomē exillimāt: & idē Florentinū fuisse poetā suspicant. ¶ Mihi. sc̄s. ¶ Alter Tiryntius. Hercules. Tirynt oppidū p̄ lo p̄onēsi: Hercule ciue: & Homerī p̄conio nobile. nomē a Tirynthe Aleci filia: sorore Amphitryonis. uel ab eiusdē noīs puella quā genuit Arg9 Iouis. Fuit ē apud Pausaniā. pri9 Alcia dice bat a p̄sc̄atoribus: qđ frequētes eo cōueniebāt. ¶ Antra. specus ut Corythū: ceteraq; ¶ Musar9. Musarū duo genera celebrat Musæus. alias sub Saturno maiores natū: alias Iouis & Memorīæ si lias. ¶ Torpētia. ignauo quodā ueterno alligata. ¶ Lōgo somno diuturna cessatiōe. nā dīn an te scribēdi studiū omiserat. Atq; lōn9 musis amic9 & grat9 ēide. Corithi rē diuinā musis & lōno faciebāt eadē ara. Si Pausa. credas. ¶ Excutis. ad carnē puocas. ¶ Ducts. extrahis. ¶ Sonos. cā r9. ¶ Placidos. suauēs. an porius placidos: qm̄ nullū maiore hoi fructū: bēigna musar9 cōsuetu do asserre pōtūt: alē Plutar. qđ studio ac discipula mās uetastā naturā: ut idē hūanitatē hanc studia memorent.

Florentin9
insigni libe
ralitate uig

Tirynt
Musæ

Somn9 mo
lis amic9.

In Secundum Claud. De Rapto Proserpine Argumentum.

Postera quom primo nituere crepuscula Phœbo
Fraude Dionæa riguos Proserpina Saltus
(St̄ parce lussere) peti: consisti sororum
Præsidio. famulæ longo post ordine Nymphæ
Itur in æterno uestitos gramine campos
Et prima sub luce legunt: quom rore serenus
Albet ager: sparsosq; bibunt uiolaria luctos.
Sed postq̄ medio sol altior astitit orbe:
Ecce polūm nox atra rapit: tremefacta q̄ nutat
Insula cornipedum frenitu: cursuq; rotarum.
Diffugiunt Nymphæ. rapitur Proserpina curru
Imploratq; Deas: uerum reuerentia patris
Obstetit Auxilio. nam Iuppiter æthere summo
Pacificas rubri contorsit fulminis alas
Personat: & læti peragunt conuiuia manes.

Libri Secundi Periocha.

¶ Albescēte sã die: qđ noctem supra descriptā sequutus est: Proserpina suauis Veneris in campis Ennenses egreditur: & secum Dianā: Pallāsq; & Nymphas. quas studio legēdi flores: Vibonē usq; progressas in agrum Brutiū scribit Strabo. Id quomodo fieri poruerit: intercedēte rapidissimo freto: non plane ideo: nisi forte Siciliam ab Italia nondum auulsam aut diuinitas aduolasse ac elapsim: Claudianus extra Siciliæ fines rem non product. Ipsūq; Plutonem quattuor equor9 curru uectum: hausta luce: ex composito liberam rapuisse ex agro Ennensī: secumq; ad inferos asportasse narrat: ubi Nuptiæ publica manū læticia celebrantur.

¶ Dies nondum pura: crepusculum, quæ dubia lux est: in fine noctis & diei. I. uca. Longa re-
culio nitore crepuscula phœbo. quis alter Serui? ¶ Impulit: nā incubentibus pōro radis tre-
mulis & coruscis: ipsæ undæ spectatū opinio mouent. ad antelucanos et ipsi referri pōt: quos

Euri unde

epith. 11
epith. 11
epith. 11

Ioniu maf

epith. 11
epith. 11
epith. 11

epith. 11

epith. 11

Ludere

Alludere

epith. 11

Dione.

Dionæa ue

nus

Ternarius

nūcrusi fa

cris

Aetna uen

turi pſcia

Monstrum

Prodigium

Serui

CL. CLAVDIANI: DE RAPTU PRO- SERPINAE LIBER SECVNDVS.

Impulit Ionios præmisso lumine fluctu
Nōdū pura dies. trēculis uibrat i undis
ardor & errātes ludūt p cæcula flāmæ
Iamq; audax animi: fideiq; oblita parentis
Fraude Dionæa riguos Proserpina saltus
(Sic parca iussere) petit. ter cardine uerso
Prælagæ cecinere fores. ter conscia fati
Flæbile terrificis gemuit mugitibus Aetna.
Nullis illa tamen monstris: nullisq; mouetur
Prodigio: comites gressum iunxere sorores.
Prima dolo gaudens: & tanti conscia furti
It Venus: & raptus metitur corde futuros.
Iam durum flexura chaos: iam Dite subacto:
Ingenti famulos manes dictura triumpho.

i q frequēs est Lucre. & Sili9 Papiusq; & Verg. O pſtās ai luuēs. ¶ Oblita. imemor. ¶ Fidei pa-
rētis. quā matri dederat. nā recepisse debem9 accipere p ei9 absentia domi fore. ¶ Fraude dio-
næa. dolo ueneris: quam luppiſter ex Dione suscepit: ut canit Hesiodus unde uenit ipsa Dio-
næa. Ver. Sacra Dionæa mſi Diuſq; ferebā. ¶ Petit: adit. ¶ Salt9: cōſertas arborib9 ſyluas: ubi
fere ſaliūm & entunſ. ¶ Riguos. phēnibus ags ¶ (Sic parca iussere) parēthesis. I. interpoſitio.
¶ Tūc: exēte Proserpina. legiſ & Ter. d quo nūcro ſtatim poſt. ¶ Fores: ualua: q; foras uerſus
apſunſ. ¶ Prælagæ: Fatorū cōſcia. nā & ipſe fores ſtridore: uel pedis offenſu uētura pñūciat. ¶ Ti-
bulus. Mihi triſtia dixi offeſum i porta ſigna dediſſe pedē. ¶ Ter. is nūerus in auguriis oblerua-
baſ. & ad ſacra pñet: ut ſcribit Ariſtotel. in pſcriptio de celo. Sed & augēdi uim habet atq; intrē-
tua particula ē. Hesiod9 Tſis γγος αὐπτοί. Anacreon Tſi ο κακὸν ἐν ο. I. Archilochus de Tha-
ſo Tſis ολὸν ὅν τινος αὐπτοί. Ouidius. Ter tecum cōata loq. ter inutilis haſit Ligua. ter i pſio deſtite-
ore ſon9. I. ſape. ¶ Aetna. mōs: ¶ Cōſcia ſati. pſaga. Manilius. Cōſcia ſati ſidera. nā Aetna nō
nunq; exuberātibus ſcēdiſ ſgruentia bella eladeſq; ſignificauit. & Verg. inter oſtēta q; Cæſaris
mōrtē ſequuta ſunt: addit. Vidimus undantē ruptis fornacibus Aetnā flāmāq; globos liqſa-
ctaq; uoluere ſaxa. ¶ Si facti leges dūtaxat ad pſentē pſerpinæ caſum reſeras. ¶ Gemuit. appo-
ſite lugubri uerbo uſus eſt. ¶ Flæbile: aduerbiū. ¶ Terrificis mugitibus. Horrēdis (ut Verg. ait)
ruinis. Mugitus ingēti ſpiritu miſſa tauri uox eſt. ¶ Tñ uerū. ¶ Illa. Proserpina. ¶ Non tenet
quominus incepta pagat. ¶ Mōſtris: mōſtrū (ut Aelio Stiloni placet) a monēdo dictū uelut mo-
neſtrū: q; futurū mōſtrē: deorūq; moneat uoluntate: conſentit & Aſini capito. ¶ Prodigū
q; eadē quæ mōſtrū: prædicat: ut autumat Verrius. Verūq; poēta cōiunxit: nam mōſtrū pſentis
ſignificat: quōs ē prodigium futura. ¶ Sorores: Diana uenus & Minerua: iouis & ipſe ſilia. ¶ Iū-
xere gressum. ſimul pſecta ſunt. ¶ Prima: ceteris alacrior: & quæ maiori ſtudio uſā capeſſebat.
ut illud Maronis. Prima qd ad Troiā pro caris geſſerat argis. ¶ Incedit. ¶ Gaudens dolo: q;
inſidia quibus Proserpinā captabat: ex ai ſnia ſuccederet. ¶ Furti: raptus. ¶ Metit corde: p
ſumit aio. ¶ Iārandē. ¶ Flexura: quæ pellicier ad amandū. ¶ Durū chaos: idemitoſ ad eā uſq;
diē mines. ¶ Dūctura triſtoph. hoc ex antiquo Romanorū more: apud quos parca uictoria du-
ces: urbē triſtophali curru luehebant: q; præ ſe captos hoſtes agebāt. ¶ Inqētū. Claro. ¶ Famu-
loſ: nam romani bello captos ſub corona uēdebant. & ti ſerui dicebant: q; bellū iure quō poſſent

occidi icolumes Seruantē. ut apud Iurecōsultos Pōpō. scribit. eo Idē Clau. Idē significante uoca
bulo: famulos appellauit. ¶ Illi. describit habitum deaurum & primum Veneris. ¶ Crinis. Capil
lus: quod elegantiū ē: q̄ numero multitudinis: nam frequenter Capillum dicit Cicero. ¶ Varia
tur: antiquus codex legit: sinuatur: utiq; recte. ¶ In orbes. eosdē Iuuenalis appellat cincinnos
& alibi de Veneris ornatu Claud. Largos hęc nectaris hymbres irrigat: Hęc morlu nūcroli dē
tis eburno multimodū discrimen arat Sed tertia retro dat uarios nex: & iusto diuidit orbes or
bis

Veneris
habitusOrbes
Cincinnati

Illi multiplices crinis variatur in orbes

Idalia diuifus acu: sudata marito

Fibula: purpureos gēma suspendit amictus.

Candida Parrhasi post hanc Regina Lycæi:

Idallum

Fibula

Candida
Lycæus
monsLycæ9 arti
cæ locus
LycæumGymnasiū
Ouidii lo
cus i mēraLycæus
Apollo cur
apud argi
uosDanaus ex
ægyptoGedanor
Papinii lo
cus ex Thebaide
AzanjaParrhasi
Papinii car
mē expoli
tumIupiter i ar
cadia nat9

Nam quom dictio Chalcenori data esset. ut illic urbē cōderet: ubi primum orientem solem aspī
ceret. unus e comitibus ad eū cōuersus. οἷδου ἑσπέρην inquit τὸν ὅλον quo dicto monebat
ut Rex solem cerneret. Arrepto Chalcenor omie: ciuitatē statuit: & ab ea uoce Idallum noiauit
auctor Stephanus. ¶ Acu: Quæcūq; noia syllaba cus exēit: masculini generis esse Probus asse
rit in Carolicis: ut Marcus: Saccus: porcus: truncus: arcus: lacus. acus. unde diminutio genus
seruat. Aculeus non aculea. Iuuenalis tamen ait. Obliqua producit acu. & alibi. Emerita quæ
cessat acu. i. ob officio Cōfinete & ornatiū quæ crines acu cōcinat. Ouidius Erudit admoras
ipse capillus acu. nā qui Iuuenalē de Sarciatrice sensisse suspicant: a musis & gratiis abfunt. ¶ Fi
bula. circulus est ex auro: argētone aut are notissima Columella auctoritate. Sed in usu cinguli
fibula olim fuit ut hodieq; Verg. Aurea purpureā subnectit fibula uestē. inde fibulæ & diffibula
re. Stat. Theb. yi. Totto chamydem diffibular auro. ¶ Sudata. Metalepsis. ex sudore enim labo
rem: ex labore: magno argumento & arte fabricatam intelligimus. ¶ Marito. Vulcano: ad hunc
quæcūq; fabrilis opera: admirationi erāt uictus retulit. ¶ Suspendit: ab hūctis: aut ab imis
lateribus astrigiti cingulum placet accipere. nā cinguli pars est fibula. ¶ Amictus purpureos.
Coccinea uestem: sed ab alijs nuda pingitur Aufon. Nec bis cineta Diana placet: nec nuda Cy
there. ¶ Post hanc. i. uenerem. ¶ Candida. Quam græci ὠτορία: candidā nostri uocāt. Ara
tus ὠτορία uocāt. Verg. Candida Mala. nā quom dixit Ouidius. Candida lampetie græci puel
læ nomē iterat9 ē. ¶ Regia: dñia. nā uenat9 illic exercet: eadēq; syluariū potēs ē ut ait Catul.
Reginam scriptorū cōsensus admisit Analogia & Charilios reclamante: nullo modo recipiendū:
nisi Reginā dicere ēt uelimus. esse enim rectum uerbale. a regno regnatricis a Rego Rex utroq;
genere. ¶ Lycæi. mōtis Arcadiæ Dianæ atq; Inuo sacri. De priore Papi. illas elucis Hecate Ipe
culata Lycæis. de Fauno Verg. Panos de mōte Lycæi. i quo olim templum nemini licebat ingredi
Plutarchus & Higynus auctores. Sed apud Plutarchū mendosa dictio est i quæstionibus Bocce
um: p Lycæo. Est & urbs eiusdē loci Lycæa de qua sexto & quinquagesimo libro Theopomp9.
Sed eandem Menela9 Lycethan: non Lycæan nominat: ¶ Parrhasi. nam Lycæus Atticæ locus
etiā erat: a Lyco Pādonis: ut auctor ē Pausanias. ubi Pisistratus ut Theopompo uel ut Philo
choro placet Athenienses operis præfecto Pericle: Gymnasiū cōdiderunt: quod inde Lycæum
dicebatur. Hic inambulans Aristoteles disputabat: unde peripateticum nomē manauit: ut i Aca
demici refert Cicero. meminisse huius Lycæi. Lucianus in eo dialogo cui titulum fecit Anacharsis
& Gellius in noctibus Atticis. & metamorpho. li. de Mercurio loquens Ouidius. Gratāq; Miner
ue despicebat humum. magna eorum hallucinatione: qui Arcadiæ montem exposuerunt. Co
lebatur & Argis Apollo cognomento Lycius: hac ex causa. Danaus Aegypto profugus Argos
appulit. ibiq; contra Gelanorem pugnaturus in littore taurum casu conspicatus est cum lupo
certantem. Omē arripuit. atq; lupi sibi psonam induit: q̄ peregre delatus ueteres incolas extur
baret. Itaq; pugnæ euentu expectato: quō superior lupo extitisset: aduersus Gelanorem qui tū
retum potiebatur in lito prælo: uictor ex uoto Apollini Lycæ Aedem crexit: ac Lupi cōtra Tau
rum præstantis expressam effigiem in foro statuit: historiam narrat in Pyrrho Plutarch. &
Pausanias. adiecta uictime ratione. nam Taurus ex ritu religionis imolabatur. inde uares Argius9
apud Statium Thiodamas i a Pollinē p̄atur. Nunc tibi crudus honos: cruda arma: cruorq; ui
rorum: At patrias siquādo domos: optataq; Pæan Tempia Lycæ dabis. tot ditia dona sacratis
Postibus: & totidem uoti memor exige tauros. Azaniz uero quæ pars est Arcadiæ: Parrhasi &
Trapezuntē contribuitur: ut legitur apud Stephanum. quæ de causa Papi. Azanas & Par
rhafios cōiunxit. Venit & Idæis ululatibus æmulus azan Parrhasiūq; duces. sed illud apud eū
quæritur: cur Azanas Idæis ululatibus æmulos dicat. id nos ex Callimachi scriptis assequuti uix
demur. ait. n. In Arcadia Iouem natum: quæ maxime querquibus dēaretur & aquarum penu

Azani ciuitas

ria laboraret: Azani designans. quā Stathira p. v. l. a siccitate notatam scribit Eustathius. Hic azania proverbio mala dicuntur assidua diuturnaque: ea regio ob inopiam aquarū sicciores agri colarum fructuratur. Et si Pausanias ab Azane dictam manuū quē ex Erato nympa genuit Arcas: & Arcades apud se natum Iouem audacter cum Cretensibus contrebant: ut testatur idem Callimach. In hymno Iouis. Ζεὺς ἡμῖν Ἀχαιοὶ δὲ νουπέδιστοι γέγονε. Ζεὺς ἡμῖν Ἀχαιοὶ δὲ νουπέδιστοι γέγονε. Iuppiter Aeris quom te sibi uēdicet Ide mōtib9: Arcadie9 utri mendacia iactant: nam quicquid de par tu Iouis a creten sibus fingit illud idē Cybeles sacerdotēs apud azanas ulu laibus & sanatio discursu repræsentabant. ostenso etiam apud se loco qd Rheæ puerperū dictitabāt: ut ē apd Callimachum. Redditur & a Phlone Massilia ciuitas Azani: & alia ab Herodiano phrygiæ: sed utraq; huius loco minus accommodata. Quin & Ouidius in. ii. metamorpho. Arcadia Iouis ex hac historia noiuit. quom ait. Arcadie tamen est impēior illi cura suæ. quāuis nihil aliū suspicatur. Parrhasius inditum nomē est a Parrhasio Martis & Philonomi filio quē cū fratre Lycalo expostum lupa lactauit. is apud Cilliphum pastorem adulus materno aucto Nyctimeno in Arcadia regnū successit: ut zopyrus Byzantius historiarum. iij. refert. Alii Lycaonis filio parrhasio cognomines arbitrantur. Nicanor ait eandem regionem Parmasiam prius appellatam a Lycaōis ipeira te: & inde mutatis syllabis Parrhasiam. ¶ Et Pand. quæ cusp. prot. arces. Minervæ periphrasis. ¶ Quæ protegitur quæ tuetur. ¶ Cuspide: huius quæ sūt palladis totum est. Auctor oblocoi carminis. Ense potens mars ē: huius minerva tua est. ¶ Arces: quas antiqui Mineruæ cōsecrauerūt q̄ eam mundi memētatq; in lumino capite sedem habere credebant. Sive q̄ ratio quæ per eā designatur: resp. & urbes amplifcet. ut ait Capella. Plato scribit imediis & diisq; locis oppidi luntros ædes ponere. Ioui: uelut Mineruæ: sub quorū tutela credebant urbes esse. dictæ uero sunt Arces ab arcadibus qui nuntitissimos quosq; colles: sub Euandro tenuerūt: placet Solino: uel ab arcendis hostibus ut grāmatis. ¶ Pandionias. Atheniēas a Rege Pandione poetarum carminibus: & græcis annalibus iclyto: culus quatuor tm̄ filios Sophocles memorat: Ageum Lycū Nisum & Pallantem. Stephanus addit Theutrantem Thepsi patrenā quo Theutrantia turba thepsiades apud Nafonem. Puellas duas sustulit in quibus infelix fuit: ut refert Pausanias. successit huius Erechtheus cuius ex Procride Cephalus gener: ut canit Ouid. in. vi. metamor. Anceps apud Strabonem locus est: & qui non icuriose legētib9 iniciat serupulum. Nam quom de prærupta illa Perra ad Actiū p̄notorium in sinu Ambracio. uerba fecisset: Menandriq; testimonio docuisset illine Sapho se se deiecit. ὅπως αἰὼν ἔκκετο. Inquit: id est qui conquisitus antequā scrutati sunt (id. n. græca uox proprie significat. nō aut antiquiores ut ab aliis cōuersa sit) non Sappho primam: sed Cephalū fuisse prodiderūt: nam caput Pterolæ Deionei filia: hæc ille. Equidem: primū oīum: Pterelā Taphiorū regē tradi scio: quē Neptūnus ex Hippothoe Melioris & Lyfidices filia suscepit: Andromedes & Persi nepte: ut Herodoti testimonio refert interp̄ Apolloni: uel ut alii Neptūni ex Taphio p̄se nepotē. ait. n. Neptūno p̄se Taphiū genitū: uel sit Pterelas: eundēq; ab Amphitryonē: expugnātū: & ab eo quod unus apud nos tradit Plaut9 obtruncatū noui. At Pterelā puellam uel (ut mea quidem inia: apud Strabonem p̄peram scriptum est) Pterolā nūq; legi. quæ si p̄fecto fuisset: ab illo præserti Cephalo utriusq; linguæ thettris decantato: tam perdisce (ut isti uolunt) amara: græcorū uel nostrorum monumentis aliquo pacto inouisset. Ad hæc accedit: q̄ paulo post idem Strabo: Cephalum Deionei filium fuisse scribit. quo patre Pterolam iam natam dixerat. ut uerac ne Strabonis exemplaria mendosa sint & librorum uitio factum. ut apud cum preposere legamus historiam. Suffragatur huic opinio Demetrius Chalcoedyles: ut Atheniensis & græcus homo: doctissimus & quē Gæzæ discipulū studiorumq; successorem possis agnoscere. quippe qui græcos ēt Strabonis codices iuersos cotidie deprehendit & hoc imprimis loco. ubi græca ipsa Strabonis uerba: perplexa cōfusaq; adeo leguntur: ut nullus integer sensus extet: & facile appareat eē erratum quod (si liberæ cōiecturæ locus detur) ita tollendum censuerim. ut dicat ab aliis tradi. illinc non Sapho primam se deiecit: sed Sed Cephalū Deionei captam amore: Pterelā filiam: Nam nū plurimæ lectiois interpres Lyco phronisi: uox res inter Tebeos Electronemq; gestas diffuse narrasset: adiecit Cymetho Pterelā filiam: Cephalū qui in castris Amphitryonis tunc erat: amore inductus: hostibus patriam prodidit: Ceteraq; illi similia quem de Nisi filia traduntur. inde illa Nafonis in ibin execratio. Filia nūe magis capiti fida parentis. Quam tua uel Pterelā: uel tua Nise fuit. ubi noster Domitius maluit historiam cōfingere: quam ueram laboriosius apud auctores perquirere. Nam nec Pterela Thebarum rex unq; fuit: nec a Creonte: sed ab Amphitryone: non Polydices: ut ipse dicit: sed Cymethoni filia: proditiōe necatus est. ¶ Vtraq; pallas & Diana quas dnm Proserpina raperet: interfuisse Euripides in Helena canit: & Papin. Achilleid. ii. Quales sicutæ sub rupib9

Et Pandionias quæ cuspide protegit arces
Vtraq; uirgo ruunt: hæc trifidus aspera bellis.

Parrhasi cur

Lycastus Nyctimen9

Arces in
& cur Pal
ladi conse
crata
Pandion
Aegeus
Lycus
Nisus
Pallias
Theutras
Theutran
tia turba
thespiades
cur apud
Ouid.
Pterelas
rex

Strabonis lo
cus

Cephalus

Cymetho
pterelæ fi
lia
Ouidii lo
cus i ibin

Aetnae Nalades Aetnaeas inter Diana seroxq Pallas & Elyfil fulgebat sponſa tyranti. C Virgo. inupta. Euphorion tamē ait Tyty ad apud inferos uſitata Diana poenas dare. Flagrauit & Ono nſ infamia culuſ cōſuetudine plus nimio delectabatur ut eſt apud Hyginum. cu Homero cōue nit Claudiſianuſ. qui tris tantum deas in hymniſ memorat: Palladem: Vētamū & Dianam: quā ue nerī non ſubcubuerint. C Ruunt. pellari ſtudio ſe proripiūt. C Hac. idēſt Minerua. C Alpera cruda. C Belliſ. quā cum Marte curat: ut canit Home. Auſoniuſ. Prateſ tritonja belliſ. C Tritiſ bus. crudeliſ: aut luctuoſiſ. C Hac. altera. ſ. Diana. C Metuēda. loſmido loſa feris: quas agitāt & uenatūſ iteri mit. C Tritōia. Pallaſ ut placet Calliſtheni qd hec dea Τριτωνιοſ. i. tery tia menſiſ de nata. qui ſeſſuſ Atheniſ tranſigebat: ut Romē gnuarria. An ideo poti⁹ appellata ſic eſt: qd e pſiſ uer rice pſuulſe dſ. & caput tritōa Boco ti uocat: Forſitan inde dicta magiſ ſic qd eadē luna creditur: qd terto poſt coſ

Hac metuenda feris. Tritonia caſſide ſulua
Caſlarutn Typhona gerit: qui ſumma peremptuſ
Ima parte uiget: moriens & parte ſuperſteſ.
Haſtaq; terribili ſurgens per nubila gyro
Inſtar habet ſyluæ. tantum ſtridentia colla
Gorgoniſ obtectu Pallæ ſulgentiſ obumbrat.

tū die: apparere icipit. neq; nō illud cōueniſt. quod animoſ ipſa noſtroſ moderat: quorū uſ trit plex: ut aſci: cupere: & rationi obtemperare. Quid ſi ppter ea nomen accept. qd aerī praſtit. Aeris porro mutatio triplex eſt: uere: aſtate: hyeme. Quippe uetulaſ autūnū non numerabat. qd pro priū nō eſſe tepuſ exiſtimabāt: ſed ex utriuſq; conſinio cōſtare. Democrituſ grace quidē ſed ad hanc inſiam. Minerua menſ eſt inquit cuiuſ muncire bene cōſulim: recte iudicam: nihiſ quicq; per inſtar ſanſicim: Triton praterea Bocotia: I heſſalia. Libya qd fluuiuſ eſt: & ibidem paluſ ex qua Pallāſ orta tradit ab Herodoto: patre Neprūno. quē graeci uocant Hippiō ut Ariſtopha neſ indicat: ex cauſa quam pluribuſ explicat Verriuſ a nriſ Equleſter & Conſuſ appellat: ut diſci mus ex Dionyſio Plutarcho Seruioq. ſed iſ quō ſit illæ neliō cur aliq; ſuccēſſiſſet: adoptatūſ de Ioui dedit. Superioribuſ cōſentanea Mnafæaſ & Harpocration tradiderunt: niſi qd eluſ marrem nō. ut illeſ Tritonēſ ſed Polyphen Oceanū ſiliam produunt: Ipſamq; deam bigaſ: uel (ut interpraſi Ci. mailuſ) quādrigaſ ſueniſt dicit: indeq; Hipplan grace nominatam. quod iſ Suida monumē tiſ etiam legim: Eſtq; frequenſ Hippia Palladiſ apud Pauſaniā mentio. Ad hāc hiſtoriam Pa pinuſ & dea cognomen aſſuſit: apud quē Thebaidiſ. It. Tideuſ Palladem ſic adorat. Seu ru libyco Tritone repexas Lora comiſ. Qua re bilugo temone ſcrementēſ intermeratūſ uoluer rapit axiſ equarū. Triton autem qd ſcribit Acetander Neprūno pſe genituſ eſt ex Atlantiſ ſilia Celeno. C Caſlatuſ. ſculptum. Caſſide ſulua. aurata galea. Sidoni⁹. Aurato micat ære caput. C Pythona Pytho phocidiſ ad Parnaluſ cūtaſ Apolliniſ oraculo clara. cui⁹ i Argon aulico meminit Or pheuſ & Theogniſ: appellata qd illic extinctuſ Apolliniſ arcu ſerpēſ exarbit. Id quod æuſ oſed graeci dicunt: ozoliſq; nomē dedit ad quōſ elect⁹ tradit ut reſert Plutarch. & iſ Meliſ Neapoliſ nuiſ urbi nomen inditū putat a Pythi puella: quā Melantho peperit ex Neprūno. Serpenteſ Cal ſtimachuſ & Eliuſ graeciſ auctoriſ: & e nriſ oratiōe quadā Tertullian⁹ Delphine uocat a Delphiſ quom latinūſ prope modū oēſ: quibꝰ eluſ nominuſ uſuſ uenit: atq; ex graeciſ nōnulliſ: uno eodēq; uocabulo Serpenteſ urbēq; ſed alterā nullebriſ alterū maſculino genere dicāt. qd Hammoni⁹ ēſt præcipit. ut explodēdi ſint it: qd delphica pytho: Serpētiſ apud Tibullū nomē interpretant: plura de pythōe legēſ apd Strabonē. Sed hic ego ſcribēdū reor. Nā reſpexit ad pepſū Clau dianuſ qd Atheniſ quinto quoq; āno maioribuſ panathenaiſ Mineruæ cōſecrabat. itexta deo rū uſtorla de gigantibuſ: & expſſa Typhoniſ cæde. quē pallaſ i mūdū dimicatioēſ dicit iſtermiſſe. Suidaſ i mētiōe Pepli eſſingit ingit i eo gigas Eneclad⁹ quē Pallaſ iſteremit. Verg. ad Meſſalā Ma gna gigantēſ ornamēſ pepſa tropæiſ. Horrida ſanguineo pingunē pila cocco. Adſiſ aurata deſe ct⁹ cūſpide Typho Qui priuſ oſſatiſ cōſternēſ Aethera ſaxiſ Aemathiſ celſū duplicat uertice olympū. Tale deæ uelū ſolēſ tepoſtāt. Typho pſetrea Ditiſ p epithetō nomē ē apud Orpheū quo pſe natiſ Harpyiaſ Valeri⁹ Flacci⁹ i argo aulico cecidit. C Qui. ſ. Typho. C Sūma pſe. late rū tenuſ qd ſerpētiſ homo cōmitiſ: nā ſerpētū crura gigantēſ habuerūt. C Viget. etnū ſpirat. C Ima pſe. pedibꝰ ſerpētiſ qd multo diſſicili⁹ humaliſ artubꝰ occidit. ut notū ē. C Morieſ. exti ctuſ: ut cōueniat cū ſupiori uerbo perēptuſ nā pſenſ ptiſcipiū p ſcripto poetaſ ſulſurpare: Prificia n⁹ obſeruat: & docuit Papi. Et caligātēſ auerſo ſole Mycenaeſ. C Supſteſ. uluſ. C Haſta. Palla di dat hāc Hōeruſ ad idicādū mētiſ acūmē. nā mēte palladiſ noiē uetulaſ coluit. ut demoſtraui muſ. C Per nubila. per aerem uidē ut hic uim mētiſ expſſit: C Terribili gyro. nam Palladiſ apud Athenāſ haſta. ſupra quatuor amplitudinē cubitorum eſſingebatur. ut tradit Pauſaniſ. C Gyro. ambitu. quidam codiceſ habent ferro: quod magiſ conuenit. C Habet inſtar. habet ſpeciem. Naſo. Sed ſceluſ hoc meritiſ ponduſ & Inſtar habet. C Sylua. arboriſ. parſ a toro Verg. Qualeſ quom uertice celſo Aerēſ querquuſ: aut Conſerēſ Cypariſſiſ conſiſtenter: ſylua al ta Iouiſ. C Tancum. Solummodo: C Obumbrat. operit. Hoc ideo faciebat nequam comitū uer

Tritonia
Pallas uſ.

Triton am
niſ & paluſ

Hippia mī
nerua.
Quadriga
ru inuētiō.

Papini lo.
Triton Ne
prūni ſiliuſ
Pytho ciuiſ
taſ.
Ozola.
Delphine
ſerpētiſ.
Pytho Dra
co.
Tibull. lox
cuſ.
Peplum
Mineruæ.

Typho.

Haſta qd i
pallade.

Iodama in
lapide uer-
sa

teret in lapidem. quod Iodama palladis Itonia sacerdoti diei accidisse. cui noctu ingressa tem-
plum pallas astitit. illa cōspectu medusæ caput obduru in saxu. historia refert Pausan. Exprel-
sum medusæ caput in pectore signi Mineruæ quod excedit ingruere in gratiam Alexe. Quid
m is auctor est. Obrectu Pallæ. prætenta ueste. Fulgētis. nūdæ. nam purior ætheris & summa
pars Mineruæ lingit. Colla stridentia gorgonis. Medusæ caput. cuius aspectu homines i saxa
uetulitas obduruisse finxit. ut indicaret imperitū uulgus ad ea quæ prudenter & dicunt & sunt a
sapientib⁹ ita desixo uultu inhilare. ut
admirationē stupore prodant & pre-
senti corpore sensibus abesse uideant.
Eandem relaxatura pallas animū deu-
ponit. documentō. Sapiētis esse curas
interdū remittere. atq; seruata digni-
tate grauitatē dissimulare. Fabulæ ca-
nunt gorgonas fuisse puellas & ex his
Medusam a Perseo palladis ope obrū-
catam. historiam narrat Pherecydes &
Diodorus. percurrit Ouidi⁹ & Orphe-
us in hymnis. quī Medusam nō a Per-
seo sed ab ipsa pallade trucidatam. ci-
bit. At triuia. Dianæ quæ triuia appellat. a triuiliis hoc est a con-pitis qbus eandem præesse ues-
tustas ereditur. unde triforini specie fingebat. Ouidius in Ialhis. Ora uides hecates in tris uergētia
formas. seruet ut i ternas compita secta uias. Clauis species. alludit ad lunæ colorē quī biand⁹
est. ut scribit Plin. Multus in ore frater erat. multū reterebar de forma fratris eius Apollinus. hoc
autē dicit. qm solis & lunæ sidera magna similitudine cōiungunt. Telle putes. credas. honesta
loquutō. Verg. Migrātes cernas. Genas. malas. Lumina perire cōi uerbo usus ē. splēdoris
& oculorū. Sexus a graeco qd ē aſtō & habitū notat. aspiratōe in s mutata quod i alius etiam
pluribus usurpamus. nā qd ē illi nos sex: qd ē in Teleptre: qd ē in Xov serpillū dicitur. optima
rōne. Nā. S. Mellæ. Sibilus nō lra uisū ē. & h item plaxilq. ut nō iniuria quali atimes nota sibi
cedat. Ubat discriminina. differētiā. nā hoc tñ diltabāq. alter max esset altera puella. simul al
fuisse ad sidera. solis. n. sidus uirile. lunæ fœminē dī. Brachia nuda nitēt. Elegās & cōcina bre-
uitas. qd decor & ornatus deæ simul ostēdit. Exertos ingt lacertos hēbat & cādicos. Projecerat
auris. inuētos diffuderat. Leuib⁹ cō. nune uētorū olumēpñctō. Indociles errare. cōltri-
ctos alias ac i nodū collectos. Ouidius de cōpū puellarū. Altera succinet. religet more Dianæ
ut solet attonitis quom petit illa seras. Remissio. ne nimis itentus lentefecerit. Ouidi⁹ Arcus &
arma tuæ tibi sine imitāda Dianæ. Si nunq cesses tendere mollis erit. Nerus. i arcu chorda.
Agit ocia. cessat ut supra Claudianus. Dela sopitis ageret quom cātinus Orpheus. Edēne
post terga. ab humeris. Vellis corinthia. Nō me fugit Corinthia uestis extare mentionē. cui⁹
usu Atheniensēs suas olī matronas edicto multauerūt. ut apud Herodotum. sed hic nō cōue-
nit. ac ut maxime qd cōueniat. nemo tñ mihi unq p̄suadebit minime licētio⁹ potat. uti syllabæ
uenia. præfertim nō necessaria. uoluisse. ut cōtra præscriptis numeros i Corinthia primā. p̄due-
ret. Equidē Cortynia legēdū puro. nō a tenuissimo etate genere quæ uulgo cortyna dicit. ut nō
nulli ridicule suspicant. Sed ab urbe Cretæ Cortynia p̄ia Britomartis. eius quā Diana fert unice
dilexisse. cognomē. Dictynna ab ea sortita. ex historia Callimachi quā Ver. apd nos pcutit i
citi. nā uisebat illie opulentū Dianæ tēplū donariis & religiōe. cui⁹ Probus Aemilius i Annibale
mēnit. Hic auctor obsecrari carnis Pallas Cecropias tuat arces Cretē Delia Cynthia. colles.
& Ouidius i Ialhis. Pallada Cecropia. Minoia turba Dianā. Iulius itē Pollux. Creticā uestē noīat
q in usu regū atheniensū fuerit. ipsa ciuitas p Nīnalē Cortyn ab heroe cognomie dicta ē. & El-
loris cū accētū penultime. Nā sic Europa gentili Cretēsiū lingua uocabat. Eadē Crennia demū
Gortys appellata ē. sic ut q p̄ia ē i sapientē lra nomē excludat. ab hac accusatū casū alit duab⁹ syl-
labis Gortyn. alii trib⁹ Gortyna. plaxilq. Gortynā dixerūt. auctor Stephan⁹. Mēorat & claudē
noīs alterā Pausanias i Arcadia. cui p̄ximū statuit Ph. Caryū oppidū Laconia. ubi Lacedæmōn
Dianā p̄cipuo cultu p̄sequēbant. uirginū chorō. & p̄mio Musici certaminis iñstituto. qd Excessi
des. ut scribit Polemō. Citharæ cātū uētorū aliqñ cōsequit⁹. & inde salrādi quoddā gen⁹ καρυάτι
ζε. laco nes dicebant. eiusq; inuentores Castoreū pollucemq; p̄stebant ut ait Lucianus. Quin
& ipsa Diana a Caryatis indidē memorat. cuius honorū buccollet carnē p̄rio darū ē ut docet iter
pres Theocriti & e nīsi Diōdes. Et si curetis apd eū mēdosc scribit. Ex hac historia Papinū Clea
mē ex. illi. Theba. iter p̄iat sum⁹. Plaudētq; habiles carvæ resonare Diā. quō Nescio q̄s. ad Eleā
Dianā refertur eiusq; noīs rōnē. p̄ carices uulq; palustres rimaret. un luto cecnoq; turpis uix a
nobis extrudi potuit. Ex his collige Clau. posuisse Gortynia uestē p Caryatide nō Gortyn Arca
dū. p̄p̄inqua Caryo ē. quā Caryā fœminino genere Vitruuius enūciat. i lūjus numero nūctis
tudinis. Parthenon mōte sup̄ato præter Tegē tertio die ad Caryas posuit. castra. inde sūt Caryā

At triuia lenis species & multus in ore
Frater erat: Phœbiq; genas & Lumina Phœbi
Esse putes. solusq; dabat discrimina sexus.
Brachia nuda nitent. Leuib⁹ projecerat auris
Indociles errare comas: atq; remisso
Ocia neruus agit. pendent post terga sagittæ.
Crispatur gemino uestis Cortynia Cinctu

Medusa qd
& cur hoies
in saxa uer-
tes dicta sit
Triuia.

Sexus
Sex.
Septem
S. nō lra
Dianæ cul-
tus.

Britomart
res
Dictyna

Gortyn
Ellotis.
Europa
Crennia.
Gortys
Caryum

Diana Car-
ryatis.
Buccollet
carmen
Pap. locus

rides colūna: in antiquis substructionibus celebrata. Mihi prior snia magis adulari: & hoc to Caryari
tū Papinio cōdonamus. Alii Cerinthia legunt ab oppido Euboeae cuius i omxrus & Apolloni9 des colūnae
memuerit. qd ei pxiinus est Dianae lucus: ut dicimus ex Ptolemaeo. Sed ambiguitate Plutarcho
eximit: in oratione cui ritulum fecit: Animalia muta uti ratioe. Cōlpicaria inquit apud Insulam
Cretae: Amiculo festiuiter ornati: neq; eius prudētiam neq; uirtutem suspiciebam. uerum tūca
plurij satis est elaborata subtilissimē. Chlamydeq; purpurea: eripataq; eiusq; pulchritudine cap9
& aio percussus ita sequebatur: ut solēt
mulieres. C. Crispatur. i. rugas astrigi
tur. C. Mōdo cictu. Diana subducta
ad surā ueste effingebatur. ut expedi
tior esset i uēanōe. Quid. Quid iuuat
icicta: ludia exercere Dianae. Plāus
apud Ausonium. Nec bis cicta Diana
placet: nec nuda Cythere. C. Fusa: de
missa. Tenus poplite: usq; ad inū gēu
C. Delos: insula q; iuxta illuc erat. C. Er
raturagatur. C. In flamine moro. filis
ita cōpositis: ut insula fluctibus pelli
uideretur. C. Circūflua: undis ābita.
C. Trahitur pōro. p. aquora uētis agi
tur. qppe Delos: ut Verg. canit. Illa
bills olium fuit: sed appropinquāte Laro
nae partu: inuobilis ille: quattuor ex
adamāte colūnis nixa: ut prodit Pin
darus. C. Aurato: qd ex auro effinxe
rat. C. Quas iter. Anastrophe. C. Ce
reris: plesilla Proserpia. C. Nūc an ra
prum. C. Gloria: decus. C. Mox paulo
post. Dolor. Aegritudo. C. Tēdit: ice

Poplite fusa tenus. motoq; in flamine Delos
Errat. & aurato trahitur circumflua ponto.
Quas inter Cereris proles: nunc gloria matris
Mox dolor: aequali tendit per gramina passu:
Nec membris nec honore minor: potuitq; uideri
Pallas: si Clypeum ferret: si spicula: Phoebe.
Collectae tereti nodantur iaspide uestes.
Pectinis ingenio nunq; felicior arti
Contigit euentus: nulli sic consona tela
Fila: nec intantum ueri duxere figuram.
Hic Hyperionæo Solem de semine nasci
Fecerat: & Lunam pariter sed dispare forma:
Aurore noctisq; duces. cunabula Tethys
Præbet: & infantes gremio solatur anhelos.

die. C. Per gramia. prata. C. Nec mior. iserit Poplin. & mior i leges iter gener. C. Membris: cor
poris idole. C. Nec honore. oris dignitate & forma. C. Potuit uideri Pallas. nihil abesse a spē Mi
neruae: C. si ferret Cly. scutum gestaret: ut Pallas cui clypeum uictus tribuit: ad idicādum or
beni terrae regi a sapientibus. auctor Capella: uerbum aut terret bis itelligēdū. C. Spicula agit
rasi. a parte totum. nā Mucro agit rasi spiculum proprie dicitur. Propert. non tot Achemenis:
armis ut cula agit rasi spicula. C. Phoebe. luna potuit. f. uideri. C. Collectae uestes: lucentiae: ne
gocio cōueniens habitus. C. Nodantur iaspide. Cigulo cui iaspis erat illeus. de iaspide habes hi
storiam apud Pli. refert & nonnulla Solinus i Polyhistorē. C. Tereti. oblonga. C. Euerus: successus.
nam i artibus etiam fortuna partem sibi uēdicat: ut i ceteris. C. Cōtigit. ex animi snia datus est.
C. Ingenio pectinis. texendi pericia. C. Tela. uesti. subaudi fuerunt. C. Consona: nihil discrepā
tia. C. intantum. Adeo. C. Duxere figuram ueri. ad ipsam naturam propius accesserūt. quod i pi
cturis maxime cōmendatur. C. Hies hac i ueste. C. Fecerat nasci. expresserat ut ortus erat. C. Solē
qui fax caelestis antea dicebatur: & mūdū oculus: postea sol ab Oceani filio cognōie dictus est: uel
ab altero i hyperiōis ut placet Diod. Nonnulli cū Cic. nomē iditumputāt: qd un9 sit & nō plures
q;: tātā claritatem solus optineat. C. De semine Hyperionæo. Otogenes & Hippon. Metapo
linus: quos poeta nūc sequitur. Liberos ex solo patris semine cōcipi disputabāt. Hyperio aut celi
rector q; filius: ut Hesio. ex Thia ut canit i Hymni Homerus ex Buryanassa sorore: Solē Lunāq;
suscepit & Auroram. Sed & ipse sol hyperio & hyperiōides a patre uocatur. Papi. Pronos hype
rionis meatus. C. Dispare forma. alio ore. propter ipsius lunae lumen i quo nō manifestus ut i sole
calor: sed occultus qd potius tepor est. ut ait Macrobi. C. Duces: pides & auctores. Nā Sol oium
siderū celiq; rector ē ut ait Plinius: & Luna noctis. C. Aurora. Dies: grece dixit apud quos Hæd
& uas: q; n. qd idē significant. ut quom Pegasus uas: q; equus ab aliis dī. quē Lycophorū aurora
tribuit. C. Noctis: hoc ad lunam: quae noctū lucet. Tethys: Oceani coniunx solis & lunae mater:
terra. C. Præbet cunabula: nutrit: Nā cunabula lectulos infantum dicimus: & ubi nascunt loca: a
uerbo γραιο καὶ vel qd ē eniti. atq; ita p occasione fabulae rē naturalē pcurrit. Nā sol & Lunauit
oēs alii caelestes ignes: hūore nutriunt. id qd inuit Hōe. q Iouē p quē Sol itelligit: cū ceteris dis
i. siderib9. Oceani cōiunx ēē dicit. & Oceanū deorū ptem: ac mēm Tethym. quae dulces & Fonta
nas atq; representat: ut antiquas existimuit. Ide Pindarus iter elemēta principē statuit aquā q; eius
munere dil cōstaret. C. Solas gremio. sinu fouet. & affectū nutritis expressit. C. Anhelos. radis: &
luce coruscōs. C. Oeruleus nam Tethys numen est maris: quod pprio epithero Ceruleum dicit

Diana sue
ductaDelos erra
ticaClypeus in
Pallade qd
Spiculum

Sol unde

Hyperion
Luna
AuroraAurora
PegasusCunabula
Sidera hu
mos pascū
tur
Aqua cur
demētōrū
prima

Rofca Ve
RUE

C Radiat, fulget. **R**oseis, a colore luminis, aut pulchris. Verg. Rosea ceruice refulsit, sed hoc epitheton i Venere poeta affectare quæsiuit ab hitoria. Nā flos roseæ Veneri facit est: ut Vergili-
 in Iuuenilibus indicat, & Maximianus hoc uertit. Candida contēpti, nisi quæ suffusa rubore Ver-
 narent propriis ora Serena rosas. Hunc uenus ante alios sibi uidebat ipsa colorē Dissilire & florē
 Cypri ubiq; suum. Hermes in tumulo coniugis. Rota grata Dionæ: & flores gran Nymphis &
 Iliia Serra. **C** Alūnis, sole lunaq; quos educabat. Sed & quæ nuerit Alumna latine dicif. Verg. ad
 Mestalam. Nō illa qdē cōmunis Alum-
 na oibus inlecta tellus tumulabit hare-
 na. Factus i Dialogo de claris orato-
 ribz. Est inquit magna ista & norabilis
 eloquētia: alumna licētiæ: quā stulti
 liberratē uocāt. **C** Titana, soie: culus
 parit Hyperion unus Titanū fuit: ut
 est dictū. **C** Inualidū, nondū suis uiri-
 bus. **C** Graue luce, radiis. **C** Cristarū,
 hoc ait q; sōlis capite radii pfundū
 instar Cristarū quæ extant a cono ga-
 lææ. Qui, circū caput omne micātes dē
 posuit radiis. **C** Alte pubescētibz, iō-
 ge fulgētibz. Statius in Thebai. Igni
 pedū moderator equoz Ipse tuis alte
 radiantē crinibz arcū spīmar. **C** Pri-

Sol ex mul-
tis ignibus
cogitur

radiantē crinib9 areu ipm̃. ¶ Cerni
mo xuo, puerilib9 āñs. ¶ C Fingit a pictorib9 & poetarū carminib9: aut in veste exp̃ssus app̃et.
¶ C Clem̃tor, remissio seruof: atq; lea liboscure dignat historīa, tradit. n. sp̃arios ignis a media
noctē passim inc̃rare: & ut lux appropinquat lea coire ac fe cōiungere: donec magnis magiq; col
lecti: pauciores subinde & una ad postremum flammā ardeant. ea quom̃ diu clara ac incendio fi
millis effulsiit: cogit se ac rotundat & fit ingens globus: diu is quoq; grandis & terris annexus ap̃
paret. deinde paulatim decrescit: & quanto decreuit eo clarior fugat nouissime noctem: & cū
die iam sol factus attollitur. Idemq; cotidie fieri dicunt atq; ita speculantib9 cū magna Ida uideri
refert Mella Pōponti. ex hac opinione Speusippus cognominatū scripsit Apollinē cū ωδ αἰῶ
πῶλλον οὐρανῶν q; dius substantia consistit & multis ignib9. Percurrit & Lucr. l. y. Aut q̃a cō
ueniunt ignes, & femina multa Confluere ardoris conserunt tempore certo Quā faciunt solis
noua semper lumina genit. ¶ C Laua parte. Sinistro brachio. scd aliorū in recessu sensus est. Natu

Apollo cur

refert Mella Pōpōnus, ex hac opinione Speusippus cognominatū scripsit Appollinē ad cō-
 πῶλλον οὐρανὸν φέτος substantia confectē, multis ignibus. Percurrit & Lucre. l. y. Aut q̃a cō-
 veniunt ignes, & semina multa Confluere ardoris consuerunt tempore certo Quā facient soli-
 noua lemper lumina gigni. ¶ Lava parte. Sinistro brachio. sed aliorū in recessu sensus est. Nam
 græcus auctor Sæuicius pluribus explicare cōtendit: ab opifice omnium deos: Solem primū
 ætū: deinde lunam & eam quidem in occidentis finisio constitutam: in aduersa uero calī re-
 gione Solem. quod hic innuere uidetur Claudianus quom sinistrā Tethys uelūa lunam: dextra
 solem gestari dicit. nam in Siderum radiōe (quod in astronomico docet Higynus) Calī dextra
 pars oriens: Sinistra occidens appellatur. P̃m. omniū inquit errantū siderum nexus: interq̃
 æ Solis & Lunæ: cōtrarium mundo agere cursum. i. Læum: illo semper in dextera præcipit.
 Aethruci tamen arriples (ut in agrorum constitutionibus idem refert Higynus) Orbem ter-
 rarum duas in partes secundum solis cursum diuiserunt. dextram appellauerunt quæ Septentrī-
 ni subleat: Sinistrā quæ ad meridianum terræ occasum: q̃ eo Sol & luna spectat. Orphe-
 us ait Solem quom dexter est Aurorā gigni: eum læus est noctem: i. in oriente diem in oc-
 casu noctem facere. Et læa portæ Troiæ diæ sunt eoq̃ in sinistrā. occidentem uergebant.
 cōcordia sententiæ. ¶ Soror. i. luna. Homerū sequitur & Hesiodus. Sed Aethylius & natura

Lunæ cay
lor hunc
ctar
Ros acris
& luna filij

diligentior euripides. Lutatius Solis etiam dicitur esse cognator. Euripides in Phœnissis οὐρανὸν ἐπεὶ οὐρανὸς θεὸς οἶα. οὐλὴν ὁλὸς Luna. ¶ Potat. f. 6. r. Libamina: lac & humorem. ¶ Vberis utreque. Mantra Theophyos aquore: δεῖ. quippe ma-
ris nomina utreque dicimus: ut demonstrat effi. Et hoc est perite. Nā ut calor solis exciccat ita su-
9 quadā natura. Luna calor hūctat: ut Symposiacorum tercio Plutar. asfirmat. qd aer ipse sentit
& idcirco qd ut ipsa luna murat: modo i pluvii resoluit. modo multū roris emittit. Inde lyrici car-
minis & græcus auctor Aleman: Iouis. i. Aeris & Lūciliā roris dixit. Νῶς οὐρανὸν ἄρ' ἀρ' ἀρ' ἀρ'
καὶ σελῆνασ' ἡνίορε τέρρεσσι sidera hoc argumentū Plini⁹ docet: qd orbe dimidio nōnūq
culo cernatur: id qd i luna manifestius apper: ¶ Paruo signant rpa cornu. hoc ait qd luna pri-
mo post cōrū tpe corniculat apparet. ¶ Luxuriat: opulentius ornatur. ¶ Culrus: ornatus. quid
āp p̄prie fit cultus ostendit Terullianus: & ab eo nos in Tibullū. ¶ Comitan: officii gratia se
quunt. ¶ Euntes desinā cū sequenti verbo cōiungere frigidū ē. ¶ Nalades: Nymphas quas i hor-
ris suis tuocet Columna. Proserpinæ comites Hæderus i hymno Cretis has enumerat oceanū fi-
lias. i. Lucippen: Phæno. Electram: Ianthen. Melobion: Tychen: & Ocyron. Nalades ait imita-
tione Maronis a recto singulari Nalas Nalados. Nais. n. quod proportionis est & usus habet in
genitūo singulari Naidis & plurali nominatio Nalides effert: ut i Catholice asfirmat Prob⁹.

Et stipant, præmuniunt. Inde stipatores laterum custodes: ut scribit Seruius. **Quæ** fontes, comæ morat omnes amoenos scellus & amnes proxima regione Siciliæ, quorū gentios: & Nymphas p seipinæ comites accessisse dicit. **Erasine**, Crimnise legendū puto. Nam Siciliæ fluuius Erasini nūq̃ exeat apud auctores. Crimnisus uero Maronis carmine Plurarchi nostriq̃ historia cele Crimnisus berni n9 est: & Accesit filio: quē Iulius ex Egeita Phinodamantis puella: in Siciliam deportata cū annis. Iororib; edicto Laomedontis. q̃s Ilesione ceto exponere Phinodamantis factione coactus esset Egeita.

Quæ fontes Crimnise tuos: & saxa rotantem Pantagiam. Nomenq̃ Gelan qui præbuit urbi: **Pantagiam**, quas pigra uado **Camarina** palustri: **Quas** Arethusei latices: quas aduena nutrit **Alphæus**. Cyane totum supereminet agmen. **Qualis** Amazonidum peltis exultat adeptis **Pulchra** cohors, quotiens arcton populata **Virago**

Hæc Alcarnameus Dionysius & Inter Accesit. Hæc Lycophronis. **C**oncelebrat colunt: & frequentant. **P**antagiam. Pátagias. hunc nōnulli uocant Hippatin Maro tamē & Silius Pantagiā: quē Serulus a sonitu dictum putat: Claudianus & no Του πωτ το αρεν quod obula quæq̃ prosterat ac secū rapiat. **C**Nemēq̃ gelan q̃ præb. urbi. Duris auctor ē oīs Siciliæ ciui pene Siciliæ ciuitates a præterfluentē ta. a præterla bus accepisse nomen ut Syracusas. Hi bētib; fl. meram: Selina: neta: Phœnicētem: Ery Syracusæ. Gela flu.

cum: Camicum: Alycum: Thermū: Camarinū: Gelan ab amne pximo Gela: q̃ ipsam crassat: Gela flu. exhalat nebulā: unde Gela dictus est: ita nebulam uocantibus opicis in campania atq̃ siculis. ut refert Stephanus. Hellenicus & Proxenus: appellatā produit ab Hymari filio Geleno quē sulce Gelonus Hymarus. Lacijs. Antiphe mus.

tradit Appollinis oraculū petisse, quōq̃ uates parnasia nihil ad rē respondisset imperasse Laciū in oriente cursum tenere: tūc Antiphemo risum excidisse: Pytham rursus hæc adiecisse. ab occa su Solis: & ubi statueris oppidum Gelæ nomen imposito. Itaq̃ ex oraculo fide factum esse. Sed Artemon arbitrat̃ur ab amne nomen sortitam. atq̃ Eutimū pro Lacio neminar ex insula Creta. cōuenit in Antiphemo: quē & ipse Rhodium fuisse scribit. **Quas**, Nymphas, si nūrrit. **C**amarina. Siciliæ palus: unde proxima regione ciuitas Camarina Syracusanorum Colonia: ut refert Strabo. quam Duris neutro genere Camarinum dixit: ut demonstrauimus eius. incolæ quom fortem pessilent: an conduceret uicinam paludem: urbi grauem: & quæ pessilentiam plerumq̃ i duceret excicare. Apollo respondit. **Arcton** uocauit. quo monebat: ut sinceret Camarinam. Sed si spectata præsentī tantum utilitate exhauserunt: quā parte nō multopost ingressis hostib; neglectæ religionis poenas dederūt. auctor Zenobius. Camarina præterea teterrimi odoris herba est: quæ concussa nauseam facit: ut legimus apud Suidam. Inde natum proverbium: caue moueas Camarinam: quod aliis a superiori historia manasse placet. **Pigra**, nam palustres aquæ p peruo ledenti: unde stagna dicunt. aut expressit illud Maronis. Faro nūq̃ conceita moueri. **C**La tices Arethusei. Fons Arethuse, qui pluribus in locis reddit in Euboea cuius aquas qui potant: a uirtute bellica cōmedant Apollinis oraculo. eiusdem Neptūnq̃ filius Abas fuit. unde Chalcis ut Aristocrates ait: appellata Abētis est. Alter Bœotia: prope Thebas: ut legimus apud Soli. De nīq̃ Didymus in Homeri cōmentariis octo memorat. ut uerū putem: quod interpretatiōe graei nois Heracleon Glauci filius scripsit. Arethusam culciscūq̃ fontis esse epithetō. ab Αρεθῶ frequē ratiuo qđ significat Irrigo. Arethusam Siciliæ fontē celebrat ē Pindarus: in quo iacta in Alphæū reddunt. ut iter naturæ miracula rettulit Aristoteles. **C**Alphe9. is eodē fonte cū Eurota cōcipit i Arcadia. fontē Dionysius Aphæ ad Alean: quā Pausanias oppidū collēq̃ reddit i Arcadia. pōit corrigge Latina Strabonis cōmetaria: in q̃bus Abia perperā legit. Eurotas Iaconiā Secat: Alphæus Olympiā: q̃ peloponensiaco lateri infundit: ut scribit Plinius: appellatus a uirilginibus q̃s emē dant: nā uirilgenes Αλφειος graeci dicūt. **C**Aduēa. Alphæ9 i Achæa mergit & i Sicilia rursus tra lecto mari effundit amensissimū fontē Arethusam. Timæus & Seneca. Papin. Theb. iiii. Qui te fla ue narat terris Alphæe ficans Aduena. quod fabulosum non esse: captatis aliquot documentis compertum est. plura leges apud Strabonem. **C**Cyane. Siciliæ fons iuxta Syracusas: qui nō uirli si plecter: ut Anapussid mulieris ore colebat: ut ait Aelianus. eiusdem Nymphæ Anapus amnis amauit: qui decē stadiis procul a Syracusis labit: ut tradit Plurarch. fabula extat apud Ouidium.

Camarina unde.

Arethusa fons unde. Abas. Abātis Euboea cur.

Alphæus. Alea fons Strabonis menda.

Cyane Anapus Cohors

Amazones quæ & uñ.

CCohors. legionis pars. ea constabat ex uiris septingētis armatis: ut ait Callisthenes: ducētis ut Ephorus: dimidio paucioribus: ut Plurarch. dicta uero cohors ē a similitudine cohortis ulla: nā ut illa pluribus testis: ita hæc ex instructis manipulis cōiungebat. auctor Varro. **C**Amazonidum. Amazones (ut Ephorus in nono tradit) reuersos a bello uiros: a quibus despicebantur: intra moenia non receperunt: obtuncatis etiam iis qui domi subsisterant. Narrat Dionysius eas dē Lybiā tenuisse: domitiscq̃ bello finitimis arma tulisse i Europā: multaq̃ illuc utbes: monumētū uictoriae: ab eis dē cōditas extare. Quin & ipsos Aclares bellica uirtute clarissimos prælo supertos in potestate redigisse. Zenonē in Aethiopia statuit Amazonas: quæ stato quodā anū tpe;

Amazoni-
das qua for-
ma poetæ
dicant.

uleiaerū cōcubitus appeteret: necatoq; uirili p̄stantū uirgines educarēt: nō octo aut lanficio
sed armis: atq; uenationibus exercētes. infantū dexteriores nūmallas inurebant: ne laetitā iā-
ctus impediret: unde nomen: ut Diodoro placet. Trogo. Alii dictas aiunt ab Amazonē puella
Samornæ filia: cui⁹ mater Samorna Diana: sacerdos Epheli fuit: & Regina: Neq; diminutia for-
ma hic est Amazonidum: sed potestio: qua Rhodius Apolloni⁹: Apei q; Dionysius apud græ-
cos: & e nostris Vergilius usus ē: & tū secutus Aulenus. Gentis amazonidū lan bit sara. Sed in pe-

Martialis
locus enu-
cleatus.

desiri quoq; oratione Diodorus ama-
zonidum scripsit. Ταυ αναοιδων
μασα Αθουαυ. amazonidib⁹ ingt
regressis. his enī quæ uiribus adeo præ-
stiterunt diminutio nō conuenit: ut in
geniole scribit Eustathi⁹. hoc argumē-
to Martialis in Cortam iocari est. Bel-
lus homo & magnus uis idem Corta ui-

Hippolyte

deri: Sed qui Bellus homo est Corta pusill⁹ homo est. Exultat. ouat & læticia gestit. allusitq; ad
illud Vergilianum de Camilla: Exultat Amazon. Ademptis pelitis. onissis scutis: quæ breuissimæ
ma: atq; in modum dimidiæ Lunæ gestabant Amazones. Verg. Ducit Amazonidum lunatis ag-
mina pelitis Penthesilæa furens. Hammomus ait amazonicam peltam scutum esse sine umbone.
consentit Oppianus qui testudinem marinam Peltæ comparat. Xenophon inquit. Peltæ amazo-
nica hederæ folio per similis est. Virago. mulier iudolis heroica. Hippolyte. Hæc Amazoni-
b⁹ ipauit paulo ante bellū Troianū: quā Thefeo uirtutis ergo dedit Hercules: & is uxore duxit
ut refert Clidem⁹. uñ narū Trog⁹ ait Hippolytū. Sed alii cū Philochoro malū Antiope. Po-
pulata areton. debellatis ad Aquilonē gētib⁹. nā diripi nisi capta urbes nō possunt. aut ab solu-
te prædara. Areton præterea neutro genere. Cyzico mons imminet: ut Apolloni⁹ canita Iouis
nutricibus quas illic in ορη Τροϋ. i. uisus migrasse tradunt. Est aut Papinii comparatio. Subeunt
quales meotide ripa Quō Scythicas rapuerit domos & capta getarū Mocnia lippopsitis epulan-
tur amazones armis. Ducit. apposite. nam qui cum in perio lunt Duces: & exercitum dūctare.

Arcton

dicuntur. usurpauit autem Maronis uerbum de Penthesilæa: quod paulo ante rettulim⁹. Post
prælia. & præ uictoria. Turmas. quæ certabant ab equis: & hæc in Amazonibus cōmode: quæ
post hominum memoriam primæ: si Lysia rhetori credimus: equos confederunt. Nueas. cā-
didās & formosās. Strauerē. p̄lo fuderunt. Geras. hos Apher Dionysius ad Aquilonem sta-
uit in Scythia: non procul ab Iistro fluuio. Thracia contrit uis Herodotus. utraq; Danubii ripa
prætendit Serabo dicit: ut Mysos & item Thracas. Gera ferule nomen est apud Comicos. nam
inde uenales serui mittebantur. Propterea Sedullius quom scænicas insectaretur fabulas: Comi-
cas actiones ex ea persona quæ frequens iudebatur designauit. Tragicæ uo boatu Ridiculo ue-
gete. Quis non multo magis ipso Gera ridiculos ducat: eos qui uegerē legendum putant. Inter
græ dictiones fueges quidē pro uini Cado (quod equidem sciam) ponitur a Palladio: sed hic ita
conuenit: ut nihil minus condonemus hoc tamen istis: qui non possunt a mero discedere: cui se-
mel additi sunt. Securi. Securus Amazonum propria fuit: a Penthesilæa Regina inuenta: ut
scribit Plinius: inde Amazones ipse Securigera. Ouid. Prima securigeras inter uirtute puellas.
Thermodontica. Thermodon: ut de reb⁹ Tigranis primo scribit Metrodor⁹: Araxes antea
dicebatur: Cappadociam perfundens ostiis nonaginta sex in mare se condit ut longo earmine
tradit Apollonius. ad eius ripas Amazones confedisse Pherecydes auctor est: in campo: quem
Diantis appellari supradiximus. in thermodonte nostri semper fere soluunt ultimum quod est
apud græcos. ω. Thermodon dicunt: q; alter in carmen heroicum non ueniret. quom me-
diam contrahat. Ouidi. tamen ait. Et tu sceminea Thermodon cognite turba. Tanaim. Scy-
thiæ fluuium: quem Caucaſi iuga fundunt: ut ait Dionysius. per patentes Scythiæ campos: ma-
gno aquarum actu diffunditur: inde Tanais ab effectu græci nominis dictus est: ut placet Eusta-
thio. Syllis Taxartes: & Amefines ab indigenis appellatur. Quippe nonnulla locorum barbara
nomina: ad græcam rationem reducuntur: ut docet Nicanor. Asiā diuidit ab Europa. Rhen-
nus Fannius in orbis ambitu. Europen Asiā Tanais diſiungit ab oris. quaq; meotidi comittitur
elufsem nominis habet oppidum: quod alio uerbo Emporium dicitur: eius Alexander polyhi-
stor meminit. illud obseruandum: Tanais effert genitum: uia Varrone antiquitatum humana
rum. xlii. nec aliter esse dicendum Plinius autumat: errareq; eos qui Tanais in paterno casu. de
elinant ut Tyberis. Rigentem. astrictum glacie: quod mirum non est: in ea regione ubi ui-
num concreuit: ut Ouidius queritur. duplex Amazonum sedes fuit: altera in Scythia: altera
in Thracia. Sallu. Dein campi Threici quos habuere Amazones a Tanai fluuio: incertum quā
obrem digresse. utraq; Tanais & Getarum mentione poeta designauit. Aut quales
Comparatio duplex imitatione Maronis & Homeri. C Nympha. Liberi parvis inſistri: Silex
in: Saryri: Bacchæ: Lenæ: Thyiæ: Mimaliones: Naides: Tytini: deniq; Nympha dicuntur:

Getæ pox
puli.
Geta seru⁹
Sedullii lox
eus.
Thermo-
don.

Tanais am-
nis unde
Syllis
Taxartes
Amefines
Amazonū
sedes

Liberi p̄ri-
mistris

Hippolyte: nueas luecit post prælia turmas.
Seu flauos strauere Getas: seu forte rigentem
Thermodontica Tanaim fregere Securi.
Aut quales referunt Baccho sollemnia Nymphae

ut scribit Strabo, qui uites representant: ut arbitratur Eustachius. **C** Mocone. lyda. Nam Mocones a Mocone rege lydi sunt eo qui Cybedem genuit ex Dindymene. ut est apud Diodorū. quanto aut cultu lydi Bacchum psequerentur indicat Euripides in bacchis. is apud eos arcana sacrorum pariter Massares appellabatur a quadam Cybeles famula cui nomen Ma: & Ares graece latine Mars. Nam quom Ma nutritum liberū suscepisset: & Iunonem caelare cuperet: Martis celsum simulauit. inde liber Massares. & ab eo Mastaurenses in lydia populos exponit Stephanus

Massares
liber apud
Lydos

Mæonie: quas Hermus alit: ripsaq; paternas
Percurrunt auro madida. Latatur in antro
Amnis: & undantem declinat prodigus Vnam:
Viderat herbofo sacrum de uertice uulgus
Aetna parens florum: curuaq; i ualle sedentem
Compellat Zephyrum. Pater o gratissime ueris
Qui mea lasciuo regnas per prata meatu
Semper: & assiduus irroras flatibus annum:
Respice Nympharum cœtus: & celsa Tonantis
Germina: per nostros dignantia ludere campos.
Nunc adis faueasq; precor: nunc omnia foetu
Pubescant uirgulta uelis: ut fertilis Hybla

neca ad Bacchū. Diuite pactolus uexit te lydius unda Aurea torrenti deducens flumina ripa. **P**a pin. in. iii. Sylvarū. Hermi q; uadū quo Lydius intrat Bacchus: & auro reficit sua cornua limo. **P**ercurrunt. nam Menades incitata rapiebantur. **C** Auro madida. hoc ait: quoniam Herm9 auratas habuit harenas: auctoritate Strabonis & nostrorum maximissima. **C** Latatur. comparationis occasione demonstrat: quātopere liberorum successu parentes afficiuntur. **C** Amnis. flum9 quoniam flexuoso meatu labitur. ab Amiq; particula: si Macrobio credim9: idem ualeat quod Cicum. inde uocatus est Annus ut placet Atteio. **C** Prodigus. maiores aquarum auctus effundens. **C** Declinat. uergit. **C** Vnam fluuiorum deos ita uetustas effinxit ut aquae manalem uertum tenerent. Verg. Calataeque amnem fundens pater Inachus urna. Stat. in. ii. Thebaid. Pater ipse hic cornis In lacum prona nitus sedet Inachus urna. **C** Aetna. uel Enna non opplidum sed loci genitus. opplidum condidit Hieron ut canit Pindarus. **C** Parens florum. campus Ennensis in floribus semper est: & nullo nō die uernas ut ait Solinus: & Cicero. Sed utroq; prior Aristoteles iter naturae miracula flores Illic tanta copia tantoque odore provenire scribit: ut neque Canes sagi res: neque nisi per uim abduci inde possint. **C** Viderat. ut numen. aut est dura trāslatio. **C** De uertice. quia summo in colle sita ciuitas est: ut scribit Strabo. **C** Herbofo. florulēto. nā flores ab herbis sunt. **C** Sacri uulgus. deartū cœtum. quāquam proprie uulgus est incondita multitudo. atque in contentū fere trahitur. Cellius. uulgus loquaciū nebulonū. **C** Compellat. alloquit. **C** Zephyrum. Fauonū qui flat ab occasu aestiuo: ut refert Strabo. nomen habuit ex eo q; frugū cōceptus impler ut sit quasi Ζηφειρων Ηαλυ. i. alimoniam nobis administrans. ut sentit Eustathius. **C** Sedentē in curua ualle. Zephyrus in cōuallib9 ppter ea sedere fingit: quoniam flores & herbae quas ut canit Hesiodus eius aura producit: uberius illic pueniunt. Hesiodi carmen ita Catullus interpretatus est. Aura parit flores tepidi faecunda Fauoni. **C** Pater o gratissime ueris: Primus anni cōceptus est floris incipiente Fauonio. VI. Eld. Februarius. Hoc enim maritane uirecētia: hic ē genitalis spirit9 mundi: a fouēdo dictus: ut quidā existimauere. uer incohans. Catullionē rustici uocāt: geslente natura semina accipere: ea q; animā inferre oibus suis. **C** Pater ueris. Nā ueris initū est spirāte Zephyro. qre quō dictus. ubi fauonius spirabit intelligim9 uernū tēpus. ut ait Pollux. **C** Gratissime. qa formosissimus tūc annus est: ut ait Maro. **C** Lasciuo meatu. quō spirāte nō solū plantis & saris: sed cūctis animātib9: ac ipsis ēt hoibus ueneris titillatio maior ē. Hic Alcæon Cupidinē Chloridis & zephyri filii dixit. **C** Irroras. apposite. Nā Rofcidus hic uertus est Callimach9? Appollinē. Ζεφειρων τρειον τοσ εερετιν. id est Spirātis rore fauoni. Ros aut terrā fecūā facit legim9 apud Plinū. Sūt aliq; uerba quae primā plonā hñc. Ouas ouat. Furis furti. Patris uel sat satur. hebet. Aegret. Roras. rorat. quō nec hebeo. nec Aegreos nec roro legaf. hanc Probo. **C** Alidulis flatib9. nā ppter uer ē i cāpo Ennēsi. **C** Celsa tonātis germia. nā tres ista dea filiae Iouis maxie celsenē: & i diis selectis: ut Ennii testimonio Capella docet. **C** Velis. iube. Cōtra Terēt9 iubeo Cremerē saluare. **C** Virgulta. Syluas atq; arbores. **C** Pubescāt. pullulēt & grauēt.

Bacchus
unde
Bacchus
coronae ge
nus.

Hermus

Amnis:
Annus.

Aetna: uel
Enna semp
i floribus.

Zephyrus

Fauonius
genitalis &
unde.

Cupido ze
phyri filius
& Flora
Ouat
rorat
Furtit
Aegret

Hybla
oppid,
Hiera clus
tas

HHybla, Hyblas in Sicilia tres legimus. Hyblam cognomento maiorem: quā Claudianus intelli-
git: aliam quā minor dicta est: cuius iucolas Hyblas Galeotas & Megarense uocabat: quom a
priori Hyblai tantum dicerent. Tertiā quam alio uerbo appellant Hieran omnium minimā
Ex his unam de rebus Sculus quarto Tyellam dici Philistus refert. Italia præterea ciuitas Hybla
fuit. Sculis urbis Hyblus: ut uocat Stephanus: ut Thucydides Hyblo Rex nomen dedit. **E**t er
tilis. secunda mellis auctoritas Hyblā tributa est: unde licet conlicere: eandem floribus abundasse
quos apes sectantur. **N**on abnuat. sa
teatur. **S**uos hortos. qui forum co
pia præstabant. **P**anchala. Sabeorū
regio Thurisera soli cōsecrata. quo re
diuilius Phoenix nidum deferret. Ouidi 19

Panchala,

Arabia cur
thurisera

I. x. metamorph. Sit diues anomo Cyn
namaque costumque suum: sudatq; li
gno Thura ferat: floreſq; alios Pacha
ca tellus. Flagentissimo solis sideri su
best Arabia propterea gignit odora
menta. quæ tunc præstantia multa
proueniunt: quom solis ardoribus in
terra uenis humor excoquit. auctor
Theophrastus: repetit & Plutarchus i
Symposiacis: & in Alexandro. **E**t Thu
riseris. Tus a cūdedo sine aspiratōe di
cedū Sotipr autian: & si Iulio Modest 9
quo Martia. Quæ uix intelligat ipse Modestus. & Quintilianus in primo. Nec ei cedit Modestus in
inuentione. **H**ydaspes. India fluius insluit Acelinem nauium patiens: ut Arthianus: & coque
prior Strabo refert. Papin. Thebadi. octauo. Ceu modo gēniferum thyro popularis Hydaspē.
Clonge blanditur. nam fragrans odor Aromatum que nascunt ad eius ripas: etiam ab his qui
procul absunt summa cum uoluptate sentitur. & hoc est quod ait. Blandiuntur enim nobis quæ
cūq; luuant. **A**les longæua. Phoenix: qui sexcentos & sexaginta uisit annos: ut tradit Manilius
apud Arabas circa: Aquilæ magnitudine. capite honorato: in conum plumis exantibus: cri
statis faucibus: circiter colla fulgore aureo: cætera purpureus absque cauda: in qua roseis pennis cæ
ruleus inscribit nitor. moriturus rogos sibi struit ex cinnamī & uarils odoramentis concussuq;
a sarum incensetur. Vermiculæ mox nascitur ex cineribus: unde alter Phoenix creſcit. qui primū
reddit iusta Phoenixi mortuo deseritque totum nidum in Panchæā ad solis urbem Ibiq; collocat
Auctores. Oui. Plinius: & Solinus. Extat & Lactantii Firmani earmen: argumēto Phoenixis & no
minē: nō inuicendū ubi uox Iulæa qd sibi uelit nōnulli dubitant: itaq; facturus opreceptū uis
deorū: si tactum nō reliquero. Iulus bestiolæ genus est apud Lycothronem quam Centipedā uul
go uocant: & Theophrastus ad Phāntam scribens Onon. Significat & hymnū Cereris Eratoſthe
ni: Græcorumq; nōnullis puertatem: quæ nomen dedit Alcanio. ut inde forsā Iulæas uoces il
quidas appellari: quales in pueris fere uidemus. illud tñ obest. Quod primæ Lanuginis adoleſc
tes: quos per Iulos itelligi uolūt. ligda uoce nō sunt: immo tum primum utilitatem suā experti
raueſcunt. Placet igitur intelligas Iulæas uoces suauēs. Nam Iulis oppidum fuit in ſula: Cæ: Si
monidis: ut Theocritus canit: patria: qui Mellæus a iuaitate cātus dictus est. quod in Suida mo
numents & apud Eustathiū legim⁹. Idē prim⁹ cecinisse nemias dicti: quarum meminit Catullus.
& Horat. **A**b extremis colonis. ab illis qui colunt ultimos orbis fines. **O**portat sceli. Legitur &
oportat. **I**n meas uenas. spiramenta. Sunt in nostris corporib⁹ uenæ: sunt arteriæ. hæc spirit⁹
illæ sanguinis receptacula. sic in terra quoq; sunt alia itinera per quæ aqua: alia per quæ spirit⁹
currit: tantq; inter se similitudine a natura formata sunt ut maiores nostri aquarū appellauē
runt uenas: & Tertullianus oratione quadam: Corpus inquit hoc nostrum: de limo figuratū. utri
q; originis elementum conficitur. Carne. terram: sanguine aquam. Nam quid aliud est sanguis q̃
rubens humor: quid Caro q̃ Terra cōuersa in figuras suas: considera singulas qualitates. mulcu
los ut glebas. ossa ut saxa. etiam circum papillas calculos quosdam. aspice neruorū tenaces cōne
xus: ut traduces radicū. & uenæ ramosos discursus: ut ambages riuorū: & lanugines ut mulcos
comam ut Cestrem: & uenarū in abdito thesauros ut metallā. **F**lamine largo. Venit satiorum
atq; arborū fructus alunt. quos ad maturitatē cum aliis causis adducit ipsa uentorū laticioria
trahens in summa eibum: & ne torpeat permouēs. aut. **F**lamine largo. die illo succundo spiritu
qui omnibus animalibus uirgulit⁹ ac satis calidus est & uitalis. **F**onse. allusit ad uenti nomen
qui Fauonius dictus est a ſouendo: ut Plinii testimonio iam docuimus. **M**erere. digna dicar.
Carpi. fecari. **D**iuino pollice. ut ex agro meo deæ flores colligant. **D**ixerat. hæc Enna.
Elle. Zephyrus. **C**oncutit. agitat. **P**ennas. alas quas fabulæ uentis tribuunt: ut diximus.

Thus unde

Hydaspes

Phoenix
auis,

Lactantii
locus.
Iulus quid
Onos,

Iulis
Simonides
melicus,

Corpho
a terra

Inuideat: uinciq; suos non abnuat hortos.

Quicquid thuriferis spirat Panchaia syluis:

Quicquid odoratus longe blanditur Hydaspes

Quicquid ab extremis ales longæua colonis

Colligit optati referens exordia seclis:

In uenas disperge meas: & flamine largo

Rura ſoue: ut merear diuino pollice carpi:

Et nostris cupiant ornari Numina fertis.

Dixerat. ille nouo madidantes neſtare pennas

ut Orpheus noro. **C**Madidantes imbutas. **C**Nectar. Nectar i deorū cibis est. Alcan. n. canit Deos esse nectar. & Anaxandrides ex Aquilæ p̄sona. Nectar inquit uictio atq; ambrosiā bibo & loui ministrō. Sappho quoq; Crater inquit Ambrosiæ mixtus est. Apud Suidā tamen hæc legimus. Nectar potio uinūq; & deorū cibus. ut Anaxandrides. appellatūq; nectar ē quasi v̄xor. Tā eo q; qui inde bibunt v̄vora. i. iuvenes efficit. hic arcana ubertatis uis itelligit: quā satis & arborib; infundit Pausonius. **C**Glabas. humū. **C**Maritat. Plinii uerbo usus est. q. de Zephyro scribens hoc ingit utrelectia maritans. i. cecum da reddunt. **C**Secundo rore. Ros aliteruo luciferi exortu genitalls arua conspergit: qui nō modo terræ cōcēptus implet: uerum animantū quoq; omniū stimulat: ut est apud Plinium. **C**Volat. spirat. sed ad corp; & pēnas alludit: quas paulo ante uento tribuit. Inde nōnulli supius Carmē. Qui mea lasciuo regnas p̄ prara meatu. legerē uolatu maluerūt. **C**Vernus sequit co

Nectar. qd

Concutit & glabas secundo rore maritat.
Qua; uolat uernus sequitur color. ois i herbas
Turget humus: medioq; patent conuexa sereno
Sanguineo splendore rosas: Vaccinia nigro
Induit: & dulci uiolas ferrugine pingit.
Parthica quæ tantis uariantur cingula doqis:

lor, succedūt flores quā multi & uarij sunt ineunte uere. aut certe uernū colorē pro uiridi posuit a tpe quo utrescunt omnia. Verg. & nunc omnis ager nūc omnis parturit arbos. **C**Turget. fer mentelcit: a mulieribus sumpta translatio: quarū post conceptū tumer uterus. **C**In herbas. ad edendos flores: qui sunt ab herbis. ut dictū est. **C**Medioq; parēt cōuexa sereno. nam quom proximæ quæq; regiones per anni tempus. i. hyemem: nubibus prægrauentur solus Ager Ennensis sereno fruitur Cælo. quod in eodem tractu Syracusis accidit. Plinius in. ii. natural. hist. Syracusis ait nunq̄ tanta obduci nubila: ut nō aliqua hora sol cernatur. & Seneca ad Martiam. Videbis inquit limpidissima hyberna: & nullū diem sine interuentu solis. Solinus. Syracusis etiā quom hybernā condunt ferēna nullo nō die sol est. **C**Patent cōuexa. apertū est cælū. quod in Serenitate fieri dicitur. Verg. Cæloq; inuectus aperto. i. sudo: quippe cælum nunc sudo Splendidū: nunc nubilo fordidū: ut hymbres ruunt & si qua misilia cum hymbribus ut ait Terrullianus: dehinc sub stiluni denao fudum. **C**Medio sereno. nam quom undiq; circum loca nubila sint: ut dixim; sed dium cæli spaciū quod Ennensibus campis iminet serenū est. **C**Idiculos quosdam. qui culus modi homines sunt: ad poetæ sensum quom nō aspirarent: & mutilatū locū luspicarent: ut oia quæcunq; ipsi nō percipiunt: contextere sagum purpuræ: tentauerūt. id est Claudiani uersibus in epistimā suū carmen inferere. **C**Induit. nōnulli codices habent imbit. hoc est ificit. quod nō displicet. **C**Sanguineo splendore. puniceo colore. nam platum; scriptores ex ipsis rebus colorū uocabula mutuauit. & flammeti: croceum: aureum: Ostrinum dicunt: & Sanguineum. quod hic ab historia posuit Claud. alludens ad ueneris cruorem quo rosā flos quom prius esset albus i sectus est. ut refert Aphronius: aut e cruore Cupidinis orta est ut Aufonij. Stilus ut tenui sub acuminē puncti Elliciat tenerum de quo rosā nata cruorē. **C**Vaccinia Sunt qui genus arboris accipiant aut certe fruticis: alij Hyacinthi florē. qm Plinius natural. hist. xxxiii. Hyacinthus ingit i Galia eximie puenit: hoc ibi loco hyssginū tingit. & Idem libro. xvi. dixerat. Italia uaccinia in aucupis sata: galliæ uero etiam purpurea tingendi causa ad seruorū uestes. hæc ille: Sed dicant obsecro de floribus an de arboribus agit hic Plinius: agnoscant hæc ei; uerba & post audeant insicari ex arborū genere esse Vaccinia. Non nisi in aquis pueniunt ingit Salices: alni: populi: Siler ligustra reseris: uelissima: itē uaccinia Italia: i aucupis sata. **C**Nigra. Martōis epitheton. Alba ligustra cadunt Vaccinia nigra legunt. **C**Pingit. eadem sententia: si leges tinguat. ut alij scribūt. **C**Ferrugine. ex iterprætationē Serulli: purpura nigriore. Slue Cærulæo colore: qd Nonio placet nā ferrugineos hyacinthos Verg. etiā dixit & cū Secut; in Hortis columella. **C**Dulci. alludit ad illud Maronis. suaue rubēs hyacinth;. **C**Quæ cingula. p̄ cōparatiōis amplificat amenitatē praetorū. Cingula feminino genere dūtaxat in euls dicit. Ouidius. Cingula lædit equū. neutro in hoibus. **C**Parthica. Parthia quāta est: a meridie rubrū mare: a septritio hyrcanū solū claudit. i ea regna duodeuiginti dissecant i duas presur ait Solin;. a scythis unde trāsfugerāt pthi uocati sunt: ita. n. gētili scytharū sermōe exules dūrit scribit Trogus. Hi Babylonē reuenerūt: ut Dion i Tratano docet. idē Lucan. vi. Moenia mirentur refugij Babylonia pthi. & i prio. Quōq; supba foret Babylon Spoliāda tropæis Aufonis. Nā Crassus a pthi deletus ē. Babylonicæ quoq; Zonas itelligit i modū uernariorū angulæ. i. exularū qb; reuēcturē coluber exiit. hæc illi nouo noie uocāt Henias: ita tereti textu: ut Marfippia pures oblōga. Cocciōe subtegmine: purpureo: & hia cynthino cōstāt. stamie uero ad firmitatē & decorē bistino. sic are polymitaria disticta: ut uarios iitis flores & gēmas arificū manu i textas: sed iertas arbitris. Et hæc accipim; ex Hieronymo. Neq; si cōuenit: ut eas lxxv regū Parthorū cingula itelligas: q; pictis uestib; utebant: ut tradit Pl. in picti dicuntur a Martiale. Pictorū sola batiare Regū. **C**Clatura. legif & uinctura. utiq; recte.

Vernus color

Syracusæ amonitas

Colorū uocabula ex rebus Rosa quæ rebus purpurea.

Vacciniæ

Ferrugo

Cingula Cingulum Parthi qui & unde Babylonicæ Zona.

Parthorū Reges picti.

Fucare
Fucare nro
licres.

¶ Regales sinus. Exaggeratio: nam reges luxuriosius ornant. ¶ Variant: distinguunt. ¶ Quæ uellera: gl'iana. negat & hæc interrogatio. ¶ Fusant. i. idoloribus & antiquis exëplariis: fucant scriptû & q' lectio mihi magis adulat: ab herba fucio marino qua uestes in Creta tinguuntur: ut refert Plinius. Inde fucare & ab eo passiuû fucor quod est colorari: & fucare mulieres. quæ uitia corporis iductis coloribus regunt. ¶ Spumis. Ebullière Muricis cruore. ¶ Ditibus. opulētis. i. plenis: aut preciosis. nā purpura uel a saturitate coloris ut Dibaphia: uel a præstātia cōmendat. ¶ Ahe

Tyros
Sidon
Assyri
Syri
Leucosyri
qui & cur-

ni. Cortiæ. ¶ Assyrii. Tyrii. Nā Tyros & Sidon: ubi primæ Laudis purpura tinguebant. Phœniciæ sunt urbes: assyriæ contributæ. Sed Andro qui de rebus ponticis grace scripsit: Phœniciū fines Syros appellari nō Assyrios autumat. Ideo Cappadoces inquit: ad tollendā uocis ambiguitatem: Leucosyri cōiuncto nomine memorant. Plutarchus Stephan' tñ eosdē quos Andro uocat Assyrios: Syros dici cōtendit a Syro Si

Syros.
Sinope.
Plutarchi
menda.

nopes & Apollinis filio Philostephāo Plutar. accedit. quāuis apud eum: Sinopes a Iordis mēdose legat. quō Sinopes a Iordidis scribendū sit: ab Alope amne. qui Sinopes patet fuit: ut Aphri Dionysii carmen innuit. Nulquam maior auctorum inconstantia. Est quando Syros Herodotus accipiat quos Arabicum pelagus aluit. Syriam præterea palestina memorat: & in ponto Syros Thermodontis & Parthenii fluminis accolas prope Nactonas. Strabo tamē Assyriam in proxima Babylonie regione nouit: in qua Ninus & Nisibis urbes: & ad orientem solem deuexa Mesopotamia pars Adiabene. Syriam uero quæ completat: Aegyptios Phœnicas Cilices & aliquot Euxini populos. & ad usq' Sinopem pertendat. In Assyriis cum Strabone conuenit Arthianus. additq' Cappadocas ita dictos a Cappadocē Nini filio: quom pri' assyrii uocarent. Opianus etiā poeta Cyliziculus ut domesticis rebus plurimū ualere debet auctoritas: Tigridis amnis accolas Assyrios nominat. Xenophon Syros ab Assyriis ubiq' separar. Herodotus (ut ante dixi) confundit: eosdē q' Syros a grecis: Assyrios a barbaris dici putat. Dion in trajano oppida sunt hæc inq' assyriæ quæ barbari. S. littera in. T. mutata uocant Attyriam. ¶ Volucris lunonia. Pauo qui lunonis ales est. Martial. Nunc lunonis auis: sed prius Argus erat: & Iuuenalis. Tantum admirari: tantū laudare disertos. Ut pueri lunōis aue Extat apud Ouidiū fabula. sed is tñ tradit Argi quē Mercurius exstinxit: oculos i ei' pēnas a Iunone translatos: neq' quod Martial. & alii prodiderunt Argi ex homine in auem mutatum. Quin testari potius uideretur ipsum pauonem in turela lunonis fuisse priusq' Argus occideret. Qui de luminibus Argi carmen est hoc. Excipit hos uolucrisq' sua Sax turgē penīs Collocat: & gemmis caudam stellantibus implet. Menodotus Samius de templo lunonis Samiæ scribens ait. Pauones in turela lunonis esse primūq' uisos apud Samiū inde ad alias gentes inuectos. ideoq' Samius nummius sub nota pauonis percutiebatur. Tertullianus de uarietate pauonis. Quia colla florent omni patagio inauratio: qua terga fulgent omni infirmitate solutor: qua cauda lacer: multicolor & discolor & uersicolor: nunq' ipsa semper alia: & si semper ipsa quādo alia: toties densiq' miranda: quores mouenda. ¶ Pandit. explicat. præsertim laudat ut Naso canit. & aduerto sole quia sic fulgentius radiat: omneque in acutum contrahit pēnam quos spectari gaudet oculos. ¶ Inespiciens hycens: Autumni periphrasis. tradit Aristoteles post Autumnale æquinoctium: qualibet hora die arcum fieri. æstare non fieri nisi incipiente & i elinato iam die. ¶ Redimitur coronatur. & allusit ad ipsius Arcus imaginem: quæ dimidium Coronæ orbem repræsentat. ¶ Innumeros Arcu mutante colores. Ingeniose trāsposuit illud Vergilianum. Illa uiam celerans per mille coloribus arcum. lasciuir & in hoc suo more: noster Ouidius. Qualis ab hymbre soler percussus solibus arcus insicere ingenti longum curuamine cælū: In quo diuersi nitentur quom mille colores Transitus ipse tamen spectantia lumina fallit. ¶ Semita humida. Dubium non est: inquit Seneca: Quin Arcus imago solis sit rosida & caua nube concepta. Videmus. n. quom fistula aliquo loco rupta est: aquam per tenue foramen elui: qua iparsa contra solem oblique posita: faciem Arcus repræsentat. Idem uidetis accideret si quando uolueris obseruare fullonem quom os aqua impleuit: & uestimenta ten diculis diducta leuiter aspergit: apparet uarios edi colores in illo aere alperfo. quales in arcu fulgere solent. Iul' rei i humore causam esse non dubitaueris. Quidam esse aiunt aliqua stillicidia quæ solem trāsmittant: quædam magis coacta quam ut transluceant. Itaque ab illis fulgorem reddi: ab his umbram & sic utriusq' intercessu efficit Arcum: In quo pars fulgeat quæ solem recipit: pars obscurior sit quæ excludit. ¶ Interuifit. atqui uidemus in eo aliquid flammæ: aliquid lorei: aliquid cerulei: & alia in plectura modum fibrillis ducta lineæ: ut ante diximus ex Ouidio. sed illos colores aut remissi aut intenti oiridis omnes sunt: qui maxime in arcu spectantur. aut exponas interuifit: inter alios colores etiam uiuet. hoc magis placet. ¶ Discretis Nymbis. lectis nubilus.

Cappado
ces unde

Attyria
quæ
Pauo
Iunonis
auis.

Arcus qñ
frequēior.

Arcus cale
stis quid &
unde.

Regales iunctura sinus? quæ uellera tantum
Ditibus assyrii spumis fucantur aheni?

Non tales uolucris pandit lunonia pennas.

Non sic innumeros arcu mutante colores

Incipiens redimitur hycens. quom tramite flexo

Semita discretis interuifit humida Nymbis.

Forma loci. Situs Ennensis campi. quē intra carminis enargia poeta describet. Superat, ex
cedit & longe p̄tat. Flores, quos illic spectatissimos: & copiose nauci propoluit. Curuata tu
more, Ordo est. Planities curuata hoc est assurgēs: paruo tumore, modica uerruca (ut Caro uo
cat) & edita mollibus cliuis, elemente educta sensim sese tollentib⁹ iugis creuerat in collem, col
lis autem monticuli nomen est. Neque uero (si Diodoro credimus) penitus hæc loci descriptio sol
ta est. Fontes, perennis aqua scaturigines: a fundēdo. Niueo de pumice, legit & mili, hoc

Fons uñ,
Pumex.

Forma loci superat flores curuata tumore
Paruo planities: & mollibus edita cliuis
Creuerat in collem. niueo de pumice fontes
Rōscida mobilibus lambebant gramina riuus.
Syluaq; torrentes ramorum frigore soles
Temperat: & modico brumam sibi uendicat æstu.
Apta fretis Abies, bellis accommoda Cornus.
Querquus amica Ioui, tumulos tectura Cupressus.
Ilex plena fauis, Venturi præscia laurus.

Riuus

aquæ labentis epitheton, sed ad loci quoque gratiam non nihil spectat, nam quæ stant aquæ mi
nus iucunda sunt. Sylua, Syluam p̄ loco posuit, quanuis ea proprie dicatur unde materia ex
ditur: a græco quod est ὕλη, Locus uero facit est & inceduus, qualis hic ab Ouidio Claudianoq;
describitur. Temperat, remittit ac frangit. Ramorum frigore, Expellit illud Maronis Fri
gus captabis opacum, idest umbrā. Soles torrentes, nimios æstus anni. Soles apud Libanum
dies significat, ut quom dicit iram non esse producendam in multos soles. Seneca. Nate postmul
ros mihi renisse Soles, apud Oratum calores. Responde solibus aptum. Vendicat, sibi quo
dam quasi iure. Quod si medio leges intellige seruentissimum anni tempus illic non fensit
Cura fretis Abies, hæc ut ait Plinius experta nauigis arbor est: & in excelsio montium cea ma
ria fugerit sita. Papin. Theb. vi. Hinc audax abies, i. quæ mare conscendit. In Aegypto ac Syria
reges inopia abietis cedro ad Classes ferunt uñ. Corn⁹, arbor norissima. Accommoda, ut
illis arq; idonea. Bellis, Abies namq; tota est indeq; sunt arbor, aloqui non potest ulderi mare
ries propter exilratem, sed lignum non alio pene quam ad radios roratum utile. Querquus
amica Ioui, Querquus in tureta Iouis ac Iunonis erat: ut scribit Plutarch. In qua stionibus: unde
qui Quem seruasset in prælio: quernam Coronam accipiebat: quod uelutis cosdem deos urbiū
prælitores existimabar, huc arbori accessit honos ex quo parenti Iouem Rheæ latebras in Arca
dia dedit ut demonstrauimus ex Callimacho. Amica, grata. Tumulos tectura cupressus non
omnium: sed tantum nobilium. Lucanus. Et nō plabeios luctus testata cupressus. Diti sacra Cuy
pressus est: atq; ideo pro foribus ædium posita funeris erat indicium: quod tradit Plinius, aliam
præterea causam reddit Verrus, quod arbor hæc recta nō repularet: sicut ex mortuo iam nihil
est sperandum. Ilex plena fauis, alludit ad illud Maronis. Et duræ querquus sudant rōscida
mella. Nam robora ferunt mel ut Hesiodus auctor est, constatque rores melleos & calo dentes
non aliis magis insidere frondibus. Porro querquus Ilex & Robur & glandis earum genere sunt
& Inulem ponuntur apud poetas Ouidius. Flauaque de uiridi stillabant Illice mella. Tibul. Ipse
mella dabant querquus. Venturi præscia laurus Arbor Apollini sacra laurus est ob amorem
daphnes: uel ex eo q̄ ignis habet in se semina: Apolloq; idem cum Sole & ignis est: ideoq; noctur
na Iaru arsi terribilē fuga: & futura p̄sentit, nam nihil aquæ tanto cum crepitu flagrat:
ut ait Lucretius & eo prior Theocritus. Inde nam pro uerbum cōtra cōuclatōres. Clamofius
obstrept q̄ laurea dum crematur: & Daphne græce dicit: ab intentione particula Sa atq; p̄uiv
quod ē clamare, q̄ ingēti cum strepitu crematur ut illex: unde futura colligebant: ut Porphyrius
phis & Illados primo scribit Eustathius. Fragosius enim combusta felicitatem portēdere credeba
tur. Tibullus Laurus ubi bona signa dedit gaudete Coloni. Contra si tacita conflagrasset: triste
erat augurium. Propert. Et tacet extincto Laurus adusta foco. Laurus item consēte credebat
ad bonam ualeitudinem, ex quo institutum, ut eius frondes nouis magistratibus Kal. Ian. a. P. R.
darentur, ut in græcis rei rusticæ collectaneis inuenim⁹, Quid si uenturi præclari propter pud
lam Daphnem poeta dixit: ea fili a fuit Amyclæ: ut de Amantibus scribens ait Parthenius: cui ex
homine in laurum mutata diuinos honores Spartani decreuerunt: & sanum, unde certissima red
debantur oracula, qua propter eandem mutato priore nomen nē Paphiaen uocauerunt, auctor

Sylua
Lucus

Soles,
Abies apta
nauigis

Cornus ar
bor.
Querquus
cur Ioui
sacra.

Cupressus
quare sera
lis.
Mel in
q̄rquibus.

Laurus
uēturī præ
scia cur.
Daphne
Paphiæ
Spartanorū
numen qd

Buxus
Pyxos
Buxentū

Crispata
Crispans,

Hederæ
lentæ,

Cissus hederæ,

Pampinus
Vites in ul-
mis,

Aquæ pal-
lidæ,

Frus
Fros
Frons
Varonis lo-
cus

Sub.

Pergus
Pergusa
Argathœ

Plutarchus in Agide, Promittit insuper Antiphon: & Philochorus: quibus Artemon atque Seta-
pion Aescaloniæ assipulantur. siquis lauri frondes Sub puluillo capiti subiectas habuerit: eū uer-
ra somnia noctu uisurū. ut inde Claudianus epitheton dederit. aut certe uenturi præfiam dixit
ex hiltoria. Nam quō Tellus oraculū delphis initio teneret uatem pro se Vaphnem posuit: ex iis
unam quæ circa Parnasum montem uerlabant: ut est apud Paulaniam. C Buxus. Arbor quam

ωξωv graeci uocāt unde quod oppidum graeci cum Strabone Pyxura: nostri Buxentū dicūt i
sinu Poshidoniatæ: ab hac arbore quæ
copiosius illic puenit. C Fluctuat. nā
leuibz auris impulsā maris undabund
di motus exprimit. Vergilius. Et iuuat
undantem buxo spēatæ Cythorum.
C Crispata. spirante uento ulbrata.
Maro. Bina manu late crispans hastia
lia ferro. uel ωξωκονος ut de Palma
Dionysius aphor ait. ab hoibz sumpra
translatiōe. Nam Caras Homerus ap-
pellat ωξωκονος. i. qui crines i sumi
mo capite gerit ut crispū sunt. C De
fo. quia uiridis semper est: & foliis cōca
uis ac nunq̃ profusis. Ouidius. Perpet-

tuo quæ ulens Buxus tenetque myrice. C Serpunt. hoc ait quoniam lentæ semp humi repunt
nec absq̃ amiculo solæ stant. præter eam quæ inde appellata Cissos est: Ouidius. Ves quoque
flexipedes hederæ uenissas. aut serpunt. quoniam tenaciter admotis hærent: & le ipargendo dila-
tant. inde Perlius sequaces appellauit. Quorum imāgines lambunt hederæ sequaces. & in Maro
satiatorq̃ liberi patris: qui dum Thiasos exerceret in plundum terræ hiatum casu lapsus interit
Tellus in gratiam Bacchi pro Iuene remisit hederæ fruticem. quæ nūc etiam flexipes est & salra-
tis speciem repræsentat atq̃ per adnota serpit: quasi implicitos staculog: nexus imitetur. C Pā-
pinus uitis a parte eorum. nam litoria folia uites habent. Nāfo Pampinea uites & amictæ uitis
ulmi. C Induit. implicatæ ac umbra uestit. C Vimos. quibus adiungi gaudent ut refert Plinius. &
Maro Vini quæ adiungere uites conueniat. inde Catullus Vinum uitis maritum dixit. C Haud
procul. non longe. C Inde. ab hoc loco. C Panditur. diffunditur & late patet. C Frōdolo marg.
cinctus. cuius ambitum circundant arbores. Ennius annaliū libro. vii. Rarefuit frōdes ait: a No-
minatio frōs: apud antiquos usitato. Plinius absq̃. n. frōs dicendū purat hoc argumētū. Quod
a Frus uetustissimo recto mutata. u. in. o. uenit: & ille nō accipiebat. n. Itaq̃ Varro rerum rustica-
rum libro primo dicit. Vimos & populos unde est frōs. Idem antiquitatu. xvi. frōs forū: melis.
Nam si frōs dicas Τοξερωσος significas. C Pallefcit allusit ad palustris aquæ colorē qui lurid-
us est. sed & quacunq̃ aquæ pallefcit dicitur. Sedullius. Fusas in uinum eductis aquas: antere
gaudent Pallorem latices. Aquæ discrimina coloris habent hæc: ut ait Seneca. puræ sunt turbidæ
Ceruleæ luidæ. C Admittit in altum cernētes oculos. ad imū perspicuus est. C Late peruius
undique penetrabilis. C Admittit. non excludit. C Visus. oculos. Quintus Serenus in medica-
mentis. Summa boni est alacres homini contingere uisus. C Inoffensos. quos nihil remouat:
aut impediē: quin acie transmissa interiora laticum deprehendant. C Sub gurgite. quia transitio
nem significat. sub gurgite dicendum fuit. Sed Vergilium sequutus est qui hac eloquutione in-
differenter usus deprenditur. Ut est. Conditus in nubem: & nota conduntur in aluo. Item faua
sedens super arma. Et gemina super arbore fidunt. Audacius Aeneidos primo. Rapuitque in so-
mite flammam. Sed & Cicerō. Quod ille in capite ab hostium duce inquit acceperat & tertia in
uerrem actione. Et si fortes fueritis in eo quem nemo ausus est defendere. C autem Iulius roma-
nus in eo cui titulum fecit ωξωκονος. quoniam inquit præpositū sub locum significat: accipit ac-
cusatū: ut est. iuuat ire sub umbras. Item. magna mel sub terras ibit imago. Quoties in loco
ponitur: ablatiuum. quale est. Troia sub moenibus altis. & Clypeiq̃ sub orbe reguntur. Quom-
modo nulla loci demonstratio est indifferenter usurpamus. ut est. sub te tolerare magistro militiam
Item Accusatū sub eundem sensum. Fecit autem primi sub lumine. Solis & ortus. C Liquido
puro. C Prodit. ostendit. C Ina secreta. intimos recessus. C Profundū. perspicuū. ultra nadi. Per
spicuū est quod aciem transmittit. C Pergum dixere Sicani. Parenthesis. eundem Pergulam
non pergam Nāfo dixit. Haud procul Aemais lacus est a moenibus altis. Nomine Pergusa. nō
illo plura Cayster carmina ctenorum labentibus audit in undis. Sylua coronat aquas cingens la-
tus omne. suisque Frondibus ut uelo Phœbeas sumouet ignes. Frigora dant rami uarles humis
humida flores Perpetuum uer est. nec nitrum namq̃ profusi modis. Imminet a multis Argatho.

ne: a quibusdam Argathon appellatur. Homerus etiam per Apocopen multa protulit. ut Melle nem. Nectem ex inter, prætatione Strabonis & Eustathii. quanq̃ Papini9 ut diuerſas accepit. Atar nam Tarnam: Apazium Pælum. Summas item Dodonem Dodo dixit. Epicharmus Syraculas Sy raco. Lycophron Aborigines Borigines: Iphigenian Iphin. Aficleptum Epium. Quin & Aelchy lus Argonautis gubernatorem. Iphyn ablata prima conſonante uocauit Iphyn: & alii Membria ron in iulam Bilaron. Amorgināq̃ uellem quæ nomē habet ab inſula Amorgo quidam Morgin appellauerunt ut reſert Pollux. ¶ Co

Argathon

Locorū no
mina p apo
copen.

Huc elapſa cohors gaudet per florea rura
Hortatur Cytheræa legant. Nunc ite ſorores
Dum matutinis præſudat ſolibus aer.
Dum meus humectat flauentes Lucifer agros:
Roranti prouectus equo. ſic ſata doloris
Carpit ſigna ſui. uarios tum cætera ſaltus

hirs. uirginum coct9. ¶ Per florea ru
ra. Maronis hemiſtichiu. ¶ Cytheræa
uenus. ¶ Hortatur: ut occaſionem ra
pinæ daret. ¶ Legant. decerpant ſlor
res. ¶ Nunc ite ſorores. uerba Vene
ris puellas hortantis ad ſtudium legē
di flores. ¶ Præſudat. Irroratur. Plini
us loquens de melle libro. x. ſiue ille ē
caeli ſudor. ¶ Solibus matutinis. albe
ſcente iam die. Nam Matura quæ diē

proſerret dea putabatur: a bonitate quaſi Matura dicta: ut Verrius ait. Lucret. Tempore itē cer
to roſam matura per oras Aetheris Auroram deſert: & lumina pandit. ab hac Matutinum. Na
ſo. Radiis iuga ſubdita matutinis. ¶ Lucifer. infra ſolem ambit ingenſis ſidus appellatum Veneris
præueniens ſolem Luciferi nomen accipit: & diem maturat: Conti a ab occalu reſurgens appella
tur uelſer: ut prorogans locem. quam naturam eius Pythagoras ſanctus primus deprehendit. Vi
truius & Plinius auctores. ¶ Meus. Optimo iure ſidus ſibi uendicat: de quo (ſi credimus Eratho
ſteni) ſumma contentione cum aurora certauit Nam Cephalī fili9 & auroræ fuiſſe dicitur: ut Hi
gynus etiam reſert. Alii Iunoni: quidam Mercurio tribuerunt quod is primus menſes inſinuerit:
& ſiderum curſus præuiderit. Euhemerus ait primam Venerem Aſtra conſtituiſſe: edoctomq̃ ab
ea Mercurium. ¶ Humectat madefacit: Nam genitalls eſt & roſcidus ut ait Cenſorin9. ¶ Agros
flauentes. Vergilius Lyciæ flauentib9 aruſ: ſed hoc ideo minus aptum: quoniam per hylem res
geritur quando nondum matutinis ſunt ſegetes: ad quas epitheton Maronis alluſit. aut flauentes
a uarietate ſorum: quod minus placet. ¶ Prouectus equo. Fabulæ ſoli Quadrigas: Lunæ bigas:
Auroræ Luciferoque ſingulos tribuunt equos. Lycophron Auroræ dat Pegalum. Tibullus etiā
Iugales. Hunc præcor hunc illum nobis aurora nitentem Luciferum roſcis cædida portet equis.
¶ Roranti. culus exortu ros cadit. ¶ Carpit. ungue ſecat & legit. inde carpere cuiſpiam detrahe
re. Martialis. Carpere uel noli noſtra uel ead tua. ¶ Signa ſui doloris. Cynaras Agriopæ. F. iue
nit regulas ut ſcribit Plinius. Alter (ut legimus apud Lycophronē). Thianæ parre narus ex My
rthæ filiæ ſurtiuo concubitu genuit Adonim. fabulam narrat Ouidius metamor. X. Theodorū
ſecutus eum qui temporibus Cleopatæ claruit & paris argumenti tituliq̃ libros græce compos
ſuit. Oppianus ab auo paterno Myrrham Thianida uocauit: Adonim uenus itegre iam ætatis
amauit: & ab apro extinctum: uel ut alii tradunt: ab ipſo Marte iuali ſub eius anima
lis ſpecie: luxit impatiens ſiue: inq̃ ſui nominis ſtorem conuerſit purpureum. Auſonius. Et muri
ce pictus Adonis. hunc intelligit Claudianus. Etſi nōnulli cū Politiano uetuiſtam lectionem iter
polant: & ſcribunt Cruriſ: atq̃ ad Roſam referunt. quæ quom prius uni9 tantum generis eſſet
& alba: ſanguine ueneris infecta purpureum colorem traxiſſe creditur. quom ad opem Adonid
ferendam ſine ſandalis accurrens dea roſæ ueribus offendiſſet: ut reſert Aphthonius. Plus ray
men apud me antiquorum codicum ſides & auctoritas ualet: quorum habendam rationem do
ctiſſimus quiſq̃ omni tempore iudicauit: in quibus doloris ubique ſcriptum: nec uſquam cruriſ
adnotauit. quom præſertim roſas paulopōſt poeta commemoret: magnumq̃ necati pueri Vex
neris dolorem fuiſſe: contraq̃ leuiter acceptæ plagæ perexiguū indiſcō illud eſt. quod alterius
gratia inſtituta ſunt ſacra: in quibus matronæ paſſim per urbes cadueribus ſimiles imagines
collocabant: & ad ipſos tumulos inſtar earum quæ mortuos eſſerunt profundebantur. qui dies
Adoniorum feſtus Athenis tranſigebatur: ut eſt apud Plutarchum. ad repræſentandas lachry
mas quæ amiſſus ueneri puer excuſſit. Eundem romanis etiam Cerimonis inducēta Venus in
Theatro plorabat (ſi Prudentio credimus) hoc inter probra Deorum cultoribus obſceni
Meretrix Spadonem uulnerat ſcænica: Libidinoſo plangit affectu palam: Nec te Lupanar Cy
pridis ſancta mouet. Quin etiam Veneris in monte Libano ſimulacrum obnupto capite uulſa
tut: ſpecte: triſti faciem manu laua intra amictum ſuſtinentes. ac (ut inquit Macrobius) lachrymæ
ſpectantium opinione manare creduntur. & ex eo Sullum genus ſemper Inuiſum Venus habuit
ut docet Verrius. Spinæ uero non minus quam debuit noram neglexit adeo: ut eius ſtorem rece
perit in tutelam. præſtat itaq̃ ſtorem Adonis accipere. quom præſertim nō conſentiant omnes
Sanguine ueneris infectam eſſe roſam. Nam quidam tradunt in conſululo deorum ſalutantem cu

Matura
Matutina
Lucifer.Auroræ
Iugales.
Carpere.Adonis &
eius mors.Adonia
Sacra.

pidinem poculum nectaris ex icursu euerit: eoq; sparsam terrā florē rola purpureā, pduxisset: quod etiam refert is qui rei rusticae collectanea grāce fecit. Veneris & Adonidis item festa magnū mortalium cōuentu festi celebrabantur in Helesponti faucibus: ut Musaeus in Leandro canit. Cetera Cohors, reliquae uirgines. Examina fundi, periphrasis Apū. Fundi, Fundus est. Quicquid solo continetur: Ager uero fundi species ad hominum usum comparatus, auctor Mo-

delianus, nomen a fundo ualōrum cuius similitudinem gerit: nam uterq; planus est: ut ait Pompe-
lus. Sunt qui lundū infimū malint a uerbo fundo qd nō displicet. Thymū. hāc herbā appetunt apes. Verg. Dumque Thymo pascuntur Apes dū rore Cicadæ. Hyblæum, ab Hybla Siciliae ciuitate: de qua diximus, eius ager floribus & Thymo abundat: un-

Reges ad
nocendum
paratos eē
nō oportere
Apū natu-
ra

de apes palat mel optimū conficiūt Ouidius. Nam neq; quot flores sicala nascuntur in Hybla: Quot ne ferat di-
cā Spica cillisi a crocos. Quo reges

Natura cōmentā est Regem quod ab aliis animalibus licet cognoscere & ex apibus quorum regi amplissimū cu-
bile est medioq; ac tutissimo loco, onere praterea uacat exactor alienorū operum, & amisso rege totum relinquitur examen. Nec unq; plures uno paritunt: nec horūq; pugna quarunt, prater ea i-

Alius apū
Herbæ qd
Apes appe-
tunt

signis regi forma est dissimilisq; ceteris tum magnitudine tum nitore, hoc tamen maxime distinx-
guitur. Iracundissimæ ac pro corporis captu pugnacissimæ sunt apes: & aculeos in uulnere relin-
quunt. Rex ipse sine aculeo est. Nōluit illum natura nec saeuum esse: nec ultionem magno cōita-
turam petere, telumq; detraxit: & iram eius inermem relinquit. exemplar (hoc inquit deneca) Res-
gibus ingens est: tanto hominum moderatiores animos esse debere: quanto uehementius nocet.

Amaracus
Ephyra ci-
uitas

Mouent, educunt. Castra cerea, alluist ad apū naturam quæ quom ad opus exeunt exerci-
tum repræsentant. Est enim tum statio ad portas more castrorum: quies in maturinū: donec una
excitet omnes gemino aut triplici bombo: ut buccino aliquo, auctor Plin., plura leges apud Ma-
ronē. Exercitū mellifer, peritat i metaphorā. Demissus, egressus. Ca cauo sagi aluo, a ligneo
loco quo mella condunt. Plin. de suis. Aliū nunc cōiungunt obliqui: nunc torundi qualiter al-
uus poscit, usurpat & fagnum pro ligneo Tibullus. Faginus altabat quom scyphus ante dapes,
uel arboris antiquæ cauernas intelligit quas Apes plærūq; lubeunt & melle sipant. Oblires-
pit, bōbitar. In herbis electis, nam qualesdā nō omnes inuolant Thymum Apiatrum: Rosam
uiolas: Lilium: Cythifum: Cassiam: Melilothum: Melisophillum. Ceryntham. Hæc, ex his aliqua.

Lygistrum
Ciprus un-

Intexit, plectit ac cōfuit. Spoliatur, diripitur. Honos pratorum, flores significat. Hæc
allam, Dietycos. Ornāt, redimit & coronat. Amaracus, Aegyptus & Syria Sampsucum uo-
cat: Siculi (si Dialcordi credimus) Amaracum, & Aptē uerbo Siculæ gentis usus est: quom res
in Stella geratur. Amaracus Theoproti filius fuit Ephyrī patris: quo Epīr ciuitas Ephyra culus
in Odyssæa meminit Homerus. Mollis, plumet tactus. Estque Maronis Epitheton, ubi mollis
Amaracus illum Floribus: & dulci spirans complectitur umbra. Graditur, incedit. Stellata
quibusdā uelut stellis ornata. Alba ligustris candidis ligustri floribus compa Verg. Alba
ligustra cadunt uaccinia nigra leguntur. Est autem ligustrum arbor olea folio: semine Coriā
dri: flore candido: & mirum in modum odorato: coquitur hoc in oleo premittiturque postea quod

Hiacynth9
Daphne
Coronis

Cyprinum uocatur: ab ipsa planca quæ Cypros alio uerbo dicitur: a culus ubertate Cypro Car-
pathii maris insula nomen inditum quibusdā placuisse scribit Eustathius, illud ex hortis Celu-
mella: Nigro permixta ligustro Balsama, niueo castigandum uidetur, equidem nigrum ligustrū
nec unq; uidet nec legi nec fando audit. Hyacinthe, Hyacinthus Amyclæ filius fuit: eius quo
pare Daphnem puellam Philarchus editam scribit: ex matre Diomedæ: ut addit Interpres Nicæ-
dri. Siue is est quem pro Diphilo citat enarrator Theocriti: siue quis alius uir absq; controuer-
sia diligens & bene doctus, Sussultit & Amyclas Leucippum Arfinoe puellæ patrem: cui tenacē
cognomen Coronis accessit: ut de conditoribus Gnidi scribit Aristides, hæc Apollini pe-

Aesculap9
Isclys Elii
filius
Higyni lo-
cus

perit Aesculapum: elusque dei sagittis extincta est: Etan filio cui nomen Ischys erat: furtim eo-
hæsis deprehēta, historiam refert Hesiodus & Artemon. Mendæ pīnax indoles inualuit apud
Higy, i quo duob9 i locis Sein calet filius p Ischys Eliati filius scriptū uidetur. Mœrēs, tūti fatū q
q Apollis genit9 respicit. Flebilibus figuris, nā notas hāc follii qd ai: qb9 dolētis affect9 apd
græcos exprimit, Ouid. Ipse suos genitus foliis iscribit: & tūti. Flos huiuscripti funestaq; līa du-
cta ē, licet aliq; refragent: & hya cū Seruio legendū cōrēdātū primā Hyacinthi nomine litteram

significet, argumento quod uulgus ypsilon uocat a Phya: doctores (ut ipsi uolunt) Hya. nec aliter hanc ab Ouidio litteram dictam hya quod Beta a Lucrecio. Sed ita bis peccant, primum quod Hya nes mo peritus uog proculdedit: deinde quod ypsilon gemitus nota non est, nam si quos (ut simulat) habent auctores edidissent, Interpretes Theorici quos ipsi citant a se sunt, eorum uerba lubie ci. *Thv ovvov p dlv azo Tou aia Tao Tou aia Tao ev Th Tpolu aevov To aia Toilo uro xlv ev ysy p dlv aevov alai Thv apxin tou ovo iatou i aia Tao. Na Tou To ouv*

Narcissumq; metunt:nunc inclyta gramina ueris:

Præstantes olim pueros. tu natus Amyclis.

Hunc Helicon genuit, te disci perculit error.

Hunc fontis decepit amor. te fronte retusa

Delius: hunc fracta Cephifus harundine luget.

Ajax in flower

ſūt & eo līx glēs i hyacinthis. Inde Maronis in buccolico carmine ſciꝛpus eſt. Die quibus i ter
 ris inſcripti nomina regum Nafcantur Flores & Phyllida ſolus habeto. ¶ Narciffum ¶ Narciffus
 Coronamētōꝝ generis radice carnoſa atq; odora flore purpureo: folia ab radice habens harū
 dīnēs ſimilita: niſi quod aliquanto ſunt craſſiora: dictus ab euſdem nominis adoleſcente Cephi
 ſi filio ex Liriope Nymphā dūſcepto: quem in eundem Florem mutatū ex fabula canit Ouidius.
 Alii cum Plinio mediceſq; duo genera ponunt: unum purpureo Flore: & alterum herbaceū. hūc
 Stomacho inutilem & ideo uomitorium aluoſq; ſoluentem neruis inimicum: caput grauātem
 & a Naree Narciffum dictum non a fabuloſo puero. Cōſentit & Paulanijs argumento q; antequā
 ſimus poeta Pamphos a Proſerpina lectum multis ante ſeculis Narciffum florem cāit q; theſpē
 ſis adoleſcens extiterit. Sed (quod eius pace dictum uelim) Pamphos ex perſona ſua lingit hoc:
 ut plarq; poetæ iolenē quicquid ante Homeri tempora clauicrit: poſterior Narciffos ei reſeuit.
 ¶ Verſis amper id tempus ubertim flores naſcuntur. ¶ Clariſſimondam. ¶ Praxiteles pueros
 eximia forma adoleſcentes. ¶ Tu. ſ. Hyacinthe. ¶ Amyclis oppido Iaconia: de quo diximus. Ne
 q; nos decipiat Ouidius. Te quoq; Amyclide poſuiſſet in Aethere Phœbus. Illic enim non gene
 lis nomen eſt: ut pleriq; arbitrantur: ſed patronymicum. Nam ſilites Amycla uel Hyacinthus.
 ut propoſuimus. Similiter apud Vergiliū Mygdonides nō a loco ſed a Mygdone patre Corce
 bus eſt: quem fuiſſe tradit Zenobius adeo necordem ut maris undas enumeraret. Quirius: kopol
 gov. uoy. uoy. uoy. Corcebum Mygdone natum Diomedes inquit haſta trāſadit. Paulanijs
 in Aloli Trolæ ex Tabula Polygnoni: Super Eioneum & Adnetum Corcebus eſt Mygdonis: F.
 ¶ Hūc alieſum. ¶ Narciffum. ¶ Helicon altiffimus Boeotiae mons ad Aquilonem Parnaſo
 proximus: uterq; Muſis facis eſt. ut ſcribit Strabo. unde Heliconides apud Heſiodū Muſæ. Lucie
 Adde Heliconiadum comites quorum unus Homerus. ¶ Te. ſ. Hyacinthum. ¶ Percuſſit: uulnera
 uel atq; extinxit. ¶ Error diſciſque tu per imprudentiam rolleſtinaſbas: ut eſt apud Oui
 dium: nam qui fruſtrato dei tactu factum dicunt: expandi mihi uidentur. Eſt autem diſcus pertu
 ſus & planus lapis: quo non pueri ſolum (quod quidam ſcribunt) ſed indolis heroeicæ uiri graeco
 more exerebantur: dictus a Νικς uerbo quod eſt iacio. nam iactabatur alutē uinctus aut ſolus
 in quo referendo & periculum erat: & apparebat ars. Sunt & qui Diſcum orbicularum ſilicē ita
 dant: quibus Hammonius non accedit. Superiora Tryphon de proprietate graeci ſermōis libro
 quinto. Pindarus etiam diſcos lapideos appellauit. ¶ Hunc Narciffum. ¶ Decepti: ſeſelati.
 ¶ Amor fontis. Nam quom labore uenationis & actu laſgulidus ad proximum fontem decubuiſ
 ſet: imaginem ſuam conſpicit: in proprijs amores exarſit. nimioq; ſui deſiderio contabuit.
 ¶ Stautus in Syluis. Quemq; irrita fontis imago: Et Sterilis cōſumpſit amor: Fabulam narrat. Oul
 dium hiſtoriam Pauſi. Boeotieis. ¶ Te: Hyacinthum. ¶ Luget: raprum queritur. ¶ Delis: A Pol
 lo ab infula: cuius ante meminitus Delo uel ab euſdem nominis monte prope Tegyram Boe
 tiae ciuitatem: quæ natales Apollinis & Diane ſibi uendicat: ut reſert Semus: & Plurarchus in ui
 ta Pelopidae: cuius uerba a nobis in latinum uerſa libuit apponere: quo parum diligenter Inter
 pretis error appareat: & erubescant illi qui caecē ſecuti ſunt cum. Non procul hinc Apollinis Te
 gyrai templum fuge: ad oſq; medica bella ſui Encherato uaticinis & oraculoꝝ ſide pollens:
 ubi deū ſerūt editū. Proximus. n. mons Delos appellatur ad cuius radices Melonis fluuii frangū
 tur: unde poſt ipſum tēplum duo miſſici copia aquarūq; frigidityte & ſuaui gultu fontes. quoz
 alterum Palium: alterum Oliuam hodieq; uocitamus: non q; inter eius nomis arbo u
 res ſed q; in medio utruſq; fontis intervallo Dea paru leuata ſit. Nam prope eſſe

Narcissus

Oulili leu
cus
Coræbus
Mygdonia
des apud
Verg. cur

Helicon
Heliconia
des
Discus

Narcissi fu
ror

Delis unde
Delos mōs

Ollua fons
Palma fons
Carulli lov
cus.

Plutarchi
locus

memorat locum ex eo dictum Proum q̄ inde repente oblecta aprī specie *αὐτὰρ Τῶν ἡμῶν* v. d. i. ex
horrauit: metuq̄ percussam esse Latonam quaq̄ de Pythone Ithyosq̄ & ipsius dei naturate
traduntur. hic geita uolunt. hæc ille. Quls ergo no uideat interpretem: quip̄ eius uerū testimo
nio puctuilliter nauicem. totosq̄ *τῶν* v. proprium loci nomen ex causa quam dixit: inani suspī
tione præcipitem transtulerunt: Ad hunc Onuam fontem Catulli carmen esse referendum de cl
mo abhinc anno omnium primi iudicauimus: quom̄ ceteri Strabonem cū poeta cōmitterent.
neq̄ mentiri me sinet. Tydcus actian9
uir & doctus & integerrimus: quo rū
præceptore in litis utebanur: non Ae
lius Gorgonius: aut Purius florētī9
in studiis nostris eminentissimus: q̄ no
strū tum nascentis ingenii dexteritatē
complexus: in margine sui Catulliani
codicis adnotauit. Quid tamē refert?
quom̄ nōnulli inueniti sint: qui nostrum qualecunq̄ hoc inuētum: pro suo recitent ac ostentēt:
Sed quo pudorem plagiaris litis imponamus: ecce mutata sententia: ad ipsam ēt arborem refer
ri posse contendimus ex Ouidio: qui. vi. metamorpho. ita latonam circuitione designat. Illa suā
uocat hanc cui quondam regia coniunx Orbe interdixit: quam uix erratica Delos Errantem ac
cepit: rum quom̄ leuis insula nabat. Illic incumbens cum Palladis arbore Palmæ Edidit inuita ge
minos Latona nouera: Paulanias in omnibus fere certaminibus inquit luctōri palma datur ex
instituto Thestis enim ex Creta Delum uectus ludos Apollini celebrat: ipsosq̄ uictores deliæ
palme foliis ornauit: culus Homerus in odyssea meminit: ubi Nausicaæ supplicat Vlysses. Strabo
tamen Ollux arborem & Latonæ partum in Ortyglam Ionix Lucum transfert. quod mirum ui
deri non debet. nam quom̄ hominum opinione receptum esset Latonam ī nixu Palmæ & Ollux
seu uisisset mēinr ēt Theognis: uel Palmæ laurēq̄ ut Euripides in polydoro. geūq̄ Apollinis &
Dianæ iconabula sibi uedicabāt: ad cōfirmandā uetustatis fidē: easdē arbores apud se q̄sq̄ demo
strabāt. In Ionix loco: quē Strabo uocat Ortyglā: nārā esse Dianā canit Orpheus & Homerus
hymnis Apollinem uero Deli. ¶ Fronte retusa. perfracto cerebro. Sed præstat ad ipsum deū re
ferre: culus in fronte radios amisso puero refulos & hebetaros fuisse poeta sentit: qualem summa
to Phaethonte scribit Ouidius: ut conueniat receptum esset Latonam ī nixu Palmæ & Ollux
nam singula singulis opponuntur. ¶ Hunc. s. Narcissum subaudi luger. ¶ Cephus: Cephus
ad Lilæan fontem concipit Edylum Parnasumq̄ montes intersecat & ipsam Bceotiam: priusq̄
mari miscetur cunילו demersus occulto meatu labitur. hæc ex Homero: Strabōe Polyanoq̄
macedone. & Statī9. Propellentemq̄ Lilæam Cephi glaciæ caput: in ei9 uadis Argynn9 Leu
conis ex Pidsiæ filia nepos dum nateret extinctus est ut tradit Stephanus. Athenas ait Aga
memnonem in Argynni amorem lapsum quom̄ sorte natantem spectasset in undis Cephi: ciul
q̄ mortem acerbissime deplorasset: utq̄ pueri memoriam ppagaret iuxta ripas amnis crexisse ue
neris Argynnidis ædem: Sed Aleymnius Chius in Dithyrambis ait Argynnū formæ gratia Hy
menæo carum fuisse. Propertius hunc intelligit Argynnum quom̄ scribit. Sunt Agamemnonias
restantia littora curas Qua notat argynni pœna natantis aquas. & hanc esse ueram Propertii
lectionem. Nicolaus picens uetusq̄ lingux diligentissim9 arbitratur & mecum sentit. ¶ Fracta
harūdlīne. p̄ dolore. nā fluuioꝝ genios harūdlīnibus ornari poeta fingunt: p̄pterea q̄ Canna
palustris ē & aquis gaudet. Ouid. Amnis harūdlīnibus limosās obsit ripas. & Maro de Tiberio
Crines umbrōsa tegebat harūdo. ¶ Aestuatur. ardet. ¶ Ante alias: in primis. ¶ Auido feruore. nī
mia cupidine. ¶ Legēdi. s. flores. ¶ Frugifera: spes una dea. Proserpinam designat: unicā matrī
sequit Hesiodū & Apolloniū quorū uterq̄ Hecaten unicā uocauit: Hecate uero cū Proserpina
cōfundit Orpheus καὶ Τὴν ἑκατὴν καὶ τὴν Περσεφόνειαν. ¶ Et tū flaua Ceres summi de
semine patris Enixa est Hecaten. ¶ Frugifera: dea: Ceteri q̄ pria dedit fruges alimentaq̄: mitia
terris. ut canit Naso. ¶ Nūc interdū. ¶ Calathos. Quasillus a nostris & neutro genere Quasil
lum dicitur: qui græce Calath9. Tullius in Antonianis. At uero inter Quasilla pēdatur aurum.
Pōpetus Calathos inq̄ græci: nos dicimus Quasillos. ¶ Vimen: quicunq̄ uitis frutex uimē ap
pellatur: a uicēdo. Columella. Nec refert culus generis uimen seras dūmodo sit lētissimū. ¶ Ri
dentes: blādos & aspectu lucidos: nam q̄ delectant ridere spectantū opinōde uident. Horat. Ille
mihī p̄ter oīs Angulus ridet. ¶ Nūc aliquādo. ¶ Sociat: cōserit flores: hoc ē terrū textit. ¶ Igna
ra. rudis: & quæ quid ageret nō intelligebat. Imminentū malorū cladem mortalibus ostēdi Pa
pinus affirmat. Sed eorū denunciationem negligentia nostra perire. q̄ nō obseruamus: Ide ca
su non fato nobis aduersa accidere ex stimari: Carmen eius est hoc. Quls fluere oculis dixerunt
neget omnia causis: Fata patent homini. p̄get obseruare. peritq̄ uenturi promissa fides sic oīa
caelum Fecimus: & uires augeat Fortuna nocendi. ¶ Coronat sese. s. tertum sibi imponit.

Latona
puerpium

Ortygia
lucus.
Diana ubi
nata

Cephus

Argynnus

Propertii
locus.
Fluuiorum
comprus

Calathus
Quasillum
Vimen.

Aestuatur ante alias auido feruore legendi
Frugifera: spes una dea. nunc uimine textos
Ridentes Calat hos solus agrestibus implet.
Nunc sociat flores: seseq̄ ignara coronat:

Auguriū fatale tori, quod fore portendebatur Proserpina ceto nuberet. nā nouæ nuptæ Ro-
manorum morte florib9 & uerbis coronabant. Quippe, Quinimmo Deuera aliqui dica Pal-
las & quæ deliciis auerſaſ. C Tubarum Armorumque potens. quæ bella cum Marte curat: ut re-
circuin9 ex Homero. C Laxat: mollit & remittit. C Dextram. manū qua maxime pollet. C Tur-
bat: rumpit & in fugam uertit. C Agmina fortia: bellica uirtute pſtates acies. C Qua. ſ. dextra.
C Vellit: euertit. C Stabiles & firmas urbiū portas. C Moenia: clidit: ut muros: aut ipſas urbes.

Pallas cur

ſed hoc ideo palladi ueteres tribuerūt
quoniam uictoria nō minus conſilio
q̃ bellica uirtute comparatur.

dicatur

Augurium fatale tori. Quippe ipſa tubarum
Armorumq̃ potens: dextram qua fortia turbat
Agmina: qua ſtabiles portas & moenia uellit
Iam leuibus laxat ſtudiis. haſtamq̃ rep onit.
Inſolitisq̃ docet galeam miteſcere ſertis.
Ferratus laſciuit apex: horrorq̃ reſceſſit
Martius: & criſtæ placato fulgure uernant.
Nec quæ Parthenium canibus ſcrutatur odoris
Aſpernata choros: libertateq̃ comarum
Iniecta tandem uoluit frænare Corona.
Talia uirgineo paſſim dum more geruntur:
Ecce repens mugire fragor: conſigere turres:

Verbare

Palladis co-
nus

rice ſlamma Funditur: & ualſto umbo uomit aureus ignes. & alibi. Cui triplici erinita iuba galea
alta chimeram ſuſtinet: Aetnaos efflanrē faucibus ignes: Nec quæ: ordo eſt. Nec eſt aſpernata
choros. i. uirgineos thyafos & coetus. nā ſic ex antiquis codicib9 legendum ē nō toros, C Quæ
ſcrutatur. indagar. C Canibus odoris: ſagacibus & ulurpat Maronis uerbum. Et odora canum
uiſ. C Parthenium: Arcadiæ montem: de quo Strabo. eodem nomine Sami fluuius Imbraſus an
tea dicebatur: Callimachus AvTi γαρ ἐκ Αἰθιοπίας βροτοῖς ἀποβελοντῶν Idem. Inbrale Parthenii
nomine dicte prius. unde Parthenia Samos & Imbraſia. de mōre Claudianus intelligit: & hac pe-
riphraſi Diana aſperſit. C Libertatē comarum. Solutos crines. C Tandem. poſt tantum tempo-
ris. C Voluit frænare: induxit animū ut coherceret. C Iniecta corona: impoſito ſerto. C Talia
uirgineo &c. trāſit ad raptū. C Dū: per id tēpus quo. C Geruntur: ſunt hac. C More uirgineo
puellarū ſtudio. C Ecce hæc particula (quod ſupra dixi9) aſſert ſemp aliquid inopinum. C Mu-
gire: pro mugiebat. qua figura rerum ſcriptores: & Liuius frequenter utuntur. C Recēs: nouus
& inauditus antea ſonus. Nōnulli codices habēt repens. i. deſt improuiſus: qđ ſuperiori particu-
læ magis conuenit: & terremotui. Dion in deſcriptiōe terræmotus. τῶν δὲ πρῶτον ἀνέγχετο
ἐφ' αὐτῶν τῶν πρῶτον ἐπαχέοντο: Pinum quidem magnus & rep- ntnus oboritur fragor. Eſt autē
græue murmur antecedens terrarū motū. Nam quō uis maior frigidi illata in cauernis eſt. q̃qđ
illuc calidi lateri frigori cedens abit in anguſtum. & magno impetu agitur: quia nō paſit uirius
q̃ natura concedit nec in uno moram: fugiens ergo & omnino cupiens excedere: i p̃xima q̃q̃
remolitur ac laetaur. Itaq̃ anteq̃ terra moueatur. Soler mugitus audiri uentis tumultuantibus.
Etenim ſpiritus incōſeas paribus uoluntatis edit ſimilem mugitibus ſonum: raucū æqualem &
continū. Nec aliter poſſet (ut Virg. ait) Sub pedibus mugire ſolū & iuga celſa moueri: niſi hoc
eſſet opus uentorum. C Frago: Frago: eſt ſubitus & uehemens ſonus: qualem ſoletus audire:
quom ſuper caput alcuius diſrupta uſica eſt. C Repens: nomen eſt an aduerbiū: quō Saluſtius
allquando nomen: aliqñ ponat aduerbiū t̃pis ut grāmaticus profeſſor aſſert. Maſper. Apud Pa-
pinium dubitat Lutatius interpres participium ne ſit an aduerbium Theba. vii. uocisq̃ repens
ſingultus apertum interrupit iter. Nomen ē apud Terentianum. Sed ne corpoream repēs tabē
acceſſeret oculis: Tibullus aduerbium repente poſuit. Nunc mare nunc lati miſſe repētē uia. Ci-
cero. repentinō p repente dixit: ut Scallius maximus obſeruaui & docuit. Aſrani9 quoq̃ i emē
cipato: ut ſunt repentinō apparandæ nuptiæ. Sed ali ſic aſit. Ex eo quod eſt repens repenter:
& a recens recēter eſſe debuit. uerum repente repentinus repentiſſimus. & ex eo quod eſt
recens: quō ſit inſolūm dicere recēte uel recēter: ut mur sic. recens fecit. quod eſt non en pro
aduerbio: ut libens dixit non enim dicimus libenter dixit. C Turres: altiſſimæ: quæq̃ murorum
propugnacula: uel a parte torum muros intelligit. C Conſigere: concurrerebant.

Parthenius
mōs & am-
nis
Imbraſus
fluuius
Samos
ImbraſiaRepens
Repente
Repentino

Recens

Oppidum **Oppidū** i. munita & in alto posita moenia: quod opem belli periculo laborantibus præbeant ut dicitur ex Pompeio. **Oppidū** i. munita. **Pro** i. nutantia. **Uer** i. pro uertebantur. **Vibratis** i. radicibus conuulsis ab imo fundamentis: ab arborib9 ducta Metaphora. **Causa**: ratio turbationis. **Claret**: clamor ceteris est. **Colat** i. inuitat. **Diua Paphi**. Venus: Assyrii cultum Veneris primi instituerunt: quos Paphi in Cypro inuitati sunt: ac Phoenices q̄ Ascalonē i palestina tenent. a Phoeniciis Cythera: edocti eadem sacra susceperunt. inde Paphia Ven9 & Cytherea. Paphum con-

Veneris cultus ubi primum Paphia Cythetæa la rediēs in Arcadiam. Sed uisitēstis in Cyprum delatus. hæc Homerus Lycophron & Pausa. **Ag** i. nouit: nā ex Ione didicerat. **Um** i. uer9. **Tertæ** morus. **Dubios** i. incōpertos & aliis obsecuros: seu trepidos ab effectu. ut il lud dubiæ nutat cum morib9 urbes. **Mixtoq̄** metu perter: gaudet. **Lactia** simul & formidine pullabatur. **Nā** grat9 Veneri Proserpinæ rap9 erat: quoniam propagaretur eius Imperium: Plutonis tamē aduēum absc9 horrore expectare non poterat & sic utrūq̄ temperauit affectum. gaudet. ita tamē ut timidum puellæ sexum non exuat. **Clamq̄** i. deniq̄. **Rector** animarū: Disparter Inferni numen. quo solute corporibus animæ conneant. **Per** amfract9 opacos. per obscuros cauer-

Amfractus Amfractū

narum recessus: & curuis flexibus in se recurrentes: cuiusmodi sunt quæ subterraneo meatu in opertos specus deducunt. de quibus Prudentius in Hippolyto. Hulus in occultum gradibus ula prona reflexus Ite per amfractus luce late docet. **Veret** i. astra neutro gñe declinabāt: ab ābiru & frāgo dictū: qđ Varto docet. idē uerbū Lucre. i. mari ēt usurpat: Quā fluitas circū magnis āfract9 b9 æquor Ionū glaucis aspēgit9 ab undis. Ois deniq̄ flex9 āfract9 appellat. **Iulij** q̄cūq̄ se clausis cūegerat: plittorū āfra ct9 breuiorib9 semitis occurrebāt. & alibi. Late inter oēs amfract9 nōntū fugaq̄ & cades sult. **Eg9** graui9. qā lugales erāt & magni. **Enceladū**. gigāte q̄ sub Aetna uigēst9 iā diximus. **Rota**: curtus. **Scidit**: lacerat. **Mēbra**: imania: enormes gigātis art9. **Laborat**: rāto pō-

Sicania uñ

deri par nō ē. **Ferēs**: sustinēs. **Sicania** cū Dite. Plutonē simul & isulā. cui nomē ex Iberia flu uio Sicāo pfecti colōi dederūt: ut ait Philistus. Sed ab eo dissentis Timæ9 lōga disputatiōe con reddīt Idigenas fuisse Sicāos. uñ Sicāia dicta sūt. **Tēr** i. conat9. **Mouet**: on9 excutit. **Debi** lissim9 labori. **Implcat**: idē sensus ē si legas ipedit. **Axē**. currū: uel teres illā lignū: circa qđ rotæ uertunt. **Fessis** serpētib9. exhaustis serpētū uirib9: quos p pedib9 habuisse gigātis sabulā canit. cām reddit Macrob. & nos alibi. **Orbica**. Rota. uel ei9 uestigiū: nūc tñ Rota. **Pro** labit: tracti rult. **Dorso**: gigātis tergo. **Sulfurea**: ecce cur fumidā rotā dixit. atq̄ ita obiter cōflagratiōis Aetnæ cām ptingit. **Tert9** hæres Saturni: Pluton cui mādū cū fratrib9 mortit9 Tartar9 obigit: ut fabulosa tradit historia: ut Orphe9 i hymnis terra. Callimach9 sortitos oīno negat9 Quin ultero Ioui cessisse germāos asserit. **Veret** neq̄. n. cōmēta poetæ Vera satis iactāt Saturni pignora quōdā Inter se summā rerū sortita fuisse Et cælū cessisse tibi. Namq̄ pcor unō Quis rudis usq̄ adeo? Res ut discrimine toto Distātes uni stultus cōmiserit urna: cetera quō uo les illic inā latina nos fecim9 i gñam culus dā pceptis. **Hæres**. Fili9. **Iuena**. i. uidit & hæres bul laus. **Rimā**: terræ rimas explorat. **Deula** tenebrosa. **Cecoc** & obscuros spec9 q̄q̄ igress9 eludat ex extū negat. Sub orbē fratnū: sub auras ubi lupperit Plurōis sē hēt ipsū. atq̄ ita dixit ut Stat. i Theb. Fama subit port9 uetū trās alta Thoāra Fraterna regnare Chilo. s. quam

Chilus Oenopion Statii loc9

Thoatē german9 Oenopliō Reglā sibi cōdidit. ut domestic9 testis ē Ionq̄ de sua pīa græce ita ceceit. Hāc ossi Oenopliō Theides cōdidit urbē. Thoas uerō & Oenopion ex Ariadna. pfe bac cho Thoas Oenopion Thefeo nati sunt. historiā habes apud Plutar: meminit & Ouidi9 i Herol dib9. ex utroq̄ parēte sres affirmat ēē Diodor9. Nā q̄ fratnā Chlū uicinā legūt. idēnti sunt de qb9 sermo habet. **Proditi**: prouisus emergit. **In hostē**: aduersus hostiū munimēta operaq̄. **Securū**: i. eaurū. **Trā** sūt penetrat. & trāsmittit. **Fundamina**: suprema & imas sedes. **Fl** i. flol si legēt solo eauri. **Muros** i. clufos: obfessa atq̄ p sūdio rura moenia. **Arcāo** limite: p cunicu lū: quod ab clufem nominis animalī milites didicerunt: ut scribit Vegetus: norissimō carmie Martialis. Gaudet in effosis habitare Cuniculus antris Monstrauit tacitas hostibus ille uias.

Cuniculus aīal & op9 pugnatio nis gñs

¶ Turba, manus militū. ¶ Erūpit: euadit. ¶ Deceptas, elusas. ¶ Terrigenas uiros: ut q̄ prodie-
runt & dentibus illius serpentes: quem Cadmus extinxit: ut Demoleontem Scriphumq̄ locios ul-
ciferetur: quos anguis absūperat. Eorum uero: qui satis eius dentibus nati sunt nomina
Lysimachus in Thebaicorū collectaneis: & Hellanicus i primo Phoronidos ita memorat. Vdaū
Chthoniū: Pelorem: Hyprenorem: & Echionem: cuius & Ouidius meminit. Hippias autem De-
lius & Atrometus historię fidem sequuta tradunt: spartos: (quod apud nos Satos significat) gē-

Terrigenæ
quot & qui

Turbæq̄ deceptas uictrix erumpit in arces:
Terrigenas imitata uiros. Sic tertius hæres
Saturni tenebrosā uagis rimatur habenis
Deuia: fratrum cupiens exire sub orbem.
Ianua nulla patet, prohibebat undiq̄ rupes
Oppositæ: duræq̄ deum compage tenebant.
Non tulit ille moras: indignatusq̄ trabali
Saxa ferre septro Sicula sonuere cauernæ.
Turbatur Liparis. stupuit fornace relicta
Mulciber: & trepidus deiecit fulmina Cyclops.
Audiit & siquem glacies Alpina cohercet.
Et qui te latis nondum præcincte Tropæis
Thybrī natæ: missamq̄ Pado qui remigat Alnū.

Sparti ud
Sati qui
Dracōis
dentes

tus, iacū de ferens: quod ipeditetur. ¶ Trabali, nastro, supra de Dite Claud. squalent imania soc-
to secepta situ. ¶ Sicula, cauer. pecus quæ plurimæ sunt in hac insula. ¶ Liparis: insulari: quas
Æoli uocant omnium maxima: quæ quāq̄ suo quæq̄ noīe septem sunt: omnium tamen icolæ
cōi uerbo Liparæ dicitur: ut tradit Strophā: adiecto solum loci uocabulo, ut exempligratia
Liparæ & phœniculū. Liparæ ab ἐρυκτῆ. Neligunis antea uocabatur: ut discimus ex Calli-
macho qui Cyclopas illic Vulcani famulos eorumq̄ statuit officinā. postea dicta liparis est (ut
placet Eustathio) ab Ausonius vulcani Liparo cui succellit Æolus: ut legitur apud Solinum. Lipa-
renses autē Cnidiorū æoloni fuerunt. ii. duce Pentathilo profecti domo Ides in Sicilia captiue
runt ad Pachynum. Mox ab Elymais & phœnicibus inde pulsi Liparam traiecerunt id temporis
uacuum pene cultoribus: & iis electis siqui erant: urbem cōdidērunt. tantæ quondam rei naualis
peritix potentiaq̄: ut Tyrrenos classe superauerint. historiam narrat Antiochus Syracusanus
in rebus Siculis. ¶ Fornace, Camino. Prudenti9 in Symmachum de Vulcano. Regnare caminis
fertur: & Æolix sūmus faber esse uel Aetnæ. Callias itē de rebus Agathoclis. x. Fabrilū operū scina
quæ Vulcani illic exerceat: sonitum quinquaginta circū stadis audiri tradit: ipsumq̄ montis Hia-
tum cōtinuis noctibus ardere: interdū sumi globos: & ingentes pumicum moles eructare. Proxi-
mum uero mare nō aliter q̄ subiectis ignibus Olla seruierit Pythæas in orbis ambitu refert. Mi-
liparæ icē
rum quod ait Xenophanes. hoc in cōditiū quandoq̄ cesare sed septimo post anno redintegrari. diu.
¶ Au, sit & si quem. Maronis Aenualatio. ¶ Si quem, eleganter ambiendo dixit. nam q̄s unq̄
credere i illa orbis plaga hoīes habitare: tamē habitant & inalpini cōiuncto uerbo uocant: ut
legimus apud Plinium. Impudenter me hercle nimis q̄ Tibulli carne: q̄ i antiquis oībus explari-
bus. Testis Inalpin9 legitur. Arupius inuenerit. Nā qd is inalpinos intelligat: si sequētia declarat
Quē siq̄ uideat uetus ut nō frerit ætas Terna nōnus Pillæ nūretur secula fama: Quippe Po-
sidonius & Prorarchus Alpes & Ripas mōtes eosdem putant: & hyboreos illic statuit: quos
hūani seculi modū præterire græcorum nostrorūq̄ historia notum est. ¶ Cohercet: hoc ait: q̄
inalpini p hyemem non uagant: sed intra spelūcas se tenent. quas aduersus inanitatē frigoris
sibi eūt. ¶ Alpina. Festus ait Alpes a niulū cādore nominatas: qm̄ qd a7 pōv græci nōq̄ albū
Sabini dicunt Alpon. ¶ Et q̄ te natat o Thybri. Romanerū periphrasis: quorū moribus adole-
scētes armis campestribus exercitati ad uillā publicam: sudorē puluerēq̄ ide collectū abluebāt
i primo Tyberi & natate dicebāt. Horat. ad Lydiā de sybari. Cur timet flauū Tyberim tangere
Superiora Vegetes: & Porphyrio. post exercitiū natabant ingre adolecentes: quia & hoc uideat
necessariū militiæ eē. ¶ Thybri: græc9 appellādi casus, atq̄ iō inale cōtra hit. Verg. Tug o cū
flumie sancto Thybri pf. eius noī rō diuersa tradit. Alii ab anne sicilia q̄ pterit Syracusas: quē
Thybrim Theocritus: Thybrim Theatetus: Ascleplades Myrleanus per D litteram Dybrimuo-
cat. Seruius autem non flauum Syracusarum: sed fossas autumnat: unde profecti coloni possūt

Liparis q̄ &
unde
Meligunis

Vulcani of

Inalpin
Tibulli
locus

Romana
iuuentus
i Thyber
abluebāt
Thybris
Hybris
Dybria,

ad Albulam sedibus: in antiquæ patriæ monumentū: Thybridis ei nomen dederūt. Verg. Ab eiusdem nominis Rege tuscorum. Alperq; imani corpore Thybris A quo post Itali fluuiū cognominē Thybri Diximus: amittit. uerum uetus Albula nomē. quem alii proxima fluuii loca latrocinitis infestasse dicūt. alii illic ex prælio occubuisse. ¶ Latī nondū præcincte tropæis. quī nondū late fines imperii propagarant. Nam securis postea temporibus accola: d;9 romani a gadibus ad mare rubrū fines imperii terminauerūt oceano qui orbē terrarū amplexu finit. ut ait Quintius apud Liuiū. Verg. ex p̄sona Iouis. Imperiū oceano: samā q; terminet altis. Id qd apud Tibullum Sibylla fore uaticinat Roma tuum nomē terris lare regendis Quæ sua de cælo prospicit arua ceteris. inde fluuioꝝ regē Thybri Poeta Dionysius appellauit. d;9 carnē Rheni9 Fanni9 ita latinū fecit. Regius iri quo dirmit q; gurgite Romā Thybris. & Ouid. Cuiq; fuit rerū missa porētia Thybri. ¶ Missaq; Pado q; remigat Alinum. & Cymbæ gubernator: in pado Venetiæ fluuiio. quem mons Vesulus in præter Alpiū iuga superantissimū gremio suo fundit uisendo fonte in ligurum sinib9: unde le pri mum proruit: summe fuscq; cuniculo rursus extollitur: nulli amniū inferior claritæ: a gracilis v̄ctus Eridanus. Intumescit exortu canis tabefactis anī tēpore niuib9: & liquētibus Brumæ pru nīs: auctusq; aquarum agminibus triginta flumina desert in Adriaticum. Plinius & Solin9 aucto res. Sed hic alnum pro Lintre & nauigio minoris formæ posuit imitatione Maronis. undamleuis innatat aln9 Missa padoq; alnus in tipis Eridani primū uisā creditur: & illic ip̄e Attiline & magna copia uiret. ut ait Paulianias: ex historia: quā narrat Qui. Nam quom Phaethō impetratos a patre curr9 male regeret: fulmine Iouis in hunc amnem delectus est. quodq; eum Sorores impat ientissimæ flagrant in populos: uel (ut Apollonius & græci scribunt) in alnos uersa dicuntur. Ea rum nomina sunt. Phaethusa: Phœbe: Lampetie: quæ liberos quinq; genuit ex Aesculapio. Ma chaonem: Podalirius: Iaso: Panacæa: & Aeglem cognomento iuniorē. quod in Senaritis Iambo pri mo tradit Herippus. Sed Aristides de Gnidi cōditoribus scribēs. Aesculapius inquit ex Epione Podalirius & Machaonem filios habuit. ¶ Dissiluit. In hiarum paruit & auulsus est. ¶ Vertex. i. no stro capite sūma pars ut docet Fabius a flexu capillorū. sed hic tātum mons: notissima translatio ne. ¶ Ostia: Ostia Thessaliæ mons: ut diximus. ¶ Olympo. multorū montū nomen Olym pus est. Eldis: Arcadiæ Ciliciæ Thessaliæ. Macedoniæ. Thessali: quē Claudianus intelligit: memi nit Apollodoros. & in co ludos Olympicos Elais amulos celebrari tradit. Alius in Myia reddit Olympo regi cognominis: a cui9 uxore Nepæa (quod Dionysius Milesius etiam tradit) eiusdem regionis Campus dictus ē. ¶ Gellido. frigidō. quod in sūma quoq; serenitate potest accidere nā niuosum itelligere absurdum est. quom cōstet Olympum adeo in altū surgere: ut nubes excedat & uera tempestates attolli credatur. Lucanus. Nubes excescit Olympus lege deū. Claudian. alibi. Sed ut altus olympi Vertex qui spacio uētos hyemēq; reliquit Perpetuū nulla temerat9 nube le renū Celsior exurgit pluuiis: auditq; ruentes sub pedib9 nimbos & rauca tonitrua calcat. ¶ Pa lus inclusa scopulis. undiq; septa rupibus. ¶ Thessaliā. Alunt aliquando Ostiam olympo co hæ fuisse: deinde terrarū motu recessisse: & scissam unius magnitudinem montis in duas partes: tūc effugisse Penæum: qui paludes quibus latuerat Thessalia siccauit: abductis in se quæ sine exitu sta gnauerant aquis. Herodotus auctor & Strabo. Diodorus Catullus & Tragediarū scriptor Ses neca addūt ex fabula. Iunctos olim perpetuo iugo colles Herculeum diremisse: quæ patet facta mo le montū: qua nunc it exitum Penæo fecisse. Sed incolæ Neptūno tribuunt opus in quo causa terremotus est. ut Homerus idcat & refert Gellius. Thessalia uero multis antea nominibus dice batur. a Pyrrha Deucaliōis uxore Pyrrha: a; ab Aemone Rege Aemonia: demum ab eiusdem filio Thessalo Thessalia. uniuersa regio ab Alcuario Pyrrha filio quatuor in partes diuisa est. Thessa lioten: Pelasgioten: Phrixioten: & Estioten. ut Aristoteles de comuni Thessalorū rep. scribens au ctor est. ¶ Stagnante. inundante. ¶ Peneo. fluuiō Daphnes puellæ patre. ut nostra fabula cau nunt. Is Araxes antea dictus est: quod per abrupta montium se proruat: scribit Eustathius in Dionysium. præter ostiam olympumq; decurrit: collibus dextra lauaq; molliter curuis: nemorosus conualibus in Thessalia facit quæ Tempe uocant: undiq; apertioribus Magnesium inter u luens in Thermaum sinum condit: eiusdem filius Atrax filius ex Bora Nymphā suscepit Hip podamiam patre eius quæ Pirithoo nupsit a quo Thessaliæ gens Atrax. ¶ Negaret. nō pateretur. ¶ Montes aduersos. obstantes rupes: quas supra scopulos appellauit. nam hæc inuicem po nuntur. Verg. scopuli de uertice pastor. i. montis. & alibi Claud. illius & duri flauere silentia mō tes. hoc est etiam laxa. ut illic exposuimus. ¶ Neptunus. Spirit9 intrat terram per occulta fora mina: sicut & ubiq; ita & sub mari: deinde quom obstructus ille trames per quem descenderat res ditum: aut illi a tergo resistens aqua abstulit: huc & illuc fertur: & sibi ipse occurrens terram labe

Sic quom Thessaliā scopulis inclusa teneret
Penæo stagnante palus: & mersa negaret
Arua colit: trifida Neptūnus cuspidē montes

Padus Ven
etiæ fluui
us

Heliades i
populos.
Aesculapi
liberi

Machaon
Podalirius
Vertex
Olympus
Olympia.
Nepæus
campus un
Olympi
montis alti
tudo.

Thessalia
quodā sta
gnauit.

Thessalia
unde.
Peneus.
Araxes
Tempe
Atrax.
Atraces

factat: ideo frequentissime mari opposita uexant. ut longa disputatione Callisthenes docuit. In de Neptūno hæc assignata terrā mouendi potentia: ex qua Silichthon ab Homero uocatus est. Tridens cuspide. periphrasis fuscina: quæ tridens est. hoc autē telum Neptūno tribuit propter tris mediterranei maris sinus: quos refundit Oceanus: ut Apher Dionysius ex interpretatione Eustathii canit. aut propter aquæ triplicem naturā. Pontium dulcem. Aequoris salsum. Stagnorū mediam: nec amaram neque gustu gratam. Laxant. effundunt. Carceribus. undiq; præcludunt rupiū claustris. Fractoque meatu. ruptis obicibus atq; exitu patefacto. Adituat hanc opinionē Lyte proximus tempe locus a Lyce quod ē ab rumpere nominat. ut scribit Stephanus. Male qui facti legunt. Redditur mari. hoc ait quoniam fluuios a mari nonnulli manare disputant & Inerementa inde somere: ut refert Seneca. Tellus. subaudi reddit. Colonis. Incollis ad habitandum: uel ad semetem ut referas ad id quod ante dixit. Cum mersa negaret arua coll. Pelagus eo tempore iterum potestas in Thesalia cul populare festum celebrant Pelor

Tridens in Neptūno quid

Impulit aduersos. Tum forti saucius ictu
Disiluit gelido uertex Ossibus Olympo.
Carceribus laxantur aquæ: fractoque meatu
Redduntur fluuiiq; mari: tellusq; colonis.
Postq̃ uicta manu duos Trinacria nexus
Soluit: & immenso late discessit hiatus:
Apparet subitus cælo timor. Astra uiarum
Mutauere fidem. uerito se proliuit Arctos
Aequore: præcipitat pigrum formido Booten.

Lyte locus

Pelor si uera

emissum Penæum facto tertæ motu nūciauit: ea res adeo grata fuit: ut Pelori discumbere iusto rex ipse ministrauerit. inde Peloria sacra sunt instituta: in quibus autem seruis suis epulas procurabant: quæ admodū Romæ Saturnalibus. ut Sinopenfis Baron auctor. Victa manu. uel pluto nis abicissa. Et immenso late discessit hiatus. Enna mediterranea Sicilia ciuitas est: & ab ea nō lō ge nemos: quod in media insula situm umbilicus Siciliæ nominatur: ubi aquara agri planities & aquæ pennæ. Tota uero omni aditu circumcisa atque direpta est. quam circa Lacus lucine sunt plurimi: & Lectissimi flores omni tempore anni. Prope est Spelunca quædam conuersa ad Aquillonem infinita altitudine. qua Ditem patrem ferunt repente cum curru exisse: abreptamq; ab eo loco Proserpinam secum asportasse: & subito nō longe a Syracusis penetrasse sub terras. Lacumq; in eo loco repente exstitisse. Vbi Syracusani festos dies anniuersarios agebant: celebrant uero uirorum mulierumq; cōuentu. Propter huius opinionis uetustatem. auctor in uerrem Cicero: Aristoteles. Diodorus: & Solinus. Orpheus tamen & Pausanias in Arctia rem gestam uolūt: qua Cephæus annis Eleusin præterit in cuius cetera ripis legentem flores Orithyiam Charillus a Borea rapam canit: Simondes & Apher Dionysius ex Ilisso. Sunt qui tradāt ab Acherusio specu Ponti emeruisse Plutōnem quō Proserpinā rapuit ex agro Cyzæneo iuxta montem Dindyma: Propert. Dindymon & sacra fabricata inuenta Cybelles Raptorisq; tulit quæ uia ditis equos. Hermionem specus ostendunt haud procul a lerna palude: qua Pluton hausta luce proserpinam rapuerit. ut est apud Pausaniam. Apparet subitus cælo timor. repente cælum turbatur. quod inferni nūminis aspectu fieri poetæ fingunt. Papinius de Charonre. Qualis si puppe relicta exosus manes nigri fulcator auerni Exeat ad superos. Solemq; & pallida turbet Astra: nec ipse diu fortis patietur supni Aeris. C Astra. Sidera. quæ sunt in Zodiaco prædicunt. Euripides αὐτὴν ἐν οὐρανῷ οὐρανόθεν τὰντων ὀφει. O qui per astra Cæli teris semitam. Mutauere fidem uiarum. solitros cursus reliquerunt. Arctos. sidus in quod Lycaonis filia Callisto misrauit ex ura in quod Iu nonis indignatione: cuius erat pellex: mutata dicitur: ut Diana: quoniam uirginitatem prodissit. fabulam narrat Ouidius & Hyginus: & recte ad Septemtrionem posita sidera: formidine capta prius inducit. nam specus unde Dispatet emerfit: ad Aquilonem euerfus est. ut recte ait mus ex Cicrone. Proliuit se. mari mersit. Aequore uerito. Tethys Oceani coniunx in Iunonis alumna: suæ gratiam Arcton ut alias stellas in mare non recipit. ut est apud Nasōnem. Sed qui de Siderum ratione scripserunt. inclinationem mundi dicunt efficere: cur id sidus non occidat. lege Maniliū. Firmius in Apologia matheseos. Cur Septemtriones inquit nunq̃ cæli rota Bootes ut uerice ad occidentem transierunt: orientiq; restituerunt? C Formido. terror ex aspectu Plutonis. C Præcipitat. rapit ad occasum. C Bootem. Bootes ut in deorum natura scribit Cicev lax ro Arctophylax etiam dicitur. quod Manlius affirmat. & Aulenus hoc uersu. Arctophylax siue Arcas ut ueteres cecinerit Bootes. Arctophylax appellatur quod adhibuit ut quidam cultos urse uis Arcadia deaur. Bootes quod in modum Bubuli plaustrum sequitur. Magnus Sideris ambitus: altis ad Icarum nonnullis ad Arcadem Iouis ex Callisto filium referentibus: unde Arcadia dicta sit. ut Orchome ait Pausanias. Sed Duris de rebus macedonicis Quintodecimo: tradit Arcadem qui nomen Arcus cadæ dedit Orchomeni filium fuisse: eius a quo Orchomenus ciuitas appellationem sortita sit. Bootes de hoc Hyginus fabulosa persequitur: quamuis ex historia uideantur. C Pigrum. Iuuenalis Frigi Piger

Enna Siciliæ uir belicus

Proserpina raptus

Cephæus annis Orithyæ raptus

Arctos

Arctos iocidua

Arctophylax

Arcadia

Orchome

Bootes

da circumeunt pigri sarraca Bootae: Boues tardi sunt: Ouid. ad Auroram. Prima uocas tardos sub iuga panda boues. Tibull. Aut timulo tardos increpuisse boues. inde Tardus epitheton bulci proprium est. Verg. Tardi uacere bubulci. Nam Legendum sic est: non ut Seruius & alii lu bulci. quos in buccolico carmine nunq̃ Theocrit⁹ introducit. & Donatus tria tantū pastorum genera quae dignitatem i buccolicis habet: enumerat: Bubulcos: Opiliones & omnium minimos αἰσολοῦς. i. caprarios. quod nomen caute cōsultorq; in iis quae sumptur a Theocrito Verg. omi

Verg. loc⁹.

sic: ut obseruauit & docuit Gellij. Sed ipse Theocriti uersus: quē nosset amulatur: ubi Subulci mentio nulla sit: a nobis est. ἡνθον τοι βοῦ τοι τοι τοι ἡνθον τοι βοῦ τοι τοι. Ductores ouium: & qui pascunt. ure. capellae Et uere bouū custodes. Est & ratio matheumatica cur Arcetophylax piger apelle tur. Nam adeo cardinali iunctus est: ut nunquam totus occidat: ac opinione

Orion

prospectantium in eisdem uestigijs stare existimetur. ¶ Orion. ex deorū urina natus est ut ait Nilgidius. & i fastis canit Ouidius. & apud graecos Pindarus & Aristoniscus. Eundem Diana subdolo fratris suauis: sagittis extinxit: ut scribit Ilter. nam cum dea uiri cōsuetudine delectaretur: usq; ad infamiam: idq; Apollo grauissime terret: nec obliuigationib⁹ q̃cumq; prolicet: quod solum eaput natantis Orionis exibat: fororū procul indicauit: cum i positione cōtendens: eam nō posse telum mittere: ad id quod in mari nigrum apparetur. quae cum ueller in eo se studio artificem maxime probare: misso telo caput Orionis traiecit: & functumq; decauit acerbe & iter sidera sta

Oul. locus

tuit. hæc est Orionis Amasia: cuius desiderio Orion pallebat ut ē apud Ouidium: Pallidus in lyncem syluis errabat Orion. i. quōd Diana comes Orion uenaretur Ipius deae cura carpebat. Nā qui uel auroram suspicantur Orionis amicum uel lyncem puella nomen exsiliant: nō minus quam lequentis uersus historiam non percipiunt. Pallidus in Lenta Naide Daphnis erat. Nam Daphnis (cuius a Marone praetermissa mentio non est) Mercurij filius fuit. cum Nympha quædam dilexit: quam Sosithes Thallam uocat. quæ suspitione pellicis offensa Daphnidis congressus auersata est: at ille amoris desiderio contrahit. cuius mortem longo carmine deflet Theocritus. Naidem uero lentam dixit Ouidius: quæ moriente Daphnide cessauit nec opem tulit. Alibi

Daphnis.

tamen Naso Daphnin in lapidem obdurus se refert. Vulgaris taceo dixit pastoris amores Daphnidis idae: quem Nympha pellicis ira Contulit in saxum tantus dolor urit amantes. Heliodorus ait Neperrunū compressa nō ut inuertis Higynti codex habet Euryale. Sed C ut Necdari scribit in terpes: Hyelo Minols filia Orionē procreasse: qui parvis beneficiis super fluctus suspensis ue

Orion su
ipēis uesti
gis per
aqs curre
bar.
Iphycus p
infractas a
ristas ambu
labat.
Higynti lo
cus.

stigijs: ut in terra curreret. sicut Iphyclo darū dicitur: ut incederet per aristas nec eas infringeret Cāstigandus obliter est apud Higyntium locus. In quo dempla priore uocali perperam phycus le gitur: quom Iphycus scribendum sit ex interprete Apollonii. qui de Iphyclo phylaci filio idem quod Higyntus recitat ex Hesiodo. ¶ Horrui. Affectauit hoc in Orione uerbum. q̃ eius sidus in ter horrida ponitur. Plinius. hæc inquit ab horridis Sideribus exēit Arcturo Orione hædis. Ita q̃ si timuit horridum Sidus Orionis: quāto magis alia: Seneca. Fera coma hinc exterrēt Orion deos. Papin. Quantus mucrone minatur Noctibus hybernīs & Sidera terret Orion. ¶ Palluit. Territus est aut dubia cælum ceruice remisit. ut ait Papinius. ¶ Atlas in extremis Libya mons est ad occasum Diris ab Incollis appellatus. huic proxima gens Atlantium somnia non uidet ut Arrihanus: & e nostris Cicero tradit. Monti nomen dedit Iapeti filius Atlas ex Asia susceptus Pro methel frater: quem Perseus prolatore gorgonis capite in montem conuertit: quod hospitij sibi negasset. fabulam narrat Ouidius. ¶ Anhelitus. affatus equorū. ¶ Decolor. niger. ut decolori. fuscus & ater indus. Ouidius. Oriens tibi uictus ad usq; Decolor extremo qua cingitur India gange. uel discolor. i. uictus: nam discoloratur aut Decoloratur culus color uitatur non mutatur: ut ait Seneca. ¶ Obscurat. caligine obducit. ¶ Axes. hic tātum p̃nos. i. extremas cæli partes. Sed & stipes teres circa quem rora uertitur: & tabula festilis Axis dicitur ut docet Verrius.

Atlas mōs

Axis

¶ Orbis. a rotunda specie sol. aur lux qua nos incolat terrarum fruuntur. ¶ Equos. plutonis de gbus Naso. Diurnum Lumen inassueti non parantur equi. ¶ Solitos caligine palci. quib⁹ atra nebula pabulum est apud inferos. aut qui densissimis in tenebris habent praecipia. quod supra poeta testatur. Qui pascua mandunt Coccyti: spacijsq; erebi nigrantibus errant. ¶ Haesce. immoti constiterunt. ¶ Praeflis. Intra dentes astrictis. quod duræ ceruicis equi platurq; faciunt. ¶ Lupatis. Lupi frana quæ conrumaebus induntur equis quos Lycopadas appellant graeci. Plutarchus in secundo Symposiacorum: lycopadas equos esse qui luporum morsus effugerunt: & hos affirma

Lupati

Attonitus
qui.

mat optimos haberi. ¶ Attoniti. consternati. nam qui subito uicini fragoris sono stupent attonitos appellamus. ut auctor est Seneca. ¶ Melior polo. Clariore cælo quam quod apud inferos

Horrui Orion. audito palluit Atlas
Hinnitu. rutilos obscurat anhelitus axes
Discolor. & longa solitos caligine palci
Terruit orbis equos. pressis haesce lupatis
Attoniti meliore polo. rursusq; uerendum

maligne lucet. **C** Pugnāt luctātur. **C** In Chaos uerēdum, ad horrendas inferni sedes. & hoc ait quoniam omnes solis aspectum nō ferūt ita anchisā umbra apud Verg. q̄nt Er me stēuus equis Vmbra no oriens afflauit anchis. sed ipsi quoq; diū superi interdiū nō uagant. Papinius. huc & sub nocte etu uagant silenti. Quō superis terrena placent: tua turba relicto Labetur caelo: miscebitq; oscula iuxta, ubi & Superi. (parcant Domiti manes) quid inepitius: quā excidit Romani imperiū intelligeret quod propter Papi. loc. rerum gestarū magnitudine: perpetuum fore uaticinati sunt omnes: quū suo Cæsar blandiens

In Chaos obliquo pugnāt temone reuerti.
Mox ubi pulsato senserunt uerbera tergo:
Et Solem didicere pati: torrentius amne
Hyberno: totaq; ruunt pernicius hasta.
Quātum nō iaculum Parthi: non impet⁹ haustri:
Nec leue sollicita mentis discurret acumen.

Sanguine frenā calēt: corrumpit Spiritus auras
Latifer: infecta spumis uitantur harenā.
Diffugiunt Nymphæ: rapitur Proserpina curru:
Imploratq; deas. iam Gorgonis ora reuelat
Pallas: & intento festinat Delia cornu:
Nec patrio cædunt. stimulat comūnis in arma:
Virginibus: crimēq; feri raptoris acerbat.

C Pulsato. flagris caelo. **C** Pulsare Verg. Pulsatue parēs. i. plagis affect⁹ quāquā pulsare leuioris est in cōmodi quam uerberare. **C** Et solem didicere pati. ad solis lumen caligare desierunt **C** Ruit. effundunt ad cursū. **C** Torrentius amne hyberno. rapidius torré te qui collectis hymbribus scitatisim⁹ ferit. hybernus autem ita ab hymbre deducit: ut a patre paternus. Tibulli. Aut gelidas hybernus aquas quomū derit hauster. i. pluuus. **C** Pernicius. celerius & Catullus Atalantā: quā pedum cursu ualuit: pernecne dixit. **C** Hasta tota. misso iaculo. **C** Quantum nō discurret. quantū non euadit. & amplificat Comparationis excessu uelocitatem. **C** Iaculum parthi. sagitta quam parthus eques excussit. nā Parthos iaculandi studio claros esse constat. Ouidius in Artibus. Ter gaq; Parthorū: Romanaq; pectora dicam: Telaq; ab aucto quæ tacit hostis equo. **C** Non impet⁹. effrena uis. **C** Haustri. Veti spēs p genere. **C** Nō leue sollicita. mēt. disc. acumen. Mira Suplatio. Nam summa celeritas mentis elicit inquit Homerus & Thales perferētis i furis altuar nomen. to temporis: quantūcumq; distantia penetrat & assequitur. habentq; mens & iaculum similitudinis inter se quādam cognationem. nam per hastam mentis acumen in pallade representatur. ut placet Capellæ. **C** Calent sanguie. tepido cruo perfunduntur. ut equi generosi cōsueuerūt quō frēna mandunt. Sedulus. Nec terga fremētis Ardua prestite equi: phalaris q pictus & ostro Ore eruentatū mādenti cōcūit aurū. **C** Latifer spiritus: grauis & passilens uapor. **C** Corrūpit auras. rem seriam suo more fabula inuoluit. In Plurone passilentem noxū: quā uaporem sentit qui per secula conditus tenebris ipsa tristitia loci creuit in uitium: mora grauis: eo peior quo segnior. ubi exitū nactus est: & aternū illud umbrosū frigoris malum & aternā noctem soluit: ac regionis nostræ aera insulcat: inde subitæ mortes: & breuis & longa clades: prout uicta ualere. **C** Nymphæ. proserpinæ comites. **C** Diffugiunt. in diuersa elabuntur. **C** Rapitur proserpina curru. Noua nupta plaustru uehebatur in domum ulri: quod iunctæ mulæ uel boues trahabant. ut Pausanias grāmaticus refert: ad quod Claud. allusit. **C** Curru. septimus casus. aut datus ex antiqua proportionē quam Cæsar proba uis Lucillus. Quod sumptum atque epulas uictū præponis honesto. legas ergo. Curru. pro. eu rui. i. in currum. Verg. Iti Clamor caelo. **C** Implorat que Deas. a Sororib⁹ opem petit. **C** Iam gorgonis ora reuelat. Aperit Aegidem. quam ueste ob texerat. supra Claud. tantum Seridentia collā Gorgonis: obrectu pallæ fulgentis obumbrat. & eleganter hoc ait. Nam Verg. appellauit Aegidem arma iraræ Palladis. & Marr. Accipie Belligeræ crudū Thoracæ Mineræ Ipsā Medusæ quo tumet ira deæ. Mineræ aut signū ita effictum Athenis erat. ueste ad imos talos demissa: eburneo Medusæ capite i eius pectore. i manu hasta q tuor cubitis amplior. ad pedes securū iacebat. Iuxta hastam Draco: quē Erichoniū fuscipant licet ex fabula. lege Pausaniā. uel gorgonis ora reuelat exponē. Clypeum p̄nit i quo medusæ caput erat. ut ipsū supius accipias absconsū. Seneca de Minerua. Culus i laua ciet Aegis feroces ore fax xistio minas. **C** Delia. Diana. **C** Festinat. pperat ad opē ferendā. **C** Cornu. arcu. **C** Intrēto. nam remiserat. ut ante ē dictū. **C** Nec patrio cædūt. nec ullā habēt rationē q̄ Pluto frater eē louis quo parēte atrax nata erat. Nā patris mei frater mihi patruus ē. **C** Stimulat arma. extirpat ad Suppetias. **C** Cōis uirginitas. q. i & ipsæ Virgines erāt. & pudicitia raptorū infideliū expōsitā eē nolebāt. **C** Acerbat. Atroc⁹ uident facit. nā quo pluris ille pudicitia faciebat: eo magis indignitate rei mouebantur. **C** Feri raptoris. Ditis. quem dea rapta Proserpina saculissimum iudicabant.

Vmbra no
ctu uagant
& Superi.
Papi. loc.

Pulsare

Parthi iacu
ladi studio
clari

Curru
Datiuus
Aegis Pal
ladis iraræ
arma
Mineræ si
gnum

aur est certum Plutonis Epitheton ferus. Cille. s. Pluton. ita deaur uocibus nō mouebatur. ut Leo. CQuom possedit: p̄datus est. CInuēcam. uirulam. CDecus armentis: eximīa: quæp sui generis oibus forma p̄staret. CFodit ungulibus. Lacerant. CNudat: detracto corio. CEgexit rabiem. expleuit furem. Cin totos armos: uorato fere toto pectore. CStat crassa turpis sanie. Comparationis Ecclasi nō infobria: nam duos uersus non excedit. CCrassa turpis sanie: cruo re foedatus ac oblitus rabo. CExcutit: incredendum ulbrat. CNodos iubarum. nodosas & sm

pexas lubas: quod generosi leonis in ditiū esse iam dixim⁹. CDespicit. asp natur. ac negligit. CViles iras pasto rum. uiliūm pastorum minas & est hy pallage. CPallas ait. obiurgatio pal ladis in Plutonē. CDomitor. Illudit ut apud Maronem Neptūn⁹: Regiq hæc dicite uestro. CIgnauī mundi. in certū umbrarū quod insitio dixit: Dil gbs⁹ numerum uacul famulant auer ni Vulgus Iners. & recte Pallas igna utā uituperat. quæ sollers ac strenua semper inducit: & auersari desidia. CTerrime. pessime. quippe qui de teriorem mundi partē fortis ē. CEu menides. a contrario dicuntur Furie quoniam bēuolæ min⁹ sunt. ut Ignis Sacer in corporum morbis .i. excrā dus. de quo nostra translatione Calli machus. Mentimurq̄ sacrum qui dici mus. auget autem Plutonis admissum Pallas: quem non amore sed furis: q̄ semp ad scelus ipellunt: actū ait: ut p serpina rapet. CFaci⁹ planis. roga libus & abhominandis. quibus ad scelera mortales deprauant. CTua sede relicta. tua regia. s.

Eumenides

Ignis sacer

Sedes lece rata

Diræ

Mundus

Diris Impe rium

Ille uelut stabuli decus armentiq: iuueniam Quom leo possedit: nudataq: pectora fodit Vnguibus: & rabiem totos egexit in armos. Stat crassa turpis sanie: nodosq: iubarum Excutit. & uiles pastorum despicit iras. Ignauī domitor mundi: teretime fratrum Pallas ait: quæ te stimulis facibusque profanis Eumenides mouere? tua cur sede relicta Audes tartareis Mundum incestare quadrigis? Sunt tibi deformes Diræ. sunt altera Lethes Flumina. sunt tristes furæ te coniuge dignæ. Fratris linque domos: alienam desere fortem. Nocte tua contētus abi. Quid uiua sepultis Admises? nostrū quid proteris aduena mūdū? Talia uociferans audios umbone minaci

Tartaro. aut præcipitem quendam Inferni locū significat quæ scelerata sedes uocatur. ut ē apud Ouid. Tibul. Ar scelerata læcet sedes In nocte profunda Abdita. quam circū flumina nigra sonat. CAudes. tanta alicentia uerisur tibi pmittas: CIncestare. uiolare. quidam deprauat insecta re. Sed si sunt Ialemo frigidiore. CMūdum. quod alio noie cælum dicimus. Nam mūdus & Cælum unius rei duo uocabula sunt. ut docet Plinius. proinde inepta quorūdam curiositas est. qui Mundum ne scribi hic oporteat an Cælum longa disputatione contendunt. CQuadrigris tartareis: Infernali curru. CSunt tibi deformes Diræ. habes apud te turpes Diras & te dignas ultri ces deas. Nam Diræ furæ sunt in ulta. diræ quasi deorum iræ: Verg. p̄ctis & ira deum. i. Diræ. & alibi. Virricesq̄ sedent in limine Diræ. Diras p̄ctea Romani uocant execrationes quas sollē ni quodā ritu pagebat q̄bus abnoxii grauissimas p̄cnas a diuinitate dare cogeabantur. auctor Plutarchus. hic Horatius. Diræ grādinem dixit ultricem. CAltera lethes Flumina. Lethæ culus Strabo meminit: Hispaniæ fluius ē. hic Inferni. de quo Virg. & nos alibi. CLegitur & numina: utriq̄ cōmode. CTriples. Seueræ: crudeles. CDignæ te coniuge. quæ merito matrimonii tuū sequantur. CFratis domos: lucem: quæ Iouis fors est & non tua. CAlienam fortem. potētū quē fortis euentu Iuppiter assequutus est. CAbi: facesse. CNocte tua contentus. tibi satis esse de beni sferal tenebræ: quas per fortem tulisti. CQuid ui. se. admis. hoc ut scel⁹ oblicet. qm Verg. ait. Corpora uia nescis stygia uectare carina. CQuid: cur. CAduæ. alterius cæli. CProteris calcas. CNostrum mundum: summas terras quæ superis ad habitandum cesserūt. Id quod torū selescunt: q̄ cōplectitur: extra quod nihil est: pulcherrima partium dispositione: Mūdum Pythagoras primus appellauit. Democritus & Epicurus inane imensum & infinitos In eo mundos statuerūt. Platonice familiæ phi: b̄sariam mūdum diuiserunt. quorum alterum facit: alterum pa titur. & illud facere dicitur: quod quō sit Inmutabile: alteri causam & necessitatem p̄mutationis im ponit. hoc autem parti: quod per mutationes uariatur: & mutabilem quidem mūdū partē: a Iphe ra quæ Aplanes appellatur: usq̄ ad globi lunaris exordium: inde uero ad terram mutabilem ē dixerunt. & illic Diris sedem atq̄ Inferos statuerunt. Irata Pallas orbem terrarum superis & sibi uindicat. alioquin in fortione mundi Tellus Indiuisa permanfit & fratribus cōmunis. Stat. yllī. Theaid. O rerum media Indiuisq̄ magnis fratribus. CFecit umbone minaci. insecto clypeo. a parte totum.

Corripedes equos. C Auidos transire. Infinitū p gerundi modo posuit auctoritate notissi-
ma. Cic. p Quintio. Cōsiliū capisse hoīs fortunas funditus euertere. p euerendi. Verg. sed si
tantus amor caūsus cognoscere nostros p cognoscendi. Terent. in hocyra. Adeamus uisere: pro
ad uisendum. Verg. Et cantare pares: & respondere parati: p ad cantandum & respondendum.
C Retardat. remoratur. nec elabi finit. C Oblice clypei. opposito scuto. C Assibilat hydrys gor-
goncis. Stridentibus Medusæ crinibus equos absterret. hos in pectore Pallas gestare dī. Pruden-
tius. Et dum Mineruæ pectus hydrys
asperat. C Prætentasq; aperit Cristas
p̄ndit & reuelat serpētum iubas. an-
tiqui codices Legunt. p̄ntatq; op̄rit
Crista. i. Pallas umbra coni Plutonē
tegīt. C Fraxinus. hasta. Nam fraxin⁹
arbor (ut inquit Plinius) procerā ac
terres est pinnata & ipso iolio: multū
q; Homeri præcōio: & Achillis hasta
nobilitata. C Libatur in iētū. Cōpo-
nitur ad iherendum uuln⁹. C Obuia:
proterea atq; infesta. C Illuminat. ga-
læctis erat & aurea. C Currus ni-
gros. Obicuras Ditis Quadrigas.
C Pene. p̄p̄modum. C Mula contor-
ta. Parum inquit absuit quin Dirē Pal-
las hasta trāsioderet. C Torssit. uis-
brasset. C Sūmo Aethere. ab arce Cæ-

Infinitius
p gerūdīo

Corripedes transire ferit: Clypei⁹ retardat
Oblice: Gorgoneisq; premens assibilat hydrys
Prætentasq; aperit cristas. libatur in iētū
Fraxinus: & nigros illuminat obuia currus.
Missaq; pene foret. ni Iuppiter Aethere summo
Pacificas rubri torssisset fulminis alas
Confessus generum. Nymbis Hymenæus huius
Intonat: & testes firmant connubia flammæ.
Inuit: cessere deæ. compescuit arcum
Cum gemitu: talesq; dedit Latonia uoces.
Sis memor o longumq; uale. reuerentia patris

Fraxinus

li unde Fulmina mittit Iuppiter. ut est apud Ouidium. C Sūmā petit Arduus arcem. Vnde solet
nubes latis inducere terris: unde mouet tonitrus uibrataq; fulmina iactat. C Fulminis Alas. ful-
men ex altera tantum parte penas habere dicitur. ut apd Aristophanem ueteris comædiæ poe-
tam legim⁹ & Maronem. An magis ignem significat: quē uolueri specie uetustas a Ioue mitti cre-
debat: quom quid monere uellet: aut plectere: quod ad nostram religionē Prudētius perite tran-
stulit in Agne quom scribit. En Ales ignis fulminis in modum Vibratur ardēs atq; oculos ferit.
C Pacificas. primæ Manubia fulmen iestigit: quæ pacata est & monet. atq; ipsius Iouis cōsilio
mittitur. ut Cecina prodidit: quod ideo solum placabile fingitur: quia Iouem. Regem solū: nō
nisi prodesse oportet: ut sentit Seneca. de Fulminū Manubis Et Pompeius. C Rubri ut illud Hō-
ratiū. Rubet dextera sacras aculeatulas arces. C Cōsilius. testat⁹. C Genes. ip̄ote hīlā Plutōi cō-
cedere. C Hymenæus: hic Apollis ex Calliope filius Orphel frater fuit: ut de Tragœdia scribēs
Asclepiades libro sexto refert. Vrania nō Calliope matre genitum Carullus ait. Collis o Helico-
nii cultor Vrania genus Qui rapis teneram ad uirum uirginem o Hymenæe. Nōnulli Veneris
filium suspicantur mala Capellæ carminis interpretatione. quoniam is ait. O hymenæe decens
ueneris qui maxima cura es. is enim curā nō ut in Ascanio Vergilius accepit: sed ut Elegia apud
Ouid. Sum leuis & necū leuis est mea cura Cupido. Quippe Hymenæus perpetuus Veneri Co-
mes hæret: ut alibi. Claud. ostendit Hunc Musā genitum legat Cytheræa ducemq; præfexit Tha-
lamis. Quin & Capella: culus auctoritate nitunt: per initia statim primæ Satyræ: hymenæum mu-
sa edigit ubi canit. Tu quem p̄sallentem Thalamis: quem matre Camena Progenitum perhibet
& infra. Seu tibi quod Bacchus pater est: placuisse choræas Cantare ad Thalanos seu genitricis
habes: Nec a uerō nimis abhorret: quod apud nos tradit Donatus: & Seruius repetit: Hymenæū
primitiali nuptiarū die uel nocte. Collapsa domo extinctum esse. nam scribit Orpheus eundem
Aesculapī beneficio reuixisse ideoq; Aesculapium a Ioue fulminatū. C Intonat nymbis hui⁹
cis. misso fulmine tonitrus edit. nā quō fulger p̄spectatū opinioē scīdī nubes uidētur. ide fulmē
hui⁹cū Papius appellauit. potiusq; quod hīare facit. ut Lurarius interpretatus est. Deos qui fulmi-
na mittūt ex Plinio nec in iis Hymenæū nouimus. Sed ita dixit Iunio Vergiliāna. Tu potes
Aenēā manib⁹ subducere graui: itq; uitro nebulā: & uētos obtendere inanes. Et potes in toti-
dem Classē cōuertere Nymphas. quæ per alios egisse Venerem constat. sed ei cuius gratiæ da-
rum est impuratur. Ita nunc tonitrum quo matrimonium Iuppiter approbauit Hymenæo poe-
ta tribuit. Attalus. n. p̄his etruscæ discipulū: dīlīgētissim⁹: ita fulminū gēia diuisit. Ut ipsi clas: ubi
factū sit. q̄n: cui: in q̄ re: q̄le: quātū. Claud. itaq; ab hymenæo missum fulmē ait: cui⁹ honorē sc̄m
sit. C Flammæ restes. fulminis iter uētus. C Firmat cōnubia. fœdera m̄monij rata faciūt. ex antiq;
nuptiarū religiōe. Nā noua nupta Ignē & aquā iubebat attingere. cām refert Plutarch. i. p̄blema-
tib⁹: & Lactati⁹: ac utroq; prior Varro. Sed locū hūc cōmōde poeta trāsp̄soluit: ex illo Verg. Ful-
sere ignes & cōscī⁹ Aether cōnubij. C Deæ: Pallas & Diana. nā Ven⁹ cōscīta re tam dīcederat.
C O sup̄pēde p̄ticulā quo mītor affectus exprimat: ut apud Verg. O lōgū formosē uale. uale in Saue
q̄ Iola. C Lōgū uale: Verg. Salue Aeternum mihi maxime Palla: Aeternūq; uale: nā mortuōs Vale

Fulmen ala-
rum

Fulmen pa-
catum

Regis offiū

Hymenæus
Mula non
Veneris filius
ut uulgo
creditur

Aesculapī⁹
cur a Ioue
fulminat⁹
hui⁹cū ful-
men
Papi. locus

Ignis & aq;
i m̄mōio

Salue

Iouis potē
tia

Diana cere
ris filia

Partheni
mons

Aper
Dianæ gra
uissima loca

Iuga

Taygetus
Perge
Doliche
Mænala

Cynthus
Agræ loc
artice
Oracula
totius græ
ciæ clarissi
ma
Delphi un
Delphus
Mælantho
Deucaliōis
filia
Oul. locus
Verg. car
mē expōit
Acacidarū
una necis
firs

hac salutatio tanq̃ nō amplius ulli dimittēbāt: ut Varronis testimonio demonstraui⁹. ¶ R e
uerentia patris obstitit auxilio, pietas in Iouem nra non fuit ut opē tibi seramus. ¶ Nec nos de
fendere cōtra possumus: Antipophora qđ si maxime uellemus irriti conatus essem: in summum
deū. ¶ Impiter apud Homerū de se p̃dicat hūc i modū. Si catena Inquit aurea cælitus demissa uin
ctus essem: qęd deorū deorūq̃ est: me de gradu pellere detrahereq̃ nō possent: Cōtra sol⁹ ego
uinctos itidē deos deasq̃ deos: si terras ac maria facile deducā. ¶ Fatemur: Ingenue de nobis dici
mus. ¶ Vinci maiore ip̃erito: impares
ē Iouis nūli. Mars apud Stat. Quo
pectore cōtra Ire Iouem: dictasq̃ pa
rē cōtemnere leges? Cui modo (pro
uiles) terras cæliq̃ frētumq̃ Attre
mere oranti: tantosq̃ ex ordine uidī:
Delituisse deos. Idem fatetur Iliados
Oëtao Neptūnus. ¶ Genitor utrius
q̃ pater Iuppiter. ¶ Cōiurat ite. Cō
spirat ad hanc rapinā. testatur & He
siodus Iouis permisso raptam ē p̃er
pinam. ¶ Populo silenti. umbrarū
periphrasis. q̃ uoce carēt. ¶ Nō aspe
ctura. q̃ posthac nō uidēbis. ¶ Cōsoro
res cupidas. studiosas & amantissimas
tul. nūre dixit ex p̃sona Dianæ: quā
seutus Aegyptios Aeschylus ait edi
tū esse ex Cere nō ex Larona. ¶ Aeq̃
les choros. Aequali uirginū cœtū.

¶ Quæ fortuna: q̃ sors aduerſa? ¶ Abstulit te superis. Erripuit cælestibus: aut ex hac luce? ¶ Cī
te amissa. ¶ Neq̃ libet. non sedet animo: neq̃ iuuat. In necetere reſta lustris Parthenis. Partheni
montis salus indagine cingere. In hoc frequenter Dianā uenari solitam cū uirginibus: ante di
ximus: unde nomen *Παρθενώων*. ut scribit Seruius. Extant & Probi quædam gl̃eſema
ta quæ sic habent. Parthenius arcadiæ mons dīctus a uirgē Atalante: q̃i eo exercebat. ¶ Nec
pha. ge. li. Nam Sagittariū Thecam uel ociosa Diana nō reponit. Verg. Illa phætram fert hu
mero. ¶ Aper. agrestis Sus ab asperitate letarum: ut Varro sentit: uel a græcis *καρπὸν ἀπὸ δειλῆς*.
¶ Spumet. uisus ad aprī naturam: q̃ spumam frēdēs emittit. idē Verg. Aut spūmātis aprī cru
sum clamore premētē. ¶ Saul. seroces. ¶ Frēnāt: rugiant. qđ nūmā securitatis indicū cū. nam
In pieulis & timore tacent. ¶ Impune: passim. ¶ Te flebunt: affectum traxit ab hypbole. ¶ Iux
ga. Iuga montiū nomē accepit ab ipsa cōiunūtiōe qua iungūtur. ut scribēs de limitibus ait
Hlygus. ¶ Tayget. Taygeti. Montis Laconia q̃ Sparta & Amyclis ināct. ita quā ceteri montes Dia
næ gratiores: ex urbibus Perge: ex insulis Doliche: auctor i hymnis Callimachus. Est autem Do
liche e regione Chimæræ: yelli mōris insula. Perge uero Pamphiliæ ciuitas: unde Diana Pergæa.
Monti Taygete Nympha nomen dedit Eurota: mater: ut scribit Stephanus. Illic erant densissimi
saltus lacinarum uenationibus. quas hic intelligit. ¶ Mænala mōs Arcadiæ: Lycaonis filio co
gnominis: ut ante est dictum. ¶ Posito uenatu. omisso uenādī studio. nam illic ē Nymphæ uena
bant: inde quoin uenatricem ueller designare Vergili⁹ ait: aut uirginis arma Spargana. ¶ Diu
Perpetuo. Papi. Thebaid: illi de geminis fratribus eodē fato functis. Ite diu fratres. ¶ Cyntho.
Deli monte. Sed & ipsa quādoq̃ Delos ita dicta est a Cyntho Oceani filio: quod tradit Stepha
nus: idē primū Diana p̃fecta in Atticam ad Agras uenationem exercuit: ut legim⁹ apud Pau
sanīā. ¶ Quierā. p̃crea. ¶ Delubra fratris. Apollinis sanum. ¶ Delphica Callisthenes de reb⁹
græcis. illi. Clara græciæ oracula enumerat hæc Ismenium i agro Thebano Trophonium in Le
badææ: & qđ phocēse uocat ad Abas: ioum: q̃ p̃stantissimū Delphis i Bocotia iuxta Parmasum. de
quo Trogus & Strabo plura. Delphis nomē a se dedit Neptūni filij Delphus ex Mælartho iuse
pus filij Deucaliōis. ut scribit it̃erpres Lycophorus. quā Neptūnus i Delphinē mutat⁹ cōpres
sit: uñ nato puero nomē: fabulā p̃currit Ouid. In eludē deli mētiōe. Tēlensit equū Crinira co
lubris Mater eq̃ uolueris: sensis Delphina Mælartho. Ex eadē Neptūnus ē Pythin puellā sustulit
q̃ Pythōi nomē urbi addidit: Myc⁹ Neapolitan⁹ autumat. Egdē nō sum nesci⁹. hæc historiā mu
tatis noib⁹ aliter a Pausania tradi: Sed nos opinatissimos habem⁹ auctores. Quærit & a nōnū
lis: et bñ doctis. Cur Neopolem eadē scribēs Verg. Delphicæ Apollinis aras p̃fias appellari.
Egdē sicur affirmare nō ausim. Vana nē sit historia quā Serui⁹ affert an nō. ita omīssis ābagib⁹
oia *Νεω πρίας* illic aras accipio: qm̃ Pyrrh⁹ ad aras eiusdē dei obrūcat⁹ ē: cui⁹ ārea p̃f ei⁹ achil
les: q̃ t̃t Paus. notauit. qđ hæc iniam græce loq̃. Subit admiratio cogitatē: oib⁹ q̃ Acacidarū
cognoie cēbebant: unā necis fore diuinit⁹ obrigisse. Sigdē Achillē a reijō Priant filio & Apol
linē i p̃fectū Hōer⁹ auctor ē. Pyrrhī Achillis filij eadē Oraculū Delphis impauit. Postremo Pyr

rius Aecidae filius Argis diē obisse necis auctore Cerere: ut Arghuorū fides asseuerat: & Leucæas
carmine complexus est. hæc in Acticis in rebus item Meiseniorū: Neoptolemo inquit Achillis li-
tio qui Priamum iugulauit ad aram Iouis Ercei accidit: ut & ipse Delphis ad Apollinis arā truci
daret. inde poena rationis Neoptolemi poena dicif. Maronis ergo Andromache patris aras di-
xit: quasi Achilli Pyrrhoque fatales. Tacebit. & hoc ab historia. Nam religiosi quibusdā diebus
Delphis responsa nō reddebant. ut Plutarchus in Alexandro refert. meminit & Aufonius ad Pau-

Neoptoles
mi poena
Talonis
Delphici
oraculi des-
necasti:

Interea uolucris fertur Proserpina curru
Cæsariem diffusa noto: plantuq; lacertos
Verberat: & quæstus ad nubila fundit inanes.
Cur non torsisti manibus fabricata Cyclopium
In nostela Pater? Sic me crudelibus umbris
Traderes? Sic toto placuit depellere mundo?
Nulla ne te flebit pietas? nullum ne paternæ
Mentis inest? tantas quo crimine mouimus iras?
Non ego te contra queret quod phlægra tumultus:
Signa deis aduersa tui. Non robore nostro
Ossa pruinofum uexit glacialis Olympum.
Quod conata nefas? aut cuius conscia culpæ
Exul ad immanes Erebi detrudor hiatus?
O fortunatas: alii quascumq; tulere
Raptores: saltem comuni luce fruuntur.
Sed mihi Virginitas pariter cælumq; negatur.

linū. Papinii imitatio apud quem nall
res argui sic Amphiarai delect. Mu-
tisq; diu ploraber Delphis. C Interea
dum hæc Diana conquerit. C Fertur.
rapitur. C Volucris curru. citatis dei q
drigis. C Cæsariem diffusa noto. pal-
sis ad uentū erinib9. C Fundit qua si9
Inanes. uanas querelas. C Ad nubila.
In auras quo spiritus omnis conuocat
& ipsa uox aer letus est. ut philolophi
disputant. aut spargit in uentos. a qui
b9 irrita uerba dissipari dicunt. Tibul-
lus. hæc mihi fingebam quæ nunc Eu-
rusq; Norusq; iactat odoratos uota p
Armenios. C Pater. affectum mouet
hoc nomen. C Torsisti. iaculatus es.
C In me. licet filiam. C Manibus fabri-
cata Cyclopium tela. fulminis circūo-
curio. de Cyclopi9: qui fulmina Ioui
fabricant: repetit quæ supra diximus
Est autem Pathos a minore: nam quō
de cælo tangi per se magnū sit: minus
tū esse contendit quam ita rapt. C Sic
me? Sic me? breuius huiusmodi iterro-
gatiunculis: infinita prope miseratio

co mparat. C Placuit: uisum est: C Umbris. manibus. C Pietas. sanguinis caritas. C Nullū mētis
paternæ. Nihil affectus paterni. qui nimirū magnus est. Vergilius. Patrius neq; enī consistere mē-
tem passus amor. C Tantas quo crimine mouimus iras? Instat interrogando. quoniam difficilis ē
responsio. nam quid aliud a Ioue dici posset: quā nullo? C Non ego. Vergilii locus. apud quē Di-
do. Nō ego cū danais troianā excindere genē Aulide iurauī. C Signa deis aduersa tui. plus est
quā si diceret arma lumpsit. Nā militari Romāorū more nō nisi Strenuissimū cuiq; uexilla cōmit-
tebant: quos totus exercitus sequebat: inde tractum. ut in quacunq; re princeps: interphærice si-
gnifer appellat. Prudētus in Diuo Romano. Tu causa mortis. Tu malorū signifer. Id est auctor.
C Quareret quom phlægra tumultus. Pallene Thraciæ ciuitas cui Pallene Sithonis filia: Cletiq;
ut Egecipp9 ait uxor a se nom dedit: Phlægra dicta pri9 ē. ob ea quæ de Gigātib9 illic gesta ho-
minū opiniōe referunt. Verg. Theagenes de reb9 Macedonū scribēs aliter historiæ fidē pdit. Pal-
lenē quæ ueteri noīe Phlægra uocabat: Hoīes Ingr tenuerūt: quibus immanitas & supbia mortū: Gi-
gantū cognomē pepit. i hos feunte pralliū Hercules: fulmina de cælo ferritidonec se fuga cōmīte-
rūt: magnaq; nictoria supati sunt. Idē rumor i uulgius Belli cōtra deos Gigārū manauit. Idē Ien-
tit Eudoxus. Est & altera Cāpania phlægra: quā par historiā contrafr: ut Diodor9 & Strabo. ab
utraq; Phlægra9 deducit: & uni Lycophroni phlægr9. C Robore. ui. C Ossa. Thessaliæ nōs: de
quo supra. C Glacialis. niuosa. C Vexit. ipositu tulit. negat a seniores cōgelos: ut olim a Gigā-
tib9 quō iter affectaret i cælu. Vergilius i Aetna. Cōstruit magnis ad præsilia mōtib9 agger Pelio
ossa creat lūm9 pmit ossan olympus. C Olympū. Macedonia: mōrē. cui9 ante meminim9. C Prui-
nosum. roscidū. nā sereno cælo ros etiā cadit: niues nō nisi turbato. atq; Olympus adeo sublimis
ē: ut credat altit9 ēt quā un hmbres cadūt surgere. q de aris q̄s i uertice fluitant nō abluūt cinis
auct9 Solin9. aut intelligit iniquidū. Homer9. n. γαυγίφου uocat ολυμπος. Illados primo:
quē tū i odysseia nubes air excedere: nec ullā de cælo rēpstatē pati pinde qdā niguldū: eirea ras
dices accipiūt i illas. C Detrudos. ipsū pellor. C Immanes hiat9. Barathrū. C Erebi. inferni.
C O fortunatas. exclamatio quæ significat ionem doloris habet: & parhos excitat. ut illud An-
dromaches apud Maronem. O felix una ante alias Priamela uirgo Hosiem ad tumulum Troiæ
sub mœnibus altis iussa mori. C Raptores. quicunq; pradones. & non hic. C Saltem. confirmat
sententiam. C Comuni luce fruuntur. lumen solis usurpant: quod omnibus aq̄e parer. Quid9
Comunemq; prius ceu lumina solis & auræ Cautus humum longo signauit limite iossor. C Nes-
gatur. aufertur. Pariter. una. C Virginitas & cælum pudor ac dies. quod si. sequentia declarant.

Signifer

Pallene.

Gigātes q.
Phlægra

Phlægreus
Phlægrus.

Olympi al-
titudo.

C Gallus. Gallus & Artus adolefcentes officii formæque gratia deū matri dilecti: quom forte numinis
offensam contraxissent: tracti iure pudenda sibi absciderunt. Quorū Gallus ad Terian Phrygiæ
fluvii confedit: qui postea Gallus ab eo dictus est. ut Polyhistor Alexander de phrygiis scribens
libro tertio refert. Ab hoc amne Berceyntia Sacerdotes Galli memorant: cuius aqua eporta mien
tem mouet ut Callimachus auctor ē & Ouidius in Fastis. Inter ait uiridem Cybelen altaq; celest
nas Annisit: infans a noie Gallus aqua. Qui bibit inde fuit. Ad hoc Ouidii carmen ex arte amā
di nonnulli referunt. Porrigē & ancillæ
pœnas quæ luce pependit Lusa mari
tali Gallica ueste manus. Nos aut qua
luce legimus ex Aristide Milesio. q de
rebus italicis scribens libro primo sic
ait. Galiorum Dux Ateporus quō
Romanos lōga tēssos obsidione uidē
ret: postulauit: ut si saluos esse uellet ma
tres familias & uirgines ad stuprū de
derent. Senatus Retana ancillæ cōsi
lio ad hostes habitu dominarū submi
ssit.

Teria flu.
q & Gallus
Galli sacer
dotes uir.
Ouid. loc9.

Incolis: & strictos Curetum despicias enses:

Exitio succurre meo. Compefce furentem.

Comprime ferale torui prædonis habenas.

Talibus ille serox dictis hætuq; decoro

Vincitur: & primi suspiria sentit amoris.

Tunc ferrugineo lachrymas deterfit amictu.

sic ancillas: datoq; ab eis signo eruptioe facta Romani somno meroq; depositos Gallos omnis
obtruncant. parta uictoria Ancillariorū diem solennē perpetuo sanxerunt. historia repetit Plu
tarchus. Polymusq; macedo Strategematon octauo. Macrobius alios sequutus annales ab Ari
stide paulo deflexit. Ouidius Amati præcipit: ut Nonis Caprotinis quo die Galli celi sunt aliqd
ancillæ largiat: ut alacris operam nauans: iter affectet ad dñam. Galli Cybelæ ministrant argu
mento: si qui indigent semine eos oportere terrā sequi. Quod apud eam Galli se iactant: præcipi
tur (inquit Varro) qui terrā colunt. ne sedeant. temp. u. esse quod agant. C Sanguineis. qui sua
membra dissecant: quem morem noster Prudentius infectat: & Papini9 expressit. Pmigeri rapit
Simoneis ad undam Dux uestina chori: cuius dea sanguine lecto ipsa dedit ferrum. C Despicias.
spectas. aliqui dexteris legunt. i. euaginas ac stringis. unde nudus gladius extertus dicitur. nam
præpositiones: ut numens oblegantur: inuicē poete ponunt. Scitius. haud aliter saltu deue
ritur orbis Pastor ab agredit nocturna strage luporū. pro reuertitur. C Curetum de his longa
Strabonis est disceptatio. quos alii in Creta: Alii in Euboea: Alii in Samothracia: Alii in Phrygia
Iouem nutritisse sciunt. il ne uagitu puer sese pderet: excogitato non lusus genere Clype
lis Aeneis inter se concurrentes ens Tinnit: atq; numerosi pedis cōpositione: qui Dactylus ab
eis dictus est: Saturnum cœlauerūt. Eorum fabulosam originem Diomedes grāmaticus exequit.
Atunt inquit opem In Idam Cretensem ex fuga delatam: quom puerperil tempus instaret: primā
montis partem manibus apprehendisse: atq; ita partu solutam ex impressione palmarum Curetas
prodiisse: quos ab effectu græci nominis dactylus. i. digitos & Idæos a monte nominauerūt ut a
pupillis oculorum quas græci kōpō appellanti: uel a galearum cono Curetes. Idem uidetur cō
firmare Luere. hoc uersu. Terrificas caput quantentes numine cristas. Apollonius & eius inter
pres ex Stesimbrotō: nō ut Diomedes ab ope sed a Nympha quam uocant Anchialen id factum
narrant. Assert Vibius in opusculo de fluminibus Atacini Varonis super hac ipsa re carmen: cu
ius etiā testimonio Seruius utitur. id est huiusmodi. Quos magno Anchiale partus adducta dolore
Et geminis capiens tellurem Oaxida palmis. i. Creta solum. cuius fluius Oaxes est: ut ipse quoq;
Seruius ex Pylithene græco (ut arbitror) auctore recitat. Quis ergo Politianum ferat: qui super
Oaxe fluuij & Creta cœde lapsum Seruium scribit: quom is multo quam ipse copiosius de Oaxe
Creta amne disseruerit. Testantur aliquot eius antiqua exemplaria: Testatur Boccartius: qui ne
scio qui de hoc ipso Oaxe iam dudum ex interpretatione Seruii suis genealogiis inseruerat. Sed
& ipse quoq; deprauatum codicem nactus Antilenā corrupto puellæ nomine pro Anchiale trā
scripsit & Pylithenem Apollinis. F. male suspicatus est. idem uirum sequuti sunt qui Maronis ope
ra Mediolani nuper impresserūt. deflexo in dexteris (ut solent) locis: quippe qui nūc Antilenam
quandocq; tutelam scripserit. Stesimbrotus in eo libro cui titulu fecit *ἡ ἑλὼν* Iouis & Idæ
nymphæ filios ait Idæos esse. uel editos ex puluere quem Iouis nutrices ipsius del montis post ter
rum lecessent. Agathon græcus auctor hunc in modum Curetas apud leloquentes inducit. Plu
res Proci filii Pronacti i nrmonio perebant: uoto frustrati comā ferro luccidim9. quā læti ani
mi putat argumētū: in cures appellati. C Exitio succurre meo. neci. nā simplici quodā puellari
timore uidebat sibi mortē obire. uel expisit historia. nā uero subtila de medio rapta fingit a Plu
rone. C Cōprime. stare coge. C Habenas ferale mortiferū curru. C Prædonis. raptoris. C Tor
ui. Atrocis: quod ex aspectu colligebat. C Feror. quantis serox ac secti indocilis. ut supra dixit.
C Fletu decoro. pulchro. nā quanq; lugētū deprauat ora & grām siquā hnt amittit: nōnulla
etiā for. mores i luctu uidet. ut i Tecmella notauit Oul. q mores Alaci placuit. C Primi suspi
ra. ducto gēitu testat9. amor succubuisse. C Deterfit. scribe dterfit. i. siccauit. C Amictu ueste

Curetes.
Curetum
fabulosa
origo

Dactyl
Idæi.
Curetes
unde

Anchiale
Nympha.
Definitus
a Calumy
nia Seruius

Ferrugine
us inferni co
lor.

¶ Ferrugineo, proprius inferni coloris est. Vergi. de Charonte. & ferruginea subuectat cor
pora Cymba. ¶ Desine, noli. ¶ Vexare, sollicitare. ¶ Animi, scilicet tuum puelleare. ¶ Functis
curis, mortis metu: nam se perditum iri proserpina dubitabat: aut certe pernitidosis que cor pus
extenuant: & necem maturant. ¶ Vano, nam nihil est quod timeas. ¶ Nec indigni tedas patiere
mariti, nō nubes inglorio. ¶ Tedas Faces, Non q̄ ex eo plin genere faces adhererent in nuptiis
quā tedā Plinius appellat sed quia uulgo teda familiarissima facibus est. Fax, n. nuptialis ex alba
spina fiebat auspiciatissima: uel quoniam

idem fecerunt pastores qui rapuerunt
fabias: ut Massurio placet: uel ut Varo
sentit causa purgatiois. ¶ Ille ego
Saturni proles. Extenuat culpam cō
memoracione suæ dignitatis: quā am
plificat emphasi geminati p̄nominis.
Pluton (quod ex Euhemero scribit En
nias), Saturni filius fuit & Rhex Iouis
frater. ¶ Cui, mihi. ¶ Scrui, famulat.
¶ Machina rerum, mundi elementa:
nam quicquid oritur in terram recidit
ut dictū ē. ¶ Potestas, imperiū. ¶ Et
dir, propagaturac fē porrigit. ¶ Per
inane, per isteros qui uacui sunt: & om
nium capaces: ut Ouidii carmine iam
docuim⁹ & Verg. Perque domos diis
uacuas: & inania regna, de sede Pluto
nis & potentatu: repetere quæ superius
ex Maerobio copiose exposuimus, q̄
pe nōnulli ex grauloribus & Platonis
ex sectæ philosophis disputabāt: iter
Lunam terræque locum mortis & in
ferorum uocari: Iplamq̄ lunam cē ui
tæ mortisq̄ consilium, & animas inde

Plutōis īpe
rium

ad terram fluentes mori: inde ad supera meantes ad uitam reuerti. ¶ Inmēsum, infinitum, quod
Democritus Epicurus & Lucertus senserunt. ¶ Altera sidera, præter ea quæ sunt apud superiores
aut certe clariora, Vergilium in Elysiis mentione. Largior hic campos Aether: & lumine uelut
Purpureo, solemq̄ suum sua sidera norunt, nam purior is fulget. Sol qui colunt elysios in lunæ
corpore quam nobis qui longius absunt. Lucanus de Pompeio. Vidit quanta sub nocte iaceret
Nostra dies. Elysios, astorum globi: uel terræ spacia. ¶ Magis mirabere, lōge suspicis, & allu
sit ad illud Maronis. Quamuis Elysiis miret græcia cāpos: quos in Bocotia celebrat Lycophon
in agro Thebano. Plutar. Dion & Philostratus in insulis q̄s alii Britānicas alii uocāt Atlanticas
ad Oceanū qbus astipulant Euripides: Hesiodus: & Homerus. i Arcadia quoq̄ reddunt & circa
Ielbū & in Hispania: qd̄ scribit etiā Strabo. Herodotus & Duris Aegypto cōtribunt nō p̄cul a
cluiare cui nomē Ausis. Eosdē Deiotari gener Castor: ille Romanis noīs studiosissimus in lunæ
globo cōstituit unū institutū ait: ut q̄ naralib⁹ apud Romāos eēnt illustrib⁹, lunulæ i calcels fertē:
argumēto, qd̄ obita morte rursus animi subiectā pedibus lunā calcabūt. Id qd̄ Lunan⁹ & Papi
ni⁹ affirmauerūt. Polemon ait Atheniēses elysios appellare locū lub terris: ubi diuerfē il q̄ iuste

Lunati cal
celsi cur

uixerūt. ¶ Pios, nam solū qui cū uirtute uixerūt illuc accedūt. Infra Claud. Exultāt cū uoce pii.
¶ Pretiosior atas, præstātius hoium genus, allusit aut ad q̄rtor illas ætates q̄ a metallis Hefio
d⁹ appellauit. ¶ Aurea p̄genies, q̄lis sub Saturno fuisse dī. Quæ uidice nullo īpōte sua sine lege
fidē: rectiq̄ colebat: ut ē apd̄ Ouidiū. Prudētis i Symmachū de Saturno. Hac cā ē & origo mali
Qd̄ fecit uetusto Hospite regnātī crud⁹ stupor aurea finxit. ¶ Sēp⁹ tenemus qd̄ lup. me. se. S.
pos qb⁹ opponit īseri: deos aut hoies apte possum⁹ hic intelligere. sed i diis altior enī rō: q̄ppe tū
nos īferos statuem⁹: q̄ semel aiām exiit⁹ fordid⁹ nō ampli⁹ amittim⁹: nā subide p̄corpa migrat. ut
Aegyptios sequat⁹ Pythagoras assererat. Si uero sup̄orū noīe morales accipias: p̄pici⁹ sensus
ē. ¶ Mollia, florulēta: q̄ lubris herbis plumeū tortū præbēt. cōtra Tibull⁹ humū cult⁹ p̄ dura
posuit: q̄ arata tell⁹ & herbis nuda mollē iacētī cōfessū n̄ exhibet. Et te dū liceat teneris retinē la
cētis mollis & iculta sit mihi sōn̄ humo. ¶ Halār, spirāt. ¶ Meliorib⁹ Zephyris, quorū statu spe
ciosius terra florebat: aut uere formosiore quo tpe spirat Fauonius. ¶ Perpetui, per totum annū.

Aurea
Actas

Enna

¶ Quos, idest q̄les Vergil. Quosue dabas genit⁹. ¶ Tua Aetna, suborīt illa eadē cōtrouersia:
Aetna scribēdū ne sit an Enna. Callimach⁹ i hymno Ceteris Ennā deæ sacra canit. sed & Aetna
defendi pōt: ut diximus. ¶ Est etiam arbor. Aemulatio Maronis qui primus (ut sentit Seruius)
cōment⁹ hoc est. ¶ Prædiues, aureo ramo. ¶ Lucis opacis, expresse illud Maronis hūc regit oīs
Lucus. ¶ Fulgētes, aureos ex illo Vergiliū. Discolor un⁹ auri p̄ ramos aura resulcit. ¶ Viridi, foluo

Arbor au
rea Proser
pinæ sacra

¶ Sacra datur, dicatur. Verg. Iunoni infernæ dictus sacer. ¶ Autumnum fortunatum. predo
 los & aureos fructus ab anni tempore quo proveniunt. hinc Autumnum (ut Festus autumna) di
 ctus est. quod tū maxime coactis fructibus hominū opes augētur. ¶ Fulvis pomis. Verg. Auri
 co mos q̄ quis decerpserit arbore factus. ¶ Lunari subiecta globo. Pythagoras existimavit a la
 cteo circulo deinceps incipere Disis imperium: quia aīa idē lapsa: videntur iam a superis reced
 sisse. inde primam nascētibus alimoniam lactis ait offerri. ga prim⁹ animis mortus a lacteo icipit
 in corpora terrena labētibus. ¶ Qui

Autumnus
 unde.
 Disis impig

Hæc tibi sacra datur: fortunatumq; tenebis
 Autumnum: & fulvis semper ditabere pomis.
 Parua loquor. Q uicquid liquidus cōplectitur aer
 Q uicquid alit tellus: q̄q̄d maris æquora uerrunt:
 Quod fluvii uoluūt: quod nutriuere paludes:
 Cuncta tuis pariter cadent animalia Regnis
 Lunari subiecta globo: qui septimus auras
 Ambit: & æternis mortalia saparat astris.
 Sub tua purpurei uenient uestigia Reges
 Deposito luxu: turba cum paupere mixti.
 Omnia Mors æquat. Tu damnatura nocentes:
 Tu requiem latura piis. te iudice fontes
 Improbæ cogentur uitæ commissa fateri.
 Accipe lethæo famulas cum gurgite Parcas.
 Sit Fatum quodcumque uelis. Hæc fatus ouātes
 Exhortatur equos: & Tartara mīor intrat.

Globus So
 lis & Lunæ

Reges pur
 puri

mors æquat. inde Romanus ille uir erumnis & animi robore clarus: ita apud hudentiū perorat
 Hoc perdo solum: quod peribit omnibus. Regi Clienti. pauperique & Diuiti. Sic Venularumque
 sic Senatorum caro Tabescit: imo quom sepulchro condita est. gratis diis proptitq; moriendum
 est. hoc habet inter cetera iusticia: lux natura præcipuum. q̄ cum ad exitum uentum est omnes
 in æquo sumus: ut inquit Seneca. Nam sola mors ex omnibus diis. neq; muneribus neq; pro
 missorum spe capitur: ut canit Aeschylus. nec ordinis: nec ætatis nec fortunæ rationem habet
 ullam. Hinc illa iuxta Perennæ & sepulchro querela. Vixi quemadmodum uolui: quare mortu⁹
 sum nescio. liber eius manibus conuictum facere. Nescis igitur hominem te esse natum? nescis
 naturalem farorum conditionem? nescis ea lege te intrasse ut exires? quanto sapientius ille: qui
 filiolæ tumuli sic inscripsit. Decipimur uotis: & tpe fallimur: & mors Deridet curas: anxia uita ni
 hil. Aut Mors æquat oīa. q̄ apud ieros: ut ait Propert. Lydus dulychio nil distat Crecus ab Iro
 Cōsule. cū Mario capte Iugurtha sedes. ¶ Sontes. seclerū confecti. ¶ Improbæ cōmissa. delicta.
 ¶ Accipe. me largiēte. ¶ Parcas. farorū deas præstitres: quæ tua faciliēte impara: nō sec⁹ ac An
 cilla. ¶ Sit fatū quodcūq; uelis. cōpone fortunas hoīum p libidine. quo nec dari malus: nec sin
 gi potuit. ¶ Exhortat. calcari b⁹: aut uerbis increpat. ¶ Equos ouātes. parta uictoria latos. Quid
 ait. pprie sit ouare lōga disputatiōe docet Gellius. ¶ Mitior. aliquātū pacat⁹ minusq; solito. Quid
 ait. Est enim compatiu⁹ p iminutionē: nā qū mitis & Pluton⁹. Sic illud Marci. Tristior & lachrymis
 oculos iussu la niteris: i Venere Scul⁹ exponit. & i Charonte tā senioris: eruda deo uindictq; se
 nect⁹ auctoritate Varrōis & Plinii. Celsorū. Varro usq; ad. LX. Annū seniores uocitatos ait: q̄
 tūc primū senescere corp⁹ icipiat. idē usq; i finē uitæ uniuersulūq; quirtū gradū factū: i quo q̄ cet
 Senex appellet. ¶ Intrat Tartara. subit ieros. Tartar⁹ Sub utroq; cardine sine ullis solib⁹ triste
 nubilo calū ē nebula: q̄ cōtinua atq; ex humido spissa caligo. ut scribit Crates: sicut ut Homēre⁹
 cepit loc⁹ i quo Saturn⁹ ei⁹q; foeli sub terra cohercet. iā Tartar⁹ penultia frequē⁹ breui: sed
 et lōga exēplo Euripidis q̄ p dithongon enūciat. qd si Tanara leges (ut nōnulli codices hñt)
 orū simpli itelligē. ut quo dicim⁹ Auerū & ipsi⁹ Disis sedē significam⁹. Nā Tanarū Lacōi⁹ p
 mōrtoriū ē aduers⁹ Africā: & i eo spiraculū qd scribit Solin⁹. q̄ppe Tanarus Iouis filius Gere
 sti frater assūpto alero germāo noīe Calabro: Laconiā pteruēt⁹ ē & occupato loco Tēpū Ne
 prūno crexit: & a se Tanarū nūcupauit. ut Ingt Stephan⁹. Fuit & alter Tanar⁹ Icario p̄nē nat⁹
 a quo ciuitas port⁹ & Lacōiā p mōrtoriū nomē accepit: dī. & si sup⁹ ex aliis auctorib⁹ diuersā

Mors æqt
 omnia

Comparat
 tiu⁹ per im
 minutionē
 Tartarus.
 & q̄ inde.

Tanara.
 Tanarus.
 Calaber.

Quantus p retrulim⁹. **C**ōueniunt undiq; officii gfa cœcut. **C** Quātas frondes, quot solia: cōparatio Ma
quot ronis. **Q**uantas. i. quot supra Claud. **Q**uantasq; per oras Sollicito genitrix errauit anxia cur
Hauster uñ su. Stat. Et quanta reculas: quanta ueras. Terentianus de se. Maurus item quantos potui cogno
Notus scere graios. **C** Hauster: a meridie spirans uentus: ut scribit Vitruuius: ab hauriendis aquis: ut
 græce **Notus** ab humore dictus. **C** Truculentior: uolentius: & noxius arboribus. Statius. Sylua
 capax aul. &c. & Statim. Claud illā brumæ minuere **Notus** uis habet. Est etiam nobis parum sa
 luber. Aures. n. hebetat: senilis tardar
 capitis dolores mouet: aluū soluit: ro
 tum corpus efficit hebes humidum lā
 guidum. **C** Decurrit: quatiēdo deicit.
C Colligit hymbres. Inducit pluuias.
C Stripantur: complentur a nautum
 Saburra: uel onere sumpta trāsatio.
C Præcipiti cursu. festinātum uulgo
C Seren⁹. soluta frōte. **C** Mollescere:
 mitigari. **C** Dissimilq; sui. diuers⁹ ab
 eo de quo dixit. Dixit riget inclemen
 tia formæ. **C** Dominis. Diti ac Profer
 pinæ: sic item Curti⁹ de matre & uxo
 re Danti Dominis ait. sed hic mullebre
 genus utrius figurate cōcessit. **C** Asur
 git: aduenientibus assurgere honoris
 est. Verg. Vtq; uiro Phœbi chorus as
 surrexerit ois. **C** Phlegeton: inferni flu
 uij. de quo satis multa. **C** Barba hi
 spida. hirsutum mentum. Prudētius i
 diuo Romāo. Hirsuta barbis soluitur
 carptim cutis. **C** Riuis ardentibus.
 igneo fluēto. **C** Ministri: famuli. **C** Le
 cta de plabe. hypallage. idest lecti de
 multitudine ministrorum. Statius de
 ministris Domitiani. Insignis facie: de
 cora cultus: stat plabs altera nō mior
 sedente. **C** Pars: eorum. **C** Reuocāt.
 loco restitunt. aut reduct⁹ & a temone suspendit aslere supposito. Stat. Pars meritis uertunt
 ad molle iugales Gramen: & erecto currum tenone supinant. **C** Altos currus: Enphasis nam
 per hoc equorū proceritas itelligitur. ut in illo Maronis. Scabant tercentum nitidi i præsepib⁹
 altis. **C** Solutis franis. detractis habenis. **C** Vertunt agunt. **C** Iugales equos qui luncti currum
 trahunt. **C** Emeritos: post laborem. Sic etiam Virgil. Emeritos boues in georgicis appellauit. nā
 milites emeriti dicuntur qui completis stipendiis militiæ sacramento soluti sunt. Quintil. Eme
 ritus hinc bello stipendijs. **C** Pars: famulorum. **C** Aulæ: uela & ornamenta quibus parietes & au
 læ teguntur: dicta quod in aula Atrali Regis Asiæ primum inuenta sunt: quomls populum Ro
 manum scripsisset heredem. auctor Seruius. **C** Limina. ianuam. **C** Ramis. antiqui Romanorū
 more diebus festis: aut publica priuataue lætitiā arborum rami pro foribus affigebātur: & im
 misce lauro: iuuenalis. Ornētur postes & grādi ianua lauro. meriuit huius cōsuetudinis Septimi
 us Tertullianus: & Apuleius in historia Milesiaca. **C** In thalamis. in lecto iugali. qui Genio me
 dijs i Aedibus sternerbatur. uel ornādo cubiculo. quod magis placet. **C** Vestes. ex interpretatio
 ne Iurist. consulti: quæ quicquid induitur aut tegitur uestis appellatur. Carullus. Hic uestis prisca
 hominū uariata figuris. i. aulæum. **C** Reginam. Proserpinam. **C** Matres Elysiæ. hercule indolis
 mulieres: quas illic esse canit Homerus: & Maro. **C** Cinxerunt. Circumsusæ texerunt. Papinius de
 puellis Adrastii nubentibus. Casta matres cinxere corona Argolides. apud Siciliam quæ Proserpi
 næ festus celebrabatur: hoc argumēto: quæ Theogamia uocabantur: relict Pollux. **C** Liant ser
 mone. i. ianct. **C** Teneros puellares. & hoc a Papinio. uirginibus circum undique fuscæ Fœdera
 conciliāt noua: solanturque timorem. **C** Et sparsos religant crines. nam dixerat Caesarlem diffu
 sa noto. **C** Addunt. opponunt. **C** Flamea. Lutei coloris tegmina quibus puellæ nubentes amicie
 bantur boni omnis causā: quod id uelum erat i assiduo usu Flaminia. i. Flaminis uxoris: cui di
 uertere per leges a matrimonio nō licebat. Hæc ex Plinio accepimus & Pompeio. Dionysius Ali
 carnæus ait infulas & sacerdotum pileos appellari flāmæ: unde flāmines dicti sunt: & si Peruer
 sa apud eum dictio est. Flāma pro Flāmæ. **C** Præuelatura. ut tegerent. **C** Pudorem: uerecundiā
 quā nuptura uirgo suffundebatur. Tibul. ut iuueni primū uirgo deducta marito Inscif teneras

Emeriti qui
Aulæa

Uestis

Nubendi ri
tus

Flamea

Dionysii lo
cus.

ore rubente genas. ¶ Solliciti, qui Proserpinæ pectus angebat, ab effectu. Nubentes, n. puellas ut inquit Statius: Subit ille supremus uirginitatis amor tacitæ q̃ modestia culpæ. ¶ Pallida læta tur regio. Orcus ab umbrarum colore de quibus Lucretius. Simulacra modis pallētia miris. ¶ Sepulcræ cōditæ. ¶ Vmbra: manes. ¶ Vacant, indulgent & operam dāt. ¶ Epulis genialibus, iestis dapibus: Genius (ut A. Fusius ait) Deorū filius est & parens hominum, ex quo hoies gignūtur. Inde cuiusq̃ gentis appellatur q̃ cum genuit, eundem Genium esse & larem: Granius Flaccus

Geni9 qui

Pallida lætatur regio: gentesq̃ sepulcræ
Luxuriant: epulisq̃ uacant genialibus umbræ.
Grata coronati peragunt conuiuia manes
Rumpunt insoliti tenebrosa silentia cantus.
Sedantur gemitus Erebi, se sponte relaxat
Squalor: & æternam patitur rarefcere noctem.
Vina nec incertas uersat Minoia sortes.
Verbera nulla sonant: nulloq̃ frementia luctu.
Impia dilatis respirant Tartara pœnis.
Non rota suspensum præceps Ixiona torquet.
Non aqua Tantalicis subducitur inuida labris.
Soluatur Ixion: inuenit Tantalus undas.

i illis quibus indigitamenta cōplexus ē multis argumentis probare contēdit. Nōnulli binos genios in illis tātūdo nibus quæ inane forēt colendos xē putauerunt: ut Censorinus: Is, n. de9 ad cōnubium gignēdorum liberū cā institutum per dicit ideo geniales hic epulas nuptiales intellige. ¶ Manes inferni dii. ¶ Coronati ueteri more. qui festis ornati conuiuia agitabant ut discimus ex Plutarchi symposiis & Athenæo. Tibul. Iam dædum lysio p̃fusus tempora Nardo. Debeueram ser tis implicuisse comas. Antiquissimum præterea coronæ gen9 ex lana fuit auctore Verrio. Inde Papini9 i patris Epicædio Fugere mros parnasia cries uellera. i. ferra, quanq̃ nihili ipedit infulas illic exponere. Nam. iiii. Thebaïdos ait, uatem cultu parnasia mōstrāre.

Coronæ in cōsultis

Papi. expo nitur

uellera, & iura. Nunc humeros: nunc ille manus & uellera pressat Anxius, & octauo de Thiodamā re. Atq̃ is ubi itorito signauit uellere crimem. Nisi forsitan alludit ad flaminū foccos. ¶ Cāt9, nam muscos in nuptiis exhibebāt. Quid, v. n. tamor. In nuptiis Andromedes. Tibiaq̃ & cantus ani mi felicia læti Argumenta sonāt. ¶ Sedantur gemitus Erebi. Sonitum pœnæ differuntur: & ita luctus desinunt. ¶ Squalor, aer qui crassus & innotus hæret: ut inquit Seneca, aut certe situs: ¶ Se sponte relaxat: uoluntate remittit. ¶ Rarefcere: tenuari. Æternam noctē, perpetuas tenebras.

Minos

¶ Vrina Minoia. Minos ab Hesiōdo regno dignissimus, ab Homero discipulus & Iouis necessarius appellatur periclit tamen Tragicorum consensus qui eum crudelitatis i gratiam Atheniē, sium (ut ait Plutarchus) insimulant. Ex quorum sententiā Verg. Minoem iudicem apud ieros: tā q̃ si p̃tor sit rerum capitalium: Quasi iorem uocat: ex interpretatiōe Pediani, dat illi sortitiōē ubi urnam nominat, dat relectiōem iudicum: quom dicit Conciliū uocat, dat cognitionem quom subdit, uitalq̃ & crimina discit, inde hæc Claud. ¶ Versat: agitatur. ¶ Incertas sortes, hoc ex antiquo iudiciorum more. Nam Romani sortito causas audiebant, ut refert Seruius. ¶ Verbera, Furiam flagella: quibus umbræ fontium uapulabant. Verg. Cōtinuo fontes ultrix accin eta flagello. Tisiphone quatit insultans. Toruosq̃ sinistra Inrētans angus uocat agmina sæua fororum. ¶ Impia: ubi seclēsti crudelantur. ¶ Respirant: parumper quiescunt, ab illis lumpta me raphora: qui sub onere cursuue subsistunt donec spiritum recipiant. ¶ Rota: quod Cicero tra dit in Tusculanis, tormenti genus est. ¶ Præceps uolubilis. ¶ Torquet: cruciat assiduū circum actū. ¶ Ixiona: Phlegyæ uel Aethonis filium, qui socerum eius Elionem per insidias necauit: hi storiā recitauimus ex Pherecyde, quōq̃ prouocasset ad stuprum Iunonem: damnatus apud in feros assidua rota uertigine rapitur Tibullus. Illic Iunonem tentare Ixionis ausi Versantur ce lecti noxia membra rota. ¶ Nō subducit: nō subtrahitur. ¶ Inuida, q̃ Tātali tam iā poturi sitim deserit, ut ait Tibullus. ¶ Labris Tantalicis: Tātalus (ut Xāthus Lydius i. iiii. scribit) Hymenæi filius & Asclepi frater, alter Iouis & Plutus ut Asclepiades ut alii Smyrnam Phrygiæ, quæ tū Nau lochos dicebatur: ut alii Syphilum tenuit. Is apud ieros ut canit Homerus: aquis ori allabentib9 ppetua sit laborat: supplicii cām nō oēs eandem tradūt. Nā quidā dicūt eū pœnas luere: quod Pelopē filiū diis hospitib9 epulādū apposuerit. Nōnulli referūt Canē tēpli Iouis in Crera custodem a Pādare Miletio surreptū: ad Tātālū puenisse: quē quom repentem Mercurio abluisset hac affectū pœna, canis aureus erat & spirans: ut Asclepiades ex fabula refert Ouidius qm̃ deop̃ secreta mortalibus reuelaret. Querit aquas i aquis: & poma fugacia captat Tātalus: hoc illi ga rula lingua dedit, Euripides ait i acre suspensum ipendēt saxo torqueri. Sunt q̃ subiectū Syphilō mōti tradant i Lydia. Petronius in Tantalō rep̃sentari auaros autumat: quibus opes usul nō sunt & siccis faucibus cōditis pecuniis incubāt. Hulius filius Pelops acceptis equis pennatis ab amato re Neptūno Pilam dedit: ēur scribit Pindarus, atq̃ Oenouao curuli certantē sup̃ato: Hippo

Quæsitōr

Rota

Ixion

Tantali fa bula

Auarus in Tantalō Pelops amara ne ptūno

Oenomat
curule cer
tamen.
Qui locus
Propertii
uerfus enu
cleatus.

damiā multo rariū p̄mū duxit. Inuentib9 enim certamen proci8 eam concedebat Oenoma9. ut
eodē curru sedente ueherēt ac itra currēdi spaciū: carceribus ad metas secū raperēt. Quod Ly
cophronis & Pindari narrat interpre8 & Apollonit carnē indicat. Εξ αὐτοῦ Διππολ μετονομα
το δὴ αὐτὸν Τασκατόν. ὡς ὡς ἀπορίθῃ τὴν ὁψίστην τινα σὺν ὑπὸ τοῦν δὲ τοῖς Κεβρὸι
βῆ τὸν ἱσθμὸν ἀμείβει. Srant gemini currus: p̄detq; in uerbera Pronus Hinc soceride pelops
fugit hic: p̄mit ille: nec ullum dū spaciū. Pelopi comes affliger Hippodamia. Paulāias i Eliact

Ouidi car
men expo
sitiū.
Papinij uer
sus euuclea
tus.
Chrysipp9
puer
Lai amox
res.

Nec phrygium falso traxit candore maritum Auectā externis Hippodamia rotis. Ad hoc & Na
sontis illud reſer̄t debet. O q̄ pene Pelops P̄ſaxo cōcidit axe Dū ſpectat uult9 Hippodamia tuos
ſpectabat Hippodamiam Pelops quā iēcū uehbat eburneo curru. qm̄ Neptunius ei largit9
eſt: ut in Tuſculanis reſert Cicero. Meruinit & Papin9 i Thebaide: Neptūnia redit lora Pelops.
Ex Hippodamia liberis quidē ſuſcepit multos: ex Danaide Nympha Chryſippum fortuito con
cubitu quem Laius Thebanus amauit & rapuit. Is poſtea captus a Thyeste & Atreo benigne a
Pelope tractatus eſt. qd̄ amoris cauſa puerum abſortatſet: ut grācus auctor Doſitheus ex pe
lopidis ſcribēs ait. Sed grāmanes Anſtophanes i Periocha Phocniſarū fabulā Euripidis: ex ora
culo reſert ab Oedipo ſilio Laiū iugularū pp̄ diras q̄s i eū Pelops. ob raprū Chryſippū eſtuit.
Praxilla tñ Stecyōia Chryſippū a Ioue raprū canit. ut de Ganymede fabulāſ. Hūc i p̄m̄ trox Hip
podamia nouerca Atreo Thyeste nō audētib9 dormiēt iugulauit. iſin alato cædis iplo Lajo:
cui tū puer accubabat. ut legim9 apud Plutarchū. hoc argumētō Euripidis Tragoedia deuit.
apud nos Accius. unde teſtimoniū citat Verrius in uerbo Rodus. Ex hac hiſtoria. M. Tullius
ait in Tuſculanis. Quis aut de Ganymedis raprū dubitat: quid poeta uelit: aut nō itelligit apd̄
Euripidem quid & loquatur & cupiat Laius: Hæc uerius ideo ſcripſim9. qm̄ Cicerōis: Ouidi:
Propertii & Papinij quos dixi locuſtalij non attigerunt. Et Tyti9 tandem. Tyti9 (ut ait The
recydes) Iouis & Elaræ filius fuit: eius quā genuit Orchomenus. Telluris tamen dictus eſt. quod
eo grauidā mater Elaræ Iunonis metu terræ cauernā ſubiens illic puerum peperit? Indicar in
Bocotia Strabo ſpecum Elaram a re gēſta nominaram. alij ſentiunt ideo Terræ hiliū dictū: quod
ex hoīum genere ſeuos & imanes cuiuſmodi Tity9 fuit: fabulā ex Terra natos ſingunt. & Cal
limachus Atrociffimas quafq; beſtias terræ genus appellat. i nouē iugera diſtēntes apud iſeros
paſcit uultures: ut auctor eſt Homerus: qm̄ uim l. atonæ inſerræ reſtauit: uel ut canit Euphorio
Dianæ uulturni: utliſque: quapropter Apollinis & Dianæ telis extinctum reſert Pindarus. Et Frigit
attollit. Et Attus ſpaciōſos. ualiffima membra. ut q̄ tārū agri occuparent. Cleon magnes ait
hoies inuſitatis & porrecoſa narrationis rebus: iō ſidem nō adhibere: eadem ſua tēpeltate nō
accident. Se uero credere Tityum fuiſſe quantū canit Homerus: quom̄ Gades ad Herculis ſcretū
p̄fectus ex negotio: ſpectauerit hoies cadauer electum fluctibus: ad qm̄ iugera Iſtoris occupa
re: multoſq; mortalib9 fuiſſe ſpectaculo. ſeſe ſuſpicari ex eo genere hoīem extitiffiq; ſedes habē
in uadis oceanī. de quibus Iuuenal. Oceanj monſtra & Iuuenes ſpectaſſe marinos. Et Nouē iuge
ra. nā tot iacēs p̄mebat. Tibullus. Porrectuſq; nouem Tity9 per iugera terræ. Iugeri menſura
ducētos & quadraginta pedes habet in longitudine. dimidiū i latitudine. ex dimēſione Quittillā
Hōeris nouē plethra dixit: q̄ ſingula centū pedes habēt: ut Mathematicus Hero docet. Iuli9
Frōninus de agrorum qualitate. Sed nſi p̄ iugero tū accipiunt. Et Vultur: Homerus geminos
uultures admotos Tityo canit: Ouidius unum. Iugeribuſq; nouem ſum9 q̄ diſtat ab imo Viſce
raſq; aſſiduæ debita præbet aul. Et Sulcator: ales qui Tityo quaſi Carniſex additus erat. & prudē
tius Milites terrentiſſi ſulcane per artus longa tractim uulnēra. Eſtq; metaphora ſumpta ab ara
toribuſ. Et Opaci. Iuuenit. Tibul. Aſſiduus atro uifcere palcit aues: aut uulbroſi. ut inde p̄ Metā
leſim magnitudinem corporis exprimit. Et Piger: aſſidu9 & q̄ nuſq; uiolat: ſed affixus locū
ſemp̄ hæret. aut Inerti corpore. Et Fibras: ſecur q̄ ſubide reparat. ut cāt Verg. Et Eumēdes. iu
riæ. Et Scelerū: ad q̄ mortaliū m̄tes deprauāt. Et Formidati. Timēdi. Et Feroci: aguiſco. Et Flexi

Cicconis
uerba ex hi
ſtoria deci
rata.
Tyti9.
Elaræ.

Terræ filii
qui.

Diana a Ti
tyo uſitata

Iugerum
Plethrū.

Et Tyti9 tandem ſpaciōſos erigit artus:
Squallentiſq; nouem detexit iugera campi.
Tantus erat. lateriſq; piger ſulcator opaci
Inuitus trahitur laſſo de pectore uultus:
Abreptaſq; dolet: iam non ſibi creſcere fibras.
Oblitæ ſcelorum: formidatiſq; furoris
Eumenides cratera parant: & uina feroci
Crine bibunt: flexiſq; minis iam læne canentes

minis remisso furore. **C**lene, aduerbiū ē. **C**erastas ē serpētū genere quā quadrāgēma p̄se
rūt cornū: quorū ostēdēdū ueluti eſca: ſollicitas aues p̄mūt. nā reliq̄ corporis de industria
harena regūt: nec ullū idicū ſui prabē: niſi ex ea parte quā iuitatis dolo pallibus: necē auiū au
cupātur. auctor Solinus. Hōines p̄terea Cerastas cornibus ſignēs olī tēuſſe Cyp̄rū ſcribit An
droclides: uñ iſula Cerastia dicta ē. Xenagoras tñ ita denominatā a ſiū putat. q̄ p̄currētibus
p̄montoriſis uelut iſtīs cornibus aſſurgat. cū Androclide Naſo conuenit in. x. metamorpho
ſeon. **C**Feſtas tēdas. Nuptiales faces.

Cerasta.
Cerasta ho
mines.
Cerastia cy
pros.

Extendunt socios ad pocula plena Cerastas:

Ac feſtas alio ſuccendunt lumine tēdas.

Tunc & p̄ſtiferi pacatum limen Auerni

Innocuā tranſiſtis aues. ſtatūq; reſpreſſit

Amſanctū: tacuit fixo torrente uorago.

Tunc Acherontas mutato gurgite fontes

Lacte nouo tumuiſſe ſerunt: hederiſq; uiuentem

Coccyton: dulci perhibent ſtaſſaſſe lyæo.

Stamina non rumpit Lacheliſ ne turbida ſacris

Obſtrepitent lamenta choris. Mors nulla uagatur

In terris: nulliq; rogam planxere parentes.

Nauita non moritur fluctu: non culpe miles.

Oppida funerei pollent immunia lacti.

CAlio nō rogali. **C**Tunc. Per id tps
quo celebrata ſunt nuptiæ. **C**Unco
ſpiraculiſ fauces ac oſtū. **C**Auerni.
Cāpaniſ lacus. de quo añ eſt dictum.
CP̄ſtiferi. Nā p̄ſtiferiſ ide exhalat
uapor: in quē ſi aues iciderint in ipſo
uolatu decidūt. **C**Pacati. nō iſtū.
CTrāſiſtis inocuā. Supuolatiſ abiq;
noxa. **C**Aues. apoſtrophe. **C**ſtatūq;
reſpreſſit. mortiferū. quē exhalat ſpiri
tū. ut tradit Plin. **C**Amſanctus. Ita q̄
dē legiſ i oibus ſere codicib; nōs Am
ſanctus emēdauimus ex Vibio ſeq̄ſr:
q̄ lucaniaſ fontē Amſanctū reddidit ab i
ſeris erumpētē: ut hoim ſerit opinio:
Cicero de diuinatōe libro p̄rio. Terra
rū mortifiera quādā ps ē ut & Amſan
cti i Hirpinis: & in Aſia Plutonia quæ
uidemus. de Amſancto lōgū Vergiliū
carmē extat. Eſt locus Italia: in medio

Amſactus.

ſub montibus altis Nobiliſ: & ſama multis memoratur in oris Amſancti ualles. & paulo poſt. Hic
ſpecus horrendū: & ſaxi ſpiracula Ditis Monſtratur: ruptoq; ingens Acheronte uorago **C**aſti
teras aperit fauces. Addit & nominis rationem Seruius. Amſanctum dicit: quāſi undiq; ſanctum.
Locum non aliquando ſpectauimus: cum Daunioſ & Salentinioſ: quib; tum luſ dicebamus. Neq;
poli peteremus. incolæ Mephyrim uocant a Fregento nō procul. Nec abeſt uero Donatus qui
ſtatuit ad Calorem. Nam qui Samnitas interſecat Calor amnis: illac p̄ſeruit: ut uero Canuſio
p̄ximū diceret: urbiſ illi9 nobiliſ: itaſ efficit: quom cætera regione oppida obſcura ſint: nec
ei9 generis: uñ locoq; noticiā peti debeat. **C**Fixo torrēte. Ver. Medioq; itagoſus Dat ſonitū la
xiſ: & torto uertice torrēs. **C**Acherontas fontes. In Theſprotide palus eſt Acheruſia: & amnis
Acherō i Thucydides & Strabo ſcribūt. ſibi Coccy9 quoq; labiſ aq̄ iſuauiffima. Pauſaniſ arbi
traſ Homē: quō hac loca uidiſſet: cōmētū iſerorū aggreſſum: & i poema ſuū trāſiſſiſſe. **C**Mu
rato gurgite. Nā prius Acherō turbidus icēdebat Papi. liuētēs Acheron ecēat harēas. **C**Lyæo
mero: qđ liberi muin9 ē: q̄ Lyæus appellat qm ſoluit animi curas: id qđ Vticēſis Cato i ſe qñq; p̄
clitatus ē: ut ait Plutarchus. & T. bul. tentauit. Adde merū uinoq; nouos cōpeſce dolores. Occu
per ut feſti lumina uicta ſopor. Ide liberū quoq; dictū platiſq; placet: ſed Alexāder ait ita uocātū
q̄ p̄ cōi Bœotix libertate pugnauit. **C**Lachelis. parca. **C**Nō rupit ſtamina. de colo ſatelli ſup9
expoſitum. Sed Atropoſ ſilū tridat nō Lachelis: ut lactato icōdito illo carmine notū ē. Sed La
cheſin Claud. **C**Lyæoſ qđ cū parca poſuit: aut ſororē p̄ ſorore: ut Maro Pollucē p̄ Caſtore
Propertius Androgēū p̄ Glaucō. Et deus extinctū cœciſ Epidauriſ herbis reſtituit patris An
drogēona focis. **C**Nec. mea qđ ſnia: ſeribe ne. reddit. n. cauſam cur a ſuo munere Mors & par
ca ceſſaret: ne. ſ. moriētū genitus ſeſta turbaret. **C**Mors. Necis dea: noctis ut Heſiodus ait ſilia:
qm fatalē ſibi diem nemo nouit. ex hoc & atra dicit a Tibullo. Abſtineas Mors atra precor non
hic mihi mater. **C**Nulla uagatur. i gram Ditis octo uacat. Eſt. n. ſub diuſ impio. Seneca de Pluto
ne. Et Mortis dñs p̄timuit mori. Morti Gadibus ara ſuit in honorē cōis olium qđ ſur Arrian9
In eo quē de prouidentia ſcripſit auctor eſt. **C**Rogum. mortem liberorum. Nam uetuiſtas eadā
uera comburebat. ut in legibus ſcribit Cicero. Romæ Corneliorum p̄rim9 Sylla cremari uoluit
ut auctor eſt Plinius. apud graecos buſtum primus iſtituit Hercules antea ignotū. Sed hoc in Ti
bullū copioſi9. **C**Fluctu. Maris aduerſa tēpeſtate. **C**Milles. bellator & q̄ caſtra ſequiſ appellat9
a ſenſu cōtrario: qđ minime mollis ſit: ut ſentit Aeliuſ: uel a numero. Nā legio triū miſiū p̄rio ſuit
et a ſingulis tribub; Tatienſium: Rhannilum: Lacerūq; miſia militum mitebantur. Eutropioſ
ait quō Romuſ inſitio mille deſectos ex populo armaſſet: a numero milites dñi placuiſſe. **C**Cu
ſpide. telo aut haſta a p̄torū. **C**Pollēt. florēt. **C**Immunia. Munus onus qñq; ſignificat. id quō
reantur immunia praſtari dicitur. ut ſurſ iterps Pauluſ ait. **C**Lacti funerei. mortis: & exequi9.

Defenſus a
calumnia
Donatus.

Acheruſia
palus.
Acheron
amnis.
Inferorum
comēta uñ
Lyæus uñ.
Cato curas
uino ſolue
bat.

Liber quaf

Mors cur
noctis ſilia

Buſtū p̄ſti
mum

Miles uñ.

Munus
Immunē

Portitor 9

¶ Senex. Charon magister Cymbæ: qui mortuos per Acherusiam paludem transire putabatur ut in secundo Bibliothecæ scribit Diodorus ex representatione Aegyptiorum. ¶ Portitor. Portitores appellantur ut scribit Nonius: qui portū obdident atq; excutunt omnia: ut uestigal accipiant: quia ratione Charon portitor dici potest: quippe qui ab umbris illuc appulsis oboli quasi portorium exigatur narrat Apuleius in historia Melisiaca: meminit & Propertius. Vora mouēt superos: ubi portitor æra recepit. Oblerat umbrosos lurida porta rogos. Quin & uectorem cū

Defensus a
calumnia
Seruius

Serulo possum? intelligere. Nam quæ græci τὸν ἀγῶνα nos etiam portitorē recte dicimus. Marcial. de arietē quo trajecta est Helle. Quid meruit Nemees terror: quid portitor Helles qd Hecistichum mutatus est a Luciano & Columella. ubi nihil dici potest quin uectorē significet. ¶ Impexor crines. Verg. de Charonte. cui plurima mento canities inculca lacet. ¶ Cantat. nautico more. de quo noster Naso. Cantat & innitens limosæ pronus harenæ Aduersus tardā qui trahit annerem. ¶ Suus Hesperus. Nam sua fidera manes habent ut diximus. Hesperus Atlantis filius. quom in uertice mōtis a parte dicti siderum cursu obseruaret: extinctus est: & a suis ob insignem pietatem relatus in cælum sideri nomē dedit. auctor Diodorus. ¶ Processerat apparebat. Obseruatum est a maioribus: ut uespertino eius ortu Noua nupera eundem torum cum ulro iniret. quod testatur etiam Catullus inductis puellis & adulescentibus: hoc argumento certare. notum carmen. ¶ Nox. dea parens (ut Orpheus inquit) omnium quæ Cyprius: hoc est Venus: eadem memoratur. inde ueteris comœdici poeta Aristophanes. Amorem nocte genitū dicit. ¶ Pronuba. quæ celebrandis nuptiis præerat ex parte uxoris: ut Auspex ex parte uiri. inde Iuno pronuba: quæ Matrimonium curat. de Auspice Iuuenalis. Veniet cum signatoribus auspex. ¶ Tangens. precantium more. qui tenebant aras ut discimus ex Macrobio. ¶ Sancit. ratis optat uotis. ¶ Omina genitalia. numerosam felicemq; sobolem. ¶ Perpetuo sedere. indissolubili cōubio. ¶ Pileo cultores Elysi. ¶ Exultant. plaudunt: & motu corporis gestunt. ¶ Cum uoce. cum cantu: uel eodem linguæ fauore Plutoni bene precantes. ¶ Exordia. uerba. ¶ Peruigili. nam totam noctem per cantum uinumq; duxerunt. ¶ Nostra parens Iuno. Applausus & plorum congratulatio: uice carminis fescenini. Iuno eadem cum Proserpina est ut per operis initia demonstrauimus. ¶ Germane. frater eiusdemq; stirpis & germinis. ut Festo placet. aliter Seruius ex Varrone. ¶ Gener. Nam Proserpinam Iouis & Cereris filiam duxerat. ¶ Consortes. Consortem patriæ: consortem lyre: consortem tori dicit Ouid. & pro simili Properius usurpauit. Tu qui consortem properas euadere casum. i. qualem subiit Gallus. ¶ Vnanimis Concordia. & recte. nam possunt etiam qui simul acubant non conuenire. Sed nemo lites uxoris sedare speret: quas lectus non dirimit: ut ad Pollanum scribens ait Plutarch. ¶ Mutuaq; alternis. Inn. col. lacert. non dissimilis Galieni Casaris ad nepotes extrat Hortatio. Non murmura uestra Columba Brachia non hederæ: non ulcunt oscula Concha. ¶ Rebus. mundo. ¶ Nepotes. ominatur eis prolem. Orpheus in hymnis canit. Eumēidas Proserpinæ filias ex Dite susceptas: quas possumus hic intelligere. nam ut nepotes potiusq; nepes dicerent: optandi ratio posebat. quoniam detestatoris sexus liberos nemo non deprecatur. aut utriusq; sexus intellegit. Nam. Pos omnia terminata producentur: & secundum terram declinantur inflexionem: si sine duum generum tuis faciunt genitui. ut hic & hæc Nepos hulus nepotis: quamuis hæc Nepris multi dicant non hæc Nepos. hæc ex Catolicis Probi. Sed alii dicunt Nepos a male facit nepotis: ut Senex: anus.

Hesperus

Impexorq; senex uelauit hantidine crines
Portitor: & uacuus egit cum carmine remos.
Iam suus inferno processerat Hesperus orbi:
Ducitur i Thalamum Virgo. stat pronuba iuxta
Stellantes Nox picta sinus: tangensq; cubile
Omina perpetuo genitalia sedere sancit.
Exultant cum uoce pii: Ditisq; sub Aula
Talia peruigili ducunt exordia plausu.
Nostra parens Iuno: tuq; o germane Tonantis
Et gener unanimis consortia ducite somni:
Mutuaq; alternis innectite colla lacertis.
Iam felix oritur proles: Iam læta futuros
Expectat natura deos: noua numina rebus
Addite: & optatos Cereri proferte Nepotes.

Nox eadē
cū Venere

¶ Auspex. signatoribus auspex. ¶ Tangens. precantium more. qui tenebant aras ut discimus ex Macrobio. ¶ Sancit. ratis optat uotis. ¶ Omina genitalia. numerosam felicemq; sobolem. ¶ Perpetuo sedere. indissolubili cōubio. ¶ Pileo cultores Elysi. ¶ Exultant. plaudunt: & motu corporis gestunt. ¶ Cum uoce. cum cantu: uel eodem linguæ fauore Plutoni bene precantes. ¶ Exordia. uerba. ¶ Peruigili. nam totam noctem per cantum uinumq; duxerunt. ¶ Nostra parens Iuno. Applausus & plorum congratulatio: uice carminis fescenini. Iuno eadem cum Proserpina est ut per operis initia demonstrauimus. ¶ Germane. frater eiusdemq; stirpis & germinis. ut Festo placet. aliter Seruius ex Varrone. ¶ Gener. Nam Proserpinam Iouis & Cereris filiam duxerat. ¶ Consortes. Consortem patriæ: consortem lyre: consortem tori dicit Ouid. & pro simili Properius usurpauit. Tu qui consortem properas euadere casum. i. qualem subiit Gallus. ¶ Vnanimis Concordia. & recte. nam possunt etiam qui simul acubant non conuenire. Sed nemo lites uxoris sedare speret: quas lectus non dirimit: ut ad Pollanum scribens ait Plutarch. ¶ Mutuaq; alternis. Inn. col. lacert. non dissimilis Galieni Casaris ad nepotes extrat Hortatio. Non murmura uestra Columba Brachia non hederæ: non ulcunt oscula Concha. ¶ Rebus. mundo. ¶ Nepotes. ominatur eis prolem. Orpheus in hymnis canit. Eumēidas Proserpinæ filias ex Dite susceptas: quas possumus hic intelligere. nam ut nepotes potiusq; nepes dicerent: optandi ratio posebat. quoniam detestatoris sexus liberos nemo non deprecatur. aut utriusq; sexus intellegit. Nam. Pos omnia terminata producentur: & secundum terram declinantur inflexionem: si sine duum generum tuis faciunt genitui. ut hic & hæc Nepos hulus nepotis: quamuis hæc Nepris multi dicant non hæc Nepos. hæc ex Catolicis Probi. Sed alii dicunt Nepos a male facit nepotis: ut Senex: anus.

Consortes

Eumēides

Nepos

In. Claud. De Raptu Proserpinæ
Argumentum.

Iupiter ut superum iam confedisse Senatum
Conspicit accitu Thaumantidos: orsus ab alto
Exponit solio: cur uitæ larga prioris
Commoda substulerit. regnataque secula patri.
Scilicet ut curis acuat mortalia corda.
Nunc (ne se toties questu natura fatiget)
Chaonio statuisset homines auertere uictu.
Atq; ideo Cererem longo discurrere luctu
Decretum: donec nata lætata repertæ
Indicio: tribuat fruges. potnasque minatur
Si quisquam Cereri raptorem prodere diuum
Audeat: illa diu phrygiis bacchata sub antris:
Nocturno tandem monitu sua tecta reuisit:
Agnoscitque domus cladem. petit ilicet amens
Aethera: quomque nihil miseram lamenta iuuarent;
Cælicolum patuere doli. tum faucibus Aetnæ
Succensas quatiens pinus erroribus aptas
Noctiuagis: oras siculas accincta peragrat.

Omnia quæ sensu &c. Hos elegos alienissimo loco libarius male sedulus inseruit: arbitratus
huic etiam libro: quom duo superiores habeant: addendam præfationem. Sed in antiquis codi-
cibus Panegyrico Sexti Consularis Honori præludit. quorum fidem secutus hinc expungens
dam censo: ueteri Praxiphani & Aristarchi exemplo: qui prohemium sustulerunt ab Hesiodi
Georgicis: q in antiquis exemplaribus non extabat.

Hesiodi ge-
orgica.

Libri Tertii Periocha.

Rapta iam Proserpina Iuppiter in contionem Deos aduocat Indictaq; poena suber nequie
audeat indicare Ceteri raptorem filia: eiusq; consulti rationes in medium profert. Ipsa uero Ce-
res in somnio de raptu Proserpinæ facta certior: in Siciliam se recepit: compertaq; suæ domus
clade cursum rapit in cælum: quomq; apud Iouem cæterosq; deos neq; consiliis neq; precibus
aut querelis quicq; proficeret: faces ab Aetnæ caminis accendit: atq; ira auspicatur errorem.

h iii

A. IANI PARRHASII IN CL. CLAVDIA. DE RAPTV
PROSERPINAE COMMENTARIVS TER. TIVS.

Iuppiter i declinaciōe Interea. dū hæc agūtur. atq; ita ſupioribus librū cōnectit. ut Aeneid. v. Verg. Interea mediū Aeneas iā claſſe tenebat. ¶ Iuppiter. Quorūdam noīum duo tantum caſus inueniuntur: ut Iuppiter o Iuppiter. nā q; declinat hic Iuppiter huius Iouis: poteſt & hic Phœbus hui⁹ Apollinis de

**Calamus
cannæ
Thauman
ris
Iris deorū
miniſtra**

& hic Hercules huius Alcide. hæc in Catolicis Probus. Alii tñ hūc i modū ſciplūt. Omnia noīa genituo ſinguſari: aut ſyllaba creſcunt: aut æquata noīatiuo cōueniūt. abſq; Iuppiter & Calamus: faciunt. n. Iouis & Cannæ pp Cacopharon. ¶ Ire iubet: mittit. ¶ Thaumatida. Irim q; Thaumatis & Electra filia ſuit. Harpyiarū foror: ut cāt Hefio. Cle. tñ & Macro. noīs cām reddūt admiratiōe: q; θοῦς & græce dī & arguī ſpectātium ſubit aīos. Iris ut i Theogonia canit Hefiodus nun cia tātum Iunonis eſt: Hefiodo Papi. accedit in ſylui. Summi Iouis aliger Arcas Nicius: hymbrifer poſit thau matide Iuno. Sed ut Verg. oīum deo rē. Aerā celo quō Iuppiter Irim De mittit. ¶ Nymbis: nubibus: i gbus ag quus cā ē: ut Seneca teſtimōio recita uimus. ¶ Accerſere. euocare. ¶ To to mūdo. Nā dīi regionatim ſedes habēt: ut Capella ſcribit. ¶ Colorato: pīcto. ¶ Numina pelagi. Maris deos. ¶ Increpat. arguit deſidia. ¶ Nymphas morātes. Nalades & Nerei filias cōrābūdas. q; i genioſe poeta ſingit. Arquus. n. collectis humorib⁹ iducit pluuias. Tibul: Quāuis prætexēs nigra ferrugine calū icturā admittat hymbrifer arquus aquā. ¶ Fiuī os. amnū genioſ. ¶ Antris. nā ſpecus inhabitat. Iupra Claud. Letaf i antro Amnis. i. Hecr⁹ de quo loq; ¶ Ancipites. ſuſpēſi. dubiq;. ¶ Trepidī. pauidi atq; feſtini. ¶ Ruūt. alluſit ad icitatos amnū curſus. ¶ Quos. ſcribe quæ cauſa. nā reddit rōne cur illi ambigerēt. ¶ Excierit. euocat. ¶ Quietos. pacatis reb⁹: quō deos oīs i cōciliū cogere: nō nīl i ſūma rerū difficultate moris eēt ¶ Quæ res agi. Quid i deorū Senatu referēdū. ¶ Tāto tumultu. tāta trepidatiōe. ¶ Ve paruit ſtel. do. poſtq; cell copia facta ē. ¶ Cōſidere luſſi. Nā Iouis inluſu nō auderēt. Srar. Theb. pīo. Nec prius auſi Cælecola: uenīā donec pī ipſe ſedēdi Tranquilla lubet eē māu. ¶ Nō cōſuſus ho. nō pmiſe: ſed p ſua q; dignitate cōſedit. & cōſuetudinē Romani Senat⁹ expſit. ¶ Prima ſe des. prius ordo ſedēdi. ¶ Daſ caeleſtibus. Dīs ſuperis. & iſs i primis quos ſelectos appellāt: quorū noīa. Qui. Ennius uno diſticho cōplexus ē. Iuno: Veſta: Mierva: Ceres: Diana: Ven⁹: Mars: Mer curius: Iouis: Neptūnus: Vulcan⁹: Apollo. Sed hic abſulſe Cererē nō ē admonēd⁹: quō ē ipſi⁹ poëta: uerbis apte pateat. ¶ Proceres æquorei: Principes maris dii: Nā pceres emīnēt: i aditilis nulli diū & trabūt capita: quorū ſiſtitudine principes cultat⁹. pceres uocari cōcepterūt: ut ſcribit Varro. ¶ Tenuerūt fm tractū: pīmi caeleſtib⁹ cōſederūt. ¶ Nere⁹. Oīum Pōti liberū natu m ximus: ex Oceani filia Doride Nymphas gēuit: q; a pſe Nereidas appellam⁹. auctor Hefiod⁹ nō mē a græco uerbo νηξω qd ē uſino: nā Nereus ut oīa maris nūia: demerſas aqulis ſedes habet i maris fundo. uates ē: ſuſtinet: uarias formas: ut Procr⁹ uertebat: quē Themidis natatū moni ru ipeditū uiculis ad reſpōſa coegit Hercules. hiſtoriā tradit Pherecydes de nuptiis Iunonis. x. Horatius ex hac hiſtoria Nerei uaticiniū de Troiæ excidio ſinxit. ¶ Lucida Phorci cācies. Phor e⁹ Pōti filij Thaumat⁹ & Nerei frater: Græas a partu ſtati canas. ut pdir Hefiod⁹: ex Ceto ſoro re ſuſceptū. q; ſtelligit Claud. aliq; comæ canicles Nereo magis cōgnueret: q; natu grandior ſuit: ut dixim⁹: & ab Hefiodo Lōgæus ac ſeior appellat. Sed ne fabuloſa diuī⁹ cōſectemur. Phor e⁹ extremi maris ābitū reſentat: & ide Pōti ac Terræ ſilius dī. Iſ Cetōis cōpraſſū græas: hoc eēt ſpumas breuib⁹ Iedēs creat: q; q; Mari terra cōmittit: i primis euenit. duas tñ Græas tradit Hefiod⁹. Pēphredo: & Enyo: Tertriā noſat Pherecydes Iano. caſtigādus & obiter ē deprauat⁹ apud Higy. loe⁹ ubi Igræas una ſupante Iſa legiſ. Varro Sardiniæ regē fuſſe Phorcū reſert: & ab Ae late cū magna copiae pſe nauali pīlo deſerū. tñ ſui āſiderū populis reliq; ſe: ut iter maris dees relat⁹ ſit: Herodot⁹ ait initio Teuſie Arueni Achææ pmoīorū uallē i Phorcynis appellet: tñ i Cephaloniā pſectū hīcaſe locū cui nomē Ammō indidē migralle mox i Itacæ portum: q; Phorci

CL. CLAVDIANI: DE RAPTV
PROSERPINAE LIBER TER. TIVS.

IUPPITER INTEREA Cinctam
Thaumantida Nymbis
Ire iubet: totosq; deos accerſere mūdo.
Illa colorato Zephyros tranſgreſſa uolatu
Numina cōclamat pelagi: Nymphasq; morantes
Increpat: & fluuios humentibus euocat antris.
Ancipites trepidiq; ruunt quæ cauſa quietos
Excierit: tanto quæ res agienda tumultu?
Ve patuit ſtellata domus: cōſidere luſſi.
Non conſuſus honos. cæleſtibus ordine ſedes
Prima datur. tractum proceres tenuere ſecundū
Æquorei. placidus Nereus: & lucida Phorci

**og illoſi
adigo**

Dū ſelecti

**Proceres
unde**

Nereus

**Phoreus q
Grææ**

**Higyni lo
cus**

mēorā ab ei9 noie. ¶ Glauci. Glauc9 Polybi filii9 Anthedon9 ex Euboea piscator i balenā suer
s9 ē. tracta herba cui9 attactu pisces quos captos extaxerat reduciū. i. aquor rellit cōspere
rat. Herba fuisse quā graeci vocat Alzoo nū sedū sēpō uluā. tradit scriptes Lycophronē & co pri
or Athenarū. notissima fabula culus ē. Strabo meminit. Palepharus ad historā referē. ait cū iū
mū fuisse urinarorē. q9 quō aquls se cōderet perq9 longa maris spacia ad insulā quādā cultoribus
uacuā. secreto naratu penetraret. idē postri duo rediēs. apud maris deos se fuisse phrebat. qd r
di tū seculo facile pluasit. Itaq9 sibi di
uinitatis opinione cōparauit. ¶ Ser
es extrema. Supremus ordo: & ad ipsi
us Glauci priam alluē. ppe Anthed
don: ut post Homerū canit Papinū
in Euboea tractu ultima ē. ¶ Protea
Proteus Neprūni filius ex Phoenice su
scepit: ut scribit Stephanus. Pallē
Macedoniā quādoq9 tenuit. Sed quō
Tmolus atq9 Telegonus quos ex To
rones puellā mīmōio su. cepit: ho
spires lucta superatos extinguerūt. i.
berorū impletate offensus a pfe impe

Glauc9 ma
ris numen
& cur

Canicies. Glaucum series extrema biforment
Accipit: & certo mansurum Protea uultu.
Nec non & senibus fluuiis concessa sedendi
Gloria. plabeio stat cetera more iuuentus:
Mille amnes. liquidis incumbunt patribus huda:
Naiades: & placidi mirantur numina Fauni.
Tum grauis ex alto genitor sic orsus olympo.

Anthedon
Proteus
Pallene
Torone
Tmolus
Telegonus

trauit. ut ductis p maris uada cuniculis i Aegyptū sisteret. ubi Tmolus ac Telegoni nece audita:
gausius nō est ut princeps idē dololet: ut q iure cūctos itelligebat. hac apud Lycophronē legit us in
alexādria. ¶ Alaturū certo uultu. formā pūbus diis nō mutaturū. Nā varias spēs indubat Pro
teus ut refert Euphorion. i. historiae ueritatē pāt Diodorus. Idē i. ericlymeno Nēsi filio Neprūni
auus cōfessit: ut discimus ex Hesiodo: & Enrichthonis filia Melstra: cui uisū Deus ot tulerat. ut
Palephar9 incredibilū priō tradit. ¶ Nec nō. ptecia. ¶ Cōcellā gloria. facta prās. q. lūm9 hēnor
fuit: i. cōspectu Iouis. ¶ Senib9. Igit arati nō pūi datū ē. atq9 obiter onid. t poeta: quātus ab anit
qs oī Romanis senectuti tribut9 honos fuerit: ut testat Iuuenalis. & nos ex Gellio recitauim9.
¶ Star. nō sedet. ¶ Plabeio more ut icōdita turbai: comitis: aut ludis soler. ¶ Mille. Mille: cētū
& sexcēta p lūito numero accipiunt. ¶ Naiades. f. ōnū dea. ¶ Incubū. supstāt. ¶ Lqdis pū
bus. annib9 quorū filias poetae Nymphas esse dicit. Callimachus. Νύμφη δ' οὐκ ἔστι θεός. Ναιάδες ποτα
μῶν γένος. idēst Nymphae thesalides ānus gen9. Elegātius noster maro: Nymphae gūs annibus
uū ē. Fluuior9 ppe origo a fontib9 ē. quos Nymphae repraesentāt. Oul. flumia collectis multipli
cant aquls. sed ex aduerbo sic accidere. Quidā pūbus legūt: & cū superiorib9 iungūt hoc pacto.
Mille amnes lqdis scūbit pūbus sed min9 apre. ¶ Fauni. Syluāos: Satyros: & Faunos: iter ager
stes deos uentitas coluit. Oul. i. priō meta. sūt rustica nūia Fauni. horū Maxius latie dī Inuus:
grac9 Pan. ut discim9 ex Macro. Penelopes filius ex Vlyseuel ex Mercurio suscepit. ut ut Theocri
tus i Stryne. Duris uero Samio ait Penelopen p Vlysis absentia pels oib9 sui coplā fecisse: que
rū pūscuo cōcubitu natus Pan sit: & idē nomē. Eūdē nōnulli Iouis & Calliphys: qdā Culi Ter
razq9 malucūt: Euhemer9 qdē cali sed mris ueste nūi uestā sacroq9 uerbo p terra posuit ut Oul.
i. Falis. i. Marq9 Iouis & Hybrex. Sunt q Nereidis uel: ut alii cōdices hñt: Dineidis. Crathidis Pa
storis ex capra cōcubitu Probus. a quo fluuius Calabriae Crathis quē Vitruui9 i Architectōico
Lucāe cōtribuit: Brutis Pausanias. ab hoc Inge Crathide fluui9 Italiae Crathis appellat9 ē i Bru
tīs. Is cōia cū Cybele sacra hūit: ut inuit Pidarushic ex pinu Cybelae lacta coronabat Oul. Ca
pū Pīno pēit9 acuta Faun9. Derallus de reb9 Italicis tertio refert Hercule: quō Geryōis boues
traducēt i Italia Faunū sustulisse: q9 hospites p uictima Mercurio pū feriret. ¶ Placidi. Aprū lo
co atq9 tpi Epitheton. exprimit enī Iouis Maiestatē: quo pūre. peaces alieq9 Fauni petulatiā cōri
nerēt. de lasciuia Faunor9 Papi. Nocturnaq9 furta licitū cornipedū. Nōnulla exēplaria legēte ra
citi mirāt sidera fauni. q9 magis placetur silentiū piar admiratio. q9 res uulcīs r. ūnibus maxie cō
uēt. Nā q9 stupor corcepti taceam9. pterq9 q9 usu comprū Mulōius apud Gell. dixerit. ¶ Craus
uerēd9. ¶ Geior. Iuppiter. deū pī atq9 hoium rex ut igr Ennī9. ¶ Ex alto Olympo. ex editiore
qdā cali pre. nā ceteros illic et deos sed iūiore loco fuisse cōstat. hac āt ofone Iuppiter edicit.
neq9 deorū raptorē filiae Ceteri pdat: ut ea tandē iuēta mortalib9 ānonā largiat. ¶ Mortalia
res hoium Verg. Et mētē mortalia rāgūt. ¶ Tāpridē. diu aū. ¶ Neglecta mhi. Onescit9 ait Ale
xādri mātato gymnosophistā Calanū ab le cōuētū eūq9 iūituisse hūc sermonē. Pricipio oīa tri
tica ordacea q9 saria fuisse referē: ut nūc puluere. Fontes alios aquarū alios lacte quosdā uelle
plerosq9 uino: nōnullos oleo ictatos iuisse: sed hoib9 a facierat ueris i delitias & cōtemelias: ita
rū Ioue cūcta sustulisse. uitāq9 p laborē cōstituisse. Tū frugalitate ceterisq9 uirtutib9 i nediū
p deuntib9: iterū bonorū copā restituta. Euripides i Helena lōgā narrat historā: Cybelē rapu i
lia (quam ipse uocat Ga7 Teuē) diis & hominibus itatam: omnia ultra commoda corrupisse. Itē
cunditate agtorum: pecus: aquas fontes & quicquid animantes alit. quom9: nullus honos aut
res diuina diis esset: ita Ioue Gratiar & Musas ad eam uenisse cum uenere: Itaq9 deam placatam
hac & longe plura apud Euripidem chorus: unde discimus Cybelē fuisse eandem cum Cerere.

Periclyne
nus i uarias
formas
Melstra
Nymphae
annū filiae
Pan Inuus
Penelope
prostituta
pudoris
Crathis
Faunus
Mortalia

louis potē
tia

**Diana cere
ris filia**

Partheni9
mons

Aper
Dianæ gra
tissima loca

Iuga

Taygetus
Peige
Doliche
Marnala

Cynthus
Agræ loc9

Oracula

totius græ
ciæ clariss

ma
Delphi un
Delphi

Delphus
Melantho
Deucaliōis

Out. locus

Verg. carv
mē expōit

Acidificar una red

for

Obstitit auxilio. nec nos defendere contra
Possumus. imperio uinci maiore fatemur.
In te coniurat Genitor: populoq; silenti
Traderis: heu cupidas non aspectura sorores:
Aequalesq; choros. Quæ te fortuna supernis
Abstulit: & tanto damnavit sidera luctu?
Iam neq; Partheniis innectere rætia lustris:
Nec pharetram gestare libet: Securus ubiq;
Spumet aper: satuiq; fremant impune Leones.
Te iuga Taygeti: posito te Mænala flebunt
Venatu: mœstosq; diu lugebere Cyntho.
Delphica quinetiam fratris delubra tacebunt.

choros. Aequatū unūqū cecitū.
 ¶ Quae fortunaqū fors aduersa? C Abstulit te Iuperis. Eripuit caelestibus; aut ex hac luce? C Iā te amissa. C Neqū liber. non sedet animo; neqū iuuat. Innectere recta Iustris Parthenis. Partheni montis salus indagine cingere. In hoc frequenter Dianā uenari solitam cū uirginibus; ante dixerimus; unde nomen *ἑσπερίων ἀποργεω*. ur scribit Serulus. Exant; et Probi quādam glestema ta quae sic habent. Parthenius arcadia mons dictus a uirgie Atalanteiq; eo exercebat. C Nec pha. ge. li. Nam Sagittariū Thecam uel octosa Diana nō reponit. Verg. illā pharetram fert hūmero. C Aper. agrestis Sus ab asperitate letarum; ur Varro sententiū a gracis *ἡ καὶ πορ δέου*. C Spumet. Aluist ad aprī naturam; q spumam frenās emittit. Ide Verg. Aut spumātis aprī curiū clamore premētē. C Saut. feroces. C Ptenat; rugiant. qd nimia securitatis indicii cū nam in piceulis et timore tacent. C Impune; passim. C Telebunt; affectum traxit ab hypbole. Clu. ga. Iuga montū nomē accepit; ab ipsa cōiūuatiōe quo lūngitūru; ur scribēs de limitibus Ie Higynus. C Taygeti. Montis Laconia q Sparta; et Amyclis insinet. ita quō catēri montes Dia nax grator; ut ex urbibus Perge; ex insulis Doliche; auctor i rhymis Callimachus. Et autem Do liebe eregione Chimera; lyell mōtis insula. Perge uero Pamphilia ciuitas; unde Diana Pergaea. Monti Taygete Nympha nomen dedit Eurae mater; ur scribit Stephanus. Illic erant densissimi saltus lacunarum uenationibus. quas hic intelligit. C Manala mōs Arcadiae Lycaonis filio cōgnominis; ur ante ēt dictum; C Pofiro uenatu. omīlo uenātū studio. nam illic ēt Nymphae uena bant; inde quo in uenatricem uellet designare Vergiliū ait; aut uirginis arma Spartana. C Diu Perpetuo. Papi. Thebaid; iit de geminis fratribus eodē fate uel functis. ite diu fratres. C Cyntho. Deli monte. Sed et ipsa quādoq; Delos ita dicta ēt a Cyntho Oceani filio; quod tradit Stephā nus; unde primum Diana pfecta in Atticam ad Agras uenationem exercebat; ur legim; apud Pau sania. C Quierit. pterea. C Delubra fratris. Apollinis sanum. C Delphica Callisthēnes de reb; gracilis. Clara gracia oracula enumerat haec Imenius i agro Thebano Trophonium In Le badia; qd phōceē uocat ad Abas; oimq; pītan nissimū Delphi i Bocoia luxta Parnasum de quo Trogius et Strabo plura. Delphis nomē a se dedit Neprūni filij Delphus ex Melātho fusce prors filia Deucalionis. ur scribit iterpes Lycophrois. quā Neprūnus i Delphinē mutar; cōpēs sit; uñ nato puero nomē; fabulā pcurrit Ouid. in ciuitē dē mēione. Telenit; equū Crinora cō lubris Marer equ uolueris; sentit Delphina Melātho. Ex cadē Neprūnus ēt Porthn puellā sustulit q Pytholi nomē urbi dedit; ur Mycel Neapolitan; iuratur. Egdē nō sum nēl; q. hāc hifloria mu catis noib; aliter a Pausania tradi; Sed nos opīnartissimū habem; auctores. Quatit et a nōnūl lict ēt bñ doctis. Cur Neopolemi cadē scribēs Verg. Delphicas Apollinis aras pīas appellarit. Egdē sicut affirmare nō auiam. Vana nē sit historia quā Serul; affert an nō. Ita omīssis ābagib; *οὐκ ἄρα πρίας* illic aras accipio; qm Pyrrh ad aras eiusdē dē obtrūcat; ēcūl; ārea pē ei; achill loq; i ēt Pausan. norauit. q ad hāc ināim grace loq; Subit admirado cogitatē; oib; q Aeacida. coenoio cēbent; uñ necis forte diuinet; obtrigis. Stadē Achillē a Partē Prianti filio et Apol line i resectū Hōer; auctor ē. Pyrrhi Achillis filij cadē Oraculū Delphis impauit. Postremo Pyrr

rius Acacidae filii Argis diē obisse necis auctore Cerere: ut Argi uorū fides asseuerat: & Leucæas
carmine complexus dicit, hæc in Acticis in rebus item Mælieniōrū: Neoptolemo inquit Achulis li-
lio qui Priamum iugulauit ad aram Iouis Ercei accidit: ut ipse Delphos ad Apollinis arā truci-
daret. inde poena rationis Neoptolemi poena dicitur. Maronis ergo Andronache patrias aras di-
xit: quasi Achilli Pyrrhoque fatales. ¶ Tacebitur & hoc ab historita. Nam religiosi quibusdā diebus
Delphis responsa nō reddebantur. ut Plutarchus in Alexandro refert. menitit & Aufonius ad Pau-
linū. Papinū imitator apud quem nālī
sensu capitis ad mentis

Neoptoles
mi pcena
Talonis
pcena
Delphici
oraculi dies
nefasti:

Interea uolucris fertur Proserpina curru
Cæsariem diffusa notorū plantūq; lacertos
Verberat:& quæstus ad nubila fundit inanes.
Cur non torfisti manibus fabricata Cyclopum
In nos tela Pater? Sic me crudelibus umbris
Tradere? Sic toto placuit depellere mundos?
Nulla ne te fleërit pietas? nullum ne paternæ
Mentis inest? tantas quo crimine mouimus iras?
Non ego: te contra q̄teret quō phlægra tumultus:
Signa deis aduersa tui. Non robore nostro
Ossa pruinofum uexit glacialis Olympum.
Quod conata nefas? aut cuius conscia culpæ
Exul ad immanes Erebi detrudor hiatus?
O fortunatas! alii quascūq; tulere
Raptores: saltem comuni luce fruuntur.
Sed mihi Virginitas pariter cælumq; negatur..

co parat. ¶ Placuit sulum est. ¶ Vmbis manibus. ¶ Pietas sanguinis caritas. ¶ Nulli nō est
paterna. Nihil affectus paterni. qui nimirū magnus est. Vrgilius. Patrius neq; enī consilire me
temp passus amor. ¶ Tantas quo crimine mouimus iras. Instat interogando. quoniam difficilis
responsio. nam quid aliud a Ioue dici posset. quā nullo. ¶ Non ego. Vergiliū locus. apud quē D
do. Nō ego cū danais troianā excludere genē Aulide iurauī. ¶ Signa deis aduerſa tū. plus e
quā si diceret arma sumpti. Nā militari Romiorū more nō nisi Strenuissimū cutq; uexilla cōm
tebant. quos totus exercitus sequebat. inde tractum ut In quatuor re. principes. metaphorice
gnifer appellat. Prudentē in Diuo Romano. Tu caula moris. Tu maiorū signifer. idē auctor
¶ Quarecet quom phlagra tumultus. Pallene Thracie cluitas cui Pallene Sithonis filia. Cletiq;
ut Egeſipp⁹ ait uxor a se nom dedit. Phlagra dicta pri⁹ ē. ob ea quē de Gigātib⁹ illic gesta ho
mini opinio referunt. Vrg. Theagenes de reb⁹ Macedonū scribes aliter historici fide pōt. Pa
lenē quā ueteri noīe Phlagra uocabat⁹ Hoies ingre tuenerūt. tibus imant⁹ & supbia morū. Ge
gantū cognōne pepit. i hos ieuire prallū Hercule. solumina de cælo ferridonec se fuga cōm
rū. magna victoria lupati sunt. idē rumor i uulgo Belli cōtra deos Gigātū manauit. Idē ten
tē Eudoxus. Est & altera Cāpania phlagra. quā pra historia contra. ut Vlodor⁹ & Strabo. ab
etra. ¶ Phlagra⁹ deductū ē uni Lycophroni phlagra. ¶ Robore. ut. ¶ Oſia. 7 heſſalia nōs de
quo supra. ¶ Glacialis. niuosa. ¶ Vexit. iposuit tūl. negat a memōres cōgestos. ut olim a Gig
tib⁹ quō iter affectat⁹ cæſa. Vergillius Aema. Cōstruit magnis ad prāia mōtib⁹ agger Pelio
oſia creat lūm⁹ pñat oſan olympus. ¶ Olympi. Macedonia mōtē. cui⁹ ante mentinū. ¶ Pru
nō sum. roſidū. nā sereno cælo ros etiā cadit. nubes nō nisi turbato. atq; Olympus adeo sublimis
ē ut credat ali⁹ ē quā uñ hymbres cadit fūgere. qd a ris q. i uertice fulsint nō abſit cinis
auctor Solin⁹. aut itelligit. ninguidū. Homer⁹. n. γαυγίον uocat ορυζ. u. illados primo
quē tū i oſſalia nubes ait excedere. nec ullā de cælo reſtatē. pari pinde qdā ninguidū. eitra rā
dices accipit i liade. ¶ Detrudo. ipſū pellor. ¶ Immanes hiat⁹. Barathrū. ¶ Erbi. inferni
¶ O fortunatas. exclamatio quā ſignificat ionem doloris habet. & parhos excitat. ut illud An
dromaches apud Maronem. Oſēlix ante alas Petamēa uirgo Hoſilem ad tumulum Trola
sub mœnibus altis iuſſa mori. ¶ Raptores. quicunq; pradones. & non hic. ¶ Saltem. confirmat
ſententiā. ¶ Communi luce fruuntur. lumen ſolis ulſurpat. quod omnibus aq; paret. Quid ſi
Comem⁹ prius cū lumina ſolis & auræ Cautus humum longo ſignatū limbe ſoſſor. ¶ Ne
gatur. aufercur. Pariter. una. ¶ Virginitas & cælum pudor ac dies. quod in ſequēda declarat⁹

Signifier

Pallene.

Gigantes q.
Phlagra

Phlægreus
Phlægrus.

Olympi al-
tudo.

Male

Captiua, nō uxor: aut pellex: quæ uoluptatis nomina sunt: sed quo pathos augeat. Captiua, dixit. ¶ Omne dilecti flores, quorum grana rapinam patior. ¶ Male, n.e. cum permisce. Est & quando significat inuitillor. Lucanus non. Sic male deseruit nulloq; reliquit in usus Hanc par- tem natura sui. ¶ Despectaq; matris consilia. nam filia discens Ceres madsuerat, ne pedes ex- tra limen efferrer, lupa de Proserpina Claudiana. Iāq; audax animi: fidesq; obliata parentis &c. ¶ Artes, fraudes, unde illud Maronis, Artificis scelus, nam quam graeci technam, nos artemuo-

Artes

tra limen efferret. lupra de Proleperina Claudianus. Iāq̄ audax animi: hdeiq̄ oblita parentis &c.
CArres. fraudes. unde illud Maronis. Artificis scelus. nam quam grāci technam. nos artemuo.

Veneris ar
tes

Eripitur cum luce pudor. terrisq; relictis

Io

ut est apud Pausaniam. ¶ Deprensæ de
testæ. ¶ Serius. tardo. nam prius oportet
tueri. quam accere. ¶ To. dolendi
particula. Tibullus Vror To remoue se
ua puella facies. et apud Sophocle Philo-
cetes lremitidè clamat To. exprimis
et lreitia ghesitens affectum. Nax
To. Dicite To paran. et To bis dicite pa-

Torrebia
lydia palus
Musæ.
Lydia Har
monia.

phrygae de qua superius exposuimus. C. Cantu mygdonio. Lydio. Nam lydia mygdonia dicta ē a Mygdone Corcebi patre ut refert Paulan. Carlus. n. Iouis & Iorrebia Nymphæ filius quom forte uagus erraret incidit in paludem. quæ quæmondiu nomen efflabat eius matre Torrebia uocatauit ibi Nympharum quas Musas lydi appellant: auditos cætus edidit: auctor q; lydiæ modulationis extitit. ut Nicolaus damascenus in quarto refert. Anthus uero lydius in patria hilio rita narrat Atys extitisse filios Lydiu Torrebump; qui de suo noie lydius & Torrebios in Asia uocantur. ut inde Torrebia quæ palus esse potuerit. Martianus Capella ita scribit in nono. In lydia Nympharum infulas dicitur. quas etiam recentior asserendum Varro le uidisse testatur que in medium stagnum a continentē procedentes: cantu tibiarum primo in circulum notæ: de hinc ad litore reuertuntur. Eundem sane locum designat Plinius libro naturalis hystoria. ij. In lydia quæ uocantur Calamina: non uentis solui sed etiam cõitis quolibet impulsa: multorum cui umbello Mithridatei Salus. Sunt et in Nymphæo parua iactares dictæ: quoniam in Symphonia cantu ad lectus modulantiu pedum mouentur. Egerūt hac Hermolaum qui Calmina cæstrigat Stephan testimonio: quom tamen in nō Calbin sed Calbion f lydia fontem nomen ore: quæ aly Calenon: nonnulli per. M. Calemon (ut ait) usurpent. & illic de fluctuantibus insulis: non de fontibus: aut aquis agat Plinius. quæ uero rãa nominis esse potest affinitas: ut tota provincia dī ligentissimis locort p̄scrutator aberrarit. Nos in Lydia contemdis esse: nō in lydia: neq; fontem sed insulas: Calaminas appellaras: a Calamis ad quorū cærum numerosius mouebãtur. Nā καλαμινος αὐλοῦ ἵ. Calamina tibia est ea quæ Tiryria dicitur ab is qui sunt in Italia Dorie fibus: ut linguae Doridis tertio scribit Artemidorus. inde pastor apud Verg. Tiryrs a fistula cæru cui uacabat appellarit est. Aristophanes. n. καλαμινὴν συγγα dixit. i. harū dīnecum fistulã: quæ uero rãa nominis esse potest affinitas: ut tota provincia dī ligentissimis locort p̄scrutator aberrarit. Nos in Lydia contemdis esse: nō in lydia: neq; fontem sed insulas: Calaminas appellaras: a Calamis ad quorū cærum numerosius mouebãtur. Nā καλαμινος αὐλοῦ ἵ. Calamina tibia est ea quæ Tiryria dicitur ab is qui sunt in Italia Dorie fibus: ut linguae Doridis tertio scribit Artemidorus. inde pastor apud Verg. Tiryrs a fistula cæru cui uacabat appellarit est. Aristophanes. n. καλαμινὴν συγγα dixit. i. harū dīnecum fistulã: quæ uero rãa nominis esse potest affinitas: ut tota provincia dī ligentissimis locort p̄scrutator aberrarit.

Plinii locus
diligenter
examinat?
Calaninae
insulae qua
saltares.
Carius uir
nomen: &
Montis

quā Dorienſes Tityrinon eadem ſaltares etiam nominantur. quippe Nymphæus a Nymphis illic habitantibus & Torrebia duo lacus unius nomina ſunt: inſulaſq; Calaminas: non diu ſas acclipimus. Quin ipſa Plinii uerba ſic emendanda cenſemus. Sunt in Nymphæo parvæ ſaltares

Nymphæ?

etiam dicitur ut uerbum situm cum superiore final ac sequente clausula coniungat: & quas antea nomine Calaminas in Lydia confutuerat easdem in Nymphæo lacu reddat: quæ falcates alio uerbo memorens: ex eaula quam refert. eius stagni meminit natural. hist. xxxi. Hoc idem & in Lydia in stagno nymphææ tradunt: Confer uerba Nicolai: Stephani: Varronis & Capellæ: cum Phinias: & nihil ambiges. Multorum uero ciuium Mithridatico bello fuereunt. quoniam Regis iussu quom quicquid ciuium Romanorū in Asia fuit trucidatum esset: ut narrat Lilius: in has infusas complures elapsi sunt a cæde. Cæu incolis. seu te nunc habent. C Didyma. deum maris facer mons imminens Cyzico dictus: ut autumat Philostephanus quod illic uera extiterint gemina: namque Didyma græci uocant. Strabo tantū nūero multitudinis: Starius singulariter et declinat. Cui uertice sacro Didymoti & casis deiecit mōtus Ida. Græcus auctor Horus de populis & urbis: scribes ait: mōti nomē inditū Ταῦτ' ὁ Σινὼν. i. a capillo: rotatōe quæ illic Fanatici faciebāt. unde mos iactandi p̄ furorem capitis: ad allos manarūt. alii quoniam: Didymus. hoc ē duobus uisus affertur. Nonnulli ferunt in ponto Dianæ comitem puellam fuisse: cui nomē Auræ: quæ liberi uisū passa quom Dianam uereretur in eum locum confugerit: enixamq: uno partu geminos quos Ζιδύουα græci uocant: appellationis causam dedisse. ut Pocridis apud Ouidiū timor nō fuerit oīno uanus: quæ tanquā puella nomen accepit Aurā quam Cephalus a ueneratōne ne caprabit. C Muldaria. Causilis de sacris Cybeles. ubi sacra sancta acutis ululatibus agitant.

Dindyma
mons uñ.
Caput pe
furorem
lactare ub
primum.
Aura
Nympha.

ne captabat. **U**lulatio, Catullus de sacris Cybeles, ubi sacra sancta acutis ululatibus agitant.

¶ Gallis, Gallis & Artis adoleſcentes offiſſi formæque gratia deſi matri dilecti: quom forte nominis offenſam, cætraxiſſent: acti ſurore pudenda ſibi abſciderunt. Quorū Gallus ad Terian Phrygiæ fluuiū conſedit: qui poſtea Gallus ab eo dictus eſt. ut Polyhiſtor Alexander de phrygibus ſcribēs libro terſio refert. Ab hoc amne Bercecyntia: Sacerdotes Galli nēmorant: cuius aqua epora mentem mouet ut Callimachus auctor ē & Ouidius in Falſis. Inter alii uiridem Cybelen alſaſque celeſtinas Annaliſt: inſana nōie Gallus aqua, Qui bibit inde furit. Ad hoc Ouidiſ carmen ex arte amādi nōnulli referunt. Porrigē & ancillæ pœnas quæ luce pependit Luſa mari: tali Gallia ueſte manus. Nos aut quæ luce legimus ex Ariſtide Miſeſio, q de rebus Italicis ſcribens libro primo ſic ait, Galiorum Dux Ateporus quō Romanos lōga ſeſſos obſidione uidere: poſtulauit: ut ſi ſaluos le ueſſet matres familias & uirgines ad ſuprū derent. Senatus Retanæ ancillæ cōſilio ad hoſtes habitu dominarū ſubmiſſo nōmo meroque depoſitos Gallos omnis

Teria flu.
q & Gallus
Galli ſacer
dotes uſi.
Ouid. loc9.

Incolis: & ſtriſtos Curetū deſpicis enſes:
Exitio ſuccurre meo. Compeſce furentem.
Comprime ſerales torui prædonis habenas.
Talibus ille ſerox dictis hætuq; decoro
Vincitur: & primi ſuſpiria ſentit amoris.
Tunc ferrugineo lachrymas deterſit amiſtu.

ſit ancillaſ: datoq; ab ds ſigno eruptiōe facta Romani ſomno meroque depoſitos Gallos omnis obtruncant: parta uictoria Ancillariorū diem ſolennē perpetuo ſanxerunt. hiſtoriā repetit Plutarchus. Polymuſque macedo Strategematon octauo. Macrobiuſ alioſ ſequitur annales ab Ariſtide paulo deſcendit. Ouidiuſ Amati præcipit: ut Nonis Caprocinis quo die Galli celſi ſunt aliqd ancillæ largiaſ: ut aſcleriuſ operam nauans: iter affectet ad dñam. Galli Cybelæ miniſtrant argumētoſ: ſiqui Indigēti ſemine eos oportere terrā ſequi. Quod apud eam Galli ſeſactant: præcipitur (inquit Varro) qui terrā colunt. ne ſedeant. ſemp. i. eſſe quod agant. ¶ Sanguineis, qui ſua membra diſſecant: quem morem noſter Prudentiuſ inſectat: & Papini9 expreſſit. Pmigeri rapiſ Simoentis ad undam Dux ueſana chori: cuius dea ſanguine lecto ipſa dedit ferruſ. ¶ Deſpicis, ſpectas. aliqui dexteris legunt. i. euaginas ac ſtringis. unde nudus gladius exertuſ dicitur. nam præpoſitiones: ut numen obſequantur: inuicē poetæ ponunt. Scatius. haud aliter ſaltu deueſtatur orbis Paſtor ab agrellū nocturna ſtrage luporū. pro reuertitur. ¶ Curetū. de ſiſ longa Straboniſ eſt diſſeſpatione. quos alii in Creta: Alii in Eubœa: Alii in Samothracia: Alii in Phrygia Iouem nutriuſſe ſentunt. il ne uagitu puer ſeſe pderet: excogitato nouo luſus genere Clypeoliſ Aeneiſ inter ſe concurrentes æriſ Tinnitu: atq; numeroſiſ pedis cōpoſitione: qui Dactyliſ ab eis dictuſ eſt: Saturnum cœlauerūt. Eoruſ fabuloſam originem Diomedes grāmaticuſ exequiſ. Aliut inquit opem in Idam Cretenſem ex fuga delatam: quom puerperit tempuſ inſilaret: primā moniſ p artem manibus apprehendiſſet: q ita partu ſolutam ex impreſſione palmarū Curetaſ prodiſſet: quos ab effectu græci nominis dactyliſ. i. digituſ & Idaeſ a monte nominauerūt ut a pupiliſ oculorum quas græci κορυς appellant: uel a galearuſ cono Curetaſ. Idem uidetur cōfirmare Lucre. hoc uerſu. Terrificæſ caputū quatientes numine criſtaſ. Apolloniūſ & euſ interpres ex Steſimbrotuſ: nō ut Diomedes ab ope ſed a Nympħa quam uocant Anchialen id factum narrat. Aſſert Vibiuſ in opuſculo de fluminib꿿 Atacini Varroniſ ſuper hac ipſa re carmen: cuiuſ etiā teſtimonio Seruluſ utiſ. i. deſt huiuſmodi. Quos magno Anchiale partuſ adducta dolore Et geminiſ capientiſ tellurem Oaxida palmiſ. i. Creta ſolum. cuiuſ fluuiuſ Oaxeſ eſt: ut ipſe quoq; Seruluſ ex Piliſthene græco (ut arbitror) auctore recitat. Quiſ ergo Politianuſ ſeruat: qui ſuper Oaxe fluuiio & Creta cœde lapſum Seruluſ ſcribit: quom ſi multo quam ipſe copioſiuſ de Oaxe Cretaſ amne diſſeruerit. Teſtantur aliquot euſ antiqua exemplaria: Teſtat꿿 Boccatiuſ: qui ne ſcio qui d de hoc ipſo Oaxe iamduſum ex interpretatione Seruiliſ ſuiſ genealogiſ inſeruerat. Sed & ipſe quoq; deprauatum codicem nactuſ Antilenā corrupto puellæ nomine pro Anchiale trāſcriptiſ & Pliſthenem Apolliniſ. E. male ſuſpicat꿿 eſt. idem uitiuſ ſequitur ſunt qui Maroniſ ope ra Mediolani nuper impreſſerūt. deſſeſo ut deteriuſ (ut ſolent) locoſ quippe qui nūc Antilenam quandoq; tutelam ſcripſerit. Steſimbrotuſ in eo libro cui tituluſ fecit *ἡ ἑλὴν ἰουλις* & Idaſ nympħæſ ſilio ait Idaeſ eſſe. uel editoſ ex puluere quem Iouliſ nutriceſ ipſuſ del moniſ poſt tergum leſſent. Agathon græcuſ aucto꿿 hunc in modum Curetaſ apud le loquentes inducit. Pluſ res Prociſ ſiliā Pronacti iſ mimoniūſ petebamuſ: uoto ſuſtrati comā ferro luccidim꿿. quā læti ani mi putā꿿 argumētū: in cureteſ appellati. ¶ Exſtro ſuccurre meo. neci. nā ſimplici quodā puellari timore uidebat ſibi mori obire. uel exſpitiſ hiſtoriā. nā uero ſublata de medio rapta ſingiſ a Plutone. ¶ Cōprime. ſtare coge. ¶ Habenas ſerales moriſ ſerū curruſ. ¶ Prædoniſ. i. raptoris. ¶ Torui. Atracriſ: quod ex aſpectu colligebat. ¶ Ferox. quanuliſ ſerox ac ſectiſ indociliſ. ut ſupra dixit. ¶ Eſt꿿 decoro. pulchro. nā quanq; lugetū deprauant꿿 ora & grām ſiquā hñt amittūt: nōnulli etiſ for. moſtiores iſ luctu uidet꿿. ut i Tecneſſa notauit Oui. q mœreſ Alaciſ placuit. ¶ Primi ſuſ. ſen. amo. ducto gēitu teſtat꿿. e. amor ſuccubuſſe. ¶ Deterſit. ſcribe deterſit. i. ſiccauit. ¶ Amiſtu uelle

Curetes.
Curetum
fabuloſa
origo

Dactyli
Idali.
Curetes
unde

Anchiale
Nympħa.
Deſenſuſ
a Calum
nia Seruluſ

Ferrugine
us inferni co
lor.

¶ Ferrugineo, proprius inferni coloris est. Vergil. de Charonte. & ferruginea subuectat cor
pora Cymba. ¶ Desine, noli. ¶ Vexare, sollicitare. ¶ Animū, scilicet tuum puellar. ¶ Funestis
curis, mortis metu: nam se perditum iri Proserpina dubitabat: aut certe pernidosis que coipus
extenuant: & necem maturant. ¶ Vano, nam nihil est quod timeas. ¶ Nec indigni tedas patiere
mariti, nō nubes inglorio. ¶ Tedas Faces, Non q̄ ex eo p̄m genere faces adhiberent in nuptiis
quā tedā Plinius appellat sed quia uulgo teda familiarissima facibus est. Fax, n. nuptialis ex alba
spina fiebat auspiciatissima: uel quoniam
idem fecerunt pastores qui rapuerunt
fabas: ut Massurio placet: uel ut Var
ro sentit causa purgationis. ¶ Ille ego
Saturni proles. Extenuat culpam cō
memoracione suæ dignitatis: quā am
plificat emphasi geminati p̄nominis.
Pluton (quod ex Euhemero scribit En
nius), Saturni filius fuit & Rheæ Iouis
frater. ¶ Cui, mihi. ¶ Seruit, famulaf.
¶ Machina rerum, mundi elementa:

Plutōis ipe
rium

nam quicquid oritur in terram recidit
ut dictū ē. ¶ Potestas, imperiū. ¶ Tē
dit, propagatur: ac se porrigit. ¶ Per
inane, per isteros qui uacui sunt: & om
nium capaces: ut Ouidii carmine iam
docuim⁹ & Verg. Perque domos ditis
acuas: & inania regna, de sede Pluto
nis & potentatu: repete quæ superius
ex Macrobio copiose expofuimus, q̄p
pe nōnulli ex grauioribus & Platonis
cæ sectæ philosophis disputabāt: iter
Lunam terraque locum mortis & in
ferorum uocari: Ipsamq̄ lunam eē ui
tæ mortisq̄ consilium, & animas inde
ad terram fluentes mori: inde ad supera
meantes ad uitam reuerti. ¶ Immeſum, Infinitum, quod
Democritus Epicurus & Lucretius fenserunt. ¶ Altera sidera, præter ea quæ sunt apud supers
aut certe clariora. Vergilius in Elysiorum mēione. Largior hic campos Aether: & lumine uelut
Purpureo, solenq̄ suum sua sidera norunt, nam purior is fulget Sol qui colunt elysios In lunæ
corpore quam nobis qui longius absunt, Lucanus de Pompeio. Vidit quanta sub nocte laceret
Nostra dies. ¶ Orbis, altorum globi: uel terræ spacia. ¶ Magis mirabere, iōge suspicis, & allu
sic ad illud Maronis. Quamuis Elysios mireſ græcia cāpos: quos in Bœotia celebrat Lycophron
In agro Thebano. Plutar. Dion & Philostratus in insulis q̄s alii Britānicas alii uocāt Atlanticas
ad Oceanū qbus astipulant Euripides: Hesiodus: & Homerus. i Arcadia quoq̄ reddunt & circa
Ielbū & in Hispania: qd̄ scribit etiā Strabo. Herodotus & Duris Aegypto cōtribuant nō p̄cul a
cluitate cui nomē Auaſis. Eosdē Deiotari gener Castor: ille Romani nois studiosissimus i lunæ
globo cōstituit unū instituit alit: ut q̄ naturalib⁹ apud Romāos eēnt illustrib⁹, lunulas i calceis ferrē:
argumēto, qd̄ obita morte rursus animi subiectā pedibus lunā calcabūt, id qd̄ Lucan⁹: & Papi
n⁹ affirmauerūt. Polemon ait Atheniēſes elysios appellare locū sub terris: ubi diuerſenē il q̄ iuste
uixerūt. ¶ Pios, nam solū qui cū uirtute uixerūt illos accedūt. Infra Claud. Exultāt cū uoce pil.
¶ Pretiosior ætas, præſtātior hoium genus, alluſit aut ad quatuor illas ætates q̄s a metallis Hefio
d⁹ appellauit. ¶ Aurea p̄genies, q̄lis sub Saturno fuisse dī. Quæ uidice nullo sp̄te sua sine lege
fide: rectiq̄ colebat: ut ē apd̄ Ouidiū. Prudēt⁹ i Symmachū de Saturno. Hæc cā ē & origo mali
Qd̄ fecit uerulſo Hōſpite regnāt⁹ crud⁹ ſupor aurea finxit. ¶ Sēp⁹, tenemus qd̄ ſup. mē. ſe. Su
pos q̄b⁹ opponūt iſteri: deos aut hoies apte poſsum⁹ hic itelligere, ſed i diis aliter enit: rōgpe tū
nos iſteros ſtatuem⁹: q̄ ſemel aiām cælit⁹ ſortitū nō ampliā mētēm⁹: nā lubide p̄ corpa migrat, ut
Aegyptios ſequit⁹ Pythagoras aſſerebat. Si uero ſuporū noie morrales accipias: p̄p̄tū ſenſus
ē. ¶ Mollia, ſorolētā: q̄ ſubſtat⁹ herbis plumētū torū præbēt, cōtra Tibull⁹ humū cultā p̄ dura
poſuit: q̄ arata tell⁹ & herbis nuda mollē iacētī cōſeſſū n̄ exhibet. Et te dū liceat teneris retineſ la
ceris Mollis & ſculta ſit mihi ſon⁹ humo. ¶ Halāt, ſpirāt. ¶ Meliorib⁹ Zephyris, quorū ſtatu ſpe
cioſius terra ſtoreat: uere formioſiore quo tpe ſpirat Fauonius. ¶ Perpetui, per totum annū.
¶ Quos, iſdeſt q̄les Vergil. Quosue dabas genit⁹. ¶ Tua Aetna, laborit illa cadē cōtrouerſia:
Aetna ſcribēdū ne ſit an Enna. Callimach⁹ i hymno Ceteris Ennā dæx ſacra canit, ſed & Aetna
deſendit p̄or: ut diximus. ¶ Eſt etiam arbor. Aemulatio Maronis qui primus (ut ſenſit Seruius)
cōment⁹ hoc eſt. ¶ Prædiues, aureo ramo. ¶ Lucis opacis, expreſſit illud Maronis hūc tegit ois
Lucus, ¶ Fulgētes, aureos ex illo Vergiliū. Diſcolor un⁹ auri p̄ ramos aura reſulſit. ¶ Viridi, ſuluo

Elyſiæ capi

Lunati cal
cēi cur

Aurea
Aetæ

Enna

Arbor au
rea Proſer
pinæ ſacra

Et placida mœſtum ſolatur uoce dolorem.
Desine funeſtis animum Proſerpina curis:
Et uano uexare metu, maiora dabuntur
Sceptra: nec indigni tedas patiere mariti.
Ille ego Saturni proles: cui machina rerum
Seruit: & immenſum tendit per inane poteſtas.
Amiſſum ne crede diem, ſunt altera nobis
Sidera: ſunt orbes alii: Lumenq̄ uidebis
Purius: Elyſioſq̄ magis mirabere campos:
Cultoreſq̄ pios, illic pretioſior ætas:
Aurea progenies habitat, Semperq̄ tenemus
Quod ſuperi metuere ſemel, nec mollia deſunt,
Prata tibi: Zephyris illic melioribus halant
Perpetui flores: quos nec tua protulit Aetna.
Eſt etiam lucis arbor prædiues opacis:
Fulgentes uiridi ramos curuata metallo.

¶ Sacra datur. dicatur. Verg. Iunoni infernae dictus sacer. ¶ Autumnus fortunatum. preclo
 los & aureos fluctus ab anni tempore quo proueniunt. hinc Autumnus (ut Festus autumat) ad
 citus est. quod tū maxime coactis fructibus hominū opes augētur. ¶ Fuluis pomis. Verg. Auli
 et mos q̄ quis decerpserit arbore feceris. ¶ Lunari subiecta globo. Pythagoras existimauit a la
 cteo circulo deinceps incipere Ditis imperium: quia aīa ide lapsa uidetur iam a superis reced
 sisse. inde primam nascētibz alimonia lactis ait offerri. ga prim⁹ animis mortis a lacteo icipit
 in corpora terrena labētibz. ¶ Qui
 f. globus & orbis lunae. Vergil. Lucere
 q̄ globum lunae. Sed & Solis etia glo
 bus dicitur. Prudentius. una uisus eū
 didit Globos dictum: noctūq̄ praesi
 des. Et alibi. Cadet rotatus solis in ter
 ram globus. ¶ Septimius: i ordie pla
 netarum. qui sunt. Saturn⁹: Iuppiter
 Mars: Sol: Venus: Mercuri⁹: & ipa po
 stremo Luna. lege Phlutum. ¶ Ambit
 circuit. ¶ Auras: caelum. ¶ Separat i
 discludit: ¶ Mortalia cadaua. nanq̄
 appellant nostri. ¶ Ab astris aeternis
 a caelestibus semper manentibus. ¶ Pur
 purei. scilicet in uita Verg. Iſtum non
 populi faeces nō purpura Regum. Se
 neca i Thyeste. Reges nō faciūt opes
 Non uestis tyriae color. Papin. Cultus
 q̄ insignia regū Purpureos. ¶ Luxu.
 ambizioso cultu. ad imperandā ueniā
 quod Deiotarum tetrarcham Galioꝝ
 grācia fecisse legimus apud Hicium:
 qui depositis regis insignibus: neq̄
 tantum priuato uestitu sed etiam reo
 rum habitu supplex ad Caesarem uen
 nit oratum ut sibi ignosceret. ¶ Oīa

Autumnus
 unde.
 Ditis impiū

Globus So
 lis & Lunae

Reges pur
 purei

Hæc tibi sacra datur: fortunatumq̄ tenebis
 Autumnum: & fuluis semper ditabere pomis.
 Parua loquor. Quicquid liquidus cōplectitur aer
 Quicquid alit tellus: q̄q̄d maris æquora uerrunt:
 Quod fluuii uoluūt: quod nutriuere paludes:
 Cuncta tuis pariter cadent animalia Regnis
 Lunari subiecta globo: qui septimus auras
 Ambit: & aeternis mortalia sepatat astris.
 Sub tua purpurei uenient uestigia Reges
 Deposito luxu: turba cum paupere mixti.
 Omnia Mors æquat. Tu damnatura nocentes:
 Tu requiem latura piis. te iudice fontes
 Improbæ cogentur uitæ commissa fateri.
 Accipe lethæo famulas cum gurgite Parcas.
 Sit Fatum quodcunque uelis. Hæc fatus ouātes
 Exhortatur equos: & Tartara mitior intrat.

mors æquat. inde Romanus ille uir erumnis & animi robore clarus: ita apududentiū perorat
 Hoc perdo solum: quod peribit omnibus. Regi Clienti. pauperique & Diuiti. Sic Vernularum:
 sic Senatorum caro Tabefcit: imo quomies pulchro condita cedit. ita dis propitius moriendum
 est. hoc habet inter cætera iusticiae suae natura præcipuum. q̄ cum ad exitum uentum est omnes
 in æquo lunus: ut inquit Seneca. Nam sola mors ex omnibus diis. neq̄ muneribus neq̄ pro
 misorum spe capitur: ut canit Aeschylus. nec ordinis: nec ætatis nec fortunæ rationem habet
 ullam. hinc illa sexti Perpennæ & sepulchro querela. Vixi quemadmodum uoluisti: quare mortu⁹
 sum nescio. liber eius manibus conuicium facere. Nescis igitur hominem te esse natum: nescis
 naturalem fatorem conditionem: nescis ea lege te intrasse ut extres: quanto sapientius ille: qui
 filiolæ tumulū sic inscripsit. Decipimur uotis: & tpe fallimur: & mors Deridet curas: auicta uita ni
 hil. Aut Mors æquat oīa. q̄ apud iseros: ut ait Propert. Lydus dulychio nil distat Cræcus ab Iro
 Cōsule cū Mario capte iugurtha sedes. ¶ Sontes. scelerū consili. ¶ Improbæ cōmissa. delicta.
 ¶ Accipe. me largiēte. ¶ Parcas. fatōrū deas præstitas: quæ: uia faciescent impata: nō sec⁹ ac An
 cillæ. ¶ Sit fatū quodcūq̄ uelis. cōpone fortunas hoīum p libidine. quo nec dari malus: nec sin
 gi poruit. ¶ Exhortat. calcarib⁹: aut uerbis increpat. ¶ Equos ouātes. parua uictoria latos. Quid
 aut pprie sit ouare lōga disputatiōe docet Gellius. ¶ Mitior. aliquāto pacat⁹ minusq̄ solito se
 u⁹. Est enī compatiū p imminutionē: nā qū mitis ē Pluton⁹: sic illud Marōis. Tristior & lachrymis
 oculos suffusa nitēti: Venere Serul⁹ exponit. & i Charonte iā senior: sed cruda deo uirid⁹ q̄ se
 nec⁹ auctoritate Varrōis & Plinii. Cælorū. Varro usq̄ ad. LXX. Annū seniores uocitatos ait: q̄
 tūc primū nescere corp⁹ incipiat. ide usq̄ i finē uitæ uniuscui⁹ q̄ritū gradū factū: i quo q̄ cēt
 Senex appellet. ¶ Intrat Tartara. subit iseros. Tartar⁹ Sub utroq̄ cardine sine ullis solib⁹ triste
 nubilo cælū ē nebulæq̄ cōtinua atq̄ ex humido spissa calligo. ut scribit Crates: uel ut Homer⁹ ac
 cipt loq̄ i quo Saturn⁹ ei⁹sq̄ focli sub terra cohercet. iā Tartar⁹ penultima strepenti⁹ breuifed
 ē i lōga exēplo Euripidis q̄ p dithongon enūciat. qd si Tanara leges (ut nōnulli codices hnt)
 orci simpli itellige. ut quō dicim⁹ Aueru⁹ & Ipsi⁹ Ditis sedē significam⁹. Nā Tanarū Lacōi⁹ p
 mōrtuū ē aduersū Aphrē & i eo spiraculū qd scribit Solin⁹. q̄ppe Tanarus louis filius Gere
 sti frater aſtūpto altero germāo noīe Calabro: Laconiā p̄teruēti⁹ ē & occupato loco Tēplū Ne
 prūno crexit & a se Tanarū nūcupauit. ut ingt Stephan⁹. Fuit & alter Tanar⁹ Icario p̄ter nā:
 a quo ciuitas port⁹ & Lacōiæ p̄mōrtuū nomē accepit: dr. & i sup⁹ ex aliis auctorib⁹ diuerſa

Mors æqt
 omnia

Comparati
 uū per im
 minutionē
 Tartarus.
 & q̄ inde.

Tanara.
 Tanarus.
 Calabro.

Quanti p retulim⁹. **C**ōueniūt: undiq; offici grā cocunt. **C** Quātas frondes. quot follia: cōparatio Ma-
quot ronis. Quantas. i. quot supra Claud. Quantasq; per oras Sollicito genitrix errauit anxia cur-
Hauster uñ su. Stat. Et quanta reculas: quanta uetas. Terentianus de se. Maurus item quantos portui cogn-
 scere gratios. **C** Hauster: a meridie spirans uentus: ut scribit Vitruuius: ab hauriendis aquis: ut
Notus grāce Notus ab humore dictus. **C** Truculentior: uolentius: & noxius arboribus. Statius Sylua
 luber. Aures. n. hebetat: senlus tardat
 capitis dolores mouet: alui soluit: to-
 tum corpus efficit hebes humidum lā-
 gulum. **C** Decutit: quatiedo denicit.
C Colligit hymbres. inducit pluuia.
C Sripantur: complentur a nauum
 Saburra: uel onere sumpta trāslatio.
C Præcipiti cursu. festinātium uulgo
C Seren⁹. soluta frōre. **C** Mollēcere:
 mitigari. **C** Dissimilisq; sui. diuers⁹ ab
 eo de quo dixit. Dira: rigor inclemen-
 tia formæ. **C** Dominis. Diti ac Profer-
 pinæ: sic item Curti⁹ de matre & uxo-
 re Diti Dominis ait. sed hic mullebre
 genus utrius figurate cōcessit. **C** Asut
 git: aduenientibus assurgere honoris
 est. Verg. Vtq; utro Phoebi chorus as-
 surrexerit ois. **C** Phlegeton: inferni flu-
 uis. de quo satis multa. **C** Barba hi-
 spida. hirsutum mentum. **C** Prudētius i
 diuo Romāo. Hirsuta barbis soluitur
 carpm cutis. **C** Riuls ardentibus.
 igneo fluēto. **C** Ministri: famuli. **C** Le-
 cta de plæbe. hypallage. idest lecti de
 multitudine ministrorum. Statius de
 ministris Domitiani. Insignis facie: de
 cora cultu: stat plæbs altera nō mior
 sedente. **C** Pars: eorum. **C** Reuocāt.
 loco restitunt. aut reducūt & a remone suspendūt aslere supposito. Stat. Pars meritos uertunt
 ad molle iugales Gramen: & erecto currum remone supinant. **C** Altos currus: Enphasis nam
 per hoc equorū proueritas itelligitur. ut in illo Maronis. Stabant centum nitidi i præsepib⁹
 altis. **C** Solutis franis. detractis habentis. **C** Vertunt agunt. **C** Iugales equos qui luncti currum
 trahunt. **C** Emeritos: post laborem. Sic etiam Virgil. Emeritos boues in georgicis appellauit. nā
 milites emeriti dicuntur qui completis stipendiis militiæ sacramento soluti sunt. Quintil. Eme-
 ritis hinc bello stipendiis. **C** Parsi famulorum. **C** Aulæ: uela & ornamenta quibus parietes & au-
 læ teguntur: dicta quod in aula Atali Regis Asiæ primum inuenta sunt: quom is populum Ro-
 manum scripsisset heredem. auctor Seruius. **C** Linina. lanuam. **C** Ramis. antiquo Romanorū
 more diebus festis: aut publica priuataue latitia arborum rami pro foribus affigebātur: & im-
 pmi e lauro: iuuenalis. Ornētur postes & grādī lanua lauro. mentit huius cōsuetudinis Septim-
 us Terullianus: & Apuleius in historia Miletia. **C** In thalamis. in lecto iugali. qui Genio me-
 dils i Aedibus sternebatur. uel ornādo cubiculo. quod magis placet. **C** Vestis. ex interpretatio-
 ne Iuriscōsulitica: quicquid induitur aut tegitur uestis appellatur. Catullus. Hic uestis priscis
 hominū uariata figuris. i. aulæum. **C** Reginam. Proserpinam. **C** Matres Elysiæ. heroicæ indolis
 mulieres: quas illic esse canit Homerus: & Maro. **C** Cinxerunt. Circumspalæ texerunt. Papinius de
 puellis Adrastrati nubentibus. Casta matres cinxere corona Argolides. apud Siciliam dies Proserpi-
 næ festus celebrabatur: hoc argument⁹: quē Theogamia uocabant: ut reseat Pollux. **C** Leuant ser-
 mone. solant. **C** Teneros. puellares. & hoc a Papinio. uirginibus circumundique fusa Fœdera
 conciliāt noua: solanturque timore. **C** Et sparsis religant crines. nam dixerat Cæsariem diffu-
 sa noni. **C** Addunt. opponunt. **C** Flæma. Lutei coloris tegmina quibus puellæ nubētes amice-
 bantur boni omnis causā: quod id uelum erat i assiduo usu Flamininæ. i. Flaminis uxoris: cui di
 uertere per leges a matrimonio nō licebat. Hæc ex Plinio accepimus & Pompeio. Dionysius Ali
 carnæfesus ait infulas & sacerdotum pilcos appellari flæma: unde flaminis dicti sunt. & si Peruer-
 sa apud eum dictio est. Flāma pro Flæma. **C** Prædelatura. ut tegeant. **C** Pudorem. uerecundiā
 quā nuptura uirgo suffundebatur. Tibul. ut iuueni primū uirgo deducta marito Inscit teneras

Cōueniunt animæ. quantas truculentior hauster
 Decutit arboribus frōdes: aut nubibus hymbres
 Colligit: aut frāgit fluctus: aut torquet harenas.
 Cunctaq; præcipiti stipantur Tartara cursu
 Insignem uisura nurum. mox ipse serenus
 Ingreditur: facili passus mollescere risu:
 Dissimilisq; sui. Dominis intrantibus ingens
 Assurgit Phlegethon: flagrantibus hispida riuis
 Barba madet: totoq; fluunt incendia uultu.
 Occurrunt propere lecta de plæbe ministri.
 Parsaltos reuocant currus: franisq; solutis.
 Vertunt emeritos ad pascua nota iugales.
 Pars aulæ tenent. alii pratexere ramis
 Limina: & in thalamis cultas extollere uestes.
 Reginam casto cinxerunt agmine matres
 Elysiæ: tenerosq; leuant sermone dolores:
 Et sparsos religant crines: & uultribus addunt
 Flæma sollicitum prædelatura pudorem.

Emeriti qui
Aulæ

Vestis

Nubendi ri-
tus

Flæma

Dionysii lo-
cus.

ore rubente genas. **C** Solliciti. qui Proserpinæ pectus angebat. ab effectu. Nubentes. n. puellas ut inquit Statius: Subit ille supremus uirginitatis amor tacitæq; modestia culpæ. **C** Pallida latatur regio. Orcus ab umbrarum colore de quibus Lucretius. Simulacra modis pallētia miris. **C** Sepulcræ. cōditæ. **C** Umbræ. manes. **C** Vacant. indulgent & operam dār. **C** Epulis genialibus. scilicet dapibus. Genius (ut. A. Rufius ait) Deorū filius est & parens hominum. ex quo hoies gignūt. Inde cuiusq; genius appellatur q; cum genuit. eundem Genium esse & larem. Granius Flaccus

Geni9 qui

Pallida latatur regio: gentesq; sepulcræ
Luxuriant: epulisq; uacant genialibus umbræ.
Grata coronati peragunt conuiuia manes
Rumpunt insoliti tenebrosa silentia cantus.
Sedantur gemitus Erebi. se sponte relaxat
Squalor: & æternam patitur rarefcere noctem.
Vina nec incertas uersat Minora sortes.
Verbera nulla sonant: nullosq; fremementia luctu.
Impia dilatis respirant Tartara pœnis.
Non rota suspensum præceps Ixiona torquet.
Non aqua Tantalici subducitur inuida labris.
Soluitur Ixion: inuenit Tantalus undas.

i his quibus Indigitamenta cōplexus ē multis argumētis probare cōtēdit. Nōnulli binos genios in his tātum dōmibus quæ inarte forēt colendos xē putauerunt: ut Censurinus. Is. n. de9 ad cōnubium gignēdorum liberū cā institutum p̄tinet. Ideo geniales hic epulas nuptiales intellige. **C** Manes inferni dii. **C** Coronati ueteri more. qui sertis ornati cōnuuia agitabant ut discimus ex Plutarchi symposiis & Athenæo. Tibul. iam dudum syrio p̄fusus tempora Nardo Debuerant seris implicuisse comas. Antiquissimum prætere coronarū gen9 ex lana fuit auctore Verrio. inde Papini9 i patris Epicedio Fugere mros parnasia cries uellera. i. seris. quanq̄ nihil ipedit infulas illic exponere. Nam. illi. Thebat dos ait. uaremeuleu parnasia mōstrār

Coronæ in cōsulais

Pap. expo nitur

uellera. & ifra. Nunc humeros in sic ille manus & uellera prestat Anxius. & octauo de Thiodamā te. Atq; ubi itorito signauit uellere crinem. Nisi forsā alluist ad flaminū floccos. **C** Cāt9. nam muscos in nuptiis exhibebat. Quid. v. n. x. amor. In nuptiis Andromedes. Tibiaq; & cantus ant mī felicia laci Argumenta sonāt. **C** Sedantur gemitus Erebi. Sontium pœnæ differuntur: & ita luctus desinunt. **C** Squalor. aer qui crassus & imorus haret: ut inquit Seneca. aut certe litus: **C** Se sponte relaxat: ultro remittit. **C** Rarefcere: tenuari. Aeternam noctē. perpetuas tenebras. **C** Vrina Minora. Minos ab Hesiodo regno dignissimus. ab Homero discipulus & Iouis necessarius appellatur perulic tamen Tragicorum consensus qui eum crudelitatis i gratiam Atheniē sium (ut ait Plutarchus) insimulant. Ex quorum sentētia Verg. Minocem iudicem apud iferos: tā q̄ si p̄ior sit rerum capitallum. Quæ sitorem uocat: ex interpretatiōe Pediani. dat illi sortitiōnē ubi urnam nominat. dat relectiōnem iudicum: quom̄ dicit Cōncillium uocat. dar cognitiōnem quom̄ subdit. uitalq; & crimina dicit. inde hæc Claud. **C** Versat: agitat. **C** Incertas sortes. hoc ex antiquo iudiciorum more. Nam Romani sortito causas audiebant. ut refert Seruius. **C** Verbera. Furiarum flagella: quibus umbræ sontium uapulabant. Verg. Cōtinuo fontes uultrix accincta flagello Tisiphone quatit insultans. Toruosq; sinistra Inrētans angues uocat agmina sacra fororum. **C** Impia: ubi fœdēsti cruciantur. **C** Respirant: parumper quiescunt. ab his sumpta metaphorā: qui sub onere cursuue subsistunt donec spiritum recipiant. **C** Rota: quod Cicero tradit in Tusculanis. tormenti genus est. **C** Præceps uolubilis. **C** Torquet: cruciat assiduo circum actū. **C** Ixiona: Phlegyæ uel Aethonis fillum. qui socerum eius Elionem per insidias neauit: hi storiā recitauimus ex Pherecyde. quōq; prouocasset ad stuprum Iunonem: damnatus apud iferos assidua rota uertigine rapitur Tibullus. Illic Iunonem tentare Ixionis ausi Versantur eelert noxia membra rota. **C** Nō subducit: nō subtrahitur. **C** Inuida. q̄ Tātali iam tā poturi sitim deserit. ut ait Tibullus. **C** Labris Tantalici: Tātalus (ut Xāthus Lydius i. iiii. scribit) Hymenæi filius & Alcibi frater. alter Iouis & Pluturi ut Asclepiades ut alii Smyrnam Phrygiæ. quæ tū Nau lochos dicebatur: ut alii Syplum tenuit. Is apud iferos ut canit Homerus: aquis ori allabentib9 ppetua sit labor: supplicii cām nō oēs eandem tradūr. Nā quidā dicit eū pœnas luere: quod Pelopē filiū diis hospitib9 epulādū apposuerit. Nōnulli refert Canē tēpli Iouis in Crera cūstodem a Pādareo Milecio surreptū: ad Tātali puenisse: quē quom̄ repenti Mercurio abluisset hac affectū pœna. canis aureus erat & spirans: ut Asclepiades ex fabula refert Ouidius hōc de9 secreta mortalibus reuelat. Quærit aquas i aquis: & poma fugacia caprat Tātalus: quom̄ illi gaurula lingua dedit. Euripides ait i aere suspensum ipendēti saxo torqueri. Sunt q̄ subiectū Syplio mōti tradant i Lydia. Petronius in Tantalō rep̄sentari auaros autumat: quibus opes usui nō sunt: & siccis faucibus cōditis pecuniis Incubār. Fūlus filius Pelops acceptis equis pœnatis ab amato re Neprūno Pisam delat9 ē: ut scribit Pindarus. atq; Oenomaio curull certamē suparo: Hippo

Minos

Quæ sitor

Rota

Ixion

Tantali fabula

Aquas in Tantalō Pelops amat9 a neprūno

Oenoma
curule cer
ramen.
Oul, locus
Propertii
uerus enu
cleus.

damiu uictoriae p̄mum duxit. Inuentib⁹ enim certamen proci⁹ eam concedebat Oenoma⁹. ut
eodē curru sedente ueheret ac itra currēdi spaciū: a carceribus ad meras secū raperet. Quod Ly
cophronis & Pindari narrat interpretes & Apollonii carmē indicat. Εὐ Ζεὺς υἱὸν Διὸς ποταμὸν
τοῦ διὰ ποταμὸν τὰς κάρους. ἢ τὸν ποταμὸν περὶ τοῦ ποταμοῦ τινος οὐκ ἔστιν ὁ ποταμὸς
βῆσις ἰσχυρὸς ἀνθρώπων. Scant gemini curtus: pēdetq; in uerbera Pronus Hinc foceride pelops
fugit hic: premit ille: nec ullum Dat spaciū. Pelopi comes affludit Hippodamia. Paulāias i Ellactis
emittus inquit ē & Oenoma⁹ isequēs
Pelopem habere Hippodamiā: utriq;
duo astant equi: quorū q; Pelopis est
Pēnas habet. Oul. ad Augustū. Quid
non Tanralides agitante cupidie cur
rus Pisca phrygiis uexit eburn⁹ egs:
Inde poetæ conspirant. ut allentis qua
drigis Hippodamiam per Epitheton
uectam dicant. q; non suo neq; pater
no sed procerum curru rapiebatur.

Ouidi ear
men expo
suum.
Papini uer
sus euuclea
tus.
Chrysipp⁹
puer
Laii amor
res.

Ouid. In Heroidib⁹. Quia duo porre
ctus lōge freta detinet Isthmos uecta
peregrinis Hippodamia rotis. eundē
uersum repetit in artibus. & Propert.
Nec phrygium falso traxit candore maritum Auecta externis Hippodamia rotis. Ad hoc & Na
sontis illud refertur debet. O q; pene Pelops Pisax cōcidit axe Dū spectat uult⁹ Hippodamia tuos
spectabat Hippodamiam Pelops quam iecum uehebat eburneo curru. quē Neptūnus ei largit⁹
est: ut in Tusculanis refert Cicero. Meminit & Papini⁹ i Thebaide. Neptūnia redit lora Pelops.
Ex Hippodamia liberos quidē suscepit multos: ex Danaide Nympha Chrysippum furtiuo con
cubitu quem Laius Thebanus amauit & rapuit. is postea captus a Thyeste & Atreo benigne a
Pelope tractatus est. qd amoris causa puerum abipportasset: ut græcus auctor Dositheus de pe
lupidis scribēs ait. Sed grāmatic⁹ Aristophanes i Periocha Phœnicissarū fabulæ Euripidis: ex ora
culo refert ab Oedipo filio Laiū iugulatū pp diras q; i eū Pelops ob rapitū Chrysippū effudit.
Praxilla tñ Sicyōia Chrysippū a Ioue raptū canit. ut de Ganymede fabulāt. Hūc ip̄m mox Hip
podamia nouerca Atreo Thyesteq; nō audētib⁹ dormiētē iugulat. isinulato cædis ip̄so Lai⁹:
cul tñ puer accubabat. ut legim⁹ apud Plutarchū. hoc argumēt⁹ Euripidis Tragœdiā deit. &
apud nos Accius. unde testimonium citat Verrius in uerb⁹ Rodus. Ex hac historia. M. Tullius
ait in Tusculanis. Quis aut de Ganymedis rapu dubitat: quid poetæ uelint: aut nō intelligit apd
Euripidem quid & loquatur & cupiat Laius. Hæc uerius ideo p̄scripsimus. qm̄ Cicero⁹: Ouidi⁹:
Propertii & Papini quos dixi locos: alii non attigerunt. Et Tyti⁹ tandem. Tyti⁹ (ut ait Phe
recydes) Iouis & Elaræ filius fuit: eius quā genuit Orchemenus. Telluris tamen dictus est. quod
eo grauida mater Elara Iunonis metu terræ cauernam subleuans illic puerum peperit. Indicāt in
Bocotia Strabo specum Elaram a re gestā nominatū. alii sentiunt ideo Terræ filium dicti: quod
ex hoīum genere secuos & imanes cuiusmodi Tyti⁹ fuit: fabulæ ex Terra natos lingunt. & Cal
limachus Atrocissimas quasq; bestias terræ genus appellat. i nouē iugera distantes apud iferos
pascit uultures: ut auctor est Homerus: qm̄ uim Latonæ infera tentauit: uel ut canit Euphorio
Diana uulm intulit: quæ propter Apollinis & Dianæ telis extinctum refert Pindarus. Et Frigat
atrollit. Et Artus spaciosos. uastissima membra. ut q; tātum agri occuparent. Cleon magnus ait
hoies inuicis: & porrectores narratōnis rebus: iō hīdem nō adhibere: q; eadem sua tēpellare nō
accidant. Se uero credere Tityum fuisse quantū canit Homerus: quom Gades ad Herculis frētū
p̄fectus ex negotio: spectauerit hoīscadauer electum fluctibus: ad quq; iugera litoris occupa
re: multiq; mortalib⁹ fuisse ipectaculo. sese suspicari ex eo genere hoīem extitissq; sedes habē
in uadis oceanī. de quibus Iuuenal. Oceanī monstra & Iuuenes spectasse marinos. Et nouē iuge
ra. nā tot iacēs p̄mebat. Tibullus. Porrectulq; nouem Tityus per iugera terræ. Iugeri mensura
ducent⁹ & quadraginta pedes habet in longitudine. dimidiū i latitudine. ex dimēsiōe Quintiliā
Hōerus nouē plerū dixit q; iugula centū pedes habēt: ut Mathematicus Hero docet. Iuliusq;
Frōtinus de agrorum qualitate. Sed nri p iugero tñ acclpunt. Et Vulturi Homerus geminos
uultures admotos Tityo canit: Ouidius unum. Iugerib⁹q; nouem funim⁹ q distat ab imo Visce
raq; assidua debita præbet aui. Et Sulcator: ales qui Tityo quasi Carnifis additus erat. & prudē
tius Milites reterrimū fulcant per artus longa tractum uulnera. Estq; metaphora sumpta ab ara
coribus. Et Opac. Iuuentis. Tibul. Assiduas atro uiscere pascit aues: aut unbrofi. ut indep Meta
leptim magis uulmē corporis exprimeret. Et Piger: assidus & q; nūsq; auolat: sed affixus iecori
semp haret. aut inerti corpore. Et Fibras: iecur q; subide reparat. ut cāit Verg. Et Eumēdes. iu
ræ. Et Scelerū: ad q; mortalū mētes deprauat. Et Formidati. Timēdi. Et Feroci: agui. Et Flexi

Cicero
men ex hi
storia decla
rata.
Tyti⁹.
Elaræ.

Cicero
men ex hi
storia decla
rata.
Tyti⁹.
Elaræ.

Terræ filii
qui.

Terræ filii
qui.

Diana a Ti
tyo uitiata

Diana a Ti
tyo uitiata

Iugrum
Plethru.

Iugrum
Plethru.

Et Tyti⁹ tandem spaciosos erigit artus:
Squalentissq; nouem detexit iugera campi.
Tantus erat. laterisq; piger sulcator opaci
Inuitus trahitur lasso de pectore uultus:
Abreptasq; dolet: iam non sibi crescere fibras.
Obliat scelerum: formidatq; furoris
Eumenides cratera parant: & uina feroci
Crine bibunt: flexisq; minis iam læne canentes

minis, remisso furore. ¶ Læne, aduerbiū ē. ¶ Ceraſtas, e ſerpētū genere quæ quadrigemina pſe
rūt corniſſa: quorū oſtentat: ueluti eſca: ſollicitatas aues pīmūt, nā reliq̃ corporis de induſtria
harena regūt: nec ullū idicū ſui præbent: niſi ex ea parte qua ſutatis dolo palibus: necē auiū au
cupātur. auctor Solinus. Hoīnes p̄terea Ceraſtas cornibus ſignēs olī tēuſſe Cyprū ſcribit An
drochides: uñ iſula Ceraſtia dicta ē. Xenagoras tñ ita denominatā a ſitu putat. q̃ p̄currētibus
p̄montorilis: uelut iſtius cornibus aſurgat. cū Androclide Naſo conuenit in. x. metamorpho
ſeon. ¶ Feſtas tedas. Naptiales faces.

Ceraſta.
Ceraſta: ho
mines.
Ceraſtia cy
pros.

Extendunt ſocios ad pocula plena Ceraſtas:
Ac feſtas alio ſuccendunt lumine tedas.
Tunc & pæſtiferi pacatum limen Auerni
Innocuæ tranſiſtis aues. ſtatimq̃ reſpreſſit
Amſanctus: tacuit fixo torrente uorago.
Tunc Acherontæus mutato gurgite fontes
Laſte nouo tumuiſſe ſerunt: hederiſq̃ uirentem
Coccyton: dulci perhibent ſtagnāſſe lyaeo.
Stamina non rumpit Lachelis ne turbida ſacris
Obſtrepitent lamenta choris. Mors nulla uagatur
In terris: nulliq̃ rogam planxere parentes.
Nauita non moritur fluctu: non cuspide miles.
Oppida funerei pollent immunia læti.

¶ Alio nō rogali. ¶ Tunc. Per id tps
quo celebratæ ſunt nuptiæ. ¶ Unen
ſpiraculi: ſauces ac oſtū. ¶ Auerni.
Cāpaniæ lacus, de quo añ eſt dictum.
¶ Pæſtiferi. Nā pæſtilens ide exhalat
uapor: in quē ſi aues ſciderint in ipſo
uolatu decidūt. ¶ Pacatū. nō iſcitū.
¶ Tranſiſtis innocuæ. Supuolatiſ abſq̃
noxa. ¶ Aues. apoſtrophe. ¶ Flatiq̃
reſpreſſit. mortiferq̃. quē exhalat ſpiri
tū. ut tradit Plin. ¶ Amſanctus. Ita q̃
dē legiſ i oibus ſere codicibz: nos Am
ſanctus emēdauius ex Vibio ſegſtri:
q̃ lucaniæ fontē Amſanctū reddidit ab i
ſeris erumpētē: ut hoīum ſert opinio:
Cicero de diuinatōe libro p̄rio. Terra
rū mortifera quādā p̄s ē ut & Amſan
cti i Hirpinis: & in Aſia Plutonia quæ
uidemus, de Amſancto lōgū Vergiliū
carmē extat. Eſt locus Italiæ in medio

Amſanctus.

ſub montibus altis Nobiliſ: & fama multis memoratur in oris Amſancti ualles: & paulo poſt. Hic
ſpecus horrendum: & læui ſpiracula Ditis Monſtratur: ruptoq̃ ingens Acheronte uorago Paſti
ſeras aperit fauces. Addit & nominis rationem Seruius. Amſanctum dici: quaſi undiq̃ ſanctum.
Locum nos aliquando ſpectauimus: cum Daunios & Salentinorū: bus tum lus dicebamus. Nea
poli peteremus. incolæ Mephytim uocant a Fregento nō procul. Nec abeſt a uero Donatus qui
ſcribit ad Calorem. Nam qui Samnites interfecit Calor amnis: illac p̄ſerſiuit: ut uero Canuſio
p̄ximū diceret: urbis illi9 nobilitas eſſet: quom cætera p̄xima regiōe oppida obſcura ſint: nec
ei9 generis: uñ locorū noticiā peti debeat. ¶ Fixo torrēte. Ver. Medioq̃ itragoſus Dat ſonitū la
xiſ: & torto uertice torrēs. ¶ Acherontæos fontes. In Thelprotide palus eſt Acheruſia: & amnis
Acherō ut Thucydides & Strabo ſcribūt. ibi Coccy9 quoq̃ labit aq̃ iſtuſſiſſima. Pauſanias arbi
traſ Homē: quō hac loca uidiſſet: cōmētū iſerorū aggreſſum: & i poema ſuū tranſiſſiſſe. ¶ Mu
rato gurgite. Nā prius Acherō turbidus icēdebat Papi. liuētēs Acheron dēcat harēas. ¶ Lyaeo
mero: qđ liberi muin9 ē: q̃ Lyæus appellat qm ſoluit anīmi curas: id qđ Vtēſis Cato i ſe qnq̃ p̄
clitatus ē: ut ait Plutarchus. & Tibul. tentauit. Adde mētū uinoq̃ nouos cōpeſce dolores. Occu
per ut feſti lumina uſta ſopor. Ide liberū quoq̃ dictū plariſq̃ placet: ſed Alexander ait ita uocatū
q̃ p̄ cōi Bocortæ libertate pugnauit. ¶ Lachelis. parca. ¶ Nō rupit ſtamina. de colo fatali ſup9
expoſuiſmus. Sed Atropos ſilū trācat nō Lacheſis: ut iactato icōdito illo carmine notū ē. Sed La
chepſin Claud. εως λωος q̃cūq̃ parca poſuit: aut forotē p̄ ſorore ut Maro Pollucē p̄ Calſore
p̄ Proſtin Androgeū p̄ Glauco. Et deus extinētū creſcis Epidaurius herbis reſtituit patris Ani
drogeona focis. ¶ Nec. mea qđ ſp̄ia: ſeribe ne. reddit. n. cauſamur a ſuo munerē Mors & par
ca cellaret: n. i. mortētū genitū ſeſta turbarēt. ¶ Mors. Necis dea: noctis ut Heſiodus ait ſiſta:
qm̄ fatalē ſibi diem nemo nouit. ex hoc & atra diciſ a Tibullo. Abſtineas Mors atra precor non
hic mihi mater. ¶ Nulla uagatur. i. ḡram Ditis ocio uacat. Eſt. n. ſub eius impio. Seneca de ſuro
ne. Et Mortis dñs primū mori. Morti Gadibus aca ſuit in honorē cōis oīum genit: ut Arrhian9
In eo quē de prouidentia ſcripſit auctor eſt. ¶ Rogum. mortem liberorum. Nam uetulaſ cada
uera comburebat. ut in legibus ſcribit Cicero. Romæ Corneliorum prim9 Sylla cremari uoleſt
ut auctor eſt Plinius. apud græcos buſtum prim9 iſtituit Hercules antea ignotū. Sed hoc in Ti
bullū copioſi9. ¶ Fluctu. Maris aduerſa rēpeſtate. ¶ Milles. bellator & q̃ caſtra ſequiſ appellat9
a ſenſu cōtrario: q̃ minime mollis ſit: ut ſentit Aelius uel a numero. Nā legio triū miſſū p̄rio ſuit
& a ſingulis tribubus Tatienſium: Rhaniſum: Lucetūq̃: miſſa militum mitebantur. Furtopius
ait quō Romulus initio mille deſectos ex populo armaſſet: a numero milites dñi placuiſſe. ¶ Cu
ſpide. celo aut haſta a pte tortū. ¶ Pollēt. florēt. ¶ Immunia. Munus onus qnq̃ ſignificat. id quō
remititur immunia præſtari dicitur. ut Iuſtis itēp̄s Paulus ait. ¶ Læti funerci. mortis & exequi9.

Deſenſus a
calumnia
Donatus.

Acheruſia
palus.
Acheron
amnis.
Inferorum
comēta uñ
Lyæus uñ
Cato curas
uino ſolue
bat.
Liber quas

Mors cur
noctis ſiſta

Buſtū p̄tri
mum

Miles uñ.

Munus
Immunē

Portitor 9

Senex. Charon magister Cymbæ: qui mortuos per Acherusiam paludem trahere putabatur ut in secundo Bibliothecæ scribit Diodorus ex repræsentatione Aegyptiorum. Portitor. Portitores appellantur: ut scribit Nontius: qui portū obsident atq; excutunt omnia: ut uestigal accipiunt. quæ ratione Charon portitor dici potest: quippe qui ab umbris illuc appulsis obolū quasi portorium exigit: ut narrat Apuleius in historia Melissæ: meminit & Propertius. Vona mouet superos: ubi portitor æra recepit. Obserat umbrosos lurida porta rogos. Quin & uectorem cū

Defensus a
calumnia
Seruius

Seruius possum? intelligere. Nam quæ græci τῶν ἀνδρῶν nos etiam portitorē recte dicimus. Martial. de ariete quo tralecta est Helle. Quid meruit Nemees terror: quid portitor Helles qd Heliostichium mutatus est a Luciano & Columella. ubi nihil dici potest quin uectorē significet. Impexor crines. Verg. de Charonte. cui plurima mento canicles inculca iacet. Canrar. nautico more. de quo noster Naso. Canrar & innitens limosæ pronuba renæ Aduersis tardā qui trahit amne ratem. Suus Hesper. Nam sua sidera manes habent ut diximus. Hesper. Adantis filius. quom in uertice mōris a patre dicti siderem eursus obleruat: extinctus est: & a suis ob insignem pietatem relatus in cælum sideri nomē dedit. auctor Diodor. Processerat apparebat. Obseruatum est a maioribus: ut uespertino eius ortu Noua nu

Nox eadē
cū Venere

pra eundem torum cum ulro iniret. quod testatur etiam Catullus Inductis puellis & adulescentibus: hoc argumento certare. notum carmen. Nox. dea parens (ut Orpheus inquit) omnium quæ Cypris: hoc est Venus eadem memoratur. inde ueteris comædiæ poeta Aristophanes. Amorem nocte genitū dicit. Pronuba. quæ celebrandis nuptiis preerat ex parte uxoris: ut Auspex ex parte uiri. inde Iuno pronuba: quæ Matrimonia curat. de Auspice Iuuenalis. Veniet cum si uatoribus auspex. Tangens. precantium more. qui tenebant aras ut discimus ex Macrobio. Sancti. raris optat uotis. Omina genitalla. numerosam felicemq; sobolem. Perpetuo facere. indissolubili cōnubio. Pili. cultores Elysi. Exultant. plaudunt: & motu corporis gestunt. Cum uoce. cum cantu: uel eodem linguæ fauore Plutoni bene precantes. Exordia. uerbis. Peruigili. nam totam noctem per cantum uinumq; duxerunt. Nostra patens Iuno. Applausus & plorum congratulatio: uice carminis fescennini. Iuno eadem cum Proserpina est ut per operis initia demonstrauimus. Germane. frater eiusdem stirpis & germinis. ut Festo placet. aliter Seruius ex Varrone. Gener. Nam Proserpinam Iouis & Cereris filiam duxerat. Consortia ducite somni. Nocturnos complexus intelligit. nam consortes cuiuscūq; rei participes appellamus. Consortem patriæ: consortem lyre: consortem tori dicit Ouid. & pro simili Properius usurpauit. Tu qui consortem properas euadere casum. i. qualem subit Gallus. Vnanimis Concordis. & recte. nam possunt etiam qui simul a cubant non conuenire. Sed nemo lites uxorias sedare speret: quas lectus non dirimit: ut ad Pollanum scribens ait Plutarch. Mutuaq; alternis innectite colla lacertis. Iam felix oritur proles: Iam læta futuros Expectat natura deos: noua numina rebus

Consort

Eumēides

Addite: & optatos Cereri proferte Nepotes. Impexorq; senex uelauit harundine crines Portitor: & uacuos egit cum carmine remos. Iam suus inferno processerat Hesperus orbis: Ducitur i Thalamum Virgo. stat pronuba iuxta Stellantes Nox pecta sinus: tangensq; cubile Omina perpetuo genitalla sedere sancit. Exultant cum uoce pii: Ditisq; sub Aulæ Talia peruigili ducunt exordia plausu. Nostra parens Iuno: tuq; o germane Tonantis Et gener unanimis consortia ducite somni: Mutuaq; alternis innectite colla lacertis. Iam felix oritur proles: Iam læta futuros Expectat natura deos: noua numina rebus Addite: & optatos Cereri proferte Nepotes. Nox eadē cū Venere. Auspex. Consortia ducite somni. Eumēides. Nepos. Nam. Pos omnia terminata producentis: & secundum tertiam declinantur inflexionem: si sine duum generum tibi faciente genituo. ut hic & hæc Nepos hulus nepotis: quamuis hæc Neptis multi dicant non hæc Nepos. hæc ex Catolicis Probi. Sed alii dicunt Nepos an male facit nepotis: ut Senex: anus.

Nepos

In. Claud. De Raptu Proserpinæ
Argumentum.

Iupiter ut superum iam confedisse Senatum
Conspicit accitu Thaumantidos: orsus ab alto
Exponit solio: cur uitæ larga prioris
Commoda substulerit. regnataque secula patri.
Scilicet ut curis acuat mortalia corda.
Nunc (ne se toties questu natura fatiget)
Chaonio statuisset homines auertere uictu.
Atq; ideo Cererem longo discurrere luctu
Decretum: donec nata lætata repertæ
Indicio: tribuat fruges. pœnasque minatur
Si quisquam Cereri raptorem prodere diuum
Audeat: illa diu phrygiis bacchata sub antris:
Nocturno tandem monitu sua tecta reuulsi:
Agnoscitque domus cladem. petit ilicet amens
Aethera: quomque nihil miseram lamenta iuarent:
Cælicolum patuere doli. tum faucibus Aetnæ
Succensas quatiens pinus erroribus aptas
Noctiuagis: oras siculas accincta peragrat.

Omnia quæ sensu &c. Hos elegos alienissimo loco librarius male sedulus inseruit: arbitratus
hunc etiam libro: quom duo superiores habeant: addendam præfationem. Sed in antiquis codi-
cibus Panegyrico Sexti Consulatus Honorii præludit. quorum fidem secutus hinc expungens
dam censo: ueteri Praxiphanis & Aristarchi exemplo: qui prohemium susstulerunt ab Hesiodi
Georgicis: q; in antiquis exemplaribus non extabat.

Hesiodi ge-
orgica

Libri Tertii Periocha.

Rapta iam Proserpina Iuppiter in contionem Deos aduocat. Indictaq; pœna suber. ne quis
audeat indicare Ceteri raptorem filia: eiusq; consilii rationes in medium profert. Ipsa uero Ce-
res in somnio de raptu Proserpinæ facta certior: in Siciliam se recepit: compertaq; suæ
clade cursum rapit in cælum: quomq; apud Iouem cæterosq; deos neq; conuiciis neq; precibus
aut querelis quicq; proficeret: facies ab Aetnæ caminis accendit: atq; ira auspicatur errorem.

h. iii

Iuppiter i
declinatōe

Interrea. dū hac agūtur. atq; ita supioribus librū cōnectitur Aeneid. v. Verg. Interea medium
Aeneas iā classe tenebat. ¶ Iuppiter. Quorūdam noīum duo tantum casus inueniuntur: ut Iup
piter o Iuppiter. nā q; declinat hic Iuppiter huius Iouis: potest & hic Phœbus huius Apollinis de

Calamus
cannæ
Thauman
tis
Iris deorū
ministra

& hic Hercules huius Alcide. hæc in
Carolicis Probus. Alii tñ hūc i modū
scipiūt. Omnia noīa genitūo singu
lari: aut syllaba crescunt: ut æquata
noīatiuo cōueniūt. absq; Iuppiter &
Calamus: faciunt. n. Iouis & Cannæ
pp. Caeophaton. ¶ Cre iubet: mittit.
¶ Thaumātida. Irim q; Thaumātis &
Electræ filia fuit. Harpyiarū foror: ut
cāt Hesio. Cie. tñ & Macro. noīs eām
reddūt admīrationē: q; θοῦνα græce
dē & arguūt spectātūm subit aīos. Iris
ut i Theogonia canit Hesiodus nun
cia tātum Iunonis est: Hesiodo Papi.
accedit in syluis. Summi Iouis aliger
Arcas Nicius: hymbrifera porif thau
matide Iuno. Sed ut Verg. oīum deo
rū. Aerā caelo quō Iuppiter Irim de
mittit. ¶ Nymbis: nubibus: i qbus ar
quus cā ē: ut Senecæ testimoniō recita
uimus. ¶ Accersere. euocare. ¶ To
to mūdo. Nā dīi regionalim sedes ha
bēt: ut Capella scribit. ¶ Colorato:

CL. CLAVDIANI: DE RAPT^U PROSERPINAE LIBER TERTIVS.

VPPITER INTEREA Cinctam
Thaumantida Nymbis

Ire iubet: totoq; deos accersere mūdo.
Illa colorato Zephyrus transgressa uolatu
Numina cōclamar pelagi: Nymphasq; morantes
Inceperat: & flumīs humēntibus euocat antris.
Ancipites trepidiq; ruunt quæ causā quietos
Excierit: tanto quæ res agitata tumultus
Ve patuit stellata domus: confidere iussi.
Non consulus honos. cælestibus ordine sedes
Prima datur. tractum procures tenere secundū
Aequorei. placidus Nereus: & lucida Phorci

q; illorū
q; illorū

Dū selecti

Proceres
unde

Nereus

Phorcus q;
Grææ

Higyni lo
cus

picto. ¶ Numina pelagi. Maris deos. ¶ Inceperat. arguit desidā. ¶ Nymphas morātes. Nalades
& Nerei filias cōrābūdas. q; i geniose poeta singit. Arquus. n. collectis humonib; inducit pluuias.
Tibul: Quāuis prætexēs nigra ferrugine cælū ucturā admittat hymbrifer arquus aquā. ¶ Fuui
os. amniū genios. ¶ Antris. nā specus inhabitat. Iupia Claud. Letā i antro Amnis. i. Hērny de
quo loq; ¶ Ancipites. luso pēsi. dubiliq; ¶ Trepidī. pauli atq; festini. ¶ Ruūt. allusit ad iuratos
amniū curius. ¶ Quos. scribe quæ causā. nā reddit rōnē cur illi ambigerēt. ¶ Excierit. euocauit.
¶ Quietos. pacatis reb; quō deos oīs i cōciliū cogere: nō nā i sūma rerū difficultate moris eēt
¶ Quæ res ag. Quid i deorū Senatu referēdū. ¶ Iāto tumultu. tāta trepidatiōe. ¶ Ut patuit
stel. do. postq; cæli copia facta ē. ¶ Cōsidere iussi. Nā Iouis inlusu nō auderēt. Strat. Theb. pīo.
Nec prius auri Caliceolæ: uenīā donec pē ipse sedēdi Tranquilla iubet eē māu. ¶ Nō cōsulū ho.
nō pñsue: sed p fua q; dignitate cōsedit. & cōsuetudinē Romani Senat9 ex pñit. ¶ Prima se
des. prius ordo sedēdi. ¶ Dā cælestibus. Dīs superis. & iis i primis quos selectos appellā: quorū
noīa. Qui. Ennius uno disticho cōplexus ē. Iuno: Vesta: Mierua: Ceres: Diana: Ven9: Mars: Mer
curius: Iouis: Neptūnus: Vulcan9: Apollo. Sed hic abfuisse Cererē: nō ē admonēdū: quō ex ipi9
poeta: uerbis apte pateat. ¶ Proceres æquorei: Pricipes maris dū: Nā pceres emīnētēs i aditūis
multū dū & trabūt capita: quorū silitudine pricipes ciuitatis pceres uocari cōeperūt: ut scribit
Varro. ¶ Tenuerūt fm tractū: pxiimi cælestib9 cōsederūt. ¶ Nere9. Oīum Pōi liberrū natu ma
ximus: ex Oceani filia Doride Nymphas gēuit: q; a pfe Nereidas appellam9. auctor Hesiod9 no
mē a græco uerbo νηξω qd ē urino: nā Nereus ut oīa maris nūina: demerlas aquis sedes habet
i maris fundo. uares ēt sūt: inq; uarias formas: ut Proteus: uerbetat9 Themidis natarū moni
tu ipeditū uiculis ad respōsa coegit Hercules. historiā tradit Pherecydes de nuptiis Iunonis. x.
Horatius ex hac historiā Nerei uaticiniū de Troiæ excidio sinxit. ¶ Lucida Phorci cālices. Phor
c9 Pōi filij Thaumātis & Nerei frater: Græas a parri itari canas. ut pñit Hesiod9: ex Ceto foro
re suscepti. q; itelligit Claud. aliq; comar cālicies Nereo magis cōgrueret: q; natu grandior
fuit: ut dixim9: & ab Hesiodo Lōgæus ac fēlor appellat. Sed ne fabulosa diu9 cōsecetur. ¶ Phor
c9 extreni maris abtū representat: & ide Pōi ac Terra filius dī. iis Cerōs cōpactū grāci: hoc est
spumas breuib9 icidē creat: q; q; Mari terra cōmittit: i primis euenit. duas tñ Græas tradit He
siod9. Pēphredos: & Enyo: Tertia noīat Pherecydes Iano. cārigādus & obiter ē deprauat9 apud
Higy. loc9 ubi Igræas una supante lfa legi. Varro Sardinia regē fuisse Phorcū referit: & ab Ac
lātē cū magna copla9 pte nauali pīlo delectā. tñ sui fidertū populū reliq; ut iter maris dees
relat9 sit: Herodot9 ait initio tēuisse Arueni Achate: pmōtorū uallē i Phorcynis appellet: in i
Cephaleniā pfectū hitasse locū cui nomē Ammō indidē migrasse mox i Itacæ portum: q; Phorci

mōrat ab ei9 noie. ¶ Glauci. Glauc9 Polybi filii9 Anthedōi9 ex Euboea piscator ī balenā suer
 19. tracta herba cui9 attractu pisces quos captos extraxerat rediuit. ī aquor rēlīl cōspex
 rat. Herba fuisse quā graeci vocāt Aizoo nri sedū sēpō uluā: tradit Itēptres Lycophrōis & co pri
 or Athenaeus. notissīma fabula cuius ēt Strabo meminit. Palephatus ad historīā referē: ait cū iū
 mū fuisse urinarorē: q quō aclus ēt cōderet perq: longa maris spacia ad insulā quādā cultoris
 uacuā: secretō naratu penetraret: idē postriduo rediēs: apud maris deos se fuisse p̄stebat: qd ru
 di tū seculo facile p̄stauit. Itaq: sibi di
 uinitatis opinione cōparauit. ¶ Ser
 es extrema. Supremus ordo: & ad ipsi
 us Glauci p̄tiam alluē: q̄ppe Anthed
 don: ut post Homerū canit Papinius
 in Euboea tractu ultima ē. ¶ Protea,
 Proteus Neprūni filius ex Phoenice lu
 sceptus: ut scribit Stephanus: Pallē
 Macedonia: quādoq: tenuit. Sed quō
 Tmolus atq: Telegonus quos ex To
 rones puellā mīmōio suēperat: ho
 spites lucta superatos exstinguerēt: il
 berorū impletate offensas a p̄se impe

Glauc9 ma
 ris nomen
 & cur

Anthedon

Proteus

Pallene

Torone

Tmolus
 Telegonus

Periclyne
 nus ī uarijs
 formas
 Mestra

Nymphæ
 annū filia:

Pan Inuus

Penelope
 prostituti
 pudoris

Crathis

Faunus

Mortalia

Canicies. Glaucum series extrema biforment
 Accipit: & certo mansurum Protea uultu.
 Nec non & senibus fluuiis concessa sedendi
 Gloria plæbeio stat cætera more iuuentus:
 Mille amnes. liquidis incumbunt patribus hudæ
 Naiades: & placidi mirantur numina Fauni.
 Tum grauis ex alto genitor sic orsus olympo.

trauit. ut ductis p̄ maris uada cuniculis ī Aegyptū sisset. ubi Tmolī ac Telegoni nece audita:
 gaudius nō est ut princeps id doluit: ut q iure cæcos itelligebat. hæc apud Lycophronē legitur in
 Alexadra. ¶ Māsurū certo uultu. formā p̄tibus diis nō mutaturū. Nā uarias spēs iudebat Pro
 teus ut refert Euphorion. historīæ ueritatē p̄dit Diodorus. Idē Ieronymo Nele filio Neprūni
 aus cōstitit: ut discimus ex Hesiodo: & Enrichthonis filia: Mestra: cui uirū Drus obtulit. ut
 Palephat9 incredibilū priō tradit. ¶ Nec nō. p̄teca. ¶ Cōcēsa gloria. facta p̄tās. q tūm9 he nor
 fuit: ī cōspēctū Iouis. ¶ Senib9. Igīf ætati nō p̄nī datū ē. atq: obiter ofidit poeta: quātus ab anti
 qs oli Romanis senectuti tribut9 honos fuerit: ut testat Iuuenalis. & nos ex Gellio recitauim9.
 ¶ Strac. nō seder. ¶ Plæbeio more ut icōdita turbai: comitis: aut ludis solet. ¶ Mille. Mille: cētū
 & sexcēta p̄iūito numero accipiunt. ¶ Naiades. Fōnū deæ. ¶ Incubū. sup̄stāt. ¶ Līgdīs p̄tī
 bus. amnib9 quorū filias poetæ Nymphas esse dicūt. Callimachus. Νύμφῃ θεοῖν Ἰατρῶν
 xov yenoq. Idēst Nymphæ thesalides ānus gen9. Elegātius noster maro: Nymphæ ḡns annib9
 unū ē. fluuior9 q̄ppe origo a fontib9: quos Nymphæ repræsentāt. Oul. sumia collectis multipli
 cant aquis. sed ex aduerso p̄t accidere. Quidā p̄tibus legūt: & cū sup̄iorb9 iungūt hoc p̄tē.
 Mille amnes līgdīs icubūt p̄tibus min9 apre. ¶ Faunū. Syluāos: Saporis: & Faunos: itaq: agre
 stes deos ueritas coluit. Oul. ī priō meta. sūt rustica nūmā Faunū. horū Maxius latīe dī Inuus:
 græce Pan. ut discim9 ex Macro. Penelopes filius ex Vlyse: uel ex Mercurio sūcēp̄t. ut Theocri
 tus ī Sīrynge. Duris uero Sami ait Penelopen p̄ Vlyssis absentia p̄t oib9 iū coplā fecisse: que
 rū p̄mīscuo cōcubitu natus Pan sit: & idē nomē. Eūdē nōnulli Iouis & Calliphys: qdā Celi Ter
 ræq: maluerūt: Euhemer9 qdē calli sed m̄tis uestē nisi uestā sacror9 uerbo p̄ terra posuit ut Oul.
 ī Falis. Maric9 Iouis & Hybreæ. Sunt q Nereidis uel: ut alii codices h̄nt: Dineidis. Crathidis: Pa
 storis ex capræ cōcubitu Probus. a quo fluuius Calabria Crathis quē Vitruui9 ī Architectōico
 Lucāiæ cōtribuit: Brutis Pausanias. ab hoc Inge Crathide fluui9 Italia: Crathis appellat9 ē ī Brū
 tiis. Is cōiā cū Cybele sacra hūietur inult Pīdarus: hic ex p̄nu Cybele sacra coronabat Oul. Car
 put Pinu p̄ciēt9 acura Faun9. Derellus de reb9 Italicis tertio refert Heri ulē: qdō Geryōis boues
 traducēt ī Italia Faunū sustulisse: q hospites p̄ uictima Mercurio p̄t ferier. ¶ Placidī. Aprū lo
 co atq: tpi Epitheton. exprimit enī Iouis Maletatē: quo p̄tē peaces alleg Fauni petulatiā cōti
 nerēt. de lascīua Faunor9 Papi. Nocturnaq: furta sicerū cornipedū. Nōnullā ex plariā legūt ta
 citi mīrāt sīdera fauni. q magis placetur silētiū p̄at admiratio. q res rusticis n̄nibus maxie cō
 uēit. Nā q sup̄os correpti taceam9. p̄terq: q usu comprū Musōis apud Gell. dīstet. ¶ Grauis
 uerēd9. ¶ Gēitor. Iuppiter. deū p̄ atq: hoium rex ut igr Ennī9. ¶ Ex alto Olympo. ex editiore
 qdā celi p̄t. nā ceteros illic ēt deos sed īferiore loco fuisse cōstat. hæc āt ofone Iuppiter edicte.
 neq: deorū raptorē filia Cererī p̄datur ea tandē iuēta mortalib9 ānonā largiat. ¶ Mortalia.
 res hoium Verg. Et mēre mortalia tāgūt. ¶ Tāpridē. diu añ. ¶ Neglecta m̄hi. Oniscēp̄t Ale
 xādri mādato gymnosophistā Calaniū ab lē cōuērti eūq: īstulisse hūc sermonē. P̄cipio oīa tri
 ticea ordacea q: saria fuisse referē: ut nūc puluere. Fontes alios aqua: alios lacte: quosdā uelle
 p̄terofq: uino: nōnullos oleo icitatos fuisse: sed hoib9 a facietate ueris ī delicias & cōtēntiā sira
 rū Iouē edūta sustulisse. utiq: p̄ laborē cōstituisse. Tū frugalitate ceterisq: uirtutib9 ī mediū p̄
 deuntib9: iterū bonorū coplā restitūtā. Euripides ī Helenā lōgā narrat historīā: Cybelē raptū si
 lia: (quam ipse uocat ὁρτῆν) diis & hominibus litatam: omnia uitæ cōmoda corrupisse. fecer
 undinatem agrotum: pecus: aquas fontes & quicquid animantes alit. quom9 nullus honos aut
 res diuina diis esset: ita Ioue Gratiās & Musas ad eam uenisse cum uenire: Itaq: deam placatam
 hæc & longē plura apud Euripidem chorus: unde dicimus Cybelem fuisse eandem cum Cerere.

Senium

Seges
Grandesco
Saturni tē
pora quæ

Equidem

De9 iudlia
uacat.

Luxuriæ
maia

Oblimare

Egestas in
laude
Ars Dea
Prouerbū

Sollertia

¶ Adduxere iterū meas cu. effecerūt ut rursus illis uacē: atq; aiūm intēdā ¶ Saturnia. Tēporis illius ignauā quo Saturnus rerū potius ē. atq; ita adducit ī iudiā p̄cem quē regno. uult. & ubi q; īsectatur. inde Prudēcius de Saturno. Quem si beate uiuere audit Iuppiter Necesse ē oculū dēdī cōficio. ¶ Seniu. Tadiū a senectute: q; senes oibus sint. ut docet Nonius. Actius ī Epinauimache. Mors amici subigit q; mihi est seniu multo accerimū. A n seniu dixit corpis rare ditatē: q; lē īspectamus ī senibus: Tibull. postq; uenit tardo curua senecta pede. hoc magis cōuēit.

¶ Acul. seculi. ¶ Ignauī. desidīs & ier tīs nam tūc oīa telius ultro ierebat: & hoīes ab oī negotio cessabāt. ut cānt Hesio. & Tibull. ac Plato mēit. ¶ Sollicita plā. st. imp. ul. ulsum nobis ē q; ī calcar hoīb9 addere. ut ad uelut gādas artes excitare. Verg. ī p̄rio Georgi. P̄ ipse colēdi haud faciliē esse ulā uos lult: primūsq; p̄ artē mouit agros: cuius acūēs mortalia corda. Nec torpē ḡraui passus lūa regna uterno. Cax tera illic unī torū hūc locū Claud. ac cepit. ¶ Ne seges. ea p̄prie significat fruges eorū seminū: q; b9 cōfiscē panis nodū demēssa. Oui. Dū cadet icurua falce reflecta seges: ¶ Grādesceret. ad maturitatē surgeret. Actius in Melea gro. Frugis pethibet pergrādescere. ¶ Arūs iculitis. iatatis rurib9. ¶ Vn daret fa. melle cōpleret. i. ne mella ex arborib9 passim fluerēt: ut Aetate Sa turni. Verg. in Aetna. Aurea Saturni q; nescit Secula Regis! Quō domitis nemo Cererē lactare ī aruis: Vēturūq; malas phiberet fru gibus herbas. Annua sed iatūre cōplerēt horrea melles: Ipse suo fluere bacchus pede. mella q; lētis Pederēt solitis & pigui Pallas oliuo! ¶ Neu uia tu son. Ne lōres uini auctu ītacerēt. ¶ Totā ripa. q; lber amnes. ¶ P̄merēt ī po. mero plenā cū sonitu laberēt. nā uas & q; ī co bibit poculū dicitur. ¶ Haud. negādi p̄cula nā cōiūctiua: ut ī oīb9 exēplari b9 lere scribit. ¶ Egdē. Ego qdē qd ē γωγω graci dñt: & Verg. & Cic. q; pure locuti sūt: nā nisi p̄ria p̄sonā cōiūgūt. ut illud. Nō eq dē iudeo. Et alibi eqdē merui nec depcor Inquā. Sed ulupat iterū d. p qdē Persius. Nō eqdē hoc dubites ambo: locūre ceteros Cōfentire dles. ¶ Inuideo. Philo iudeus ex snia Moyſi de mundi creatiōe scribes ait. Opificē rerū oīum deū bonū eē: nec ulli eorū q; lū iuidere. p̄pterea mādū cō didisse. negat & Phocylides deos iuida laborare. Nō iuidet ingt luna Sol: n̄ Tell9 Caelo: n̄ Am nes Pōto. ¶ Neq; enī. Reddit cām p̄terpositionē: cur n̄ iuideat. q; is affect9 a disalienus ē: Nā De9 iudlia uacat & tra. quātū altera alieno bono angit: altera ē appetitio alieni mali cū libidine ulciscēdi: ex quo scire ē: ut quoq; odio uacare: quō nulla sit eius uolūtatis ad malū procliuas. ¶ Vel nocu. & hoc ē multo mius. nā benefica natura diuā ē: neq; cui9 nocere p̄stantissimā atq; optia congruit p̄tati. p̄pterea Stoici ī deo grām qdē ēē itā n̄ ēē cōtēdebāt. Cicero ī officiis. No cere deos n̄ putāt. & Sophocles. In honora p̄stis ingt ē (hoc ē idigna cui res diuā fiat) Nā deos ēē h̄nscos oportet: illa uero p̄dit hoīes. h̄c at snia misit: Ioui cōuēit: cui9 mīte numē ē. Lucan. n9. Nā mitis ī alto Iuppiter. Pindar9 tñ ait. Deos ubi senel pluerūt bis postea nocere. ī quo uult oñdere. Multiplores ī uia elades acciderē q; succulles. ¶ Lux9 īmodica rerū copia. ¶ Dissuaso rerū honesti. Luxuria cortidie se ipsā icitat. & īgenio adiunat ulia. p̄rio lupaqua cepit cōcupiscere: ī de cōtraria: nouissime corpī aiūm addixit. & illi9 deteruire libidini iussit. ¶ Oblimer. obundat & hebetes reddat: a limo tractū. Ver. hoc faciūt nimio ne luxu Obusior usus sit gētali aruo: & sūl cos oblimet iertes. Seneca de Nilo. Iuuat agros duab9 ex causis: & q; īnūdat & q; oblimat. ¶ Ege stas. reg. iopia. ¶ Ingēioſa. ab effectu. Arthian9 ī libro de puidētia scribit. a Gaditanis Egesta/ rē & Artē īstructis aris honorari: Egestatē qdē ut placata n̄ oblit: Artē uelut Egestatis remedū. mēit & illud Euripidis ī puerbiū. Sapientia sortita paupras ē. qm̄ q; re familiari laborāt: multas ad uitā cōducētes artes excogitāt. In Māli9. Et labor īgeniū mīseris dedit. & sua quēq; Adūgilat sibi iussit sortita p̄mēdo. Lucan. Focēda ulrorū Paupras. ¶ Prouocet. īpellat: excitet. ¶ Afos se. ier tia mortaliū corda. ¶ Paulari. subide atq; ī dies. ¶ Exploret. īuēiat. ¶ Rēotas ul. occultas rōnes ¶ Sollertia. mētīs & īgeniū p̄spicacitas: atq; idulstia. Tibul. Quæ tua formosus excepit sollertia: cer te Nō tibi barba n̄ter: nec tibi culta cōa ē. qd uerbū ligdā gēinat ut placet Capellā. ¶ Parlar. ī uēiat atq; cōparet. ¶ Vūsp̄ritia. Māli9. Per uarios usus artē expētia fecit Exēplo mōstrāte ulā. Diu9 Caelar. Oīum rerū nāgister usus hoīum adhibita Sollertia. ¶ Nutriat. alar & ī uita dedine at ne diffugiāt ac euāescāt. ¶ Arres. Posidonius q; b9 ī cortidiano usu ulia ulā a p̄bia iuuentas

Adduxere meas iterum mortalia curas
Iam pridem neglecta mihi. Saturnia postq;
Ocia: & ignauī senium cognouimus aui
Sopitosq; diu populos torpore paterno:
Sollicita placuit stimulis impellere uitā:
Incultis ne sponte seges grandesceret aruis:
Vndaret neu s; lūa fauis: neu uina tumerent
Fontibus: & tota fremerent in pocula ripa:
Haud equidē inuideo (nec enim liuescere fas ē:
Vel nocuisse deos) sed quod dissuasor honesti
Luxus: & humanas oblimat copia mentes:
Prouocet ut segnes animos: rerumq; remotas:
Ingēniosa uias paulatim exploret egestas:
Vtq; artes pariat Sollertia: nutriat usus.

autumat. Sed ab eo Seneca dissentiens affirmat: Sapientes uictu faciles fuisse nec excogitasse istru-
menta luxuriae: Itaque sagacitas inquit hominum sapientia protulit et lucem. Sunt qui dicant artes a
casu atque observatione spectatas: uelut & experientia aluisse cognitionem atque ratiocinationem
ad summum praeiudicium. Subiicit noui quid iucis addedo. ¶ Nunc subiata prioris uita facilitate. ¶ Natura g
tura. ¶ Natura nonnulli diffiniunt. quaeque gignat atque ide dicta quoniam nascendi potestas sit. de quo Columel-
la. Neque fas est existimare: et cum natura quam primus ille mundi genitor: perpetua fecunditate do-

Nunc mihi cum magnis instat natura querelis:
Humanum releuare genus. dirumque Tyrannum
Imitemque uocat. regnatque secula patri
Commemorat: patrumque locum se diuite clamat.
Cur campos horrere sicut dumisque repleri
Rura uelimus nullis exornem fructibus annis
Se iam quae nutrix mortalibus ante fuisset:
In dirae subito mores transisse noueræ.
Quid mentem traxisse polos: quid profuit altum
Erexisse caput: pecudum si more pererrant
Auiæ. si frangunt communia pabula glandes:
Haecce uita iuuat si luescit abditis lustris
Indiscreta feris: Tales quom saepe parentis
Pertulerim questus: tandem Clementior orbi

magnis querelis. uehementer expostulas. ¶ Vocat diræ. & imi. Ty. compellat me crudelitatis nobis. & i-
lustre regnat per consuetudinem dicta: quae creditis meae diuina mortales ita pinat. ¶ Commemorat. exprobrat.
ut illud Terentius. Nunc isthæ commemoratio: quæ exprobratio est in memoriam beneuolentiae atque expolit in nri ipsius iust-
dici. ¶ Secula reg. pa. Saturni aetate. quæ facit et Tibul. Quam bene saturnus uidebat Rege priusq; tel-
lus in longas est partacta uias. Nunc Ioue lub dno cades & uulnera semper: nunc mas: nunc lati mille re-
pente uia. ¶ Clamat: non obscure coquerit. ¶ Clou. me. ¶ Partum. dicitur dapsile. quae prioris uitae com-
moda subfulerit. ¶ Cur ueli. expolit naturæ querelas. ¶ Capos hor. situ in cultos agros squalere.
¶ Repleri dumis. sentiescere. ¶ Exornæ. decorat atque excolat. ¶ Fructibus. pomis & frugibus. ¶ De
mina. pinax in oib9 uulgatis codicib9 mēda. quæ toru sensu puerit. Tu scribere. Se iam. nā dicit Se quo
que naturæ quæ mīno affectu prius hoies louebat: louts cā uulso lous9 tractare & priuignos nouer-
cæ solēt. Nouercalls uero odit erga priuignos ce tidiana pæritiq; domi hūc ex pinera. Sed & hoc
Hesiodi carnē utraq; ligua puerib9 uiceractat. Ipa dies quicq; parēs: quicq; noueræ ē. lacerba No-
ster olim pceptor Tydeus Actian9: latini seruōis obseruatiōis. Nouercari sibi fortunā quicq; di-
cebat. ¶ Diræ crudelis in prioris uxoritis filios: quorū uitrā uenientis nōnūq; pcutit. quod Cuiusdā nō su-
gie quod ait. Lurida terribiles miscuit aconita Noueræ. Egdē Tamisio genitorū meo: hoc ēt noie
multū debeo. quod diu maluit atarē cælibē degere: quod nouerā liberis sup. ducet. ¶ Quid pluit: quod lu-
uat. ¶ Mētē tra. po. mētē nihil ab aia distare Democrit9 & apā nos Lucre. opinat: Anaxagetas
ē: Macrobi. i. Sōniū Scipiōis copiosissime disputat: ex ipis9 Plarōis inia: quæ sege Claud. ¶ Altū
erexit casū: hoc argumēto Macrobi. solos ex oib9 aiantib9 hoies rōnis capaces ēt cōtendit. qā
solū uident erecti: anq; ad supiora ab imis recedat: & soli calū facile cōspiciūt: quod cætera aialia
semp. pna sint: & ex ipsa quoq; suspiciēdi difficultate a supis recesserit. Oul. prio mēra. Pronaq;
quod spectat aialia extra terrā. Os hoī sublimē dedit: Cæliq; uidere iussit. & erectos ad sidera
tollere uultus. ¶ Pererrāt aulā. Errāt & uagant9 p salē ac nemora. ¶ More pcc. iust aiantū rō-
nis expti: quod cūq; aial hūana caret effigie: pcc9 appellat. ¶ Frāgūt: dēte cōmīnuūt: atq; ita ui-
lissimū cibi cōtumax duricies exprobrat. ¶ Glādes. Querqu9 polū hominū mēoriā prima ex ar-
bonib9 enata ē: q; pils illis hoibus quos aureos uocat Hesio. & iis q; mox ab orbis cluiuē sup. lue
rit: glādes & i truci cōcāno cōditū mel uictū pbulat. auctor iis q; de Placētis Dadala scripsit
Plutarch. ¶ Cōiā: beluis & hoib9. ¶ Hæcine: Dictyos ut iusticiā: locus nō ē: & pcoratione q;
mutū hēt acrimōsē: porauit. ¶ Abditā: latēs & clausa. ¶ Lustris: dēssimīs syluis: & ferag; cubili-
b9. ¶ Indiscreta se. nihil distās a beluis. de quo Iuue. Cū frigida paruas ēberet spelunca domos
ignēq; latēq;. Et pcc9 & dños cōi clauderet umbra. ¶ Quo saepe p. ita. q. quod diu lamētātē natu-
rā multūq; dissimulari. ¶ Parētis. Naturæ. quae omnia plar: atq; i lucē pterat. ¶ Clementior or-
mortalibus & quol. ¶ Stralut. sedet animo. Ecce quoniam tam longā tendebat oratio.

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Natura g

Chaonia

¶ Auertere gē. pplos auocare. ¶ Victu Cha. a glādibus. Ver. Chaōiā pīgus glādē mutauit Ari-
sta. Nā chaōia pī epīri mediterranea: contingit Ambraciōtas: ut de sacris lunōis. ¶ scribit Hel-
lanic9. Maro nomē idrū putat a Chaōe troiāi gñis hoīe. ide chaōius. ut Euphoriō dēcedit: &
chaonis & chaonia gētilē. Nālo. nō chaonis abfuit arbor. l. grquus: quā fupra Clau. eadē rōne
Dodoniā dixit: ab oppido eludē loci Dodōis: qđ ex oraculo Deualio cōdidit: collectis is q sup
fuerūt ex diluio: dodonēq appellauit ab Oceani filia Dodone. hīstoriā Thrafibulus: &
Acestodorus. ¶ Ideo. iemendati codi-
ces hñt adeo. ¶ Cereē. hyp̄baton ad
cōsequēs usq vbi dērerūt ē. ¶ Difcor-
rere. uagari. ¶ Auido lu. nīmo filia
desiderio mōrētē. ¶ Ignara ma. ne
feta eladis accepta. ¶ Verberat. le.
Ide. Cybelas & stabulātes in Ida. in
quos Hippomanes & Atalāta mutati
sūt: quō ueneris idignatiōē Cybeles
templo cohīssit. fabulā patet ap̄ Oul.
hos ergo plagis afflicebāt: ut hostes.
Catul. iūcta iuga resoluēs Cybele leo-
nibus laeū pecoris hostē stimulas ita
loq. Cybelē q tellurē respiciari uetu-
stas existimauit: Leōibus uehitur: uali-
dis ipetu atq seruo aialibusq natu-
ra celi & ciui9 ambitu aer cōtinet q ue-
hit terrā. Lucr. Hāc ueteres graui docti cecidit. poetā Sedibus i curru bliugos agitare leones.
Aeris i p̄ acio magnā pēdere docēs Tellurē: neq posse i terra cōsistere terrā. Aherē & alia rō:
q nūla imanis adeo feritas ēq mñis officiis nō mouet. Oul. feritas mollita p illā Credit. id cur-
ru testificata suo. Quidā leōes educatiōis argumētū putauerūt: q hac a leonib9 i Cybele phry-
giā mōte nutrita sit: ut Diodo. refert. discedit ab Oul. Clau. nā ille i fastis scribit: quo tpe Profer-
pīa rapta ē: ap̄ Arethusa Siellia Nymphā Cereē discubuisse. ¶ Torua cū ma. Cybele deū mē
existimata est: qm tellus hoīum sedes ē: quorū opinioē Dii cōstāt: siue qđ iuprā & gēti9: p nūmī
b9 ap̄ āti quos habet sūt: mortales cerre. ¶ Tera q alūni fuerūt & a suis gl9 pp merita i celū re-
lati: qđ Euhemerus Cī. Varo q sacre & Senec. uel ut sentit Ser. q ei prās cū oibus dīs cōis erat:
quō reliq tñ dī singulas qđ celi pres & ceras hēret. ¶ Dōcē nā. le. re. idī. Ceres ubi filia raptō
rē cōperit: ferēdā frugū rōne mortali b9 idicauit. Callimachi i hymnis ubi de Cerele loq. grāe
ee qđ sed ad hāc inīam: p̄stat igt hui9 dea laxa p̄feg ut segetes & sacros pria māiplos iubeat
rudib9q dedit calcare iuuenēs. Cōperit aut filia raptōrē cēres apud iulā Parō Cabarni idicio
de cui9 noīe Paros Ipsā cabarnis aliq dīcta ē. auctor Niearor de nōmēclaturis oppidō: grāe
ee scripsit. Argui tñ (ut refert Pausanias) ferūt Cereē quō ad eos ex errore diuertisset. Pelāgi
Regis hospicio susceptā raptū filia a Chryse didicisse. Didymus & Tarrheus i puerbis Hermo-
nios indicasse Cereē: raptū Proterpina tradūt. ¶ Currusq. fe. nn. quo ad alūn9 idicē dēx Trī-
ptolemus uoluit curru abreptus ānonā p orbē terrarū dissēdinet. ¶ Aristas. sig. nouas fruges:
antea hoibus iēptas. Sophocles argumēto & scriptiōe Triptolemi fabulā dedit: i q recesset qđ
culq loco frumētū gñis tribuerit. ¶ Dracōes ca. nigri serpētes ac liuidi. ¶ Subeat. act. tu. Tripto-
lemi currū trahāt. eūdē sibi uēdicabāt Atheniēsē: & Celi filiū fuisse p̄dicabāt: q primus fruges
coluerit. hīstoriā habes apud Pausa. Musaeus aut Triptolemū Oceano terraq genitū canit: Or-
phe. Dyaule q natus ē: Eubuleus: qbus qm filia raptū idicauerit. Ceres (ut idē p̄git) frugū sa-
tionē dedit. Charillus Atheniēsīs i Alope Tragedia mēm Triptolemo dat Amphītyonīs filiā
p̄fem uero paron. Sed Argui cōtēdūt: Cereis apud fe primū sacra istituta: atq ide Trochilum
Cereis sacerdotē: ob Agēoris simulatē p̄gūi i Atticā puenisse: ductaq uxore Eleusina: Eubu-
leū Triptolemūq liberos suscepisse. Hic ē arguius Trochilus Callithea. F. q post hec ium memo-
riā primus quadrigā iunxit: lō relatus i celū nomē hēt Aurigā: qđ in Aratū scribit Theon & Eu-
sebius i rēporib9: & si libris culpa allis apud eū syllabis legūt Arogilus. hui9 emēdatiōis auctor
mhi fuit Perpetu9 Herēn9 Haliēsīs adolescēs domi suae clar9 i p̄tū mox qđ gfa mhi carissim9. Is
quō nobis esset in aio disferre Eusebli castigatiōis i alū locū: p̄b9 expugnauit: ut hāc unā sibi
imputaremus. ¶ Actaea. Cranā dicebatur ab asperitate soli: q̄is allis placet a Rege cognomē
ne. q post ab Acteone idigena q Athenis regnauit Actica nomē sortita ē: ut autumnat Phauori
nus: eodē patre Seamnon editas alit Pādrosō Aglauros: & Herse puellas: q̄s Oul. & alii Cecropi
tribuerūt. ¶ Diu9. M. Varro & Attē9 Diuos p̄petuos dīci uolūt: deos uero q ex hoib9 cōsecrati
sint: a Deo dē q ē ueror. alii cōtra sentūt. ¶ Prodere. idicare. Verg. Prodere uoce sua quēq
aut opponere morti. Horat. Hunc & latentis proditor intimo Gratus puellā risus ab angulo.

Dodōe uñ
Deucalion
Cybeles cu
rr9 cur a le
onibus tra
hitur.

Cybele cur
Deum mē.

Serendarū
frugū ratio
quando: &
a quo.
Cabarnus i
dex.
Cabarnis i
sula.
Paros
Chrysa.

Triptolev
m9 q & uñ.
Dyaule.

Pandrosos.
Aglauros
Herse.

Chaonio statui gentes auertere uictu.
Atq ideo Cererem: quæ nunc ignara malorum
Verberat idæos torua cum matre leones:
Per mare: per terras: auido discurrere luctu
Decretum: donec natae latata repertæ
Indicio: tribuat fruges: currusq feratur
Nubibus: ignotas populis sparsurus aristas:
Et iuga Cerulei subeant ætæta Dracones.
Q uod si quis Cereri raptorem prodere diuinum
Audeat: imperii molem: pacemq profundam

Obtestor Iuro. Imperii molē pond⁹ & magnitudinē: quom penes eū sint oīa. Stat. Imperii
q̄ haud flectit molē Iuven. Proflundā re. pa. Arcanā mūdī amicitia q̄ greg. cōgruit: apreg. fce
derē quodā cōnectit. de quo Luc. & facit orbis amor. Natus ill. lo. Cūcta necellit: iudis noīa
cōplectis: ut doceret exceptū uelle neminē. Licet. g. g. Lactet. gloriē ac p̄dier. Cōceptā
meo uertice. hoc ait pp. Palladē. q̄ de sūmo Iouis capite nata p̄fuit: qm̄ iūma ps. artheris est. ut ait
Martian⁹. Aegida: quō Iuppiter adulescētia fidēs aduerit Titanas bellū moliret. Aeg. l. ea

Obtestor rerum: Natus licet ille Soror ue:
Vel Coniunx fuerit: Natarum ue agminis una:
Se licet illa meo conceptā uertice iactet:
Sentiet iratam procul Aegida: Sentiet ictum
Fulminis: & genitum diuina sorte pigebit:
Oprabitq; mori. Tunc uulnere languidus ipsi
Tradetur genero: passurus prodita regna.
Et sciet an propriā conspirent tartara causā.
Hoc Sanctum. Mansura fluant hoc ordine fata.
Dixit: & horrendo concussit sidera motu.
At procul armisoni Cererem sub rupibus antri
Securam placidamq; diu iam certa peracti
Terrebant simulacra mali: noctesq; timorem
Ingeminant: omniq; perit Proserpina somno.
Nanq; modo aduersis inuadi uiscera telis:
Nunc sibi mutatas horret nigrescere uestes:
Nunc steriles mediis frondere penatibus ornos.
Stabat præterea luco dilectior omni
Laurus: uirgineos quā quondam fronde pudica
Vmbrabat thalamos. hanc imo stipite caesam
Vidit: & incompertos sedari puluere ramos:

præ pelle culus infans lacte nutritus
erat ex oraculo pectus multui: q̄ inde
Aegis appellat. ut refert Muses & Hi
gynus. Lactā. tñ Iouē Capellæ corio
n i Thorece sed i scuto usum eē dicit.
Aegidē prætē Palladē dar Home. Illa
dos. y. sed hic nonnulli legūt. Sēter ira
tū pcul Aegide: septio calus & figura
re: qd nō improbanus. Ictū. plagam
Genitū di. for. pi. Male agi scē exi
stimabit. q̄ naturā lege immortalis ocs
cidere nō possit: ut Inach⁹ apud Oul.
grit. Nec hñire licet tātos nūhi morte
dolores Sed nocet esse deū. Opras
bitq; mori. illud idē planius exponit.
Deus inq; Plinius: ne siquidē maxime
uellet: cōciscere sibi mortē pōt: qd ho
mini dedit optimū i rātis uitæ pēnis.
Languidus. debil. qd exēplaria qdā
sauci⁹ legūt. Ipsi gñō. Diti cui Pro
serpina nupserat Iouis filia. Passur⁹
p. re. daturus idicli pēnas apud eum
cui res ēg torquēdo delatori tanto
magis icūber. Et sciet. suo malo pū
culo disect. An tartara. nū manes.
Cōspirēt lux ca. fauēt lux uidetā
Hoc tā. p. Majestate psonæ quā su
stiet Iupiter ex ipio legi. hoc igit esto
rati & inuolabile. Fluant. currāt. id
utraq; uerū significat. Sall. Rebus su
pra uotū fluētibus. i. succedētibus. cō
tra Ver. Ex illo fluēt ac retro sublap
tra Ver.

Aegis.
Iouis
Thorax.

Fluere.
Ioue loquē
te mundus
cōcutitur.

refert spes Danaū. Vātura. ppetua. Hoc or. q̄ dixit seric. atq; ita subosēdit tarū eē q̄gd
Iup̄ fat. nō fati nom: ut qdam putāt. Horredō c. si. m. Poetæ loquēt Iouē: tū totius mūdī ob
sego sēp iduēt. uerg. ex hoc. Annuit & totū nūu tremescit olympū. Ar. aduerlatia pūcu
la rāsiōib⁹ apra q̄ Iup̄iorib⁹ sequētia anectit. Verg. Cōcūit tādē factōq; hic sine geuit. Ar re
glia graui Iādudū laucia cura. i. q̄uit Aeneas At Dido maxis curis āgebat. Simulacra per.
ma. imago cladis accepta. Ceta. nō uana. Terrebāt cer. p. q̄rē turbabāt. Securā pla. re
mislo a curis aio. Procul. Iōge a Sicilia. Sub rupi. an. sub Idæ specu. Arniōi. nā Corybā
tes clypeol Aeneis plaudētēs strictos enses rotabāt: editiq; ex oculo tinnit⁹: q̄si subterraneū tōi
tru ferebāt. ut Aeschili testimonio recitauim⁹. C. Noctes. noctis uisā. Ingemināt ti. augēt for
mā. Inē. nā sepius eadē sōni factes redibat. Oīq; pū. Pro. sō. Sēp. n. sibi p sōnia laboratē filiā
uidet uidetā. iterdūq; ut mortuā iuger. C. Nāq; mō. Noctis omnia singlari cōmēorat. Inua
di uli: p̄t uterū: qd filia cui⁹ illi sedes fuerat exitiū portēdebat. idē se p q̄rē uidisse Thetis apd
Papin. cōfingit. Nāq; mīhi iustos utero mō cōruor enses Nūc plāru luere maris. qd hic statim
stūciet. Immissis tel. Inestis aut aduersis: ut qdā codices hñt. C. Nigrescēt. pullas reddi. C. Mu
taras ue. Alba uestis i Cereali⁹ ex antiq religione fimebat: ut legim⁹ apd Vale. Naso mxtamor
x. Festa pū. Cereis celebrabāt ānuā mēs Illa q̄b⁹ nūca uelata corpora ueste. Primitias frugū
dāt: spīcea feta comarū. Atrā nō nisi lūctib⁹ cōueniebat publicis aut puais. inde rerū scriptor
Timæus Daunias mulieres notat: qbus pullā uestis ppetu⁹ usus erat. Ornos. arbores. Steri
les. ex ifeliciū gñe. Frōdere. uirescere. C. Medis pēi cōclau. Prætērea. Sequit aliud ostentū
q̄d a Papinio Sūp̄sit Claud. nā apud illum idē noctis omē Atalanta obuerfat. C. Loco dilectior
oī. q̄ p ceteris arborib⁹ dea placebat. C. Vmbrabat. obrectu ramorū p̄rebebat. C. Thalamos uir
gineos. Cubiculū Proserpinā nodū nuptæ. An potius q̄ nuptiæ: die laue p̄forib⁹ statuē:
prior tñ sen⁹ ab solutor ē. Frōde pudica. Præpter Dap̄nē: quā i hāc artē nigrē re trahūt
q̄ p̄dere uirginitatē. historiam bis supra retulimus. Imo stipite. radicatus. C. Fecidit. turpari

Cybeles fa
cra.
Somnia li
beg mortē
portēdēna
Cerealia ce
lebrant: in
Alba ueste.
Daunia
mulieres sē
p pullarē

Dryades.

¶ Quasiuit nefas. petit auctore tanti sceleris. ¶ Dryades. Nymphas quas dignitatis iter deos & hoies media uetustas existimauit & uenerata ē parēq; suis a bonibus uitā sortiri. q. i. hymnis canit i. hōe. n. q. Sedulus infectas. Arboris alius ponit radicib⁹ aras. Instituitq; dapes: & ramos flabilis orat: Ut natos earūq; domū dilectaq; rura Cōtingitq; fidē: famulos: cēsumq; gubernent. Lignee ligna rogas: cetera illic. ¶ Gemētes. nā cū lauro funul extigebant. Ouid. in fastis. Nā da uulneribus succidit i arbore factis. Illa perititatū Naidos arbor erat. ¶ Debellauisse. excidisse

¶ Furias. hoc ab inferis eladem mina bas. ac portēdebat. ¶ Bipenni tar. i. fer nā secun. Bipennis comune nomen ē & hēr in E neutrū: ppter ea etiā in. i. fa cit a Bipenni. Intra Claud. Armata bi penni. Verg. Aenēd. xi. ferro lonat lēta bipenni Fraxinus. ¶ Ambagib⁹ i uolueris lōniōq;. ¶ Insetta. scribit & i gestā: ut rūq; cōmode. ¶ Videbat. ipā Proserpina. ¶ Obtecta pēlusa. ¶ Te nebroso recec. car. humi depīlo loco: quē parietes aut pruprā rupes undiq; muniebāt: q. nūq; solis radiis illustra bas. & oreū designat. ¶ Vincēta. cōltri ē. i. Cēmidaurat. alendā cōmiserat. ¶ Siculis arvis. Ennēsi solo. ¶ Nup. nī ira pridē. ¶ Dea. Pallas: Diana: uen⁹. ¶ Suspexere. admirata sunt. prā pulchritudine. ¶ Roseis. florulentis. spēs p gūre. ¶ Pulchrior auro. cui fulgor auri cēdebat. ¶ Squallebat. obducta situ erat. ¶ Nox. inferni caligo. ¶ In fecerat. uitrauerat. ¶ Orbis oculorū. q. nq; dicunt foramina frontis cōcaua itra q; latēt oculi. Statius. Tūc uacuos orbis. Prudentius. Illic utriq; obruntib⁹ Orbis cauatos pterēs Baculo regebat pūlo Errore nutātē gradū. Sed & ipā lūmina sic appellamus. Lactātūs. Or bes inq; ipsos humioris puri ac liquos plenos esse uoluit. alii legunt ignes: & lūminū scintillas itelligunt. ¶ Rubor purpureus oris color. ¶ Exhaust⁹. ab sumptus. ¶ Gelu. loquit ex sentētia Cratetis q Tartarū sub utroq; mundi cardine statuit (ut aī diximus) locū frigidibus & ppetua bruma dān arū. ¶ Flāmeus oris ho. alludit ad lunā quā repre sentari Proserpinā noie Varro purat. ¶ Supbi. pulchri: aut pceritate corporis ex ore cello dēsi gnāt: nā os sublimē i breuib⁹ scapulis esse nō pōt. ¶ Nō cessura. nō itēriora. ¶ Pruinis niuib⁹ i cādore. ¶ Colorant. nigrescūt. Frōtinus Strare gematō lib. i. q. ab itinere strigosiores notabat equos: & colorata hoiumur ex uia corpora. i. fusca. Clau. ad Stilicēnē. Quō nōrib⁹ Ida Nigra coloratus pduceret agniua Memnon. Seneca naturaliu q. i. ii. Colorat inq; id culus alia sit q; fuit facies: tanq; Cerulea: uel nigra: uel pallida. Cicero in Tusculanis ex interpretatōe Charitū decolorē sine colore uoluit itelligi. ¶ Caligine. crassa & obscura nebula. ¶ Regni picei. peris phraūs tartari. ¶ Dubio uultu. legif & uisu. Sed uultu quoq; defendi pōt. nā uultus iterdū p uisū fū ponit. Sedulius. Discute nocturnas extinctis uultibus umbras Et clarū largire diē. ¶ Cui⁹ cēt minis: ex qua culpa. ¶ Tor pecnatā graue suppliciu. ¶ Hēc iformis ma. adeo secda strigositas hnt & exēplaria qdā lacies. ¶ Cul tāra po. i. mele. cul tm de me pmitit. ut ita te faulat. ¶ In me q; Iouis foror: & ex eo mē sumimulq; mēnus affectus exprimit: quā filia cruciatarū nō sec⁹ ae suo mouet. ¶ Vtula. carenas. Rigidī. durī: qd manib⁹ nō oblegit. ¶ Tu mea Tu ples. geminatio p nominis & addubitatio mouet pathos. ¶ An fallimur. eludimur. ¶ Vmbra uana. cassa imagine. ¶ Illa. Proserpina. ¶ Refert. lubicite. ¶ Dira pa. principū ab itēratōe. ¶ Parens. Andqui ma sculino tm gñe dicebāt ēr matrē. Medus apud Pacuū Te Sol inuoco: ut mhi potēstatē dūis in quiredi mei parentis. i. Medea mēsur exponit Sosipater. Verg. mē air. Fequa tm puero ē amissae cura parētis. & Alibi. Hec erat alma parēs. ¶ Immeor. obliata atq; ideo Dira. ¶ Perēptate. ex tēta filia. ¶ Trāsgressa. supans. ¶ Aio. pētoris duricia. ¶ Leanas. q; leuissimae sunt. ¶ Tantū

Orbes oculorum.

Proserpina quid. Coloratus Colorati

Vultus pro uisu

Parens

Quasiuitq; nefas. Dryades dixere gementes Tartarea furias debellauisse bipenni.

Sed tunc ipsa sui iam nō ambagibus ullis

Nuncia materno facies inserta lopori.

Nanq; uidebatur tenebroso obtecta recessu

Carceris: & fauis Proserpina uincta catenis.

Non qualem Siculis olim emandauerat aruis:

Nec qualem roseis nuper conuallibus Aetnae

Suspexere Deae. squallebat pulchrior auro

Caelaries: & nox oculorum infecerat ignes.

Exhaustusq; gelu pallet rubor. ille superbi

Flāmeus oris honos: & non cessura pruinis

Membra: colorantur picei caligine regni.

Ergo hanc ut dubio uix tandem agnoscere uultu

Eualuit: Cuius tot poenae criminis inquit?

Vnde haec informis macies? Cui tanta potestas

In me saeuicia est? rigidi cur uincula ferri

Vix aptanda feris: molles meruere lacerti?

Tu mea tu proles? an uana fallimur umbras?

Ille refert. Heu dira parens Natæq; peremptæ

Immemor: heu fuluas animo transgressa leanas.

Tanta ne te nostri tenere obliuia: tantum

¶ Vnica, supra Claud. Aetneæ Cerei ples optata urebat Vnica; nec tribuit sobolē lucina se-
cūdam. ¶ P. Proserpina. Hæc eadem cū luna credebatur. unde Proserpina dicta ut Varro docet.
Quod luna modo in dextram modo in sinistram prem cursum flectat; nam veteres Ierpeie atq;
pserpere in eodem significatu posuerunt Plau. Quasi pserpens bestia. eadē persephœe græce
mēoratur. Oul. Persephone clamant ad roa dona ueni. ¶ Nomen dulce tibi. nam eorum q̄ ama-
mus libenter meminim⁹. Ide Claud. in epith. Nomenq; scribere beat⁹. Inuisa scribere man⁹ & Aeneas

Proserpina
Persephœe

Vnica despicior: certe Proserpina nomen
Dulce tibi: tali quæ nunc (ut cernis) hiatu
Supplicitis inclusa feror. tu sæua Choræis
Indulges: phrygia scq; etiāmnū inter strepis urbes.
Quod si non omnem pepulisti pectore matrem:
Si tu sancta Ceres: & te non Caspia Tigris
Edidit: iis oro miseram defende Catenis:
Inq; superna refer. prohibent si fata reuerti
Vel saltem uisura ueni. sic fata trementes
Tendere conatur palmas. uis improba ferri
Impedit: & motæ somnum excussere Catena.
Obrigit uisus. gaudet non uera fuisse:
Complexu caruisse dolet. penetralibus amens
Profilit: & tali cōpellat uoce Cybellem.
Iam non ulterius phrygia tellure morabor
Sancta parens. reuocat tandem custodia cari
Pignoris: & cūctis obiecti fraudibus anni.
Non mihi Cycloputn quanuis extracta caminis

Dardan⁹ auctor Perside sed duris genuit te cautib⁹ hortēs Caucasus: hyrcan⁹q; admorū ube-
ra Tigris: Quod si legas. situ nota Ceres & me nō Caspia Tigris edidit. Idē sensus erit. nam &
hoc & illo modo crudelitatis Ceres arguitur. ¶ Caspia. Tigris. Tigris quadrupedū perq̄ uelo-
cissima: nascit i hyrcania. cui Caspii p̄ximant: ut ait Soli. ab his Caspii sinus. q̄ & hyrcanus ap̄-
pellatur: ut tradit Artemidorus in Epitome Geographiæ. Stephanus Caspius & Hyrcanos cō-
fundit: alii seperant. ¶ Defende: libera. ¶ Inq; super. res. reduc in lucē. ¶ Prohibent si fate. Si
deorum decreta negat reditū. ¶ Saltē. Saltē m̄ lra abiecta dictū quasi salutē: Nā bello capiti:
quō alia petita nō ipetrant: postremo salutē perit: unde tractū: ut post multa negata. Saltē di-
camus quasi petiti: qd negari minime debeat tanq̄ salutē. quā ipetrari sit æquislimum: auctor
Seruius: ¶ Trementes tendere co. pal. Pathos a modo. ¶ Vis improba. graues & magna: catena
¶ Vis. pondus. allquādo multitudo Sal. Qua tempestate ex poto uis piscium erupit. ¶ Impro-
ba. mala uel nimia. nā improbus dī nimis audis nec contentas ēt re immodica. Inde Lupus & an-
ser iprobis apud Verg. ¶ Motæ somnum excussere catenæ: & hoc ad omnis rationē pertinet.
Nam quoties somnus ex abrupto fugatur: aliquid triste portēdit. & excussus somno bis Aeneas
apud Verg. semel excidium patriæ uix effugit: alias tempestatem passus est. ¶ Visus. s̄dm̄is. ita
dixit ut Verg. Obsupit primo aspectu. quē locū grāmaticus professor Asper apud Sallustium
sic exponit. R̄ umore primo ita Sallustius ait ut Verg. prio aspectu: quod aduerbium nō nomen
est. ¶ Nō uera: uana. ¶ Dolet. Aegre illi est. ¶ Amens: Nocturna spē cōsternata. q̄ si legas irris
ex aliis eodēbus: iūges cum penetralibus. ¶ Profilit. extēplo se p̄ipit. ¶ Cōpellat: affat. ¶ Cy-
bellem. Bacchus pes est. ¶ Tā. cōmeatū petit a matre. ¶ Morabor ulterius: diut⁹ māebo: ¶ Sā-
cta parens. obiter officij nos admonet: ut reuerenter parēs alloquamur. ¶ Tādem. quem cū
diu iam defederim. ¶ Custodia. ne sola sit: & inobseruata procorum pateat insidijs. ¶ Pignoris
siliæ. ¶ Cari. & ideo nō negligendi. ¶ Cūctis obiecti fraudibus anni. periphrasis adolēscētiæ:
quæ rudis ē & facile circūuenitur. ¶ Nō mihi. s̄ sunt. Sans fida. nimis uita. ¶ Culmin⁹. recta uel
acies a parte torum. ¶ Extracta. legitur & extructa. i. fabricata. quōd magis conuenit. ¶ Cami-
nis Cycloputn. Vulcani fornacibus. nam Cyclopes eiūdem dei famuli sunt: ut dictum est.

Galli sacer-
dotes erra-
bant

Etiāmnū

Tigris
Caspia
Caspia
Hyrcania
Saltē unde

Vis
Improbis

Verg. loc⁹

Enthroni
200. 201.

Phama: celebras loci: Prodiderit: idica uerit: Latebras, nostros secessus: Leuius: male
minusc: fideliter: nec quāta uelim constātia. Meū depositū. creditā a me sibi Prole. pinā. supra
Siciliā Ceres alloquit. Tibi gaudia nostri sanguinis: & caros uteri cōmōdū labores. Terret. su
spectam facit. Nimiū uulgata locorū nobilitas. Insulæ claritas. quæ fore oīum uersat. Altis
sedes obscurior oris Exquirenda mihi: murandæ sunt Inquit latebræ: inq: loca min⁹ famigerara
migrādū ē. Nostra umbracula. nostri secessus & latebræ. Nequeunt ta ceris: prodi necesse est

Cerētis co
rōa spīca

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

200. 201.

Gemitu flammisq: propinquis Encela
di. ppter proximum Aetnae incendium
culuscam nūc ad fabulas relinquit: ante
naturales cōplexus ē rōnes. Quin
ē: preterea. Somnia: uulsa p querem.
Infausta: tristitia: quæq: aduersa de
nūciāt. Nullus nō dies: duæ nega
tiones affirmant. Minatur. Irētat.
Quoties: figurate legendum: quasi
dicat saepe. Certa flauētia. Coronæ
spīca: nam matura segetis coloris ē.
Comarū: quas uertice gestat Ceres
Tibul. Flaua ceres tibi sit nostro d ru
re corona spīca. Sponte cadunt:
hæc omnia sūt aduersa. Thyestes apā
Senecam. Quid flere iubes nulla sur
gens dolor ex cā? Quis me phibet flo
re decenti uincire eomā? Prohibet p
hibet uernæ capiti fluxere rosæ. & sta
tim mox. Hymer uultu nolēte cadit
&c. Exudat: guttatim manat: quæ
dam exemplaria legūt exūdāt: Lar
ga uel inuito prorūpunt flumina uul
tu. quoties nolēt mihi lachrymæ ob
oriturū: & ubertim manantes genas
irrigant. Intelligim⁹ hæc aut facta p
reticētā quæ poeta nūq: proposuit.
Intuisse. scilicet. Iniusse. ut i d eiul
dē poetæ i Epithalamio nomēq: bea
tum Iniusse scripser manus. C Tun
dunt: uerberant. Pectora mirantia
q nulla ex causa pulsaretur. alii frigi
do sensu merenda legūt. Si buxos
inflare uelim: Si tibias in spirē. Buxos
e buxo tibias dixit. Prudentius ex ea
dē materia Tabellas Buxa. Buxa cre
pante cerata genis impacta cruentis.
Ferule. aduersum. non nomē est.
Si quatiam: uerberē. Plāctum. q
lis pūso pectorē reddi. Ne qd portēdāt omia ueri. ne fides augurio succedat. Ne nocue
p nocuerit: nōnulli legūt. A nocuere. Longæ moræ: q diut⁹ absuerit. Cybele. mater Idæ.
Subicite. rīdet. Procul ferāt. tacti. nā q carēt effectu uēti differe dīr. Tibull. Hæc mihi fin
gebā: q nūc eurusq: notusq: laetar odoratos uora p Armēos. Irrita: uana atq: ita Cereris di
cta Cybele abominat. Nō tāta Tonāti segnicies. cā qre timēdū nō sit: qm luppiter nō adeo
sua neglīge. Ve nō p pignore fulmīa mītat. ut filiā nō tueat. Tn. cōcedit rediit. Turba
ea nullo casu. irrepida nihil suspecta. C Vbi digredis tēplis. Cōtūo ubi ex aditis pedem extulit.
Queris: i crepat. Lugales. ad mortos iugo Serpētes. Nō ire. si iter dicto cit⁹ uorāt. Tar
dos. rēfert ad eius desideria. Sed nulla ruētī mobilitas. Interpositio. q significat aior cupient
nihil satis festinari ut ait Sall. Immerita: q mouēs alterno uerber pēnas. Vtrūq: serpētē mu
rulis plagis afflictebat Inluria: quō ti uelocissime cursū raperēt. Sicaniā qrit: pullabat āgues: q
Siciliā n appullerit. Quō nō alcēderit Idā. quō sūmū Idā uerticē nōdū supasset. Nā Ceres ab
Imis Idæ uallib⁹ iter arripuerat. Cūcta pauēs. oīa primelcēs. Sic: eodē pacto. Papinū cōpa
tio. Qualis uicino uolucris tā sedula partu tā timēs q frēde domū suspēdat inanem: Proinde
hic uēros: hic anxia cogitat āgues Hic hōies. Aestuat curis uris. Ales uolucris. Quæ co
miserit. credit. Teneros. scetus. pullos adhuc iplumes. Orno: cullibet i bori: spēs p gene
re. C Hūllū: nō alex: ac iō minus tūx. Callatya cibos. q uolauit i pabulum. Abfēns. a nido

Culmina sīda satis: timeo ne phama latebras
Prodiderit: leuiusq: meum Trinacria calet
Depositum. terret nimium uulgata locorum
Nobilitas: aliis sedes obscurior oris
Exquirenda mihi. gemitu flammisq: propinquis
Enceladi: nequeunt umbracula nostra taceri.
Somnia quinetiam uariis infausta figuris
Sæpe monent. nullusq: dies non triste minatur
Augurium. quoties flauentia ferta comarum
Sponte cadūt. Quoties exudat ab ubere sāguis.
Larga uel inuito prorūpunt flumina uultu
Iniusse: q manus mirantia pectora tundunt.
Si buxos inflare uelim: ferale gemiscunt.
Tympana si qtiā: plāctū mihi Tympana reddūt
A uereor nequid portendant omnia ueri
Ne longæ nocuere moræ. procul irrita uenti
Dicta ferant subicit Cybele. non tanta Tonanti
Segnicies: ut non pro pignore fulmina mītat.
I tamen: & nullo turbata reuertere casu.
Hæc ubi digreditur templis (sed nulla ruenti
Mobilitas) tardos queritur non ire iugales
Immerita: q mouēs alterno uerbere pēnas
Sicaniā querit quomondū ascenderit Idam.
Cuncta pauet: speratq: nihil. Sic aestuat ales
Quæ teneros humili scetus commiserit orno
Allatura cibos. & plurima cogitat absens.

dum pullis eſcā quartit. ¶ Cogitat, alio noluit. ¶ Plurima, q̄qd aduerſi poſſet accidere. ¶ Ne uē
tus, exponit, quid illa ſecum cogitet. ¶ Diſcuſſerit, deiſciat. ¶ Nidū, nidus ē: quo uolucres cōge
runt. ¶ Colubris, Serpētib⁹: q̄ uiolucres auiculaz pullos appetūt: deuorātq; qd ex Hōicre
oſtēto i Aulide notū ē. ¶ Incuſtodita, abſt; Ianitoribus, q̄ ueteri romanorū more i catena p ſo
ribus excubabāt, ut de grāmaticis ſcribēs Trāſq; refert. & Oul. Ianitor idigne dura religate ca
rena, atq; ita nos Tibulli carmen iter peccati ſunus. At mihi

Ianitores i
cōpedibus
Tibulli lo
cus

Ne gracilem uentus diſcuſſerit arbore nidum:
Ne furtum pateant homini: neu præda colubris.
Vt domus excubiis incuſtodita remotis:
Et reſupinati neglecto cardine poſtes:
Flæbilis & tacitæ ſpecies apparuit Aulæ:
Non expectato reſpectu cladis amiſtus
Conſcidit: & fractas cum crine euellit ariſtas.
Hæſerun lachrymæ: nec uox aut ſpiritus oris
Redditur, atq; imis uibrat tremor oſſa medullis.
Succidit tubant grefſus: ſoribusq; reclusis
Dum uacuas ædes: & deſolata pererrat
Atria: ſemirutas conſuſo ſtamine telas
Atq; interceptas agnoſcit peſtinis artes.
Diuinus perit ille labor: ſpaciūq; relictum
Audax ſacrilego ſupplebat aranea textu.
Nec deſlet: plangitq; malum: tamen oſcula telæ
Figit: & arrumpit mutas in ſila querelas.
Attritoſq; manu radios: proiectaq; penſa:
Cunctaq; uirgineo ſparſa oblectamina ludo

tota deſcēdens ut lateat trahit ſecum ſanguinem: quo uelut curru ſemper uehitur: hoc demerſo
humor dilutor curi remanet. & inde palſcit. Ideo timētes & tremunt: quia uirt⁹ animæ itror
ſum fugiēs: neruos relinqt qbus tenebat ſortitudo mēbrog: & inde ſaltu timoris agitant. ¶ Suc
cidit grefſus, Caſabūdi. Plautus i Curculione. Genua meā ſuccidunt laſtitudine. Gellius jam cō
tinuo labore grauiſa genua ſucciderant. Laodamia apud Ouidi. Succiduo dicor procubiſſe ge
nu. ¶ Reclusis: patentibus & apertis. ¶ Deſolata, uacua cultoribus. ¶ Agnoſcit, telas in arrio
cōpras i genioſe ſingit. nā illic Textrina habebāt antiq; ut Qu. Alcon⁹ eoq; prior idicat Hōe.
¶ Semirutas, rārū nō laceratas. ¶ Conſuſo, pplexo. ¶ Artes peſtinis, telas. ¶ Interceptas, nō
abſolutas. ¶ Diuinus ille labor, op⁹ Proſerpina, laborare ē fabricare. Stat. li. Theba. Docti quā
q̄ maiora laborant Cyclopes. ¶ Spaciū relictū, telā qua peracta nō erat. ¶ Supplebat, conſu
mabat. ¶ Aranea, beſtiola, i quam puella murata di. fabula extat apud Ouid. ¶ Audax, i Im
pudēs. q̄ ſua diuinis necebat, aut ad puellā alluſit: q̄ palladē laſtiſtico puocauit & cōmaſculatā frō
tis i ducit ab Ouidio. ¶ Sacriligo, nam deæ mortālē ſuccedere & diuio opī pſanū ſubtexere ne
fas eſt. ¶ Nec deſlet, nā magno dolori lachrymæ deſunt & uerba. ¶ Oſcula figit, iſpimit. qd nī
māx pietatis & affectus eſt. ¶ Mutas q̄relas, gemitus & ſuſpiria, uel iniquis ſatis tacta ſuccēſebat
quō telas oſcularetur. ¶ Radios, Radius inſtrū quo textores ſtannini ſubtegem inſtruit. Oul.
Vtq; Cythoriciſco radiū de monte tenebat Ter quater Idmonia frōtē percūſit Arachnes. ¶ Ma
nu attritos, uſu tenuatos. ¶ Proiectaq; penſa, pathos a mō. qd accepit ab illo Maronis. Excūſti
manib⁹ radiū reuolutaq; pēſa. ¶ Cunctaq; uirgineo ſparſa oblectamia ludo, ea ſeruta Sidiō⁹
appellauit. Quid aut ſeruta p̄prie dicantur: nemo ex liis quorum edita ſinia ſit. hactenus aſſecu
tus eſt. Et Politianus quidem quom ſeruta ſingulare uerbum non eſſe docuiſſet. qd ea iſi uo x fi
gniſic aret: qd q̄ſq; maxime cupiebat: ſilentio p̄terit. Nos ſeruta eſſe arbitramur attritas uſu ue
ſtes: dimidiatas ſtrigiles: & iumētōrū ſoleas: reſixos clauos idq; genus alia ſruolaz: q̄ uiliſſimi pro
xoneæ uenalia habent: quos antiqui ſcrutarios appellabant. Lucilius. Quid nī ſeruta quidem
ut uēdat ſcrutarius laudat, ita enim legendum ē: non ut perperam ſcribitur apud Gellii. ſeruta

Textrina
in atris

Radius tex
torius

Scruta qd
Scrutarius
Gellii loc.

Friuola

Apulei lo-
cus

Horatix ex
ponitur

Electra
Dardanus
Iasius
Harmonia
Electra iſu-
la
Samothra-
cia

Proximus
Supremus
Lugubris
habitus

Capillum
et barbam
cur Apolli-
ni ſtūinib9
q̄ rōdcbant

& ſcutarius: ut cōueniat cū ſequentibus. Perfractam ſtrigilem: ſolem improbus dinidiatam: quæ ſerua quidem ſunt. & ſcutarii laudant: ut uēdant: ſcutarii uero nequaq̄. Suffragatur Apollin-
naris qui quaſi cognatas res friuola & ſerua conjunxit. Nunc quædam friuola: nullæ ludo apta
uirgineo ſerua donabat. quippe friuola uafa ſtiglia quaſi dicitur. Iuuenal. Iā friuola trāſſert
uacilegon. Apuleius Aſelli ſui libro quarto. Enim uero uos igit bonæ frugi latrōes iter ſurta par-
na atq̄ ſerua timidicule p balneas & aniles cellulas reprætes: ſeruatariam facitis. i. res inuolutas
uiles & quales ſcutarii uendunt. Nā

qui ſcutariatam deducunt a ſcrutan-
do ſcrutantur illi quidem multa ſed
abſq̄ ſollertia. Nec qdē ſum neſcius
a ſcutō ſcutarium dicit & ſcurale. qd
ſn. vi. dubii ſeruiſis ait Plinius & Cha-
riſius repetit: Sed nihil ad rem. de ſeru-
tis Horatius: apud quē multa multi:
nemo bene. uilia uendētem tunicato
ſerua popello. Nam Syppontinus qui
ſcutulas idem purat: qd ſerua: puerili
tercut in multis lapſus eſt. & Preſtat
gremio. cōplectit. & Ceu natam. Nō
ſecus ac ſiſſā. & Caſtūq̄ cubile. uirgi-
nis & Innuptæ torū. & Sederat: ipla
Proſerпина. & Perlegit. Sappho Na-
ſonis. Incubul retigiq̄ locum qua pre-
ſuiſti. & Ceu. uelut. Verg. Inde lupi
ceū. & Paſtor. Bubulcus hic itelligen-
dus eſt: ſequentibus. & Attonitus. ſtu-
pore deſixus. Duas Papinii cōparatio-
nes in unā cōtulit. & Inani ſtabulo.
uaſtato armēto. & Inſeſtauerē. popu-
laræ ſunt. ut quō p̄dones hñe intellū
mare dicuntur. & Cateruæ popula-
trices. Magna ſerarum uilis: & armenti
uaſtatrix. aut hoſtilis aliqua man9
placet. & At ille. ſ. paſtor. Sunt qui le-
gant ad ſiſſā. ſ. ſtabula. Sed prior lectio caſtigatio: & (mea qdem ſniā) magis apta. & Paſcuā: pra-
ta. & Vaſtata deſolata abactō pecore. & Cieruocat. ſtar. a quo ſimilitudinē mutuat. amiſſos iō-
go ciet ordine tauros. & Implorat: genens clamat. & Iuuenos nō reſponſuros. uictulos iā na-
tatos. & alluſit ad illud Maronis. Seu uiuere credant: Siue extrema pati nec ſam exaudire uoca-
tos. aut ira procul abactos. ut uocem non accipiant: ad quā boues iterdū remugunt. ut ex hi-
ſtoria Caſci diſciſmus: quam Iulius & Dionyſius narrant. & In ſecreta tectorū prei penſitiorē
mus reſceſſu. & Electram. Pleiōs & Atlantis Electra ſilia ſunt ab idigenis appellata Strategis: ex
qua Iuppiter Dardanū ſuſcepit: alio uerbo Polyarchē noſartū gentilititer atq̄ Iaſiū quē ſui ciues
Beetione uocabāt: & Harmoniā q̄ Cadmo nupſit. auctor Hellenicus & Idomeneus i prio Trol-
corū. ab eadem Samos iſula contra Thraciā Electra qñq̄ dicta eſt. ut Apollonii carmen inuit.
Eiuſdem nois alſā ab iſigni i Orellē fratrē p̄icrare: Sophocles & Euripides. celebrant. hæc autem
de qua poeta: parētib9 Oceano & Tethy nara ē: ut canit Heſiodus. Hōc. i ſacro carmine Cere-
ris: Electrā Oceā ſiliā memorat iter ipſius Proſerpinæ comites: ſed nutriticē fuiſſe nō dicit. & Pri-
ſcas natu maximas. & Par Cereri pietas: q̄ matri Cereri ſi cōcedebat i Proſerpinā amāda. & Ge-
nib9 paternis. Hoc e media uita ſumptū Claud. i calum rāſtult. & Cuſtos. cui Proſerpinæ cu-
ra credita erat. & Proxima mater: nutritrix & prima poſt Cererem. Nā p̄ximus ē: quē nemo ante
cedit. Supremus quē nemo ſequitur. ut iuris ciuilis auctor Paulus ait. Maro. Proximus huic lon-
go ſed proximus interuallo. & Laeras effuſa comas. diſciſſos & ſolutos habens crines. & Pulue-
re canos ſordida: poetica Synecdoche. ueteres i ſūmo luctu comas iſuſo puluere turpabant: ut
diſciſmus ex Hōc. Catullo: Marone. & Canos. albos ab arate crines. & Sideræ: Celeſtis Seduli9
Sideræ: q̄ manus ruptis penetrabilibus oēs Attactu patiunt ſores. Et ingenioſe Proſerpinæ nu-
trix Electra ſingitur. nam ſata quæ Proſerпина repræſentat: humore nutriuntur: q̄ p Electrā de-
ſignatur. inde etiā Idolis incrementa: animantia quæq̄ capiebāt & a calore. qd antiqui quō re-
ſtatū uellent: Capillū atq̄ barbā fluminibus & Apollini primū tondebant: ut Homericus Achil-
les indicat: & Plurarch. i Theſeo. & Poſtq̄ dolor laxauit luſpiria. ubi ſe remiſit. Trog9 ubi dolor
igit uocē laxauerat: nihil aliud q̄ Paco9 uocabat. & Tādē. Nā ſupor i quiritū qñq̄ diē pducit. ut

Ceu natam preſtat gremio: caſtumq̄ cubile
Deſertoſq̄ toros: & ſicubi ſederat olim
Perlegit. Attonitus ſtabulo ceu paſtor inani
Q uē lupus aut rabies p̄enorū inopia leonum
Aut popularitres inſeſtauerē cateruæ:
Serus at ille redit: uaſtataq̄ paſcuā luſtrans
Non reſponſuros ciet imploratq̄ iuuenos.
Atq̄ ibi ſecreta tectorum in parte latentem
Aſpicit Electram: nata quæ ſedula nutritrix
Oceani priſcas inter notiſſima Nymphas.
Par Cereri pietas: hæc poſt cunabula dulci
Ferre ſinu. ſummoq̄ Ioui deducere paruam
Sueuerat: & genibus ludentem aptare paternis.
Hæc cōes: hæc cuſtos: hæc p̄xima mater haberi.
Tum laceras effuſa comas: & puluere canos
Sordida: ſideræ raptus lugebat Alumnæ.
Hanc aggreſſa Ceres: poſtq̄ luſpiria tandem
Laxauit ſtratnoſq̄ dolor: Q uod cernimus inquit

Socrates accidisse sibi refert apud Platonē. ¶ Cui pda feror: cladis et aggeratio. qs domū dirū
puit filiāq; asportauit. Hercules apud Senecā. Cui pda iacui. ¶ Regnat ne maritus: ambigit an
rerū Iuppiter: potat: quo Iospite sibi oia tuta fore sūgebat. Tres aut Iouis uxores fuerūt: ut re
citauimus ex Euhemerō. Ceres: Thémis: & luno. ¶ Iā cæli Titānes habēt: Scribe an: ex antiquis
codicibus. Nā dubitatinū delecto Ioue: orbis ipsū Titānes occupauerint. Titānes primi terræ
cultores (ut Lactādius ait) In Creta regnauerūt. qđ ex ritu religionis dolin9 affirmat. ¶ Qlæ
man9: qđ copla9: qđ exercit9: aut robur
qđ idextra iūti maiores nri putabāt
ut Callimachi testimoniū denōstrauit
m9. ¶ Vīuo Tonāte: nō tū Ionē: sed
ē. Tonāte dixit: ut iniuriā: pulsā
dæ facultate tribueret: nā fulminibus
armatus Iuppiter Tonā ē. ¶ Rēpit
ne Typhoea ceruix Inarimē. Typhoe
um Pindar9 & Ouidius Aetnæ suppo
nūt: Hærus & Lucan9 Inarimæ qđ lo

Iouis uxores
Titānes qđ

Excidiūm? cui præda feror: regnat ne Maritus?
An cælum Titānes habent: quæ talia uiuo
Ausā Tonante manus: rupit ne Typhoea ceruix
Inarimem: fracta ne iugi compage Vesuii
Aleyoneus per stagna pedes Tyri hena cycurrit?

Typhoeus

cus ab aliis alibi reddi: eaq; diuersitas effect: ut Typhonis cubile: i Bocotia: Cilicia: hyrgiaq;
& ab Herodoto i Aegypto itarui. Huius incōstantiæ naturalē cām tradit Artemon: Quicūq;
mōs iſcēdā pſert: inuictus Typhōi nō ab re dē. Nā repentini flatus & pellæ nomē Typhon
ē: qđ semp cōflagratōes eiūsmōi comitat. Inarimem cōposita dictiōe nri accipiūt: iſulā i ora Cā
paniæ. de qua Iōga Strabonis discēptatio ē. Eadē Pithecusæ memorat: ab histōia quā Xenago
ras: Harpocration: & Suidas referūt. fratres duo Cādul9 & Atlas (ut Aelchies Sardin9 In Iabīs
appellat) Iōium seclēq; qb9 holium uita deprauata ē: iuētores & caput extiterūt: iſis pueri mores
Cercopū nomē pepererūt: appulsosq; & aduenas undecūq; circūuenire studiū erat. Idq; aliqñ
quō In Iouē tēstent: i simlas: quas Pithecos græci uocant: ex hoibus mutati sunt: inde Pithecu
sis Insule: quā tenebāt: nomē iditū. Xenagorā. xliii. metamorph. Ouidius securus est: Manifesto
Hermolai Barbari errore. qđ putat Ouidiū carmen: ad Dollariorū figlinas: unde Plini. iſulæ uoca
bulū trahit: ē refertū posse. ius uerba ex illi. castigationū libro subici. Dicta inquit Inarime ab
Arimis siue populis: siue beluis. ita Aetruſcorum lingua dicente Simlas: quas græci Pithecos uo
cant: unde nomen Insule Pithecusæ: ut Strabōi placet: & fere Ouidio. Steriliq; locatas Colle Pi
theclus habitant Insule dictas. Plinius a figlinis Dollariorū: pinde p i nō p y scribendū: Dolia
n. græci Pitthos: Simlas Pithecos uocāt: Pōr & Ouidianū illud cū Pliniū Sententia congruere. ut
habitantū: hoc est Dollariorum subaudias. Hic aliquis Hermolai diligentia nō iniuria desilera
uerit: qui nō omnes Ouidiū uersus: qb9 ille fabulosam nominis rationē complexus est: perlegisse
uideat: quō Pliniū nō credere ab Ouidio dissentire. Nasonis carmina (ne quis ambigat) hæc sunt:
Inarimem Prochytenq; legit: Steriliq; locatas Colle Pithecusæ: habitantū nomine dictas. Quip
pe deū genitor fraudē & periuria quondam Cercopum exolus gentiq; admissa dolosa: Indefor
me uiros animal mutauit: ut ſidem Diſſimiles homini possent: ſimilesq; uideri. Diotimus in Her
culis certaminibus: ex Oceallis: iſtoralis Euboeæ ciuitas est: Olum & Eurybatū Cercopas: im
postores ac planos fuisse tradit: qui per Bocotie triuita: ſūmiſſo ſupercilio cōcursarent: mortalesq;
dolis exciperentur Mulcam Mediolani uidemus Appulā. inde nomē in allenarū rerum plus ni
mio ſaragente trāſiſſit. Martialis: Teſtēdē repetēs Ole qđ ad teſ Zenobius æt Cercopas iſtā ſita
tuit: ubi cū Hercules: qđ id tēpas Omphalæ ſamulabat: cōgreſſos ait: ac ob nīnā Caprādū calli
diratē i lapides obduruiſſe. qđ eorū mē Memnonis multo ante fore prædixerat: ſubſide monēs. Ne
Melampygon. i. nigritis Hercule nari9: iniuria puocerāt. Alii Thia filios & Oceani fuiſſe maiſtū.
Homerus Cercopū titulo poema dedit ut diſcimus ex Plutarcho: qđ olim pſit: præter admodum
paucos uerſus: quos apud alios auctores legim9. i. iſis poeta teſtaſ. Cercopas quodam fuiſſe: qui
nūſquā cōſiſteret: ſed ſere cordide ſedes morareturq; quoeſtūq; nancſceretur: uelut ob oculos ſa
cto puluere: ſermonis officiis deciperēt. ut quos Aegyptios uulgo dicēt. ſide nartū puerbiū κερ
κοπιαι. Quāquā Chryſippoi nā a qb9 dixi Cercopibus. ſed ab aialibus quæ κερκο idēſt cau
dæ motu biādūnt: id tractū placet. Sūt & qđ Cercopas eoſdē cū Cyclopi9 accipiāt a mſe Cerco
pe noſiarios: ſed eruditioribus nō pſuadent. ¶ Aleyoneus. Is & Porphyrio: quē Purpureū græci
noſi interpretat: Neulus appellat: anteſignanſ gigantū fuerūt: utriq; Terra mater cōceſſer
rat. donec eā cōtingerēt iuſctos fore. Sed Mineruæ cōſilio ſublimis & pcul a cōtractu terræ ſunt
edomiti. quorū Aleyoneus Herculis cōſoſus telis occubuit: ut legimus apud Lycophronē diſp
ſilia (quas ſeptē noſat Egeſāder): Phoſtoniā: Anthē: Methonē. Alcippā: Pallenē: Drimo: & Ale
rien e Canaſtræ: qđ Pallenz pſimū pmōtorū: Sophocles i Appolloniū mēorat: uicta dolore
ſe ſe i mare deturbauerūt: atq; Amphitrites miſeratiōe puellis i aues uerſæ dicunt: & Aleyones
a pſis noſe uocant. Nidiſſicatiōis earū dies Ariſtoteles ſcribēs i Aialibus: & Simonides i Pentav
ſhils undecim: Philochor9 nouē: Demagoras Samius ſeptē tradit. quo tēpore quāquā media ſit

Inarime
Pithecusæ
cur
Cādulus
Atlas
Cercopes
qui
Ouid. loc.

Olus
Eurybatius
Martialis
Locus

Hercules
Melampy
gos

Prouerbiū

Aleyoneus
gigas
Porphyrio

Canaſtrū
Aleyones
quæ

Alcyonid
dies.
Alcedonia

Montes &
Insulae nri.
Vesuvius
mons.

Aegæon
Maronis lo
cus

Mille
Centum
Sexcenta
Sirenes ala
te & cur

Auctor qui

hyems: maximā ferūt esse trāquillitatē. quā facere Plautus i fong. trāstulit. Alcedonia sunt circa fo
rū. Easdem lunonis nūcias esse canit Pindarus. i hoc genere mares Cirillos appellat. scribit An
rignonus. Alexāder uero Mendēsius ait Alcyonē Manali: ex Canobē filiā in Maris Nymphas re
latā. Plato Dialogū titulo dedit Alcyonis: eāq. Aeoli filiā fuisse dicit uxorē Ceycis eius quē Lucī
fer genuit. alia cū nris & Ouidio cōueniūt. ¶ Fracta iugi cōpage. Nō mirāda in gigāte Hyppox
le. qd genus hoīum incredibili corporis statura prāditos: atq. robore fuisse prādicāt: adeo ut igē
tes in Caelū molares torquerēt: q. par
tim in terras partim i mare deciderūt
unde montes & insulae sunt ut scribit
Duris. ¶ Vesuvius. Prope Neapolim
mons in Campania: qui mutaro prio
re nomine Sūma dicit. Et aliquādo cō
flagrauit: ut Plinius in epistolis refert
Suetonius & Eusebius. Imperātō Tito
tantū ex se incendii emisit: ut uicinas
regiones & cū hominibz urbes exure
ret. ut domestic9 testis Papini9 noster
est. Non adeo Vesuuius apex: & flam
mea diri mōtis hyems trepidas exhaui
sit ciuibz urbes. Sed hoc minus inui
diosum: quā q. Plinium rapuit. ¶ Per
stagna Tyrrhena. p. uada maris inferi: quod alluit oram Campaniæ. ¶ Pedes. Hoc etiā fabulosa
tradit historia: quod uanū Lucretius arbitrat. Dion cocctanus in Tito. Dum Vesuuus inquit in
cenditū pferret: homines inusitatae magnitudinis: & quantæ Gigantes olim fuisse scribunt. Inter
dū noctūq. p. urbes oberrabāt: ac in sublimi cōcurrere uidebant. & infra. Vulgo credebāt gigā
tas insurrexisse: & apparebant quidē eorū effigies in fumo. ¶ Enceladum. Claud. Aetnæ suppo
nit Aemulārde Maronis. alii Typhoeū. ¶ Quasatis. subuersis & patefactis. ¶ Faucibz. ore: quē
Cratēre uocant. ¶ Briarela turba. alludit ad multiplices gigātis artus. de quo Verg. Aeneid. X.
Aegæon qualis centū cui brachia diuent: Centenaq. manus: quinquaginta oribz ignē Pectori
bulq. arsisse: Iouis quom fulmina cōtra Tot panibus streperet Clypeis: tot fringeret enses. Idem
Gyge Cortog. focis: ut canit Hesiodus: Ore uestibulo custos addit9 est: ne uincula Tiranes fru
Rentur. quod Aeneid. sexto designat Maro: quamuis alii non obseruarint. Orpheus Amacledin
Protocleaq. & Protocleonta: Tritopatoras ut ipse uocat: uentorum custodes esse canit & Iani
tores. addit Interpret. eos Caeli Terraq. fuisse filios: & aliis appellari nominibus: Cotton: Briar
reum: Gygem. ex quo scire est. i Titanibus antiquos sensisse uentos. ¶ Appetit. inuasit. ¶ Mille
ministræ. Innumerae. Nam Mille. centum: & Sexcenta saepe pro infinito numero accipiunt. & ita
Buccolicum Maronis carmen intelligendū est. Mille meæ ficulis erant in mōtibz agnæ. ¶ Cya
ne. Nympha. de q. supra Claud. & nos alibi satis multa. ¶ Abegit. fugauit. ¶ Volucres sirenas.
Dino Clitarchi pater affirmat in India Sirenas esse uolucres: mulceretq. earum cantu quos Sireas
tos somno lacerant. Alii pedibus & auium plumis pudlas fuisse fabulantur quæ quom mulas ad
certamen canendi prouocassent: uictæ pennis exutæ sint. Inde Creta: oppido nomen Aptera
datum. ubi res gesta traditurut Sephanus & interpret. Lycophronis autumāt. illud ambigitur.
Apartu ne sortitæ sint alas. ut accipere Claudianus uidetur: an: ut sentit Ouidi9: iam rapta Pro
serpina: ut eam per totum terrarum orbem non inuentam: aliis abrepta in Salo perquirerent.
Homeri Innominitas Interpret. ait Sirenas inuolatam pudiciciam quom seruarent offensa
Veneris incurrisse: quam quia ferre non possent: aliis sublatas ad Anthemusum Tyrrheni maris i
sulam se contulisse. ¶ Hacine uestra fides? Cōmota: mentis obliurgatio. hanc ne sedulitatem cu
stodiendis alumnis adhibetis? ¶ Sic fas sita ne deest? ¶ Aliena pignora. liberos quos educandos
suscipitis. ¶ Nutrix. Electra. ¶ Contremuit. ad hæc uerba Ceteris. ¶ Mœrorq. timori cessit. Nā
metu pœnæ quam Ceres minabatur a lugenda Proserpina desistit: & sibi timere coepit. Ita. n. a. na
tura comparatum est ut genu cruce propius habeatur Stas. Theb. v. Versusq. dolor dat terga ti
mori. uerūstī codices habent pudori. quod magis quadrat. quoniam sequitur. & aspectus miseræ
non ferre parentis emptum morte uelit. idq. timida non esset optare. ¶ Emptum morte uelit.
optaret ultimam cum morte commutare. Verg. Aeneid. x. Tempus erit magno quom optauerit
emptum. Paulus ad legem Aquillam. Quem tu magno emptum uelles. ¶ Non ferre aspectus pa
rentis. modo turbato ubi Cererem non aspiceret. ¶ Immota. stupore metuque defixa. ¶ Mo
ratur longum. diu contatur. ¶ Exptomere. Prodere. ¶ Auctorem dubium. Nam compertum
non habebat quis nam Proserpinam rapuisset. Auctor non est qui tantum facit. sed princeps
& qui prius iubet ut aliquid fiat. multa q. fieri possunt ab aliquo: alio tamen auctore qui nit

hll agat. In de illud apud Iulium frequenter. ut Patres fiant auctores. I. ut perinde accipiant: ac si Verg. loc9
ipfi iussissent. In hoc significatu Ver. Georgicorum libro. Ili. posuit Affaraci proles: demilleq;
ab Ioue gēis Noia: Troiaq; parēs: & Troia Cynthi9 auctor. Ius. n. quō pec9 in Myfia custodi- Ilus
ret: ex certamine quoddā uictor gūguaginta pueros ac totidem puellas accepit i pntū quos Apol
linis oraculo mōitus in Colonia deduxit: ubi pūambouē pcebulit: an. naduerit. angustaq; p
suis tūc opib9 sedes i sūmo colle positas Illū noiauit. qd bellica uirtute: & opib9 amplissimū po
stea fuit. I. historia pcurrit Lycophron:
eiusq; narrat iterp9: ex Lest. Lāplact
silli monumētis. de cul9 nōle cū iis nō
cōdēdā: q Blāsum quā Lestlin dixi ma Blāsus dux
luerūt: q eo nōle Colonā: Dux i lāpsacum
psaci deducta fuerit: ut i claris multe Colonāe
ribus a Plutarcho tradit Phouillius Phouus
frater: q post hoīm memotriā primus
Leucadiū Saltū tētauit: ut Charō Lā
psacem9 i Historias rettulit. Illud autē
te nollm fugiat i oib9 Lycophrōis exē
plarib9: eacē nō legis: librariorū negli
gentia q dū cōpēdia fecit: ut: Histo
rias: si quā paulo alt9 reperitur: aut

Auctorem dubium: certumq; expromere funus.
Vix tamen hæc. Acies utinam uestana Gigantum
Hanc dederit cladem. Leuius cōmunia tangunt.
Sed Diuæ: multoq; minus quod reus: forores
In nostras nimum coniuuare ruinas.
Insidias superum: cognataq; uulnera cernis
Inuidia: Phlægra nobis infensior Aether.
Florebat tranquilla domus: nec limina Virgo

mutilant: aut omētūt. Quod āt res: ut nos scripsim9 sese habeat. Nouit utraq; liguā doctissim9
m9 & a secretis pōtēstis Laurēt9 uener9: penes quē mediæ uetustitatis codex Lycophrōis nō est:
uñ supiora mutati sum9. Nouit & Parauin9 August9. q lias i urbe gra cas magna cū laude pfi
tes. I. Hieronym9 itē Masuri9 i oibus bonis attributis & ipiūm phia studiis eminentissim9. q (ut ige
nu9 ē) quōd nobis idicā ub9 illa eadē legis: omīssa seruli Inia facile nebis accessit. Nā cū placere
docto pōt: Apollinē dici auctore troia: q; eius muros: ut fabula canūt: extruxerit: Hæc profecto
rōne: nūmior Troia: nō auctor dici debuit: ut ē apud Ouid. Me fide cōspicue9 Troia munitor
amauit. Quod si auctor idē dicat: iēt hoc illi nomē cū Nep tūno & Aeaco cōe: quos epis habuit
socios: ut Pindari scribit iterp9. Neutrū tñ eorū auctore Troia: apud quā ptiā dici legitim9. Fgēdit
ad Apollinis respōsum: refero: cuius fidē secur9 Ilus Illū cōdidit. ut Stat. xl. Theb. accept. Fgēdit
auctor Apollo Quas dedit ipse domos. dōlet Apollo Thebasa Capaneo dirui. q; eis uis oraculū
fecur9 Cadm9 ædificauit. Cynthiū uero Troia: regē (Si modo i unq; lectus ē apud Nerone) m
Apollinē uocatū iusplicor Hōierū imitatio: de cul9 eam ē q; grace nēclit hēnt i ere. I. mītheu
pēlat tene dīgnator Apollo. Orphe9 αὐτὸς ὡς ὡς πῆδαν ἐκ τοῦ θεοῦ ἀλάτῃ. Delphi
ce regnator lōge q spicula rēdis pīcie uertur. ut Troia: regē Cynthiū Nero dixerit: q; illic ipi dīo
coleret. Ac ut Troia: regē fuisse cōdonē: Cōditorē certe Troia: nulla uel ēt ita fabula pīuade
bit. Sospiter ait. Auctor ab Augeo uerbale sceminū facit auctrix: quō uero ad auctoritatem
refer9 p cōi accipiēdū: ex Iis Chasili uerbis ē lcire: ēt quō testimoniū cuiusq; citam9 & dici m9 au
torē ē (uerbi gfa) Ci. Per. c. contra quorū dām sentētiam: scribi oportere. C. Certū furus. cladē
uel exitiū. nā exitiā putabat. Seiebat (Ingr) Electra raptā Proserpinā raptoris tñ nomē haud
norat. C. Venā. Dii facerent. C. Aclēs: exercitus. C. Velana fures & scipitis audaciā. q; deos lax
cesseret. C. Leui9 cōia rāgū: rō ppositiōis. q; solatium caperem9: ex mēore: foras calamitatis.
Eadem Penelopes apud Ouidiū Inia. Vt illis statēt ēt num mēcia phœbi Irafcor ueris (heu) le
uis ipsa meis. Scirem ubi pugnaret: & tñ bella timerē. Et mea cū multis iūctā querela foret. Iple
ē Cice. Nihil ē ingre scipue dolendum in eo quod accidit uniuerfis. C. Sed diuæ. Quin ipse dea.
C. Qdā mē9 rere. uix credes. C. Ipe forores: Venus: Pallas: & Diana Iouis filia: quo parte Proser
pina quocq; nata est. C. Coniura uere. conspirauerunt. C. In nostras ruinas. In excidium nostræ
domus. C. Nimum. plusquam oportuit: aut nos uellemus. C. Insidias superum. Deorum doles.
C. Cognataq; uulnera cernis inuidia: pathos a necessitudine & diffinitione. Nam res quæ misera
tionem mouet: non dilucide dicitur: Sed datur intelligi. Vt Mezendum apud Vergiliū. Nunc al
te uulnus adaptum: quom mortem silli significet. C. Phlægra nobis incensior Aether. Multo ma
gis irati dii nobis sunt: quam gigantes. & Aetherem quidem pro diis: pro Gigantibus Phlægram
posuit. Nam Gigantes Pallēnem eandemq; phlægram tenuerunt. ibiq; ab Hercule: uel (ut fabu
losa tradit historia) a diis deleti sunt. C. Florebat tranquilla domus. Ecce liuoris causa. Nihil in
quit erat in tota familia nisi expectandum. omniaque secunda supra uotum fluebat. Papin. Flo
rebant hilares in concussis: penares. C. Tranquilla. Felix. ab anni tempestate summa translatio
ne. Tibul. Venit post multas una serena dies. Contra Naso. Tempora si fuerint nubila solus eris.
I. aduerfa. C. Virgo. Proserpina. Audebat. sibi permittebat.

Blāsus dux
i lāpsacum
Colonāe
Phouus

Leucadium
Saltum q
primus ten
rarit

Auctor in
orthogra
phia

Tranquillā
Screnum

Parthenon

Linquere limina, efferre pedem. Virgines in ædium secessu uersabant In Parthenone: qui loc9
ab earū Stadione dictus est, nec inde matris aut custodis iniulso pedem uirgini licebat efferre, qđ
Antigones affectator indicat apud Euripidem. **V**irides nec uisere saltus, nec in proximum ne
mus accedere. **P**ræceptis obstricta tuis, ut tuæ uoluntati morem gereret. Nam mandasse Ceres
rem ne puella foras egredere: indicat illa Proserpinæ querela. **O**uale dilecti flores: despectaq;
matris Cossilia. **T**elæ labor illi, quod pudet & bene instituti animi signum est, inde Terent. **T**e

Sirenes requies. Si quando animū
relaxabar Sirenarum cātu mulcebat.
Sermonum gratia mecum, uolupta
tem captabat ex meo tātū colloquio.
Nam fab-llas Interdū puellis referunt
anus ut moræ tedū leniāt. Tibull, ad
Dellam. Sanētiq; pudoris Assideat cu
stos sedula semper an9. Hæc tibi sabel
las referat: posteaq; lucerna Deducar
plena stamina longa colo. **M**ecum
somm9, noctu meū quiescebat. **C**a
sti simul Attria ludi. Verusū eodices le
gunt castiq; per Attria ludi, quod plas
cet. Ludos non nisi qui uirginem dece
rent exercebat: & intra aulam. **C**ys
theræa, uenus. **D**ubium quonā mō
strante tenebras præscierit. Interposi
tio, clam me est: quis ueneri nostros la
tebras indicarit. **S**uspectaq; nobis
ne foret. Quo sedulitatis fidem capta
ret. **I**unxit Comitum, secum duxit.
Pallada, Mineruā, græcus accusari
us, discedit a Diodoro Claudio9, is
Bibliothecæ lib. v. tradit Dianam: Mi
neruam atq; Proserpinam Contuber
nales In Siella nutritas esse: & illic una
flores legere solitas uestem Ioui fecisse.
Risu effuso: Cechinno, qui lasciuæ
dex conuenit. Estq; ueneris epitheton
apud Hesiodū Ridenas, quod I. Iorati
mutuatus est. Siue tu maus Erycina ri
dens.

Venus Ri
dens

Ceris Ac
des extra
urbem

Instaurare

Literare nomen fororis itemidē germanā uocabatur: ut bene uolā declararet. **Q**ueri.
Subdole q̄rebat. **D**e durā m̄re, de re: p̄ inde atq; difficilis esles. **Q**uæ tale recessu maluerit dā
nare decus. Ratio cur imitis a uenere: Ceres appellaret, q̄a formosam puellā in Sicilia errā dasset.
Sed hoc ignotio cōmēt9 ē ex ritu prisæ fligiōis. Nā Cereri sacras ades extra urbē min9 frequēt
loco statuebāt, & quo n̄ nisi mortales p̄ sacrificia cōuēirēt, ut dēm ē. **P**rocul absen, ablegauit
Astris p̄sils. a Cælo: qđ Iouis eius parentis sedes ē. **N**ostra, s. Proserpia. **R**udis, simplex: &
sallēdi iperita. **C**audere malis. Letabaf Ingt ueneris uerbisq; mala fuisse: sequēs exit9 idicauit.
Instaurare dapes. Epulas sapī9 appōebat, qđ i opiparis lautisq; cōsuluis fieri solet. Nā istaura
re ē itegrarē: & ut ait Varro qđ istat nouare. **N**ectaf diuīa ponōe us alimōia qđ Aeternitatē
græce significat. **A**рма hab. qđ Dian. Indu. diā: sagittas adægre. **L**aborat, cōrēdit. **I**ngērtē Clypeū. Vastū Mieruæ
seurū, cui9 magnitudinē Verg. expōsit Aeneid. li. quō alē: duos illos & teneo serpētes: sub ei9 or
be delituisse. **P**ria nen9, ut iperata faceret, q̄ppe cui Iupp̄r mādauerat: ut Proserpinā in cāpos
eliceat. **I**ngērit affatu. Secūda ofone subicit. **M**align9, subdolo. **E**nnæa rura, pletiq; oēs
codices habēt Aetnæa, atq; ita legēdū us ex Oppiā carnie qđ adlect. **ἄλλοτε κοιμηίω περὶ το
ντοῦ ἑσπέρου ὁσπέρων τοῦ ἑσπέρου. i. Sed quō Perlephonē rapuit sub mōtib9 Aetnæ. **I**ngē
miat. Itēdē mēoratur desiderū reficere. **V**icios flores. Ennēses cāpos q̄ semp i florib9 erāt
& p̄xint. **M**eritū, q̄fam. **N**ec credit, simulat apđ se fidē n̄ facit. **Q**đ bruma, breuiiores añl
dies, uñ nomē ut sērt Pōpēl9 eo tpe maximis frigorib9 exusta terra nuda ē. **I**nnoxia, nihil of
fēdes supra. Lābit cōrtiguis innoxia flāma pruinis. **S**eruet rolas. Rosa nō i cāpo solū Ennēsi
oī tpe i florib9: Sed i Aegypto quoq; & i agro demū romāo p̄ hycmē puēiebāt, ut idicat Mart.**

Bruma uñ

Rosæ per
hycem

¶ Gelidi menses, brumales & pinde frigidi. ¶ Rubeant alieno gramine, purpureas ferat rosas: quæ ueris propriæ sunt. Martialis ad Cæsarē. Quondā ueris erat in uic tua facta rosa est. ¶ Virgulta uerna: ostē frutex: qui uere per naturā floret, qđ inde uernare dicit. Prudentius. Vernat herbarum coma. Verna præterea triū generū nomē donā nostræ natū scriuū significat: dicitur n. Verna puer: uerna puella: uerna mācipiū. ¶ Booren. Arceturum quod in Zona Bootæ Sidus Bootes est aliis illustrius: ut docet Higynus, intelligit aut grandines & a cælo tempestates: quæ sunt ab

Vernare
Verna
Bootes

Q uod gelidi rubeant alieno gramine menses.
Verna nec iratum timeant uirgulta Booten.
Dum loca miratur: studio dum flagrat eundi:
Persuadet: teneris heu lubrica moribus Aetas.
Q uos ego nequicq̃ planctus: quas irrita fudi
Ore preces: ruit illa tamen confisa sororum
Præsidio: famulæ longo post ordine Nymphæ.
Itur in æterno uestitos gramine campos.
Et prima sub luce legunt: quom rore serenus
Alget ager: sparsosq̃ bibunt uiolaria succos.
Sed postq̃ medio sol altior astitit orbe:
Ecce polum nox alta rapit: tremefactaq̃ nutat
Insula cornipedum strepitu: cursuq̃ rotarum.
Nolle nec Aurigam licuit. Seu mortifer ille
Seu Mors ipsa fuit. Lutor permansit in herbis

tarum reliqui: quominus egredere. & cōrudi pectus inquit. & precibus instrui. sed incaſum nam nihil mora est. ¶ Tamen. Nihil ſocietur. ¶ Illa. Proſperpina. ¶ Ruit. in terra fertur. ¶ Conſilia ſoro- rum præſidio. Nam turam ſe putabat: ope Palladis: & Dianæ. ¶ Famulæ. Nymphæ lubaudi ru- unt. ¶ Itur. ut illud Maronis. Itur in antiquam Syluam. Tullius de oratore libro. iiii. in Syluam uenit: & ibi magna cum expectatione conſiderat. ¶ Veditis. ab hominibus ſumpta tranſlatio. ¶ Aeterno gramine. perpetuis floribus. ¶ Sub prima luce. Diluculo. ¶ Quom rore ſerenus alget ager. quom decidui in terram pruinis: frigus acute mordet. estq̃ hypallage. Nam ſerenus ros intelligitur: quoniam neq̃ in nube neq̃ in ſtatu cadit: nec noctibus quidem niſi ſerenis & omni aurā quieſcente. quidam codices habent: Albet: quod (mea ſententia) magis conuenit. ¶ Violaria. prata quæ graeci uocant λωvio. Sedulius. Purpurei ne per uiolaria Campi Carduus & ſpini ſurgat palliure acutis. ¶ Bibunt. hauriunt. ¶ Succos. rores. ¶ Sed poſtquam. Meridiei periphrasiſ. ¶ Sol altior. quom noſtrum caput ad perpendicularum deſpicit. ¶ Medio orbe. rex dio cæli ſpacio: tantumdem diſtans ab ortu & occaſu. quadaſ exemplaria habent. aſtitit axe. ſed idem ſentus eſt. ¶ Ecce. de repente. ¶ Nox alta. Spiſſa obſcuritas. legitur & Atra. ¶ Rapit polum. auferit Aethra quod ſumpſit ex illo Vergilliano. Eripiunt ſubito nubes cælumque diem que Teucrorum ex oculis. ¶ Insula. Siellia mari circumſlua. ¶ Nutat quatitur. ¶ Cornipedum ſtreptu. pulſu pedum pluronis equorum. Sed dei nomen ipſa ſilentio præterit. quod non uo- rat. Streptus hic pedibus excitatus ſonus eſt. Tibull. Neu ſtreptu terrete prdum. Alii ſermitu ſcribunt: & ſequenti uerbo: curſuque rotarum: pulſu. ¶ Nec licuit. Datum non eſt. ¶ Neſſe pro Nouiſſe. ¶ Aurigam. Rectorem curruſ. ¶ Seu mortifer ille: Seu mors ipſa fuit. Siue mortis Auriga fuit: ſeu potius ipſi mors & læti dea. Seneca de Plurone. tecum conſeruit paſſiſeras ma- nus. & alibi Mortem pro Orcho poſuit. Patefacta ab imis manibus retro uia eſt: & ſæcra diræ mortis in aperto iacent. Hercula. apud Statium. Diram ſcio uincere mortem. Seruius Alceſtæ eſt nem ſeribit ab Orco ſectum: quom ſaueo ſit apud Euripidem. ¶ Lutor permāſit in herbis. Ecce quibus colligebat cum eſſe mortem. quacunq̃ tranſibat inquit herba moriebantur. Sunt qui liuor emendunt. Nos antiquam lectionem tuemur. Quippe lurtus: queni Vergilius Lutum dixit: & pallidus idem color eſt: inferis aptus. Nec improbanus: quod in aliis exemplaribus: lu- ror: legitimus. Nam luridus epitheton Orco conueniens eſt. Tibull. Dlues in ignaua luridus Orcus aqua.

horridis ſideribus Arcturo Oriōe Hæ- diſit eſt apud Plinū. Signum orien- tis arcturi eſt hirundinū abitus: nam deprehenſæ intereū. ¶ Iratum. Sid9 uehementis: terra mariq̃ turbidū. uel in feſtū noxiūq̃. ¶ Studio dum flagrat eundi. Dum ſingit ſe incenſam iunio deſiderio uiſendi loca. ¶ Perſuadet. Adducit in ſuā ſententiam. quod inge- noſe Vencri dat poera. Nihil ē. n. qđ ea facile nō exoriet. in Pitho: quā ſua delam: nos interpretamur: Veneris ſiliā Sappho uocat. ¶ T eneris heu lubri- ca moribus Aetas. Quidam cum ſupe- riori uerbo cōiungunt. ut dicat. per- ſuadet morib9 teneris & itam ſequa- tur ephoneſis. Sed tor9 hic uerſus acclamationi per hypallagen dari po- teſt. Heu Aetas tenera lubricis mori- bus. Aetatis nāq̃ lubricum Fabi9 ad leſcentiam uocat: in qua qui ſunt faci- le labuntur. ¶ Quos ego nequicquā planctus: quas irrita fudi ore preces. Exonerat eius inuidiam. Quid inten-

Pitho
Suadela
Aetatis
lubricum

Violaria

Lurtus co-
lor
Lutor
Luror
Luridus

Rubigo
quid

Rubigine. Rubigo in metallis est: quæ situ quodam contrahit arida: rubraque metallum paulatim abluens: qualem in ferro uidemus: inde præcipua frumenti calamitas. ut ait Basilus: Rubigo dicitur: quod ut illa fertur atque alia metalla: sic ita segetes exurit. plarique dixere rorem inustum sole acri frugibus rubiginis causam esse: & carbunculi vitibus. quorum confutata sententia Plinius affirmat: Vredinem omnem frigore tantum innoxio constare: Sole atque lunari ratione: quoniam talis iniuria non fiat nisi inter lunio: in octibus? & ante Solis ardorem. cuius auertenda: gratia Rubigalia Numma constituit anno regni sui. xi. quæ post agi cepta sunt ad. vii. Kal. Maii. quonia tunc fere segetes Rubigo occupat. **A**fflatum. eius hanelitu contra etum: & inspirat. **P**allere. ligustra ex albis lutea fieri. **E**xspirare. rosas. marcescere uel odoris fragrantia perdere. **L**ilia. Quom Iuppiter ex Alcmena suscepisset Hercule: uelletque immortalem reddere: Iunonis soporæ papillis admouit. infans auidius haultum lac ore continere non potuit: eoque effuso lactem circum signauit in caelo. quæ pars in tetram decidit: in liliis mutata est: florem lacti similem. hæc ex eo qui collectæ rei rusticæ græce fecit. **R**educes detorsit habenas. quæ uenerat equos conuertit. Incendati coedices habent detraxit: nos ex antiquis exemplaribus: detorsit legimus. **R**auco tractu. sonanti concussu. nam quod lora trahunt: ex ære strans affixa bulæ grauem tinnitum reddunt. Homer. ex aluta habenas *ἡνία δ' ἄλγος ὄνεια* dixit. i. racitas: quæ non sonaret ut quæ sunt ex coriondo cōcinnato. uel tractu fixano. quippe *ῥῆθος* græce stratum est *ῥοῦ. ῥος* dictum quod est traho. uel tractu. concussu: nam dum trahunt habenas area strana concutunt. Verg. Ea strana Iurenti cōcutit. **N**ox sua. **C**aligo quam curus inuenerat. **P**ersephone nulla est. Non amplius apparet. legitur & Nisquæ: quod placet. **D**ææ Comites. **P**eracto uoto. cōfecto negotio: quod expectauerat. & hoc est Electra perlonæ. quæ rem non tenebat. alioqui Proserpinæ raptus: ueneri tantummodo gratus fuit. **E**xanimem: perire. nã supra dixit. Ecce repens mugire fragor. eo nam edito concludunt homines: & exanimant: quidam uero ului stupent: & i torum sibi excidunt: quos uocamus attonitos: quorum mētes sonus ille loco mouit. **C**yanem. Cyane Syracusana puella fuit. quæ ex oraculo Cyanippum patrem mactauit & se: quæ patris desiderio: quātus inuita cessisset. Extinctæ diuinos honores Syracusani sanxerunt: quod eius morte sedata pæstis esset. Historiam narrat Dositheus de rebus Siculis tertio: repetit & Plutarchus. Hæc est Nympha a cuius nomine perennis: & ingens fons appellatus est: ut ait Diosdorus. **C**erui redimita lacebat attonita Cyane: fertis ornatum caput depoluerat. **C**aligantes. atra nebula afflata. **A**ggredimur occupamus. **S**ubito. Sunt qui racitam: reponent: & male. **C**asus scitatur heriles. petimusque ab ea: quid actum de Proserpina. **Q**uis uultus: quæ species & improprie. nam uultus (præter hominem) nulli animalium datus est: ut docet Cicer. **N**am propior cladi steterat. Parenthesis. & causam reddit: cur quæ præsentis extiterant aliam percontantur: Nam magis inquit propinqua Proserpinæ fuit: quom raperetur: & hoc ab historia. Quippe Cyane fons est Proserpinæ: lacer iuxta Syraculas: ut refert Diodorus. secundum quem raptam Proserpinam tradit Cicer. **C**illa. i. Cyane. **C** nihil. subaudi respondet. **T**actio ueneno. inextrema tæbe: quam medullitus hauserat. **S**oluitur in latic. liquitur & in aquas migrat. **S**ubrepit crinibus humor. eandem transformationem scribens Ouidius ait. Primaque de tora tenuissima quæque liqueunt Carulei crines: digitique & crura pedesque. Nam breuis in gelidas membris exilibus undas. **T**ransitus est. **M**ox. deinde. paulopost. **L**ambit uestigia. plantas abluat. **P**erspicuus fons. limpidissimus riuus. clausula unus. Syllaba gratiam addit. Itaque decurrentis aquæ lapsus exprimitur. hoc in plarique Verg. obseruauit: ut in illo. Sepæ exiguus mus. & Vertitur interea cælum: & ruit Oceano nox. item de boue quem mactauit Entellus Aeneid. v. Sternitur exanimisque tremens procumbit humi bos: De fluctu maris assiliente. Dat latus. insequitur cumulo præruptus aquæ mons. Iam uero de scropha quam commode: Procubuit utridique in litore conspicitur sus.

Lili flos un

Cyæ que

Cyane i fō
tem

Deficiunt riuus: squallent rubigine prata.
Et nihil afflatum uiuit. pallere lygustra
Exspirare rosas: decrescere Lilia uidi.
Ut reduces rauco tractu detorsit habenas:
Nox sua prosequitur currum: lux redditur orbi.
Persephone nulla est. uoto redire peractio
Nec mansere Dææ. medius inuenimus aruis
Exanimem Cyanē: ceruix redimita iacebat
Et caligantes marcebant fronte coronæ.
Aggredimur subito casus scitatur heriles.
(Nã propior cladi steterat) quis uult? equorum?
Quis regat? illa nihil tacito sed lapsa ueneno
Soluitur in laticem: subrepit crinibus humor.
Liquitur: in roremque pedes: & brachia manant.
Nostraque mox lambit uestigia perspicuus fons.

¶ Dilocunt. facessunt. ¶ Alia, comites. ¶ Acheloides. Achelous Acarnania fluui⁹ quom Tho
as antea dicebatur Acheloo: qui ex Thessalia Alceonē secutus ē nomē accepit. ex hoc una nu
sarū Terpsichore uel (ut alii sentiunt) Melampodis ex Amythaone p̄fessor sirenas peperit.
quas Lycophron Harpyiārū genus appellat. i quo uariam præbet interpretantibus coniecturā.
quibuldam filias: aliis p̄natas accipitibus. ¶ Latus obsedere Pelori. Sirenas ad Pelorum Siciliæ
promontoriū statuit Aristhenes. Mela Pomponius & Strabo i sinu Posidoniarum ad annem Si

Achelous
unde
Thoas am
nis

Sirenæ
quor & q̄

Discedunt alia. rapidis Acheloides alis
Sublata: siculi latus obsedere Pelori.
Accensæq; malo iam non impune canoras
In p̄stem uertere lyras. uox blanda Carinas
Alligat: audito fr̄nantur carmine remi.
Sola domi luctu seni utrum tractura relinquitur.
Hæret adhuc suspensa Ceres: & singula demens
Ceu nondū transita timet. mox lumina torquens
Vultu ad Cælicolas furituro pectore fertur.
Ardius hyrcana quatitur sic matre Niphates:
Cuius Achemenio regi ludibria natos
Auxit tremebundus eques. fremit illa marito

1017
1018
1019

Leucosia
Siren. & p
nōtorium

bāt: eos somno stratos uorabant: ¶ Vox blanda. secunda & illicibilis. atq; ita ad historici ueritatē
nos excitat. nā Sirenæ scorta fuerunt. p̄dit Palæphatusq; delinimentis apullos & earū forma
captos: ap̄d se desidere cogebat: quoad oēs illos degluberēt opes. ¶ Alligat. remorat. ¶ Carlas
naues a parte totū. ¶ Fr̄nant remi. imoni torpent: & naues nō impellūt. qd ne patere f Argō
nauat. (Si credimus Herodoto) comitem nauigationis Orpheum lumperunt. qui remigum: mē
tes a Sirenarū cantu ad se cōuerteret. ¶ Tractura. Recte. nam trahit ultra: cui grauis est. ¶ Se
nium. malam atatem. Vt Pacuius & Ascanius appellant. & Eleganter poeta: qui librorū. dicer
da fuerant: huc ex Horatii præcepto distulit. ¶ Hæret adhuc. in medijs codices habent nō cen
nos hæret legimus. Non enim tam longa attentio: nisi stupore defixa Cereſi conueniret. ¶ Fer
tur. incita ruit. ¶ Furituro pectore. Ceres amissa filia Iouem diffusis genibus: & amēſi similis adit
& qualem Claud. inducit: inde Thuriæ sortita cognomen est: ut præcorum quibuldam placet
et iudemp̄ sacra Orgia dicunt: ut Clemens Sidonius affirmat. ¶ Niphates. Armenia mons: scet⁹
tygribus: ut scribit Strabo. Nomen (ut Arcadio placet) οὐρο γουρ γειγας. i. ab assiduo nium ca
su. poetæ tamē præposituam uocalem subrahunt Niphatemq; pro simplex. l. dicunt. Nicanor
in. vii. τὰ οὐρα τὰ πύλας ἀκὰ δὲ καὶ οὐρανὸν ἐνέφραττον. i. Surgēt q; logis Taurum: scopull⁹q; N
phatem. ¶ Quatitur. uapular: & pulsatur: aut tremat. ¶ Matre hyrcana. scet⁹ Tigri quæ sax
uior est: ut inquit Plinius. Hyrcania (quod scribit Xenophon) Assyriæ annexa est: gens haud ad
modum populosa: ob eamq; rem parat Assyrijs. ¶ Tremebundus. Insequēte Tigri. ¶ Regi Ache
menio. Regi Persarum: quem ex Achemenia tribu mos erat optare. Tres autē tribus erāt persarū
patriciores Achemenidæ: & Magi ut discimus ex Herodoto. Sedulius de Persarū Rege. cui⁹ Ache
meniam rables accendat iram Plus fornace sua. Reges autem Persarum quod narrat Xeno
phon) Intra septa feras alebant: quibus consuecendis exercerentur. ¶ Fremit illa marito Mobil
litor Zephyro. Dii boni. quæ quorundam præceptis audacia: qui ubi nū⁹ ipsi explicatā habet hi
storiam: statim contra fidem ueteris litteraturæ pro sua libidine uerba interpolant: ut hoc in loco.
quom nusquā legissent tigres uento cōcipere: uirgula Aristarchi censoria. Marino pro marito
substituerunt. Nos marito legendū contēdimus ex Oppiano: qui de uenatōe libros ad Antoni
num Cæsarem græce scripsit: in quibus & hoc ex altorum sententia tradit: quantis ipse non cre
dat. Oppiani uerba (ne quis forte dubitet apposuimus) nam quom docuisset ferarum omnium.
uelocissimam esse Tigrin. postremo sic ait αὐτὸς γορτὸν δεινὸν ἵκελιν: φ. αὐγὴν ἐπὶ τῆς. id est. nam
similis Zephyro planta pernice parenti est. deinde per correctionem continuo subdit. non par
tri inq; Quis. n. hoc admittat grauidas spiritus feras reddi: Inualuit tamen hæc hominum uana
opinio: ut hoc in genere non nisi tantum foeminas extare falso credant. reliqua illic. In quo
Claud. ab ipso discessit illectus amenitate fictionis: quæ poetico magis acuminī conueniebat:

Sirenæ
scorta

Orpheus i
ter argō au
ras cur
Thuria ce
res unde
Orgia cere
ris sacra
cur

Niphates q
& unde

Achemeni
persarum
reges

Tigres uen
to cōcipere

Equas Oly
sipponētes
aura graui
das reddi

Tigres
quō capiā
tur

Dryades
unde

Venus in
adulterio
deprehēsa

Harmonia
nō Hermio
ne Cadmi
conlux
Lemnos un
& cur uul
cano sacra
Ignis ubi
primum re
pertus
Armorū
Inuentio
Aethalia

ut in castris Hemicorum consuetudine Maro fecit: ubi Euripide poeta quasi cognato auctore quam Aristotele philosopho uti maluit. Mouit praeterea Claud. q. equabus Hispanis i agro Olyssipponēsis idē euenire: legerat apud Varronē. & quicquid sine maris accubitu gignit: uento cōceptum pleriq. disputat. Aristophanes Dædalo (fabulae nomē id est) oua quae gallinae abiq. officio mariti parūt uniuersa. I. libuentanea uocat quae Plato phs. o. u. d. i. e. t. o. T. Torāq. ulrēti bus irā dispertit maculis. Quippe & quadrupedū genere: tam uaria Tigris est: q. Pauo iter alites: auctor Oppianus. Estq. Papinū imitatio. Qualis ubi audito uenientū uulnere Tigris Horrui i maculas. &c. Vi treae tardae imagine formae. Hanc artem caprandi Tigres Diuus Ambrosius Hexameron libro sexto plurib9 uerbis exequit. quae (quoniam sancta sunt & non illepidā) libuit adnotare. nā de natura loquēsis illa inquit Tigridis interpellat ferocitatē: & iminētē eā praedae reflectit. Namq. ubi uacūū sobolls raptae cubila replit: illico uel stigitis raptoris insistit. At ille quanuis equo uect9 fugaci uidēs tū uelocitate fera se posse praetueri: nec euadēdū ul lū suppetet sibi posse subīditiū: rechnā hulu mōi fraude molit. ubi se cōtignū uidet: Sphaerā de uetro plicat: at illa imāgie sui ludit: & sobole purat. reuocāt sperū colligē fecit dēsiderās. rursum inani specie retēra: toris te ad cōprehēdēdū eqtē ulribus fundit: & tra cūctā stimulo uelocior fugientē iminet. Iterū ille sphaerā oblectu fugientē retardat. nec tñ seduli carē mīs memoria fraudis excludit. cassam uerlat imaginē: & quali lactura torus residet. Sic pleratis suae studio decepta: & uindictā amittit & prolem. ¶ Genitrix. Ceres. ¶ Bacchae. Instar Menadis ita rapit. & furit. ¶ Reddite. s. filiā quam furripuistis. ¶ Nō tē uagus edidit amnis. negat le genus a fluuiis ut fontibus ducere: ut Nalades: in quas fine magna dignitatis lactura peccari potest. ¶ Non Dryadum de plabe sumus. Arborū deas antiqui Dryades appellauerunt quoniam Drys apud graecorū uetustissimos comune plantarū eium nomē erat. ¶ Turrita Cybele me quoq. Saturno genuit. Exaggerat iniuriā cōmemorata persona quā sustinet. ¶ Ceres ut Sentit Euhemerus Caelo Terraq. parentibus Saturni toror tuit. Alii Saturno ac Ope genitā tradūt: quibus accedit Claudianus. ¶ En. icrepantis est. Cicero. En cui liberis tute cōmittas. ¶ Noti pudoris. Prostituta fame. ¶ Ollērare suos uult9. apta frōte i mediū pdire. ¶ Post lemnia uincula. Amare Venerē pulsāt. omnisq. indignatio hic est: Quod affecta rāra ignominia uen9 honēstissimas quasq. deas puocaret. Ex Homero notissimā fabulā Nalo reperit. Ut minutissimā uulcani catenis cū Marte Iretitia Venus: Spectaculo diis oibus fuerit. Venus apud Papinū. hoc mīl lemnia de te meruere catenae. Ex eo cōcubitu Harmoniā peperit: ut placet Hesiodo. quā postea Cadmo nupsit. Idomene9 tñ is q. Troica scripsit: Harmoniā Iouis & Eleātrā filiā fuisse dicit quae Thebarū portas ab Eleātra matre Electridas appellarit. Male q. hāc Harmoniā ē illdē demē dīs gbus Spartanā memorāt: quō Cadmī cōiunx graece dicat ep. u. o. l. a. Itaq. a nobis & scribit: & enūciari debere: libro septimo Martianus Capella iis uerbis idicat. Senari9 ingt. Veneri attributus est: & primus Harmonias ostendit genuisse. q. ppe. lex ad duodecī ē Symphonია diaparsi nō: Sex ad nouē Hemiolios: Sex ad octo Epitritos: id est Symphonია diatessaron. unde Ven9 Harmonia mater phibet. accedit & Aristonici Scōma: cuius meminē Athenae9. Phaon absurde tibia canebat hūc aliquādo quō audierit Aristonicus: Phaon ingt. Cadmū nō Harmoniā canit. ¶ Lemnia. uulcania. Nā lemnos Aegē maris insula contra Thraciam Vulcanum praecipuo cultu prosequēbas in quam deturbatus a Ioue decidit: ut Homerus & C. Balbus in Argonautico canit. haec autē fabula ab his toris composita est. Nam illic Ignis primum repertus traditur: & arma fabricata: unde fontes Lesbī dīcti sunt. auctor I. Hellanicus. urbes i ea duae fuerūt insignes: Ephēstia Myrinaq. Lēni nomē a cultu Idē mīs accepit: quā incolae Iēnon uocāt: ut Europa fēnit Hecataeus cui dea puella pro uictimis mactabānt. Aethalia prius appellabānt. q. hiarus habebat: per quos eruat9 Ignis uaporabat. ut apud Polybium legimus. ¶ Bonus ille sopor castumq. cubile. Ironia pronuntiatione & gestu iuādā: ne quod negat concedere uideatur. ¶ Quid uos? Ad Mineruā Dianamque Ietmonē conuertit. ¶ Expertes thalami. uirgines & inuptae. ¶ Tantum ne relictus

Virginitatis honos: adeo neglecta pudicitia uobis est: in emendari codices habet: restis nullo
 sentiu: **CO** Temples Scythiae atq; hominē sitientibus aris utraq; digna coli. Probra ducunt a gē
 tibus Aegyptiis: quia fallaces Aegyptii sunt: & semper alia cogitant alia simulat: inquit **Hir**
 eius. cllicilat improbe perditque uluit. Lesbissar tribas est & alias iubagitar: ut ex Pherecrate didici
 mus: a populi ut Axones imitatur. i. corrupte loquit: Axones. n. castrilleges inter Aetios & se
 mibarbari: sicut Sphetti rustici moribus habent. Qui Taurica colunt Scythae quoscunque caples
 bant aduenas imolabant Dianae. quae

Probra a
 gētibz
 Dianae tau
 ricar sacra

Virginitatis honos: tantum mutata uoluntas:
 Iam ueneri: & loci iunctae raptoribus icis:
 O templis Scythiae atq; hominē sitientibus aris
 Vtraq; digna coli. Tanti quae causa furoris:
 Quam mea uel dicto tenui Proserpina laesit:
 Scilicet haec caris pepulit te Delia syluis.
 Aut tibi commissas rapuit Tritonia pugnās.
 An grauis alloquior: uel tros an forte petebat
 Importuna choros: atqui Trinacria longe
 (Eisset ne uobis oneri) deserta colebat.

Iphigenia
 historia

tu zool

mutatam dicunt in Ceruam. Nonnulli in anam. Phanodicus rerum scriptor in uriam: Nicander i
 taurum. Helioidus in mulierum Catalogo ait: Hecaren Dianae numine atq; uolūtate effectam. In
 de Verg. Aeneid. ii. composuit oraculum. Sanguine placatis uētos & uirgine caē. Vētos in quā
 quia g. k. T. o. hoc est procellis Iphigenia mactare statuerat: ut apud Lycophronem. quod Ser
 uius & alii nō uiderunt: quin & Phocenses graecos etiā Dianae pro uictims iugulabāt. ut tradit
 Pythodes: in q. Syriae Laodicea uirgo Mierua cadebat. ut Pallas refert: q. Mithrae mysteria grae
 ce scripsit. Non igitur imprecatur hic Cerēs: ut quidam putant: sed crudelissimum sacri genus obli
 cit: ut opprobrium: contendit q. facillimo earum in g. nio conuenire. **¶** Quam laesit: uirgnet iter
 rogando: quippe nulla: uel difficilis respondendi facultas relinquat. **¶** Vei tenui dicto: cuiusmo
 dū uerbo. **¶** Scilicet. sere semper ad Ironiam ponit. Terētius. id populus curat scilicet & Verg.
 Scilicet is superis labor & ea cura quietos sollicitat. **¶** Vēstros an forte petebat Importuna cho
 ros: an uēstros choros itēptulio interuentu turbabat. **¶** Atqui. quin imo. In uulgatis exempla
 ribus: atq; perperam scriptum est. **¶** Deserta trinacria. Sicilia fecit. & adiectū Trinactium
 dixit: ut Maro. Ante & trinacria lentandus remus in unda: quod Callimachus Action primo: mul
 to ante usurpauit: ut scribit Stephanus. Hoc illud opus est quo Martialis ad Manurram carnē
 omnium primi spectare deprehendimus. Sed nō uis Manurra tuos cognoscere mores. Nec te sel
 re: legas Aena Callimachi. nam pter alia Callimachi. Aetia quoq; scripti: quo poemate sacrorū
 ritus: & causas cōplexus est: unde nōmē. Serui? Aeneid. primo Maronis uerba declarās. Cur dex
 trā iungere dextrae Non dā? Maiorū. Inquit haec fuerat saluatio cui? rei r. o. a. Tion. i. cām Var
 ro Callimachi scutis exposuit. & alibi carnē illud enarrās i. tertio. un etā tēplo Triula lucisq;
 sacratīs cornipēdes arcent eq; Ser. ait. exponit το οτι το ν nā Callimachi. scripsit Aetia: i. gb? hoc
 ēr cōmēorat. nec igrati Prisciano sumus: q. Callimachi uerū citat ex Aetia lib. i. nobisq; adhuc
 pueris aurē quodāmodo uellit: ut hoc i. Martialē suspicauerim. Improbe pfecto faciū q. tanquā
 pueri altis laboribus sudant: & gētiq; p̄ripere possunt: pro suis offērat. An si nām hāc obseruā
 ti cūlū: q. atarē p̄dere tē nō licuit & editōe nō iūcto p̄uēti sumus: idcirco nfa nos laude fraudā
 ri patiemur? Nō adeo tolerāda quies. Maris: Aequicolus iuuenis apprimē doctus: ut eius igeni
 monumētis notū ē. Sanctissime testari pōtēte plurib? annis anre quā i cuiuspiā cōmētariis ebull
 ret: Neapoli super hoc Martialis color lectū communicasse. sed & Tideus Aetianus ille picens: p̄ce
 ptor olim meus: uir i omni uis colore terribilissimus: & quē nulla remotior disciplina laet: meo no
 mine muleū gloriatus: q. eius atarē puer eruditōis nō exigū specimen sub se dedisset: in suas
 Quisquillas hoc ēr retulit: opus sane uariū: qā ab te magna cura compositū: iā tū uidebat editu
 rus. ac nescio cur ad hāc diē publicū nō acceperit. Nō estemus i illis uindicādis adeo diligētes: nisi
 nōnullos in alienis: & qbus ipsi nō insudarunt: idē molestissime facere uideremus. Ex Aetia pra
 terea Callimachi uerū: & inominatus itēpres Homeri: q. in publica uaticani Bibliotheca Ro
 me legit: lapillime testimonū peti. Dionysius itē Corinthi? eadē in scriptio op? emisit. allusit
 ad hoc ēr Nāso quō dixit. Tpa cū cāis latū digesta p̄ anū Lapasq; sub terras ortaq; signa canā.
 quippe Action causam significat: & Aetia eodem pene argumento: quo nostri Fasti cōstabant.

Ver. locus

Minerū
 uirgo max
 etabatur

Scilicet

Trinacriū
 adiectiuum

Aetia Calli
 machi

Martialis
 carmen ex
 ponitur

Dionysius
 Corinthi?
 Aetia quō
 latine
 Ouidi loc?

Inuidia
mala

TRabiē liuoris acerbī Nulla potest placare dies. Nullus adeo uehēmēs affect⁹ est, qui nō lōgīn
quitate rēporis minuat: atq; mollescat. Solus inuidiæ liuor in dies magis atq; magis augeat. Nā
quisquis hac turbatiōe laborat: ne illis quidē: quos fidissimos sibi existimat: turpissimū morbi ge-
nus audeat dēregere. atq; ita dum in profundo pectoris agitudine fouet intextilis curis exēdit.
Ac neq; medicum neq; remedium ullum prorsus inuenit: nisi ex eorum quibus inuidet calamita-
te. TRabies. quæ maior dici: aut excogitari rabies potest: quam passimur: quisque uirtuti maxi-

Liuor uis

me incendit: omnibus iudicib⁹: & illis im-
primis a quib⁹ beneficio prouocetis?
Quippe quo maiora in inuidium meri-
ta conferuntur: eo magis dolet. turba-
tur: angit. Plus namq; meroris ex al-
terius officio: atq; bene de se merendi
facultate suscipit: quam ob collata be-
neficia uoluptatis. Quomq; nullū ani-
mal a natura immite adeo: sit ut oble-
quio non deuincatur: unus inuidus
beneficiis redditur importunior. &
hoc ē quod Claud. ait acerbī. Plura le-
ges apud Plutarchū magnūq; Basi-
lium: qui pulcherimis orationib⁹: nō
minus quam debent huiusmodi uitii
deceantur. C Liuoris. Liuor inui-
dia dicitur ab inuidiorum colorē: quo
rum oculi attri sūt atq; obscuri: Genæ
pallidæ: turbida supercilia: anim⁹ per
turbationē disruptus: & qualis deniq;
li. metamorph. describitur ab Ouidio.

Inuidia si
malacrum

Quod si certius ex acti⁹ inuidia si
malacrum desideras: Appulm muscā
species oportet. cui neq; uer⁹ neq; cō-
uenientius quam Muscæ nomen dari
aut fingi potuit. Nam ut Integras cor-
poris partes prætereunt Muscæ: ad
ulcera sese conferunt. Sic is undiq; inuidia diffuens: dissimulatis animi bonis & uitæ splendore: i
hominum duntaxat labeculis immoratur. omniaq; detorquet in pelius. unde qui maximus per-
uersitatis cumulus est: uicini culi: sibi odium cōstauit. nisi quē uersutissimū hominis doli: atq;
inconstantissimi mores se fecerunt. nam ei⁹ ingenitū inuili atq; ecultissimū sunt reuclis. nec qui co-
gnoscat aut perlustari facillime possint. C Quid agat: maledictionem mouet addubitationē. ut Di-
donis illud apud Maronem. Hec quid agam? C Ignoscite. Veniam date. Ignoscere est Inquit Se
neca q̄ uidet puniendā nō punire. Cice. epist. quadam ad Brutum. Ignoscere ē Sceleris poenam
remittere. C Siquid inuenit pietas. Si quid amissæ filia dolore superbius exidit. utiturq; statu ue-
niali quom iracundiæ causam in maternū reicit affectū: qui omnī consensu maxim⁹ est. C La-
grantius. Ardētius atq; animo cōmotiore. ita nanq; legendū est: nō flagrantibus: in emedatū
codices habent. C Aduolueor genibus. quæ supplicantes tangebant. ex causa quam superius ex-
posuimus. C Liceat cognoscere sortem. fas sit inuētæ calamitatis genus excelsere. & quo pacto si-
liam perdidit. Nam sæpe solanti calamitatis est: fortē sibi nosseuit Darius ait apud Curtium.

Ignoscere

Hoc tantū. Ita nobis postulo. colorē traxit ex illo Vergilianū. Hoc solū nomē: quoniam de con-
suge restat. C Certos furores. euidētes irascēdi cās. alii dolores (q̄ luculentius ē) emēdant. C Sci-
re peto quæ forma mali. ita qdē nos emēdauimus: quom uolgarī oēs codices habēt. Si repares
quorū forma mali. C Forma. Species & ratio. C Mali. acceptæ cladis. C Fatūq; putabo Nō scilicet
nā quæ fato sūt nō quæ laudē in se: neq; culpā habēt ullā. quæ ratioē nōnulli uetēt philosophos
eōra Chrysippū nitunt. Iuēnalis Hūc ego satis ipso mihi facite. sed en phasim parētis nomē hēt.
C Aspectū pcor idulete parēt. uidēdæ filia: copīa mihi facite. sed en phasim parētis nomē hēt.
ut illud Aenēæ apud Verg. Paruūq; p̄tēdebat Iulū. C Quæ sita manu narā: quæ sibi uirtute
cōparauit. C Præuenit. anteuenit: & occupauit. C Munere. p̄mio. i. si raptor a uobis iudiciū rede-
mit: & mun⁹ largitus ē. ne se p̄datis. Quod si leges ex antiquis alluor exēplarib⁹: scdere. sensus
mit. Sin aliquo pignos uos sibi auctorauit & fidē dedistis. raptorē nō detecturas. Est. n. qn scd⁹
p̄ iuramēto ponit. Tibull⁹. Ecce dā a matre Dianæ: quæ latonæ nomē a clemētia morū sortita est apd
na. est aut cōuersio sermōis a matre Dianæ: quæ latonæ nomē a clemētia morū sortita est apd
græcos: ex interpretatiōe Platōis. C Cōfessa Diana Forte tibi. Fors (iq; Diana) raptorē tibi apul.

Latona cur

¶ Nosti quid sit Lucina. Non te laetetur quantum laboris In entendo matres ferant. Purdum est ad Dianæ mores referre, perinde atq; Ceres dicar: Latonā probe scire; quibus nam reb9 Dia na adduci possit: ut raptorem prodar. Nos ut iam diximus: interpretamur, nam supra Ceres ait. Et caros uteri cōmendo labores. & Romani Lucinam uocabāt iunam: quia lucem præbeat: ut in quæstionibus docet Plurarchus, quam in partu ac doloribus adesse optabant: tanquā Lu nam. Nam. plenilunio facile mulieres leuari partu uidentur. Ilithyiam græci uocant: & Dicta mo coronabāt herba: quæ paulim pro uenit in creta. cuius uis ē ut partib9 substrata partū soluat, auctor Euphoriō & Theon. Eandem ex Hypcriboris Delum uenisse fama est. ad leuandos latonæ parturitēis dolores: atq; inde Lucinæ nomen ad alias gētes manasse. Cretēses ex agro Gnoio Lucinam in Amisio natam arbitrant & cē filiam Iunonis, ut scribit Paulianus.

Lucina q.

Dyctam uis

Fortē tibi. nosti quid sit Lucina: timorq; Pro genitis: & quantus amor. partusq; tulisti Tu geminos. hæc una mihi. Sic crine fruaris Semper Apollineo: Sic me felicior æuū Mater agas. Largis tūc hymbribus ora madescūt. Quid tantum dignum fieri: dignumq; taceri? Hei mihi: discedunt omnes. Quid uana moraris. Vterius? non bella palam Cælestia sentis? Q uin potius natam pelago T'errisq; requiris. Accingat lustrare diem. Per deua rerum Indefessa ferar. nulla cessabitur hora. Nō requies: nō somnus erit. dum pignus adēptū Inueniam. gremio quamuis mergatur Iberæ Tethyos: & rubro iaceat uelata profundo.

ruseq; tulisti tu gēinos. Duos igitur liberos: & uno qdē utero edidisti. Neq; graui9 qdē ultra tibi posset accideret: quā si alterutro orbareris. Quāto igitur agri9 ēē mihi cenēs ex unica puellæ iactura. Latonæ geminos uno partu peperit: ideo Gemellipara dicta ē ab Ouidio. eiusdem puerperū alii statuunt in Lycias: quod Horatius sentire uisus est. Qui Lyciæ tenet Dumetia Natalemq; syluā Desilius & Parareus Apollo. Sed & Cragum noi. r inter Apollinis & Dianæ locos: ex hac opinione. Cragus. n. Lyciæ mons ē ut Alexander Lyciacorū. ii. scribit. a Crago Tremilis & Praxidice filio Quidam Delis: pleriq; Zosteri qui locus est in Actica. Pausanias tamen ait ibi filios nō peperisse: sed tanquā pariturā soluisse Zonam: atq; inde loco mansisse nomen. Quin & opidum Bœotia Tegyra sibi uendicat: ut Senius Delius alserit. ¶ Hac una mihi. s. ex Ioue. nā liberos alios ex aliis suscepit Ceres: ut demonstrauimus. & Aleman auctor ē: eiusdem filii fuisse Carnæum: quo Apollinis festa carnæa dicta sunt quorū Callimachus meminit & Theocritus. Praxillas autē carnæum Iouis ex Europa susceptum canit: quem Apollo dilexerit: & ab ejus nomine sua festa carnæa dici uoluerit. ¶ Sic. obstetādi p'icula. Verg. sic tua cyrnæas fugiant examina taxos. ¶ Sic crine fruaris semper Apollineo. Apollinis cognomē ē Acersecomes. i. conlus: qd nūquā radii a frōte solis auelli possunt. ei9 cesariæ latonæ mater anxie delectabatur. ut de pastore deo uerba faciēs Tibull9 dicat. Nepe horrere sacros doli Latonæ capillos Quos admirata eīsa nouera pri9. ¶ Fruaris uoluptatē capias. ¶ Semper. ppetuo. ¶ Sic me felicior æuū mater agas. Operat ut felicior quā ipsa sit i liberis. i. quo Latonæ bēuolētā colligit: & pathos exultat. ut quō precat Ouid9 ab exilio: ut dissimilē fortunā suā: diti cōcedat amico. ¶ Largis hymbrib9. uberib9 lachrymis. ¶ Quid rātū. di. fiat. di. q. tace. Si meā uicē doletis: idicare raptorē. qd si nō facitis: apper simularis: ēē lachrymas. ¶ Hei mihi discedūt oēs. Ad illa Ceteris uerba Diti omnes aueris: faceflebāt. Inde Ceres suspirat. ¶ Quid uana moraris? Hoc & Insequētia plaraq; carmina secū Ceres. ¶ Nō bella palā cælestia sentis: Nō ne itelligis aduersari tibi deorū studia? ¶ Quin poti9 natā pelago terrisq; regis: Nō ne præstat inq; terra mariq; filiā pquirere: quā frustra rogādo rēp9 amittere? ¶ Lustrare diē. So lis lēmitas ueligare. ¶ Deula. quā nō parat accessus. ¶ Rerū. mūdū. ¶ Requies. oculū aut aliqua laboris remissio. ¶ Pignus adēptū. raptā filiā. ¶ Gremio mergat Iberæ Tethyos. Quæ nūc a Rege Hispano Hispania dī. ab amne pri9 Ibero Iberia uocabatur. auctor Trogus. eiusdē regiōis alluēs oras Mare Iberū ferē. hūc āt locū Claud. a Papinio lūpiti apud quē Diomedes cita loquitur Achilles. Iteet ille sonātib9 antris Tethyos aduersa: græmioq; p'mat aquosa Nereos iuuenes. ¶ Rubro iaceat uallata p'fido. Quāuis Erythræo mari claudat. id i duos sin9 scidit: quorū q ab oriente ē Persici: appellat: qd eā orā p'se colārit: uicēs & sexagies cētena milia passū circuitu parēs ex a. uerso alter unde Arabia ē Arabicus memorat: ut ait Solin9. alii codices hnt uelata. i. lateat.

Apollinis & Dianæ Naraie solum Crag9 mōs Zoster Carnæus q Carnæa Apollinis sacra unde

Acersecomes apollo Apollinis comar

Hispania Iberia

Rubrum Mare

Rhenus
Celta: stati
natos filios
explorant

Rheni glacies. Rhenus notissimus Gallia: flu. ab Alpibus decidens. ut inquit Mella: cuius acco-
las antiqui Celta: uocabant: posterior ætas cognomines amni Rhenos: auctor Steph. li. conlu-
gum fidem sic probant. a partu recētes fillos ad Rhenū deferūt: scutoq; ipso: siros: qua: rapidi or-
aueo cōmittūt: q; unda pēperit: ut suos agnoscerēt. extinctos adulterio cōceptos exilumāt: ex-
tat inter græca Epigrammata carnē icertū auctoris. quod hūc ipsum morē plurib; uerbis exequit
Idq; adulscēs perhumanus & nō ineruditus Antonius Calcaterra: paucioribus sūis numeris an-
plecti rētauit. Audaces rapido dubios
in gurgite partus explorat Celta: do-
nec diiudicat unda. Hæc nūq; capiti
gētes noua pignora matrū: Quā pri-
us imponat clypeo: tum flumina mon-
strant An genus obliquū fuerit. post
mater ad undas Egrediā rēdit: natos ul-
sura recētes. Et suspēsa timet cenforis
flumina Rheni. Hinc alibi Claud. Et
quos nascētes explorat gurgite Rhe-
nus. ¶ Non me tenebunt. cursum nō
ipediēt. ¶ Rhipax frigora. Posidonius
us & Protarchus (ut dictum est) Rhip-
pax & Alpes eōdem mōtes accipiūt
quos tenet Hyperborei. quibus acce-
dit Tibullus. ut illic idicabimus. Dama-
stes q; populos græc; auctor exponit
Seythas inq; excipiunt Eledones: hos
Arimaspi cōdūgunt: tertius Rhipax sunt: unde stat Aquilo: cōtinuis cbselli nsiuibus. Deinceps

Claud. loc.
ex paneg.

Rhipax
montes
Alpes
Eledones
Hyperborei
Ver. locus

Auēni lo-
cus

Syrtes

Penetrare

Pteropho-
ron
Atlantis ps
Inaccessa
Hydaspes
Nilus
Pellex

Amica
Cōcubina

Non Rheni glacies: non me Rhipax tenebunt
Frigora: non dubio Syrtis cunctabitur æstu.
Stat fines penetrare noti. Boreæq; niualem
Vestigare domum. primo calcabitur Atlas
Occasu: facibusq; meis lucebit Hydaspes.
Impius errantem uideat per rura: per urbes
Iuppiter extincta facietur pellice Iuno.
Insultate mihi: cælo regnate superbi:
Ducite præclarum Cereris de stirpe triumphū.
Sic satur. notæq; iugis illabitur Aetnæ:
Noctiuago tædas inflammatura labori.

Arimaspi cōdūgunt: tertius Rhipax sunt: unde stat Aquilo: cōtinuis cbselli nsiuibus. Deinceps
externi maris oras habet Hyperborei. Hic est ille sigeus Damastes: unde testimoniū citat Aue-
nus hoc uersu. Quin & Damastes nobili natus Sige. Sic. n. Legendū nō ut uulgatū codices habet
Signe. Est autē Sige troadibus: ut in Asia scribit Hecateus. unde gentile nomē græce clypeo
latine Sigeus. auctor Steph. Verg. Aeneid. liii. Alpinū Boreā dixit. q; e Rhipax mōtib; splat
q; est Alpibus illd sunt: ex sententia Posidonij. ait autē Ceres Rhipax montibus p̄xima se peti-
rā. quæ cadētes affluat niues adeo inuia efficiūt: ut ultra ne ulum qdem itendēti admittat: ut
tradit Mella. ¶ Nō dubio Syr. eū. æstu. Sic Horatius. Sue per Syrtis iter æstuosas siue facturus p
inholpitalem Caucaus. Syrtis i ora libyæ duæ tradunt: quas uadōm & reciprocū mare iac-
sas efficit. Eius enī defectus ut ierementa: haud prōptū est deprehendere. Ita incertis i otib; nūc
in breuita relinquit dorsi uosa: nūc inquietis æstibus inundat. Varro auctor est. perflabilem ibi ter-
ram: subeūtib; uentis repentinū in spiritus: aut reuomere maria: aut resorbere. plura leges apud
Sallustū. ¶ Str. sedet animo: eertū est: Ver. Str. casus renouare oēs. ¶ Penetrare. adire. sed est
in hoc uerbo difficultas iulicq; pene scessus & longinquū significatio. Verg. Antenor poruit me
dils elapsus Achilīs Illyricos penetrare sinus. Apud Gades Epitaphiū legis hoc. Heliodor; insa-
nus Carthaginēsis: ad extremū orbis Sarcophago testamēto me hic iussi cōdierū: ut uiderē si quā
ptā me unq; infansior ad me uisendum ad hæc usq; loca penetrauerit. ¶ Fines noti. oppositas no-
bis regiones: aut Aethiopiam. Seneca natur. Quest. liii. in merione Aethiopia: Haulster inquit
qui ex illo tractu uenit uentus calidissimus est. ¶ Vestigare. peragrarē. ¶ Niuaē boreæ domum
Septemtriones. unde spirat Aquilo. Regio est assiduis infesta niuib; Pterophoron dicunt. quo-
ntiam decidentibus indefinenter illic pruiniis: pennarū simile quid exprimit: ait Solinus. ¶ Atlas
Mauritanæ mons est: media harenarum uastitate consurgens: ultra nubila caput condit. repe-
te quæ de Atlante superius: ex Eustachio & aliis auctoribus recitauimus. ¶ Primo occasu. quæ pe-
lagus intuetur. quod eius latus ad Hadriani Cæsaris usq; tempora inaccessum fuit. ¶ Hydaspes.
Indiæ fluius unde Nilum manare: Philippus filius Alexander existimauit: argumento: q; utiq;
gigneret Crocodilos: auctor Nearchos. ¶ Facibus. tædis. ¶ Impius. non sacilegus: sed in ux-
orem natamq; crudelis. ¶ Pellice. pellex (ut Masurius ait) apud antiquos ea habita est: quæ cum
uxor non esset: cum aliquo tamen ulebat. quam nunc uero nomine Amicæ: paulo honestiore
concubinam appellamus. Cuius Flaccus de iure papiriano scribens pellicem uocari dicit: quæ
cum eo cui uxor non sit: corpus miscat. alios autem arbitrari eam esse quæ uxoris loco sine nup-
tibus in domo sicutam græcè ἀλλοτρίῃ memorant. id genus mulieribus a Numa Pompilio cō-
stituta p̄cena est hac lege. Pellex aram Iunonis ne tangito: si tanget: Iunoni crinibus demissis
agnum sceminam cedito. ¶ Ducite præ. Triumphum Vergilianæ sindis Itonia Egregiam nero
laudē: & spolia ampla refertis Tuq; puerq; tuq;. ¶ Inflammatura tædas. ut faces accendat. ¶ Nocti-
uago labori. quibus siliam uaga quærens noctis tenebras pelleret. Noctiuagam lunam Papini
dixit: a tempore quo cursum conficit.

¶ Prope, secundum. ¶ Flumen Acim, ripas acis amnis Siciliae q̄ decurrit ex Aetna telli ipetu: un̄ dictus: eut̄ d̄cet Eustathius. Acis, n. gr̄ce latine sagittā significat. hinc ut Sequeller Vibius re-
fert: in Vlystem saxa Cyclops egit. cuiusd̄ Theocritus & i falsis Oul. meminit. quō de Cereris erro-
re loquit. Præterit & ripas herbifer Acituas. nec Attis hic legas: ut in emendat̄ codices hñt. In Ca-
tolicis Probi legimus hæc. Cis omnia terminata: si nō fuerint generis cōis gr̄ca sunt: hinc Acis
in Sicilia fl. in genituo declinat acis: & nō Acidis, ut ipse præcipit. carmini tñ obsecutus Ouidi9

Acis flui9
unde

Luc⁹ erat ppe flumē Acim: quod cādida presert
Sæpe mari: pulchroq; secat Galatæa natatu:
Densus: & innexis Aetnæ cacumina ramis
Qualibet usq; regens. illic posuisse cruentam
Aegida: captivamq; pater post prælia prædam
Aduexisse datur. Phlægræis sylua superbit
Exuviis: totumq; nemus uictoria uestit.
Hic patuli rictus: hic prodigiosa Gigantum
Tergora dependent. & adhuc crudele minantur
Affixæ facies truncis: immaniaq; ossa
Serpentum: passim tumulis exanguibus albent.
Et rigida multo suspirant fulmine pelles.

Acidis ait: metamorph. xlii. latrans
ego rupe mēq; Acidis in gremio resi-
dens. ¶ Quod, flumen. Galatæa. Do-
ridos & Neretilla. ¶ Candida. ex He-
siodo sumptis epitheton. is. n. Galatæam canit: candidis comis extitisse: &
lacti facie simili. unde et dicta ē Galatæa. Polyphem⁹ apud Ouidiū. Cādidi
or solis niuei Galatæa ligustri. ¶ Pro-
fert. scribe p̄fert. i. antepositū mari. nā
libētus illic q̄ in falsis undis abluat: ob
Acis pueri mēoriā: Nymphæ Symethi-
dos & Fauni siliq; muratis i hūc am-
nem dicit: quō eius forma capta Gala-
tæa Cyclopi amoris auctore: idq;
iracūde ferēs Polyphemus i ipsius Ga-
latæa grēio depremsū Acim: cōiecto
saxo oppressisset. fabulā scribit Ouid.
¶ Dēsus. syluis cōfert⁹. & saluosus le-
quentia uero hūc in modum cōiuge.

Galatæa
unde

acis flui9
unde

Da p die

Iuppiter
un̄ pater.
Acis

Tropæum
de giganti
bus
Exuuiæ
Phlægræi

¶ Qualibet usq; cireū undiq; ¶ Aetnæ cacumina. sūma Aetnæ iuga quæ sunt altissima si Pin-
dato credimus. q̄ uocat Aetnā cali colonā. q̄i calū fulciat: ut Atlas. ¶ Daf. bulgo tradit Papin.
vil. Theb. Atop⁹ gēuisse daf. & syluati. illi. Quis superū metuēs pariter tot tēpla tot aras Prome-
rulle daf. Melibœus apud Vergiliū. Sed tñ ille deus q̄ sit da Tityre nobis. i. dicit. & Titi: Academ̄
corū primo. Da mihi nūc satis ne p̄bas. i. cedo: ¶ Pater i. Iuppiter eoq; omniū primus instituit
nuptias: ut Dionysius autumat: uel ab indulgētia mori: ut ait Diodorus: & a nobis cōiūcto noīe
Iuppiter quasi suās pater appellat ex sentētia Ciceronis. ¶ Possibile illic Aegida. Fama est Ingr-
Hoc in luco Iouē delectis gēantibus Tropæū statuisset. suspēsa capræ nutritis suæ pelle. quā in eo
prælio p̄ Thorace usas fuerat: ut supra retulimus ex Higyno & aliis auctoribus. ¶ Cruentā. gi-
gantū cæde conserpsam. Prædam captivam. ex hostibus parca spolia. Iupf. (ut ali) Tropæū
de gēantib⁹ fixit i Pithecusis: ut Procopi⁹: ad Damascū Syriæ. ut Valeri⁹ Flaccus in Thēssalia. ut
Claud. hic i Sicilia. ¶ Sylua superbit. gloriant̄ arbore. & sibi placet. ¶ Exuviis phlegreæ. Gigantū
Tergorib⁹: quæ uiscerib⁹ direpta sustinēt. aut exuuias absolute prædā dixit: & q̄buscūq; spoliati
sūt hostes. Tibull. Ut dom⁹ hostiles præferat exuuias. phlægræi uero uocam⁹ q̄q̄ ad gēgatas
prinetia Phlægræa Cāpania seu Macedoniæ ciuitate: ubi bellū gēssisse memorant. auctor Solin⁹
& Strabo. Fōs ē Olympiæ Arcadiæ: un̄ nō peul affirmāt Arcades a Diis debellarū cū gēantib⁹
nō ut rumor ē i Thracia pallene. & ad luuādā op̄inione fulgetris p̄cellis & fulminib⁹: ad olympia
dē rē diuinā faciūt. hæc Paulanias. ¶ Tortū uestit uictoria nem⁹. præpostera lectio: & ita restitue-
da. tortūq; nem⁹ uictoria uestit: ex antiquis codicib⁹: & præscriptis et numeris. hoc ē nulla illic ar-
bor ē: quæ deorū uictoriæ cōtra gēgatas aliquid insigne nō gesserit. ¶ Rictus. ora. sed rictus ait: ad
exprobrādos agrestes gēantū mores & formā. nā uero noīe rict⁹ i beluis rostra dicunt. ¶ Patu-
li. immaniter hiantes. ¶ Prodigiosa. mōstrōsa & uasta. ¶ Gigantū. Homer⁹ i tota Illade Gigantū
nūlq; mēinit: odyssæa aliquoties ut mortaliū: n̄ q̄i diuini gēnis ut ali. ¶ Tergora. Coria: q̄ rōne
cis: sequētib⁹ his decem uersib⁹ Tropæi p̄phrasin aspicit. Majores. n. n̄i fugatis hostib⁹ humanā
specie lūp̄re statuebāt i sūmo aliquo iugo edēdē: spoliis ornati: Tropæū noīabāt. Gn. gppē Pō-
pēi⁹ ut Sallust⁹ ait i Pyrenis deuictis Hispanis tropæa statuit. Tropæi formā luculētē ut oīa
describit Maro. In gēte quāq; decisis undiq; ramis Cōstituit tumulo. hūgētāq; iduit arma Mezē
eti duels exuuias tibi magne tropæū Bellipotes. ap̄d eū plura. ¶ Serpētū. gēantū pedes i draconū
uolumenta desinebat: q̄ significat nihil eos rectū: nihil sup̄ni cogitasse: tot⁹ uita eoq; gressu atq;
p̄ressu i ūterna mergēte. Macrobi⁹. ¶ Tumulis. acerbis ossiū. ¶ Exāguib⁹. exuictōrib⁹ gēantū.
¶ Mito suspirāt fulmie. nā fulminū qb⁹ e caelo trāsfoli sūt: adhuc flāmas effāt ex p̄sili ar Marōis
illd de Ajacei prio Aeneid. Illū expirātē trāsfoli pectore flāmas. alii sanguie legūt inceptū me.

Rictus

Aic⁹ gigas

Tropæum

C Magni iactat se nominis, eximio gigantis alliculus titulo censet. in Tropæis enim deus et cetera nomina scribebant. Verg. Indutoque iubet truncos hostilibus armis ipsos ferre duces. Minimaque nomina figi. Et hæc. Sæpebor. **C** Vix leuat. Aegre sustinet. **C** Curuata frōde. legi & fronte. **C** Sertitos enses. euaginato. & eleganter numero multitudinis usus est: ut multas Briarei manus exprimeret. i. aliis exemplaribus fractos legi: quod magis placet. **C** Centumgemini. Verbum Maronis usurpat. Et centumgeminus Briareus: & belua lenæ. **C** Illa. i. altera arbor. **C** Exultat. gloriatur. **C** Li

Nullaque non magni iactat se nominis arbor.
 Hæc centugemini striatos Aegeonis enses
 Curuata uix fronte leuat: liuentibus illa
 Exultat Zancli spoliis. hæc arma Mimantis
 Substinet. hos onerat ramos exutus Ophion.
 Altior & cunctis abies: umbrosa que lare
 Ipsius Enceladi fumantia gestat opima:
 Summi Terrigenum regis. caderetque grauata

Zanclus

Zancle

Cœtus
Valentis
et locus

Mimas
mōs

Mimas
Gigas

Ophion
Eurynome
Saturnus
Ops

Opima spo
lia quæ

Enceladus
Gigantum
nomen
Cinnus
Almops
Pybotes
Prion mōs
Nyfros iſtu
la

cant. alii codices habent Cœti & Titan & ipse fuit Latona: patet ut Apollonius canit & Ouidius. Propertius. Te duce uel Iouis arma canā: cœloque minantē Cœcum: & phlegreus Oromedonta lulis. C. Balbus argon. lib. Fūdo. ueluti quom Cœus in imo Vincla Iouis tractoque trahens adamante catenas Saturnum Titiumque uocat: Spemque Aetheris anens Concipit. & ita nos emendauimus: quom uulgati codices habent omnes. quom cessit in imo Vnda Iouis. **C** Mimantis. Mimas i. nix: mons haud procul a Colophone. continuis obfusus nubibus: ut Homerus & Aristophanes ceceſſerūt. unde futurae tempeſtates præſentunt. auctor Solinus. c. minit in octauo Thucydides & Ouidius in secundo metamorphoseon. Et tandem niuib9 Rhodope caritura: Mimasque Silius Italicus lib. iiii. Mixtus Athos Pindo: Rhodopeque adiuncta Mimanti. Sic. n. legendū nō minanti quod horrenda eunt frons sit: ut alii ſuſpiciant. apud octauū Lucani caſtigandū reor. In metita quonem Rhodopes: pinuque Mimantis. etiam ſi uir aliqui deſtitimus: minantes altas accipiar. Eundem Philippi filius Alexander perſedere tentauit: ut reſert Pauſanias: quod unū opus uultu troilitus eſt. Mimas itē Troiani generis homo: quē Diomedes interfecit. ardente Troia. ut eſt apud Quintum. Sed in Alphe Heliodi Centauri nomen eſt: hic & apud Horatium Gigantis quem in mundi dimicatione Mars domuit: ut canit Apollonius argonauticon tertio. ocellis: ſpolia dono dedit Aecæ patri Medæ. Claudianus. Occurrit p. ſtrate Mimas Lemnūque calente lare Vulcani ſpumantibus erul undis: Ex ppe torſiſſet: ſi nō mauortia culpis Ante reuelato cerebrū fuſiſſet ab ore. Sidonius Apollinaris. Hic Lemnū p. ſtrate Mimas cōtra Aegida torquet. **C** One rat ramos. arborē grauatur. **C** Exutus Ophion. Tergus & Ophionis ſpoliū. q. communib9 auſpicus eſt: cōiuge Eurynome quā genuit Oceanus rerū potitus ē ante Saturnū: a quo deſcendit Ophion eſt a Cæli gubernaculis: ut ab Ope ſaturni uxore Eurynome. qd in Caſſandra Lycophron inuit & Ariſtophanes: ac utriuſque præcipitatos. qui legunt Ophiſas: præterquā q. nō habent auctores Ineruditis auribus eſt: carminis ſubilo coarguuntur. **C** Abies. arboris notum genus. aut ſpeciem pro genere poſuit: uſitata poetarū figura. **C** Altior cūctis. p. ceteror. & quā maior ē: i. modū ſublime euaserat. **C** Umbroſaque lare. quæ ramos longe ſpargit. pro eo quod ſequitur: id quod præcedit. **C** Geſtat. ſuſtinet. **C** Opima. quicquid magnificū ampliūque maiores optimū uocabāt: ab Ope ſaturni cōiuge quæ terra credebatur: a qua ſūt omnia: inde Opima ſpolia quæ P. R. dux hoſtiū duci de trahēbat: ut inſit Verrius ut quæ Romul9 Acroni: Coſſus Tolūntio: Marcellus Viridomaro. Varro trāxit Opima ſpolia eē ſi manipularis miles detraheret: id modū hoſtiū Duci detrahat. Priā Ioui ſerretur ſi geſtānt: ſecunda Marti. tertia Quirino. Verg. de Marcellō. Tertiaque arma patri ſuſpender capta Quirino. quod etiā Numæ legis edicto cauebat: ut eſt apud Liuium. **C** Pumania ex incendio fulminis. **C** Enceladi. hūc Aernæ ſupponit etiā Callimachus: ad hanc ſententiā græce ſcribēs. Immanem Enceladum triquetris premit inſula terris. **C** Summi terrigenum regis. qui Gigantum ſuit a reſignatus & princeps: ut hic ait poeta. alii Porphyriōnem tradiderūt & Alcyōneum. **C** Terrigenum. Gigantū. qui terra matre nati dicunt. quorū: præter eos quos ante memorauimus: nomina ſunt hæc. Runcus de quo Neui9 in carmine belli puniit primo. Cinnus Cœli frater a quo: Theſſalia: cluſas Cinnā. ut placet Strophano. Almops Neprūni & Athamand doſ: Telles ſili9: a quo Macedoniæ ps Almopia: culus i Caſſandra Lycophron mōſiſt. Polybotes i quē Neprūn9 elus mōtis g Prion apud Coniſulā dē abruptū fruſtrū p. reſo cōdelet: unū Nyfros

Insula nata credidit: & quem Proserpina subtulit Bēblicos a quo cognominis Insula prope Cyl- Bēblicos
cum. ut de Cyzio scribens inquit Agathocles. Item Celadon quē primo Gigantidos Dyonylius Celadon
poeta celebrat. & Athos a quo Thraciæ mons Athos: ut Nicāder in Europā quāto refert. quō Athos
q̄ a singulis pene gigantibus appellatiōē loca sortita sint: facile adducor: ut inde quoq; Mimā Mimās
nōmē hāuisse credam. quod Homeri probat interpret. Allus & Pladamus in Arcadia parienti mons unde
Iouem Rheæ uultu facere tentauerūt: ut est apud Pausaniā. Picolau Pladus iterfecit: quō Cices insu Allus
iam funditus euertere moliret. ab eius q; sanguine pullulauit herba: quā Moly uocat Homerus: historiciā narrat Paphius Alexander. apud Aristophanē Cebriō a Venere cælus alit nomen dedit. Recensent i Gigantomachia a Claud. Pelorus: Damastori: Echion: & Palleneus. Illud optio iure quāri pōt: quō nā pacto in mudi dimicatioē dīs auxilio cū Dite Proserpia uenerit: ut alibi cecinit Claud: & nos Agathoclis snia memorauimus: si priusquā raperet: debellati Gigātes erāt: ut hic ostēdit. Caderetq; grau. pond. nī. laps. fulcr. prox. querq; i. Abies impar one rī caderet: nisi suppositū robur admīnicularē. C. Inde timor numēq; loco

Pondere: nī lapsū fulciet proxima querquus. Inde timor: numenq; loco. nemorisq; senectæ Parcitur: Aethereisq; nefas nocuisse tropæis. Pascere nullus oues: nec robora lādere Cyclops Audet: & ipse fugit sacra Polyphemus ab umbra. Non tamen hoc tardata Ceres: accenditur ultro Religione loci: uibratq; incerta securim: Ipsum etiam petitura Iouem. succidere pinus: Et magis enodes propter am cedros. Exploratq; abiens truncos: rectiq; tenorem

ex illa hominū opinione accessit loco maiestas & quādā religio. C. Nemorisq; senectæ parcitur Sacros uetustate Lucos adoramus inquit Fabius: in quibus grandia & antiqua robora: iam nē tantam speciem habent: quantam religionem. Papin. Strā lacra senectæ Nutrine. Stirpium uetū stitima lygos: e ultimum genere fuit i agro Samo iuxta culusdā idigēti dei sacellū. p̄xima Dodo nā querquus: & ab hac i arce Athenarū palladis oliua: alteraq; apud insulā Delūde q̄ dixim⁹. er tiā uetustatis palmā tenet i Syria Laur⁹ ad āriechiā suburbanū Daphnē: postremo Platan⁹ Melai manu fata Caphys in Arcadia. superiora Pausan. Plura leges apud Plinij libro. xlii. an intelligendum potius est: annos illic arbores ob id esse quā non cederentur: prior sententia magis conuenit. C. Nefas. i. ducitur. C. Aethereis. Cælestibus & deorum honori dicatis. C. Pasce re oues. pecudes illuc appellere. C. Nec robora lādere Cyclops. Cyclops & Lestrigon fratres sue runt: quorum Lestrigon Antiphatem Cyclops Polyphen⁹ u genuit. auctor Septimius in Dictys. idem sup̄scris licet ex Tibulli uersu ad Messalam. Non ualuit cæptos cursus auertere Cyclops Cessit & Aetnæ Neprunius incolā rupis. id est Polyphem⁹ quem uidetur a Cyclope diuersum statuere. Verg. Aenēid. iii. Polyphemum quasi Cyclopum principem memorat. Homerus ex ins erprætatione Platonis Seculum aereum in Cyclopibus designauit: quos scribit post Diluuium montium cacumina tenuisse: atq; in speluncis uictrasse fructibus sponte nascētibus. C. Ipse Poly phemus. Emphasim pronomen habet. q. d. religionis neglector de quo Nāso. Nēpe ille immi tis: & ipsis Horrendus Nylus: & uisus ab hospite nullo Impune: & magni cum dīs contemptor Olympi. C. Fugit ab umbra sacra. utat opacum lucum: metu numinis cui sacer est. etiam si pasto res ramorum frigus audistime confectantur. Polyphemus in Sicilia pastor fuit: Neptunū filius & Nymphæ quam Thoosā uocat Homerus in Odysseā. C. Non tamen hoc tardata Ceres. nō tenuit Cererem loci religio: quin inde faces sibi consecrēt. C. Accenditur ultro religione loci. Immo quo dīs sacratas arbores intelligebat: eo magis ad excidendam mouebatur: ut in iuriam uendicaret. putabat enim deos auctores fuisse cur eius silia raperetur. C. Vltro. nullo magis. Verg. his lachrymis uitam damus & miserescimus ultro. C. Vibratq; incerta securi. quō fortuna defert bipennem concili: obulas quasque arbores sine ullo discrimine ferro proflens. exem plaria quædam legunt infesta: quod æque conuenit. C. Ipsum etiam petitura Iouem. Ecce cur non certos ictus libaret: quia nihil interesse arbitrabatur: quam prius deliceret. quippe cui erat Imperus: uel ipsum Iouem si se offerret eodem pacto uulnerare. C. Properat. expedire contendit. C. Pinus. hæc arbor aptissima tedis est. quia pinguis exudat picem. C. Magis enodes. ad sui gene ris arbores comparatio fit: non ad pinum: quæ fusior inquit est inter Cedros & minus nodosa. C. Cedros. & inde cōmodissime faces hunt: nam & ipsa pingui fūco est: quō perlit libri cariem nō sentiunt: ut ait Vitruuius Verg. de Circe. Vrit odoratam nocturna ad carmina Cedrum. C. Exploratq; abiens truncos. i. Ceres hanc & illam arborem: nusquam consilens tentauit: dox nec ad germanas illas Cupressus incidit. C. Abiens. obiter intereundum nam quī legunt Abies & accūsandi casum numeri multitudinis esse putant: Analogiæ ratione eo arguuntur. C. Recti q; tenorem stipitis. teretem trunci proceritatem.

Bēblicos
Celadon
Athos
Mimās
mons unde
Allus
Pladamus
Picolaus
Moly her
ba q̄ & uñ

Pelorus
Damastor
Echion
Palleneus

Arborē ne
tutissimē

Cyclops
Lestrigon
Antipha
res
Polyphe
mus
Cyclopes
qui
Polyphe
mus qui

Cedrus

Lōginquā

Alnus.

Antenna
rū cornua.
Cercuchi.

Simois.

Orontes
fluuius.

Typhon.

Daphne lo
cus ubi &
cur.

Præterea, priusquam desiciat experitur. Brachia non sua, quod Inepre nonnulli suspicantur: sed ramos intellige. Certo nixu, firmo concussu. Sic hoc exemplo docet: Quod pacto Ceres arbores explorat: et Qui uecturus merces, Mercatoris periphrasis. Horat. Impiger extremos currit mercator ad indos. Longinqua per æquora, per longum maris spacium, uel quæ longinquas, i. peregrinas regiones ac oras alluunt, ut illud Seu mea longinquæ uiscera piscis edet, i. externus. Molitur, ratem nauem construit. Verg. Molliri arcem & manibus subuoluere laxa. Obiectare, exponere. Vitam caput. Procellis, maris & cæli tempestatibus. Metitur, mensurat: & tætar. Fagos, arbores e genere glandi ferarū dictæ q̃ ante fruges inde mortales uelutabāt. Alnos, populo nō absumles, ut eadem fere credantur. Quin Phaethontis sorores In Alnos muras ait Maro: quas Ouidius i populos, aptæ nauigis ideo sūt q̃ aq̃uls obrutæ diu nō corrumpitur: ut demostrauimus. Rudibꝫ syluis accommodatū usum, i. materiem suo quamq̃ muneri deputat: antequam cadat, nam priꝫ eligit arbores ad opus idoneas: deinde ferro desectas iporat. Quæ longa est, ratio quam cædenda maria Mercator habere debet. Ista dicuntur ex persona Mercatoris. Procerior inquit Arbor. Præbebit cornua, Extremis antennis cōuenient: quas nostrorum plures cū Vergilio cornua uocant. C. Balꝫ græcā uoce Ceruchos. Velsi run idis, uento plenis. Fortis dura: sicut est Robur. Potior, magis apta. Clauo, Gubernaculo, quidam codices habent malo: quæ lectio castigatior. Quæ lenta, flexibilis est: ut ultimus atq̃ fraxinus. Faucibꝫ, uillis erit ad remosi: qui mollitie commendantur, inde Verg. ante & Trinacria lentandus remꝫ in unda. Stagni pariens, quæ aquis non corrumpitur. Apranda, adhibenda, i. est. Carli a. Sui premæ ratis parti: quæ fluctibus condita semper est. Olebant gemina capita inuoluta cupressis, Erant illæ duæ cupressi: germana quadam similitudine pares: & inceduæ: quæ in lutemā cūaserant altitudinem. Cupressis, antiqua declinatio Nam fagos & fagus: lauros & laurus ex arbitrio dicebant. Varro de gente P. R. primo, Fagus quas græcè φῦγος uocant. G. aut Cæsar de Analogia, ii. Fagos populos: ulmos: dicendum tradit. Vicino cespice, propinquo solo, hoc est inter se proximæ. Quales nō rupibus Idæ Miratur Simois, pulchriores quam quæ proueniunt In Idæ Trojana quas uisendæ proceritatis esse Verg. inuit. Nec Salici lotoque nec Idæis Cyparissis, Simois agri Troiani fluuius est fama quam natura maior: Homeri poetarum q̃ carminibus celeberrimus. Lambit, Metaphora a lingua, quod significat Orontem: leniter suas ripas pettingere, Horat. Vel quæ loca fabulosus lambit Hydaspes. Orontes, amnis ab interio re Syria caput rollit: mox inter Apameam & Anthiochiam demergitur: h̃latunꝫ quem Charybdim uocant, inde quinque milibus passuum per cuniculum lapsus: rursus emergit: inque proximam Apameam solum se condit. Typhon antea dicebatur a Typhone gigante: illic fulminator: ut scribit Strabo. Mox ab eo qui ripas ponte iunxit Orontis nomen accepit. Is indus genere fuit in alueo fluuii sepultus: eius aliquando fictile conditorium cubitis undecim: eoq̃ anplius longum cuni cadauere paris magnitudinis effossum est ab Imperatore quodam romano: qui fluuium natum capacem ab Antiochia usq̃ ad eius ostium fecit, auctor Pausanias. Antiochiam: Secar si Dionysio poetæ credimus. Nutritor Apollinei nemoris, In culus ripis spectatissime. Iauri uls rent, & allusit ad Daphnem Antiochie suburbanum: quod octuaginta stadiorum ambitu debaratur: ut Strabo refert. Arthianus & Paulianus quæ de Ladois filia Daphne & Apolline fabula canit: hic gesta credit: & inde nomen loco datum. Locī meminit Iulianus Cæsar oratione quam quæ Nisopogon inscribitur. Seleucus Apollini consecrauit: originis suæ monumentum. Siquidem mater eius Laodice: quom nupta esset Antiocho clario inter Philippi Duces uiro: uisita est sibi p̃ quietē ex cōcubitu Apollinis cōcepisse, historici refert Trogus. Hinc Ausonius i turbidū catalogo, Phœbeæ Iauri domꝫ Antiochia, Lyææ præterea solū Daphne fuit: & i ipsi pōti fauibꝫ ad dexterā nauiganti portꝫ: ex Stephão, Daphnas ad ostiū Nilī pelusiaci: reddidit Herodotꝫ. Apollinꝫ Daphnat lucus in fæsa, p̃ceritatis alit cupressos: i memoriam cyparissis: quæ pueri ferūt assyrii i sulnois arborē ap̃d se muratū: euoque opinioi p̃fecit: ipsarū cupressarū q̃ p̃e ēūt illic iustata spēs hæc i Apollinꝫ uita Philostratus. Adco, q̃ppe, affirmadi p̃ricula. Credas, arbitris, si spectes.

Et ipis: & certo præterea brachia nixu.
Sic qui uecturus longinqua per æquora merces
Molitur tellure ratem: uitamq̃ procellis
Obiectare parat: fagos metitur: & alnos:
Et uarium rudibus syluis accommodat usum.
Quæ longa est: tumidis præbebit cornua uelis.
Quæ fortis: malo potior, quæ lenta faucibꝫ
Remigio, stagni pariens: aptanda Carinæ.
Tollebant geminæ capita inuoluta Cupressus
Cespice uicino: quales non rupibus Idæ
Miratur Simois: quales non diuite ripa
Lambit Apollinei nemoris nutritor Orontes.

Germanas: sorores geminas. tanta similitudine confunduntur. ¶ Frondibus æquis. paribus ramis: alii legunt frondibus æquis. i. pari fastigio. ¶ Socio uertice: æquali altitudine. ¶ Despectant lucum. exuperant ceteras arbores. nam quæ sunt infra nos: ea despectamus. ¶ Hæ placuere faces. Has cupressos idoneas rata Ceres eduxit: unde sibi faces cōficeret. ¶ Pernix. uelox. i. lili. ¶ Cinæa. dit. aggreddi. ¶ Cinæa sinus lubidinis uestibus. ¶ Exerta man9 nudatis lacertis: ut expeditior ad lēt9 esset. ¶ Armata bipenni. Securi. ¶ Alternasq; ferit. mutuis uulnibus utraq; cedit. nā modo hanc modo illam ferro petebat.

Germanas adeo credas: sic frondibus æquis
Astant: & socio despectant uertice Lucum
Hæ placuere faces. pernix inuadit utramq;
Cinæa sinus exerta manus: armata bipenni
Alternasq; ferit: totisq; obnix trementes
Viribus impellit. pariter traxere ruinam:
Et pariter posuere comam: campoq; recumbunt
Faunorum Dryadumq; dolor. completitur ābas
Sicut erant: atq; leuat. retroq; solutis
Crinibus: ascendit fastigia montis anhelī.
Exuperatq; æstus: & nulli peruia laxa
Atq; indignantes uestigia calcat harenas.
Qualis pæstiferas animare ad crimina Taxos
Torua Megæra ruit. Cadmi seu mœnia poscat

do hanc modo illam ferro petebat.
¶ Pariter traxere ruinam. simul hui9
mi procubuerūt. ¶ Faunorum Drya-
dumq; dolor. Dryades & Faunos co-
munibus pene sacris antiquitas uene-
rabatur. eisdemq; res agrestes euras
existimabat. Ideoq; pariter iuocantur
a Marōe. Et uos agrestum præsentia
numina Fauni Ferte simul satyriq; pe-
dem Dryadel9 puellæ. Cupressum
Fauni gestabant: ut idem Maro testa-
tur: Et tenerā ab radice ferens Sylua
ne Cupressum. causam refert Serui9:
nescio tamen an ueram: quom Cypa-
rissum Naso delicias Apollinis nō Sil-
uani fuisse tradat: ut inde cupressorū
casu doluerint. Dryades autem quos
nam quom sint arborib9 æquea: ut
canit Pindarus: una cū his cadebant.
Quin ex his quædam acceptam salutē
Rhœco tulit: q; ei9 arbor iam ruen-
tē pedamētū supposuisset. Historiā scri-

Faunt.

Dryades.

Rhœco.

bit Charō lāpfacen9. Magna Cereris idignatio: q; ne sacroq; gđē Cōfortib9 nymphis pepercit.
q; ppe null9 hūc dea cultus abiq; Nymphis exhi. bebat. ex cā quā Mnæacas Patri9 diemorat. Ve-
tustiores. n. quō carnib9 ēt sū gñis uelcerent: Nymphæ mōitu ad mīdiōrē uictū reuocati terræ
foet9 ac mel i cibis hīc cœpunt. q; ppe Melisa qdā Nympha: forte saui nacta gustauit. quōq; pla-
cuisset alius ederēt exēplo fuit: ōnditq; quo pacto i poculis aquā melle diluerēt. Res (iq; i) Pēlo
pōelo gēta tradit: idē græcōq; ligua apls Melisa deā ē: iustitūq; ut rē diuinā p;modū nēo fa-
ceret: sine grata Nymphæ mēio: mīmonia præfertim: quæ uocant ab eis nympha: quoniam
mortalibus Nymphæ pietatis & religionis auctores extiterant. Nunc autem Nymphas irata Ce-
res offendit: quorum pri9 iniurias acerbissime persequatur: quippe quæ iam cōfecerit Erich-
thonem: q; eidem sacras arbores excidisset: ut in hymnis Callimachus inuit. fabulam narrat Ovi-
dius octauo metamorph. ubi nō Dryopeius Erichthon a populis: qui quidam purant: sed Triopē
pei9 appellatur a patre Triopai: uic potius Triopē: quod Heliāto fere placuit: a quo Triopē
nō Triopa declinat. Hyginus alios arbitror sequi9 auctores: historiā uariat. Ad hæc Aristi-
des de reb9 Italiæ tertio ex icesto Valerii Tusculani: q; cū filia cōcubuit editum Faunum tradit.

Nymphis
cum cerere
sacra cōla.
Mel in cibis
qñ primum
Melisa cur
apls.

Nympha
matrimōta
grace qre
Erichthō
fame conse-
ctus:

Triopa.

Ouid. loc9.

Ambo

¶ Cōplessit. corripit i. p. Ceres. Ambas. Ambo nō ē dicēdū nisi de iis quæ uno tpe qd faciūt. ut
pura. Etæocles & Polynices ambo perierūt: qñ dicas una. Romul9 autem & Aphyrcan9 nō an bo-
trūphauerūt: sed uterq; q; diuerso tpe. hæc Sosipater. ¶ Sicut erāt. nam ramos nō amputauit.
¶ Retroq; solutis crinib9. demissis post tergū comis. ¶ Ascēdit fastigia. super altitudinē. ¶ Mō-
tis anhelī. Aetnæ q; ppetuo flagrat icēdio. ¶ Exupat. euadit. ¶ Aet9. igni9 uapores. ¶ Et nulli
pula laxa: rupes alis iacessas. ¶ Indignātes uestigia. quo nēo pp ardores accedit. nā calida fauilla
calcatū pedes exurit. eadē p cōpationē Papin9 ēt refert. ¶ Qualis. Ceres habuit cognato
describit exēplo. Nā Geres Erinny9 ēt deā ē. i. supraq; Furia forma cū Neprūno cōcubuit. ¶ Me-
gæra. To. u. e. p. p. i. ab inulendo. ¶ Animare. ut animet. hoc est accēdat. nā Zenoni stol-
co animus ignis uidet: ut inq; Cicero. Sed ignis animal est. nam & alimento indiget & perse mo-
uetur: & quō extinguitur uelut si occidatur uocem emittit. ut tradit Plutarch. ¶ Ad crimina. pa-
trandis sceleribus. uel ad homines deprauandos: quod furiarū munus est: ut alibi Claudianus in
Rufinum testatur. ¶ Taxos pæstiferas. arbor norissima taxus est: copiosior i Hispania Galliaq;
proueniēs: unde Toxicum uulgo dictum: ut Plinius autumat. aduersus hoc uentū Corui reme-
diū mōstrauerūt: ipsius arboris frondes: Ideoq; Taxū coruatiq; Galli uocat: ut iter natura mira-
cula tradit Aristoteles. Eandē Sext9 Smylacē uocari græce putat. esq; i Arcadia adeo noxiā: ut
si qui dormiāt sub ea cibū ē capiat: emorianē. Papin. Metuēdaq; succo Tax9. ¶ Cadmi mœnia.
Thebas q; & phœnicia pfectus Cadm9 in Bæotia cōdidit: ex oraculo præsumbōtē sequi9: ut
narrat Ouid. loc9: pri9 i tertio de bello Titanū Mulaus. ab hoc animante Bæotic nōmē in

Erinny9
Megæra.
Animare
accendere

Theba.
Exercitia ufi

Thebæ uñ ditum Castor autumat, aliunde Niocrates & Euphorion: ut cōmodius exponemus. Porro Thebas ab ægyptiis Thebis Cadmus appellauit ut in nomenclaturis oppidorum scribit Archemachus. quod Leon: Cosmes: Xenagoras: & Nicanor afferant. illinc enim migrauit Cadmū Dio dorus: & alii prodiderunt. Is ut alii Phœnices: ut Pherecydes: quē sequitur Agenoris filius fuit: ex Argiope Nili filia suscepit. Lycus uero qui Thebanam scripsit historiam: post Deucalio nis inquit diuulsum Iuppiter Eodamam Tithoni filiam cōpressit: eius cui pater tuit Amphictyon eademq; maturo partu Thebæ gēuit q̄ mox Ogygi nupsit. uñ Thebas ogygias dictas aiunt. Ogyges aut Neptū no pfe & Nympha cui nomē Alithra natus ē. Itaq; Thebas Cadmi moenia Claud. ut urbē Alcharoi Megarā dixit Ouid. Nam Pelopis filij Alcharo9 cædis i Chrysippi fratrem suspectus: Megarā cōfugit: occiditq; Leone: qui Citheroni9 a saltu quē frequēbat: appellatū misitq; iis Megarē regis filiū Enippū necarat: alci9 Megarico gener in regno successit. auctor Dirc chidas. hic ille Alcharo9 est icul9 apol lo gratiā: Megaræ construxit arcem quomq; sub quadam muri parte lyrā deposuisset: neruorum sonum lapidis attraxit. ut Palaphat9 & Pausanias prodiderunt. ac in Ciri Verg. & Theognis. φολγ ἀσπερ αὐτοῦ δὲν εὐρυγασσώων ἄκρην ἀλκίβοω ὡλεσσοσ ἄσπιδι Χρυσίου ἀνέσσοι. Phœbe pater summam inuisti turribus urbem. Esles Tantalida: gratus ut Alcharoo. Quin uniuersa quādoq; Bœotia Cadmeis a Cadmo dicta ē. ut docet Thucydides. hoc āt sumpsit ex illo Statij: q; de seria sic ait. Arripit ex templo Maleæ de ualle resurgens Nortū iter ad Thebas: neq; in uelocior ulla sit reditq; uias: cognataq; tartara mauit. ¶ Mycenæ & unde Persē9 Iouis & Danaë filij in peloponēdo Mycenæ cōdidit Mercurij monitu. quō δὲ κνηο. id est etus gladij caput9 illic filij lapsus esset: unde nomen ut legitimus apud Nicanorum. Quidā dictas autumant ὄνο του μυκηό σσσοι. quod ibidem stabularia bos lo mugiebat. inde Papin. Is i phoroneis quondam stabularia sub antris. Sunt qui Mycenæo Spartonis filio Phoronei regis fratri cognomines arbitrentur. In his Thyestes regnauit: quem Tantalū filius & Euryanax pelops ex Hippodamia suscepit: ut in Pelopidis tradit Dositheus. quōq; is Aetopen Atrei fratris uxorem uitiafset. Atreus ex cōstupro conceptum puerum epulandum patri apolloit. Thyestes ex erav culo Pelopæam filiam cōpressit: unde natus Aegilhus est: paris ultor. hoc argumento Trasgeodiam Maro scripsit: sed eam pro sua Varus edidit: ut refert Donatus. aliam deinde Vectius magna laude composuit: ut docet Fabius. Extat & Senecæ fabula Thyestes in qua Megara ab i feris Tātali umbram ad isfām adas ad scelera fratrum mētes illis uerbis educit. Perge detestabilis umbra: & penates Impios furtis ageide Thyestæas postra Mycenās dixit: alludens ad tēpus quo profecta illuc est Furia. Sicut Lucanus. Qualem fugiente per ortus Sole Thyestæa noctem duxere Mycenæ: ¶ Dant tenebræ: manesq; locū: obfusitas & umbræ sinui fugiunt. altera lucē aduētu. altera metu furtæ. Tibul. Tisiphonēq; ipēxa feros pro crinibus angues Saule: & huc illuc im pia turba fugit. ¶ Plenos accepit Lāpade fluctus. Tædas accendit ex anime Phlegethonte q; flāmas agit ut dictum est. ¶ Scopuli. Mōtis ut Maro. Saxi de uertice pastor. ¶ Ora: fauces Aetnæ q; hiatus quas Crateras appellant: ut ingt Strabo. ¶ Arsuras. ut ignem corripenter. ¶ Auerfa fronte. reflexo uultu pp imixtam fumo fauillam quam non ferebat: aliqui inter prætantur: aucto euprosiorum fastigio comaq; ¶ Cōpresso igne. obstructo flammarum exitu: ¶ Laborat coma pletis omnib9 antris aestu & fumo: quom nō haberent unde euaporarent. ¶ Mulciber. Vulcan9 q; ignis existimat: q; mulcet ac domat oia: Egnat9 de rerū natura lib. 10. Deniq; Mulciber & ipse se res altissima Cæli Cōtingit. Eūdem Iunonis absq; uirj accubitus i Hesiodo nōnulli filij sentitū Hōer9 Iunonis ex Ioue. culus officinā Verulas in Aëolis iulis statuit: ubi (si Pythæa credim9) Si q; ei9 opera ut uolebat deposito uesteri predio: quodēq; petierat ibidē mane replebat. Fin gis & Aetnā colere. Verg. i Aetna. Principio ne quem capiat fallacia uarū Sedes ē dei: tumidisq; faueib9 ignē Vulcani ruere: & clausis resonare cauernis Festināns op9. Eadē de seipare Strōq; le Lēnoq; phama ē: ut cāt Balb9: ob id ifularis appellat apd obsecni carminis auctorē. Ductor ferre9 ifularis æque laternæ uideor fricare cornu. Nā facere uoluit cornu fricaf dixit: sum pto loci color ex illo Plauti: Quo ābulas tu q; uulcani cōclulū i cornu geris? Ignis. n. dū claus9 ifra laternā fursū uer9 i suape natura nitit: flāmas subide uibrās corp9 iter se mīscētū spēm rēspēntat: iplūmq; laternæ cornu fricare quodāmodo ut. ergo locofe de puellā macie p̄questus uideor

Siue Thyestæis properet scire Mycenis. Dant tenebræ: manesq; locū: plantiq; resulant Tartara ferratis: donec Phlegethontis in unda Constitit: & plenos accepit lampade fluctus. Postquā est peruentū scopuli flagrantis in ora: Protinus arsuras auersa fronte eueffusus Faucibus iniecit mediis: lateq; cauernas Textit: & undantem flammæq; obstruxit hiatus. Compresso mons igne tonat: clausulq; laborat Mulciber: obducti nequeunt exire uapores.

Mycenæ q; & unde

Thyestes

Mulciber unde **Vulcanus** qui **Vulcani** of ficina **Insularis** **Vulcanus** quare **Obfecni** carminis **Iocus** expli carui

Ingr. mibi q̄ laternæ cornu miscet corpus: atq. p. ac ductor ferre? iularis. i. Vulcāus: q̄ faber ē: Ductor fer
 & iularis coit: Nec Inelegāter ductor ferreus faber appellat: q̄ ferrū ducit. i. cedendo porrigitur
 demōstrauimus. Hæc & si nra uetecundia nō cōueniunt: explicasse tñ p̄buculum nō fuerit. q̄d
 utri nō indocti & graues in iis interpraetandis frustra se torquant. ¶ Ueducti uapores. p̄clusus
 ætus. ¶ Conseri apices. cupressi come: quæ conoserunt. Sic. n. Columella cupressi fructus ap
 pellat. ¶ Micuere. subitis ignibus exarserunt. ¶ Creuitq. fauillis Actna nouis: flagrantib9 tex
 ds Actna incēdū auctum est. ¶ Stri
 dent. crepitant ex incendio. ¶ Admis
 so sulphure. Actna flāma correpti cu
 lus nutrimentum sulphur est. Idem de
 Cereis errore: ac facibus tragœdia
 rum poeta canit Carcinus. ¶ Ne de
 ficerent. impares essent. ¶ Tantis er
 roribus. adeo lōgis: & tam diuturnis.
 ¶ Iussit. ut nomen. ¶ Inocēduos. in
 extinctos. ¶ Inopitos: semper accen
 sos. eadem metaphora usus est Stat9.
 An cæcia uigilet face Troicus ignis.
 ¶ Perfudit. delibuit atq. isecit. ¶ Ro
 bora. Tadas. ¶ Arcano succo. sacro
 medicamine: ut est apud Ouid. cūlus

Conseri micuere apices: creuitq. fauillis
 Actna nouis: strident admissio sulphure rani.
 Tum ne deficerent tantis erroribus ignes:
 Semper innocēduos inopitosq. manere
 Iussit: & arcano perfudit robora succo:
 Quo Phaethō irrorat equos: quo luna iuēcos.
 Ianq. soporiferas nocturna silentia terris
 Explicuere uices. Laniato pectore longas
 Incohat illa uias: & sic ingressa profatur.

uerbum Claud. exposuit. quippe Sacrum sanctūq. Idem quod arcanū qñq. significat Seneca.
 Sacra dixit mortis i aperto laeant. Inde Sanctaria atq. sacratia dicta loca: quo tñ sacerdotibus
 aditus est. ut initio rettulimus. Hirpinos Lucanis annexos Italiae populos Varro scribit: tinctis
 medicamēto quodam pedū plāctis ignes incēcie pambulasse. q̄ suo more religioi tribuit Maro.
 Phaethō. solis & Clymenes filius apud Ouidiū. Phaetontis epitheton Soli dā Homerus & Tra
 gœdiarū poeta Sophocles Hone. Hæ No o φησὶν. eodē nomine fuisse canit Hesiodus: Aurora
 Cephaloq. genitum. Absyrtus ē Phaethon dictus est ut Scythicorum fecēdo Timonax ait. Ale
 xāder Aetholus in eo cultu uoluit scire. Phaethon inuenit uere gramen apud isulas beatorum
 nasci: quo sol eius pascat aquos. ut Irregulari cursu non rumpantur. hoc illud esse gramen quo
 gustato Glauc9 in mare deluxerit. hic ad Ouidiū carmen allusit. i. metamorpho. de Phaethon
 re. Tum pater ora sul sacro medicamine nati Contigit. & rapida fecit patet: tia flāue. ¶ Luna
 iuuenos. Nilus ueliculum lunæ trahit: q̄ sterilis uterq. sit. ut inquit Verilius an Ideo potius: q̄
 sicut mulus non ex fil generis parentibus procreatur: sed ex equa asine: ita ea solis: ac alieno
 non suo sul gore luceat. Alii iuuenos lunæ bigis adhibuerunt: ut hic & in Phœnice Claudia.
 Niriōr stupefacta iuuenos Luna premit. Auienus. Et quæ noctu agos attollit luna iuuenos.
 Aufonius ad Paulinū. Iam lucentes quatiēbat luna iuuenos: Placiadesq. Fulgentius in My
 thologij. Astrigeroq. nitens diademate luna bicornis Bullatum bilugis conscenderat athera
 tauris. i. qbus eadē q̄ p̄ter in multis ratio est. Nam steris a Tibullo bos appellatur: & Tauri quo
 serocitate deponent ac rustico opī sūt habiliores castrari mos ē: ut tradit Xenophō & uulgo
 norum. Forsan ab ipsius animalis & lunæ cornuum similitudine tractum sit. Apis et bos in Aeg
 ypto lunæ sacer et arceidēq. semel tē bouem graei mactabant: hoc est qui plenos sex lunæ
 cursus egisset: alii septimo: alii decimo post partum die: quom. nomina liberi in ponebāt. Vocā
 tur item luna Taupopola. q̄ oia Tauri mō circueat: ut placet Apollodoro. Deniq. Mithra: q̄d
 solis nomē ē apud Persas. ut refert Hostianes sub antro quodā i conis specie effectus erat: utra
 q̄ manu bouis cornua cōprimens: per quod ex interpretatione Lutatii Luna representat: quā
 sol p̄pterea torquet: q̄ eius luminibus aliquando officiat. Papi. in. i. Theb. Seu Persas sub rupib9
 stri dignata seq. torquēte cornua Mithra. Quid si hoc argumētū sit arcāl rit9: q̄ppe nemo ad
 Mithræ mysteria pri9 admittēbat: q̄ diu sub q̄buslā specub9 i q̄nib9 hitus: certa fortitudinis &
 patiēcia documēta dedisset: ut legim9 apud Suidā. ¶ Itaq. soporiferas &c. deseribit noctis aduē
 tū: ¶ Nocturna silētia. circūlocutio noctis itē p̄stat quo tpe tacēt oia. ¶ Explicuere uices sopor
 iferas. somnū p̄ferūt q̄ laborū uicissitudinē mortalibus exhibet: efficit q̄ ut alterna q̄te cōrpa
 repent. ¶ Incohat. actio iuxit imitatio. Maro. Te lū nū altū mēs incohat. Sueto. Emisariū Fucini
 lac9 incoharit. Cic. Incoharū op9 reliq. atq. ita dicēdū Diores p̄cipit. Capella tñ ut neutri9 p
 uult. Indā ab emodis mōtib9 incohat. Itidē Serui9 grāmatic9: & Severin9. In Catolicis Prebī sic
 iuēlo. Ho pri9 cōiugatiōis ē & haut facit. Icho incohas incohat. q̄d fuit dicit incohas ipsiū sic
 nā neq. post. C. l. sam. I. l. atia uerba regūt: exceptis trib9 noib9 (q̄ se pra posuit) Pulcher: Orchy
 Lurcho. neq. olfa añ o alre9 latino9 uerbo9 priā p̄sona repit. sed ille tres uocales: q̄s añ posuit
 E. I. V. Nam nec. A. nec. O. q̄d i9 Plautus posuit reboō nō latine: sed grace posuit. Boō Boōō
 unde deriuatiuum reboō. hæc totidem uerbis ex ipso Probo. ¶ Lōgas uias: diuturnos errores.

Sacrum
 Sanctum
 Arcanum
 Sanctaria
 Sacratia
 Hirpinos
 ignes pam
 bulasse
 Medicamē
 tum cōtra
 incendia
 Phaethō q
 Phaethon
 Auroræ fi
 lius
 Absyrtus
 cognomēto
 Phaethon
 Lunæ cur
 rus

Tauri ea /
 strantur

Luna Tau
 ropola

Mithra sol

Mithræ my
 steria

Incohar &
 non Incho
 at

Pulcher
 Orchy
 Lurcho

Faces nuptiales,

Faces nuptiales

Dil fatis obnoxii

Despiciat dea quæ.

Non tales ge. tibi prof. ted. sp. ineuntis iter Ceres oratio flabilis: & ad mouēdos affectus qui
miiores dicuntur: omni ex parte accommodata: Non expectabam nuiusmodi tibi facies praferre.
atq. Ira parhos excreat: ab eo quod dicitur: Nam parentes i cōnubis liberorum fa
ces accēdebāt: hinc locasta querit apud Euripidē ἡ γὰρ δουρὲς τῶ ποσ ἀνυψαὶ φῶς τοῦ αἵον
ἐν γυναικί. Ego neq. tibi de more nuptiales accendi faces. Sed uota mihi cōia matrum. Puta
bam fore: ut ex te generū mihi ascerem: ex quo nepotes susciperem: qd alia matres sperāt: eo

q. pacto demōstrat: i proba sua uota
nō extitisse. Et thalamū testatq. fa
ces: declarat quid expectisset. uidelicet
filia cōnubium. qd p. ambitū designa
uit. nam thalamus genialis lectus est:
& nouā nuptā quinq. faces pibant ex
alba spina: quas pueri patrum matri
miq. gestabant: ut scribit Festus: Plu
tarch. i. qstioibus. C. Calop. canēdus
ante oculos hymenaeus erat. Fingebā
mihi p. pediem tuas in caelo nuptias sō
lemni more celebraturam. ueribus ē
fesceninis i hymenaeum decantatis. cu
lus generis apud nos Catullus exem
plum reliquit huiusmodi. Collis o heli
conli culor Vraniae gen? Qui rapis
teneram ad ulrum uirgineum: O hyme
nae. hymen ades O hymenae. reliqua
illuc. C. Sic numina fatis uoluimur. Ira
parcarum decretis ē dil. sublimior. Deos
fatils lubesse Possidonius nō ex
stimat: qui primo Iouem: deinde natu
ram: postremo fatum statuit. At Sene
ca. Ille ipse cōditor inquit ac rector:
scripsit quidem fata sed sequitur. Mar
tialis ad Silium. Numina quom uiv
deas duris obnoxia fatils Inuidia pos
sis exonerare deos. Quin ipse Iupiter
apud Ouid. x. metamor. deos ita allo
quitur. Vos ēt (quoq. hoc aio meliore
feratis) Me quoq. fata regunt. C. La

chesis: una parcarum. de qua fatils multa iam diximus. C. Saeuit. ex affectu suo dixit. C. Nullo di
scrimine. in omnes uno ordine: neq. curat dil. ne sint an. mortales. Horat. Aequa lege necessitas
sortis isignes & imos. C. Sublimis: elata. C. Studiū: abitu. C. Procorum. Proserpinam m. f. r. onto
perentiu. C. Quæ nō numerosa parens: q. non fecundissima mater: & q. plures generat. C. Ob
unum pignus. p. perit onia nā Proserpinam. legitur (ut diximus) Orpheū: nā ceteri dāt alios
huic deæ liberos. & Pausanias ex Neptūno Despinam: quā colunt Arcades & ab Anyto Titane
tradunt educatam. C. Tu priā uoluptas. Tu postrema mihi. cōuersio sermonis ad filiam: quam
Ceres unicam peperit. misericordiam uero caprat desinitio. C. Per te. tua causa. C. Prociūda: ma
ter. ac minus sterilis. C. O decus o requies. Ecphonelis. C. Qua florēte. qua sospire. C. Gessi deū
sustinui numinis dignitatem. C. Iunone. quæ Iouis & ipsa cōiunx fuit. C. Nunc. sine te. C. Squal
lida: sordibus obsita. C. Vilis: subaudi sum. C. Sic placitū patri. Inuidiose hoc ait: ut Aeneas ap. d.
Verg. Postq. res asie priamq. euertere gētem Inmeritam uisum superis. C. Cur autem: exorna
tio: quam correctionem uocat Cicero. C. Ascribitus illum tils lachrymis. cur hulus cladis aucto
rem Iouem dicimus? C. Ego te crudelis ademi. quō tu mea culpa perieris. C. Quæ te deserui lolā.
ratio cur ipsa filiam peremerit. quod absq. se puellam reliquerit. C. Hostibus: raptoribus. C. In
stātib. qui tux rapinae inhiabant. C. Exposui: obieci. C. Nimirum. Iane. C. Secura. a metu ocio
sa. honesta inuerfio q. increpat. C. Fruebar. uoluptatem capiebam. C. Raucis thiaffis. ex matris
Idæa: fanatilis: ad raucum Tympani sonum saltantibus: ac Iner eos ipsa tripudians. C. Sonantē
his aramis. Armorum plausu quē Corybantes edebant. de quibus uide q. supra ex Strabone gra
eisp. auctoribus expolimus. C. Iungebā leones. ad currū Cybeles. quem leones trahūt: ut ante
diximus. C. Phrygios. Berecynthia: quæ colitur apud phrygas. C. Accipiedictyos: idemq. signifi
cat quod paulopost. En. Verg. Atcipe nunc danaum infidias. ecce tibi. quamuis aliter Scru.
C. Ora. genæ. C. Fatiscunt. rimas agunt. C. Vulneribus: ungibus lacerata. C. Sulci: C. arices:

Non tales gestare tibi Proserpina tædas
Sperabam: sed uota mihi comunia matrum
Et Thalami: festa: q. faces: caloq. canendus
Ante oculos hymenaeus erat. Sic numina fatis
Voluimur: & nullo Lachesis discrimine scuit.
Quam nuper sublimis eram: quantūq. procog
Cingebar studiis. quæ non mihi pignus ob unū
Cadebat numerosa parens: Tu prima uoluptas
Tu postrema mihi. per te secunda uidebar.
O decus: O requies: O grata superbia matris.
Qua gessi florente deam: qua sospite nunquam
Inferior Iunone fui. nunc squalida: uilis.
Hoc placitum Patri. cur autem ascribimus illum
His lachrymis: egote (fateor) crudelis ademi:
Quæ te deserui lolam: quæ instantibus ultro
Hostibus exposui. raucis securā fruebar
Nimirum thiaffis: & laxa sonantibus armis
Iungebam phrygios: quū tu raperere: Leones.
Accipe quas merui poenas. en ora fatiscunt
Vulneribus: grandelq. rubent in pectore sulci.

Immemor oblitus officii sui. ¶ Quae te parte poli: sub qua caeli plaga. ¶ Cardine polo. ¶ Mōstrator: raptoris index: aut tui. ¶ Quae ne uestigia ducēt: quibuscumq; uestigiis insiliāt. ¶ Quis currus: ferus ille quis est: Cerebra interrogat iuncula: ex addubitatōe parthos augent. ¶ Signa rotarum: orbitam. ¶ Volucrum: quippe quas equi uelocissimi rapiebant. ¶ Ibo ibo. parthos exci-
rat repetitio. ¶ Sic ut nunc ego. ¶ Delecta: orbata liberis: ut ipsa Ceres: quae deserta per epithe-
ton dicitur: ex quo Proserpina rapta est. Vergilius Aeneidos secundo. ¶ Est urbe egressis tu uul-

Ceres qua
re deserta

Immemor eni uterus crebro contunditur ictu.
Qua te parte poli: quo te sub cardine quaeramus?
Quis monstrator eris: quae me uestigia ducent?
Quis currus: ferus ille quis est: terrae ne maris ne
Incola: quae uolucrum deprendam signa rotarū?
Ibo Ibo quocumq; pedes: quocumq; iubebit
Casus. sic Venerem quaerāt deserta Dione.
Efficiet ne labor: rursus te nata licebit
Amplecti: manet ille decor: manet ille genarum
Fulgor: an infelix talem fortasse uidebo
Qualis no. te uenis: qualem per somnia uidis?
Sic ait: & prima gressus molitur ab Aetna
Exitūq; reos flores: ipsūq; rapinae
Desolata locum: sequitur dispersa uiarum
Indicia: & pleno rimatur lumine campos:
Inclinatq; facies. Omnis madet orbita flatu:
Omni bus admugit: quocumq; it. in aequore fuluis
Adnatat umbra fretis: extremaq; lucis imago
Italiam Libyamq; ferit. clarescit Etruscum

templumque uetustum Deserta Cere-
ris. Nonnulli tamen ad Aedis solitudi-
nem referunt: quod nō improbamus.
eius enim Dea templa semper in an-
gulis ac secessibus ex antiqua religio-
ne consuebantur: & quo frequen-
tes homines non confluerent: ut Vir-
truius testimonio demonstrauimus.
¶ Dione. Tethys & Oceani filia ma-
ter Veneris: ut canit I. Iomerus. Is eni
nō nouit Hesiōdi fabulam: de caeli pu-
dendis & spuma maris: unde nata sit
uenus. Ab hacur Theopompus i phi-
lippici ait: Dionaea Cypri urbs dicta
est: Euripides in Antigone Dionaea
caricā Pidar: & alii praeterea Thy-
onem uidelicet liberi matrem semel-
Panyasis aurem non buchi parentem
Thyonem sed eiusdem nutricem fuisse
canit Heraclaeus libro tertio. ¶ Effi-
ciet ne proderit? ¶ Labor: in te quae
renda suscepit? ¶ Licetibi dabitur ne
mibi unquā te rursus amplecti. ¶ Ma-
net: adhuc reliquus est. ¶ Ille decor sit
la uenustus & formae gratia. ¶ Gena-
rum fulgor: allusit ad lunā. quā ue-
tustas eandem cum Proserpina credi-
dit. ¶ Qualis nocte uenis: qualem p
somnia uidis. cuiusmodi per quēre m
hi obseruata es. ¶ Molitur gressu: uiā

Dione.

Dionaea d
uitas
Thyene q
Scende

capessit. ¶ A prima Aetna, a summo Aetnae uertice. uel intellige priores gressus & erit hypallage.
¶ Desolata. nuda: dictis & execrationibus prosecuta. ¶ Reos exitus. cladis affines & quorum cau-
sa Proserpina rapta est. & iude suspicari licet ad Aetnam motem rem gressum. nam Ceres adhuc
erat in Aetna: quomā rapinae locum desolabat. ¶ Viarum indicia. orbitam uestigiaq;. ¶ Certe
no lumine. ardenti teda. Statius de Cere. magnā uariabat imagine flammā. ¶ Rimatur. disti-
genter exquirat. ¶ Inclinat faciem gessum scrutans exspicit. ¶ Omnis madet orbita flatu. quod
cumq; rote uestigiū deprehendebat: desiderio filiae Ceres flatu rigabat. ¶ Omni bus admugit
quocumq; it. hunc locum lumpsit ex comparatione Papinii: qui. xlii. I. heb. in mentione Cerebris
ait. Illius in sanis ululatibus ipse renouit Enceladus. ruptoq; uisus illuminat igni. Persephonē
amnes Syluae: frater: nubila clamant. Persephonem: stygii tantum tacet aula mariti. ¶ Fuluis ad
natat umbra fretis. Idem Papinius. Quālis ab Aetneis accensa lampade faxis Orba Ceres ma-
gnae uariabat imagine flammā. Ausonium siculumq; latas. ¶ Fuluis. ignis repercussus: nā quom
fulgor in aquas incidit fuluum colorem reddit: qui de uiridi atq; rufis mixtus uidetur: ut inquit
Gellius: aliqui fuluum dicunt ex nigro rubroq; coneretur: qui color mari conuenit: nam pur-
pureum mare uocat Hornerus: & omnes ceruleum. Pacuius flauas appellat aquas: & aequor. En-
nius in incerto orōdis prior tamen sententia magis placet: ut habeat ignem de tecta: uir de siue
ceruleum de Sajo. ¶ Italiā. multis antea nominibus Italia dicebatur: Argēssa quod tradit iter
pres Lucophroni: Sarnia: Ausonia: Tyrrhenia: demum a uitis Italia quorum in ea magna
copia fuit: & Itali ueteri graecorum lingua uocabantur. Timaeus auctor & Varro. Verg. a duce
nomē iditū putat. Oenotrii coluere uiri: nunc fama minores Italiam dixisse duces de noie gēte.
Itali Prudētius Symma hū mē inire. Assitūt ēt priscoq; isigenia regū Dux Itaque Ianulq; bistiōs
gēitorq; Sabin9. ¶ Fertis: genus fulgor. ¶ Libyā: lit9 Aphrica: quae Libya dicta ē: ut sentit Var-
ro qsi Libyā: nam caelo terraq; penuria aquarum est: ut ait Sallustius. ¶ Clarescit. illustratur.

Fuluis mas
Flauū mas

Italia cur:
& quib9 an-
tea noibus

Libya unde

[illegible]

Attila
Aethra

Thufci cã
paniam te
nuerunt

Capua
Thuscorū
Colonia
Lucretii lo
cus

Scylla faxii

Verg. loc9

Verg.loc9

Scylla Nisi
fita

Saronicus
finus unde

Littus:& accenso resplendent aequore Syrtis.
Antra procul Scyllæa petit. canibusq; reductis
Pars stupefacta silet: pars nondū exterrita latrat.

[illegible]

FUNIS.

LAVS DEO.

Impressum Mediolani per Iohānem Angelum Seinenzeler. Sub Impensis Ioannis Iacobi & Fratrum de Lignano. Anno Domini. MCCCCC. V. Die uero. XXVII. Augusti.

REGISTRVM.

a b c d e f g h i k.

Omnes sunt terni excepto k g est quaternus.

